LIETUVOS BAJORAI

enciklopedinis leidinys

Lietuvos Bajorų
Karališkosios Sąjungos
herbas

VILNIUS 2018

Organizacinės-kūrybinės grupės vadovė – LBKS vado pavaduotoja Aistė Grybauskienė
Grupės nariai:
LBKS vadas Perlis Vaisieta,
Nacionalinio muziejaus Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės Valdovų rūmų direktorius dr. Vydas Dolinskas,
LBKS vado pavaduotojai Dalia Teišerskytė, Elona Varanauskienė,
LBKS Viešųjų ryšių atstovas ir Vilniaus krašto vadas Kazimieras Mackevičius,
žurnalo „Lietuvos bajoras“ vyriausiasis redaktorius Leonas Peleckis-Kaktavičius

Knygos sudarytojas ir redaktorius
Leonas Peleckis-Kaktavičius

Dizaineris
Liudas Nekrošius

Generalinis rėmėjas
Adolfas Šleževičius (h. Koscieša (Kościesza)

© Pratarmė, sudarymas, Leonas Peleckis-Kaktavičius, 2018
© Giminių aprašymų, genealoginių medžių, schemų, nuotraukų autoriai, 2018
© Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus viešoji biblioteka, 2018
ISBN 978-609-95710-3-4

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės
M. Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB)

TURINYS

PRATARMĖ. *Apie tai, kas išskiria, o ne atskiria* /7
BAZARAI / *Milda Martinkutė-Paliulienė* /8
BILINSKAI / *Zenonas Karalkevičius* /11
BLINSTRUBAI / *Valerija Armonaitytė-Baronienė* /14
BLINSTRUBAI / *Stanislovas Algimantas Blinstrubas* /16
BUGAILOS / *Ingrida Kelbauskienė* /19
BURBOS / *Alicija Burbienė* /21
BUTKEVIČIAI / *Gediminas Rimdžius* /25
CERPICKIAI / *Irena Cerpicka* /28
CHMIELIAUSKAI / *Sigitas Chmieliauskas* /31
CHODYKINAI / *Vaidas Kadikinas* /34
CHOMENTAUSKAI / *Teodoras Chomentauskas* /36
ČAPRACKAI / *Gražina Sakalauskienė* /40
ČIŠKEVIČIAI / *Algirdas Čiškevičius* /42
DERBUTAI / *Kristina Savickytė-Giedraitienė* /45
EINIKIAI / *Romualdas Kalvėnas* /48
GAIDAMAVIČIAI / *Ona Venskevičiūtė-Majauskienė* /51
GALKAUSKAI / *Filomena Violeta Vyšniauskienė* /54
GINTILAI / *Vanda Danutė Kalmantaitė-Kazlauskienė* /58
JACKEVIČIAI / *Algirdas Kazimieras Jackevičius* /62
JAGMINAI / *Leonardas Jagminas* /64
JASIENSKIAI / *Lilija Socevičienė* /68
JUCEVIČIAI / *Vaiva Jucevičiūtė-Bartkevičienė* /71
KAKTAVIČIAI / *Giedrius Čepurna* /75
KANTAUTAI / *Ilona Sapinska* /78
KARALKEVIČIAI / *Zenonas Karalkevičius* /80
KAVECKIAI / *Daiva Rūta Vadauskaitė* /84
KLEVŠČINSKAI / *Edmundas Gradauskas* /87
KLIUČINSKAI / *Ilona Sapinska* /90
KOWZANAI / *Vytautas Rimeika* /92
KUBECKAI / *Steponas Algimantas Kubeckas* /95
KULVIEČIAI / *Jūratė Margerienė* /98
KULVIEČIAI / *Laima Bartkienė* /100
KURMINAI-LIACKIAI / *Jurgita Kurminaitė-Ambrasienė* /104
KUŠLEIKOS / *Aidas Baškys* /108
LAURINAVIČIAI / *Stasys Knystautas* /111
LECHAVIČIAI / *Vladislova Bartosevičienė* /114
LEŠČINSKAI (LESZCZYNSKI) / *Rolandas Zvicevičius* /118

MACKEVIČIAI-MACKŪNAI / *Natalija Nemkovičienė* /121
MACKEVIČIAI / *Janina Mackevičienė* /124
MACKEVIČIAI / *Kazimieras Mackevičius* /126
MAJAUSKAI / *Gerardas Majauskas* /128
MARCINKEVIČIAI / *Algimantas Jukna* /130
MARGEVIČIAI / *Vaiva Jucevičiūtė-Bartkevičienė* /133
MIKULSKIAI / *Kazimieras Mikulskis* /135
MISEVIČIAI / *Albina Misevičiūtė-Freitakienė* /139
NORVIDAI / *Regina Slavinskienė* /142
NOVODVORSKIAI / *Gražina Sakalauskienė* /144
NUTAUTAI / *Aleksandra Gudžinskienė* / 147
PACEVIČIAI / *Aidas Baškys* /151
PANCEŽINSKIAI / *Irena Vainauskaitė-Svetlauskienė, Laima Lapėnaitė-Braškuvienė* /154
PAPLAUSKAI / *Vijoleta Paplauskaitė-Kamandulienė* /157
PESLIAKAI / *Zygmondas Pesliakas* /160
PETRAUSKAI (PIOTROVSKIAI) / *Laima Petrauskaitė-Bartkienė* /162
PIKELIAI / *Žibutė Ona Pikelytė-Bučiūnienė* /164
PIOTROVSKIAI / *Alicija Burbienė* /167
PLESKAČIAUSKAI (PLESKAČEVSKIAI) / *Jurgis Pleskačiauskas* /172
POGIRSKIAI / *Viktoras Bandaravičius, Aistė Grybauskienė* /175
PRIBUŠAUSKAI / *Romas Raila* /177
RADAVIČIAI / *Petronėlė Genovaitė Radavičienė* /181
RADVILAVIČIAI / *Janina Radvilė* /188
RATAUTAI / *Julius Lopata* /189
RIMKEVIČIAI / *Vitalija Vintartaitė-Sakalauskienė* /191
SKOKAUSKAI / *Gražina Juknevičienė* /193
STACEVIČIAI / *Ričardas Stacevičius* /196
SURVILAI-BAGDONAVIČIAI / *Birutė Survilaitė-Kargerienė* /199
SVOLKENIAI / *Antanas Svolkenis*/201
ŠABLEVIČIAI-ČIOČIAI / *Dalia Čiočytė* /205
TAUGINAI / *Loreta Tauginienė* /209
TOLETAI / *Algimantas ir Vincas Lauručiai* /211
TOMKEVIČIAI / *Marija Rūta Babarskienė* /214
TRACEVSKIAI / *Kazys Tracevskis, Mantė Trasevskytė-Lavrijanecienė* /216
TUMILOVIČIAI / *Audronė Musteikienė* /221
UGIANSKIAI / *Marija Rūta Babarskienė* /223
VADAUSKAI-PETRŽKEVIČIAI /*Daiva Rūta Vadauskaitė* /225
VAINAUSKAI / *Irena Vainauskaitė-Svetlauskienė, Laima Lapėnaitė-Braškuvienė* /228
VAMBUTAI / *Audronė Musteikienė* /232
VONSAVIČIAI / *Vidmantas Vansavičius* /237
ŽUTAUTAI / *Eugenija Strazdienė* /240

PRATARMĖ.

Apie tai, kas išskiria, o ne atskiria

Jau lygiai ketvirtis amžiaus, kai Lietuva išgirdo būrelio entuziastų norą atkurti Bajorų sąjungą. Šiandien legitimuotų bajorų palikuonių per keturis tūkstančius. Savo veikla jie žinomi Vilniuje, Kaune, Panevėžyje, Klaipėdoje, Telšiuose, Šiauliuose, Tauragėje.

Anot išmintingojo Cicerono, istorija – tikras praeities liudininkas, tiesos šviesa, gyvoji atmintis. Nors dauguma Lietuvos bajorų karališkosios sąjungos narių darbų susiję su kultūra, kultūros paveldu, istorinis aspektas dominuojantis. Nenuostabu, nes protėvių užtarnauta garbė tarsi šviesulys, kuris lydi ir, be abejo, visada lydės tai, kas vyko Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės (LDK) laikais, 1831 ir 1863 metų sukilimų dienomis, carinės priespaudos ir sovietinės okupacijos metais. Ypač išskirtiniai bajorijos nuopelnai Lietuvos rašytiniam žodžiui, mokslui, nepriklausomybei.

Knyga, kurią dabar vartote, išleidžiama Lietuvai pažymint Nepriklausomybės šimtmetį. Tai ir džiugina, ir įpareigoja. Malonu prisiminti, kad 1918 metų Nepriklausomybės aktą pasirašė net trys bajorai: Mykolas Biržiška, Donatas Malinauskas, Stanislovas Narutavičius. LBKS rūpesčiu tik ką išleista šiems signatarams skirta knyga. O koks bajorų vaidmuo Lietuvos šiandieniniame gyvenime, labai taikliai yra pastebėjęs LBKS vadas Perlis Vaisieta, paraginęs neleisti apdulkėti Bajorystės pripažinimo aktams – kad jie kiekvienam ir kasdien primintų, ką esi padaręs ir ką dar privalai atlikti, kad pateisintum bajoro vardą. Tai – paraginimas geriems, prasmingiems, kilniems darbams ir sumanymams įgyvendinti.

Šio enciklopedinio pobūdžio leidinio rengėjai įsitikinę, jog tai tik pirmasis panašaus pobūdžio tomas, turintis teisę į tęsinius, kuriuose prisistatys jau kiti bajorų palikuoniai. Nors tekstai pateikti remiantis archyvine medžiaga, po kiekvienu iš jų yra autoriaus vardas ir pavardė. Be konkrečios faktinės medžiagos kai kur rasite ir vieną kitą legendą, įdomesnį atsiminimą, pastebėjimą, kurie, viliamės, tik priartins pažintį su ta ar kita garbinga gimine.

Knygoje – ne tik spalvoti giminių herbai, bet ir genealoginiai medžiai arba schemos, ir retesnės vieną ar kitą giminę pristatančios fotografijos.

Bajorystės linija – tai, kas sieja visus čia draugėn atėjusius. Garbė, Tiesa, Orumas – ne šiaip sau žodžiai, dažnai lydintys tuos, kurie iš savo protėvių paveldėjo išskirtinį vardą. Ir tos knygos eilutėse, o ir tarp eilučių – tai, kas išskiria, o ne atskiria.

Ta proga norėtųsi atskirai paminėti daugelį šios knygos faktų, įvykių, vardų, nes jau ne tik mūsų protėviai daug nusipelnę savo Tėvynei, bet ir jų atžalos. Tačiau skaitytojas pats labai nesunkiai tuo įsitikins. Taip, tarp pastaraisiais dešimtmečiais gyvenusių bajorų palikuonių būta ir už Lietuvą galvas paguldžiusių partizanų, ir Sibiro gulagus, sovietines represijas iškentusių, amžino įšalo žemėje pasilikusių, ir „Katalikų Bažnyčios Kroniką“ platinusių, ir Sausio 13-osios bei kituose Atgimimo įvykiuose savo meilę gimtajam kraštui įrodžiusių. Daug ir šiandien didelius, gražius darbus Tėvynės labui darančių.

Ačiū visiems, kurie prisidėjo prie šios knygos išleidimo, ypač Organizacinės-kūrybinės grupės vadovei, LBKS vado pavaduotojai Aistei Grybauskienei. Ačiū visoms giminėms ir šeimoms, kurios ne tik pateikė medžiagą, bet ir parėmė enciklopedijos išleidimą.

Leonas Peleckis-Kaktavičius
LBKS Garbės bajoras

BAZARAI

Herbas Niečuje (Niezcuja)

Ankstyviausių žinių apie Bazarų giminę randame istoriniuose XV a. pasakojimuose apie LDK. Totorių kunigaikštis Naijman beg, padėjęs Vytautui Didžiajam laimėti Žalgirio mūšį ir turėjęs 3 sūnus – Kondratą, Oliško ir Piotrą. Vieno Kondrato provaikaičių (Oliško) sūnaus Mortūzo Oliškievičiaus Kričinskio (m. apie 1600) vyriausiasis sūnus Bazaras turėjo 5 sūnus: Alėją, Bohaną, Adomą, Jakobą ir Fursą. Jų palikuonys priėmė krikščionybę ir apsigyveno LDK Vilniaus ir Ašmenos žemėse (W. H. .Piotrowski. Kniaz tatarski Najman-beg i jego potomkowie. Krotka geneslogia rodu;http://piotrowscy-ze-strachociny.pl/monografia/tatarzy.html). Giminės herbas Niezcuje kartu su bajoro titulu ir senatoriaus pareigomis dovanotas Čekijos kunigaikščio Jaromiro.

Bazarų giminės gyvenimas Žemaitijoje atsispindi istoriniuose archyvuose (Lietuvos valstybės istorijos archyvas (LVIA), f.708, ap.2; f.669, ap.9). Juose minimas Adomas ir jo sūnus Stanislovas, vaikaitis Andrius ir proprovaikaitis Leonas gyvenę apie 1600-1800 m. Užumedžių dvarą (netoli Raseinių) giminė valdė apie 200 metų. 1794 m. Leonas, kartu su savo sunūmis Stanislovu ir Tadu, jį pardavė. Leono sūnus Stanislovas gimė apie 1783 m., mirė 1868 m. Pakalnujų kaime ir palaidotas Kalnujų kapinėse. 1831-1835 m. jis ir Domicelė Tosznicka-Bazaras Naukaimių dvare susilaukė 3 vaikų, pakrikštytų Girkalnio bažnyčioje: Jurgio Stanislovo, Juozo Jeronimo ir Tado Dionizo. Domicelė mirė 1862 m., palaidota Butkiškių kapinėse. 1870 m. Juozas Jeronimas susituokė su Valerija Sniezynska (g. apie 1845 m., h. Polkozic) ir susilaukė 5 vaikų: Stanislovos Juzefos, Vladislovo, Stefanijos, Jurgio, Juozo. Šeima gyveno Raseinių apylinkėse.

Vladislovas Bazaras g. 1875-10-29 Dobrovolės dvare, krikštytas Raseiniuose. Sesuo Stefanija (g.1878), pakrikštyta Betygaloje. Kai šeima persikėlė į Stulgių dvarą, gimė brolis Jurgis (1883). Kimontimedžių kaime gimė broils Juozas (1886), pakrikštytas Betygaloje. Vėliau šeima gyveno Raseiniuose, kur 1890 m. mirė Valerija. Dokumentų nerasta, tačiau tikėtina, kad našlio vaikai arba kai kurie jų apsigyveno pas motinos gimines Orlovo gubernijoje. Vladislovas tikriausiai ten mokėsi, galbūt atliko ir karinę tarnybą, nes per santuoką (1906-02-05 Šiauliuose) su Konstancija Stulpinaite (g.1883 m. Šiauliuose, h. Liubič) įvardytas kaip Orlovo gubernijos bajoras. Susilaukė 5 vaikų: Zenono, Zigmanto, Janinos, Liudviko, Jadvygos. Lietuvos archyvuose iki 1909 m. nėra žinių, kur gyveno ir ką veikė Vladislavo ir Konstancijos šeima. 1909-03-30 Raseiniuose gimė Janina, 1910-06-30 – Liudvikas, 1912-07-02 – Jadvyga. Visi krikštyti Raseiniuose. 1914 m. Kauno bajorų deputatų susirinkimas patvirtino bajorystės privilegijas Vladislovui Bazarui ir jo sūnums Zenonui, Zigmantui, Liudvikui. 1912 m. Vladislovas su šeima iš Raseinių persikėlė į Vilnių, vertėsi prekyba, talkino 1914 m. įsteigtai Lietuvių draugijai nukentėjusiems dėl karo šelpti, rūpinosi maisto atgabenimu iš Rygos. Susirgęs šiltine mirė 1917-03-05 Šv. Jokūbo ligoninėje, palaidotas Rasų kapinėse Vilniuje. Netrukus nuo šiltinės mirė ir dukra Jadvyga, ji taip pat palaidota Rasose. Po I pasaulinio karo našlė Konstancija su 4 vaikais grįžo į tėvoniją – Stulpinų dvarą Žaliūkėse (prie Šiaulių). Per nelaimingą atsitikimą žuvo Zenonas, o Zigmantas (kartu su žmona ir sūnumi Algirdu) 1944 m. pasitraukė į Vakarus, apsigyveno JAV. Janina liko Žaliūkėse, palaidota Šiaulių kapinėse.

Liudvikas Bazaras gyveno Raseiniuose, Vilniuje, o nuo 1918 m. – Šiauliuose. 1929 m. baigė Šiaulių suaugusiųjų gimnaziją, 1933 m. – Šiaulių mokytojų seminariją. 1934-1935 m. mokėsi Lietuvos karo mokykloje, su jaunesniojo leitenanto laipsniu išleistas į atsargą, 1936-1938 m. studijavo Aukštuosiuose kūno kultūros kursuose, įgijo kūno kultūros mokytojo kvalifikaciją.

Vladislovas Bazaras ir Konstancija Stulpinaitė.

Zigmantas Bazaras, Šiauliuose, 1939 m.

Besimokydamas žaidė futbolą ir krepšinį, jo bendrakursiai buvo L. Baltrūnas, Variakojis, V. Kišonas ir kt. žymūs sportininkai. 1937-1940 m. dirbo kūno kultūros mokytoju Biržų gimnazijoje, Panevėžio sporto apygardos instruktoriumi. 1940 m. susituokė su farmacininke Irena Paulauskaite (g.1915-10-15 Oršoje), Antano Paulausko iš Palangos ir Zofijos Mackevičiūtės iš Kražių dukra. A. Paulausko motina buvo iš Žemaitijos bajorų Moncevičių giminės, o Z. Mackevičiūtės motina – iš reformaciją rėmusios Urbanavičių giminės (nuo Tauragės). Liudvikas 1941–1944 m. mokytojavo Kauno IX vid. mokykloje, IV ir Suaugusiųjų gimnazijoje. 1941 m. dalyvavo Birželio sukilime. 1940 m. įstojo į Vytauto Didžiojo universiteto medicinos fakulteto medicinos skyrių, jį baigė 1946 m. 1947-1949 m. kartu su žmona Irena ir 3 vaikais – Andriumi Zenonu, Violeta Kamile ir Žilvinu gyveno Žeimelyje (Joniškio r.), dirbo Gimdymo namų ir ambulatorijos vedėju. Ten gimė sūnus Saulius. Šeima artimai bičiuliavosi su Eriku Lėjeriu, Žeimelio evangelikų liuteronų bažnyčios pastoriumi, kurio klebonijoje 1947-1948 m. nuo MGB slapstėsi Lietuvos kariuomenės generolo S. Raštikio duktė Meilutė Marija Raštikytė. 1949 m. Liudvikas su šeima persikėlė į Panevėžį, dirbo miesto ligoninėje rentgenologu. Panevėžyje gime Irena. Liudvikas mirė 1985-04-19, palaidotas Panevėžio kapinėse. Šalimais ilsisi žmona Irena (m.1996), motina Konstancija ir uošvė Zofija su savo motina Kamile Mackevičiene.

Andrius Zenonas Bazaras g.1941-10-02 Kaune. Vid. mokyklą lankė Panevėžyje.1963 m. baigė Lietuvos veterinarijos akademiją (LVA), įgijo veterinarijos gydytojo specialybę .Dirbo Panevėžyje, Šiauliuose, Kintuose ir Telšių r. žuvininkystės ūkiuose. Po 1990 m. tapo ūkininku, augino galvijus. Su žmona Rimute Ona Cirtautaite, baigusia Veterinarijos akademiją, susilaukė sūnų Audriaus Zigmo ir Gintaro Liudo. Šeima gyvena Gedrimų kaime (Telšių r.). Sūnus Audrius Zigmas g.1964-02-10, baigė Telšių taikomosios dailės technikumą. Turi savo įmonę "Graniteka". Šeima gyvena Bubių kaime (Šiaulių r.). Turi sūnų Vilių ir dukrą Aušrinę. Gintaras Liudas g.1966-11-24, Kauno politechnikos institute (KPI) įgijo inžinieriaus mechaniko specialybę, dirba bendrovėje „Rokiškio sūris", turi sūnų Daumantą, gyvena Panevėžyje.

Violeta Kamilė Bazaraitė-Martinkienė g. 1943-03-28 Kaune. Mirė 2016-10-23, palaidota Vilniuje, Antakalnio kapinėse. 1960 m. baigė Panevėžio II vid. mokyklą, muzikos mokykloje – fortepijono klasę. 1965 m. baigė KPI, įgijo radijo inžinierės konstruktorės specialybę. Grojo ir dainavo solo KPI ir kituose džiazo ansambliuose. Dirbo inžiniere elektrike Komunalinio ūkio projektavimo institute, UAB „Archiplanas". Iki 1986 m. gyveno Kaune, nuo 1987 m. – Vilniuje. 1964 m. ištekėjo už inžinieriaus Vytauto Martinkaus, dabar – rašytojo, akademiko. Užaugino dukras Liną ir Mildą. Lina Martinkutė-Strelčiūnienė (g.1966) Lietuvos konservatorijoje studijavo muzikos teoriją, gyvena ir moko vaikus muzikos Panevėžyje. Turi dukrą Akvilę. Milda Martinkutė-Paliulienė (g.1973) Tarptautinėje verslo mokykloje Vilniuje įgijo tarptautinės prekybos vadybininko magistro laipsnį. Gyvena Vilniuje, dirba auditore finansinių paslaugų sektoriuje, užaugino sūnus Fredą ir Džiugą.

Žilvinas Bazaras g.1946-04-22 Kaune. Vid. mokyklą lankė Panevėžyje. 1969 m. baigė KPI elektrotechnikos fakultetą, technikos mokslų daktaras, profesorius. Dirbo pedagoginį ir mokslinį darbą Kauno technologijos universiteto (KTU) Staklių ir mašinų projektavimo, Transporto inžinerijos katedrose, vadovavo KTU Panevėžio institutui. 1971 m. susituokė su inžiniere, pedagoge, tautodailinke Dalia Valantiejūte, susilaukė sūnų Jono ir Liudo, dukters Eglės. Jonas (g.1972) baigė KTU, inžinierius technologas, technikos mokslų daktaras, dirba transporto srities versle, augina sūnus Pijų ir Jokūbą bei dukrą Mortą, gyvena Kaune. Liudas (g.1975) baigė Kauno medicinos universitetą (KMU), gydytojas ortopedas-traumotologas, dirba LSMU Kauno klinikose, augina dukras Ievą, Oną ir sūnų Motiejų, gyvena Kaune. Eglė (g.1984) baigė Kauno Jėzuitų gimnaziją ir Kauno muzikos mokyklą. KTU, Vilniaus Gedimino technikos universitete ir Lisabonos universitete studijavo architektūrą, mokslų daktarė.

Liudas Saulius Bazaras g.1947-08-23 Žeimelyje. Vid. mokyklą baigė Panevėžyje. 1977 m. baigė KPI Panevėžio vakarinį fakultetą, inžinierius statybininkas. Dirbo pedagoginį darbą Panevėžio kolegijoje. 1970 m. susituokė su inžiniere ir pedagoge Audrone Vyskupaityte, susilaukė dukrų Saulės ir Žydrės. Saulė Bazaraitė-Kairienė (g.1972) vid. mokyklą baigė Panevėžyje. Mokėsi Panevėžio pedagoginėje mokykloje. Studijavo KTU Panevėžio filiale, įgijo įmonių valdymo

Bazarų šeima 1911 m.

Pedagogas, Fizinio lavinimo ir karinio parengimo mokytojas Liudvikas Bazaras (viduryje). Kairėje – Vytautas Stanevičius. Kaunas, 1938 m.

BAZARŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

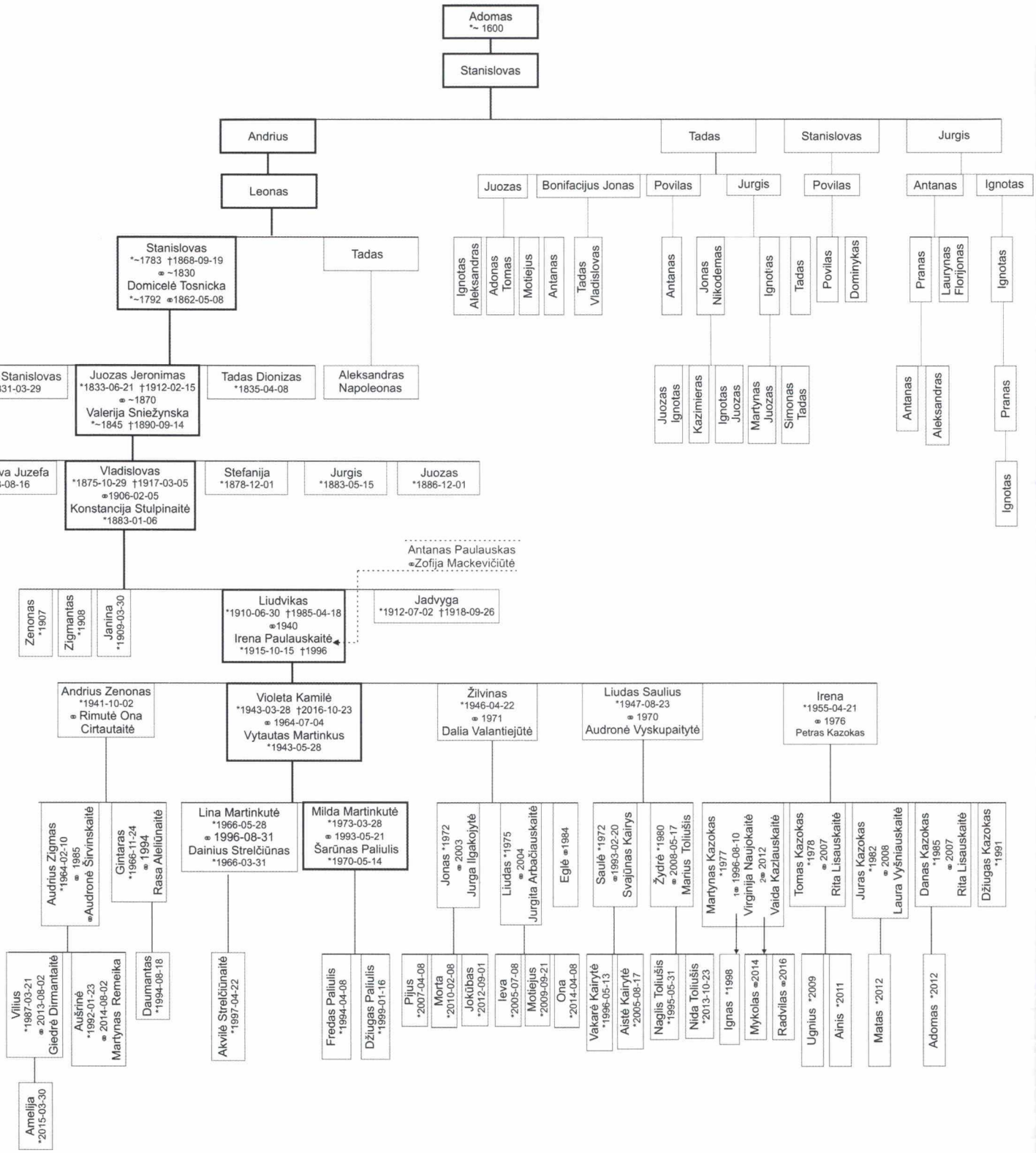

Sutartiniai ženklai

*	Gimimo metai
~*	Apytiksliai gim. metai
†	Mirties metai
⚭	Santuoka
----	Sutuoktinių tėvai

Sudaryta:

pagal Lietuvos valstybės istorijos archyvo F.708, AP.2, F.669 Ap.9

bei Mildos Paliulienės pateiktus duomenis.

Tyrinėjo Rūta Šrubėnienė
Maketavo ir grafiškai apipavidalino Audronė Musteikienė - 2017-06-30.

magistro laipsnį, augina dukras Vakarę ir Aistę, gyvena Panevėžyje. Žydrė Bazaraitė-Toliušis (g.1980) vid. mokyklą baigė Panevėžyje, studijavo KTU ir Šiaurės Ilinojaus (JAV) universitete, įgijo verslo administravimo bakalauro laipsnį. Augina sūnų Naglį ir dukrą Nidą, gyvena JAV.

Irena Bazaraitė-Kazokienė g.1955-04-21 Panevėžyje, mokėsi II vid. mokykloje. Vilniaus pedagoginiame institute studijavo lietuvių filologiją, dirbo pedagoge, vėliau ėmėsi verslo ir tautodailės. 1976 m. ištekėjo už verslininko Petro Kazoko, gyvena Panevėžyje. Susilaukė 5 sūnų: Martyno, Tomo, Juro, Dano, Džiugo. Visi jie baigė vidurines mokyklas Panevėžyje. Martynas (g.1977) – verslininkas, gyvena Panevėžyje, turi 3 sūnus (Igną, Mykolą, Radvilą). Tomas (g.1978) KTU Panevėžio institute įgijo bakalauro laipsnį, turi nuosavą verslą, augina 2 sūnus (Ugnių ir Ainį). Juras (g.1982) Panevėžio kolegijoje įgijo vadybininko profesiją. Turi nuosavą verslą, augina sūnų Matą. Danas (g.1985) Panevėžio kolegijoje įgijo statybos inžinieriaus kvalifikaciją, verslininkas, augina sūnų Adomą. Džiugas (g.1991) mokėsi Panevėžio dailės mokykloje, M. Romerio universitete studijuoja internetinį valdymą ir komunikacijas.

Milda Martinkutė-Paliulienė

BILINSKAI

Herbas Valtis (Lodzia)

Archyviniai dokumentai liudija, kad LDK bajorų Bilinskų giminės istorija siekia XVI-XVII a. sandūrą. Bajoriška kilmė buvo patvirtinta Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimų 1820-07-07 ir 1840-01-25 nutarimais, įrašant į VI-ąją genealoginės knygos dalį. (LVIA, f.391, ap.5, b.84, l.1-10).

Giminės pradininkas – Jonas Bilinskas, Lydos apskrityje turėjęs ir valdęs Klenkovščyznos dvarą. Kelios jo palikuonių kartos įvairiomis sąlygomis ir dalimis valdė paveldėtą dvarą iki XIX a. pradžios. 1812 m. galutinai

Iš kairės: Marytė Bilinskaitė, Kotryna Lisauskaitė-Bilinskienė, Paulina Bilinskaitė, Jonas Bilinskas, Juozas Bilinskas, Antanas Bilinskas, Jonas Bilinskas. Apie 1907 m.

pardavė Lydos apskrities Ežių teismo teisėjui Adomovičiui. Tuo pat metu Bilinskai kūrėsi kitose vietose.

Jonas Bilinskas turėjo 4 sūnus: Jurgį, Aleksandrą, Kristoforą, Steponą. Aleksandro sūnus Andrius 1702 m. Lenkijos karaliaus Augusto II-ojo privilegija buvo paskirtas karaliaus dvaro pėstininkų rotmistru ir Gardino apskrityje Sokulkos girininkijoje gavo žemės valdą su valstiečiais – Kersnovką. Turėjo 6 sūnus: Jokūbą, Stanislovą, Dominyką, Jurgį (Jegorą), Tadą ir Vincentą.

Jurgis Bilinskas atsikėlė į Vilniaus apskritį. Apie 1768 m. Joniškio bažnyčioje (Molėtų r.) vedė Antaniną Labutytę ir susilaukė sūnų – Juozo, Vincento Jono (g. apie 1769) ir Vincento (g. apie 1788). Vincentas Jonas toje pat Joniškio bažnyčioje apie 1793 m. vedė Angelę Buivydaitę. Jiems gimė sūnūs Adomas (apie 1793) ir Justinas (apie 1798). Kadangi Joniškio bažnyčios metrikų knygos sudegė, šie apytiksliai duomenys buvo patvirtinti pagal garbingų liudininkų parodymus įvairiuose teismuose. Adomo ir Konstancijos Vainauskaitės Bilinskų vaikai Valerijonas (g.1824) ir Mykolas (1828-02-12 – 1889-01-18) buvo krikštyti Labanoro bažnyčioje. Mykolas vedė 2 kartus: 1854 m. Alantos bažnyčioje Apoloniją Čaikauskaitę, o 1856 m. Leliūnų bažnyčioje – Konstanci-

Pirmoje eilėje - Zbignevas Brazauskas, Janina Bilinskaitė-Karalkevičienė, Kotryna Bilinskienė, Ona Žepečkienė, Irena Bžeskytė, Inka Navanglauskaitė, Paulina Bilinskaitė, Leonora Lisauskaitė. Antroje eilėje – Zofija Bilinskaitė, Jadvyga Navanglauskienė, mokytoja Frida, Bogumilė Žepečkaitė-Bilinskienė, Juozas Bilinskas, Kamilė Žepečkienė, Marytė Bžeskienė, Jonas Bilinskas. Trečioje eilėje – Vincas Navanglauskas, Jadvyga Brazauskienė, Jonas Bilinskas (vyresnysis), Henrikas Bžeskis, Aleksas Žepečka, Povilas Pipiras, Marytė Pipirienė. II Kurklelių vienkiemis, apie 1937 m.

Jadvyga Bilinskaitė-Knizikevičienė, Stanislovas Karalkevičius, Zenonas Karalkevičius, Regina Karalkevičiūtė-Gunkienė, Andrius Gunka, Paulina Bilinskaitė-Lakienė, Janina Marijona Bilinskaitė-Karalkevičienė, Juozas Bilinskas, Jonas Bilinskas, Diana Svitojienė, Paulius Svitojus, Aurelija Gunkaitė, Donatas Karalkevičius, Kristina Saldūnaitė, Igoris Gunka, Arūnas Svitojus, Lina Lakytė, Artūras Lakis, Jolanta Lakienė, Aldona Bilinskienė, Mindaugas Svitojus, Kasparas Svitojus, Irena Lakytė-Svitojienė, Loreta Sivickienė, Edita Bilinskienė, Rimvydas Bilinskas, Romas Bilinskas. Atnaujintoje Bilinskų sodyboje, 2015 m. rugpjūčio 15 d.

ją Novickaitę. Jie gyveno Skudutiškyje (Utenos apskr., Alantos valsčius) ir turėjo 4 vaikus: Juozą, Michaliną, Sofiją, Joną (g.1861-04-08). Apie 1880 m. Jonas Bilinskas iš generolo Romano Tallat Kelpšo išsinuomojo Antrųjų Kurklelių dvarą (dab. Anykščių r.). Pagal Janinos Marijonos Bilinskaitės-Karalkevičienės pasakojimą jam gerai sekėsi ūkininkauti, labai sutarė su generolu, todėl susitarė su juo dėl dvaro (apie 100 ha) pirkimo. Tačiau dokumentų nesusitvarkė, nes pasitikėjo generolo žodžiu. Generolas staiga susirgo ir mirė. Tai įtakojo tolesnį Jono gyvenimą. Nors dalis pinigų buvo sumokėta, po staigios generolo mirties sandėris neįvyko ir J. Bilinskui liko tik septinta dvaro ir žemių dalis. 1892-01-28 Anykščių bažnyčioje J. Bilinskas vedė Kotryną Lisauskaitę (g.1866-04-03, h. *Ežys* (Jež). Turėjo 6 vaikus: Pauliną (g.1893), Jadvygą (1895-1900), Joną (g.1897), Marijoną (g.1900), Antaną (g.1902), Juozą (g.1905). Po vedybų šeima gyveno dvaro rūmuose. Vėliau jam priklausiusioje žemės dalyje netoli dvaro pasistatė namą. Ūkininkaudamas gerai sutarė su aplinkiniais dvarininkais: Venslonavičiumi (Burbiškio dvaro savininku), Navanglausku, Brazauskiene. Pasak J. M. Bilinskaitės-Karalkevičienės, vaikystėje ji žaidė su dvaro pirkimui sukauptais cariniais popieriniais pinigais. J. Bilinskas nemėgo auksinių pinigų, nes jie „buvo sunkūs ir plėšydavo kišenes“. Pinigų nespėjo pakeisti, jie nuvertėjo. J. Bilinskas mirė 1947 m.

J. Bilinsko sūnus Jonas (g.1897) buvo miškininkas ir dirbo eiguliu Troškūnų girininkijoje. 1932 m. vedė Sofiją Meržvinskaitę (g.1907, h. *Leszczyc*). Šeimoje augo 6 vaikai: Janina Marijona Bilinskaitė-Karalkevičienė (g.1933-01-08; legitimuota 2007-12-02, BPA rejestro nr.2859), Teofilis (1934-2012), Paulina Bilinskaitė-Lakienė (g.1937), Juozas Bilinskas (1938-2016), Stasys Bilinskas (1940-1980), Jonas Bilinskas (1946-2017). Kadangi J. Bilinskas aktyviai padėjo partizanams, 1945 m. rudenį buvo išvežtas į Sibirą (Archangelsko sritis, Kotlas).

Po tėvo ištrėmimo šeima sunkiai vertėsi, todėl Janina, Teofilis ir Paulina persikėlė gyventi pas Marijoną Pipirienę-Bilinskaitę į Federiškių vienkiemį. Vienkiemis buvo tarp miškų (Burbiškio miškas, Anykščių r.). Povilas Pipiras dirbo eiguliu Pavarių girininkijoje, pas jį dažnai lankydavosi partizanai A.Kraujalis, J.Apacenka ir kt., kuriuos rėmė. 1945-06-12 buvo suimtas ir įkalintas Utenos kalėjime. Žmona papirko stribus ir Povilą paleido.

Iškentėjęs baisias gulago kančias, J. Bilinskas 1955 m. grįžo į Lietuvą. Gerai grojo Peterburgo armonika, aktyviai dalyvaudavo šventėse. Armonika išliko iki šių dienų ir saugoma giminės muziejuje.

Teofilis Bilinskas turėjo dukrą Virginiją (g.1962), Paulina Bilinskaitė-Lakienė – dukrą Ireną Lakytę-Svitojienę (g.1962) ir sūnų Artūrą Lakį (g.1964), Juozas Bilinskas – sūnus Rimvydą (g.1964) ir Nerijų (g.1969), Stasys Bilinskas – sūnų Saulių ir dukrą Liną Bilinskaitę-Guobienę (g.1974), Jonas Bilinskas – dukras Kristiną (g.1977) ir Dovilę (g.1981). Janina Marijona Bilinskaitė 1956 m. ištekėjo už Kazimiero Karalkevičiaus (1919-2004, h. *Dambrava*) ir susilaukė 3 vaikų – Stanislovo (g.1957), Zenono (g.1959, legitimuotas 2007-12-01, BPA rejestro nr.2860), Reginos (g.1962). Stanislovas susilaukė sūnaus Donato (g.1986), Zenonas – dukros Justinos (g.1986), Regina Karalkevičiūtė-Gunkienė – sūnaus Andriaus (g.1988) ir dukros Aurelijos (g.1990).

2013 m. Zenonas Karalkevičius atstatė Bilinskų sodybą, kurioje kiekvienais metais per Žolinę (rugpjūčio 15 d.) vyksta giminės susitikimai. Ji dabar veikia kaip kaimo turizmo sodyba.

Zenonas Karalkevičius

Juozas Bilinskas, Kristina Bilinskaitė, Zenonas Karalkevičius, Dovilė Bilinskaitė, Arūnas Svitojus, Teofilis Bilinskas, Virginija Bilinskaitė, Paulina Bilinskaitė-Lakienė, Kasparas Svitojus, Dalia Bilinskienė, Sidabrienė (Jono uošvienė), Janina Karalkevičienė, Jonas Bilinskas, Aldona Bilinskienė, Irena Lakytė-Svitojienė. Marijampolė, 2006 m. liepos 3 d. Jono Bilinsko šešiasdešimtmetis.

BILINSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

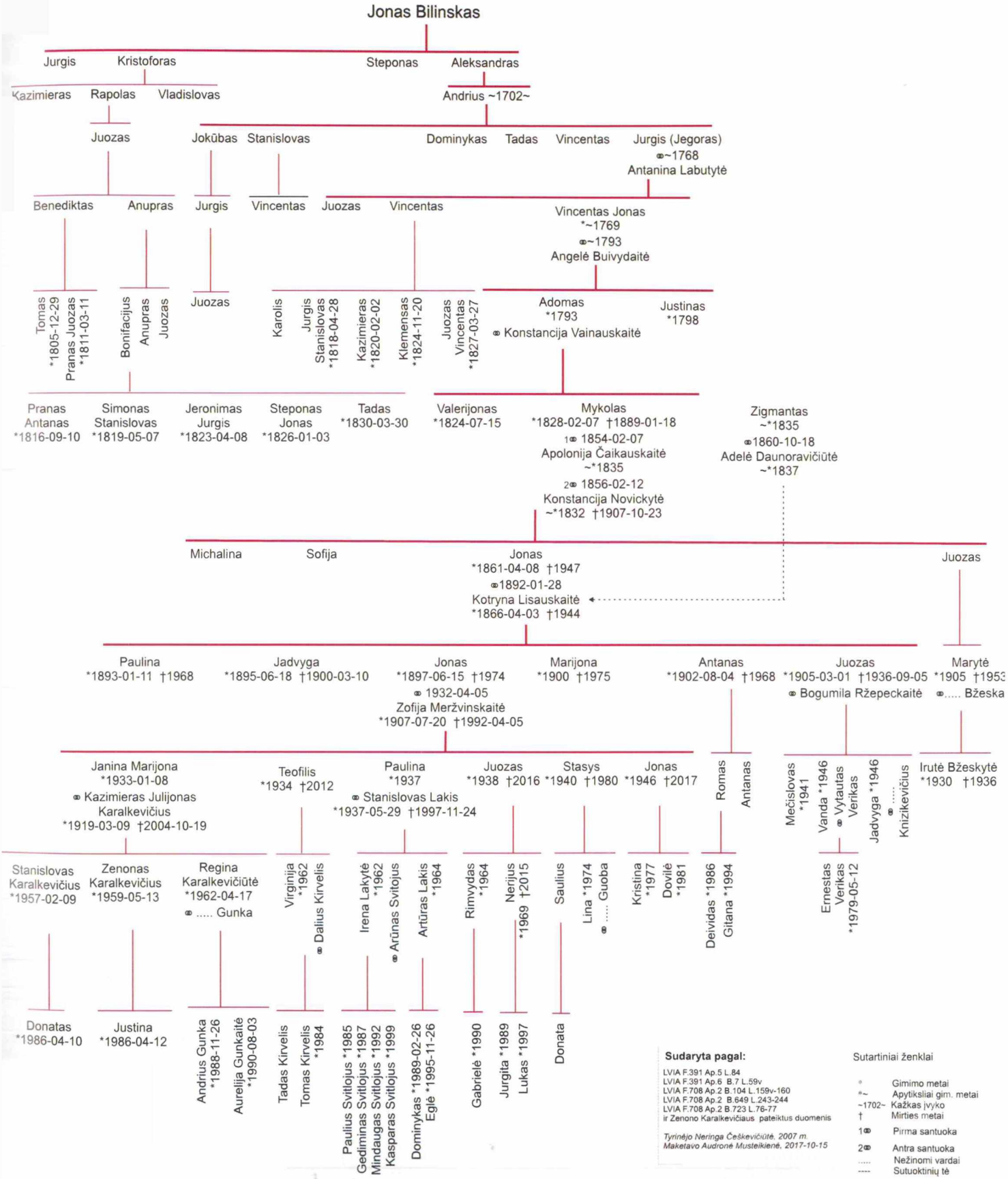

Sudaryta pagal:

LVIA F.391 Ap.5 L.84
LVIA F.391 Ap.6 B.7 L.59v
LVIA F.708 Ap.2 B.104 L.159v-160
LVIA F.708 Ap.2 B.649 L.243-244
LVIA F.708 Ap.2 B.723 L.76-77
ir Zenono Karalkevičiaus pateiktus duomenis

Tyrinėjo Neringa Češkevičiūtė, 2007 m.
Maketavo Audronė Musteikienė, 2017-10-15

Sutartiniai ženklai

*	Gimimo metai
*~	Apytiksliai gim. metai
~1702~	Kažkas įvyko
†	Mirties metai
1⚭	Pirma santuoka
2⚭	Antra santuoka
.....	Nežinomi vardai
----	Sutuoktinių tė

BLINSTRUBAI

Herbas Gulbė (Łabędź)

Blinstrubų herbo Gulbė (Łabędź) antspaudas žinomas nuo 1326 m. (Prof. Janusz Bieniak, O Piotrze Włostowicu, Duninach i Łabędziu, wyklad na XII zjeździe Duninów w Firleju. In: http://dunin.oeiizk.waw.pl/wlost/dunin/firlej.htm), o pats herbas rašytiniuose šaltiniuose pirmą kartą paminėtas 1412 m. (http://en.wikipedia.org/wiki/%C5%81ab%C4%99d%C5%BA-coat-of-arms). Lietuvoje žinomas nuo 1434 m. (Czeslaw Malewski, Rody szlacheckie na Litwie (V) Nasza Gazeta, 23 (459), 2000. In: http://archiwum 2000.tripod.com/459/herby.html).

Manoma, kad šį herbą XIII a. atsinešė iš Skandinavijos žemių į Lenkiją ir Lietuvą atkeliavę Blinstrubai (Istorikė Sigita Gasparavičienė, "Apie bajorų Blinstrubų herbą "Gulbė", rankraštis, 2003-03-12, Vilnius), bet tai įrodančių dokumentų nėra, tik legenda (Servis heraldyczno-genealogiczny. In: http://www.herby.com.pl/herby/).

Pagal archyvinių dokumentų duomenis bajorų Blinstrubų giminės pradininkas Lietuvoje buvo Novaičių, Kedaičių ir Kaderų tėvūnas Jonas Tautvila Blinstrubas (1), XVIII a. gyvenęs Kauno gubernijoje (LVIA, f.391, ap.8, b.2565, l.88). Šios giminės bajoriška kilmė ir priklausomybė herbui Gulbė (Łabędź) patvirtinta Dvarininkų deputatų susirinkimo 1798 balandžio mėn., vėliau pakartotinai patvirtinta 1832, 1833, 1835 ir vėlesniais metais (LVIA, f.391, ap.8, b.2565, l.87).

Julijona Blinstrubaitė 1949 m.

Palčinskų (h. Ostoja) šeima 1903 m. Sėdi: Antanina Palčinskaitė, Felicijona Palčinskienė (Matusevičiūtė), Apolonija Blinstrubienė (Palčinskaitė). Stovi: Martynas Palčinskas, Juzefa Palčinskaitė, Steponas Palčinskas. Nuotraukoje nėra neseniai mirusio Valerijono Palčinsko (1840-1903) ir kūdikio Stanislovo Palčinsko.

Bajorų Blinstrubų herbas ir XIX a. pabaigoje sudaryta genealogijos schema, susidedanti iš 121 asmens, patvirtinta 1902, 1904 ir 1905 m. Kauno gubernijos bajorų deputatų suvažiavime (LVIA, f.391, ap.8, b.2565, l.88).

Jonas Tautvila turėjo 3 sūnus: Baltramiejų (2), Juozą (3), kuriam priklausė Pužų ir Legotiškių dvarai (1768 m. duomenimis) ir Petrą (4) – Paklainių dvaro savininką (1756 m.). Juozo sūnus Ignotas (5) mirė bevaikis, o kitas sūnus Tadas (6) turėjo 4 sūnus ir 10 vaikaičių. Jauniausias Tado sūnus Mikalojus (10) susilaukė 2 vaikų – Vladislovo (11), kuris vedė Anelę Kopustinskaitę, ir Romualdo Mykolo (12), susituokusio su Elena Ratautaite. Vladislovo šeimoje augo 5 vaikai, gimę 1834-1854 m.: Kazimieras (13), Juozas (14), Aleksandras (15), Jurgis (16) ir Feliksas (17). Jauniausias Feliksas 1874 m. vedė Julijoną Kulvietytę ir su ja susilaukė 4 vaikų: Veronikos (22), Vincento (23), Anelės (24), Vaclovo (25) (LVIA, f.391, ap.8, b.2565, l.88) Julijonai 1882 m. mirus, vedė Sofiją Škulten; šioje santuokoje 1904 m. gimė sūnus Vladislovas (26). Vincentas (23), gyvenęs Vidnapolio palivarke, vedė Ostojos (Ostoja) herbo bajorę Apoloniją Palčinskaitę iš Jasudų bajorkaimio, kurios giminės genealogija žinoma nuo Kazimiero Palčinsko, 1695 m. buvusio Kujainių dvaro tėvūno

Močiutė Julijona su vaikaičiais. Sėdi: Milda Baronaitė, Julijona Armonaitienė (Blinstrubaitė). Stovi: Paulius Armonaitis, Silvestras Armonaitis, Gediminas Baronas. 2003 m.

BLINSTRUBŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

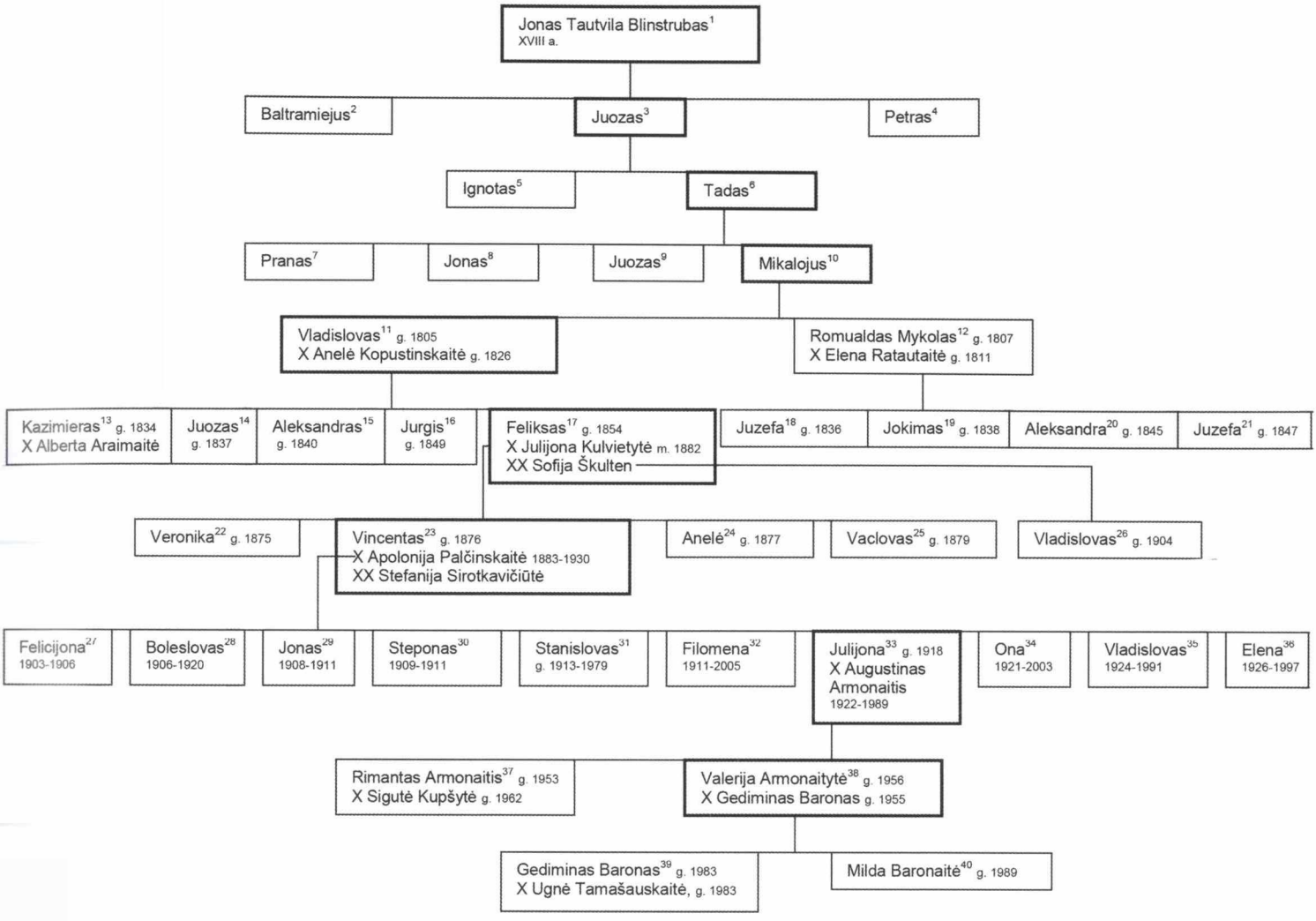

(LVIA, f.391, ap.8, b.2574a, l.365; f.391, ap.8, b.2574b, l.366; f.391, ap.8, b.2574c, l.365; f.391, ap.8, b.2574d, l.366). Tiek Blinstrubai, tiek Palčinskai buvo sėslūs žmonės, smulkūs dvarininkai ir ūkininkai. Vincento ir Apolonijos Blinstrubų šeimoje gimė 10 vaikų, iš kurių 4 mirė vaikystėje, o likę – Stanislovas (31), Filomena (32), Julijona (33), Ona (34), Vladislovas (35) ir Elena (36) sulaukė senyvo amžiaus. Kaip ir jų protėviai Blinstrubai ir Palčinskai, visi jie gyveno ir dirbo Kauno ir Ukmergės apskrityse. Šių giminių mirusieji palaidoti Siesikų, Šėtos, Panoterių, Bukonių ir Kauno kapinėse. Iš jų šiuo metu tebėra gyva Julijona, gimusi 1918 m. vasario 24 d.

Minėtų šešių Vincento ir Apolonijos vaikų šeimose išaugo 13 sūnų ir dukterų, aštuntosios kartos nuo Jono Tautvilos Blinstrubo atstovų.

Po Apolonijos mirties Vincentas vedė Stefaniją Sirotkavičiūtę, su kuria susilaukė dar 4 vaikų, kurių vienas – dukra Jadvyga – iki šiol gyvena Jonavos rajone.

Vincento (23) dukra iš pirmosios santuokos Julijona Blinstrubaitė (33), gimusi beveik kartu su atkurta nepriklausoma Lietuvos valstybe (1918-02-24), jaunystėje neturėjo galimybių siekti geresnio išsilavinimo, nes, būdama viena vyriausių vaikų šeimoje, kartu su tėvais triūsė ūkyje Piliakalnių kaime Kauno apskrityje. Po Antrojo pasaulinio karo ji iš gimtojo kaimo persikėlė gyventi į Kauną, kur 1950 m. ištekėjo už Augustino Armonaičio. Šeimoje išaugusiems dviem vaikams tėvai skiepijo vertybes, kuriomis patys gyvenime vadovavosi – sąžiningumą, atsakingumą, darbštumą, pareigos jausmą, žinių siekimą. Sūnus Rimantas Armonaitis (37) – inžinierius, gyvena Klaipėdoje, vedęs Sigutę Kupšytę. Turi 2 sūnus – Paulių ir Silvestrą, baigusius Lietuvos ir užsienio universitetus, dirbančius Lietuvoje. Kauno rajone gyvenanti dukra Valerija Baronienė (Armonaitytė)

(LBKS archyvas. Valerijos Armonaitytės legitimacijos byla nr.1558) (38) – botanikė, biomedicinos mokslų daktarė, ištekėjusi už Gedimino Barono. Šeimoje 2 vaikai – Kauno technologijos universitetą baigęs ir Lietuvoje dirbantis sūnus Gediminas (39), 2011 m. vedęs Ugnę Tamašauskaitę, bei dukra Milda (40), baigusi studijas Vilniaus bei užsienio universitetuose, toliau studijuojanti ir dirbanti Lietuvoje.

Valerija Armonaitytė-Baronienė

BLINSTRUBAI

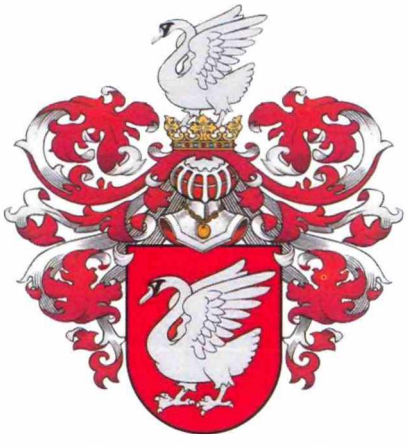

Herbas Gulbė (Łabędź)

Blinstrubų giminė – sena, skandinaviškos kilmės giminė, pagal Lietuvoje esančius istorinius šaltinius žinoma nuo maždaug 1500-ųjų metų pabaigos. A. Vijukas Kojelavičius 1658 m. išleistoje knygoje „Lietuvos Didžiosios kunigaikštystės diduomenės herbynas“ Blinstrubus aprašo taip: „Blinstrubai kildinami iš Tautvilų, klesti Žemaitijos kunigaikštystėje ir Kauno paviete. Žmonės turtingi. Naudoja „Gulbės“ herbą.“

Herbyne nurodomos Žemaitija ir Kauno pavietas iš tiesų buvo Blinstrubų gyventos vietos. Pirmoji ir seniausia žinoma Blinstrubų tėvonija yra Viduklės-Paalsės dvaras, dabartinės Blinstrubiškės. Būtent ten iki maždaug 1736 m. gyveno seniausi giminės pradininko Lietuvoje Kasparo Blinstrubo, s. Simono vaikai ir vaikaičiai. Vėlesnės Blinstrubų tėvonijos (dvarai) buvo Kulva (Kulvos parapija), Pužai (Nemakščių parapija), Gabšiai-Gabšiškiai-Pakluonė (Raseinių parapija), Ugioniai (Betygalos parapija). XVII-XVIII a. Blinstrubų gyvenamos vietovės geografiškai šiek tiek išplito. Žemaitijoje – Viduklės, Nemakščių, Raseinių, Varnių, Adakavo parapijose, atsirado naujos tėvonijos: Macaliai, Pabalčiai, Daujotėliai, Aukštaitijoje – Pagirių, Siesikų parapijose: Karpiai, Šiliūnai. Dar šiek tiek vėliau atsirado Urniežiai (Labūnavos parap.). XIX a. Blinstrubai pradėjo tolti nuo

Klaipėdos jūrų uosto muitinės tarnautojas Stanislovas Polikarpas Blinstrubas.

savo protėvių tėvonijų. Aukštaitijos šaka plito Jonavos, Labūnavos, Siesikų, Veprių kryptimis. Žemaitijos šaka plėtėsi – Tauragės, Telšių ir Šiaulių kryptimis, dalis Blinstrubų persikėlė gyventi į miestus ir miestelius.

Žinant, kad XVII-XIX a. Blinstrubai kūrė daugiavaikes šeimas, geografinė plėtra išliko gana nedidelė. Nuo 1888 m. atsirado dar viena Blinstrubų migravimo kryptis, laikui bėgant suformavusi antrą pagal dydį Blinstrubų bendruomenę, tai – emigracija į JAV. Pagal 1930 m. JAV visuotinio surašymo duomenis pirmaisiais persikėlusiais į JAV 1888 m. tapo Vytautas Blinstrubas ir Teklė Blinstrubienė.

Jeigu remtis legendomis, Blinstrubų giminė į Lietuvą atsikraustė iš Danijos. Kad tai gali būti tikras faktas, byloja vieno nedidelio Danijos bažnytkaimio pavadinimas – Blenstrup. Danijoje galima rasti daug miestelių ar bažnytkaimių, turinčių tokias galūnes kaip -trup, arba -trop, o ir nemažai danų turi pavardes, besibaigiančias galūne -trup, tad tikimybė, kad Blinstrubai atkeliavo iš Danijos ištie nemaža. Taip pat sklando legenda, kad Blinstrubai prieš atsikraustydami į Lietuvą, kažkurį laiką gyveno Lenkijoje, iš kurios buvo išvaryti, nes tapo aktyviais kalvinizmo pasekėjais. Seniausiuose istoriniuose dokumentuose minimos Blinstrubų gyventos vietos, tokios kaip Kulva, Viduklė, Deltuva ar

Apačioje iš kairės – motina Ona Pociūtė Blinstrubienė, sūnus Boleslovas, tėvas Teodoras Pranas Blinstrubas; viršuje iš kairės – Bronislovas, Teodoras, Bronislava Janina, Stanislovas Polikarpas, Valerijonas Ignotas.

Šiaulių krašto bajorų draugijos taryba. Antroje eilėje pirmas iš kairės Stanislovas Algimantas Blinstrubas. 2008 m.

Trakų Vokės dvaro rūmai. Arūnas, Dalia ir Stanislovas Algimantas Blinstrubai. 2003 m.

Kėdainiai iš tikrųjų buvo stiprūs Lietuvos reformacijos centrai, o seniausi Blinstrubai buvo aktyvūs evangelikai kalvinistai.

Iki pat XIX a. Blinstrubai pasirašinėjo, kaip Blinstrubai iš Tautvilų, visiškai tikėtina, kad be skandinaviškojo pėdsako giminėje yra ir kilmingųjų kunigaikščių Tautvilų kraujo, kuriuo buvo didžiuojamasi.

XVII-XVIII a. Blinstrubai priklausė karaliaus dvaro ir bajorijos elitui. Adomo sūnus Jurgis Blinstrubas iš Tautvilų buvo baigęs evangeliškuosius Marburgo ir Frankfurto universitetus. Savo išsilavinimo dėka ir remiamas Žemaitijos bajorų, jis tapo Lenkijos karaliaus ir LDK kunigaikščio Vladislovo Vazos sekretoriumi, o šiam mirus, į karaliaus sostą išrinkto Jono Kazimiero Vazos dvariškiu. Jurgio brolis Jonas buvo karaliaus Jono Kazimiero sekretoriumi. Kiti Blinstrubai užėmė Kauno ir Žemaitijos rotmistrų, teisėjų, deputatų, maršalkų pareigas, taip pat daug bajorijos garbės pareigų.

Galima daryti prielaidą, kad švediškos kilmės karaliai Vazos ne šiaip sau pasirinko Jurgį ir Joną savo sekretoriais, o būtent dėl skandinaviškos giminės kilmės. XVII a. Blinstrubai ne tik naudojosi karaliaus dvaro privilegijomis, bet turėjo ir diplomatinių sugebėjimų. Remiantis istoriku Adolfu Šapoka, Jurgis Blinstrubas Švedų tvano metu vienintelis turėjo švedų generolo Magnuso Gabrieliaus de la Gardžio išduotą dokumentą, draudžiantį Švedijos armijai plėšti jo dvarus ir žemes Lietuvoje.

Įvairiais laikotarpiais Blinstrubai valdė Blinstrubiškių (Viduklės-Paalsės), Pužų, Kulvos, Deltuvos, Utenos, Pajuosčio, Gabšių-Gabšiškių-Pakluonės, Dapšėnų, Macalių, Ugionių, Urboniškių, Raulų dvarus. Giminiavosi ir artimai bendravo su grafais Zabielomis, Pliateriais, bajorais Kulviečiais, Kosakovskiais, Meištavičiais, Bilevičiais, Urniežiais, Pilsudskiais.

Tarp žymesnių giminės atstovų, be jau minėtų karališkųjų sekretorių Jurgio ir Jono, dar galima paminėti šiuos Blinstrubus: Adomas Blinstrubas (Kasparo sūnus) – Žemaičių Tribunolo deputatas; Norbertas Blinstrubas – Raseinių rotmistras; Juozapas Blinstrubas – Kauno pavieto rotmistras; Antanas Blinstrubas (Karolio sūnus) – Kauno arklininkas, ginklininkas, medžioklininkas, Kauno prekybos konfederacijos maršalka; Pranas Blinstrubas (1760-1828-03-23) – Žemaitijos rotmistras; Teodoras Blinstrubas – Upytės stovyklininkas, Smolensko vaiskis; Mozė Motiejus Blinstrubas (1687-1766) – Vitebsko vaiskis, Kauno stovyklininkas, karaliaus Jono Kazimiero rinkėjas; Teodoras Blinstrubas – (1906-11-26 – 1999-10-06) – Rietavo, Pilviškių, Šeduvos, Kupiškio, Vilkijos ir Oldenburgo (Vokietija) gimnazijų direktorius, JAV lietuvių bendruomenės ir Amerikos lietuvių tarybos ilgametis vadovas; Vladislovas Blinstrubas (1939-10-25 – 2005-08-01) – poetas, teatro ir kino režisierius, pedagogas; Stanislovas Blinstrubas (1901-12-20 – 1969-04-19) – Lietuvos mokslininkas, radijo inžinierius, Kauno ir Vilniaus radijo stočių viršininkas, geologas; Stanislovas Algimantas Blinstrubas (g.1935-10-30) – dėstytojas, buriuotojas, jachtos kapitonas, LBKS Garbės bajoras (2011); Šarūnas Blinstrubas (1974-03-04) – giminės istorijos tyrinėtojas, Blinstrubų el. svetainės www.blinstrubs.com įkūrėjas.

1798-04-10 Blinstrubų giminė įtvirtino savo turėtą bajorų statusą Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkime (LVIA, f.391, ap.6, b.7, l.7).

Lietuvai atkūrus nepriklausomybę, pavardė buvo sulietuvinta ir iš Blinstrub tapo Blinstrubas. Nedidelės dalies Blinstrubų pavardė buvo sulietuvinta su kitokia galūne – Blinstrubis. Šiuo metu dauguma Blinstrubų (apie 550) gyvena Lietuvoje ir JAV. Lenkijoje gyvena 37, Vokietijoje – per 10 Blinstrubų. Keletas Blinstrubų gyvena Jungtinėje Karalystėje, Australijoje, Švedijoje ir Brazilijoje.

Stanislovas Algimantas Blinstrubas

BLINSTRUBŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

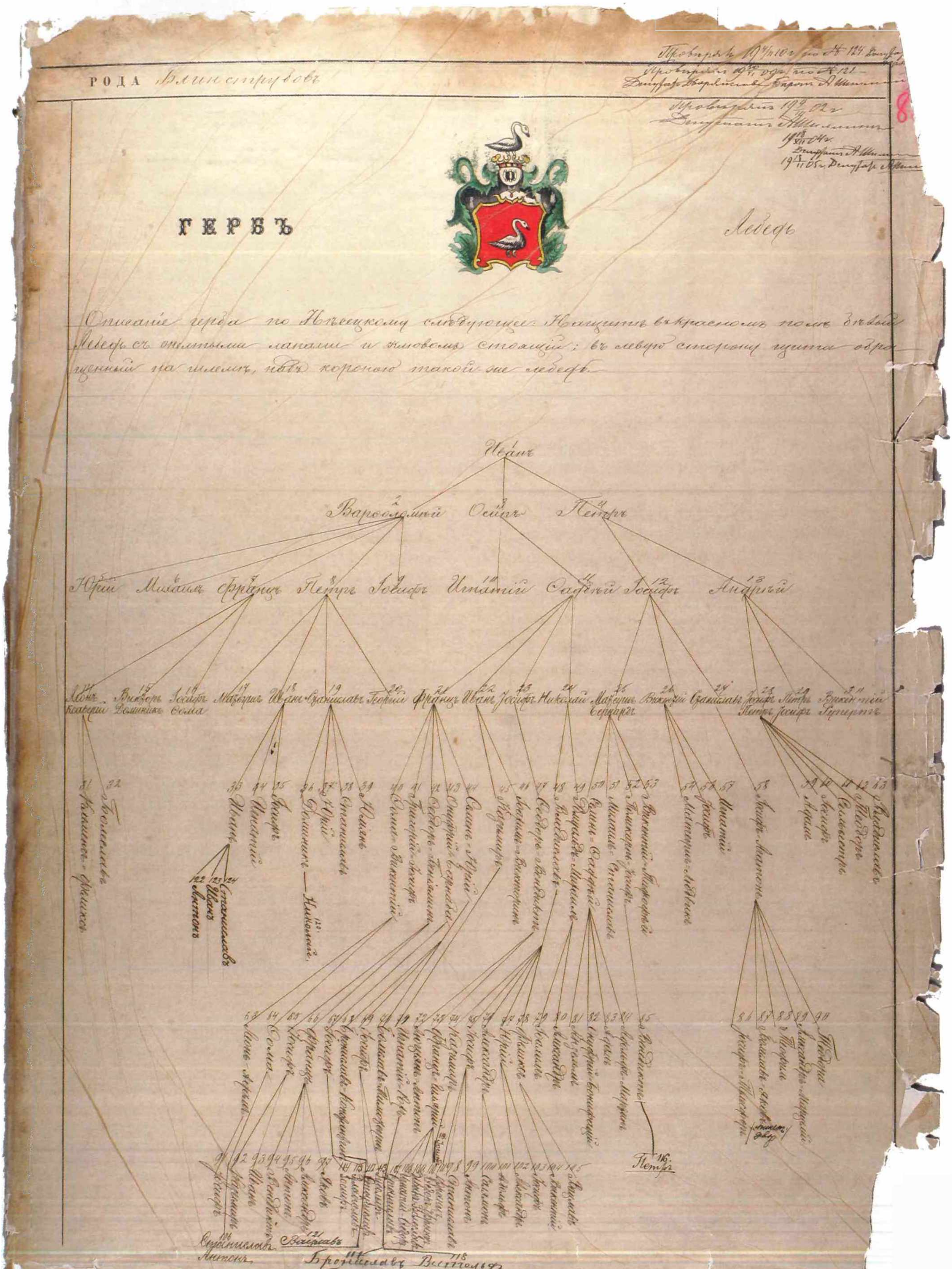

BUGAILOS

Herbas Prawdzic

Manoma, kad žodis Bugailo (Bugaj) kilęs iš senosios rusų kalbos – stiprus, aršus. Pirmieji Bugailos siejami su herbo *Prawdzic* savininku Jokūbu, kuris galėtų būti Bugailų giminės pradininku. Pagal archyvinius duomenis jis gimęs apie 1640 m. Turėjo sūnų Pranciškų bei anūkus Stanislovą, Jokūbą, Dovydą, Dominyką, Motiejų, Jurgį ir Joną. Neaišku kodėl šalia Bugailų pavardės kartais naudojama antroji – Leščevskiai. Dokumentuose paaiškinimų neaptikta, bet toks atvejis dažnai būdavo, kai susigiminiuodavo dvi lygiavertės bajorų giminės, kurių nė viena nenorėdavo prarasti savo pavardės.

Didžioji giminės istorijos dalis nuskendusi užmarštyje. Derėtų prisiminti savo netolimą proprosenelį Teofilį Bugailą (1843-12-18 – 1918-01-28) ir Julijoną Daniusevičiūtę (1847-02-26 – 1910-04-14), kurie gyveno ir mirė Šiaulių apskrityje. Jų šeimos bajorystė pripažinta 1839-12-22 ir 1859-02-11 Vilniaus ir Kauno Bajorų deputatų susirinkime. Bajorystė patvirtinta 1860-11-17 Heroldijos departamento įsaku Nr.9948 (LVIA, f.708, ap.2, b.2227, l.30).

Šeimą sudarė tėvas Teofilis (Antano Pranciškaus sūnus) Leščevskis-Bugaila, žmona Julijona (Antano dukra) Daniusevičiūtė, sūnūs Antanas (g.1867), Feliksas (g.1873), Vladislovas (g.1873), dukros Julijona, Anelė, Emilija. Šeima gyveno Kurtuvėnų parapijos Apšrujų kaime nuomojamoje žemėje. Sūnus Leonardas ir dukra Teklė emigravo į JAV.

Teofilis Bugaila palaidotas Luokės kapinėse, Julijona Bugailienė-Daniusevičiūtė – Papilės kapinėse.

Prosenelę Anelę Bugailaitę (1876-09-05 – 1925-07-01 gyveno Šiaulių parapijos Kasčiukų kaime) sutuokė su Stanislovu Mingelevičiumi-Mingėla (g.1873-06-28 Padubysio valsčiuje) Šiaulių Rkb kunigas Tomkevičius 1902-11-10. Jie turėjo 4 vaikus: Petrą (emigravo į JAV), Vladislovą (emigravo į JAV), Juzefą Sinkus (emigravo į JAV) ir Angelę Šlapkauskienę (vienintelė liko gyventi Lietuvoje). Kadangi proseneliai mirė labai jauni, palikdami vaikus dar mažamečius, atminties apie juos liko labai mažai. Šeimoje išliko legenda, kad proprosenelis

Manoma, kad čia - Teofilio Bugailos ir Julijonos Daniusevičiūtės su dukra Julijona nuotrauka.

Teofilis Bugaila neleido savo dukrai Anelei Bugailaitei tekėti už Stanislovo Mngelevičiaus, pasakydamas, kad savo dukrą geriau išleis už ožio. Todėl proseneliai Anelė ir Stanislovas susituokė slapta, užsitraukdami šeimos nemalonę. Žinant, kad prosenelis Stanislovas kalbėjo lenkiškai ir liepdavo žmonai tik šypsotis per vakarėlius, kad niekas nesuprastų, jog ji nemoka lenkiškai, reiktų manyti, kad nesantarvės priežastis buvo politinė. Matomai Mingelevičių šeima buvo nukentėjusi nuo 1863 m. sukilimo ir tai sukėlė Teofilio Bugailos nepasitenkinimą.

Ilgą laiką Anelės ir Stanislovo Mingelevičių šeima su vaikais gyveno Rusijoje – Černigove. Tik po vyro mirties su mažais vaikais grįžo pas tėvus į Radviliškį. Ten neilgai gyveno ir mirė. Maži vaikai išsimėtė kas kur. Petras išvažiavo uždarbiauti į Kauną, būsima mūsų močiutė Angelė stumdėsi tarp tetų ir jų šeimų.

Galų gale visi 4 susirinko Kaune. Tam labai padėjo vyriausiasis brolis Petras: jis prasigyveno ir pasiėmė mažąją Angelę ir Juzefą pas save. Čia gyveno ir brolis Vladislovas. Tačiau džiaugsmas truko neilgai – prasidėjo II pasaulinis karas, kurio padarinius giminė jaučia iki šiol. Ir vėl išblaškyti likimai, sudužę gyvenimai. Pasisekė Petrui, Vladui ir jo šeimai, kad dėdė Leonardas Bugaila jau gyveno JAV. Jis padėjo iš karo nusiaub-

Nijolė Šlapkauskaitė-Žalienė, Kazimieras Algirdas Žala, Angelė Mingėlaitė - Šlapkauskienė ir Antanas Šlapkauskas.

BUGAILŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

BUGAILŲ HERBAS

PRAWDZIC

DANIUSEVIČIŲ HERBAS

KOŁEN

JOKŪBAS BUGAILA - LEŠČEVSKIS
g.~1640

PRANCIŠKUS
g.~1680

Stanislovas | Jokūbas | Dovydas | **DOMINYKAS** g.~1720 | Motiejus | Jurgis | Jonas

Benediktas g.~1762

LAURYNAS
g.~1770
s. ~1797
Kotryna Kerbedytė

Juozapas
g.~1764
s. *Marijona Rubaževičiūtė*

Stanislovas g.~1780

Jonas
g.~1783
s. ~1810
Ona Šablevičiūtė

Feliksas | Klara | Karolina | Juozapas Teodoras | Regina

Ipolitas | Liudvikas | Juozapas Stanislovas

TADAS DANIUSEVIČIUS
g.~1680

STANISLOVAS
g.~1710

Jonas

ANTANAS
g.~1750

Viktoras

ANTANAS PRANCIŠKUS
g.~1798
s. ~1823
Pranciška Pikturnaitė
g.~1800

Motiejus g.~1801 s. *Agota Dambrauskaitė* | Benediktas g.~1805 | Liudvikas g.~1806 | Feliksas g.~1808 | Jurgis g.~1809 | Juozapas g.~1810 | Ieva g.~1811

Adomas Jonas | Teklė | Anelė

Adolfas Jonas | Ignotas Konstantinas | Teofilis

Antanas

Antanas Pranciškus

JONAS
g.~1780
s. *Faustina (Kotryna) Šulcaitė*

Adomas Kazimieras

Adomas Kasparas | Stanislovas Martynas

Vincentas Pranciškus

Aleksandras Povilas g.1829 07 03

Ignotas Leonardas g.1835 11 02

Jonas Pranciškus g.1824 12 16 s.~1858 *Konstancija Petrusevičiūtė*

Pranciškus g.~1831

Vincentas

Teklė g.1838 05 30

TEOFILIS BUGAILA
g.1843 12 18
m.1918 01 28

ANTANAS LEONARDAS
g.1822 04 17
s. 1841 11 03
Teklė Kibartaitė
(II s. Monika Račkauskaitė)

Anelė | Julijona

Leopoldas
s. *Prakseda Novickaitė*

Pranciškus | Jonas

Konstancija | Karolina

Izabelė | Ignotas | Adolfas

JULIJONA DANIUSEVIČIŪTĖ
g.1847 02 26
m.1910 04 14

s. 1867 02 27

Antanas g.1867 11 22 | Julijona g.1870 12 13 | Vladislovas g.1873 08 10 m. iki 1910

Feliksas g.1868 11 05 | Kazimieras g.1872 03 04 m. iki 1910 | Adolfas g.1875 05 02 m. iki 1910

ANELĖ BUGAILAITĖ
g.1876 09 05
m.1925 07 01
s.1902 11 10
Stanislovas Mingėla
(Mingelevičius)
g.1873 06 28

Emilija g.1879 08 14 m. iki 1883 | Pranciškus g.1882 08 24 | Bronislava g.~1885

Leopoldas g.1878 01 27 m. iki 1910 | Teklė g.~1881 | Emilija g.1883 11 27 | Teofilis ir Leonardas g.1887 03 01

Nijolė Žalienė-Šlapkauskaitė, Egidijus Žala, Ingrida Žalaitė-Kelbauskienė.

tos Vokietijos atvykti į Ameriką, kur su šeima gyveno ir Teklė Bugaila Eismont. Jie padėjo įsikurti, sutvarkė pabėgėlių šeimai reikalingus dokumentus. Petro Mingėlos žmona ir sūnus Arvydas karo sumaištyje liko Lietuvoje. Jau sovietmečiu tėvas Petras rėmė savo šeimą siuntiniais iš Amerikos. Nemažai tų gėrybių tekdavo ir mano močiutei Angelei Šlapkauskienei, ir mamai Nijolei Šlapkauskaitei-Žalienei, ir mums, vaikams.

Iš žinomų Bugailos palikuonių iškilių valstybės veikėjų nebuvo. Tai buvo paprasti kaimo žmonės, gyvenę ir triūsę daugiausiai Šiaulių apskrityje. Daugiau pasiekė išvykę į JAV. Vladislovo Mingėlos sūnus Šarūnas Mingėla ilgą laiką profesoriavo Waino ir Mičigano universitetuose, užėmė aukštas pareigas Fordo gamykloje, buvo atsakingas už darbo saugą visoje Fordo gamykloje. Jo sesuo Liucija Mingėlaitė – aktorė, dainininkė, be to, išaugino 7 vaikus. Teklės Bugailaitės Eismont dukra Wendy Eismont dėstytojauja ekonomikos koledže Pensilvanijoje, jos dukra Gwen Lauer studijuoja psichologiją, sūnus Pete dar mokosi mokykloje. Šeimoje daug mokytojų.

Lietuvoje dauguma mūsų tapo gydytojais: Arvydas Mingėla – gydytojas-dermatovenerologas, Nijolė Žalienė – gydytoja odontologė, Ingrida Kelbauskienė (Nijolės Žalienės dukra) tapo privačios medicinos klinikos savininke ir dirba joje šeimos gydytoja. Jos vaikai Justas Kelbauskis, Gintarė Kelbauskytė ir dukterėčia (brolio Egidijaus Žalos dukra) Giedrė Žalaitė studijuoja mediciną ir netrukus papildys medikų gretas.

O Julijonos Bugailaitės-Leonienės anūkas Žydrūnas Rupšys gyvena ir dirba Šiauliuose advokatu. Jo vyriausiasis sūnus Justas – taip pat teisininkas. Jaunesnysis sūnus Julius studijuoja VU Matematikos fakultete, dukra Gabija dar mokosi gimnazijoje.

Ingrida Kelbauskienė

Priekyje Aleksandra Mingėlienė, Nijolė Šlapkauskaitė-Žalienė, už jų - Vidas Mingėla, stovintys - Angelė Mingėlaitė-Šlapkauskienė, Petras Mingėla su žmona Stefanija

BURBOS

Herbas Odyniec III

Apie herbo suteikimą Burboms matyti 1799 m. liepos mėn. 05/16 d. Raseinių pavieto herbų pripažinimo akte.

Visi dokumentai, įrodantys Burbų giminės bajorystę, rasti LVIA (f.391, ap.6, b.7, l.6; f.391, ap.6, b.11, l.64, 64v; f.391, ap.1, b.1034, l.47; f.708, ap.2, b.2201, l.32,360; f.708, ap.2, b.2201 ir kt.).

1799 m. liepos 7 d. datuotame Raseinių pavieto herbų pripažinimo akte įrašyti Pranciškaus sūnūs Tadas, Jonas, Jurgis ir Lietuvos iždo bajoras Jokūbas bei jo sūnūs Augustinas ir Mykolas. 1799 m. gegužės mėn. kilmingųjų šeimų registre pažymėta, kad Burbų šeimos herbas "Odyniec III". 1834 m. rugpjūčio 17 d. Raseinių bajorų sesijos dokumente išvardinti Augustino Burbos sūnūs: Mykolas (g.1813-07-05), Karolis, Kazimieras, Adomas. Tai prijungta prie 1799 m. gegužės 3/16 d. dekreto, kuriuo jų tėvas Augustinas Burba buvo pripažintas vertu bajoro vardo, čia įvardijamas ir jo turimas turtas Raseinių paviete – Pašilėje, Strašiškiuose, Stirbiškiuose.

Mykolas Burba, susituokęs su Ona Saunoraite, susilaukė 3 sūnų – Jono, Adomo, Antano, ir 2 dukterų – Uršulės ir Marijonos. Mykolo sūnus Jonas gimė 1843-07-13, buvo susituokęs du kartus. Mirus pirmajai žmonai Teklei Varkalavičiūtei, 1899-02-07 Šaukėnuose vedė antrąjį kartą – Juzefą Micevičiūtę. Juodu susilaukė sūnų

BURBŲ GIMINĖS GENEALOGINIS MEDIS

Jokūbas Burba
b:
d:

Jurgis Burba
b:
d:

Augustinas Burba
b: Bet. 1790–1792
d: 04 May 1835

Regina Bielskytė
m: 18 Jan 1810
d:

Mikalojus Burba
b:
d:

Ona Bielskytė
b:
d:
m: 30 Jan 1807

Mikalojus Burba
b: 05 Jul 1813
d: 29 Dec 1846

[1] Ona-Kunegunda Saunoraitė Burbienė
b: 01 Mar 1818
d:
m: 28 Nov 1840

Marijona Burbaitė
b: Bet. 1810–1812
d:

Vincentas Paškevičius
b: 1795
d:
m: 11 Jun 1835

Bogumila Burbaitė
b: 05 Jul 1813
d:

Karolis Burba
b: 01 Jan 1819
d: 27 Aug 1875

Kazimieras Burba
b: 28 Feb 1821
d: 12 Mar 1830

Adomas Burba
b: 23 Sep 1823
d: 1881

Eleonora-Ieva Burbaitė
b: 23 Sep 1823
d:

Adomas Burba 2
b: 20 Dec 1824
d: 1882

Duktė Burbaitė
b:
d:

Ieva-Eleonora Burbaitė
b:
d:

Adomas Burba
b:
d:

[1] Ona-Kunegunda Saunoraitė Burbienė
b: 01 Mar 1818
d:

Baliutavičius Pranciškus
b: 1820
d:
m:

Jonas Burba
b: 13 Jul 1843
d: 1926

Juzefa Micevičiūtė Burbienė
b: 20 Mar 1864
d: 20 Jan 1919
m: 07 Feb 1899

Uršulė Burbaitė
b: 12 Oct 1841
d:

Adomas Burba
b: 01 Apr 1845
d: 25 May 1846

Antanas Burba
b: 04 Jan 1847
d: ???

Vladislovas Burba
b: 29 Jan 1902 in Šiaulių apskr. Kuršėnų v. Giriškių km.
d: 1955

[3] Andriuškevičiūtė Agota Burbienė
b: 1907 in Vilkaviškis Lietuva
d: 1989 in Vilniuje, Lietuva
m: 09 Sep 1939 in Telšiai,, Lithuania

Zigmas Burba
b: 25 Mar 1904 in Giriškių km.
d:

Barbora Drobavičiūtė
b: Sep 1912
d:
m: 1937

Algimantas Burba
b: 03 Nov 1940 in Birzai, Lithuania
d: 22 Jul 2010 in Kaunas Lietuva

[5] Alicija Dakinevičiūtė Burbienė
b: 07 May 1941 in Lietuva, Prienai
d:
m: 07 Jul 1962 in Kaunas

Aldona Ona Burbaitė Lazdauskienė
b: 07 Aug 1942
d:

Romualdas Kęstutis Lazdauskas
b: 31 May 1942
d:
m: 28 Dec 1968

Vytautas Zigmantas Burba
b: 14 May 1938
d: May 2007

Angelė Burbaitė Viršilienė
b: 12 May 1943 in Medingėnų km.
d:

Kazys Viršilas
b: 27 Feb 1946 in Lenkimų km. Skuodo valsčius, Kretingos apskr.
d:
m: 26 Jan 1974

Jurgis Burba
b: 14 May 1948 in Medingėnų km. Plungės raj.
d:

Vida Jonikaitė Burbienė
b: 21 Apr 1949 in Duseikių km. Telšių raj.
d:
m: 03 Jun 1971

Albinas Burba
b: 21 Jan 1941 in Medingėnų km. Plungės raj.
d:

Aldona Aleksandra Venckutė Burbienė
b: 15 Apr 1943
d:
m: 06 Feb 1970

Danielius Burba
b: 08 Aug 1949 in Medingėnų km.Žarėnų valsčius, Telšių apskr.
d:

Zita Jokubauskaitė Burbienė
b: 29 Jul 1951 in Miksodžio km.Lenkalių valsč., Varnių raj.
d:
m: 21 Dec 1978 in Telšių CM

Margarita Burbaitė Sriubienė
b: 15 May 1963 in Kaunas Lietuva
d:

Tomas Lazdauskas
b: 22 Sep 1969
d:

Aurika Protosevičiūtė Lazdauskienė
b: 20 Feb 1968
d:
m: 23 Jul 1987

Stasys Lazdauskas
b: 11 Jun 1974
d:

Laura Diksaitė Lazdauskienė
b: 24 Mar 1979
d:
m: 26 Aug 2006 in Vilnius, Lietuva

Jurgita Burbaitė Ilgavyžienė
b: 04 Sep 1974 in Telsiai, Lithuania
d:

Ričardas Ilgavyžis
b:
d:
m:

Mindaugas Burba
b: 02 Jan 1980 in Telsiai, Lithuania
d:

Giedrė Zakarauskaitė Burbienė
b:
d:
m: 13 Jul 2003

Dovydas Burba
b:
d:

Egidijus Burba
b: 09 May 1971 in Telšiai,, Lithuania
d:

Giedrė Barvainytė
b: 14 May 1979 in Kaunas Lietuva
d:
m: 09 May 2003

Rimantas Burba
b: 06 May 1973
d:

Lukas Burba
b: 06 Oct 2003
d:

Nidas Burba
b: 18 Feb 2008
d:

Donatas Burba
b: 05 Feb 1981 in Telšiai,, Lithuania
d:

Giedrė Gabrielė Juškaitė Burbienė
b: 14 Jul 1982 in Saklai, Lithuania
d:
m: 12 Jul 2008

Jonas Burba
b: 23 Mar 1987 in Telsiai, Lithuania
d:

Salomėja Burbaitė
b: 30 May 1989 in Telsiai, Lithuania
d:

Viktorija Burbaitė
b: 30 May 1989 in Telsiai, Lithuania
d:

Giedrė Sriubaitė
b: 23 Apr 1991 in Kaunas, Lithuania
d:

Benas Zubavičius
b: 08 Apr 1993 in Lietuva, Kazlų Rūda, Jūrės km.
d:
m: 07 Aug 2015 in Lietuva, Kaunas

Gintautas Lazdauskas
b: 09 Nov 1987 in Vilnius, Lietuva
d:

Gabija Ilgavyžytė
b:
d:

Rugilė Ilgavyžytė
b:
d:

Kamilė Burba
b:
d:

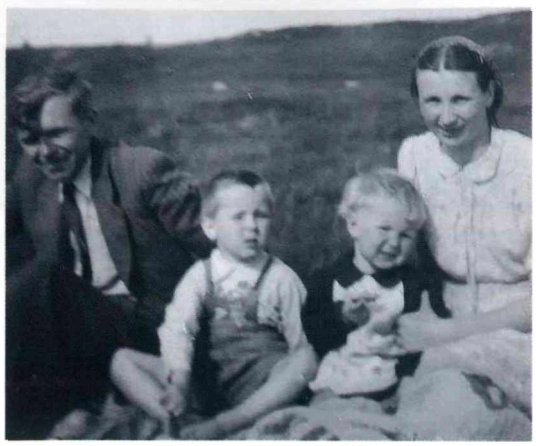

Vladislovas Burba, jo sūnus Algimantas, dukra Aldona, žmona Agota. Telšiai, 1943 m.

Trys kartos: Giedrė Sriubaitė-Zubavičienė, Alicija Dakinevičiūtė-Burbi Margarita Burbaitė-Sriubienė. Kaunas, 2016 m.

Vladislovo ir Zigmo. 1881 m. Jonas Burba ir jo brolis Adomas, Kauno gubernijos Šiaulių apskrities bajorai, dar kartą patvirtino bajorystę.

Jono Burbos sūnus Vladislovas gimė 1902 m. Giriškėse (Šiaulių apskr., Kuršėnų valsč.). 1923 m. aukso medaliu baigė Telšių gimnaziją. Tais pačiais metais įstojo į Vytauto Didžiojo universiteto teologijos-filosofijos fakulteto filosofijos skyrių, pagrindine šaka pasirinkęs visuotinę istoriją. 1928 m. baigęs VDU, mokytojavo Telšių (1938-1940 m.), Biržų (1940-1944 m.), Telšių (1944-1950 m.) ir Prienų (1950-1955) vid. mokyklose. Mokytojaudamas Telšiuose 1939-09-09 vedė kolegę Agotą Andriuškevičiūtę, kuri 1938 m. Vytauto Didžiojo universitete įgijo lietuvių kalbos ir literatūros mokytojo diplomą. Susilaukė sūnaus Algimanto ir dukters Aldonos. Vladislovas nespėjo užauginti sūnaus ir dukters – mirė 1955 m., kai vaikai dar mokėsi Prienų vid. mokykloje. Žmona Agota viena pati išleido vaikus į mokslus.

Vladislovo Burbos sūnus Algimantas gimė 1940-11-03 Biržuose. Mokėsi Telšių, Marijampolės ir Prienų vid. mokyklose. 1957 m. Prienų vidurinę baigė, gaudamas sidabro medalį. Tais pačiais metais įstojo į Kauno politechnikos institutą (KPI). Studijas baigė 1962 m., įgydamas inžinieriaus elektriko kvalifikaciją (specialybė – elektros tinklai ir sistemos). Iki 1964 m. dirbo KPI elektros tinklų ir sistemų katedroje asistentu, paskui perėjo į Lietuvos energetikos institutą, įstojo į aspirantūrą ir 1970 m. apgynė technikos mokslų kandidato disertaciją. 1993-02-24 Lietuvos mokslų taryba nostrifikavo mokslo laipsnį, suteiktą už technikos mokslų kandidato disertaciją ir suteikė technikos mokslų daktaro laipsnį. 1962 m. susituokė su bendraklase Alicija Dakinevičiūte, kuri taip pat yra KPI absolventė, automatikos inžinierė elektromechanikė, ji daug metų dirbo Kauno "Miestprojekte" elektrotechnikos sektoriaus vadove. Užaugino dukrą Margaritą, kuri baigė Kauno medicinos instituto (KMI) gydomąjį fakultetą, tapo gydytoja oftalmologe. Duktė pasekė tėvo pėdomis – pasirinko mokslo kelią. Po baigimo du metus gilino žinias KMI akių ligų katedroje, klinikinėje ordinatūroje, 2003 m. apgynė daktaro disertaciją „Chromosomų disbalanso vaidmuo žeminant oftalmologinės patologijos pasireiškimo slenkstį". Nuo 2003 m. dirba Lietuvos sveikatos mokslų universitete. Su vyru inžinieriumi Audrium Sriubu užaugino dukrą Giedrę, kuri su pagyrimu baigė KTU gimnaziją, o 2015 m. – ISM ekonomikos ir vadybos universiteto verslo vadybos ir analitikos bakalauro studijas, jas tęsia VU. 2015 m. ištekėjo, vyras Benas Zubavičius studijuoja psichologiją VDU.

Algimantas Burba Lietuvos energetikos institute dirbo iki išėjimo į pensiją. Mirė 2009 m.

Vladislovo Burbos dukra Aldona gimė 1942-08-07 Biržuose. Mokėsi Telšių, Marijampolės, o 1959 m.

Zigmas Burba 1935 m.

Vladislovas Burba 1930 m.

baigė Prienų vid. mokyklą. Tais pačiais metais įstojo į Kauno medicinos institutą, kurį baigė 1965 m. Gydytojos darbą pradėjo Prienų tuberkuliozės dispanseryje. 1968 m. susituokė su inžinieriumi technologu Romualdu Kęstučiu Lazdausku, kuris dirbo Vilniaus Eidukevičiaus avalynės fabriko modelinės avalynės fabriko direktoriumi. Nuo 1970 m. šeima gyvena ir dirbo Vilniuje. Iki išėjimo į pensiją Aldona dirbo gydytoja Respublikiniame tuberkuliozės dispanseryje. Užaugino du sūnus – Tomą (g.1969-09-22) ir Stasį (g.1974-06-11). Abu vaikai baigė Vilniaus 34-ąją vid. mokyklą. Gyvena ir dirba Vilniuje.

Jono Burbos antrasis sūnus Zigmas gimė 1904-03-25 Šaukėnų parapijos Giriškių kaime. Anksti mirus motinai, išėjo gyventi pas tėvo pirmosios žmonos dukterį – savo seserį. Nuo 17 metų gyveno savarankiškai, susitaupęs pinigų, Įsigijo 29 ha ūkį Medingėnuose ir, vedęs ūkininkaitę Barborą Drobavičiūtę, ūkininkavo. Susilaukė dukros Angelės ir 4 sūnų – Zigmo Vytauto, Albino, Jurgio ir Danieliaus. Pokario metais priglaudė ir užaugino partizanų bajorų Juozaičių sūnų Algimantą.

Zigmo Burbos dukra Angelė gimė 1943-05-12 Medingėnuose (Plungės r.). Baigė Rietavo vid. mokyklą ir Kauno medicinos mokyklą (farmaciją). Baigusi išvažiavo į Klaipėdą ir pradėjo dirbti vaistinėje. 1974 m. susituokė su inžinieriumi Kaziu Viršilu.

Visi Zigmo vaikai yra gimę Medingėnuose. Vyriausiasis sūnus Vytautas mokėsi Telšių vid. mokykloje, sugrįžęs į Medingėnus, ūkininkavo, savo šeimos nesukūrė. Albinas mokėsi Vabalninko žemės ūkio technikume, dirbo Telšių melioracijos valdyboje mechaniku. 1970-02-06 susituokė su Aldona Venckute, susilaukė sūnų Egidijaus ir Rimanto, kurie šiuo metu gyvena ir dirba JAV. Jurgis 1965 m. baigė Telšių vid. mokyklą, studijavo KPI, baigęs studijas, grįžo į Telšius ir iki 1985 m. dirbo Gelžbetoninių konstrukcijų gamykloje meistru, cecho viršininku, direktoriaus pavaduotoju. Vėliau perėjo dirbti į Telšių tarpkolūkinę statybos organizaciją. 1971 m. susituokė su Vida Jonikaite, taip pat baigusia KPI. Užaugino dukterį ir sūnų. Duktė Jurgita baigė Kauno medicinos institutą, stomatologiją. Šiuo metu gyvena ir dirba Vilniuje. Sūnus Mindaugas baigė Kauno medicinos instituto Sveikatos apsaugos fakultetą. Gyvena Panevėžyje ir dirba miesto savivaldybėje – sveikatos skyriaus vedėju. Jauniausias Zigmo sūnus Danielius baigė Rietavo vid. mokyklą ir KPI, kur įgijo metalo apdirbimo inžinieriaus specialybę. Po studijų grįžo į Telšius, dirbo Gelžbetoninių konstrukcijų gamykloje inžinieriumi. 1978 m. susituokė su teisininke Zita Jokubauskaite. Užaugino sūnus Donatą ir Joną, seseris dvynes Salomėją ir Viktoriją.

2014 m. Algimanto Burbos dukra Margarita Burbaitė-Sriubienė, anūkė Giedrė Sriubaitė-Zubavičienė, Algimanto sesuo Aldona Burbaitė-Lazdauskienė, Zigmo Burbos sūnus Jurgis legitimuoti, jiems įteikti bajorystės pripažinimo aktai.

Alicija Burbienė

BUTKEVIČIAI

Herbas Dolęga (Dolenga)

Herbas giminei patvirtintas 1799 m. kovo 5 d.

Pirmoji karta. **Juozui Jokūbui (1) Butkevičiui** – Zastarčių dvaro (Kuršėnų valsčius, Šiaulių apskr.) valdytojui – bajorystė patvirtinta 1832 m. rugsėjo 7 d. (LVIA, f.708, ap.2, b.2230, l.266v-267). Vėliau bajorystė šios giminės palikuoniams tvirtinta 1835, 1851, 1887, 1888, 1997, 1998, 2000 m. Juozas Jokūbas (1) turėjo 5 sūnus: Ignotą Petrą Egidijų (2), Vladimirą (3), Edvardą Martyną (4), Valerijoną Nikodemą (5), Albiną Polikarpą (6). Zastarčių dvaras valdė 280 dešimtinių žemės (Alfavitnij spisok zemlevladelcev Kovenskoj guberniji. Kovno, 1882, stroka 671, 672; 1889, stroka 785, 786).

Antroji karta. **Ignotas Petras Egidijus (2) Butkevičius** vedė grafaitę Mariją Ulinskaitę (h. *Ulinski*). Susilaukė 11 vaikų, 8 mirė vaikystėje. Užaugo Leonardas (11), Rupertas (12), Juozas (16). Pagimdžiusi dvynukus Juozą (16) ir Pranciškų (17), motina mirė, po 2 metų mirė ir tėvas. Dvariškiai Stulpinai išaugino jų vaikus. Kitų šios kartos sūnų Vladimiro (3), Edvardo Martyno (4), Valerijono Nikodemo (5), Albino Polikarpo (6) genealogija nebuvo tirta.

Trečioji karta. Leonardas (11) vedė bajoraitę Heleną Stulpinaitę (h. *Liubič*) ir susilaukė 4 vaikų: Onos (18), Kornelijos (19), Prano (20), Marijono (21). Pranas (20) buvo Lietuvos kariuomenės karininkas (Lietuvos kariuomenės karininkai 1918–1953, t.2. Vilnius, 2002. P.248). **Rupertas (12)** vedė bajoraitę Adolfiną Urbonavičiūtę (h. *Gulbė*) ir gyveno žmonos dvare Paluknyje (Raseinių apskr.). Jis buvo Betygalos banko valdytojas, o 1904 m. neaiškiomis aplinkybėmis nušautas. Rupertas (12) su Adolfina susilaukė 5 vaikų: Kamilijos (22), Cilinos (23), Stanislavos (24), Leono (25), Valento (26). Juozas (16) vaikų neturėjo.

Ketvirtoji karta. Pranas (20) Butkevičius vedė gydytoją, grafaitę Mariją Hrineveckaitę ir susilaukė dukters Onos (27), sūnaus Povilo (28). Neligitimavosi. Prano seserų Onos (18), Kornelijos (19) ir brolio Marijono (21) genealogija netyrinėta. Stanislava (24) Butkevičiūtė – ūkininkė. Po II pasaulinio karo šeima ištremta į Sibirą. Po tremties grįžo į Lietuvą. Užaugino 2 sūnus: Vytautą

Iš kairės antroje eilėje: Algimantas Albinas Rimdžius, Jonas Butkus, Algis Jonas Butkus (44). Pirmoje eilėje: Rimutė Genovaitė Butkutė (43), Rimantas Rimdžius (71), Ona Teresė Butkevičiūtė (31). 1973 m.

Leonas Butkevičius („papuniukas") (25).Rimantas Rimdžius (proanūkis) (71). 1978 m.

(29) ir Edvardą (30) Saikauskus. Vytautas po tremties negrįžo į Lietuvą, apsigyveno Borispolyje, prie Kijevo. Edvardas pokaryje dingo be žinios. **Leonas (25) Butkevičius** – ūkininkas, žinomas bitininkas, muzikantas vedė bajoraitę Vincentą Lisauskaitę (h. *Lis*) ir užaugino 5 vaikus: Oną Teresę (31), Ireną (32), Marijoną (34), Jadvygą (35), Juozą (33). Valentas (26) Butkevičius vaikų neturėjo.

Penktoji karta. Ona (27) Butkevičiūtė, Prano duktė – žymi biologė, dėstė Vilniaus pedagoginiame institute. Su vyru gydytoju Leonu Griniumi užaugino sūnų Leoną Algį (36) bei dukrą Dalią (37). Gyveno Vilniuje. Nelegitimavosi. Onos brolis Povilas (28) Butkevičius buvo ištremtas (VLE, t.3. Vilnius, 2003. P.670), o grįžęs įgijo gydytojo kvalifikaciją ir dirbo Birštone bei Kaune. Neaiškiomis aplinkybėmis žuvo 1985 m. Povilas su žmona Ona Agota Ginkute užaugino 3 vaikus: Ramunę (38), Vidmantą (39), Gintarą (40). Nelegitimavosi. **Ona Teresė (31) Butkutė** (1927 m. lietuvino pavardes, todėl ji vienintelė ne Butkevičiūtė) ištekėjo už gydytojo Jono Butkaus. Gyveno Kelmėje. Užaugino dukrą Rimutę Genovaitę (43) ir sūnų Algį Joną (44). Ona Teresė (31) 1998 m. legitimuota (h. *Dolęga* pagal tėvą), LBKS narė, BPA rejestro nr. 545. Irena (32) Butkevičiūtė gyvena Kelmėje. Užaugino 3 dukras: Nijolę (45), Eriką (46), Gitaną (47). Onos ir Irenos brolis Juozas (33) Butkevičius – ūkininkas, gyveno Verėduvoje (Raseinių r.), su žmona Aldona Babonaite užaugino 3 sūnus: Robertą (48), Rimantą (49), Arvydą (50). **Marijona (34) Butkevičiūtė** – tarnautoja, baigusi Lietuvos žemės ūkio akademiją, ištekėjo už bajoro Antano Hofmano (h. *Kirvis*), gyvena Ukmergėje. Užaugino 3 vaikus: Jūratę (51), Daivą (52), Tomą (53). Marijona (34) nuo 1997 m. LBKS narė, BPA rejestro nr. 258 (h. *Dolęga*). Jadvyga (35) Butkevičiūtė gyveno Raseiniuose, vyras – Antanas Šablauskis. Užaugino dukrą Nomedą (54). Nelegitimavosi.

Šeštoji karta. Leonas Algis (36) Grinius – biochemikas, habil. dr. (VLE, t.7. Vilnius, 2005. P.180), gyvena Vilniuje. Jo vaikai – Tomas (55), Justinas (56). Leono sesuo Dalia (37) Griniūtė – pedagogė, gyvena Vilniuje. Ištekėjo už Karo akademijos dėstytojo Felikso Žigaro. Užaugino 2 sūnus: Tadą (57) ir Viktorą (58). Nelegitimavosi. Ramunė (38) Butkevičiūtė gyvena Kaune. Ištekėjo už Vytauto Jurkaus. Augina 5 vaikus: Elenutę (59), Vytautą (60), Gediminą (61), Sigutę (62), Mindaugą (63). Vidmantas (39) Butkevičius gyvena Kaune. Augina 3 vaikus: Vaidotą (64), Mingailę (65), Rugilę (66). Gintaras (40) Butkevičius gyvena Biržuose, užaugino Povilą (67) (žymus krepšininkas), Godą (68), Donatą (69), Viltautą Vaclovą (70). Nelegitimavosi. **Rimutė Genovaitė (43) Butkutė** – inžinierė, gyvena Vilniuje. Ištekėjo už Algimanto Albino Rimdžiaus, užaugino 3 sūnus: Rimantą (71), Gediminą (72), Nerijų (73). Rimutė Genovaitė (43) nuo 1998 m. LKBS narė, BPA rejestro nr. 546 (h. *Dolęga*). Jos brolis **Algis Jonas (44) Butkus** – inžinierius, gyvena Kaune. Užaugino sūnų Darių (74) ir dukrą Rasą (75). Algis Jonas (44) nuo 1998 m. LKBS narys, BPA rejestro nr. 733 (h. *Dolęga*). Nijolė (45) Bacerskaitė gyvena Kaune. Su vyru Henriku Norvaiša užaugino sūnus Ernestą (76) ir Henriką (77). Nijolės sesuo Erika (46) Račkauskaitė gyvena Raguvoje. Su vyru Petru Šileika užaugino dukrą Emą (78) ir sūnų Paulių (79). Nijolės ir Erikos sesuo Gitana (47) Račkauskaitė žuvo 1993 m. autoavarijoje. Gitana su vyru Ričardu Ambrazevičiumi turėjo dukras Viktoriją (80) ir Kristiną (81). Nelegitimavosi. Robertas (48) Butkevičius mirė 12 metų, palaidotas Klaipėdoje. Jo brolis Rimantas (49) gyveno Klaipėdoje, mirė 36 metų. Auga Rimanto duktė Viktorija (82). Jų brolis Arvydas (50) Butkevičius gyvena Klaipėdoje. Vedęs grafų palikuonę Silvą Balseriūtę. Augina sūnų Martyną (83) ir dukrą Eglę Vincentą (84). Nelegitimavosi. **Jūratė (51) Hofmanaitė** – mokytoja, šiuo metu gyvena Norvegijoje. Ištekėjo už Vytauto Punio. Augina sūnus Mantą (85) ir Vykintą (86). Jūratė (51) nuo 1999 m. LKBS narė, BPA rejestro nr. 833 (h. *Dolęga*, pagal motiną). Jos sesuo **Daiva (52) Hofmanaitė** – tarnautoja, gyvena Kaune. Ištekėjo už Antano Vaitiekūno, Lietuvos žemės ūkio universiteto (LŽŪU) dėstytojo, augina dukrą Rūtą (87) ir sūnų Paulių (88). Nuo 1999 m. LKBS narė (h. *Dolęga* pagal motiną). Jūratės ir Daivos brolis Tomas (53) Hofmanas – verslininkas, gyvena Ukmergėje (šiuo metu Norvegijoje). Vedė bajorų palikuonę Eglę Kojelavičiūtę ir augina dukrą Gerdą (89), o antroje santuokoje su Julija Ulinska – sūnus Danielių (108) ir Davidą (112). Tomas (53) LKBS narys (h. *Kirvis* pagal tėvą). Nomeda (54) Šablauskytė – verslininkė, gyvena Juodkrantėje. Ištekėjo už Sauliaus Karaliaus ir turi 3 vaikus: Deimantę

BUTKEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

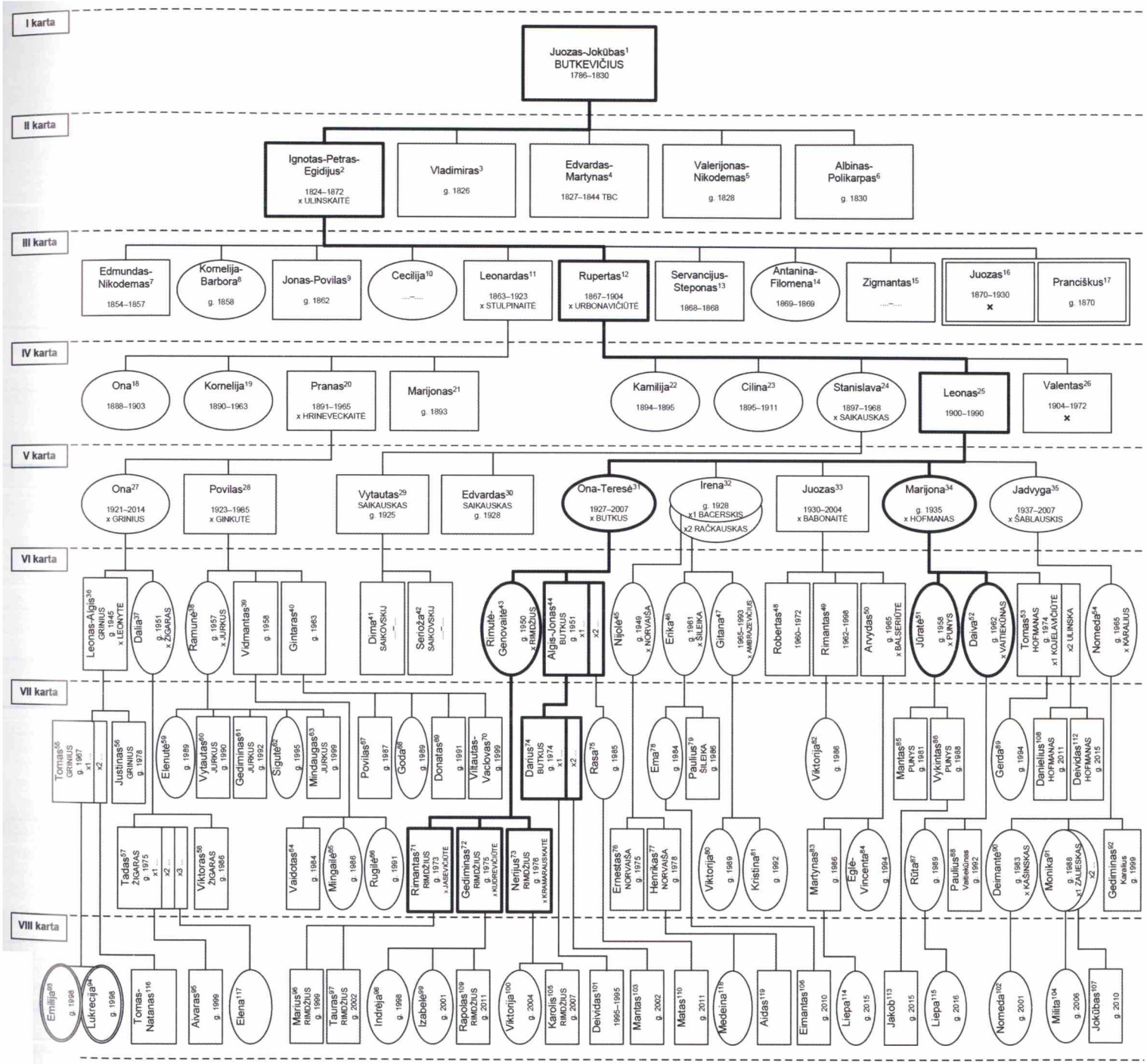

(90), Moniką (91), Gediminą (92). Nelegitimavosi.

Septintoji karta. Tomas (55) Grinius gyvena JAV. Iš pirmos santuokos turi dvynukes Emiliją (93) ir Lukreciją (94), antrojoje – sūnų Tomą Nataną (116). Tomo brolis Justinas (56) gyvena JAV. Nelegitimavosi. Tadas (57) Žigaras – tarnautojas. Pirmojoje santuokoje augina sūnų Aivarą (95), o trečiojoje santuokoje – dukrą Eleną (117). Tado brolis Viktoras (58) – VU studentas. Elenutė (59) Jurkutė – studentė, jos broliai Vytautas (60), Gediminas (61), Mindaugas (63), sesuo Sigutė (62) – moksleiviai, gyvena Kaune. Povilas (67) Butkevičius, jo sesuo Goda (68) ir broliai Donatas (69) bei Viltautas Vaclovas (70) – moksleiviai, o pusbrolis Vaidotas (64), pusseserės Mingailė (65) (ištekėjusi už žymaus krepšininko Manto Kalniečio, augina 3 vaikus) ir Rugilė (66) – studentai. **Rimantas (71) Rimdžius** – tarnautojas, ekonomikos magistras, gyvena Vilniuje. Vedė Živilę Jusevičiūtę (tarnautoja, ekonomikos magistrė), augina sūnus Marių (96), Taurą (97). Nuo 1998 m. LKBS narys, BPA rejestro nr. 547 (h. *Dolęga*). Rimanto brolis **Gediminas (72) Rimdžius** – tarnautojas, inžinerijos magistras, gyvena Vilniuje. Vedė Jurgą Kudrevičiūtę (tarnautoja, ekonomikos magistrė), augina dukras Indrėją (98), Izabelę (99), sūnų Rapolą (108). Nuo 1998 m. LKBS narys, BPA rejestro nr. 548 (h. *Dolęga*). Rimanto ir Gedimino brolis **Nerijus (73) Rimdžius** – tarnautojas, teisės magistras, gyvena Vilniuje. Vedė Renatą Kramarauskaitę (tarnautoja, sociologijos magistrė), augina dukrą Viktoriją (100), sūnų Karolį (105). Nuo 1998 m. LKBS narys, BPA rejestro nr. 549 (h. *Dolęga*). **Darius (74) Butkus** – tarnautojas, antroje santuokoje augina sūnų Mantą (102). Nuo 2000 m. LKBS narys, BPA rejestro nr. 984 (h. *Dolęga*). Dariaus sesuo Rasa (75) Butkutė baigė LŽŪU, nuo 2005 m. LKBS narė, BPA rejestro nr. 1998 (h. *Jasenczyk*). Augina sūnų Matą (109). Ernestas (76) Norvaiša gyvena Didžiojoje Britanijoje. Nevedęs. Jo brolis Henrikas (77) – tarnautojas, gyvena Kaune, augina dukrą Medeiną (118) ir sūnų Aidą (119). Neligitimavosi. Ema (78) Šileikaitė Butkienė – gydytoja, augina sūnų Eimantą (106), o jos brolis Paulius (79) Šileika – kineziterapeutas. Nelegitimavosi. Viktorija (80) ir Kristina (81) Ambrazevičiūtės gyvena Kretingoje. Nelegitimavosi. Martynas (83) Butkevičius augina dukrą Liepą (114) ir sūnų. Martyno sesuo Eglė Vincenta (84) Butkevičiūtė gyvena Klaipėdoje. Nelegitimavosi. Mantas (85) ir Vykintas (86) (auginantis sūnų Jakobą) (113) Puniai gyvena Ukmergėje. Rūta (87) Vaitiekūnaitė ištekėjo ir augina dukrą Liepą (115) Utmanę, kaip ir brolis Paulius (88) Vaitiekūnas gyvena Kaune. Deimantė (90) Karaliūtė gyvena Raseiniuose, augina dukrą Nomedą (103). Deimantės sesuo Monika (91) Karaliūtė gyvena Juodkrantėje, iš pirmos santuokos augina dukrą Militą (104), antroje santuokoje – sūnų Jokūbą (107). Jų brolis Gediminas (92) Karalius gyvena Juodkrantėje.

Rimutė Genovaitė Butkutė-Rimdžiuvienė

CERPICKIAI

Herbas Ossorya

Cerpickių giminės kilmę įrodantys dokumentai datuojami nuo 1632 m. Pradininkas – Piotr Cierpicki, gyvenęs Kowalki parapijoje. Istoriniuose šaltiniuose minimos šios vietovės, kuriose gyveno Cerpickiai: Vilniaus, Minsko gubernijos, Pinskas, Lyda, Sluckas (Lietuvos istorijos archyvas, f.391, b.4, p.490).

Cerpickių (Cierpickių – lenkiškai) bajorišką kilmę patvirtinantys dokumentai išlikę Minsko, Sankt Peterburgo bei Lietuvos valstybės istorijos archyvuose. Minsko gubernijos dvarininkų deputatų susirinkimo 1815 m. nutartį dėl Cerpickių giminės bajorystės patvirtino Vyriausybės Senato Heraldikos departamentas 1827-01-31 (Nr.905) bei 1847-10-15 (Nr.16982) (Baltarusijos istorijos archyvas, f.319, b.1, p.4, nr. 85). Patvirtintas ir Cerpickių giminės herbas *Ossorya* (Senato įsakymas 1827-01-31).

Apie giminės pradininkus: Piotr Cierpicki paliko savo sūnui Lavrentijui dvarą Černigove, Novogrodsko vaivadijoje. Lavrentijus 1718 m. žuvo. Po Nikolajaus mirties palikimas – dvaras Neveliče – atiteko jo sūnums – Františkekui ir Michailui. Po Františkeko mirties (1775

Kazimira Jankovska (g. 1894) ir Kazimir Cerpicki (g. 1888).

Marina Cerpicka - Rimkevič, Jaroslavas Cerpickij, Irena Cerpicka (Lukoševičienė), Elena Grigaliūnaitė.

Sūnus Jaroslavas Cerpickij (21.11.1917), su tėvu -Kazimir Cerpicki (s. Anton-Franco, g.09.12.1888), apie 1926-27 m.

m.) jo sūnūs Josefas, Antonas ir Pavelas dalį Neveliče dvaro pardavė kunigaikščiui Karoliui Radvilai.

Stepano Cerpickio sūnus Romualdas (1815-1864) baigė Pinsko realinę mokyklą. Nuo 1849 m. – iždininkas, kolegijos registratorius, nuo 1852 m. – gubernijos sekretorius. Žmona – Marija Kamenskaja. Po Romualdo mirties jo brolis Aleksandras (rūmų patarėjas, gyvenęs Pinske) 1867 m. kreipėsi į Minsko bajorų sąjungą su prašymu patvirtinti Romualdo sūnų – Antono Franco ir Kaetano Sebastiano – bajorystę (Baltarusijos istorijos archyvas, f.319, b.2, p. 3594, nr. 388-391). 1871-12-11 Minsko dvarininkų deputatų susirinkimo nutartimi patvirtinama Antono Franco ir Kaetano Sebastiano Cerpickių bajorystė.

Išlikę Minsko gubernijos, Pinsko katalikų bažnyčios išrašai apie Antono Franco Cerpickio ir Juzefos Musinskos sutuoktuves, gimimo ir krikšto išrašas, 1888-12-09 gimus jų sūnui Kazimirui, taip pat metrikos išrašas, 1891-03-09 gimus antrajam sūnui Aleksandrui. Yra ir Antono Franco Cerpickio prašymas (1908 m.) Minsko dvarininkų deputatams patvirtinti jo sūnų Kazimiro bei Aleksandro bajorystę bei Kazimiro Cerpickio prašymas dėl bajorystę patvirtinančios pažymos išdavimo. Dokumentas buvo reikalingas stojant į Varšuvos universitetą. 1909-05-13 Minsko dvarininkų deputatų nutartimi Nr. 452 bei Vyriausybės Senato 1909-06-27 nutartimi Nr. 970 patvirtinta Kazimiro ir Aleksandro Cerpickių bajorystė (Baltarusijos istorijos archyvas, f.319, b.2, p.3594, nr.480).

Kazimiras, s. Antono Cerpicki gimė 1888-12-09 Nigoviscių dvare, Minsko gubernijoje. 1914 m. baigė Varšuvos universiteto statybos inžinerijos fakultetą. 1914-1917m. tarnavo caro kariuomenėje karo inžinieriumi. 1920 m. dirbo Šiaurės Kaukaze, 1925-1930 m. – Rostove. 1930 m. areštuotas. Po išlaisvinimo 1931-1937 m. dirbo vyr. inžinieriumi Maskvoje, 1937-1941 m. – Riazanėje. Dėstė Riazanės universitete, turėjo docento laipsnį. 1941-06-24 m. areštuotas ir nuteistas 10-čiai metų. Mirė 1942-03-26 Aktiubinsko lageryje. Reabilituotas 1990 m. Palaidojimo vieta nežinoma.

Kazimiro brolis Aleksandras bei tėvas Antonas Francas 1917 m. emigravo į Angliją. Likimas nežinomas. Kazimiro sūnus Jaroslavas gimė 1917-11-21 Minsko gubernijoje, Beliany dvare (buvusi Lenkijos teritorija). Pakrikštytas Vilniuje, kunigo-kompozitoriaus Juozo Gruodžio. 1941 m. baigė Maskvos lengvosios pramonės institutą. Nuo 1946 m. dirbo vyr. inžinieriumi „Inkaro“, vėliau – „Raudonojo spalio“ gamykloje. Mirė 1993-01-30.

Konstantin Vikentij Cerpickij (1849-1905) –

Dukra Diana Lukoševičiūtė-Gailevičienė, Irena Cerpicka-Lukoševičienė, dukra Laura Lukoševičiūtė-Pankienė. 2014 m.

Irenos Cerpickos (Lukoševičienės) anūkai. Iš kairės: Arnas Gailevičius (g. 2012), Goda Gailevičiūtė (g. 2009), Ugnė Pankaitė (g. 2005) ir Rokas Panka (g. 2011).

CERPICKIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

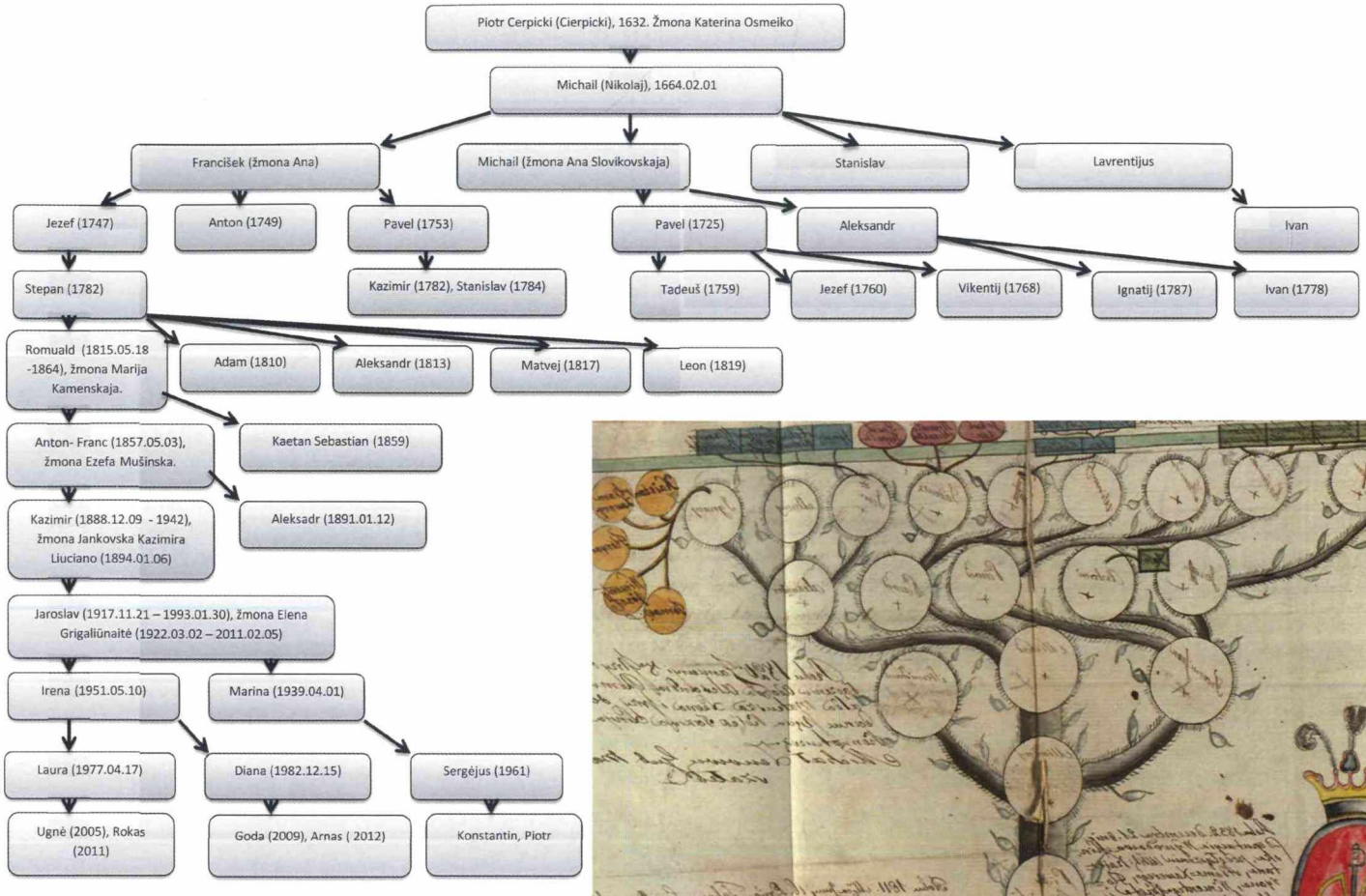

generolas majoras. 1873-1880 m. – Turkestano karo, 1900-1901 m., 1904-1905 m. – rusų-japonų karo dalyvis (Vyborgo 85 pėstininkų pulkas). Apdovanotas ordinais – šv. Vladimiro 3 ir 4 laipsnių, šv. Georgijaus 4, šv. Anos 3 ir 4 laipsnių, šv. Stanislovo 2 ir 3 laipsnių. Palaidotas Kanuose.

Vikentij Cerpickij s. Vikentijaus (1850-1904) – generolas. Rusų-turkų (1877-1878), rusų-japonų karo (1904-1905) dalyvis. Palaidotas Port-Arture. Apdovanotas ordinais – šv. Anos 2, 3 ir 4 laipsnių, šv. Stanislovo 2 ir 3, šv. Vladimiro 3 ir 4 laipsnių ir kt.

Vladislovas Cerpickij, s. Michailo (g.1877) – Pirmojo pasaulinio karo dalyvis. Pulkininkas. 1905-1915 m. apdovanotas ordinais – šv. Anos 2 ir 4 laipsnių, šv. Stanislovo 2, šv. Vladimiro 4 laipsnio.

Česlov Cerpickij 1939 m. apdovanotas „Virtual military“ sidabriniu kryžiumi, įsteigtu karaliaus Stanislavo Augusto už karinę narsą.

Aleksandras Cerpicki – 1831 m. sukilimo prieš caro valdžią dalyvis. Ištremtas į Tomsko guberniją. Jozef Cierpicki – I lenkų pulke kariavęs Napoleono armijos sudėtyje, 1812 m. kare.

Jaroslavo Cerpickio dukros Irena (g.1951) ir Marina (g.1939) – gydytojos. Irenos dukros Laura (g.1977) ir Diana (g.1982) baigusios Kauno technologijos universitetą. Lauros vaikai – Ugnė (g.2005), Rokas (g.2011), Dianos – Goda (g.2009), Arnas (g.2012). Jaroslavo dukros Marinos (iš pirmos santuokos) sūnus Sergejus (g.1961), jo vaikai – Konstantin ir Piotr.

Irena Cerpicka

CHMIELIAUSKAI

Herbas Vanagas (Jastrzębiec)

Giminės pradžia – Chmieliovo kaimas Zakročymsko žemėje, šiaurės Mazovijoje (Lenkija). Į Lietuvą atvykęs Jonas Adomas Chmieliauskas, s. Vaitiekaus, turėjo 2 sūnus – Aleksandrą ir Mykolą. Kaip liudija 1700 05 02 testamentas, Mykolas valdė Purnuškių dvarą, kurį Chmielevskiai 1712 m. pardavė Tyzenhauzui. Mykolas turėjo 6 sūnus: Andrių, Baltramiejų, Joną, Antaną, Kazimierą, Mykolą, pastarasis – sūnų Pranciškų, o šis – Mykolą ir Benediktą. Benediktas (g. apie 1771 m. Balninkuose) turėjo 3 sūnus: Tomą Pranciškų (g.1798), Vincentą Baltramiejų (g.1801) ir Justiną Jokūbą (g.1802 Ukmergės apskr., Subačiaus parapijoje, mirė 1879 02 18).

Justinas Jokūbas Chmieliauskas vedė Justiną Stankevičiūtę (1810-1881 04 30) ir turėjo 2 dukteris – Reginą (1838-1898 03 13), kuri ištekėjo už Julijono Misevičiaus (1811-1899 07 08), ir Prancišką (1840-1919 06 11), kuri ištekėjo už Mykolo Jono Sirvydo (1837-1913 08 06), ir 2 sūnus – Aleksandrą (g.1843) ir Petrą (g.1845 06 28 Žurlių dvare, Traupio parapijoje).

Petras Chmieliauskas, s. Justino Jokūbo, kuriam Kauno bajorų deputatų susirinkime 1878 m. patvirtinta bajorystė (LVIA, f.708, ap.2, b.109, l.102), vedė Pauliną Chmieliauskaitę (1853-1918 04 30), su kuria turėjo 8 vaikus: Antaną (g.1879 01 03), Juozapą (g.1880 10 17), Adolfą (g.1882 02 27), Julijoną (g.1886 08 28), Vytautą (g.1888 09 09), Mykolą (g.1891 12 27), Eleną (g.1893 12 06), Vladislovą (g.1884 03 14 Pumpėnų parapijoje, mirė 1953 12 10).

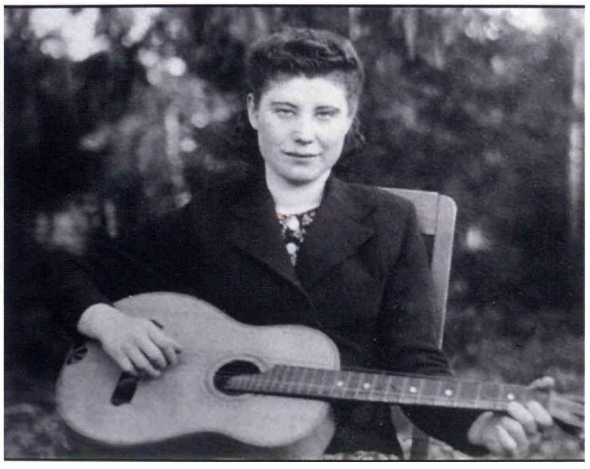

Marijona Chmieliauskienė (Vardziukevičiūtė).

Vladislovas Chmieliauskas, s. Petro, kuriam Valdančiojo senato Heraldikos departamento 1898 11 16 įsakymu Nr.3252 patvirtintas bajoro titulas (LVIA, f.708, ap.2, b.109, l.224), 1918 08 18 Raguvos parapijoje vedė Apoloniją Survilaitę (1895 10 17-1988 12 08), turėjo 6 vaikus: Apoloniją (g.1920 11 17), Stanislavą (g.1928 02 03), Stanislovą (g.1932), Leoną (g.1923 04 14), Vytautą Marijoną (g.1930 09 20), Kajetoną (1922 02 23-2001 09 18).

Kajetonas Chmieliauskas Taujėnuose (Ukmergės r.) 1950 10 03 vedė Marijoną Vardziukevičiūtę (1922 12 24-1979 10 07), susilaukė dukters Nijolės ir dviejų sūnų – Marijono ir Liongino.

Nijolė Chmieliauskaitė (g.1951 07 05 Punių k., Ukmergės r.) ištekėjo už Petro Jadzgevičiaus (1948 01 29-1977 11 21), turi 2 vaikus – Vitą (g.1972 03 22) ir Dalią (g.1974 12 22).

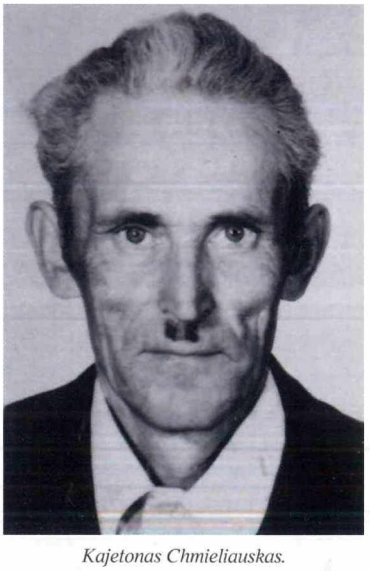

Kajetonas Chmieliauskas.

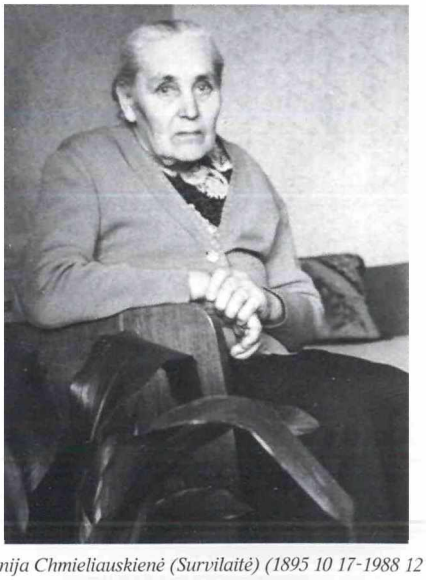

Apolonija Chmieliauskienė (Survilaitė) (1895 10 17-1988 12 08).

CHMIELIAUSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

Kilę iš Mozūrijos nuo Chmielevo kaimo

Zakročimo žemėje

Vaitiekus [illegible]liauskas (Chmielewski / Chmielowski)

[illegible] Adomas Chmieliauskas

Aleksandras — *Valdė Purnuškių dvarą, 17[illegible]*

[illegible]s Chmieliauskas — *testamentu paliko jį sūnums Mykolui ir Baltramiejui*

Paveldėjo Purnuškių dvarą 1700 m gegužės 2 d. testamentu, kurį vėliau 1712 m. pardavė Tyzenhauzui

Bajoro titulas ir herbas Vanagas buvo tvirtinamas 1798 12 03,1832 10 18,1849 04 20,1878 09 19, 1897 12 24 Vilniaus ir Kauno gubernijų bajorų deputatų dekretais ir po to sekusiais Rusijos Senato Heroldijos departamento raštais

Kazimieras

Andrius — Valdė Reputonių dvarą Lydos paviete

Jonas

Mykolas — *Kar[illegible]liais atvyko į Ukmergės [illegible]rtį iš Lydos apskr.*

Baltramiejus — Valdė Buivydžių dvarą Ašmenos pavietas

Antanas

Paveldėjo Reputonių dvarą 1748 m vasario 28 d. testamentu

Mykolas Pranciškus

Jokūbas | **Stanislovas**

Pranciškus

Steponas | **Antanas** | **Jurgis** | **Ignotas** | **Jokūbas** | **Mataušas**

Paveldėjo Reputonių dvarą 1793 m liepos 17 d. testamentu

Adomas | **Florijonas**

Ignotas | **Mykolas** | **Juozapas**

Mykolas Dominyka[illegible]

Benediktas ~1771 - ?

Mykolas

Mykolas | **Juozapas**

Konstantinas | **Benediktas**

Kontstantinas Motiejus | **Antanas Vincentas**

Jonas | **Antanas**

Bajoro titulas patvirtinti 1812 m. gegužės 3 d. aktu Bajorų deputatų susirinkimo išvadas pasirašė gubernijos maršalka Liudvikas Tiškevičius, ir Ašmenos, Lydos, Trakų, Šiaulių, Raseinių, Naugarduko apskričių bajorų atstovai
LVIA, F.708, Ap1, Byla 1, 1.102-13v

Adomas
X
Viktorija
Armontaitė

Tomas Pranciškus
~1798 - ?
X Adelė
Jankevičiūtė
~1831 - ?

Vincentas Baltramiejus
~ 1801 - ?
X Skolastika
Kontautaitė
~1810 - ?

Justinas Jokūbas
~1802 - 1879 02 18
X Justina Stankevičiūtė
~1810 - 1881 04 30

Bernardas Paskalis

Vincentas Pranciškus *X Scholastika*

Anupras *Karaliskis Rusijoje*

Liucijonas

Steponas

Teofilis Martynas

Mykolas Andrius X Kazimiera Peleckaitė

Bonifacas Norbertas X Julijona Lapinskaitė

Kazimieras Romualdas X Kazimiera Krasauskaitė

Aleksandras Stanislovas X Apolonija Šimkevičiūtė

Romualdas ~1862 - ? *X Pranciška Žulkauskaitė* ~1872 - ?

Liucijona ~1856 - ?

Elena ~1857 - ?

Medardas ~ 1852 - ?

Juozapas ~ 1850 - ?

Feliksas Antanas *1831 - 1900 01 23* *X Sofija Ivanauskaitė* *~1836 - ?*

Vilhelmas Juozapas *1829 - ? X Pelagija Skinderytė*

Vladislovas Pranciškus *1838 – 1887 07 28*

Juozapas Vladislovas *1844 - ?*

Marijona *1838 - ?*

Konstantina ~1841 - ?

Florentina *1842 10 19*

Pranciška *~1840 - 1919 06 11* *X 1877 06 07* ***Mykolas Jonas Sirvydas*** *1837 - 1913 08 06*

Regina *~1838 - 1898 03 13* ***X Julijonas Misevičius*** *1811 - 1899 07 08*

Aleksandras *~1843 - ?* X 1875 02 02 *Elena Slavkauskaitė* *~1857-?*

Petras *1845 06 26-?* *X Paulina Chmieliauskaitė* *1853 - 1918 04 10*

Florestina *1844-?*

Benedikta *1844-?*

Julijonas Konstantinas *XOna Zuikauskaitė*

Aleksandras Liudvikas

Andrius Konstantinas

Leonas Kalikstas

Mikalojus Robertas

Simonas

Antanas Baltramiejus

Zofija Marija

Augustinas Jonas ~1838-?

Michalina Šleraukaitė

Antanas Vilhelmas *X Antonina Balanavičiūtė*

Apolonijus Jurgis

Antanas Vladislovas

Aleksandras 1868–1917

Pelagija 1868-?

Bronislovas Bonifacijus *X Justina Lapinskaitė*

Juozapas *1861-?*

Antanas *1867 – 1911 05 06* *X Antanina Lopacinskaitė* *1866 01 25 - ?*

Marija *1869-?*

Jonas *1872 05 25*

Elena *1874 11 01 -?*

Vincentas *1878 03 10 -iki 1900*

Stanislovas Julijonas *1863-?* *X 1901 Stanislava Chmieliauskaitė*

Adolfas Juozapas *1867-?*

Jonas Augustinas *1874-?*

Ieva Sirvydaitė *1879-?* *X 1906 02 07 Troškūnų*

Jonas Bartaševičius *1866-?*

Justina Sirvydaitė 1881 11 19-?

X Antanas Juozapavičius

Antanas Sirvydas *1885 11 14-?* *X 1921 11 13 Troškūnų Rkb.* *Ona Daunoravičiūtė* *1896-?*

Juozapas Misevičius *1866 05 01-?*

Mykolas Misevičius *1869 12 11-?*

Jonas Misevičius

Vladislovas Misevičius *1881-?*

Ona Misevičiūtė

Felicijona Misevičiūtė

Antanina Misevičiūtė

Stefanija Misevičiūtė

Elena *1893 12 06 – 1944* *X Juozas Krenchinas*

Mykolas *1891 12 27- 1941* *X Anastasija Juozapavičiūtė* *? - 1943*

Adolfas *1882 02 27 - ?* *X 1910 11 21* *Raguvos Rkb.* *Pranciška Chlevickaitė*

Julijonas *G.1886 08 28 - Mirė prieš 1918*

Vytautas *1888 09 09 - Mirė prieš1918*

Juozapas *1880 10 17-1881 04 25*

Vladislovas Chmieliauskas *1884 03 14 - 1953 12 10* *X19180818 Raguva* *Apolonija Survilaitė* *1895 10 17 – 1988 12 08*

Antanas *1879 01 03 - ?* *X 1901 02 11* *Troškūnų Rkb.* *Ona Didžiulytė* *1876 - ?*

Antanas *1875 10 22-?*

Juozapas *1877 09 01-?*

Petras *1880-?*

Kazimieras *1883-?*

Marija Aleksandra *1886-?*

Stanislava *~1926 - 1944*

Elena *~1923 - 1944*

Juozas *~1922 - 1944*

Antanas *~1924 - 1944*

Julija *~1927*

Jadvyga ~1923 - 1998 *X Henrikas Varanavičius*

Zuzana ~1928 - 1998 *X Antanas Mikalauskas*

Mykolas ~1921 - 1998 *X Genė Keraitytė*

Antanas *~1906 - ?*

Zofija *1920 – 1992* *X Edvardas Dževiukis* *? - 1990*

Adolfas *~1922 - ?*

Bronislava *~1924 - ?*

Juozas ~1927 - ? *X Ona Montvilaitė* ~ 1933 - ?

Leonas *1923 04 14 – 1998 06 29* *X 1946 01 06* *Marijona Vilkaitė* *1925 06 23 - ?*

Apolonija *1920 11 17 - ?*

Stanislava *1928 02 03 – 2009 01 14* *X 1961 08 28* *Jurgis Henrikas Valiulis* *1933 10 01 – 2015 04 09*

Stasys *1932-?*

Vytautas Marijonas *1930 09 20 – 1997 02 20* *X 1959 10 04* *Elena Ivanauskaitė* *1923 09 05 - ?*

Kajetonas Chmieliauskas *1922 02 23 - 2004 09 18* ***X 1950 10 03*** *Marijona Vardziukevičiūtė* *1922 12 24 – 1979 10 07*

Ona *1919 - 1945* *X Jonas Bausys*

Mykolas *1918 - ?*

Antanas *1920 - ?*

Jonas

Stasys *1924 - ?*

Antanina *1904 06 03 -?* *X 1924 02 26* *Antanas Celys*

Liudvika 1907 08 12 – 1984 12 10 *X Alfonsas Druskis*

Feliksas 1902 12 21 - 1947 X Marija Savanevičiūtė 1896 - 1945

Stefanija 1897 05 11 X Antanas Linkevičius

Pranciška 1900 06 04

Janina 1902 12 21

Bronislava 1906 05 26 X Edvardas Paknys

Angelė Druskytė *X Algirdas Jarmala*

Genovaitė Druskytė

Stanislova Druskytė

Albina Druskytė

Irena Druskytė *X Albinas Dūda*

Alfonsas

Nijolė Druskytė *X Kęstutis Tyminas*

Nerijus

Sonata

Aldona 1947 01 27 X 1972 07 22 Povilas Šikštas 1949 06 26

Birutė 1958 08 23 X Antanas Kristapaitis 1957 02 23

Danutė 1958 08 23 X Petras Aukštikalnis 1957 04 05

Dainius Kižauskas 1981 07 03

Aivaras 1984 10 31 *X Jadvyga Gudinskaja* 1946 04 15 *X Birutė Kižauskienė*

Vilius 1954 12 22 X. Irena Vebraitė 1955 01 10 X Regina Kochienė 1964

Gintaras 1964 09 04 X Auksė Bilkytė 1973

Rita 1963 04 27 X 1983 04 30 Svaiūnas Mikeška 1959 04 03

Vitalijus 1961 07 19 X 1982 07 03 Loreta Gerasimova 1959 03 19

Marius 1954 04 13–2014 11 30 X 1977 07 17 Nijolė Mažukelytė 1954 01 11

Nijolė 1951 07 05 X Petras Jadzgevičius 1948 01 29-1977 11 21

Lionginas 1956 07 29 X 1980 10 11 Violeta Kriaučiukaitė 1962 04 13

Airida 1973 07 20 X. Stasys Račinskas 1974 05 05

Osvaldas 1979 06 16

Jurgita 1978 11 27 X Dailus Paulavičius 1979 11 24

Laura 1981 01 11 X Dainius Debesys 1979 08 25

Gintarė 1980 07 24 X Justinas Stankevičius 1979 07 06

Asta 1981 07 08 X Bronius Kunčius 1978 11 02

Šarūnas 1988 04 20

Arijus 1978 10 12

Aja 1976 04 14

Tomutė 1997 09 08

Skaistė 1998 10 14

Leonas 2001 05 25

Dominykas 1987

Simonas 1990

Audinga 1984 09 26

Indrė 1991 05 24

Skaistė 1989 07 10

Andrius 1985 08 23

Mantas 1979 05 29 X 2006 08 05 Jurgita Važenina 1979 09 27

Vitas 1972 03 22 X 1995 08 03 Violeta Šedytė 1971 09 09

Dalia 1974 12 22 X 2001 06 10 Vaidas Ilčiukas 1979 01 30

Gintarė 1980 12 15 X Tadas Čereškevičius 1976 11 30

Sigitas 1983 08 03 X 2013 12 27 Ieva Sadauskaitė 1983 05 11

Augustė 2007 08 29

Akvilė 1997 10 14

Šarūnas 2005 08 10

Živilė 2010 02 20

Gretė 2013 09 06

Liepa 2006 07 01

Viltė 2011 02 17

Mingailė Čereškevičiūtė 2015 10 22

Adomas Chmieliauskas 2014 04 13

Adelė Chmieliauskaitė 2016 06 20

Rusnė 2005 04 15

Gabija 1999 05 25

Lukas 2001 03 10

Vakaris 2006 06 09

Rugilė 2008 03 26

Martynas 2008 04 29

Miglė 2010 08

Mantas

Matas 1999 02 10

Lionginas Chmieliauskas.

Marius Chmieliauskas (1954 04 13-2014 11 30), s. Kajetono vedė Nijolę Mažukelytę (g.1954 01 11), turi sūnų Mantą (g.1979 05 29).

Lionginas Chmieliauskas (g.1956 07 29), s. Kajetono 1971-1975 m. mokėsi Bartkuškio hidromelioracijos technikume. Ilgametis „Melingos" darbų vykdytojas. 1980 10 11 vedė Violetą Kriaučiukaitę (g.1962 04 13), turi 2 vaikus – Gintarę ir Sigitą. 2017 01 28 įrašytas į Lietuvos bajorų knygą, bajorystės pripažinimo akto rejestro nr.4068.

Gintarė Chmieliauskaitė (g.1980 12 15 Noriūnuose, Kupiškio r.) ištekėjo už Tado Čereškevičiaus, turi dukrą Mingailę (g.2015 10 22).

Sigitas Chmieliauskas (g.1983 08 03 Noriūnuose, Kupiškio r.) 1991-2000 m. mokėsi Noriūnų J. Černiaus pagrindinėje mokykloje, 2001-2002 m. – Kupiškio L. Stuokos Gucevičiaus gimnazijoje, 2003-2009 m. – Vilniaus universiteto Medicinos fakultete. 2009 m. gauta medicinos gydytojo, 2014 m. – teismo medicinos gydytojo licencija. Nuo 2014 m. – teismo medicinos gydytojas ekspertas, VU Medicinos fakulteto Patologijos, teismo medicinos ir farmakologijos katedros asistentas, gydytojų rezidentų vadovas. 2017 01 28 įrašytas į Lietuvos bajorų knygą, bajorystės pripažinimo akto rejestro nr.4069. Žmona Ieva Sadauskaitė (g.1983 05 11) studijavo VU Medicinos fakultete, sporto medicinos gydytoja. Augina sūnų Adomą (g.2014) ir dukrą Adelę (g.2016).

Sigitas Chmieliauskas

CHODYKINAI

Herbas Dolenga

Seniausių laikų žinios apie Chodykinų šeimą pasiekia įrašais iš Lietuvos Metrikos 1440-1495 metais: Lietuvos didieji kunigaikščiai Žygimantas, Kazimieras, o vėliau Aleksandras dovanoja dvarus ir žemes Smolensko vaivadijoje – Leckovą, Dūvolę, Rujanką, Skuratovą ir kt.

Lietuvos ir Maskvos didžiųjų kunigaikštysčių santykius tyrinėjęs mokslų daktaras, Sankt Peterburgo Europos universiteto istorijos fakulteto dekanas Michailas Kromas savo knygoje (М. М. Кром. Меж Русью и Литвой – пограничные земли в системе русско-литовских отношений конца XV – первой трети XVI в., S. Peterburg, p.235–237, ISBN 978-5-91791-028-4) teigia, kad Chodykinų giminė sustiprėjo apie 1440 m., kai iš Žygimanto ir Kazimiero gauti stambūs dvarai. XVI a. pradžioje Basos Chodykino ir jo brolių sūnūs užėmė pirmaujančias pozicijas Smolensko bajorijos tarpe. Šeimos pavardė kildinama nuo Žalgirio mūšio – šeimos legenda sako, kad tiek pavardę, tiek karalių palankumą šeima įgijo už Smolensko pulkų žygį ir nuopelnus mūšio lauke.

Po poros Lietuvos ir Maskvos kunigaikštysčių karų XVI a. pradžioje ir dviejų nesėkmingų bandymų

Juliaus Chodykino šeima, Verbyliškės. Iš kairės: Stasė Kadikinaitė (Stanevičienė), Vacius Stanevičius, Barbora Ivašauskaitė (Chodykinienė), Genė Stanevičiūtė (Margaitienė), Vandalinas Kadikinas, Julius Chodykinas, Antanas Stanevičius, Elena Kadikinaitė.

CHODYKINŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

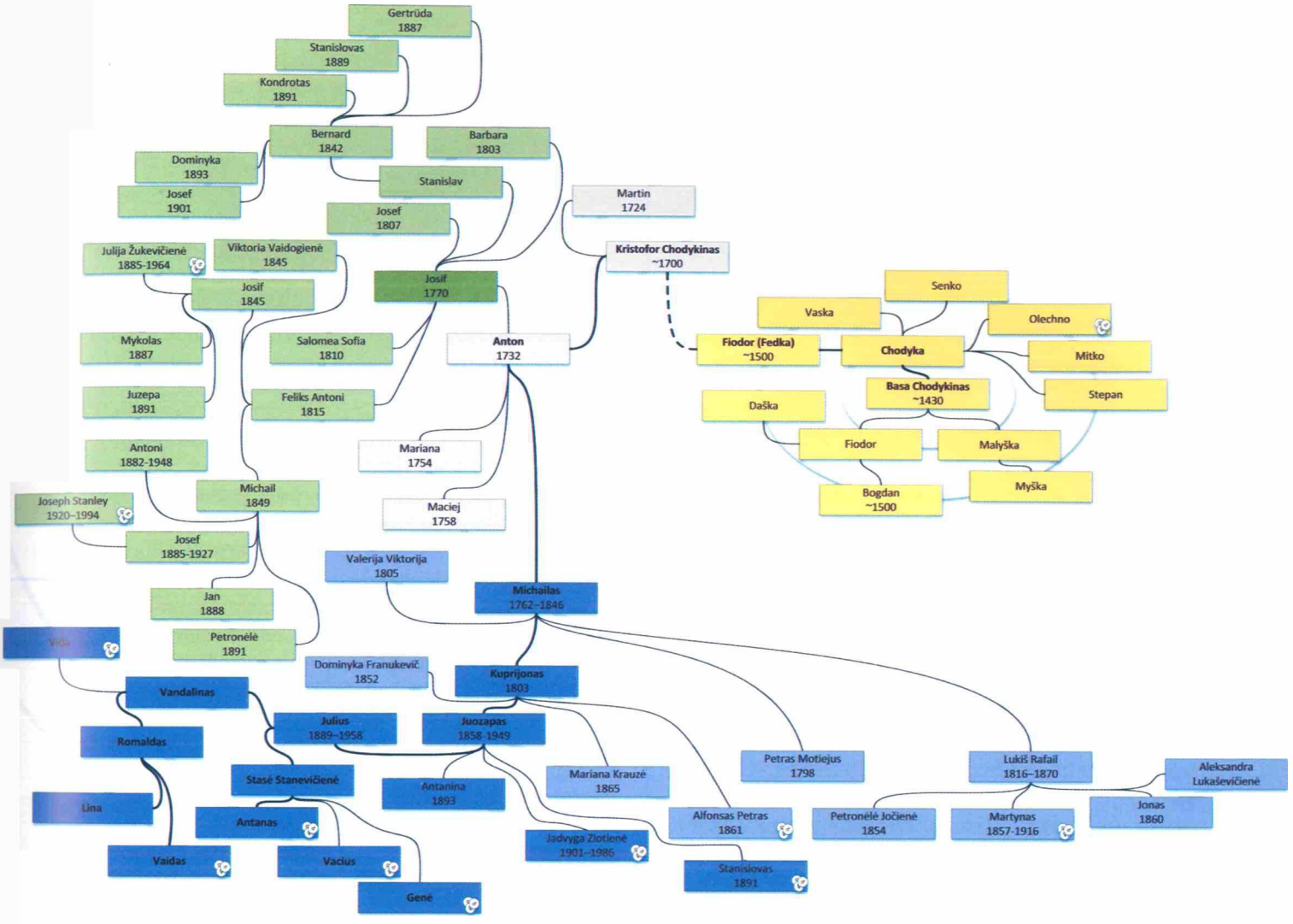

perimti Smolensko kontrolę, 1514 m. tai pavyko padaryti Vasilijui III-čiajam. Bijodamas sukilimo, Maskvos kunigaikštis leido bajorams išvykti į LDK. Tokiu būdu dalis Chodykinų šeimos paliko dvarus Smolenske ir išvyko į Vilnių. Šis išvykimas dr. M. M. Kromo knygoje (p.237) minimas kaip didysis Smolensko bajorijos persikraustymas, nes iš viso išvyko 3 kunigaikščių ir apie 50 bajorų šeimų – ko gero, pats įspūdingiausias atvejis istorijoje.

Kai 1514 m. vasarą Smolenske likę bajorai sužinojo apie garsiąją Lietuvos kariuomenės pergalę prie Oršos, surengė sąmokslą. Tuo metu miesto įtakingiausias asmuo vyskupas Varsanofijus pasiuntė savo sūnėną (Olechno Chodykino sūnų) pas Lietuvos didįjį kunigaikštį Žygimantą Senąjį, kad šis atvyktų ir perimtų Smolensko kontrolę, žadėjo atvertus vartus. Chodykinas pasiekė kunigaikštį ir į Smolenską buvo išsiųsta Oršos mūšyje dalyvavusios kariuomenės dalis, tačiau sąmokslas buvo atskleistas, maskviečiai spėjo sustiprinti sienas ir suimti sukilėlius bei apsiginti.

Žygimantas Senasis nepaliko savo ištikimų, be pragyvenimo šaltinio likusių bajorų nelaimėje ir 1514 m. gruodį skyrė žemių bei žmonių iš savo dvarų Vilniuje ir Trakuose. Šie paskyrimai aprašyti Lietuvos Metrikoje. Chodykinų šeimai skirtos žemės prie Perlojos, Aukštadvario ir Žoludkės dvarų. 1528 m. kariuomenės surašyme Fiodor ir Bogdan Chodykinai iš Perlojos apylinkių karaliui pristatė po ginkluotą raitelį.

Deja, nebėra išlikusių šeimos archyvų, tačiau bažnyčios metrikų, teismų knygų ir kitų dokumentų tyrimai atskleidžia įdomų visuomeninį šeimos gyvenimą. 1698 m. archyviniuose dokumentuose aptinkame kavaleristus Jeržį ir Andrejų Chodykinus. Išlikę įrašai apie Antonijaus Chodykino dalyvavimą Seime 1763 m. Daugybė bažnytinėse metrikose randamų krikšto tėvystės ir motinystės įrašų, darytų XVIII a., byloja apie šeimos aktyvų dalyvavimą bendruomenėje. Bernardas Chodykinas – 1863 m. sukilimo dalyvis. Nuo 1514 m. iki XIX a. vidurio Chodykinai gyveno Rakatanskuose, vėliau susiformuoja ir minimas Pavarčių dvarkiemis, esantis į vakarus nuo Rakatanskų, šalia Varčios miško.

Monumentas Rakatanskuose, skirtas Oršos mūšio ir Smolensko bajorijos persikraustymo į Trakų pavietą 500 metų sukakties atminimui (Protėvių žingsniai aidi istorijoje ir aplink mus).

XX a. pradžioje šeima prarado didžiąją dalį turto, nukentėjo nuo karo, dalis asmenų buvo ištremti į Sibirą, dalis emigravo. Keletas šeimos narių šiuo metu gyvena užsienyje – Lenkijoje, JAV. 2014 m. Rakatanskuose pašventintas monumentas 500 metų Oršos mūšio ir šeimos persikraustymo į Trakų pavietą sukakties atminimui.

Juozapas Chodykinas gimė 1858 m. Rakatanskuose, Kuprijono Chodykino ir Leonardos Korkucovaitės šeimoje. 1868 m. įrašytas į Vilniaus gubernijos bajorų 6-tą knygą (LVIA, f.1343, ap.51, b.615, l.295v). Kartu su kitais giminės atstovais valdė Pavarčių dvarą. Mirė 1949 m.

Juozapo sūnus Julius Chodykinas (1889–1958) iš dėdės Alfonso paveldėjo Verbyliškių dvarą ir valdė iki antrojo pasaulinio karo. Julius, būdamas 23 metų, buvo išvykęs į JAV.

Vandalinas Kadikinas (1920–1985) po karo sulietuvino pavardę. Jo sūnus Romaldas (1957–2003) nepriklausomybės metais valdė metalo apdirbimo įmonę, vadovavo didmeninei maisto produktų tiekimo įmonei Kaune.

2013 m. pagal Juozapo Chodykino liniją LBKS legitimuoti ir į Lietuvos bajorų knygą įrašyti Vaidas Kadikinas (BPA rejestro nr.3778) ir Lina Kadikinaitė (BPA rejestro nr.3779), o 2015 m. – Antanas Stanevičius (BPA rejestro nr.3963).

Vaidas Kadikinas

CHOMENTAUSKAI

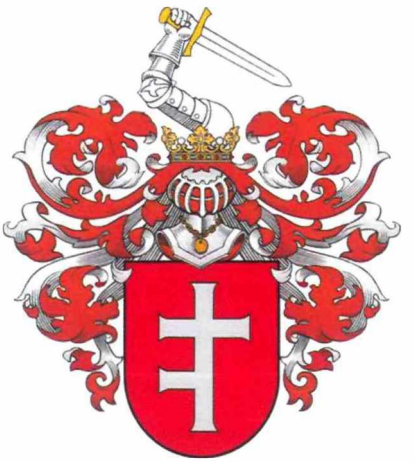

Herbas Prus I (Prus prima)

Chomentauskų giminės bajoriškos kilmės šaknys slypi gilioje senovėje. Dar pagonybės laikais, kuomet kryžiuočių ordinas puldinėjo Prūsiją, siekdamas apkrikštyti kraštą, ilgai trukusios kovos, sukilimai išvargino gyventojus ir XIII a. viduryje nuo kryžiuočių persekiojimo jie traukdavosi į Mozūrų kraštą. Taip pasielgė ir Prūsijos kunigaikštis Windyka. Jis kartu su Mozūrų kunigaikščiu Boleslovu įsijungė į kovą dėl lenkiško Pamario. Už pasižymėjimus kovose kunigaikštis Boleslovas jam padovanojo Chomentovo [Chomęntowo] kaimą Lomžos žemėse su valstiečiais, suteikė jam laisves ir privilegijas, kuriomis naudojosi Lenkijos Karalystės bajorai. Šį dovanojimą 1345 m. patvirtino Mozūrų kunigaikščiai, Traidenio sūnūs Zienovitas ir Kazimieras (Seweryn H. Uruski. Rodzina. Herbarz szlachty polskiej. T. II, Warszawa, 1905, p.217). Windyko šeimoje užaugo 6 sūnūs, kurie, kurdami šeimas, plėtė kaimo valdas, XIV a. pab. Chomentovo kaimo gyventojus pradėta vadinti Chomentauskais [Chomęntowcy].

Lietuvoje bajorų Chomentauskų giminės pradininkas buvo Melchioras Chomentauskas [Chomętovski] [1]. Jis kilęs iš Chomentauskų, kuriems 1468 m. kunigaikščiai Konradas, Kazimieras ir Boleslovas Aragonskiai buvo suteikę bajorų privilegijas ir kurie gyveno Chomentovo kaime (LVIA, f.391, ap.1, b.1062, l.96.) Melchioras į Lietuvą atvyko XVI a. pab. ir Kauno paviete įsigijo Polimšės dvarą (Wywod Familij Urodzonych Chomętowskich. LVIA, f.391, ap.1, b.1062, l.95-97).

Lietuvoje gyvenusios Chomentauskų giminės bajoriška kilmė ir priklausomybė herbui „Prus I“ (Prus prima) buvo patvirtinta Vilniaus gubernijos dekretu 1804-03-24. Vėliau gimusiems šios šakos palikuoniams bajoriška kilmė pakartotinai patvirtinta 1832-10-06, 1832-10-31 ir 1832-12-24. Tuo metu Kaune gyvenęs Petro (14) sūnus Jonas (23) kreipėsi į Vilniaus gubernijos dvarininkų deputatų susirinkimą, prašydamas patvirtinti visos Chomentauskų giminės, priklausančios herbui Prus I, genealogiją. Tokia Melchioro (1) palikuonių genealogija, apimanti 44 asmenis, buvo patvirtinta 1837-06-05 (Wywod Familij Urodzonych Chomęto-

wskich. LVIA, f.391, ap.1, b.1062, l.95-97). Jų palikuoniams bajoriška kilmė patvirtinta 1847-11-19, 1854-02-26, 1855-07-06 Kauno gubernijos dvarininkų deputatų susirinkime. (LVIA, f.708, ap.2, b.1694, l.40, 41).

Polimšės dvarą po Melchioro (1) mirties valdė Andriejus (2), jam mirus dvaras atiteko Andriejaus sūnui Mikalojui (3). Mikalojaus šeimoje buvo 4 sūnūs: Tomas (4), Jonas (5), Petras (6) ir Zigmantas (7). Mikalojus dvarą padovanojo vyriausiajam sūnui Tomui (4), įpareigodamas jį išmokėti broliams atitinkamas dovanoto turto vertės dalis. Tomo šeimoje užaugo sūnus Stanislovas (8), kuris po tėvo mirties paveldėjo dvarą, o Stanislovo šeimoje buvo 2 sūnūs – Motiejus (10) ir Mykolas (11). Motiejus susilaukė 4 sūnų, Mykolas – trijų. Stanislovas dvaro neišdalino, bet jo valdymą patikėjo abiem sūnums, kurie dvarą valdė 40 metų. Vėliau, jau Motiejaus ir Mykolo gyvenimo saulėlydyje, 1782-10-06 buvo nuspręsta dvarą parduoti Baltramiejui Čikinskiui. Šį sandėrį 1783-04-13 patvirtino Upytės Žemės teismas (Wywod Familij Urodzonych Chomętowskich. LVIA, f.391, ap.1, b.1062, l.95-97). Dar tėvams valdant dvarą jų suaugę vaikai kūrė šeimas ir buvo apsigyvenę Kauno mieste, Raudondvario, Vilkijos, Čekiškės, Rumšiškių ir kt. apylinkėse. O Liudviko Augusto (29) sūnus Petras (35) 1902 m. emigravo į Ameriką ir ten 1902-1912m. dirbo vargonininku. 1921 m. Petrui grįžtant į Lietuvą jo pavardę sulietuvino ir jis tapo Kamantausku. Petras (35) buvo vedęs Prancišką Ulozevičiūtę, jų šeimoje užaugo sūnūs Vaclovas (45) ir Viktoras (44) bei dukra Jadvyga (43). Petro šeimai gyvenant Amerikoje vaikai mokėsi: Vaclovas lankė konservatoriją, Viktoras studijavo klasikinę filologiją Jeilo universitete. Petrui (35) sugrįžus į Lietuvą, vaikai jau buvo suaugę. Jadvyga (43) ištekėjo už Danijos pasiuntinybės Lietuvoje sekretoriaus Viggo Jensen, o Vaclovas (45) Kaune dar baigė chorvedžių bei liturgikos kursus ir dirbo vargonininku Alytuje, vėliau – Vilkaviškio katedroje. Ten vedė klebono Jono Kardausko seserį Prancišką ir čia gyveno, kol pasitraukė į Vakarus karo pabaigoje. Viktoras (44) grįžęs į Lietuvą baigė studijas, vedė Ireną Eimaitytę ir iki 1928 m. mokė lietuvių ir anglų kalbų Telšių ir Plungės gimnazijose, dirbo Užsienio reikalų ministerijoje, „Eltos“ vyriausiuoju redaktoriumi. 1938 m. buvo paskirtas Lietuvos konsulu Liepojoje. Okupacijos metais Viktoras su šeima gyveno Vilniuje. Artėjant antrajai sovietų okupacijai jo šeima kartu su broliu Vaclovu (45) pasitraukė į Vakarus, apsigyveno JAV.

Kita bajorų Chomentauskų giminės šaka, kuriai pradžią davė Mikalojaus (3) sūnus Jonas (5), gavęs iš brolio Tomo (4) kompensaciją už Polimšės dvaro dalį, apsigyveno Rumšiškėse, susituokė su Magdalena Grobicka (h. „Trimitai“) ir susilaukė sūnaus Antano (9). Pastarajam vedus Marianną Visticką (h. „Naktikovas“), gimė sūnus Kazimieras Motiejus (12). Jis vedė Agotą Gotardovą (h. „Lapinas“), kuri buvo Šventupio dvaro paveldėtoja ir sutuoktiniai nuo 1772-10-14 tapo Šventupio dvaro savininkais (LVIA, f. 15268, ap.215, b.319, l.319-321). Jiems gimė dukros Rozalija (21) ir Brigita (22) bei sūnus Juozapas Nikodemas (20). Kazimieras Motiejus (12) dvarą valdė neilgai, mirė sulaukęs 49 metų. Agota Chomentauskienė, tapusi našle, 1794-12-11 dvarą padalijo į dvi dalis: sūnui Juozapui Nikodemui (20) ir dukrai Rozalijai (21) (LVIA, f.15288, ap.2, b.8, l.13-14). Dovanotą Šventupio dvaro dalį Juozapas Nikodemas 1805-02-09 su Vincentu Račkausku iškeitė į 54 dešimtinių žemės valdas Bartkūnų kaime (LVIA, f.391, ap.1, b.1062, l.96). Juozapas Nikodemas buvo vedęs Elžbietą Lukoševičiūtę (h. „Pomian“), jiems gimė 4 sūnūs, tačiau tik vyriausiasis Tadas Simonas (25) sukūrė šeimą ir susilaukė palikuonių. Jis buvo vedęs Karoliną Damaševičiūtę (h. „Pobog“) ir užaugino dukrą Eugeniją (34) ir 4 sūnus – Kostą (30), Alfonsą (31), Julijoną (32) ir Mykolą (33), kuriems po tėvo mirties atiteko žemės Bartkūnų kaime (Teodoras Chomentauskas. Šis bei tas iš Chomentauskų istorijos. Vilnius: UAB „Žmogaus studijų centras“, 1999, p.44-122).

Jauniausias bajoro Tado Simono (25) sūnus Mykolas (33), vedęs Anelę Vansauskaitę (h. „Kirvis“), susilaukė dukros Agotos (42) ir sūnaus Vlado (41). Agota ištekėjo už Pranciškaus Taraškevičiaus, kuris buvo teisininkas, atsiųstas iš Lenkijos ir pagal susitarimą mokė Liaudos krašto bajorų vaikus, bet netrukus po vestuvių slapčia išvyko į Lenkiją, kur dirbo diplomatinį darbą. Jų šeimoje vaikų nebuvo. Mykolo (33) sūnus Vladas (41) Bartkūnų kaime iš tėvo paveldėtų ir mamos antrojo vyro Povilo Bieliausko dovanotų žemių sukūrė pavyzdingą 28,34 ha ūkį, be to gretimame Pempių kaime nupirko 17,39 ir 10,9 ha žemės sklypus vaikams (Teodoras Chomentauskas. Gimtieji namai Bartkūnuose. Vilnius: UAB „Žmogaus studijų centras“, 2004, p.31-95). Vladas (41) buvo vedęs Bronislavą Daunoravičiūtę (h. „Przyjaciel“), gyveno ir ūkininkavo Bartkūnų kaime, turėjo 5 dukras – Vandą (46), Genovaitę (50), Agotą (51), Teresę (52), Zofiją (55) ir 5 sūnus – Maksimilijoną (47), Tadą (48), Fortūnatą (49), Teodorą (53), Juozą (54). 1942 m. rudenį vokiečiai, nepareikšdami už ką, šeimą iš ūkių išvarė, leisdami pasiimti tik po 15 kg maisto ir šiek tiek mantos. Visa kita liko vokiečiams, buvo atkeltos 3 vokiečių šeimos, kurios apsigyveno Bartkūnų ir Pempių kaimo ūkiuose. Gausi šeima, likusi be pragyvenimo šaltinio ir pastogės, išsisklaidė, ieškojo prieglaudos pas gimines ir pažįstamus. Kai kolonizatoriai pabėgo į Vakarus, 1944-04-09 Vlado (41) šeima į ūkį sugrįžo gerokai pasikeitusi. Genovaitė (50) jau buvo ištekėjusi už Jono Rimkevičiaus (h. „Pobog“), Agota (51) – už Jano Lachovič, vėliau Teresė (52] ištekėjo už Antano Matulevičiaus, o Zofija (55) – už Broniaus Švenčiano. Jų vaikai bei vaikaičiai šiuo metu gyvena Utenoje, Radviliškyje, Panevėžyje, Vilniuje, o Agotos (51) šeima 1958 m. išvyko į Lenkiją, apsigyveno nedideliame kurortiniame miestelyje Sudetų kalnų papėdėje Szkliarska Poręba Gorna, Vroclavo vaivadijoje.

Vladas mirė 1968-03-20, palaidotas Krekenavos kapinėse, kur ilsisi jo tėvas, mama, duktė Vanda (mirė sulaukusi 15 metų), senelis ir prosenelis. Vyriausiasis Vlado sūnus Maksimilijonas (47), vedęs Eleną Liutkevičiūtę (h. "Doliva"), ūkininkavo Pempių kaime, vėliau gyveno Mitriūnuose, mirė 2005-10-28, palaidotas Kre-

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

CHOMENTAUSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

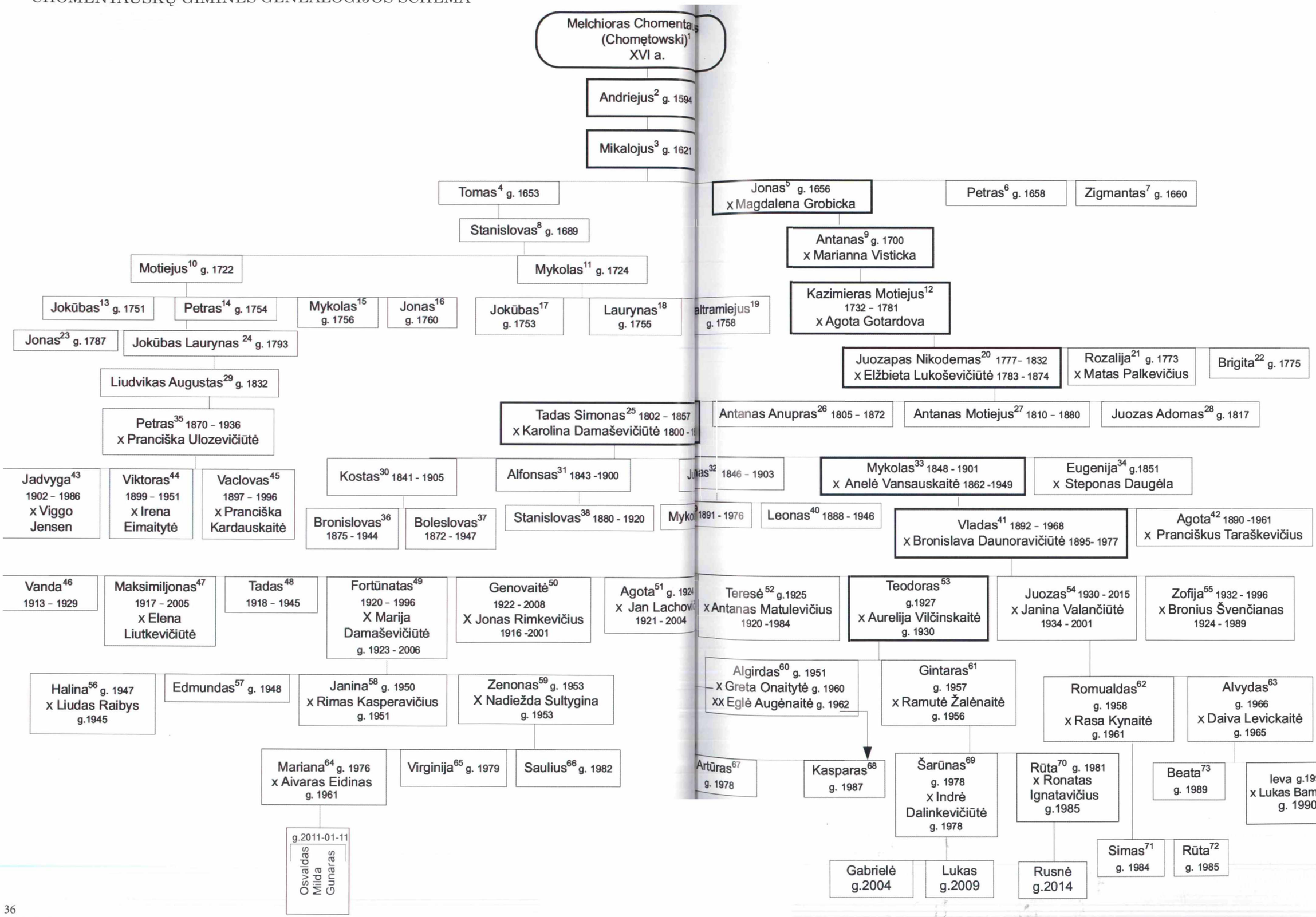

kenavos kapinėse. Užaugino dukras Vandą (buhalterė) ir Jadvygą (zootechnikė) ir 3 sūnus vairuotojus-mechanikus – Zigmantą, Henriką, Teodorą. Visi su šeimomis gyvena Panevėžyje.

Kitas Vlado sūnus Tadas (48) dalyvavo lenkų jaunimo organizacijos „Osviata“ kultūrinėje veikloje, giedojo Vadaktų bažnyčios chore, Liaudos krašto bajorų palikuonių sueigose deklamuodavo eiles, mokėjo groti fleita. Buvo išmokęs ir siuvėjo amato, kuris vokiečių okupacijos metais padėjo išgyventi. 1939 m. buvo pašauktas į Lietuvos kariuomenę, tarnavo Panevėžyje. Sovietams okupavus Lietuvą, dalinys buvo įjungtas į raudonosios armijos sudėtį, o vokiečiams užpuolus Sovietų sąjungą, perėjo į vokiečių pusę. Iš ten Tadas pabėgo, slapstėsi. Kai antrą kartą atėjo sovietai, buvo mobilizuotas, išvežtas į Rusijos gilumą, kur buvo formuojami lenkų kariuomenės daliniai. Iš ten pasiųstas į frontą ir 1945-04-29 žuvo. Palaidotas Giorlico miestelyje (dabar Zgorzelec), lenkų karių kapinėse.

Fortūnatas (49) vedė Mariją Damaševičiūtę (h. „Pobog“), ūkininkavo tėvo dovanotame ūkyje Pempių kaime, vėliau gyveno Mitriūnuose. Užaugino 2 dukras ir 2 sūnus. Halina (56) – siuvimo gaminių konstravimo inžinierė technologė, ištekėjusi, gyvena Šilutėje, Edmundas (57) – zootechnikas, šeimos nesukūrė, gyvena Mitriūnų kaime. Janina (58) – visuomeninio maitinimo inžinierė technologė, ištekėjusi, gyvena Kaune. Zenonas (LBKS archyvas. Chomentauskų giminės legitimacijos bylos Nr. 1468 -1476, 1929, 2649, 2650) (59) – laivų statybos inžinierius, vedęs Nadeždą Sulyginą, turi 2 dukteris ir sūnų. Duktė Mariana (64) – statybos ir transporto inžinierė, duktė Virginija (65) – transporto inžinierė, sūnus Saulius (66) – informatikas. Zenonas ir visi jo vaikai įstojo į LBKS ir jiems 2003 m. liepos 5 d. buvo įteikti Bajorystės pripažinimo aktai. Fortūnatas mirė 1996-04-20, palaidotas Krekenavos kapinėse. Mariana [64] ištekėjo už Aivaro Eidino, augina trynukus – Osvaldą, Mildą, Gunarą. Marianos šeima ir Saulius gyvena Klaipėdoje, Virginija – Vilniuje.

Vlado sūnus Teodoras (53) – inžinierius ekonomistas, socialinių mokslų daktaras, docentas. Nuo 2002 m. – LBKS narys, buvo renkamas į LBKS Vilniaus krašto Tarybos, Legitimacijos komisijos, Garbės teismo narius, senatoriumi. Nuo 2007-02-20 dalyvavo Genealogų draugijos veikloje, buvo renkamas revizijos komisijos pirmininku, 2014 m. jam suteiktas LGHD Garbės nario vardas; dėl sveikatos iš aktyvios veiklos pasitraukė. Yra vedęs Aureliją Vilčinskaitę [h. „Rožė“], užaugino sūnus Algirdą [60] ir Gintarą [61].

Algirdas – chirurgas-urologas, turi 2 sūnus, Artūras [67] – filologas [anglų kalba], Kasparas [68] – automobilių mechanikas. Gyvena Vilniuje.

Gintaras [61] – psichologas, psichoterapeutas, mokslų daktaras, docentas, vedęs Ramutę Žalėnaitę [psichologė]. Turi sūnų Šarūną [69] ir dukrą Rūtą [70]. Šarūnas – politologas ir ekonomistas, vedęs Indrę Dalinkevičiūtę [ekonomistė], augina dukrą Gabrielę ir sūnų Luką. Rūta [70] – psichologė, ištekėjusi už Renato Ignatavičiaus, augina dukrą Rusnę. Gyvena Vilniuje.

Jauniausias Vlado sūnus Juozas [54] – technikas mechanikas, vedęs Janiną Valančiūtę, gyveno Radviliškyje, mirė 2015 m. Užaugino sūnus Romualdą [62] ir Alvydą [63]. Romualdas – radijo inžinierius, vedęs Rasą Kynaitę, gyvena Panevėžyje, užaugino sūnų Simą [71] ir dukrą Rūtą [72]. Simas – politologas, gyvena Vilniuje. Alvydas [63] – radijo aparatūros ir elektronikos prietaisų specialistas, vedęs Daivą Levickaitę, užaugino 2 dukras, Beata [73] – ekonomistė, Ieva [74] – edukologė ir vadybininkė, ištekėjusi už Luko Bambalo. Beata ir Ieva gyvena Vilniuje.

Teodoras Chomentauskas

ČAPRACKAI

Herbas Zaremba

Čapračkų bajorystė patvirtinta Kauno ir Vilniaus deputatų susirinkimuose 1819-05-21, 1861-05-26, 1885-01-17 (LVIA, f. 391, ap.11, b.259, l.10).

Jonas Čaprackas ir Juzefa Daujotaitė (iš bajorų Daujotų giminės, h. *Grifas*) susituokė 1897-01-13 (LVIA, f.669-20-92, l.52v, §4).

Pagal šeimos narių pasakojimus netoli Kalnaber-

Stanislovas Čaprackas, Bronislovas Dziegoraitis, Michalina Čaprackaitė, Stanislava Čaprackaitė-Bernotienė, Jonas Bernotas, Marija Čaprackaitė-Dziegoraitienė.

ČAPRACKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

h. Zaremba

Jokūbas Čaprackas g. 1799

Barbora Liugaitė

Jonas g. ~1860

Antanas Daujotas 1822.04.18-1894.12.12

Teklė Dambrauskaitė g. ~1836-1906.05.22

Juzefa *h. Grifas* g. 1872

Stanislovas g. 1910-?

Marija 1900-1984

Stanislava 1908-1985

Ona 1903-1987

Michalina 1901-1988

Bronislovas Dziegoraitis 1900-1979

Jonas Bernotas g. 1900-1931

Leonardas Neverauskas 1908-1973

Marija-Aldona g. 1931

Romualdas 1932-1991

Genovaitė-Aldona 1929-2017

Birutė g. 1933-12-20

Romualdas Brazauskas 1932-2002

Alfonsas Sakalauskas 1921-2011

Vygandas Abeltinis

Artūras g. 1963-04-24

Vidmantas g. 1955-01-03

Rasa g. 1958-08-21

Vita g. 1966-12-12

Arūnė Gasytė g. 1965-08-06

Gražina Garšvaitė h. Nałęcz g. 1960-05-08

Algis Pakalka

Karolina g. 1990-09-25

Valdonė g. 1999-10-25

Kernius g. 1999-10-25

Mantvydas g. 1988-05-07

Vytenis g. 1993-01-16

Vija g. 1982-01-13

Stanislava Čaprackaitė-Bernotienė su dukra Genovaite Aldona.

žio Čaprackai turėjo dvarą, kurį Jonas Čaprackas perleido pusbroliui. Po to šeima persikėlė į Latviją, Liepoją, kur gimė dukros Marija, Michalina, Stanislava, Ona ir sūnus Stanislovas. Pagal dukros Stanislavos prisiminimus jos tėvai buvo labai pamaldūs katalikai.

Stanislava 1924 m. ištekėjo už karininko Jono Bernoto. 1929-01-01 jiems gimė duktė Genovaitė Aldona, kuri 1952 m. baigė Kauno medicinos institutą, įgijo gydytojos-stomatologės diplomą ir ilgus metus dirbo suaugusių ir vaikų dantų gydytoja. 1953 m. ji ištekėjo už Alfonso Sakalausko, 1955-01-03 gimė sūnus Vidmantas. V. Sakalauskas, baigęs VU, liko dirbti Gamtos mokslų fakulteto Biochemijos ir biofizikos katedroje, apsigynė mokslinį darbą biofizikos srityje. 1984 m. vedė Gražiną Garšvaitę (h. *Nałęcz*). Susilaukė sūnų Mantvydo ir Vytenio. 1996 m. Genovaitė Aldona Sakalauskienė (h. *Zaremba*) buvo legitimuota (BPA rejestro nr. 270), įstojo į LBKS. 2006 m. legitimuotas, įstojo į LBKS ir Vidmantas Sakalauskas (h. *Zaremba*, BPA rejestro nr. 2308).

Ona Čaprackaitė.

Marija Čaprackaitė ištekėjo už verslininko Bronislovo Dziegoraičio, 1931 m. susilaukė dukros Marijos Aldonos, o 1934 m. – sūnaus Romualdo. Marija Aldona ištekėjo už Romualdo Brazausko ir susilaukė sūnaus Artūro. 1988 m. Artūras vedė Arūnę Gasytę ir susilaukė 3 vaikų – Karolinos, Valdonės ir Kerniaus. 1997 m. Marija Aldona Brazauskienė (h. *Zaremba*) buvo legitimuota (BPA rejestro nr. 477), įstojo į LBKS. 2006 m. legitimuotas ir įstojo į LBKS Artūras Brazauskas (h. *Zaremba*, rejestro nr. 2117),

Ona Čaprackaitė g.1903-09-28, ištekėjo už Leonardo Neverausko, 1933-12-20 susilaukė dukters Birutės. Birutė užaugino dukras Rasą (g.1958-08-21) ir Vitą (g.1966-12-12). Rasa su vyru Algiu Pakalka užaugino dukrą Viją (g.1982-01-13), kuri baigė VU ir Vengrijos tarptautinį universitetą, apsigynė daktaratą socialinių mokslų (ekonomika) srityje. Vita mokėsi Lietuvos muzikos akademijoje, 2000 m. apsigynė daktaratą muzikologijos srityje.

Gražina Sakalauskienė

ČIŠKEVIČIAI

Herbas Zerwikaptur

Pasak istorikės Sigitos Gasparavičienės, *Zerwikaptur* herbas atsirado tarp 1106-1120 m. Legenda sako, kad jis buvo suteiktas riteriui vienu kalavijo smūgiu nukirtusiam tris galvas. Herbas turi kelias atmainas: sidabriniame skyde – trys žydros ožių galvos, kita herbo atmaina (ja naudojosi ir bajorai Čiškevičiai) – rudame lauke – trys statmenai išdėstytos juodos ožių galvos, virš herbo šalmo su bajoro karūna – trys stručio plunksnos.

Šią herbo legendą panaudojo savo romane „Ugnimi ir kalaviju“ lenkų rašytojas Henrikas Senkevičius, aprašydamas šaunų ir nepaprastai stiprų riterį Lionginą

Rima Čiškevičiūtė vaikystėje.

Algirdas Čiškevičius vaikystėje.

Podbipientą, kuris vienu dviašmenio kalavijo smūgiu XVII a. viduryje vykusiuose Lenkijos-Lietuvos valstybės karuose su Osmanų imperija sugebėdavęs nukirsti net tris priešų totorių galvas. Trys juodos ožio galvos simbolizuoja nukirstas priešo galvas.

Šio herbo riteriai gyveno Mozūrų krašte ir Krokuvos žemėse, iš kur vienas jų – Čiškevičius arba Čiškevičius – atėjo į Lietuvą, iš pradžių į Trakų, o iš ten – į Ukmergės ir Upytės pavietus. XIX a. genealoginės šakos pasiekė Šiaulių apskritį

1842-04-23 Krekenavos Romos katalikų bažnyčioje kun. Šuplevičius pakrikštijo kūdikį vardu Edvardas, kuris gimė Valmūniškių dvare. Bajorai tėvai – buvęs Upytės žemės ribų teismo teisėjas Antanas Čiškevičius ir jo žmona Ona, iki santuokos Žydlerytė (LVIA, f.669, ap.I, b.963, nr.43).

1851-01-20 Paskerdūmės dvare mirė 69 m. dvarininkas, buvęs žemės ribų teisėjas bajoras Ignotas Čiškevičius, našlys po bajorės Aleknavičiūtės mirties. Liko sūnūs – Tadas, Antanas, Jaroslavas ir duktė Paulina. Kun. Ignotas Perminas palaidojo jį Panevėžiuko kapinėse (LVIA, f.669, ap.1, b.1156, nr.7).

1884-02-03 Lygumų Rkb kun. vikaras Antanas Stalionis sutuokė 36 m. našlį bajorą Edvardą Cyškevičių ir 20 m. Eleonorą Kručevskaitę, abu iš Lygumų parapijos Šėkščių dvaro. Jaunikio tėvai – bajorai Antanas ir Marijona, iki santuokos Rapševičiūtė, Cyškevičiai, nuotakos tėvai – valstiečiai Jonas ir Marijona, iki santuokos Rumbinaitė, Kručevskiai (LVIA, f.669, ap.20, b.51, l.25v, nr.6).

1898-12-25 Stačiūnų Romos katalikų filijinėje bažnyčioje kun. Imbrasas pakrikštijo kūdikį vardu Antonijus, kuris gimė 1898-12-20 Lygumų parapijoje, Stačiūnuose. Tėvai – Šiaulių miestiečiai Eduardas Čiškevičius ir Eleonora, iki santuokos Čerkauskaitė. Krikšto tėvai – Ignotas Gaubas ir našlė Agota Gaubienė (LVIA, f.669, ap.20, b.94).

1925-06-01 Gruzdžių bažnyčioje kun. K. Kazlauskas sutuokė 27 m. amatininką (kalvis) Antaną Čiškevičių ir 20 m. darbininkę Salomėją Raugalaitę. Abu iš Gruzdžių dvaro, Gruzdžių valsčiaus ir parapijos. Jaunikio tėvai – Edvardas ir Eleonora (Čerkauskaitė) Čiškevičiai, nuotakos – Juozapas ir Elzbieta (Rumbavičytė) Raugalai (LVIA, f.1671, ap.10, b.4, nr.20).

Antanas ir Salomėja Čiškevičiai 1929-11-01 susilaukė dukters Birutės Čiškevičiūtės, o 1931-01-01 – sūnaus Antano Algirdo.

1961 m. Gruzdžiuose susituokė Antanas Algirdas Čiškevičius ir Genovaitė Jasiūnaitė, su kuria 1962-07-22 susilaukė dukters Almos Čiškevičiūtės, 1963-10-07 – dukters Rimos Čiškevičiūtės (įdukra Dalia Uržaitė), 1965-09-16 – sūnaus Algirdo Čiškevičiaus, 1966-12-31 – sūnaus Roberto Čiškevičiaus.

Alma Čiškevičiūtė, ištekėjusi už kelių inžinieriaus Arvydo Nižinsko, susilaukė sūnaus Egidijaus ir dukters Gretos.

Algirdas (statybos inžinierius) su žmona Irina (ekonomistė) Čiškevičiai augina sūnų Ernestą ir dukrą Mariją (moksleiviai).

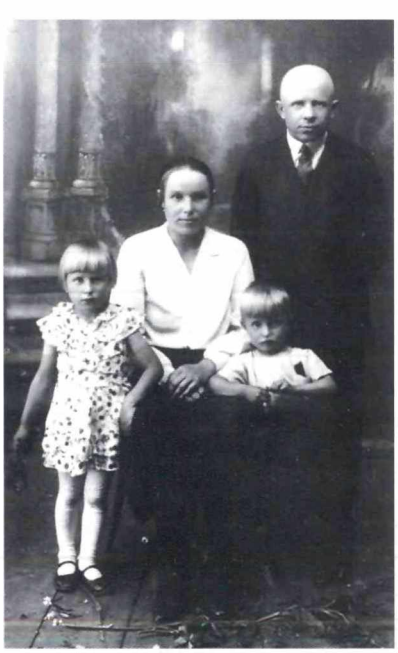

Antanas ir Salomėja Čiškevičiai su dukra Birute ir sūnumi Antanu Algirdu.

ČIŠKEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

Čiškevičių herbas
"Nukirsk galvą"
arba Ožio galvos
(Zerwikaptur)

Gilarijus Ciskevičius (1711)
Bytautėnų, Romanovo, Kutalovščiznos, Pamūšės, Serapiniškių dvarų Trakų pavietės savininkas
(1751)

Romualdas

Leonardas

Uršulė
X Aleksandras Rodkevičius

Tiburcijus
X Konstancija Sagatauskaitė
1784 10 26 pardavė Bytautėnų dvarą
Šalkuvos dvaro Ukmergės pavieto paveldėtojas (1788)
Paskerdūmės savininkas (1797)

Bajoro titulas buvo patvirtintas Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimų 1800 05 27, 1832 10 07, 1835 08 05 dekretais, Kauno bajorų deputatų susirinkime 1848 04 07, 1854 10 28 bei Heroldijos Departamento S.Peterburge 1838 12 31, 1848 01 25, 1854 02 18, 1878 05 23, 1897 08 13, 1898 02 19, 1905 01 18, 1907 08 17, 1908 01 21 įsakais ir nutarimais. Įrašyti į I-ąją Kauno gubernijos bajorų knygos dalį.

Mykolas
Paskerdūmės dvaro paveldėtojas

Ignotas
1781-1851 01 12
Ukmergės žemės ribų teisėjas
Paskerdūmės dvaro paveldėtojas
X Aleknavičiūtė

Antanas Ipolitas
1810 08 03-1854
X Ona Zedlerytė
(?Marijona Rapševičiūtė)

Tadas Stanislovas Pranciškus
G.1811 10 10
X Liudvika Koriznaitė G. 1816
Šalkuvos dvaro Ukmergės apskrityje savininkai. Tituliarinis patarėjas

Paulina

Jaroslavas Romanas
G. 1814 02 18
X Sofija Volodkaitė
Nevėžininkų dvaro Panevėžio apskrityje savininkai

Stanislovas Feliksas *G. 1838 07 26*

Kletas Tadas *G. 1840 02 14*

Antanas Reinoldijus *G. 1840 02 14*

Eduardas
G. 1842 02 14
X?
XX 1884 02 03
Lygumų Rkb.
Eleonora Kručevskaitė (Čerkauskaitė)
G. 1864

Juozapas Benediktas *G. 1843 04 13*

Jonas Prosperas *G. 1844 06 28*

Petras Tadas Kazimieras *G. 1846 08 16*

Tadas Stanislovas Romualdas *G. 1853 02 07*

Liudvika *G. 1840*

Irena *G. 1849*

Eleena *G. 1848*

Ignotas Tadas *G. 1848 01 25*

Petras Tadas *G. 1852 05 14*

Konstantinas Jaroslavas *G. 1856 04 30*

Teresė *G. 1844*

Ieva *G. 1851*

Antanas Jonas *G. 1869 02 16*

Jonas *G. 1872 02 23*

Vladislovas *G. 1887 01 24-?*

Karolina *G. 1889 04 02 Pamūšio sodyboje*

Michalina *G. 1897 003 19 Sereikių kaime*

Antanas
G. 1898 12 20-1963
X 1925 06 01
Gruzdžių Rkb.
Saloméja Raugalaitė
G. 1905-1995

Kazimieras Henrikas *G. 1893 11 07*

Ričardas Adomas *G. 1876 04 03*

Petras Feliksas *G. 1877 05 29*

Marijonas Tadas *G. 1878 07 21*

Tadas *G. 1885 07 01*

Henrikas Fortunatas *G. 1896 05 20*

Birutė Čiškevičiūtė-Pranskevičienė
G. 1929 11 01 - 2014 02
X Juozas Pranskevičius

Antanas Algirdas Čiškevičius
1931 01 01 - 1993
X Genovaitė Čiškevičienė
1945 - 1997

Margarita Pranskevičiūtė
G. 1956 04 30
X St. Bučas XX A. Ladyga

Alma Čiškevičiūtė-Nižinskienė G. 1962 07 22
X Arvydas Nižinskas

Rima Čiškevičiūtė
G. 1963 10 07
(Įdukra)
Dalia Uržaitė

Algirdas Čiškevičius
G. 1965 09 16
X Gintė Jovaišaitė
G.1966 12 06
XX Irina Nazarova
G. 1965 05 22

Robertas Čiškevičius
1966 12 31-1991

Oksana Bučaitė
G. 1976 01 02
X Linas Norkus

Svajūnas Ladyga
G. 1983 04 16
X Greta Labenskaitė

Egidijus Nižinskas
G. 1984 10 04

Greta Nižinskaitė
G. 1988 05 21

Eimantas Čiškevičius
G. 1989 05 22

Ernestas Čiškevičius
G. 2000 07 08

Marija Čiškevičiūtė
G. 2002 04 02

Laurynas Norkus
G. 1998 12 02

Jokūbas Ladyga
G. 2011 11 17

Emily Nižinskaitė
G. 2008 12 04

Ieva Norkutė
G. 2009 09 10

Sudaryta pagal LVIA, F.391, Ap. 11, B.253, L. 1-3 Gruzdžių, Lygumų, Stačiūnų, Naujamiesčio, Panevėžiuko Romos katalikų bažnyčių metrikų knygų įrašus bei Algirdo Čiškevičiaus duomenis.
Sigita Gasparavičienė
2007 12 06, Vilnius

Algirdas ir Irina Čiškevičiai augina sūnų Ernestą ir dukrą Mariją.

XIX a. pradžioje parengtame archyvininko J. P. Dvožeckio-Bohdanovičiaus herbyne bajorai Čiškevičiai vadinami Čiškevičiais-Minelganskiais ir Minelgovskiais: herbyne cituojamas 1671 ir 1703 m. Lietuvos Vyriausiojo tribunolo knygose įregistruotas Teodoro testamentas; 1695 m. minimas Kazimieras; 1711 m. minimas Kazimiero ir Halškos Karvauskaitės Čiškevičių sūnus Giliarijus; Mykolas paminėtas 1715, 1719 ir 1720 m.; cituojamas 1721-08-27 Vyriausiajame Lietuvos tribunole registruotas Mozyriaus taurininko Stepono testamentas; 1728 m. minimas Smolensko patauris Giliarijus ir Kiprijono žmona Elena Odachauskaitė; 1738 m. ir 1743-08-20 skelbiamas Lietuvos Vyriausiojo dvasinio tribunolo nuosprendis byloje tarp Kazimiero ir Halškos sūnų Giliarijaus ir Mykolo byloje dėl Geltonojo mūrnamio Vilniuje, Vokiečių gatvėje; Mykolas – Smolensko patauris ir pilies teisėjas bei deputatas į Vyriausiąjį Lietuvos tribunolą minimas Vilniuje 1741 m.; 1744 m. minimas Kazimieras, Petyhorų pulko karužas; 1764 m. minimas Ukmergės rotmistras Kazimieras; 1778 m. minimas Tiburcijus – Vyžuonų seniūnas; 1784 m. minimas Leonas – Ukmergės teismo raštininkas; 1784-07-08 išrašytas kvietimas į teismą Ukmergės rotmistrui Mykolui Minelganskiui-Čiškevičiui. (*J. P. Dvožeckio Bohdanovičiaus rankraštinis "Lietuvių herbynas" lenkų k., LVIA, f.391, ap., b.2892, l.500).*

Algirdas Čiškevičius

DERBUTAI

Herbas Dryja

Apie kilmingųjų Žemaitijos bajorų Derbutų giminės protėvius sužinome sklaidydami senuosius raštus (plačiau apie Derbutų ir susijusias gimines rašoma Kristinos Savickytės-Giedraitienės monografijoje „Iš praeities versmės". Vilnius: Dizaino meistrai, 2016).

Žemaičių žemės teismo knygose Derbutų (Darbutų) giminės asmenys minimi nuo XVI a. 1584 m. teismo byloje minimi Povilas Derbutas, s. Urbono, taip pat jo senelis Vaitiekus Derbutas, s. Jurgio. Nėra aišku, kokio herbo giminės atstovai tai buvę. 1667 m. surašymo duomenimis 11 Derbutų giminių šeimų nariai gyveno Ariogalos, Veliuonos, Vilkijos pavietuose (Ciechanowicz, Rody, t.2, p.319; Uruski, t.3, p.154). Pažymėtina, kad giminės pavardės variacijos įvairiais laikotarpiais kito – Darbutai, Darbutaičiai, Derbutai, Derbutavičiai. LDK yra gyvenusios Dryja, Korčak, Lubič Derbutų (Darbutų) herbų giminės.

Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimas bajoro titulą Derbutų giminei (h. Dryja) pripažino 1799-01-8|19. Teigiama, kad kilmingųjų Derbutų šeimos atstovai nuolat naudojosi visomis valdovų bajorijai suteiktomis teisėmis ir privilegijomis, protėviai iš kartos į kartą valdė dvarus, o jų kiltį rodo patvirtinti teismų dokumentai ir dvasinėse konsistorijose tvirtinti metrikų įrašai.

Žemaitijoje randame vietovių, savo vardais iki šiol menančias kadaise čia įsikūrusių bajorų Derbutų

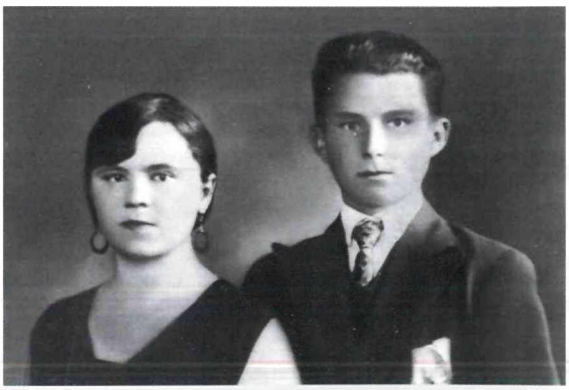

Elžbieta Derbutaitė ir jos brolis Juozapas Derbutas (Irenos Žukaitės archyvo nuotr.).

Boleslovas Derbutas, partizanų ryšininkas, žuvęs Labūnavos kautynių metu 1946-12-25 (Nijolės Derbutaitės-Valiūnienės šeimos nuotr.).

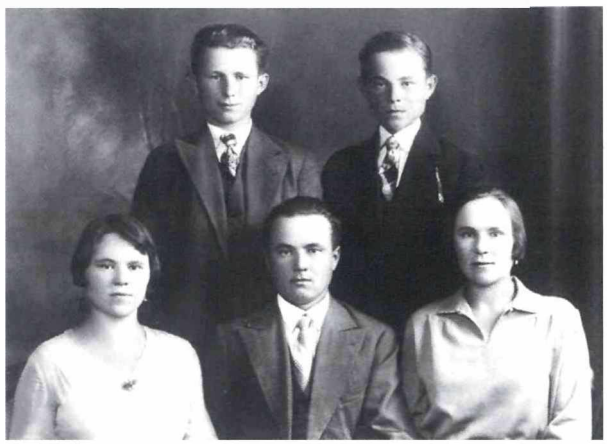

Boleslovo Derbuto ir Michalinos Sirutavičiūtės-Derbutienės vaikai. Iš kairės: Elžbieta, Vincentas, Juzefa. Stovi (iš kairės): Juozas, Boleslovas. Apie 1920 m. (Giedraičių šeimos archyvas).

(Darbutų) gimines. Ties Dubysos ir Kirkšnovės upių santaka stūkso Darbutų piliakalniai, datuojami I-uoju tūkstantmečiu. Netoliese yra ir Darbutų kaimas.

Pagal išlikusius rašytinius šaltinius kilmingųjų Derbutų giminės (h. Dryja) atstovai jau apie 1550 m. buvo įsikūrę Vilkijos pavieto Pernaravos, Gižemių, Taučiūnų, Gudžiūnų, Šėtos, Labūnavos, Aristavos dvaruose. Seniausias rastas aprašytas dokumentas – 1650 m. kovo 11 d. sudarytas ir tų pačių metų gruodžio 30 d. į Raseinių miesto teismo knygas įrašytas dovanojimo aktas, kuriuo *„kilmingasis Laurynas Derbutas savo tėvonines žemės valdas su valstiečiais, taip pat tėvų valdytą Gižemių-Pernaravos dvarą Vilkijos paviete dovanoja savo sūnui kilmingajam Vaitiekui Derbutui (...)“* (Sankt Peterburgo (Rusija) Centrinis valstybės istorijos archyvas. Heroldijos departamento byla, f.1343, ap.20, b.1306). Įspūdingos apimties Žemaičių žemės teismo knygose iki šių dienų išlikęs 1691 m. gegužės 20 d. sudarytas *„karaliaus žiemionio Vaitiekaus Derbuto, kilmingojo Lauryno sūnaus,“* testamentas: *„Tėvonines bei iš brolio Danieliaus pirktas bei žmonos Elenos kraičiu atsineštas Žemaičių kunigaikštystėje Vilkijos paviete Gižemiuose-Pernaravoje buvusias Ramoniškių ir Mileišiškių (Mikališkių) žemės valdas užrašo savo sūnums iš antrosios santuokos su Elena (...) Steponui ir Saliamonui, o sūnums iš pirmosios santuokos Adomui ir Samueliui – kilnojamąjį turtą. Taip pat papildant, kad, jei jo brolis Juozapas ateityje pareikštų pretenzijas į Jokūbavičių dvarą, tai turėtų savo sūnėnams sumokėti piniginę kompensaciją (...)“* (tekstą iš lenkų k. vertė Sigita Gasparavičienė, Lietuvos genealogijos ir heraldikos draugijos pirmininkė).

Stefanija (Mickevičiūtė) ir Vincentas Derbutai su dukromis Jadvyga Derbutaite-Solovskaja (kairėje) ir Vanda Derbutaite-Dulevičiene (Šeimos archyvo nuotrauka)

Derbutų giminė vedybų, giminystės ryšiais XVII-XIX a. siejosi su kitomis bajorų giminėmis – Gregoravičių, Borisevičių, Smil(in)gevičių, Brinkų (Brynk) ir kt. Archyvų bylose išlikę kanceliarijų įrašai patvirtina, kad bajorų Derbutų giminės atstovai įvairiais laikotarpiais nelikę nuošalyje svarbių valstybei istorinių įvykių metu. Rašoma, kad 1864-1872 m. Žeimių, Babtų, Vandžiogalos vietovėse gyvenusios bajorų Derbutų šeimos buvo tiesiogiai siejamos su dalyvavimu, parama sukilimo metu. Pasak įrašų teismo byloje, apklausų metu liudininkai ir kaimynai kalba apie bajorų Derbutų patikimumą, sąžiningumą. Įdomus išlikęs ir vėlesnio laikotarpio – 1893 m. rekomendacinis laiškas, kuriame Boleslovas Derbutas (1859-1937) ir jo šeima apibūdinami kaip „blaivūs, sąžiningi, ramūs“ kaimynai, „greta gyvendami virš dvidešimt metų garsėja kaip garbingi, patikimi dvarininkai“.

Kiekvienas istorijos tarpsnis ugdo savus didvyrius, laisvės gynėjus, Tėvynės kūrėjus. Prisimenant garbingas jau XX a. vidurio laisvės kovas, negalima nepaminėti ir šios bajorų giminės.

Lietuvos pokario istorijoje mūšis, žinomas kaip Labūnavos dvaro (Kėdainių r.) kautynės, vyko 1946 m. gruodžio 25 d. Kūčių vakarą pas Labūnavos dvaro bokšte gyvenusias „miško brolių“ rėmėjų, ryšininkų šeimas atvyko ir LLA P. Lukšio rinktinės partizanai. Deja, vienas jų jau buvo MGB užverbuotas (Jankauskienė E. Kėdainių kraštas svastikos ir raudonosios vėliavos šešėlyje. Kėdainiai, 2011). Onai Derbutienei, žuvusiojo partizanų ryšininko Boleslovo Derbuto (1912-1946) žmonai su vaikais ir dar 2 moterimis pavyko išgyventi. Vyrai gynėsi, su mažom pertraukėlėm kovėsi penkias valandas. Visus žuvusius bokšto gynėjus nuvežė į saugumo kiemą, vėliau į Kėdainių turgaus aikštę. Kur palaidojo, niekas nežino. Manoma, kad Kėdainiuose, prie nedidelės užtvankos, Skongalio gatvės pabaigo-

DERBUTŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

Derbutų herbas DRYJA

Laurynas Derbutas
G. ~ 1580 m.

Juozapas

Vaitiekus
(1691 m.iš tėvo paveldėjo žemes Pernaravoje, Ramoniškiuose- Mikališkiuose

Danielius

Adomas
(1718 04 22 iš Sirjatavičiaus pirko Elkščių dvarą

Samuelis

Steponas

Saliamonas
X Elžbieta Tucevičiūtė

Bajoro titulas tvirtinamas 1799 01 08:19. 1832 12 09, 1833 04 19,1840 12 18, 1855 01 15 Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimo nutarimais bei 1877 02 28 Kauno gubernijos bajorų deputatų nutarimu.
Juos tvirtino Rusijos Senato Heroldijos Departamentas 1856 02 16 įsaku Nr.1139

Mykolas
G.~1712-?
X Kotryna Gregoravičiūtė
(1796 m.iš dėdės Saliamono Derbuto pirko Jokūbiškių dvarą

Juozapas
(1753 09 17 Kampų- Tucevičių dvarą pardavė broliui Jonui

Jonas
(Nuo 1753 m.- Kampų Tucevičių dvarelio savininkas)

Ignotas
G.~1742-?

Juozapas
G.~1765-m.?
Kampų dvarelio paveld+tojas (1785)

Motiejus
Kampų dvarelio paveldėtojas (1785)

Jurgis
1797 m. iš tevo pavledėjo dvarą Vilkijos paviete

Antanas
G.~1782-?
X 1811
Anelė Jasudavičiūtė

Anupras

Juozapas
1784 03 08-?
X Marijona Borisevičiūtė

Kazimieras Juozapas
1804 03 07-?

Antanas
1808 05 25-?

Vincentas
1806 01 03-?

Kazimieras Pranciškus
1812 02 02-?
X 1854 01 17 Labūnavos Rkb.
Uršule Paugariškaitė

Vincentas Jurgis
1814 04 26-?
X Julija Budrevičiūtė

Vincentas
1832 05 07-?
X 1858 01 18 Šėtos Rkb.
Eleonora Smilingevičiūtė
1836-1861 11 06
XX 1862 01 22 Šėtos Rkb.
Apolonija Radzevičiūtė
G. ~1832-?

Liudvikas Vincentas
1835 12 08-?

Saviečiai

Juozapas
1838 04 03-?

Antanas
1840-1907 03 08
X Justina ~1844-1877
X Uršulė Krečkauskaitė
1848-1918 10 28

Liudvikas
G.~1850-m.prieš 1919
X 1902 Žeimių Rkb.
Cecilija Simanavičiūtė
g.1877-m.1919 04 16

Jonas Stanislovas
1858 01 28-1910 04 15
X Paulina Skirgailaitė
1864-1913

Boleslovas
1859 07 14-1937
X 1899 08 08 Šėtos Rkb,
Michalina Sirutavičiūtė
G.~1873-1918

Ona

Jonas

Kazimieras

Vincentas
G.1883
X Ona Chšanavičiūtė
G.1871

Mykolas

Jonas

Stanislovas

Sofija

Elena

Jadvyga

Elžbieta
1903 08 23-1983 04 03
X 1931 01 18 Kauno Karmelitų Rkb.
Aleksandras Žukas
1902 -1972

Juzefa
1902-1983

Vincentas
1906-1993

Juozas
1909-1966

Boleslovas
1912-1946 12 25

Aleksandra Žukaitė
G.1940 07 27
X 1967 08 12 ***Kęstutis Savickis***
1944 05 13-1994 10 01

Kristina Savickytė
G.1968 08 10
X 1993 11 20 ***Artūras Giedraitis***
G.1966 07 10

Jurgita Savickytė Toelle
G.1971 04 21

Algirdas Savickis
G.1980 03 26

Emilija Giedraitytė
G.1994 09 20

Kornelija Vytautė Giedraitytė
G.2008 04 08

Sudaryta pagal LVIA.F.391.Ap.5,B.105 -1841 10 29 Dryjos herbo bajorų Derbutų bajorystės įrodymų bylą. F.708.Ap.2.B.845.L.694-695, 1881 m. Šėtos.
Vandžiogalos, Kėdainių Šv.Jurgio bei Giedraičių šeimos archyvo dokumentus
Sigita Gasparavičienė 2011 03 09, Vilnius

Elžbietos (Derbutaitės) ir Aleksandro Žuko vaikai. Iš kairės: Aleksandra Žukaitė-Savickienė, Irena Žukaitė, Genovaitė Žukaitė-Žukauskienė, Algirdas Edvardas Žukas. Kaunas, 1996 m. (Giedraičių šeimos archyvas).

je, kur dabar stovi paminklas, jie užkasti, kaip ir kiti kovotojai iš gretimų apylinkių. Atkūrus Lietuvoje Nepriklausomybę, B. Derbutui pripažintas kario savanorio vardas, o artimieji nukentėjusiais. 11 šlamančių ąžuolų ir liepaičių dabar byloja narsą ir pasiaukojimą. Lemtis tąkart apsaugojo žuvusio Boleslovo Derbuto seserį Elžbietą, kuri, brolio Juozapo Derbuto padedama, su 4 mažais vaikais slapstėsi nuo tremties. Jos sutuoktinis Aleksandras Žukas, kaip politinis kalinys, buvo nuteistas 25 m. katorgos be teisės grįžti į Lietuvą (reabilituotas 1991 m.).

Giminės palikuonių įsitikinimu, XXI a. pilietinėje visuomenėje žinia apie protėvių priklausomybę kilmingųjų luomui laikytina ne duotybe, bet pareiga – giminės, krašto, valstybės istoriją vertinant kaip vientisą patirties lauką, kuriame asmens vaidmuo ir likimas amžių bėgyje ne nyksta be pėdsako, bet lemia tautos ateitį.

Apie giminės herbą. Derbutų giminės herbo Dryja (Drija, Drya) kilmė turi keletą versijų. Pagal vieną jų Dryja herbas siejamas su Burgundijos riterio Beaujean de Troyes, mecenavusio Šv. Bernardo Klerviečio (1090-1153), garsaus poeto, mistiko ir pamokslininko, benediktinų vienuolijos atšakos – cistersų vienuolyno įkūrimą, vardu. Vėliau Beaujean de Troyes giminės atstovai kūrėsi Dry Loiret (Luaros) vietovėje, Prancūzijoje (Mieszysław Paszkiewicz i Jerzy Kulczyski „Herby rodów polskich". London, 1990).

Manoma, kad į Lenkiją Dryja herbas galėjęs patekti su čekų riteriu Sviatoslavu. Žinoma, kad jau XIII a. antroje pusėje jis funkcionavo Lenkijoje, o seniausias antspaudas su šiuo herbu datuojamas 1276 m.

Senąja lenkų kalba žodis *dryja* reiškia *trejetas*. Herbo pavadinimas kilęs iš herbo ženklo – raudonos spalvos skyde atvaizduotų trijų sidabrinių rombo formos brangakmenių. Virš herbo, skydą vainikuojančio šalmo skydą puošia raudonos spalvos sparnas, kuriame, kaip ir skyde, išdėstyti trys sidabro spalvos rombai (http:gajl.wielcy.pl/herby-user-herb.php?lang=pl&herb=dryja).

LDK teritorijoje Dryja herbas tapo žinomas po 1413 m. Horodlės unijos, kada jis buvo suteiktas Lietuvos bajorui, Maišiagalos valdytojui Mikalojui Tautgirdui.

Kristina Savickytė-Giedraitienė

EINIKIAI

Herbas Pobog

„Einikis (Eynik). Herbas POBOG. Sena žemaičių-lietuvių giminė. Pietrasas paminėtas Lietuvos Metrikoje 1528 metais. Jokūbas, Danieliaus sūnus, su sūnumi Jokūbu ir jo sūnus Pranciškus su sūnumis Vincentu ir Teodoru. Juozas (4), sūnus Jokūbo (2), su sūnumi Leopoldu (6) ir jo sūnus Placidas (9) su sūnumis Jonu (14) ir Jurgiu (15), Leonas (12), sūnus Jurgio (8), su palikuonimis ir kiti legitimuoti Vilniaus ir Kauno gubernijų bajorų deputatų susirinkimų 1848-1860 metų nutarimais." (Herbarz Polski. Rodzina, t.3. Warszawa, 1906).

Giminės genealogijos schema prasideda Jonu Einikiu (1). Bajoras Jonas Einikis turėjo sūnus Jokūbą (2) ir Silvestrą (3). Silvestro sūnus Antanas (5) taip pat

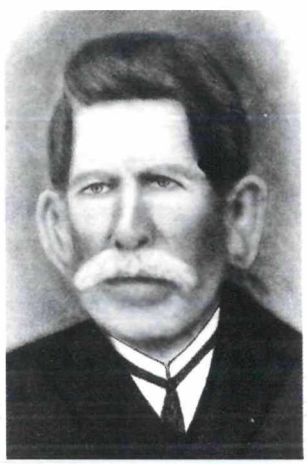

Vincentas Einikis (16).

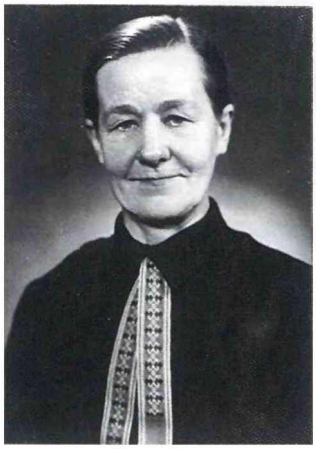

Bronislova Einikytė (27).

Elena Kalvėnienė (32), Vladas Kalvėnas.

turėjo 2 sūnus: Joną (7) ir Jurgį (8). Jurgio sūnaus Pranciškaus Martyno (13) palikuonys genealoginėje lentelėje nenurodyti. Kitas Jurgio sūnus Leonas Viktoras (12) (g.1814) su savo žmona Anele Lukošiūte-Einikiene susilaukė 5 sūnų: Vincento (16) (g. 1852) (LVIA, f.669, ap.1, b.1166, l.1056), Leono Mečislovo (19) (g.1853), Vladislovo Evaristo (18) (g.1853), Antano Kazimiero (20) (g.1854), Pranciškaus Januarijaus (17) (g.1855) ir dukters Aleksandros (21) (g. 1853) (LVIA, f.391, ap.7, b.1997, l.117).

Vincentas Einikis (16), Leono Viktoro Einikio ir Anelės Lukošiūtės-Einikienės sūnus, vedė Marijoną Šeputytę (~ 1855–1900), gyveno Žvingių parapijos Balskių kaime (dab. Tauragės r.), susilaukė 3 sūnų: Felikso (22), Antano (23), Aleksandro (24) ir 2 dukterų: Juzefos (25) ir Natalijos (26). Po žmonos Marijonos Šeputytės-Einikienės mirties Vincentas (16) vedė savo tarnaitę Marijoną Budreckaitę (1880–1963) (LVIA, f.669, ap.11, b.125, l.78), kilusią iš Laukuvos parapijos Pykaičių kaimo (dab. Šilalės r.). Vestuvės įvyko 1904-07-22. Vaikai iš pirmosios santuokos nepritarė tėvo antrajai santuokai, todėl Vincentas Einikis su žmona Marijona Budreckaite-Einikiene išvyko gyventi į Laukuvos parapijos, Šiauduvos kaimą (dab. Šilalės r.). Ten 1905-04-07 jiems gimė pirmoji duktė Bronislova (27). Vėliau šeima persikėlė gyventi į Varnių parapiją, Vembūtų kaimą (dab. Telšių r.). Vembūtuose 1906-09-12 gimė antroji duktė Stanislova (28). 1908-11-27 Einikiams gimė sūnus Jonas (29). 1910-02-23 gimė trečioji duktė Zofija (30) (Zofijos Einikytės gimimo liudijimo nuorašas. Varniai, 1928-07-25).

Leonas Viktoras Einikis (12) – vienas pirmųjų knygnešių Tauragės krašte. Slėpė savo namuose iš Tilžės atneštas knygas, skirtas vyskupui Motiejui Valančiui. Padėjo slėpti knygas sūnūs Antanas (20) ir Vincentas (16). Slėptuvės buvo įrengtos ūkiniuose trobesiuose ir kitose vietose. Iš čia kunigas Vincas Norvaiša ir vyskupo Motiejaus Valančiaus giminaitis Stanislovas gabeno jas į Kauną.

Vincentas Einikis (16) kartu su tėvu parsigabendavo lietuviškos spaudos iš Mažosios Lietuvos, skirtos Motiejaus Valančiaus organizacijos nariams, slėpdavo tėvo ūkyje. Bendradarbiavo su šios organizacijos nariais kunigais V. Norvaiša, P. Butkevičiumi, A. Brundza. Po šių kunigų arešto ir ištrėmimo susitarė su Ignu Vaišvila iš Žarėnų ir Tilžėje pas O. Mauderodę išspausdino 10 000 egz. lietuviškų elementorių, bet visi jie, gabenant per sieną, buvo atimti. Už lietuviškos spaudos gabenimą pasienio sargybos suimtas ir sumuštas. Vėliau apsigyveno Varniuose (dab. Telšių r.). Siuntė dokumentus dėl knygnešio pensijos (Kaluškevičius B., Misius K. Lietuvos knygnešiai ir daraktoriai 1864-1904. Vilnius, 2004). Vincentas Einikis (16) mirė apie 1937 m., palaidotas

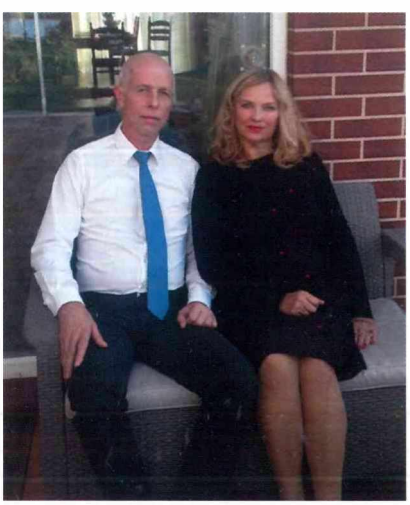

Romualdas Kalvėnas(35), Rasa Kalvėnienė.

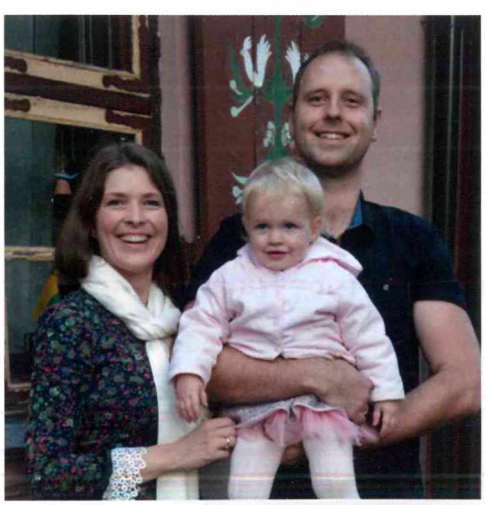

Deimantė Kalvėnienė, Vasarė Ona Kalvėnaitė(39), Mantas Kalvėnas(37)

EINIKIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

Kristina Kalvėnė, Vilius Kalvėnas(38).

Varnių kapinėse.

Marijona Einikienė po vyro mirties su dukromis gyveno Varniuose. Karo pradžioje, sudegus namui, Marijonos šeima glaudėsi pas gimines Vembūtuose, vėliau su dukra Stanislova ir dviem jos vaikais apsigyveno Barstėgų kaime (dab. Telšių r.). Karo metu dirbo pas ūkininką, o po karo liko ten įkurtame kolūkyje. Visą likusį gyvenimą nugyveno su dukra Stanislova ir jos šeima. Marijona mirė 1963 m. Klaipėdoje, ten ir palaidota Joniškės kapinėse.

Vincento Einikio duktė Bronislova (27) 1927-02-28 Telšių r. Pavandenės kaime ištekėjo už Antano Janavičiaus. Jiems gimė sūnus Petras (31), dukros Elena (32), Irena (33) ir Viktorija (34).

Vincento Einikio vaikaitė Elena Janavičiūtė (pedagogė) (32) 1958-11-09 Varniuose ištekėjo už žurnalisto Vlado Kalvėno. Jiems gimė sūnus Romualdas (35). 1963 m. Kalvėnų šeima persikėlė į Telšius, 1967 m. – į Plungę. Plungėje gimė duktė Gražina (36).

Vincento Einikio provaikaitis Romualdas Kalvėnas (Klaipėdos Vydūno gimnazijos ir Karalienės Luizės jaunimo centro pianistas-koncertmeisteris) (LBKS archyvas, Romualdo Kalvėno legitimacijos byla nr.1826) 1982-01-08 vedė Rasą Kuzavaitę (Klaipėdos muzikinio teatro choro artistė). Jiems gimė sūnūs Mantas (LBKS archyvas, Manto Kalvėno legitimacijos byla nr.1827) (37) ir Vilius (LBKS archyvas, Viliaus Kalvėno legitimacijos byla nr.2837) (38).

Vilius Kalvėnas (Lietuvos nacionalinio operos ir baleto teatro klarnetininkas) 2014-08-16 vedė Kristiną Sartytę (interjero dizainerė).

Mantas Kalvėnas (Klaipėdos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos vyr. specialistas) 2015-05-16 vedė Deimantę Rupšytę (teologė, choreografijos pedagogė).

2016-04-21 jiems gimė duktė Vasarė Ona (39).

Mantas Kalvėnas (37) yra LBKS Klaipėdos krašto bajorų draugijos revizijos komisijos pirmininkas.

Romualdas Kalvėnas

GAIDAMAVIČIAI

Herbas Pomian

Gaidamavičiai – sena Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės bajorų giminė. Sudėtingą jos istoriją įrodo Lietuvos valstybės istorijos archyvo ir kiti dokumentai (LVIA, f.708, ap.2, b.2, l.285-290v; f.708, ap.2, b.3, l.90-93v. Lietuvos – Vilniaus gubernijos BDS 1819-08-14 nutarimas „Bajorų Matusevičių-Petkevičių-Gaidamavičių giminės genealogija"; Rocznik Polskiego towarzystwa heraldycznego we Lwowie, red. prof. W. Semkowicza, t.VIII. R. 1926-1927. Krakow, 1928; Slownik geograficzny Krolestwa Polskiego i innych krajow slowianskich. Warszawa, 1881, t.II, l.439; LVIA, „Dėl genealoginio paklausimo", 2006-03-22, nr.R10-347; LVIA, f.378 (Vilniaus generalgubernatoriaus kanceliarija), p/s, 1864-1865 m., b.332; p/s, 1868 m., b.228, l.1-26; p/s, 1871 m., b.64, t.V, l.201, 208; Rodzina, herbarz szlachy Polskiej 1907, Warszawa, t.IV, p.75. GAJDAMOWICZ v. GAYDAMOWICZ h.POMIAN).

Dar iki Liublino unijos giminė naudojosi visomis bajorų teisėmis ir privilegijomis. Vėliau jos bajoriškos teisės ne kartą patvirtintos Lietuvos didžiųjų kunigaikščių ir Lenkijos karalių privilegijomis: 1566 m. – Žygimanto Augusto, 1602 m.– Zigmanto III , 1774 m. – Stanislovo Augusto. Didžiausias žemes giminė valdė XV-XVI a. Ukmergės paviete.

Poetas Zigmas Gėlė - Gaidamavičius.

GAIDAMAVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

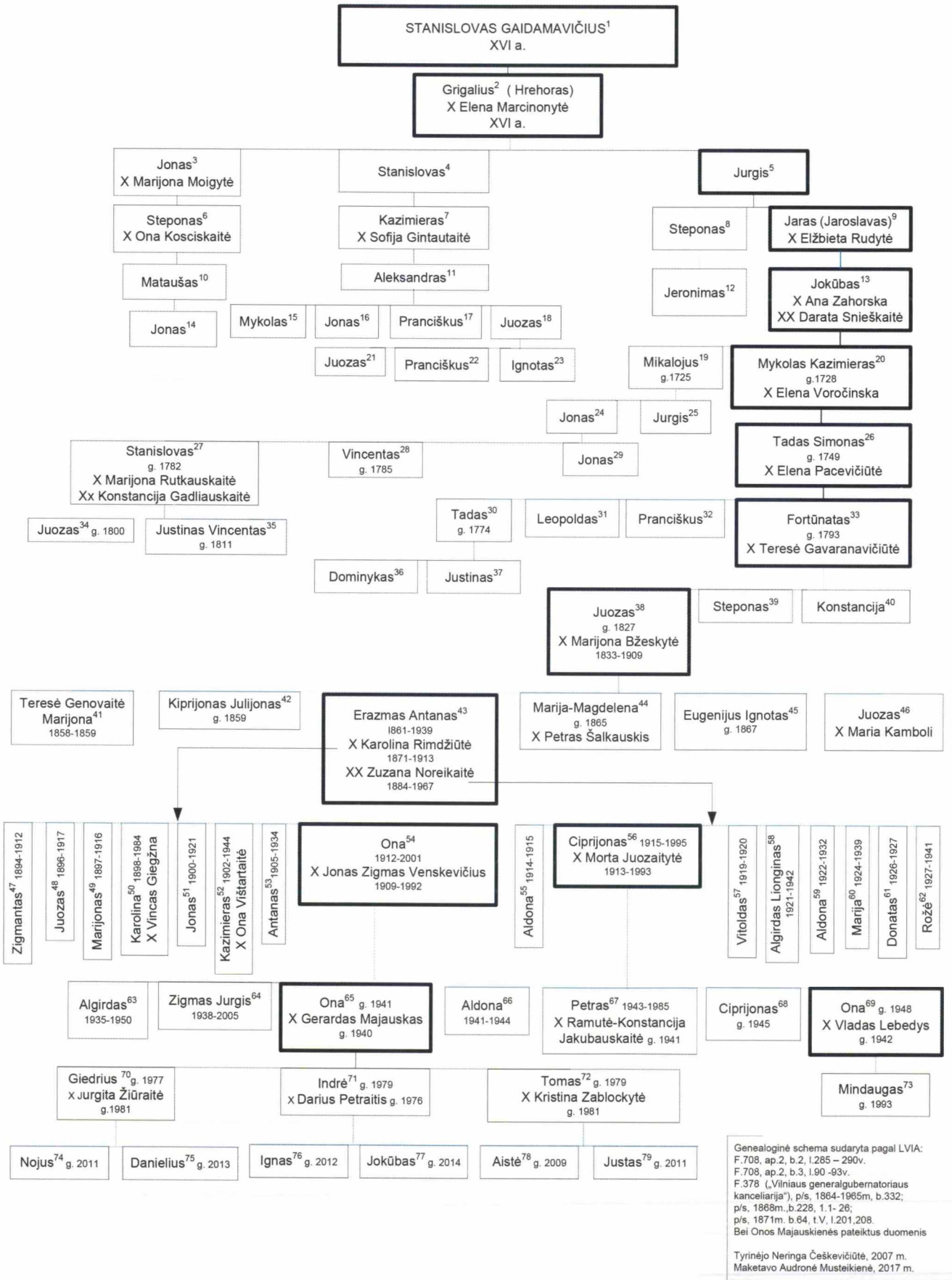

Genealoginė schema sudaryta pagal LVIA:
F.708, ap.2, b.2, l.285 – 290v.
F.708, ap.2, b.3, l.90 -93v.
F.378 („Vilniaus generalgubernatoriaus kanceliarija"), p/s, 1864-1965m, b.332;
p/s, 1868m.,b.228, 1.1- 26;
p/s, 1871m. b.64, t.V, l.201,208.
Bei Onos Majauskienės pateiktus duomenis

Tyrinėjo Neringa Češkevičiūtė, 2007 m.
Maketavo Audronė Musteikienė, 2017 m.

Šios giminės pradininkai turėjo tris pavardes – Matusevičiai – Petkevičiai – Gaidamavičiai. Amžių bėgyje Jono (3) ir Jurgio (5) palikuonys pasiliko Gaidamavičių, o Stanislovo (4) linija pagal protėvius save dar ir Matusevičiais vadino. Gaidamavičių pavardė kilo nuo Ukmergės paviete buvusio Gaidamonių arba Gaidamavičių dvaro, kuriuo šios giminės protėviai buvo apdovanoti už tarnybą Lietuvos kunigaikščiams.

Giminės pradininku laikomas Grigalius (2, Hrehoras). Visas bajoro teises, privilegijas ir tėvoninį Gaidamonių dvarą XVI a. jis paveldėjo iš tėvo Stanislovo (1). Grigalius (2) paliko 3 sūnus: Joną (3), Stanislovą (4), Jurgį (5). Šį dvarą (visą arba įvairiomis dalimis), perduodama savo palikuonims, giminė valdė daugiau nei 300 metų. Jono (3) ir Stanislovo (4) palikuonys (6, 7, 10, 11, 14-18, 21-23) tebeturėjo jį XIX a. pab. Jurgio (5) paveldėtą tėvonijos dalį jo vaikaitis Jokūbas (13) XVIII a. I-je pusėje buvo priverstas parduoti pašaliniams asmenims ir, vesdamas Daratą Snieškaitę, tapo Žvilbučių dvaro savininku.

Visos pirkimo-pardavimo sutartys, dovanojimo aktai ir testamentai buvo registruoti Ukmergės pavieto Žemės ir Pilies teismų knygose (1609, 1677, 1699, 1749, 1788, 1792 metais) ir užaktuoti Lietuvos Metrikoje. Kaip teigė 1713 m. manifeste Steponas (8), dauguma šių privilegijų ir dokumentų originalų dingo Švedų karo metu.

Rusijos imperijos laikais 39 vyriškos lyties Gaidamavičių giminės asmenims bajorystės tęstinumas buvo patvirtintas Lietuvos – Vilniaus gubernijos Bajorų deputatų susirinkimo 1801, 1819, 1820 metų nutarimais. XIX a. giminės genealogija sudaryta pagal įrašus Panevėžio, Meškuičių ir Joniškio bažnyčių krikšto, santuokos ir mirties metrikų knygose.

Fortūnatas (33) Gaidamavičius buvo Uoginės dvarininkas Kauno gubernijoje ir jį 1882 m. perleido savo sūnui Steponui (39). Fortūnato sūnus Juozas (38) dirbo Panevėžio apskrities policijos valdyboje ir teisme raštinės viršininku. Už ryšių palaikymą su 1863 m. sukilėliais jam ir žmonai Marijonai Bžeskytei buvo užvesta politinė byla. Pritrūkus įrodymų, po 2 metų policijos priežiūra buvo nutraukta. Šeimos legenda byloja, kad, prasidėjus 1863 m. sukilimui, šeima neteko daug žemių Vilniaus krašte. Visa giminė slapstėsi ir iš to krašto pasitraukė. Juozas su šeima atvyko ir apsigyveno Miežiškiuose prie Panevėžio.

Juozo sūnus Juozas (46) vedė Besarabijos kunigaikštytę Maria Kamboli, gyveno dvare Činičeucus Besarabijoje. Duktė Marija (44) ištekėjo už Petro Šalkauskio. Sūnus Eugenijus (45) buvo prekybininkas ir gyveno Orgijeve.

Sūnus Erazmas Antanas Gaidamavičius (43) baigė ūkio mokyklą, dirbo grafo Zubovo dvare Naisiuose, Meškuičių valsčiuje trijų dvarų valdytoju – Naisių, Ginkūnų, Medemrodės. Su pirmąja žmona Karolina turėjo 8 vaikus (47-54), jai mirus, su antrąja – Zuzana – taip pat 8 vaikus (55-62). Erazmas (43) mokėjo 4 kalbas – lietuvių, lenkų, latvių, rusų, skatino lietuvybę, namuose kalbėjo tik lietuviškai, globojo knygnešius ir neturtingus studentus. Visus savo vaikus stengėsi išleisti į mokslus ir iki I pasaulinio karo jie mokėsi Šiauliuose. Kilus karui, Erazmas (43) su antrąja žmona ir šeimyna pasitraukė į Rusiją. Dirbo Simbirske grafo dvare, o po karo grįžo į Lietuvą, kur prieš karą buvo nusipirkęs viensėdį Stalgiškio kaime.

Erazmo (43) vyriausiasis sūnus Zigmas (47) buvo gabus mokslams, jaunystėje pradėjo rašyti eilėraščius, juos spausdinti, pasirinkęs Zigmo Gėlės slapyvardį. Baigęs Šiaulių gimnaziją, išvyko studijuoti į Kijevą, įstojo į teisės fakultetą, tačiau perėjo į literatūros ir istorijos fakultetą. Mirė Kijeve staiga, būdamas 18 metų (trūko pūlinys smegenyse). Po mirties tėvo ir draugų literatų pastangomis buvo išleistas jo eilėraščių rinkinys „Gėlynas“. Šiaulių rajono literatūros muziejuje, kuris įkurtas jo gimtajame name Naisiuose, nuo 1977 m. kasmet įteikiama Zigmo Gėlės vardo premija Rašytojų sąjungoje išrinktam debiutuojančiam poetui, sodinama liepaičių ir ąžuoliukų poetų giraitė (V. Kirkutis. Ateik bangosna užmaršties. - Šiauliai: Saulės delta, 2002).

Erazmo (43) sūnus Kazimieras (52) Šiauliuose turėjo mechanines medžio apdirbimo dirbtuves “Lenta“, buvo Šiaulių lietuvių verslininkų skyriaus valdybos sekretoriumi, dirbo Šiaulių vykdomojo komiteto pramonės skyriaus vedėju. 1941 m. buvo išvežtas į Rešiotų lagerį, kur po trijų metų mirė iš bado ir išsekimo (Ešelonų broliai. Sudarė A. Venskevičienė. Vilnius: Vyturys, 1991, p.570; R. Racėnas. Rešiotų aidai. - Vilnius: Daigai, 1997, p.76). Reabilituotas 1989 m.

Jauniausia iš pirmos santuokos Erazmo (43) duktė Ona Gaidamavičiūtė-Venskevičienė (54) buvo gabi rankdarbiams, dirbo Kauno „Dailės“ kombinate liaudies meistre, jos mezginiai ne kartą apdovanoti pagyrimo raštais Lietuvoje, Maskvoje. Jos vyras Jonas Zigmas Venskevičius – profesorius, dirbo Kauno politechnikos institute. Sūnus Algirdas (63) mirė 15 metų amžiaus. Sūnus Zigmas (64) buvo inžinierius chemikas, besimokydamas aspirantūroje sunkiai susirgo. Duktė Ona Venskevičiūtė-Majauskienė (65, h. Pomian) – gydytoja oftalmologė, medicinos daktarė, dirbo Kauno klinikose Vaikų regos apsaugos skyriaus vedėja,vykdė gydymo, mokymo bei mokslinį darbą (LBKS archyvas. Onos Majauskienės legitimacijos byla nr.2318). Išėjusi į pensiją, įsteigė IĮ „Okuliaras“, kuriame dirbo akių ligų gydytoja dar 10 metų. Yra išleidusi kelias oftalmologijos ir poezijos knygas. Jos vyras Gerardas (h. Starykon) – radiotechnikos inžinierius, dirbo KRMTMTI. Sūnus Giedrius (70) – informatikos magistras, Tomas (72) – automatikos magistras, duktė Indrė (71) – gydytoja, vaikų endokrinologė, doktorantė.

Onos ir Gerardo Majauskų pastangomis buvo surinkti ir susisteminti Venskevičių, Gaidamavičių, Majauskų, Gedgaudų giminių genealogijos duomenys, išlikę prisiminimai, giminių nuotraukos ir sudaryti albumai, kurie padauginti, išdalinti giminių tarpe. Gaidamonių dvarvietė (Molėtų r., Alantos sen., Gaidamonių k.) aplankyta 2007 m. Apie toje vietoje buvusį dvarą byloja ne tik archyviniai dokumentai, bet ir vietinių gyventojų legendos, seni ąžuolai, randami pamatų, girnų akmenys, iškasamos namų apyvokos

daiktų liekanos.

Erazmo (43) sūnus Ciprijonas (56) ūkininkavo tėviškėje Stalgiškio ūkyje. Pokaryje dėl neramumų kaime vengdamas tremties su šeima pabėgo į Kauną ir dirbo Kauno šiluminėje elektrinėje šaltkalviu. Jo sūnus Petras (67) – inžinierius chemikas, dirbo Kauno „Bituko" fabriko vyriausiuoju inžinieriumi, antrasis sūnus Ciprijonas (68) dirbo „Koordinatės" gamykloje kontrolieriumi, duktė Ona Gaidamavičiūtė-Lebedienė (69, h.Pomian) – pedagogė, dirbo Lietuvos veterinarijos akademijoje, kraštotyrininkė. Jos sūnus Mindaugas (73) – automatikos bakalauras (LBKS archyvas. Onos Lebedienės legitimacijos byla nr.2319).

Ona Venskevičiūtė-Majauskienė

GALKAUSKAI

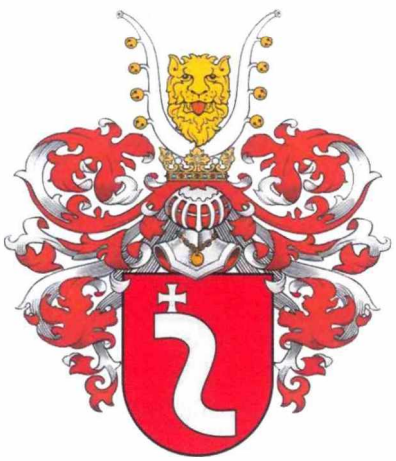

Archyviniuose dokumentuose (LVIA, f.3-91, ap.7, b.1127, l.6v) minima, kad Galkauskų giminei pripažinta bajorystė, įrašant juos į VI bajorų knygos dalį su herbu *Šreniawa*. Šis herbas į LDK buvo atneštas 1413 m. Jį gaudavo bajorai, kovoję po viena vėliava ir pasižymėję narsa mūšio metu.

Giminės pradininku laikomas Povilas Galkauskas

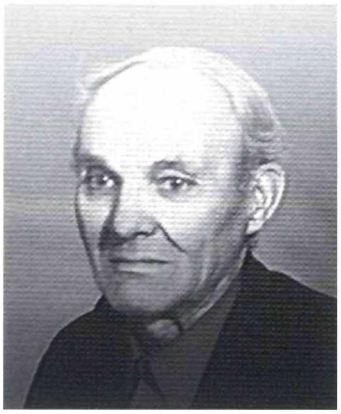

Juozas Irenijus Galkauskas.

(1), kuriam 1601 m. spalio 26 d. grafas Chodkevičius padovanojo Margininkų dvarą su valstiečiais (Žemaičių žemės teisme įregistruotas dovanojimo raštas). Turto paveldėjimo raštai archyviniuose dokumentuose minimi nuo (2) iki (7) palikuonio, t. y. nuo 1655. iki 1785 metų. (LVIA, f. 3-91, ap.7, b.1127, l.6v). Gimimo datos nuo 8-to iki 43-io palikuonio nurodytos schemoje.

Mūsų šaka, kurią galima atsekti ir yra duomenų – tai prosenelis (34) Vladislovas Antanas Galkauskas su žmona Olga Luiza Ema Konstancija von Berg (vokietė). Apie jų šeimą rašoma atsiminimuose (J. Bloznelis. „Merkinės takais", 2000, p. 39-40). Minima 1908 m. žiema, kai mokytojas, baigęs studijas Peterburge, gavo pasiūlymą mokyti keturis vaikus dvare – paruošti juos egzaminams į progimnaziją. Taip jis atsidūrė pas Galkauskus Gietkančių dvare, Tauragės apskrityje, Žemaitijoje. „Šeimininkas buvo per 50 metų amžiaus, bajoras, turėjo 200-300 dešimtinių žemės su mišku prie upės Jūros, gražioje vietoje, laikė save lietuviu, bet šeimoje kalbėjo lenkiškai, bendravo su dvarininkais ir įsivaizdavo dideliu ponu. Šeimininkė buvo vokietė, kilusi iš Rytprūsių, visiškai atsidavusi šeimai – vaikams, labai geras žmogus. Šeimininkas mėgo pasigirti, daug turėjo sumanymų, užsimojimų, bet jie taip ir likdavo tik sumanymais, neįvykdyti. Šeimininkė skrupulingai pildė visas vyro užgaidas. 1911 metais, Galkauskas visai netikėtai pardavęs savo ūkį – Gietkančiuose prie Tauragės, nusipirko iš varžytinių ir atsikėlė į Netiesų dvarą prie Merkinės. Čia buvo per 500 dešimtinių žemės plotas" (p. 40).

V. Galkausko šeimoje buvo 11 vaikų. Prosenelė

Giminės jaunoji karta (iš kairės). Moterys - Asta, Vaida, Greta su Dominyku, Kristina, Miglė. Vyrai – Artūras, Domas, Mantas, Justinas, Lukas, Vaidas, Rokas, Domantas. Trūksta Živilės. 2008 m.

Giminės moterys (iš kairės) – Česlova, Silvija, Filomena, Liudmila ir vyrai – Linas, Vladislovas, Vygintas. 2008 m.

Galkauskų giminės susitikimas 2008-06-14. Pirmoje eilėje (iš dešinės į kairę) Aleksandra su Vladislovu, Irena (Juozo žmona), Irena su Antanu. Už jų – Galkauskai ir jų vaikai.

Konstancija gimdė 18 kartų, iš jų 7 vaikai gimė negyvi. 1907-1911 m. šeimoje įsimetusi džiova nusinešė 4 vaikų gyvybes. Gydytojai patarė pakeisti gyvenamąją vietą. Taip proseneliai atsidūrė Merkinės valsčiuje, ant Nemuno kranto, apsuptoje pušynais, kur oras sveikesnis. Žemaitijoje prosenelis paliko suaugusius dukrą (pagal vyrą Pužauskienė; susilaukė sūnaus) ir sūnų (susilaukė 6 vaikų), atmatavęs jiems po 15 dešimtinių žemės ploto.

Į Netiesų dvarą prosenelis atsivežė 5 vaikus: Apolinarą, Steponą, Pranciškų Ksaverą, Emiliją (vėliau Černiauskienė, vaikų neturėjo) ir Juozą Irenijų – būsimą mūsų senelį. Prosenelė mirė 1918 m, prosenelis – 1935 m., palaidoti Netiesų kapinėse, Merkinės valsčiuje, Dzūkijoje. Kapavietėje ilsisi 11 giminės palikuonių.

Senelis (41) Juozas Irenijus Galkauskas gimė 1898 m. Žemaitijoje, Gietkančių dvare.1925 m. vedė Genovaitę Vaitkevičiūtę, kilusią iš pasiturinčios šeimos (tėvas Jurgis Vaitkevičius 25 metus praleido Amerikoje). Santuoka buvo ne iš meilės, o tėvams susitarus. Jie apsigyveno netoli Netiesų dvaro ir susilaukė 7 vaikų, 3 mirė anksti. 1939-1940 m. šeima persikėlė į Alytų, ten pasistatė namą, kuris per karą sudegė. Teko kurtis iš naujo. Senelė mirė 1959 m., senelis vedė antrą kartą. Su pirmosios žmonos brolio dukra Zofija Kaminskaite išgyveno santuokoje apie 10 metų. Zofija senelį pragyveno apie 10 metų. Visi palaidoti Alytaus kapinėse.

Seneliai Galkauskai užaugino 4 vaikus, kurie sukūrė šeimas. Česlovas (1926-2007) su žmona Irena (Mikulevičiūte) (1934-2007) susilaukė dukros Česlovos (1954) ir sūnaus Alberto (1959-2006). Irena Vanda (1928-2011) su vyru Antanu Stanevičiumi (1928-2012) susilaukė dukrų Filomenos Violetos (1957) ir Silvijos (1963). Vladislovas (1936-2016) su žmona Aleksandra (1936-2012) susilaukė 3 vaikų – Liudmilos (1959,) Vladislovo (1961), Vyginto (1966). Juozas (1940-2009) su žmona Irena Aldona ((Dužinskaite) (1940) susilaukė sūnų Lino (1965) ir Tomo (1973).

Česlova Galkauskaitė – netekėjusi. Silvija (Stanevičiūtė) Janulevičienė su vyru Juozu turi sūnus Vaidą (1985) ir Justiną (1990), kuris 2017-06-24 vedė Bertą Petrišaitę (1991). Filomena Violeta (Stanevičiūtė) Vyšniauskienė su vyru Aivaru turi sūnų Mantą (1983) ir dukrą Gretą (1979), kuri 2004-06-12 ištekėjo už amerikiečio Marc Gattinella ir turi 3 vaikus – Dominyką (2005), Anthony (2010) ir Adrianą (2012), gyvena West Hartforde, JAV. Liudmila (Galkauskaitė) Kalasauskienė su vyru Vytautu turi 2 vaikus – Kristiną (1990) ir Artūrą (1992), kuris 2015-10-16 vedė Kristiną Dukavičiūtę (1992) ir turi dukrą Vanesą (2015). Vygintas Galkauskas su žmona Daiva (Baranauskaitė) turi 2 vaikus – Domą (1989) ir Miglę (1996). Vladislovas Galkauskas su žmona Aurelija (Janulevičiūte) turi 3 vaikus – Luką (1992), Astą (1986), kuri 2016-08-05 ištekėjo už Ramūno Labučio, ir Vaidą (1982), kuri su vyru Christian Desjobert (prancūzas) susilaukė sūnaus Ayden (2017), gyvena Londone. Linas Galkauskas su pirmąja žmona Egle (Malonyte) turi 2 sūnus – Roką (1988) ir Domantą (1993); antroji žmona – Rita (Venskutonytė).

Tomo Galkausko ir jo žmonos Kristinos (Židonytės) nuotraukoje nėra. Albertas Galkauskas (1959-2006) su žmona Nijole (Kazakevičiūte) turi 2 vaikus - Živilę (1980) ir Artūrą (1982-2009); jų nuotraukoje nėra.

2008-07-15 Vilniaus šv. Ignoto bažnyčioje Galkauskų giminės palikuoniai buvo įšventinti į bajorus ir gavo pripažinimo aktus.

Filomena Violeta Vyšniauskienė

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

GALKAUSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

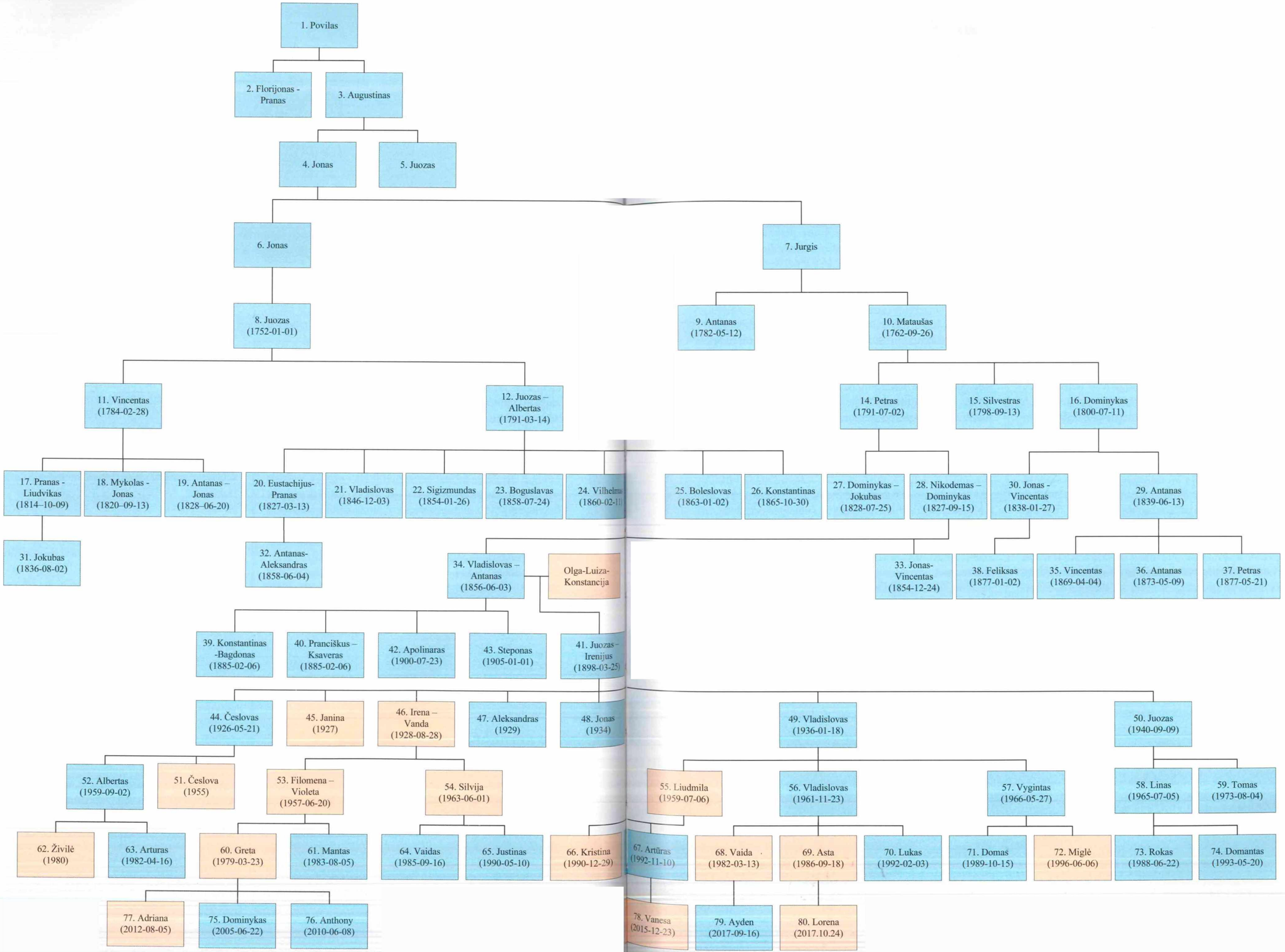

GINTILAI

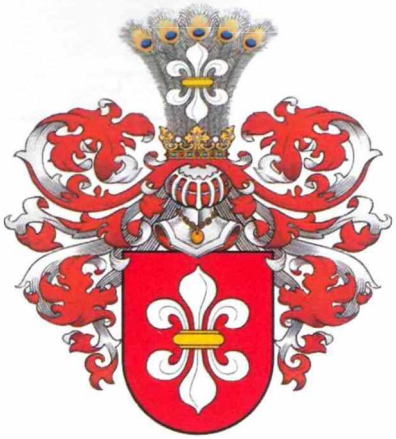

Herbas Gozdava (Gozdawa)

Žemaitijos bajorų Gintilų giminė žymėjosi herbu Gozdava (Gozdawa) (Rodzina. Herbarz szlachty polskej, t. 4, Warszawa, 1907, p.163; S. Gorzynski. Herby szlachty Polskiej, Warszawa, 1990, p.58.). Giminės bajoriška kilmė pripažinta Vilniaus gubernijos bajorų deputatų suvažiavime 1820-08-27 ir patvirtinta dekretu 1835-08-31 (LVIA, f.391, ap.8, b.83, l.6,7; f.708, ap.2, b.2157, l.95,96).

Gintilų pavardė keitėsi visą laiką, priklausomai ir nuo laikotarpio, ir nuo tuo metu buvusios oficialios valstybinės kalbos: Gintyllo, Gintillo, Gintylowski, Gintwyllo, Ginwillo, Gintilauskis, Gintilaitis, Gintalas, Gintila, Gintilas.

Gintilų giminės pradininkai, gyvenę Žemaitijoje, aptinkami seniausioje išlikusioje Alsėdžių bažnyčios 1665-1708 m. krikšto ir santuokos metrikų knygoje. 1733 m. įrašyta Jono Gintyllo ir Magdalenos Skaudaitės santuoka (Alsėdžių bažnyčios archyvas, 1711-1747 m. metrika). Jono šeimoje gimė 7 sūnūs ir 2 dukros. Sūnus Tadas Tirkšlių bažnyčioje 1768 m. susituokė su Ona Riaukaite ir susilaukė 4 sūnų ir 5 dukterų. Sūnus Krizostomas Petras Dominykas (visada rašėsi Jonu Krizostomu) gimė Alsėdžių parapijos Gelindėnų kaime. Jonas Krizostomas, žemaičių vyskupijos valdytojas, turėjo teologijos daktaro laipsnį. (V.Biržiška. Aleksandrynas. Čikaga, 1960, p. 411-413). Alberto Jono palikuonys išsaugojo Jono Krizostomo Gintilos asmeninį spaudą, kuriame pavaizduota skrybėlė su 20 kutų ir monograma. Jono sūnus Lukas susituokė su Elena Riaukaite Sedos bažnyčioje 1771 m. Šeimoje gimė 10 vaikų.

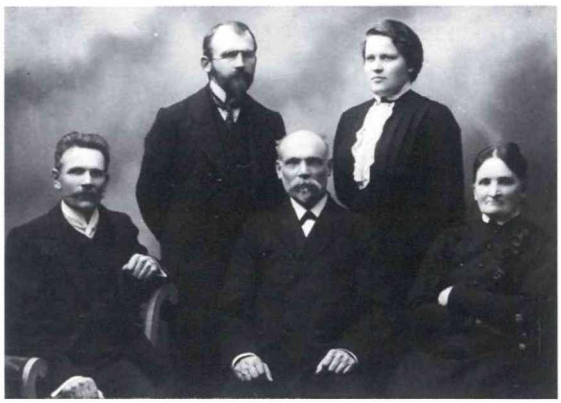

Iš kairės: Juozapas Viktoras Gintila, Vaclovas Biržiška, Albertas Jonas Gintila, Juzefa Slaboševičiūtė - Biržiškienė, Marija Veronika Gintilaitė - Slaboševičienė.

Luko vyriausias sūnus Jonas Paulius 1813 m. Plungės bažnyčioje susituokė su Veronika Guobyte, gyveno ūkyje Šarkių kaime, Plungės parapijoje, turėjo 11 vaikų: 8 dukras ir 3 sūnus. Jonas Paulius mirė 1851-09-26 Jomančių dvare, palaidotas Rietavo kapinėse (paminklas išlikęs). Duktė Benedikta ištekėjo už Julijono Daškevičiaus (h. *Koributas* (Korybut), gubernijos sekretoriaus. Jono Pauliaus duktė Rozalija Rietavo bažnyčioje susituokė su Adomu Lenkausku iš Vitkų dvaro. Turėjo 4 vaikus. Sutuoktiniai Adomas ir Rozalija Lenkauskai 1850-08-07 nusipirko Gudelių dvarą Rietavo valsčiuje, susidedantį iš 327 dešimtinių žemės su priklausomybėmis (LVIA, f.1248, ap.2, b.2397, l.21, 22). 1895 m. mirus Rozalijai, jos Gudelių dvaro dalis perėjo sūnėnams Motiejui Jonui, Albertui Jonui, Juozapui Viktorui bei antrajam Rozalijos vyrui Dominykui Vaitkevičiui. Nenorėdamas bendrai valdyti Gudelių dvaro, 1912-11-20 pasidalinimo aktu, patvirtintu Kauno apygardos teismo, Juozapas Viktoras įsigijo šį nekilnojamąjį turtą iš Alberto Jono, Valerijono Dobužinskio ir Dominyko Vaitkevičiaus. Rozalija ir Adomas Lenkauskai palaidoti Gudelių dvaro šeimos rūsyje.

Jono Pauliaus vyriausiasis sūnus Motiejus, titulinis patarėjas, 1854-02-23 Viekšnių bažnyčioje susituokė su Grasilda Beniuševičiūte (h. *Junoša*) (Junosza) iš Tučių dvaro, užaugino 4 sūnus ir 4 dukteris. Motiejus turėjo

Grasilda Beniuševičiūtė - Gintilienė (1823-1900).

Motiejus Gintila (1818-1876).

Jomančių-Sakelių dvarą su 150 dešimtinių žemės, kurį po jo mirties 1888 m. paveldėjo sūnus Motiejus (LVIA, f.1248, ap.2, b.2400, l.14.). Motiejus mirė 1876 m., palaidotas Viekšnių kapinėse, jo žmona Grasilda mirė 1900-07-03, palaidota šeimos rūsyje Gudelių dvare. Motiejaus 3 sūnūs mokėsi Šiaulių berniukų gimnazijoje, vyriausiasis sūnus Vladislovas Motiejus, kunigas, mirė jaunas.

Duktė Pulcherija Kazimiera ištekėjo už Ignoto Kavecko, užaugino 4 sūnus ir dukrą. Konstantas apie 1906 m. emigravo į JAV ir ten vedė, užaugo dukros Josephine Barbara ir Julia Margaret. Marijonas 1911 m. išvyko į Ameriką, o grįžęs į Lietuvą, 1923 m. nusipirko Giliogirio dvarą ir sukūrė pavyzdingą 144 ha ūkį, susituokė su Eugenija Bichnevičiūte (h. *Pielešas* (Pielesz), užaugino dukras Ireną, Kamildą Aldoną ir sūnų Anatolijų. Okupacinė sovietų valdžia visą šeimą 1941 m. ištrėmė į Sibirą. Marijonas žuvo lageryje 1944 m., o jo žmona Eugenija mirė Sibire 1945 m. Vaikams pavyko grįžti į Lietuvą 1946 m. Irena, gydytoja stomatologė, su vyru Vytautu Latoža užaugino 2 vaikus. Anatolijus su žmona Magdalena Brazdeikyte užaugino Eugenijų, Saulių ir Aušrą (BPA rejestro Nr.1040 ir 1039). Saulius – inžinierius mechanikas, istorikas bakalauras, 2004-2006 m. buvo išrinktas LBKS senatoriumi nuo Klaipėdos krašto, surinko išsamią medžiagą apie Gintilų giminę iš LVIA ir bažnytinių archyvų, atstatė Giliogirio dvarą. Vedė Raimondą Lukošiūtę (provizorė), užaugino 3 sūnus – Mykolą, Adomą ir Vasarį. Aleksandras Kaveckas, Lietuvos kariuomenės savanoris, kapitonas, 1920 m. nepriklausomybės kovų dalyvis, vedė Liudviką Dackevičiūtę, užaugino Vidą Aleksandrą ir Jolitą Zofiją. Aleksandras palaidotas Drezdene.

Motiejaus duktė Marija Veronika susituokė su Pranu Šlaboševičiumi, užaugino dukrą Juzefą ir sūnų Aleksandrą. Pardavusi ūkį Merų kaime, Kaltinėnų parapijoje, leido vaikus į mokslą. Juzefa, gydytoja ginekologė, mokslus baigė Maskvoje, 1913 m. ištekėjo už Vaclovo Biržiškos. Aleksandro, inžinieriaus, visa šeima nužudyta Kijeve revoliucijos laikotarpiu.

Motiejaus sūnus Motiejus Jonas ūkininkavo paveldėtame Jomančių-Sakelių dvare, 1908 m. įsigijo gretimais dar 40 dešimtinių žemės sklypą. Vedė Liudviką Lukavičiūtę (h. *Pogonia*), žuvo 1915 m. Sūnus Jurgis ūkininkavo paveldėtame Jomančių dvare, 1941 m. buvo ištremtas į Sibirą, kur 1942 m. žuvo. Jurgio sūnus Jurgis (BPA rejestro Nr.1053) – inžinierius.

Duktė Jadvyga Regina susituokė su Kazimieru Juozaičiu, majoru, abudu įstojo į partizanų gretas. Kazimieras buvo LLA Žemaičių apygardos Šatrijos rinktinės vadas, 1947-12-01 žuvo drauge su Jadvyga Regina. Užaugo sūnūs Algimantas ir Gediminas. Zdislovas (BPA rejestro nr.465), inžinierius miškininkas, vedė Vilhelminą Povilonytę (namų ūkio agronomė), užaugino Daivą Mariją (gydytoja) ir Šarūną (fizikos mokslų daktaras).

Motiejaus sūnus Albertas Jonas mokslus baigė Rusijoje, jo darbas buvo susijęs su Didžiojo Sibiro geležinkelio, jo tęsinio ir atšakų statybomis bei eksploatacija – Samara, Ufa, Čeliabinsku, Tomsku. Galiausiai su šeima įsikūrė Charbine (Mandžiurija), dirbo Rytų Kinijos

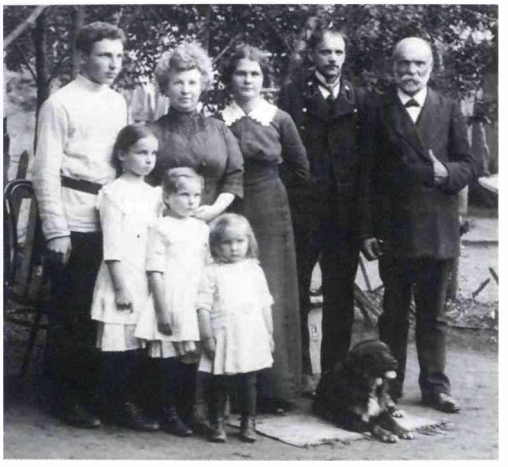

Alberto Jono Gintilos šeima. Iš kairės į dešinę: Eugenijus Gintila, Eugenija Pelagėja Juzefa Maculevičiūtė-Gintilienė, kraštinis – Albertas Jonas Gintila, vaikai – Alina Gintilaitė, Vanda Teresė Gintilaitė, Valentina Gintilaitė. Charbinas, 1913-05-30.

geležinkelio valdybos eksploatacijos tarnyboje. 1924 m. su šeima grįžo į Lietuvą, apsigyveno pas brolį Juozapą Viktorą Gudelių dvare. Albertas Jonas 1894 m. susituokė su Eugenija Pelagėja Juzefa Maculevičiūte, mokytoja, užaugino sūnų ir 3 dukteris.

Vyriausiasis sūnus Eugenijus, karininkas, gimė Čeliabinske, 1916 m. baigė Irkutsko karo mokyklą. Tragiškai žuvo tarnaudamas kariuomenėje 1917 m. Čerepovece (Rusija). Alina, mokytoja, Charbine ištekėjo už Dmitrijaus Mocartovo (mokytojas). 1934 m. atvyko į Lietuvą, apsigyveno Gudelių dvare. Šeimoje gimė 2 sūnūs ir duktė. Alina su vyru tragiškai žuvo Varsėdžių kaime. Duktė Lidija (BPA rejestro nr.070) su vyru Viktoru Černiausku užaugino sūnų Raimondą (BPA rejestro nr.2057), fizinės ir saugos sistemų specialistą, kuris vedė Jolitą Žilytę (psichologė), užaugino Mantą (sociologas), Mindaugą (teisininkas) ir Miglę (psichologė). Jonas, nuo 1992-12-08 Mocartas (BPA rejestro nr.071), – inžinierius statybininkas ekonomistas, 1996-2000 m. buvo LR Seimo nariu. Vedė Angelę Keturakytę (BPA rejestro Nr.1148), mokslinę bibliotekininkę bibliografę, užaugino sūnų Andrių (BPA rejestro nr.1149), teisininką.

Vanda Teresė gimė Charbine, ten baigė gimnaziją, į Lietuvą su tėvais sugrįžo 1924 m., mokytojavo. Vanda Teresė susituokė su Mykolu Kalmantu (pulkininkas, Vyčio kryžiaus kavalierius, 1923 m. Klaipėdos išvadavimo vienos iš sukilėlių grupės vadas, 10 metų buvo Lietuvos šaulių sąjungos viršininku).

Sūnus Vytautas Mykolas (BPA rejestro nr.068) – inžinierius elektromechanikas, daugkartinis fechtavimo ir kulkinio šaudymo Lietuvos čempionas. Vytautas Mykolas su pirmąja žmona Aldona Kujalyte (elektros įrenginių technikė) turi sūnų Marių (BPA rejestro nr.1147), informacinių technologijų specialistą, kuris vedė Dalią Uždavinytę (bibliotekininkė). Jų sūnus Paulius (BPA rejestro nr.3631) – politikos mokslų magistras. Vytautas Mykolas su antrąja žmona Janina Bielinyte (architektė) užaugino Mildą, architektę, ir Urtę, tarptautinių santykių bakalaurę (BPA rejestro nr. 3459 ir 3550). Vanda Danutė (BPA rejestro nr.069) – inžinierė elektromechanikė, 3 kartus Lietuvos fechtavimo čempionė, daugiato-

GINTILŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

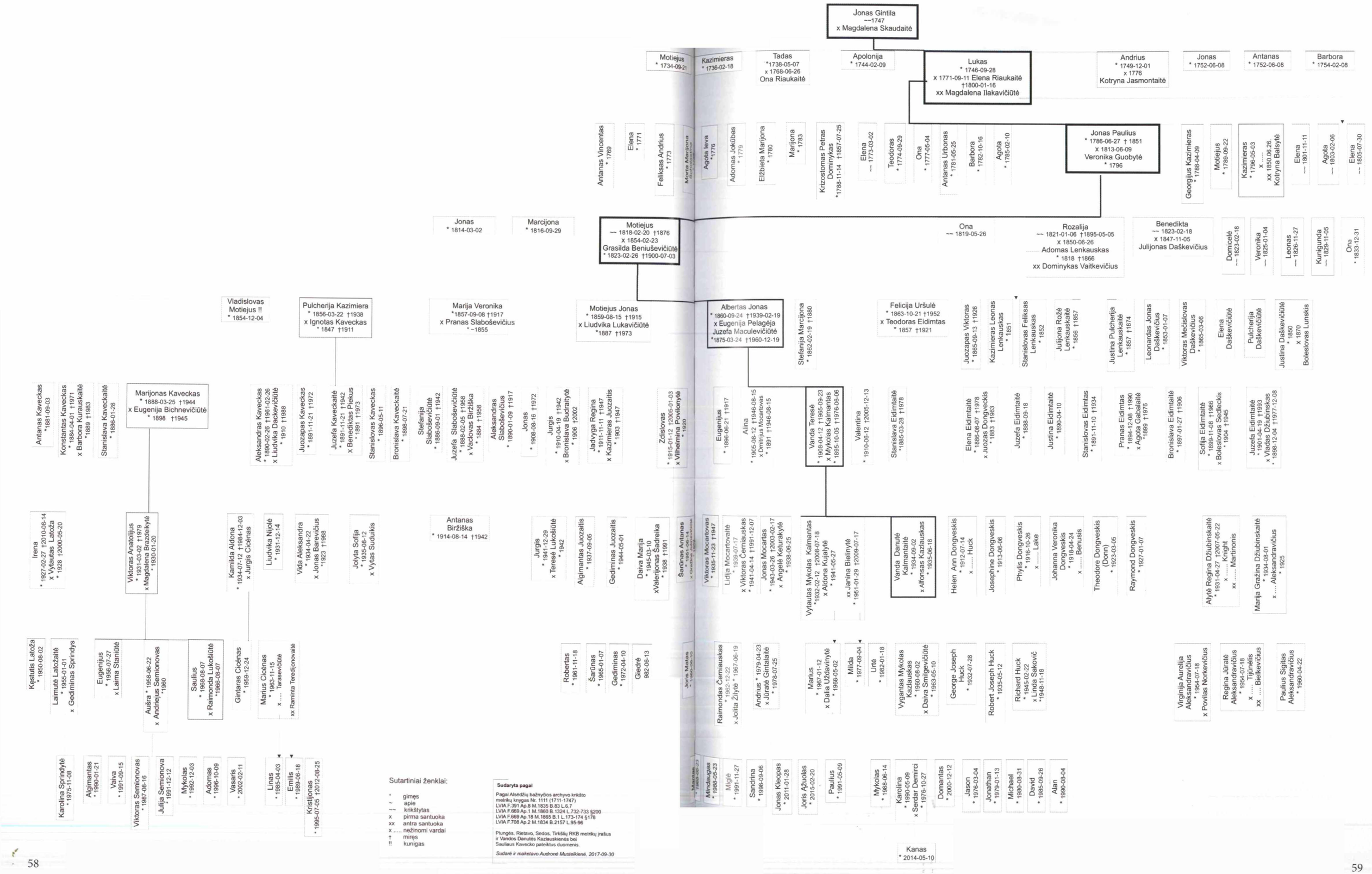

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

mio enciklopedinio leidinio „Lietuvos kariuomenės karininkai 1918- 1953“ bendraautorė, apdovanota medaliu „Už nuopelnus Vilniui ir tautai“. Vanda Danutė susituokė su Alfonsu Kazlausku (technikos mokslų daktaras). Jų sūnus Vygantas Mykolas (BPA rejestro nr.1194), pramoninės civilinės statybos inžinierius, vedė Daivą Smilgevičiūtę (biologė), užaugino Mykolą, aplinkotyros bakalaurą, biocheminės analizės magistrą, Karoliną - psichologijos bakalaurę, (BPA rejestro nr.33037 ir 3038) ir Domantą (moksleivis).

Alberto Jono jauniausia duktė Valentina (BPA rejestro nr.063) gimė Charbine, 1924 m. su tėvais grįžus į Lietuvą, studijavo Kauno konservatorijoje.

Motiejaus duktė Felicija Uršulė susituokė su Teodoru Eidimtu, turėjo ūkį Rainių kaime, užaugino 6 vaikus. Elena ir Stanislovas 1906 m. išvyko į JAV. Elenos vaikaitis Richard Huck, finansininkas, dažnai lankosi Lietuvoje, domisi istorija, etnografija, tyrinėja giminės genealogiją, dirba archyvuose. Juzefa ištekėjo už Vlado Dziubinsko (karininkas), 1935 m. nusipirko Medingėnų-Viršuliškių 84 ha dvarą, užaugino Reginą Alę ir Gražiną Mariją (BPA rejestro nr.1141). 1944 m. šeima pasitraukė į Vokietiją, 1949 m. emigravo į JAV.

Motiejaus jauniausias sūnus Juozapas Viktoras, matininkas, 1890 m. Ufoje baigė Žemės matavimo mokyklą, ūkininkavo Gudelių dvare, tarnavo matininku pas grafą Zubovą. Juozapas Viktoras 1926 m. buvo nušautas Gudelių dvare.

Vanda Danutė Kalmantaitė - Kazlauskienė

JACKEVIČIAI

Herbas Sulima

Rašydamas knygą apie Jackevičių giminę, LVIA suradau savo senelio Juozapo Jackevičiaus gimi-

Juozapas Jackevičius (1847-1938) ir Ona Kvietkauskaitė-Jackevičienė apie 1934 m.

mo, sutuoktuvių dokumentus. Jo vyresniosios dukters Adelės metrikuose (LVIA, f.669, ap.20, b.100, l.120v&126) rašoma, kad Panevėžio bajorams Josifui ir Anai iš Kvietkauskų, teisėtiems sutuoktiniams, 1900-08-14 Auriliškių kaime, Pušaloto valsčiuje gimė duktė Adelė. Sūnaus Juliaus gimimo metrikų išraše (LVIA, f.669, ap.17, b.127, l.313&145) rašoma: bajorams Josifui ir Anai iš Kvietkauskų, teisėtiems sutuoktiniams Jackevičiams, 1898-06-25 Auriliškių kaime, Pušaloto valsčiuje gimė sūnus Julius. Jackevičių giminės herbas *Sulima* pavirtintas Bajorų deputatų susirinkime 1804-03-02 (LVIA, f.391, ap.8, b.1548, l.2). Rašte Nr.1135 {f.669, ap.1, b.518, l.132v&1823m} Stanislavo Jackevičiaus pateiktas bajorų sąrašas, kuriame 28 numeriu nurodomas Matas Jackevičius, kuris ir buvo Juozapo Jackevičiaus tėvas. Mano senelio Juozapo Jackevičiaus jungtuvių su Ona Kvietkauskaite dokumente nurodoma, kad Juozapo (Josifo) tėvas buvo Matas Jackevičius. Deja, sužinoti prosenelio gimimo ir mirties datų nepavyko. Liko neišaiškinta ir kas buvo Mato Jackevičiaus tėvas, nors Stanislovas Jackevičius jį ir buvo įtraukęs į savo artimųjų sąrašą. Tiesa, jungtuvių dokumente rašoma, kad buvęs dvarininkas Juozapas, 40 metų viengungis, veda 20 metų Oną Kvietkauskaitę, o jo tėvai buvę dvarininkai Matas Jackevičius ir Liucija Matusevičiūtė. Jackevičių bajorišką kilmę patvirtina ir dar vienas dokumentas, kuriame rašoma, kad Jackevičių giminei priklausė her-

Stasys Jackevičius (1893-1964).

JACKEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

Stanislovo Jackevičiaus šeimos genealoginis medis

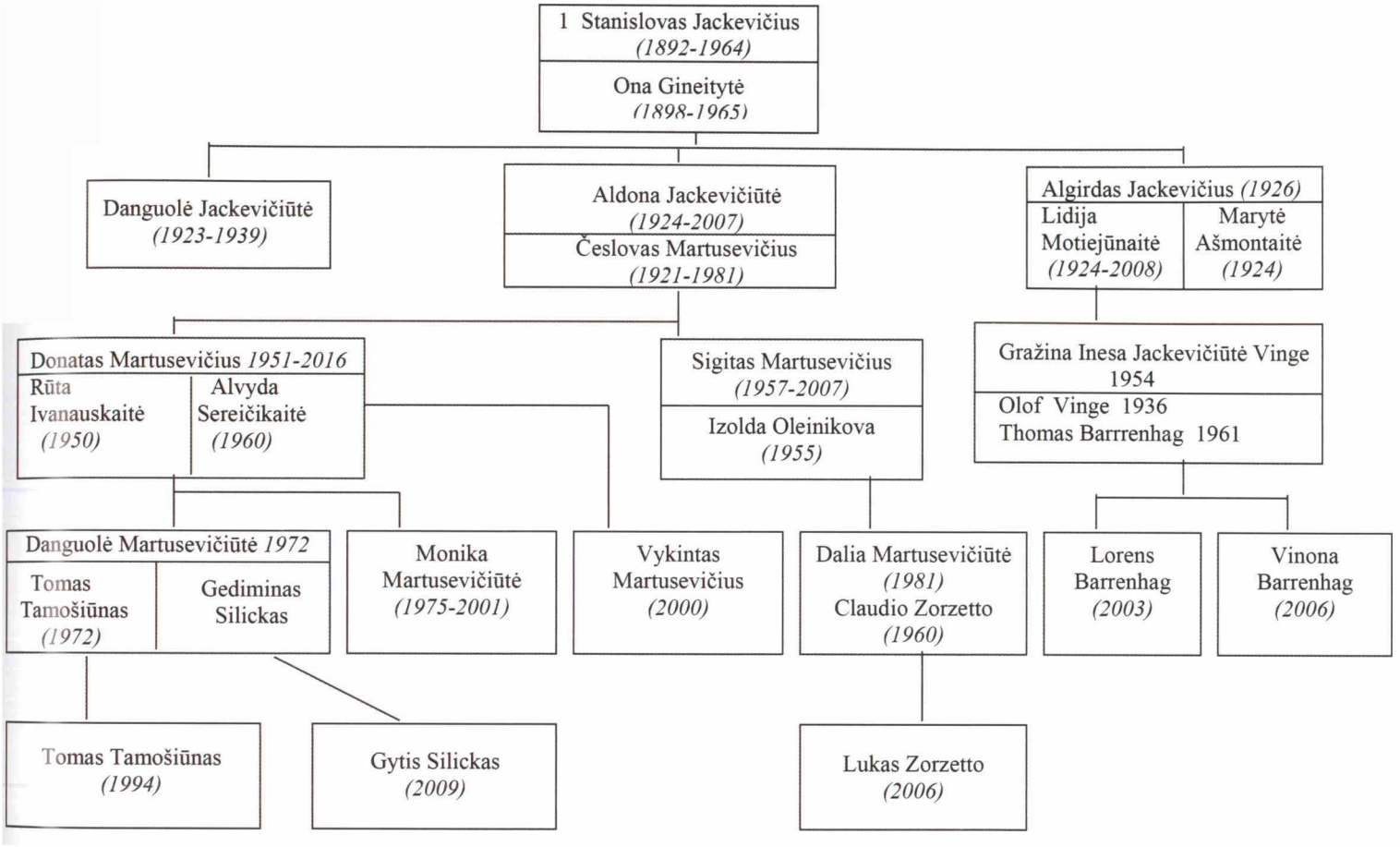

bas *Sulima* (LVIA, f.391, ap.8, b.1548, l.2).

Senelis Juozapas Jackevičius (1847-1938) buvo didelio dvaro prievaizda. Susilaukė 7 vaikų: tai buvo Stanislovas (1893-1964), Donatas (1894-1948), Juozapas (1896-1948), Julius (1898-19610, Adelė (1900-1990), Marytė (1904-1974), Antanas (1912-1976).

Stanislovas – mano tėvas. Didelį vaidmenį jo gyvenime vaidino knyga. Panevėžyje dirbdamas Juozo Masiulio knygyne susipažino su lietuvių šviesuoliais, gimnazijos mokiniais, platino knygas. Prasidėjus I pasauliniam karui su tėvais pasitraukė į Rusiją. Maskvoje įsteigė dirbtuvę, kurioje buvo gaminami rožiniai, taip pat įsitraukė į lietuvišką kultūrinę veiklą: buvo Maskvos lietuvių šelpimo draugijos vicepirmininku, organizuodavo koncertus. Su Mykolu Steigvila leido kalendorius, pasiskaitymo knygeles, pardavinėjo maldaknyges.1918 m. grįžęs į Vilnių su lietuvių kultūros veikėjais Martynu Kukta, Mykolu Steigvila, Jonu Rinkevičiumi pradėjo leisti lietuviškas knygas. Įsteigė akcinę bendrovę „Švyturys“, tapo jos pirmininku. Spausdino pirmuosius lietuviškus vadovėlius, originalias lietuviškas knygas, albumus. Lenkų pavergtame Vilniuje buvo lietuvių komiteto pirmininku, dalyvavo lietuviškų mokyklų, vaikų namų šelpimo darbe. Už šią veiklą lenkų okupacinė valdžia uždarė į Lukiškių kalėjimą ir su kitais 33 lietuvių ir gudų veikėjais 1922 m. vasaryje išvarė iš Vilniaus.

Apsigyvenęs Kaune vedė Oną Gineitytę, įsteigė knygų leidyklą "Vairas". Dėl susidariusių ekonominių sunkumų 1934 m. leidyklos darbą teko nutraukti. Jau būdamas 40 metų, turėdamas 3 vaikus, nepalūžo, baigė suaugusiųjų gimnaziją ir pradėjo studijuoti teisės mokslus Vytauto Didžiojo universitete. Atgavus Lietuvai Vilnių, dirbo notaru, advokatu, juriskonsultu.

Vyresnioji sesuo Danguolė anksti mirė (1923-

Algirdas Jackevičius (g. 1926).

1939) laiku nediagnozavus trūkusio apendikso. Aldona (1924-2007) dirbo Vilniuje vaikų stomatologe. Aš, jauniausias vaikas šeimoje (g.1926), taip pat pasirinkau gydytojo profesiją, 1948 m. baigiau medicinos studijas. 1948-1951 m. buvau Lietuvos Mokslų akademijos Eksperimentinės medicinos mokslinio instituto aspirantu, kartu dirbau Vilniaus I-os klinikinės ligoninės (dabar Šv. Jokūbo) chirurginiuose skyriuose, parašiau disertacinį darbą „Ūminio hematogeninio osteomielito gydymas penicilinu“, kurį apgyniau 1953 m. 1957 m., įsteigus Onkologijos mokslinį tyrimo institutą, buvau pakviestas dirbti Chirurgijos skyriaus vyresniuoju moksliniu bendradarbiu. Dirbdamas institute nagrinėjau plaučių vėžio gydymo problemą, pradėjau operuoti ligonius, sergančius plaučių vėžiu. Sukaupęs klinikinę medžiagą, 1969 m. Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto Mokslinėje taryboje apgyniau habilituotą darbą „Pagrindinių plaučių vėžio gydymo metodų įvertinimas“. 1975 m. išleidau monografiją „Plaučių vėžys“, o 2002 m., surinkus didesnę klinikinę medžiagą, išleista kita monografija – „Plaučių ir tarpuplaučio navikai“. Dirbant Onkologijos institute teko taip pat dirbti pedagoginį darbą, dėsčiau Onkologijos kursą Medicinos fakulteto V ir VI kurso studentams, buvau pirmojo Lietuvoje vadovėlio „Onkologija“ sudarytojas. 1994 m. man suteiktas profesoriaus pedagoginis vardas. Esu 279 publikacijų autorius. Taip pat dalyvauju mokslinėse draugijose, skaitau pranešimus. Esu Kovos su vėžiu draugijos narys, Lietuvos chirurgų draugijos narys, Lietuvos širdies ir krūtinės draugijos narys, Lietuvos senologijos draugijos narys.

2008 m. man įteiktas LBKS bajorystės pripažinimo aktas.

Turiu dukterį Inesą Gražiną Vinge (mergautinė pavardė Jackevičiūtė), gimusią 1954 m., kurios motina – meno mokslų daktarė, baleto artistė ir kritikė, baigusi teisės mokslus Lidija Motiejūnaitė (1924-2008). Inesa Gražina pasirinko gydytojos profesiją, yra mokslų daktarė. Ji baigė Vilniaus S. Nėries vid. mokyklą aukso medaliu, o VU Medicinos fakultetą – su pagyrimu. Buvo priimta į Vidaus ligų katedrą, dėstė fakultete, įstojo į aspirantūrą. Apsigynusi disertaciją, 1990 m. išvyko moksliniam darbui į Stokholmą, įgijo Švedijos alergijos specialisto gydytojo diplomą. Studijavo teisę ir įmonės vadybą Stokholmo universitete. Įsteigė „Fysikalisk medicin i Stockholm“ kliniką, tapo jos prezidente ir savininke. Ši akcinė bendrovė šalia klinikinio darbo jau ketvirtį amžiaus dalyvauja pasauliniuose moksliniuose projektuose gydant alergiją ir plaučių ligas. Inesa Gražina yra „principal investigator“ (vyriausioji tyrėja). Ištekėjusi, turi sūnų Lorens (g.2003) ir dukrą Vinoną (g.2006). 2017-07-01 Inesai Gražinai Vinge įteiktas BPA.

Algirdas Kazimieras Jackevičius

Gražina Inesa Jackevičiūtė-Vinge..

JAGMINAI

Herbas Pelikanas

Jagminai nuo XVI a. žinoma žemaičių bajorų giminė, turėjusi valdų įvairiose Žemaitijos kunigaikštystės vietose, vėliau įsigijusi dvarų Ašmenos, Kalvarijos, Kauno, Trakų, Upytės, Lietuvos Brastos, Pružanų ir Kobryno pavietuose bei Lenkijos karalystėje.

JAGMINŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA (KARŠUVOS-LIAUDOS ŠAKA)

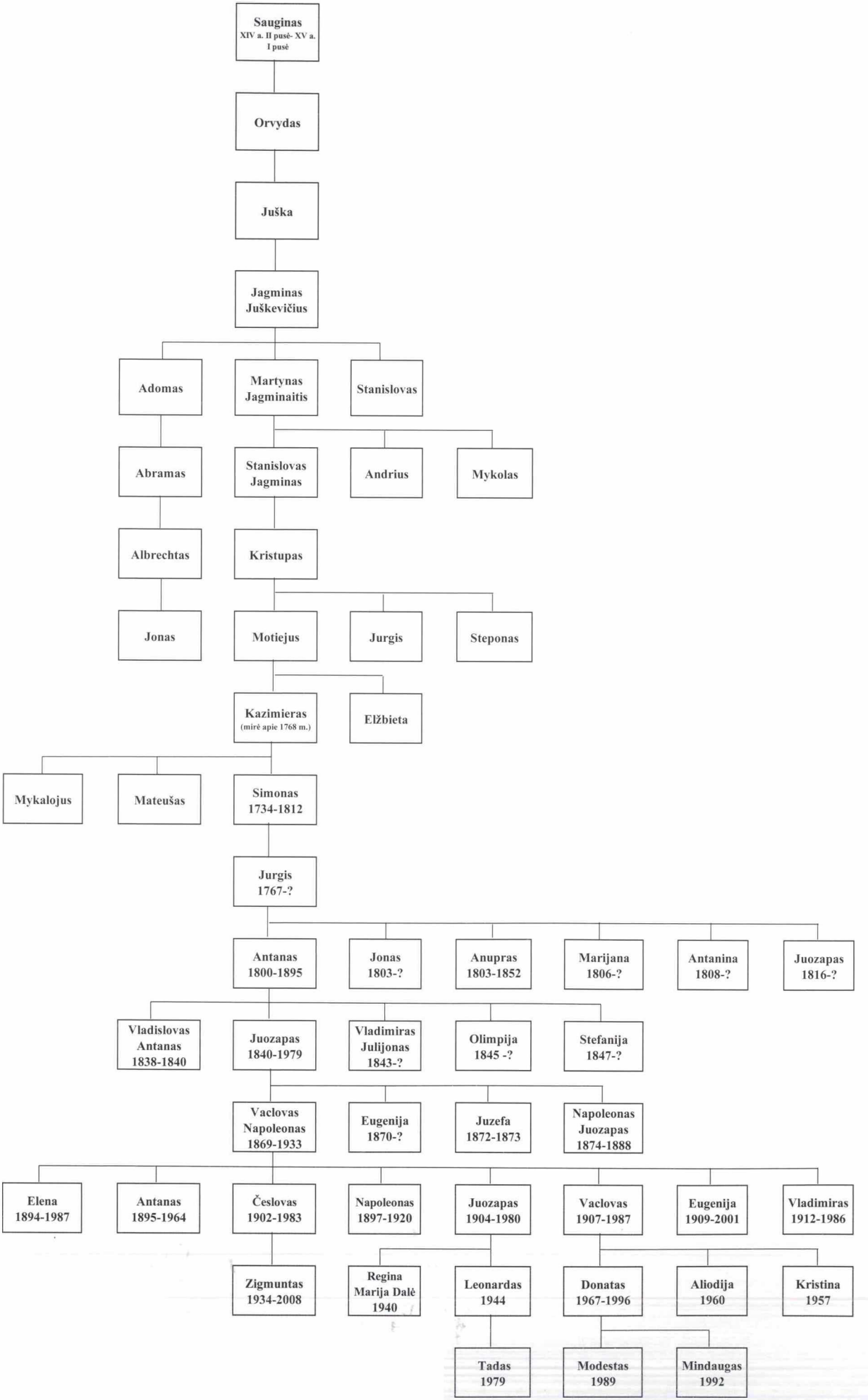

Vaclovas Jagminas (1907-1987). Apie 1937 m.

Eugenija Jagminaitė-Dobrovolskienė (1909-2001). Apie 1938 m.

Iš šios giminės kilę 4 bajorų pavietų maršalkos, 2 generolai, tarp giminės atstovų būta Žemaitijos pasiuntinių į Abiejų Tautų Respublikos Seimus, LDK Vyriausiojo Tribunolo deputatų, įvairių instancijų teismų pareigūnų, bažnyčių ir vienuolynų fundatorių, publicistų, meno ir mokslo veikėjų. Keliems giminės atstovams už nuopelnus suteikti aukšti apdovanojimai (Kobryno vėliavininkui Povilui Jagminui (1747-1808) – Šv. Stanislovo ordinas (1792 m.); Lenkijos kariuomenės brigados generolui Bonifacijui Jagminui (1780-1840) – Prancūzijos Garbės Legiono bei Lenkijos *Virtuti Militari* ordinų kryžiai). Giminės atstovai dalyvavo 1794 m. T. Kosčiuškos organizuotame pasipriešinime, 1812 m. Napoleono kampanijoje, 1831 ir 1863 m. sukilimuose prieš Rusijos okupaciją. Dalis jų už tai prarado dvarus ir buvo tremiami į Sibirą.

Pirmą kartą istorijos šaltiniuose Jagminai paminėti 1528 m. LDK kariuomenės surašyme, tuo metu gyvenę Žemaitijos kunigaikštystės Ariogalos, Beržėnų, Karšuvos, Kražių, Viduklės ir Veliuonos valsčiuose. Giminė plati, ją sudaro 4 šakos (Lietuvos-Žemaitijos, Lietuvos Brastos, Kražių-Šiluvos bei Karšuvos-Liaudos), kurios XIX a. bajorystę tvirtinančių institucijų buvo legitimuotos su *Pelikano* herbu ir kurios iki pat XX a. I pusės išlaikė giminės dvarus. Legenda bylo-

ja, kad Pelikano herbas buvo suteiktas vienam iš Jagminų už tai, kad išgelbėjo karaliui Zigmantui III Vazai gyvybę Smolensko apgulties metu (1611 m.). Istorijos šaltiniuose ir lenkų bajorų herbynuose (T. Zychlinskio, A. Bonieckio, S. Uruskio) plačiausiai aprašomos dvi Jagminų giminės šakos: Lietuvos-Žemaitijos ir Lietuvos Brastos, kurios iškilo karaliaus Stanislovo Augusto Poniatovskio valdymo laikais. Šių šakų atstovai XVIII-XIX a. užėmė įvairias valstybines pareigas, giminiavosi su kunigaikščiais Svetopolk-Mirskiais, grafais Valavičiais, grafais Stroganovais, Burbomis, Gorbanevais, Karpavičiais, Kerbedžiais, Mežejevskiais, Ožeškomis, Šostakais, Vitkevičiais, Zavišomis ir kitomis garsiomis bajorų giminėmis. Žymiausias Lietuvos-Žemaitijos šakos atstovas Tadas Jagminas (miręs 1791 m.), karaliaus paskirtas eiti įvairių Žemaitijos kunigaikštystės valsčių tijūno pareigas, taip pat buvo Šiaulių karališkosios ekonomijos viceadministratorius bei A. Tyzenhauzo ekonominių reformų įgyvendintojas, pasižymėjęs mecenatyste (1788 m. pastatė bažnyčią Brastyčiuose, kurie ilgą laiką vadinosi Jagminpoliu; fundavo Tytuvėnų bažnyčios vargonus). XVIII a. pab.-XIX a. I pusėje Lietuvos Brastos Jagminai buvo žymūs šio pavieto pareigūnai ir vieni stambiausių dvarininkų, dab. Baltarusijos teritorijoje valdė Dyvino, Korsūnės, Koverd-

Juozapas Jagminas (1904-1980). Apie 1939 m.

Stefanija Daugėlaitė-Jagminienė (sėdi) su vaikais Eugenija ir Vaclovu Napoleonu Jagminu bei nežinoma giminaite Panevėžyje. Apie 1874 m.

ziakų ir Vistyčų dvarus su 3 tūkst. valstiečių. Pastarasis dvaras su klasicizmo stiliaus rūmais R. Aftanazijaus įtrauktas į buvusios Žečpospolitos žemių gražiausių rezidencijų enciklopedinį leidinį, šiame dvare buvo apsilankęs ir imperatorius Aleksandras II.

Seniausią Jagminų genealoginę liniją turi Karšuvos-Liaudos šaka, kurios ištakos siekia XV a. pradžią ir siejamos su tuo metu gyvenusiu žemaičių bajoru Sauginu, kuris minimas Didžiojo Kunigaikščio Vytauto 1415 m. birželio 22 d. donaciniame rašte, kuriuo Kaltinėnų bajorams dovanojo valstiečius. Jagminų kilmės iš Saugino giminės įrodymas – 1529 m. sausio 15 d. karaliaus Žygimanto Senojo privilegija, patvirtinanti minėtą donacinį raštą, duotą Kaltinėnų bajorams. Dėl šio patvirtinimo kreipėsi Vytauto apdovanotųjų bajorų palikuonys, jų tarpe įrašytas ir Jagminas Juškevičius iš Saugino giminės. Žygimantas Senasis patvirtino visus užrašymus su ta sąlyga, kad minėtų bajorų palikuonys ir toliau atliks privalomąją karo tarnybą kartu su visa žemaičių žeme.

Šios šakos Jagminų giminės palikuonys 1820 m. teikdami Bajorų deputatų susirinkimui bajorystės pripažinimui dokumentus taip pat savo giminės aprašymą pradeda nuo Kaltinėnų bajoro Saugino, kuris turėjo sūnų Orvydą, o šis – Jušką, kurio sūnus Jagminas Juškevičius ir davė pradžią kelioms Jagminų giminės linijoms, ilgą laiką ir toliau gyvenusioms Kaltinėnų apylinkėse, Karšuvos valsčiuje. Jagminas Juškevičius turėjo 3 sūnus – Adomą, Stanislovą ir Martyną, kurių tėvavardis ir tapo Jagminų giminės pavarde. 1562 m. Karšuvos valsčiaus inventoriuje paminėti broliai Adomas ir Martynas Jagminaičiai, turintys valdų Biržų Lauko apylinkėse prie Akmenos upės. Martynas Jagminaitis iš Karšuvos valsčiaus minimas 1567 m. LDK kariuomenės surašyme. Jis turėjo 3 sūnus – Stanislovą, Mykolą ir Andrių. Pastarasis minimas 1621 m. LDK kariuomenės surašyme bei A. Vijuko-Kojelavičiaus sudarytame pirmajame LDK giminių ir herbų vardyne. Pradedant šia karta galutinai susiformavo Jagminų pavardė. Vyriausiasis Martyno sūnus Stanislovas Jagminas iš tėvo 1604 m. gavo Kvesčius, Kinčiškį ir Vaidoniškį, o tėvoninis dvaras Jogminiškė atiteko jo broliams. Stanislovas Jagminas susilaukė 3 vaikų – Kristupo, Mykolo, Barboros. Vyriausiasis sūnus Kristupas 1639 m. pardavė Kvesčių Payžnio dvarą, turėjo valdą Laukuvoje, su žmona Regina Paškevičiūte susilaukė 3 sūnų – Stepono, Motiejaus, Jurgio. Steponas ir Jurgis mirė bevaikiai ir jų valdas – Laukdvario, Laukuvos-Bytautų ir Mankiškės dvarą su valstiečiais Karšuvos paviete bei Savitiškio dvarą su valstiečiais Upytės paviete paveldėjo jų brolio Motiejaus ir Kristinos Sučilaitės sūnus Kazimieras (miręs apie 1768 m.). Kazimieras Jagminas su žmona Ona Kazlauskaite susilaukė 3 sūnų – Mikalojaus, Mateušo, Simono. Jie po tėvo mirties pasidalino valdas ir laikui bėgant didžiąją jų dalį pardavė.

Kazimiero sūnus Simonas (1734-1812) išlaikė paveldėtą Laukdvarį, taip pat kartu su žmona Agota Rimkevičiūte įsigijo Dulkių Lauką-Palokystį. Jų sūnus Jurgis (g.1767) paveldėjo valdas Laukdvaryje, Dulkių Lauke, taip pat 1818 m. turėjo įsigytą Druktenių dvarelį. Jo ir Antaninos Gedgaudaitės šeimoje gimė Antanas (1800 m.), dvyniai Anupras ir Jonas (1803 m.), Marijana (1806 m.), Antanina (1808 m.) ir Juozapas (1816 m.). Vyriausiasis sūnus Antanas 1827 m. tapo Raseinių pavieto abiejų instancijų žemės ribų teismo regentu ir advokatu, vėliau minimas kaip teisėjas, 1834 m. įsigijo Valatkonių Būdų dvarą netoli Baisogalos, Liaudos apylinkėse. Šio dvaro miškuose ir prasideda Liaudos upelis, nuo kurio kildinamas legendomis apipinto ir rašytojo H. Senkevičiaus išgarsinto Liaudos trakto pavadinimas. Iki 1834 m. Valatkonių dvaro žemių eksdivizijos, Būdai priklausė Lietuvos-Žemaitijos Jagminų šakos atstovams – rotmistro ir Žemaitijos kunigaikštystės arklidininko Antano Jagmino (mirė apie 1806 m.) šeimai, kurio palikuonys iki 1940 m. valdė pagrindinį Valatkonių dvarą ir likusias jo žemes.

Antanas Jagminas (1800-1895) atsikėlęs į Liaudą vedė Kotryną Gineikaitę ir susilaukė vaikų: Vladislovo-Antano (1838-1840), Juozapo (1840-1879), Vladimiro-Julijono (1843-?), Olimpijos (1845-?) bei Stefanijos (1847-?). Juozapas kurį laiką ėjo gubernijos sekretoriaus pareigas, su žmona Stefanija Daugėlaite susilaukė Vaclovo Napoleono (1869-1933), Eugenijos (g.~1870-?), Juzefos (1872-1873), Napoleono-Juozapo (1874-1888). Antanas Jagminas mirus jo broliams 1869 m. pardavė valdą Dulkių Lauke, o 1887 m. testamentu 251 dešimtinės (274 ha) Valatkonių Būdų dvarą padalino į lygias dalis dukterims Olimpijai Pšalgauskienei, Stefanijai Daugvilienei ir mirusio sūnaus Juozapo sūnui Vaclovui Napoleonui. Pastarasis buvo paskutinis šios Jagminų šakos atstovas, kuriam 1889 m. rugsėjo 13 d. Rusijos imperijos Valdančiojo Senato Heroldijos departamentas pripažino bajorystę. Vaclovas Napoleonas Jagminas buvo vedęs Julijoną Zaleskaitę ir susilaukė vaikų: Elenos, Antano, Napoleono, Česlovo, Juozapo, Vaclovo, Eugenijos ir Vladimiro. Mirus Vaclovui Napoleonui Jagminui, Valatkonių Būdų dvarą iki nacionalizacijos 1947 m. valdė ir prižiūrėjo jo vyriausiasis sūnus Antanas Jagminas (1895-1964), kuris palikuonių nepaliko. Kad išvengti tremties į Sibirą, Jagminai buvo priversti apleisti Valatkonių Būdų dvarą, kurio pastatai sovietiniu laikotarpiu (XX a. 6 deš.) sunyko ir iki šių dienų neišliko. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, Jagminams priklausiusi Valatkonių Būdų dvaro žemė gražinta Vaclovo Napoleono Jagmino anūkams, tarp kurių Juozapo Jagmino (1904-1980) ir Julijanos Putelytės sūnui Leonardui (g.1944) bei dukrai Reginai Marijai Dalei (g.1940), kurie ja disponuoja iki šiol.

Leonardas Jagminas yra vedęs Genovaitę Nerlikaitę, gyvena Panevėžyje, yra sukaupęs ir susisteminęs didelį giminės archyvą bei aprašęs Jagminų istoriją. Jų sūnus Tadas Jagminas (g.1979) užėmė įvairias pareigas valstybės tarnyboje, toliau dirba viešajame sektoriuje. LBKS bajorystės pripažinimo aktus 1997-1998 m. yra įteikusi Marijai Reginai Dalei Jagminaitei Livdans, Leonardui Jagminui bei jo sūnui Tadui.

Leonardas Jagminas

JASIENSKIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

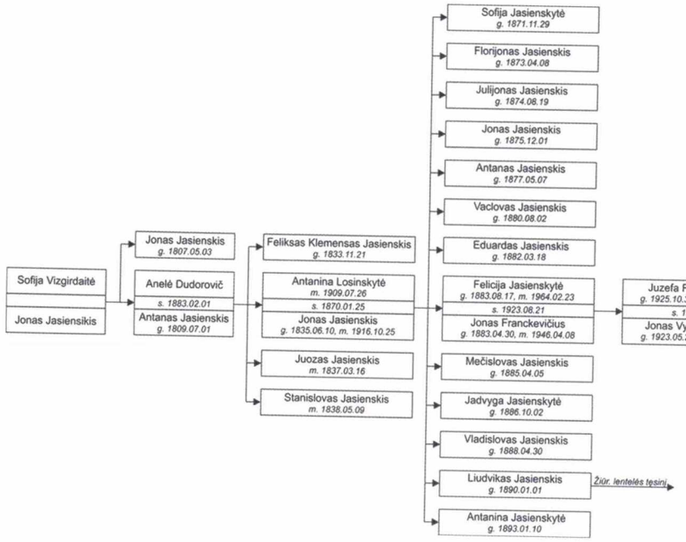

JASIENSKIAI

Herbas Dolęngo

Bajorų Jasienskių giminė žinoma nuo XVIII a. Protėviai gyveno Raseinių paviete, turėjo kelis dvarus ir didelius žemės sklypus. Tai – Felicija Jasienskytė (g.1883-10-17) iš Anulinos dvaro (LVIA, f.669, ap.9, b.53, l.250) ir

Liudvikas Jasienskis (g.1890-01-01) iš Pašaltuonio dvaro, kurių tėvai – Jonas Jasienskis ir Antanina Losinskytė (LVIA, f.669, ap.9, b.78, l.155). Vyriausioji Liudviko Jasienskio ir Liudvikos Kolendo (1886-09-05 – 1944-04-09) dukra – Eugenija Jasienskytė (Mockienė) (g.1910-09-26). Kita Liudviko dukra – Julijona Jasienskytė (Statkienė), kurios dvynė sesuo Liudvika mirė gimdant.

Giminę garsino ir garsina didelis būrys iškilių žmonių. Vyresnysis Liudviko brolis – kunigas Julijonas Jasienskis (g.1874-08-19; LVIA, f.669, ap.9, b.27, l.128). Kaimo šviesuolių pedagogų dinastijai priklauso: Eugenija Mockienė (g.1913), dirbusi Skaudvilės mokykloje, vėliau tapusi pirmąja mokytoja Taubučių pradinėje mokykloje, kuriai papildomas patalpas savo dvare suteikė turtingas ūkininkas, Taubučių malūno savininkas Simeonas Mockus, būsimojo Eugenijos vyro tėvas. Albertas Mockus kartu su žmona taip pat prisidėjo prie mokyklos vystymo ir mecenavimo. 1955 m. šeimai grįžus iš tremties, Eugenija tęsė darbą Kretingalės mokykloje; Julija Statkienė įgijo išsilavinimą komercijos mokykloje, dirbo Sakalynės, Tauragės ir Klaipėdos mokyklų mokytoja; Edvardas Jasienskis – Košių pradinės mokyklos mokytojas ir vadovas, kaimo švietėjas ir Lietuvos istorijos propaguotojas; Teresė Jūratė Judita Župerkienė – tremtinė, vėliau Klaipėdos valstybinės kolegijos dėstytoja (rusų ir lietuvių k.), LBKS Klaipėdos krašto tarybos narė, gidė (nuo 1974); Erika Beriozkinienė – Klaipėdos „Versmės“ progimnazijos mokytoja-metodininkė; Jolita Riškuvienė – Skaudvilės mokyklos anglų kalbos vyr. mokytoja. Gydytojų dinastijai priklauso: Juzefa Nainienė – medicinos mokslų daktarė, chirurgė odontologė; Jūratė Diržauskienė – Klaipėdos respublikinės ligoninės otorinolaringologė, skyriaus vedėja; Marius Diržauskas – biomedicinos mokslų daktaras, Klaipėdos jūrininkų ligoninės akušeris ginekologas; Lilija Socevičienė – gydytoja oftalmologė mikrochirurgė, dirbusi Klaipėdoje, vėliau – Vilniaus Antakalnio ligoninės skyriaus vedėja, Vilniaus m. ir SAM vyriausioji oftalmologė, ambulatorinės kataraktos chirurgijos pradininkė Lietuvoje (1992), nuo 2003 m. dirbanti šeimos privačioje klinikoje LIREMA, VU Šeimos centro dėstytoja, išleidusi elektroninę mokomąją knygą-atlasą, skirtą šeimos gydytojams, viena iš Lietuvos gydytojų sąjungos steigėjų ir garbės narė (daug kartų pelniusi SAM, LR Prezidento ir Vilniaus krašto chirurgų draugijos apdovanojimus); Mindaugas Socevičius - UAB "Lirema" - akių ligų klinikos, įkurtos 2003 m. Vilniuje su filialais Kaune, Klaipėdoje ir Stokholme, direktorius. Romualda Šaltenė – Vilniaus Raudonojo kryžiaus ligoninės gydytoja oftalmologė.

Giminę garsina ir kitų specialybių atstovai: Sa-

Jasienskiai.

lomėja Vaitkevičienė – technikos mokslų daktarė; Liudvikas Jasienskas – Panevėžio SKAT transporto eskadrilės lakūnas (KAM ir NATO apdovanojimai už tarptautines misijas); Jonas Mockus – LBKS Klaipėdos krašto draugijos vadas ir senatorius (nuo 2015); Gražina Matukevičienė – redaktorė ir anglų kalbos vertėja, išvertusi daugiau kaip 20 knygų.

Giminė kasmet susitinka, atnaujina ir palaiko glaudų ryšį, aktyviai ir sumaniai leidžia laiką kartu (sporto varžybos, protmūšiai, menai, šokiai; giminė labai dainininga). Šiuo metu giminę sudaro 75 asmenys, kurių didžioji dauguma priklauso LBKS Klaipėdos kraštui.

Lilija Socevičienė

JUCEVIČIAI

Herbas Leliva

Pirmosios dokumentais grįstos žinios apie Žemaitijos bajorų Jucevičių giminę pasiekia iš 1653-05-15 (LVIA, f.391, ap.8, b.2577, l.151), kai buvo sudarytas testamentas, kuriuo Andriejus Jucevičius (1) paliko sūnums Jurgiui (2) ir Jokūbui (3) Spirgės-Pakražančio dvarą. Vėliau ši nuosavybė Andriejaus anūkų Stanislovo (4) ir Jono (5) buvo pardavinėjama dalimis 1790 m., 1791-04-05. Likusieji ūkiai testamentu atiteko Stanislovo sūnums Motiejui (7) ir Tadui (6) bei Jono sūnums Juozapui (9), Baltramiejui Bernardui (10) ir Andriejui (8).

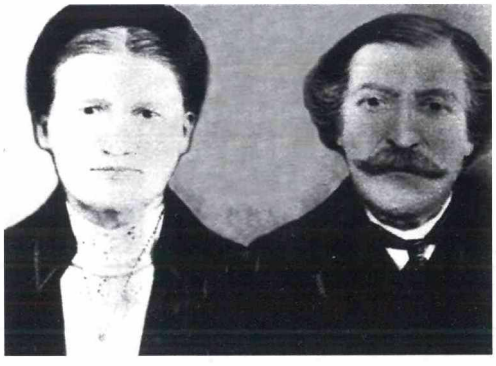

Seniausia išlikusi šeimos nuotrauka: Adomas Viktorinas ir Stanislava (Dudoravičiūtė) Jucevičiai.

Andriejaus (8) (g.1766-11-25) (LVIA, f.391, ap.8, b.2577, l.151) pėdsakai aptinkami bajorų surašymuose ~1814 m. Raseinių paviete, Pašilės parapijoje, Rukšių palivarke nuomojamoje žemėje kartu su žmona Joana, broliu Kazimieru ir vaikais Jurgiu (21), Juozapu, Izidoriumi (19), Simonu (20) ir dukra Marijona (LVIA, f.515, ap.15, b.477, l.332v). Išlikusiame genealoginiame medyje (LVIA, f.391, ap.8, b.2577, l.151) sūnus Juozapas ir brolis Kazimieras neminimi.

Izidoriaus (19) ir jo tėvo Andriejaus (8) vardai vėl aptinkami ~ 1821 m. bajorų surašyme Raseinių paviete, Kaltinėnų parapijoje, Stoniuose (LVIA, f.515, ap.15, b.477, l.348v), prieš tai dar 1795 m. surašymo metu jie kaip bajorai užrašyti Raseinių paviete, Kaltinėnų parap., Kalnėnų dvare, Paupių k. Vėliau Izidorius (19), jau vedęs Veroniką Šimovičiūtę, kartu su vaikais Pranciškumi (37), Hilarijumi (38), Stanislovu (40), Juozapu (39), Rafaeliu (41), Adomu (36), Karolina ir Juzefa surašomas Pašilės parap., Šilogalėje (LVIA, f.605, ap.8, b.50, Nr.1629, l.11v).

Andriejus (8) mirė 1839-08-20 Beržpolyje (Pašilės parap.) (LVIA, f.669, ap.1, b.901, l.814v, §10), sulaukęs 80 m., mirimo įraše šalia jau anksčiau išvardintų vaikų dar minimas Kajetonas ir 3 seserys – Kotryna, Teklė, Domicelė, galima manyti, kad Andriejus (8) iš viso išaugino 9 vaikus.

Izidorius (19) tokio amžiaus kaip tėvas nesulaukė, 1854-02-27 Kenstiškėse (Pašilės parap.) (LVIA, f.669, ap.1, b.1201, l.117v, §10) jį pakirto tuo metu dažna liga džiova, žmona Veronika jį pergyveno dar 22 metais ir mirė 1876-04-18 Kenstiškėse (LVIA, f.669, ap.7, b.38, l.68, §14), išauginusi 6 sūnus ir 2 dukras – Juzefą ir Karoliną. Jų sūnus Adomas Viktorinas (36) (g.1836-12-23) vedė bajoraitę Stanislavą Dudoravičiūtę (h. *Naktikovas* (Slepowron) (LVIA, f.391, ap.8, b.2566, l.79), gimusią 1843-12-12 Stulgiuose (LVIA, f.669, ap.1, b.987, l.501v, §63), pagal pasakojimus iš labai turtingos giminės.

Stanislava buvo labai graži, ji baigė mokslus Varšuvoje, mokėjo daug kalbų, grįžusi į Lietuvą, mokė vaikus. Vedybos įvyko Kelmėje 1864-02-10 (LVIA, f.669, ap.1, b.1443, l.3v, §12). Susilaukė 9 vaikų, vienas iš jų gimė 1870-09-29 Kenstiškėse (Pašilės parap.) (LVIA, f.669, ap.7, b.15, l.1162v §45) ir buvo pavadintas Vincentu (42).

Jis 1906-01-24 Pašilėje (LVIA, f.669, ap.7, b.130, l.65v, §3) vedė vienturtę bajoraitę Juliją Rimšaitę (g.1884-05-11 Beržpolyje (Pašilės parap.) (LVIA, f.669, ap.7, b.60, l.158v, §22). Sutuoktiniai buvo laimingi ir vienas kitą labai mylėjo. Kadangi ir Vincentas (42), ir Julija labai mėgo žmones, abu buvo linksmo charakterio, o Julija pasižymėjo šmaikštumu ir geru humoro jausmu, jų namuose nuolat vyko susiėjimai, pavasarininkų sueigos.

Šeima prižiūrėjo Užlankės dvarą, priklausiusį Gedgaudienei, sutaupę pinigų nusipirko žemės Karklėnaliuose (Pašilės parap.) ~ 56 ha (dalis jos iš tos pa-

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

JUCEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

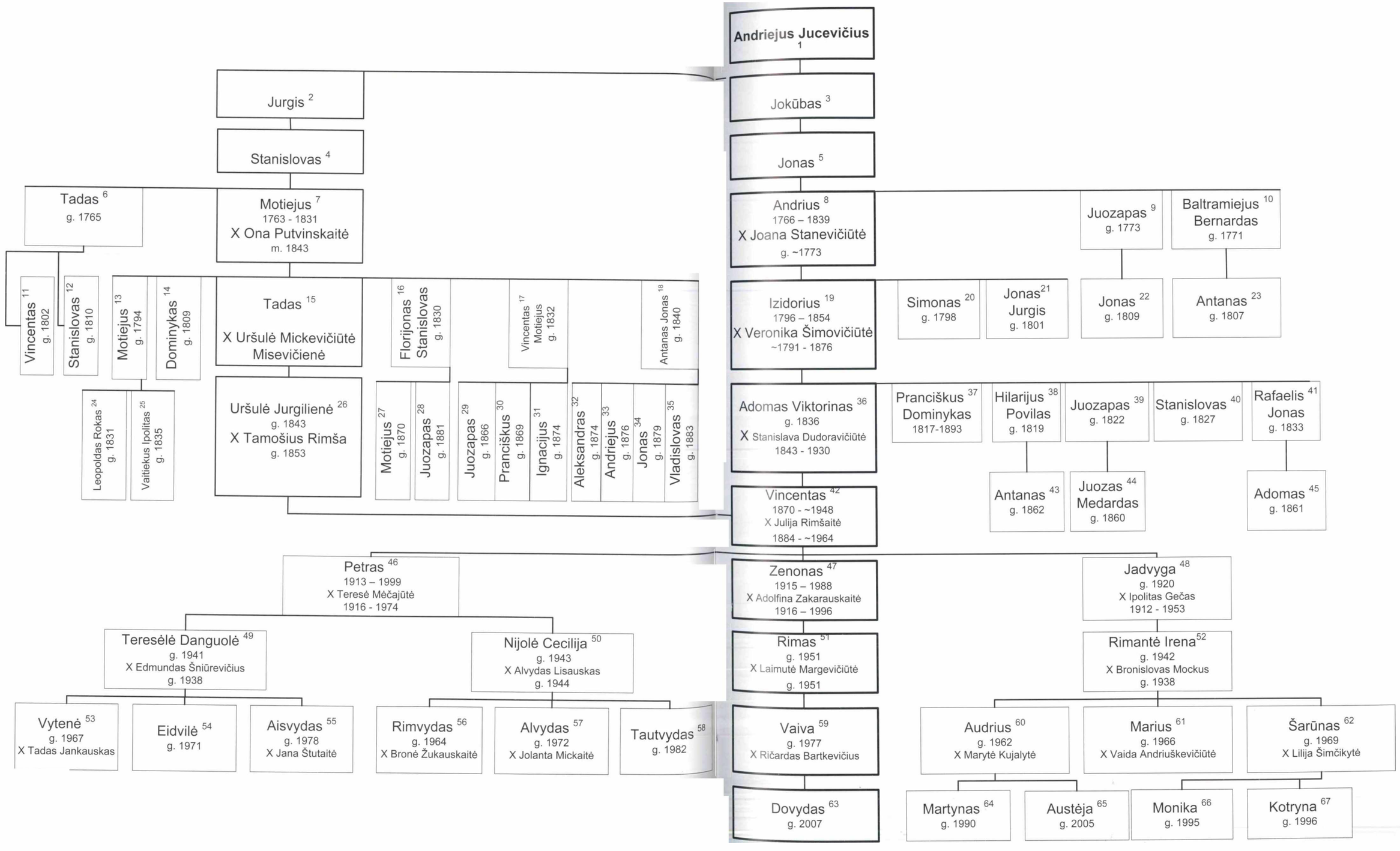

Julija (Rimšaitė) Jucevičienė jaunystėje.

Vincentas Jucevičius.

čios Gedgaudienės), dar 20 ha Girdvainiškėse atiteko iš mirusio brolio Mykolo, tačiau ji buvo praskolinta. Vincentas (42) daug metų mokėjo skolą, kad žemę išpirktų, paskutinė įmoka buvo padaryta prieš pat Lietuvai netenkant nepriklausomybės, Vincentas (42) trumpai džiaugėsi visiškai sutvarkyta nuosavybe. Šeima augino 11 vaikų, todėl Vincentas (42), rūpindamasis jų švietimu, samdė mokytoją, kartu mokėsi ir kaimynų vaikai, tad veikė nemaža mokyklėlė.

Į aukštuosius mokslus (teisė) pavyko išleisti tik sūnų Petrą (46) (1913-08-11 – 1999-06-10), kuris 1940-06-23 vedė Teresę Mėčajūtę (1916-11-14 – 1974-08-13), su ja susilaukė 4 vaikų, tarp jų Teresėlės Danguolės (g.1941-03-14) ir Nijolės Cecilijos (g.1943-08-01) (LBKS archyvas, Nijolės Cecilijos Lisauskienės legitimacijos byla Nr.1940, Teresėlės Danguolės Šniūrevičienės – Nr.1941). Šeima kartu su frontu pasitraukė į Žemaitiją. Petras (46) slapstėsi nuo sovietų kariuomenės, tačiau buvo suimtas, kalėjo, vėliau šeima apsigyveno Vilniaus priemiestyje. Nenorėdamas dirbti sovietinėje teisėsaugoje, jis visą šį laiką dirbo buhalteriu ir ekonomistu. Buvęs ateitininkas Kražių gimnazijoje, niekada neapleido Bažnyčios, šv. Mišių ir pamaldų, vėliau prisidėjo platinant „Katalikų Bažnyčios Kroniką“ (Kražiai. Chicago, 1983, p.160, 162, 173, 209, 231).

Teresėlė Danguolė (49) (Meno pašaukti: Nacionalinės M. K. Čiurlionio menų mokyklos metraštis. Kn.1: 1945-1960 metai. Vilnius, 2001, p.360) – germanistė, vertėja, stilistė, redaktorė, 1964 m. ištekėjo už Edmundo Šniūrevičiaus (inžinieriaus mechaniko) ir susilaukė 3 vaikų. Nijolė Cecilija (50) – fizikė metalografė, spektroskopistė, mokslinė bendradarbė ir dėstytoja, 1963 m. ištekėjo už Alvydo Lisausko (tarnautojas). Susilaukė 3 sūnų. Atgimimo metais buvo Vilniaus m. Sąjūdžio tarybos narė. Baigusi Aukštąją katechetų mokyklą prie Kauno tarpdiecezinės kunigų seminarijos, 1997-2006 m. dirbo tikybos mokytoja.

Vincento sūnus Zenonas (47) (g.1915-04-11 Užlankių k., Pašilės parap.), 1942-02-11 Kražiuose vedė Adolfiną Zakarauskaitę (1916-12-20 – 1996-07-28).

Abu įsikūrė Varniuose, ten nusipirko namą, 1951 m. gimė sūnus Rimas Jucevičius (51) (BPA rejestro nr.918). Šeimai gal dėl Dievo malonės, gal dėl to, kad buvo labai mylimi miestelyje ir niekas neįskundė, pavyko išvengti Sibiro, kalėjimų ir kitų to meto sovietinių represijų, nežiūrint to, kad buvo ypač religingi ir dideli nepriklausomos Lietuvos patriotai. Zenono (47) mirtis 1988-03-19 buvo ypatingai paženklinta – po išpažinties ir šv. Mišių, grįžęs iš bažnyčios, nuėjo prigulti ir užmigo... tyliai ramiai, be jokios sumaišties. Likusi viena Adolfina persikėlė gyventi pas sūnų Rimą (51), kuris Kaune, baigęs aukštuosius mokslus ir tapęs inžinieriumi-konstruktoriumi bei 1973-07-14 Pažėruose (Kauno r.) vedęs *Szeliga* herbo bajoraitę Laimutę Margevičiūtę (g.1951-04-08) (BPA rejestro nr.917), sąmoningai grįžo gyventi arčiau gimtųjų vietų – į Gargždus, kur pasistatė namą, įsikūrė ir gyvena iki šiol. Šeimai gimė dukra Vaiva (59) (BPA rejestro nr.919).

Vaiva Jucevičiūtė (59) – dainininkė, socialinių mokslų daktarė, docentė, vyresnioji mokslo darbuotoja, gyvena Vilniuje, ištekėjusi už Ričardo Bartkevičiaus, profesoriaus, dailininko. Aktyviai reiškėsi LBKS veikloje nuo 2002 m. (senatorė, Vilniaus krašto tarybos narė, Vilniaus krašto vado pavaduotoja kultūrai). Jauniausias šios šakos atstovas Dovydas (63) į Vaivos (59) šeimą atkeliavo 2007 m.

Vincento (42) dukra Jadvyga (48) (g.1920-09-09 Karklėnaliuose, Pašilės parap.), 1941 m. susituokė su Ipolitu Geču (1912-1953), gyveno Varniuose. Pokario metais nacionalizavus turtą, šeima slapstėsi nuo išvežimų ir trėmimų. Deja, 1947 m. Ipolitas buvo areštuotas, apkaltintas kenkimu sovietų valdžiai ir ištremtas į

Adolfina (Zakarauskaitė) Jucevičienė. Zenonas Jucevičius.

Pečioros lagerius, kur ir mirė. Jadvyga (48) susilaukė 2 vaikų, vienas iš kurių – Rimantė Irena (52) (g. 1942) (BPA rejestro nr.1942) visą gyvenimą atidavė gydytojo profesijai, gyvena Vilniuje. 1961 m. ištekėjusi už Bronislovo Mockaus, užaugino 3 sūnus: Audrių (60) (BPA rejestro nr.2635), Marijų (61) (BPA rejestro nr.2637) ir Šarūną (62) (BPA rejestro nr.2636).

Iš pačių žymiausių giminės žmonių paminėtini: Jurgis Jucevičius, minimas vyskupo M. Valančiaus, nes 1781 m. atstatė Pašilės bažnyčią, o 1795 m. užrašė jai valaką ir išrūpino parapijos teises (Mūsų Lietuva, IV t. Vilnius, 1991, p.522); Liudvikas Adomas Jucevičius (1813-1846) – literatas, žemaičių lietuviškojo sąjūdžio dalyvis, kraštotyrininkas ir tautosakininkas, vertėjas. Reikšmingiausi darbai: „Mokyti žemaičiai“ (1841), „Žemaitijos atsiminimai“ (1842), „Lietuva“ (1846); lakūnas Steponas Darius (tikrasis vardas ir pavardė – Steponas Jucevičius) (1896-1933), su Stasiu Girėnu perskridęs Atlantą. Kol kas tai tik žodinė giminės istorija, LVIA dokumentų, įrodančių tiesioginę šių žmonių sąsają su aprašomąja gimine, dar nesurasta.

Vaiva Jucevičiūtė-Bartkevičienė

KAKTAVIČIAI

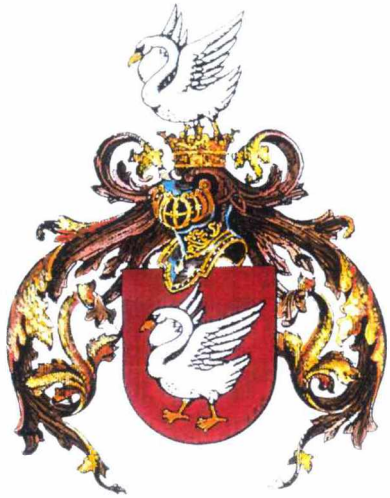

Herbas Gulbė (Łabędź)

LVIA saugomuose dokumentuose bajorų Kaktavičių giminė minima nuo XVII a. pr. Žemaičių kunigaikščio žemių teisme 1630-09-14 aktu, patvirtintu 1631-07-10, Danielius Kaktavičius, s. Valento, užrašė Pagilžės dvarą savo žmonai Marijonai Šupelytei (Šupelownai). Valento žmonos Kotrynos 1641-12-20 sudarytas ir 1642-01-10 Žemaitijos zemstvoje patvirtintas testamentas liudija, kad Valentas, s. Lauryno, užrašė piniginę sumą savo sūnui Danieliui kaip Pagilžės dvaro užstatą. Stanislovas Kaktavičius, s. Danieliaus, turėjęs 4 sūnus, 1720-06-10 aktu, patvirtintu 1766-09-26

Valstybės apdovanojimą įteikus su Lietuvos Respublikos Prezidente Dalia Grybauskaite. Šalia Leono žmonos Silvijos – brolis Vaclovas. 2016 m. liepos 6 d.

Telšių zemstvoje, paveldėjo Keturnagių dvarą, pirktą iš Lauryno ir Justinos Golkontų (1766-08-28 Onos Kaktavičiūtės, d. Stanislovo, vardu sudarytas ir patvirtintas testamentas). Jurgis Kaktavičius, s. Stanislovo, turėjo Siraičių dvarą (1745-08-22 pirkimo aktas). Simonas Kaktavičius, s. Jurgio, amžina teise paveldėjo Siraičių dvarą (Šiaulių zemstvos 1778-01-15 aktas ir 1795-11-30 gyventojų surašymas).

Žymiausi Kaktavičių giminės atstovai – karininkai Aleksandras Kaktavičius (g. 1805 12 04 - ?) ir Valerijonas Kaktavičius (1830 04 03-1913 01 13) – dalyvavo 1863 m. sukilime.

Iki 1832 m. giminės herbas buvo *Trzaska*, 1832 m. Vilniaus gubernijos deputatų susirinkimas patvirtino Kaktavičių bajorystę ir herbą *Gulbė* (LVIA, f.391, b.855, ap.7).

Leonas Peleckis-Kaktavičius (g.1946-05-04 Šiaulių priemiestyje) – poetas, prozininkas, literatūrologas, eseistas, visuomenės veikėjas. 1975 m. baigė Šiaulių pedagoginį institutą (dab. Šiaulių universitetas). 1971-1989 m. – Šiaulių medžio apdirbimo kombinato inžinierius konstruktorius. 1989 m. po 45 m. pertraukos atnaujino literatūros almanacho “Varpai” leidybą, yra vyriausiasis redaktorius ir leidėjas. 1992-2004 m.

Leonas Peleckis-Kaktavičius su žmona Silvija prie protėvių dvaro. Siraičiai (Telšių r.). 2002 m. rugsėjis.

Leonas Peleckis-Kaktavičius su žmona Silvija ir sūnumi Mindaugu. 1998 m.

– dienraščio "Lietuvos aidas" Šiaulių skyriaus vedėjas. Istorijos ir kultūros žurnalų "Lietuvos bajoras" (nuo 2005 m.) ir "Genealogija ir heraldika" (nuo 2017 m.) vyriausiasis redaktorius. Lietuvių P.E.N. centro, Lietuvos rašytojų sąjungos, Lietuvos meno kūrėjų asociacijos, Lietuvos žurnalistų draugijos narys. Ilgametis LBKS senatorius, Šiaulių apskrities bajorų vadas (1996-2006), LBKS Garbės bajoras (2006). BPA rejestro nr.107.

1991 m. debiutavo eilėraščių rinkiniu "Sugrįžta giedra", šiuo metu 36 knygų (monografijų, esė, studijų, pokalbių, kūrybinių portretų ir kt.) autorius. Išskirtinė knyga apie bajoraitę, pirmąją lietuvių aktorę profesionalę Stanislavą Jakševičiūtę-Venclauskienę ir jos unikaliąją šeimą, rinkdamas jai medžiagą autorius paskyrė beveik tris dešimtmečius; 2009 m. išleista antroji, papildyta memuarinės eseistikos knyga "Namuose ant Pasadnos ulyčios. Dar po dvidešimties metų". Esė knygos "Sustabdytas laikas" (2001) herojai – Lietuvos kultūros įžymybės, tarp jų ir bajorai, už ją autorius pelnė respublikinę Stasio Lozoraičio premiją "Kelyje į Vilties Prezidento Lietuvą" (2002). Parengė spaudai ir išleido K. Jankausko, J. Jankaus, K. Barėno, A. Vaičaičio ir kt. knygų, sudarė ir išleido prisiminimų, straipsnių, studijų, laiškų knygą "Varpai": istorija, autoriai, akcentai" (2011). "Varpai" – vienas iš nedaugelio leidinių Lietuvoje, nuo Atgimimo metų leidžiami iki šiol. Iš viso išleisti 36 solidūs tomai, kuriuose spausdinami Lietuvoje ir išeivijoje gyvenantys žymiausi kūrėjai. Almanachas kiekvieną pavasarį pristatomas Lietuvos rašytojų sąjungos klube, kur už geriausias publikacijas įteikiamos literatūrinės "Varpų" premijos.

Tik Lietuvai vėl tapus nepriklausoma, Leonas susitiko su nuo pokario metų Didžiojoje Britanijoje gyvenančiu dėde Kaziu Kaktavičiumi – pastoviu „Europos lietuvio" bendradarbiu. Tuomet ir paaiškėjo, kodėl sovietmečiu jam buvo uždarytos durys į platesnį pasaulį. Iš kairės: Kazys ir Margaret Kaktavičiai, Silvija ir Leonas. 1996 m. vasara.

Bajorų Venclauskių atminimo įamžinimo darbo grupės pirmininkas (1988-2008), antrojo pasaulyje Motinystės paminklo idėjos autorius (paminklas S. Jakševičiūtei-Venclauskienei atidengtas 1993 m. gegužės 2 d. Šiauliuose). Advokato Kazimiero Venclauskio (1993) ir rašytojo Kazio Jankausko (1996) gatvių Šiauliuose atsiradimo ir memorialinių lentų, skirtų pirmajam "Varpų" redaktoriui K. Jankauskui (1996) bei "Varpų" sumanytojui prof. Algirdui Juliui Greimui, atsiradimo iniciatorius. Literatūros vakarų Šiauliuose su žymiais rašytojais ir mokslininkais organizatorius ir vedėjas, 1990-2017 m. surengęs apie 40 tokių susitikimų.

Apdovanotas Garbės ženklu "Už nuopelnus Šiaulių apskričiai" (2009), Kultūros ministerijos Padėkos raštais (2011 ir 2014), Lietuvos rašytojų sąjungos Padėkos raštu (2012), LATGA-A Aukso plunksna (2006) ir Aukso žvaigžde (2014), Kultūros ministerijos aukščiausiu apdovanojimu – Aukso garbės ženklu "Nešk savo šviesą ir tikėk" (2016), LR Seimo Pirmininko Padėkos raštu (2017). 2013 m. Šiaulių miesto kultūros ir meno premijos laureatas. 2016 m. liepos 6 d. įteiktas Ordino "Už nuopelnus Lietuvai" medalis. 2017 m. pagerbtas Algirdo Juliaus Greimo medaliu. 2018 m. už visuomeniškai aktualią publicistiką, ugdančią tautiškumą ir dvasines vertybes, apdovanotas Gabrielės Petkevičaitės-Bitės atminimo medaliu „Tarnaukite Lietuvai".

Žmona *Silvija* – rašytoja, filologė. 1968 m. Vilniaus universitete baigė lituanistiką. Dirbo pedagoginį darbą, nuo 1993 m. – literatūros almanacho "Varpai" redaktorė. Lietuvos žurnalistų draugijos narė. Šiaulių apskrities bajorų vado pavaduotoja (1996-2006). Parašė ir išleido 8 knygas (noveletės, novelečių romanas, esė). "Sugriautų namų vaikai" (1995) – pirmoji pasaulyje knyga apie "vilko vaikus", įvertinta Lietuvos žurnalistų draugijos premija, versta į vokiečių ir rusų k. Apdovanota Kultūros ministerijos, Šiaulių m. savivaldybės, LBKS Padėkos raštais. 2017 m. Šiaulių miesto kultūros ir meno premijos laureatė. BPA rejestro nr.211.

Sūnus *Mindaugas* (g.1975 09 12 Šiauliuose) – rašytojas, žurnalistikos magistras, filosofas, vertėjas. 1993 m. baigė Šiaulių J. Janonio vid. mokyklą, 1999 m. – Vilniaus universitetą. 1996 m. studijavo žurnalistiką Utrechto universitete (Nyderlandai), 1998 m. – žurnalistiką ir Europos Sąjungos politikos pradmenis Århuso universitete (Danija), 2003 m. stažavo Maastrichto universitete (Nyderlandai) ir Briuselyje (Belgija). 1999-2004 m. dirbo reporteriu, kultūros, teisėtvarkos skyriuose specialiuoju korespondentu bei skyriaus redaktoriumi dienraštyje "Respublika". 2004-2005 m. – europarlamentaro Justo Vinco Paleckio bei Seimo narės Kazimieros Danutės Prunskienės padėjėjas. 2007 m. – viešųjų ryšių tarnybos vyriausiasis specialistas Vilniaus m. savivaldybėje. Buvo "Literatūros ir meno"

KAKTAVIČIŲ GIMINĖS ISTORINIS GENEALOGINIS MEDIS, sudarytas XIX a. pr. (LVIA, f.391, b.1243, ap.4, l.7).

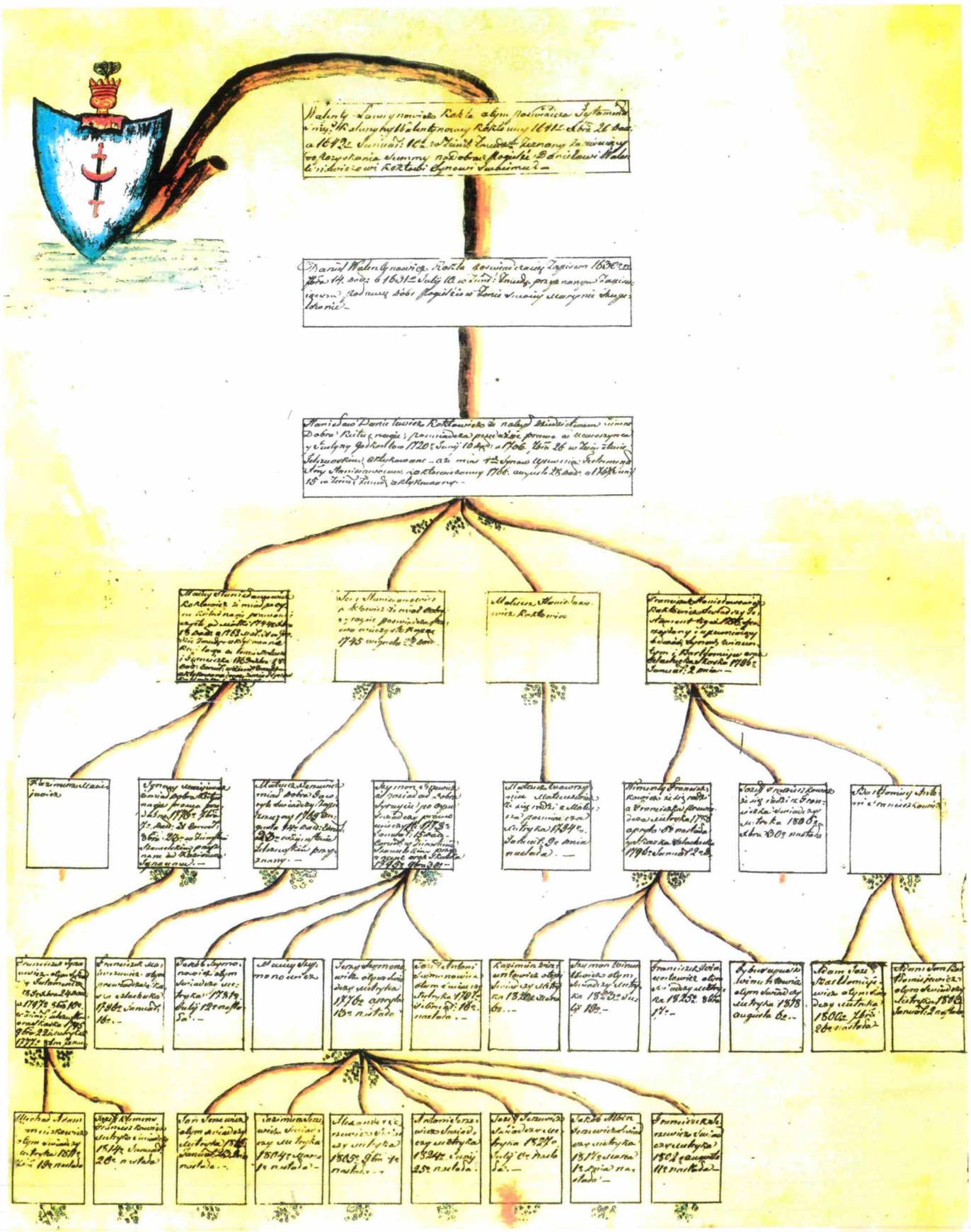

knygų apžvalgininkas, "Kultūros barų", "Metų", "Balsas.lt", "Ekspertai.eu" bendradarbis. 2012 m. įkūrė interneto svetainę-kultūros žurnalą "Radikaliai!" Vytauto Didžiojo universiteto doktorantas (filosofijos kryptis).

Kaip jauniausias autorius (eilėraščių, pasakų, fantastikos rinkiniu debiutavo 14-kos metų) įrašytas į knygą "Lietuvos rekordai". Pasižymėjo ir kaip jauniausias Gineso (Guiness) pasaulio rekordų knygos vertėjas į lietuvių kalbą (1990). Parašė ir išleido 11 knygų (eilėraščiai, vizijos, proza, monografija, mitologijos studija), su bendraautoriumi A. Lyva – dar 5 romanus. Iš anglų k. išvertė C. Honoré "Garbė lėtumui: pasaulinis judėjimas meta iššūkį greičio kultui" ("Vaga", 2009). 3 knygos išleistos užsienyje (Australijoje, Prancūzijoje, Vokietijoje). Lietuvos rašytojų sąjungos narys nuo 2008 m. BPA rejestro nr.033.

Giedrius Čepurna

KANTAUTAI

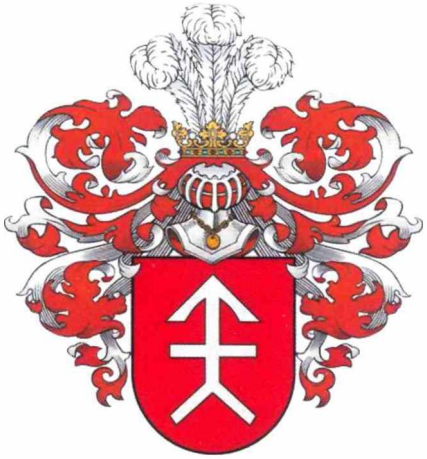

Herbas Koscieša

Kantautai – sena žemaičių bajorų giminė, kurios atstovai jau XV a. buvo aktyvūs politikai. Kantautas [šaltiniuose rašomas Kontowt, Kintowt] buvo Žemaičių seniūnas 1435–1438 m. Šias pareigas užėmė tada, „kai Lietuvos didysis kunigaikštis Žygimantas Kęstutaitis buvo suėmęs žemaičių seniūną Kęsgailą, jį kalinęs ir pašalinęs iš seniūno pareigų. Kunigaikščio Kazimiero laikais, kad sutvirtintų žemaičių ištikimybę kunigaikščiui", Kantautas buvo paskirtas trejiems metams žemaičių seniūnu, o vėliau, iki 1452 m. buvo žemaičių seniūno Mykolo Kęsgailos pavaduotoju (Lietuvos metraštis, Bychovco kronika. Vilnius: Vaga, 1971, p.130,131,291; Lietuvių Enciklopedija, „Kantautas", t. X. Boston, Massachusetts, USA, 1957, p. 455).

Bajoriška Kantautų kilmė buvo patvirtinta bajorų deputatų suvažiavimų dekretais – 1799-0119 ir

Benigna Žilevičiūtė-Ružicka, 1863 m. sukilimo dalyvė, 10 metų išbuvusi Sibire už moterų kreipimąsi į carą, ir jos sesuo Bogumila Žilevičiūtė-Kantautienė (42) su savo vaikais Adomu (48), Ona ir Emilija. Liepoja, 1877 m.

1832-12-21 Vilniaus gubernijoje, 1845-05-05 ir 1850-04-18 Kauno gubernijoje, o vėliau papildyta 1866-04-13, 1817-11-15, 1880-07-31 ir 1881-07-25. Valstybės Senato heraldijos departamente įrašyta į kilmingųjų knygos pirmąją dalį 1850-08-19 Nr. 6927, 1856-02-11 Nr. 1458, 1888-03-03 Nr.895 ir 1896-02-29 Nr. 2044.

Giminės genealogijos schema prasideda nuo Stanislovo Kantauto [1] (XVI a.), kurio sūnaus Motiejaus [2] dokumentai buvo pristatyti Žemaičių žemiečių teisme 1608-08-24. Motiejus [2] turėjo du sūnus – Stanislovą [3], kuris dokumentuose minimas 1651-04-18 ir Samuelį [4], 1669-04-06 Raseinių žemiečių teisme parašiusį testamentą. Nuo čia prasideda dvi Kantautų giminės šakos.

Stanislovo [3] sūnus Kazimieras [5] paveldėjo Močėnų-Daškonių dvarus, o Samuelio [4] palikuonys valdė Šiliškių-Dauterių dvarus.

Kazimiero [5] anūkas Tomas [12] turėjo 4 sūnus – Matą [19], Jerominą [20], Jokūbą [21], Joną [22]. Tik Jokūbo [21] vaikai Adomas [30] ir Pranas [31] paveldėjo Daškonis.

Adomas [30] gimė 1797 m. Būdamas 15 metų, kaip patarė jam tėvas, prisijungė prie Napoleono armijos. Vėliau vedė Teresą Liaugardaitę (**A6**) ir turėjo sūnų Boleslovą [42] (**A2**), kuris vedė Bogumilą Žilevičiutę, herbo *Lubicz* bajoraitę. Bogumilos mama buvo Felicija Žilevičienė (Koreivaitė) iš Panevėžiuko dvaro (**A1**). Koreivos buvo vieni iš tų Lietuvos bajorų, kurie Horodlėje susigiminiavo su lenkų bajorais, dovanų įgydami herbą *Dębno*. Boleslovas [42] turėjo sūnų Adomą [48] ir dukras Oną ir Emiliją. Adomas [48] gimė 1871 m. Daškonyse. Mokytis buvo išsiųstas į vokiečių mokyklą Liepojoje (**A3**), po to į Peterburgą, o pablogėjus motinos sveikatai, grįžo į Lietuvą ir tęsė mokslus Šiaulių gimnazijoje. Nuo jaunų dienų buvo aktyvus visuomenės veikėjas. Palaikė lietuvišką spaudą. Dar gyvendamas Šiauliuose 1917 m. rugsėjo 18–22 d. kartu su kitais Kėdainių apskrities delegatais dalyvavo Vilniaus Lietuvos konferencijoje. Jau 1918 m. Adomas [48] pirmasis Kėdainių apskrityje gavo iš Vilniaus atsiųstą didelio formato šilkinę trispalvę su T. Daugirdo

KANTAUTŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

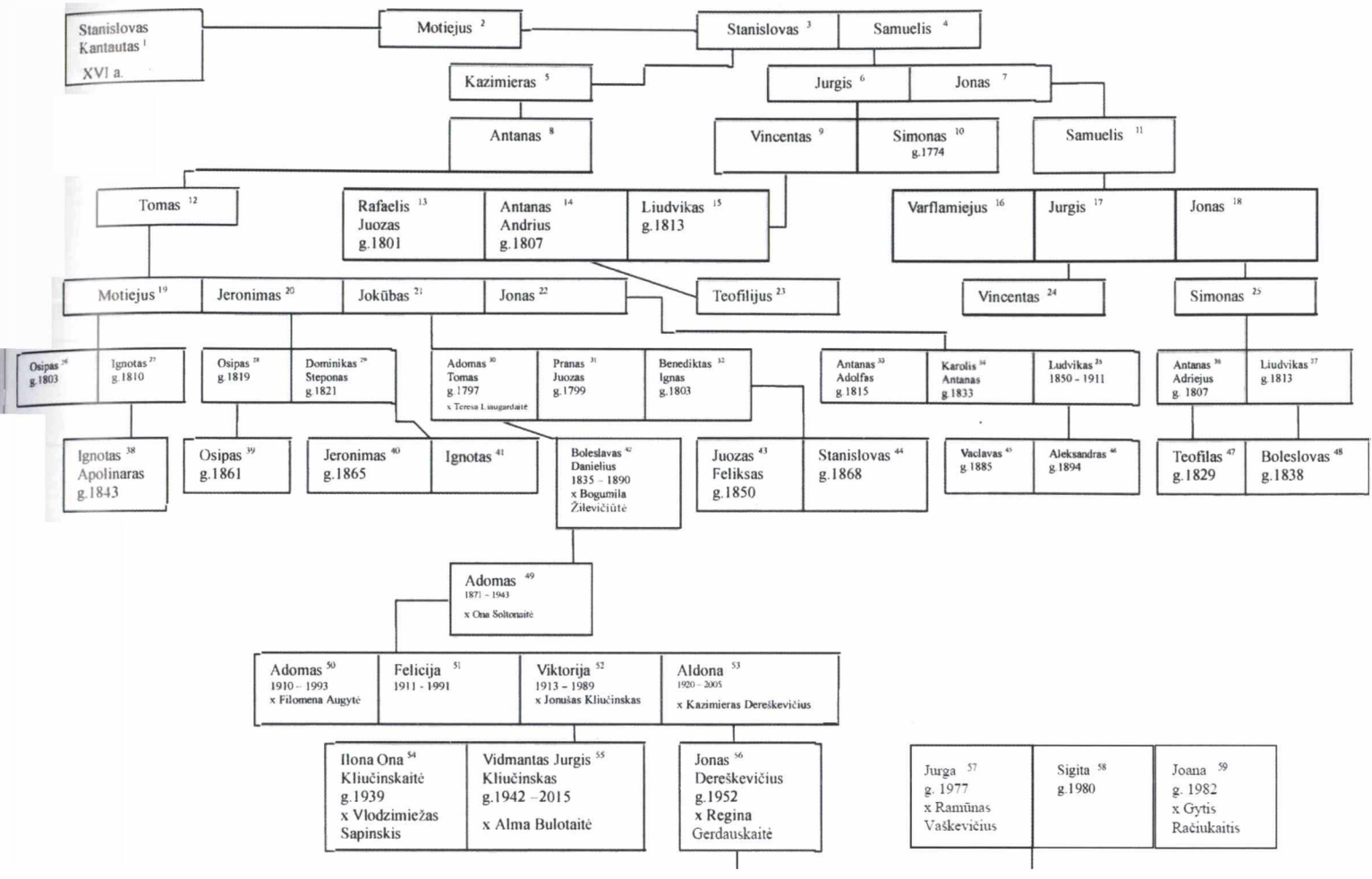

nupieštais Vyčiu ir Gedimino stulpais kitoje vėliavos pusėje. Kėdainių karo komendantas J. Šaranauskas skolindavosi tą vėliavą savanoriams duodant priesaiką. **1919 m. pirmasis žuvęs Nepriklausomybės kovų savanoris Povilas Lukšys prie šios vėliavos taip pat buvo davęs priesaiką. Taučiūnuose (Kėdainių r.) jam pastatytas paminklas.** Vytauto Didžiojo metais tą tautinę Lietuvos vėliavą perdavė per pulkininką J. Šaranauską Kauno Karo muziejui. Paskelbus Lietuvos nepriklausomybę, Adomas [48] organizavo savanorius, supirkinėjo iš vokiečių ginklus. Nuo 1919 m. priklausė Lietuvos šaulių sąjungai, vėliau Pažangos partijai ir Tautininkų sąjungai. Už nuopelnus Lietuvai Adomas (48) apdovanotas DLK Gedimino ordinu. (**A4**) (Lietuvos miestai ir miesteliai: Kėdainių apskritis, t. 3, Kėdainiai, 1934; Neoficialioji Lietuvos vėliava, Tėviškės žiburiai, 1995-02-14, Nr. 11 (2346), Kanada, p.3). Buvo vedęs Oną Soltonaitę, turėjo sūnų Adomą [49] ir 3 dukteris –

Boleslovas Kantautas (42) 1880 m.

Felicija Žilevičienė-Koreivaitė (h. Dębno) 1887m.

Adomo Kantauto šeima. Sėdi Ona ir Adomas Kantautai, stovi jų vaikai Aldona Kantautaitė-Dereškevičienė, Felicija Kantautaitė, Adomas Kantautas ir Viktorija Kantautaitė - Kliučinskienė. 1930 m.

Feliciją [50], Viktoriją [51], Aldoną [52]. (**A5**). Adomas (48) mirė 1943 m., palaidotas Dotnuvos kapinėse.

Adomo [48] sūnus Adomas [49] gimė 1910 m. Daškonyse. 1928 m. baigė Kėdainių gimnaziją, 1928-1930 m. studijavo Vytauto Didžiojo universitete elektrotechniką o 1930-1934 m. – Prekybos institute Kopenhagoje. 1934–1936 m. buvo Šiaulių valstybinės vidurinės prekybos mokyklos direktorius, 1939 m. – Tauragės maisto fabriko direktorius. 1944 m. per Vokietiją pasitraukė į Šveicariją, o 1947 m. emigravo į Kanadą. 1960 m. magistro laipsniu baigė Vašingtono universitetą (Seatle), įgydamas bibliotekininko specialybę. Grįžęs iš JAV į Kanadą, dirbo Albertos universiteto bibliotekoje Edmontone retų kalbų (lotynų, skandinavų, suomių, estų ir lietuvių) knygų kataloguotoju. Pagal savo specialybę paskelbė straipsnių anglų ir lietuvių žurnaluose. Pagrindinis jo veikalas – dvi bibliografijos knygos: "A Lithuanian Bibliography" (1975) ir "Supplement to a Lithuanian Bibliography" (1979). Pirmajame tome suregistruota 10168 lietuviškų ir lituanistinių leidinių, antrajame – 4125. Šalia savo specialybės Edmontone buvo veiklus lietuvių bendruomenės narys, dažnas jos valdybos pirmininkas. Buvo vedęs Filomeną Augytę. Mirė 1993 m., palaidotas Edmontono kapinėse. Jo atminimui įamžinti Lietuvoje Edmontono lietuviai

Teresa Kantautienė-Liaugardaitė (30).

Berčiūnuose pastatė penktąjį Kryžiaus kelio stotį „Simonas Kirenietis padeda Kristui nešti kryžių".

Vyresnioji Adomo [48] duktė Felicija [50] gimė 1911 m. Daškonyse, baigė Kėdainių gimnaziją ir Dotnuvoje Lietuvos žemės ūkio akademiją – agronomijos ir namų ruošos fakultetus. Antroji duktė Viktorija [51] gimė 1913 m. Daškonyse, baigė Kėdainių gimnaziją, po to buhalterijos kursus. Ištekėjo už bajoro Jonušo Kliučinsko (h. *Jasienčik*), susilaukė dukters Ilonos-Onos [53] ir sūnaus Vidmanto-Jurgio [54], aprašymas apie kuriuos yra šios knygos skyrelyje „KLIUČINSKAI". Jauniausioji Adomo [48] duktė Aldona [52] gimė 1920 m. Daškonyse, baigė Kėdainių gimnaziją, Kauno mokytojų seminariją ir Lietuvos žemės ūkio akademiją. Dirbo moksline bendradarbe Augalų apsaugos stotyje Dotnuvoje, o persikėlus į Kauną, - vyr. meistre Prekybos-kulinarijos mokykloje. Ištekėjo už Kazimiero Dereškevičiaus, kuris baigė Lietuvos žemės ūkio akademiją, dirbo asistentu, 1943 m. buvo komandiruotas į Augalų genetikos ir selekcijos institutą Muncheberge (Vokietija), o grįžęs toliau dirbo augalų poliploidijos srityje, apsigynė daktaro disertaciją ir gavo docento laipsnį. Turi sūnų Joną [55].

Jonas Dereškevičius [55] gimė 1952 m. Kaune, baigė Kauno IV vid. mokyklą, o 1975 m. – Kauno politechnikos institutą. Daugkartinis LTSR [1972, 1974, 1977, 1978] ir TSRS [1977-1984] autoralio ir žiedinių lenktynių čempionas ir prizininkas. Nuo 2015 m. išrinktas Lietuvos automobilių sporto federacijos viceprezidentu. Jono [55] žmona Regina Gerdauskaitė kartu su juo baigė KPI Mašinų gamybos fakultetą. Turi 3 dukras – Jurgą, Sigitą ir Joaną.

Ilona Sapinska

KARALKEVIČIAI

Herbas Dombrova (Dąbrowa)

Karalkevičiai – sena Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės bajorų giminė. Giminės pradininkas – Jur-

Iš kairės į dešinę - Stasė Dobrovolskaitė, Stasė Karalkevičiūtė, Jadvyga Karalkevičiūtė, Joana Karalkevičiūtė, Marytė Dobrovolskienė, Zofija Karalkevičiūtė, Mikolina Karalkevičiūtė, Irena Karalkevičiūtė, Janina Karalkevičienė, Vaclovas Karalkevičius, Bronius Karalkevičius, Leonas Karalkevičius, Miroslavas Grudziška (Povilo Puzinausko anūkas), Kazimieras Karalkevičius. Kirkiliškių vienkiemis.

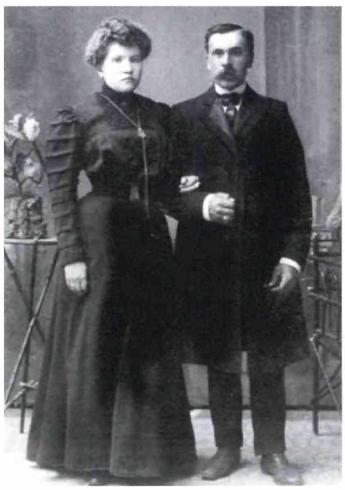

Stanislova Staurilaitė ir Steponas Karalkevičius (apie 1910 m.).

gis Karalkevičius, gyvenęs XVII a. pab.-XVIII a. pr. Jis valdė Malachovščyznos-Kostiuvkoščyznos dvarą su valstiečiais, kurį 1732 m. paveldėjo sūnūs Petras, Kazimieras, Pranciškus ir Antanas. 1769 m. pardavę tėvoninį dvarą J. Jartovičiui, J. Karalkevičiaus palikuonys pasklido ne tik Minsko gubernijoje, bet per Vileikos ir Breslaujos apskritis pateko į Lietuvą. Duomenų apie jų veiklą išlikę nedaug. Žymiausias – Petro sūnus Ignotas (kituose dokumentuose – Motiejus) Karalkevičius, 1775 m. Lenkijos karaliaus Stanislovo Augusto paskirtas Oršos pavieto vazniu.

Atskirų Karalkevičių giminės šakų bajoriška kilmė buvo patvirtinta Minsko gubernijos bajorų deputatų susirinkimo 1818-10-26, 1819-01-16, 1832-11-02 ir Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimo 1819-12-19 nutarimais, įrašant į I-ąją genealoginės knygos dalį. Peržiūrėjusi dokumentus, Senato Heroldijos komisija patvirtino dar senesnę giminės kilmę ir perrašė į VI-ąją. Petro ir Pranciškaus Karalkevičių palikuonys, apsigyvenę Vilniaus ir Vileikos apskrityse, tik XIX a. pr. dokumentais įrodė esą kilę iš to paties protėvio – Jurgio Karalkevičiaus. (LVIA, f.391, ap.4, b.1428, l.1-53v).

Nepilnai išlikę archyviniai dokumentai patvirtina giminės pasakojimus, kad Karalkevičiai gyveno dabartinėje Baltarusijos teritorijoje. Jonas Ignotas Karalkevičius buvo vedęs Anelę Puzinauskaitę, būsimojo Bikuškio dvaro savininko Povilo Puzinausko seserį (bajorai Puzinauskai irgi gudiškos kilmės). Turėjo sūnus Steponą Ksaverą (g. apie 1878), Mykolą ir dukrą Vandą. Apie 1900 m. Steponas Karalkevičius buvo paimtas į carinės Rusijos kariuomenę ir, anot giminės pasakojimų, dalyvavo 1905 m. Rusijos-Japonijos kare. Kariuomenėje tarnavo apie 7 metus. Jis pasakojo, kad niekada nešovė į žmogų, šaudavo aukštyn arba po kojomis. Apie 1908 m. grįžo į Lietuvą ir pradėjo dirbti Alantos valsčiaus Desiukiškių dvare ūkvedžiu. 1910 m. Kurklių bažnyčioje vedė vietinę bajoraitę Stanislovą Staurilaitę (g.1889, h. *Radvan*), kurios motina buvo Zofija Kapčiūtė (h. *Kroja*). Steponas ir Stanislova po vestuvių gyveno Desiukiškių dvare. Kilus gaisrui, sudegė Stanislovos kraitis, todėl šeima persikėlė į Latviją, prie Turmanto. Gyveno viename name su Stepono brolio Mykolo Karalkevičiaus

Pirmos eilės pusbroliai ir pusseserės - Stasė Pūkenienė, Stasė Puikienė, Zita Tumosienė, Asta Martyncevienė, Regina Kavaliauskienė, Janina Buterlevičiūtė, Aurelija Zagreckienė, Alma Taučkelienė, Loreta Čerkauskienė, Stanislovas Karalkevičius, Zenonas Karalkevičius, Regina Gunkienė, Elena Rinkevičienė, Alfredas Karalkevičius, Gintas Karalkevičius, Linas Karalkevičius, Kęstas Karalkevičius, Marius Karalkevičius, Teodoras Buterlevičius.

Iš kairės į dešinę - Irena, Vaclovas, Leonardas, Marytė, Zofija, Kazimieras, Mikolina, Jadvyga, Joana, Bronislovas, Stanislava, Steponas Karalkevičiai (Jurgiškio vienkiemis, apie 1937 m.).

KARALKEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

Jurgis Karalkevičius
⚭ Kotryna Kosciuško

Petras
- Antanas
- Ipolitas
- Ignotas Motiejus *1739-09-24
  - Felicijonas
  - Juozas
  - Tadas
    - Petras
    - Pranas
    - Bernardas
    - Laurynas
    - Stepoas
    - Jonas
    - Jonas Povilas
    - Florijonas

Kazimieras
- Jonas
- Kazimieras

Pranciškus
- Martynas (Motiejus)
  ⚭ Petronėlė Šimkevičiūtė
  - Ignotas Dominykas
    ⚭ Marija Odyniec
    - Mykolas
    - Jonas
    - Vincentas
      ⚭ Teofilė Šimkevičiūtė
      - Jonas Ignotas *~1851
        ~1876
        Anelė Juzinauskaitė
        - Steponas Ksaveras *~1878 †1945-04-25
          ⚭ 1910-02-28
          Stanislova Steckytė Saurilaitė *1887-07-20 †1957-02-14
          - Viktorija *1911
          - Jadvyga *1912 †1997-10-14
            ⚭ ....
            - Stasė *1951
              ⚭ ..... Pukeris
              - Ligita Pukerytė *1974-08-18
              - Loreta Pukerytė *1976-08-16
          - Bronius *1914 †1998
            - Alfredas *1962-03-03
              - Tautvydas
              - Agnė
            - Gintas *1966
          - Janina *1916 †2009
          - Mikolina *1917 †2006
            ⚭ Bronius Buterlevičius
            - Elena Buterlevičiūtė *1951-03-01
              ⚭ ..... Rinkevičius
              - Neringa *1986-08-19
              - Irmutė *1989-03-03
            - Tadas Buterlevičius *1952-11-10
              - Tomas *1992-10-11
              - Tadas *1994-12-09
            - Janytė Buterlevičiūtė *1959-06-02
              ⚭ ....
          - Kazimieras Julijonas *1919-03-09 †2004-10-19
            ⚭ Janina Marijona Bilinskaitė *1933-01-08
            - Stanislovas *1957-02-09
              ⚭ ....
              - Donatas *1986-04-10
            - Zenonas *1959-05-13
              ⚭ ....
              - Justina *1986-04-12
            - Regina *1962-0-17
              ⚭ ..... Ginka
              - Andrius Gunka *1988-11-26
              - Aurelija Gunkaitė *1990-08-03
          - Zofija *1920 †2003
            ⚭ Jonas Kakanis
            - Regina Kakanytė *1966-10-23
              ⚭ ..... Kavaliauskas
              - Kristina Kavaliauskaitė *1986-11-09
              - Jurgita Kavaliauskaitė *1989-09-06
          - Marijona *1921 †2009
            ⚭ Marijonas Dobrovolskis
            - Stasė Dobrovolskytė *1958-04-24
              ⚭ ..... Puikys
              - Sandra Tumosaitė *1983-02-02
              - Mindaugas Tumosas *1985-10-05
            - Zita Dobrovolskytė *1959-10-21
              ⚭ ..... Tumosas
              - Karolis *1995-03-31
              - Povilas *1997-04-03
          - Leonardas *1925 †2016
            - Kęstutis *1964-10-23
              - Laura *1991-10-05
              - Miglė *1997-05-..
            - Linas *1966-06-07
              - Aurelija ..... Zagreckas
                - Saulutė Zagreckaitė *1992-02-17
                - Mindaugas Taučkėla *1990-12-10
                - Augustė Taučkėlaitė *1993-02-15
              - Alma ..... Taučkėla
              - Loreta ..... Čerkauskas
                - Akvilė Čerkauskaitė *1993-08-31
                - Aivaras Čerkauskas *1993-01-22
            - Marius *1968-11-03
          - Vaclovas *1927 †2006
            ⚭ Irena *1934 †2017 Jonas Stuoka
            - Asta Stuokaitė *1969-09-15
              ⚭ ..... Martinčevičius
              - Jūratė Martinčevičiūtė *1993-01-22
      - Jonas Povilas *1876-1876
        Anelė Juzinauskaitė
        - Vanda
        - Mykolas
    - Jonas
      - Karolis
        ⚭ Kotryna Ivanovska
        - Jonas Pranas
          ⚭ Stefanija Cechovič
          - Vaclovas
          - Edvardas
          - Stanislovas
          - Viktoras
        - Liudvikas
        - Viktoras
  - Antanas

Sudaryta pagal:

LVIA F.391 Ap.4 M.1835 B.1428 L.1-53v
LVIA F.391 Ap.6 B.1321 L.30
LVIA F.669 Ap.19 M.1910 B.172 L.151v §11
LVIA F.669 Ap.19 B.174 L.268v §9
LVIA F.669 Ap.19 M.1914 B.186 L.234 §42
LVIA F.669 Ap.19 M.1919 B.206 L.160 §18
Herbarz Polski Rodzina, Tom VII, L.217
ir Zenono Karalkevičiaus pateiktus duomenis

Tyrinėjo Neringa Češkevičiūtė, 2007 m.
Maketavo Audronė Musteikienė, 2017-10-15

Sutartiniai ženklai

*	Gimimo metai
*~	Apytiksliai gim. metai
†	Mirties metai
⚭	Santuoka
.....	Nežinomi vardai ar pavardės

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

šeima. Dėl tarpusavio nesutarimų Steponas pardavė savo dalį – pusę namo ir priklausančią žemę. Pagal Kauno notarų archyve registruotą sutartį (Nr.4, d.3, l.797-798, nr.397) 1912 m. abu sutuoktiniai lygiomis dalimis iš Maleckaičių (Ukmergės apskr., Aluntos valsčius) už 7750 rub. nusipirko Vilniaus žemės banke užstatytą beveik 64 dešimtinių Jurgiškio palivarką su statiniais ir visomis naudmenomis. Dvaras ir jo žemė buvo prasta, šeima gyveno sunkiai. Jurgiškio dvare gimė 11 vaikų: Viktorija (1911), Jadvyga (1912–1997; jos dukra Stasė), Bronius (1914–1998 m., jo sūnūs Alfredas ir Gintautas), Janina (1916–2009), Mikolina Buterlevičienė (1917–2006, jos sūnus Teodoras, dukterys Elena, Janina), Kazimieras Julijonas (1919–2004, jo sūnūs Stanislovas, Zenonas, duktė Regina), Zofija Kakanienė (1920–2003, jos duktė Regina), Marijona Dobrovolskienė (1921–2009, jos dukterys Stanislava, Zita), Leonardas (1925–2016, jo sūnūs Kęstutis, Linas, Marius), Vaclovas (1927–2006, jo dukterys Alma, Aurelija, Loreta) ir Irena (1934–2017, jos duktė Asta).

Kazimieras Karalkevičius vedė Janiną Bilinskaitę (g.1933 m., h. *Valtis* (Lodzia) ir liko gyventi netoli tėviškės – Anykščių r., Skiemonių miestelyje. Dirbo mokyklos ūkvedžiu, vėliau – melioracijos statybos valdyboje. Sovietmečiu, vykdant melioracijos programas, masiškai buvo griaunami vienkiemiai ir iškeldinami gyventojai. Keldamiesi į gyvenvietes, gyventojai dažnai palikdavo senovinius darbo įrankius, buities rakandus. Kazimieras surinkdavo tas senienas ir veždavo į namus. Taip namuose buvo sukaupta daug istorinių dirbinių, padargų, kito inventoriaus. Šį pomėgį paveldėjo ir sūnus, kuris tęsia pradėtą darbą. Savo namuose jis yra įkūręs nedidelį muziejų, kuriame eksponuoja senovinius daiktus, knygas. Ypač visus domina išlikusi "lineika" bei Povilo Pipiro pagamintas veikiantis malūno maketas, apie 1912 m. dalyvavęs Panevėžio apskrities ūkininkų parodoje ir laimėjęs pagrindinį prizą. Zenonas ne tik renka daiktus, bet ir gilinasi į giminės genealogiją.

Zenonas Karalkevičius

KAVECKIAI

Herbas Grifas

Pirmas (seniausias) dokumentuose užfiksuotas Kaveckių giminės atstovas yra Jurgis Kaveckis, kuris 1660-05-16 testamentu Mikytų dvarą paliko sūnui Dominykui. 1839-04-28 Vilniaus dvarininkų deputatų susirinkime buvo nagrinėjama Kaveckių giminės nuo Telšių kilmė. Kaveckių giminė 1820-08-12 jau buvo patvirtinta kilminga bajoriška gimine (nr.399). Tačiau iki 1839 m. susirinkimo Kaveckių giminės byla buvo papildyta įvairiais kitais dokumentais ir todėl reikėjo naujo bylos nagrinėjimo (LVIA, f.391, ap.8, b.1898-2570, l.14v.; f.391, ap.8, b.386, l.1-7v).

Dokumentų ir datų, kada Antanas ir Amelija Kaveckiai išvyko į Sankt Peterburgą ieškoti geresnio gyvenimo, didesnio uždarbio, nežinome. Iš ten šeima persikėlė į Orenbugą, o tėvas Antanas dirbo Samaroje ir ten 1901 m. žuvo autoavarijoje. Žmona Amelija liko su dviem sūnumis – Stefanu ir Mykolu (g.1889-05-20), kuris yra mano senelis. Šeima išgyveno iš nuostabių promočiutės siuvinėtų ir nertų rankdarbių.

Baigęs gimnaziją, Mykolas įstojo į Charkovo universitetą studijuoti gamtos mokslų. 1912 m. baigęs universitetą, 1914 m. dar įstojo į trečią Kijevo politech-

Antanas ir Amelija (h. Koscieša) Kaveckiai su vaikais Mykolu (kairėje) ir Stefanu. Orenburgas, 1885 m.

IRENOS ALDONOS KAVECKAITĖS GENEALOGINIS MEDIS

herbas GRIFAS

MYKOLAS ANDRIULIS gimė 1987.11.08. Palangoje.

DAIVA RŪTA VADAUSKAITĖ (1) gimė 1963.09.26. Vilniuje.
vyras Tomas Andriulis gimė 1962.11.23. ✞2017.03.04. Išsiskirta 1990.09.19.

ANDRIUS VADAUSKAS (1) gimė 1958.01.19.Vilniuje. ✞ 2016.09.21. Kaune Petrašiūnų kapinėse.

IRENA ALDONA KAVECKAITĖ gimė 1931.07.04. Kaune.
vyras (1) JONAS BENEDIKTAS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUS herbas OSTOJA,
gimė 1923.03.28.✞2007.03 09.Vilniuje Rokantiškių kap.
Pirmasis Lietuvos radijo lengvosios muzikos orkestro įkūrėjas ir dirigentas. Lietuvos valstybinės konservatorijos dėstytojas.
Išsiskirta 1985.07.17.
vyras (2) VYTAUTAS TUMAS gimė 1929.08.04. Utenos raj. Novosiolkų km. ✞1986.03.26. Kaune.

MYKOLAS STANISLOVAS KAVECKIS gimė 1889.05.20. Orenburge ✞1969.02.28. Kaune Petrašiūnų kap.
Lietuvos mokslininkas - profesorius, inžinierius, minerologas, geochemikas.
Vytauto Didžiojo universiteto geologijos ir minerologijos profesorius, Prahos universiteto mokslų daktaras, tyrė Andrionіškio ir Žemaitkiemio meteoritus, atrado ir tyrė Birštone ir Druskininkuose mineralinius vandenis.
žmona LEOKADIJA PRANCIŠKA KRAKAUSKAITĖ gimė 1895.04.02. ✞1980.11.25. Kaune Petrašiūnų kap.

STEFANAS KAVECKIS gimė 1884.04.01. Orenburge
Emigravo į Lenkiją
žmona MARIA de MALHERB

ANTANAS KAVECKIS gimė Bugeniuose ✞1901. Samaroje
žmona AMELIJA ŠIMKEVIČIŪTĖ herbas KOSCIEŠA

MYKOLAS KAVECKIS

VLADISLOVAS KAVECKIS

JUOZAS KAVECKIS gimė 1819.01.22.
Krikštytas Žemalės RK bažnyčioje

JONAS KAVECKIS gimė 1812.05.06.
Krikštytas Sedos RK bažnyčioje

MOTIEJUS KAVECKIS
turėjo Mačiūkus ir Mikytas

BALTRAMĖJUS KAVECKIS
gim.1783.

ANTANAS KAVECKIS gimė 1774.09.15.
Priklauso Mikytos, Bugeniai

JURGIS KAVECKIS priklauso Mačiūkai

DOMINYKAS KAVECKIS
1744. už 500 timpų nuperka Rubežiškių dvarelį Mačiūkų bajorkaimyje

JURGIS KAVECKIS
valdo Mikytas ir pagal 1660.05.16. testamentą palieka sūnui Dominykui

ANTANAS KAVECKIS
jau yra Mikytų dvaras (dabar Skuodo raj.)

LVIA F.391, AP.8, B.1898-2570, L.14. Medis sudarytas Daivos Rūtos Vadauskaitės 2018.04.14.

nikos instituto kursą, bet dėl karo ir lėšų stokos turėjo mesti. Po 32 metų gyvenimo svetur 1921 m. pradėjo dirbti Kauno aukštųjų kursų asistentu su lektoriaus teisėmis. Nuo 1923 m. – docentas ir Minerologijos katedros vedėjas. Okupavus Lietuvą, tarp kartografinių žemėlapių sumaniai paslėpė senutėlį originalų genealo-

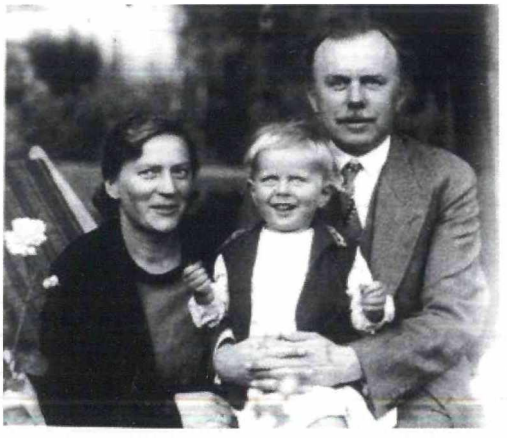

Leokadija ir Mykolas Kaveckiai su dvimete dukrele Irena Aldona Kaveckaite. Kaunas, 1933 m. rugsėjis.

Mykolas Kaveckis (1889-1969), anūkas Andrius Vadauskas (1958-2016), žentas Jonas Vadauskas (1923-2007), Leokadija Kaveckienė (1895-1980). Kačerginė, 1962 m.

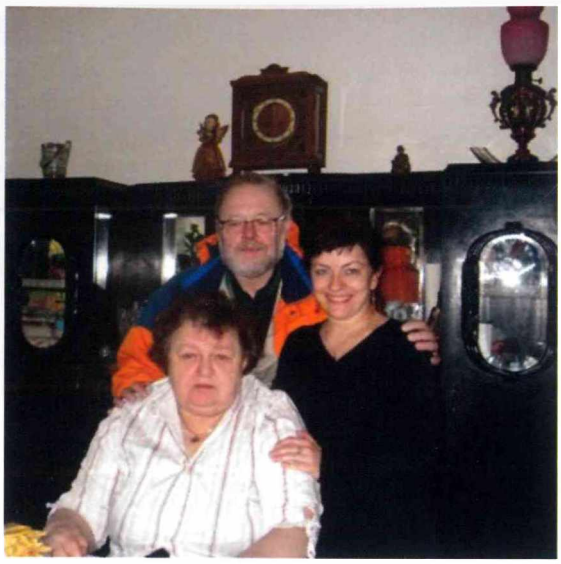

Svečiuose pas prof. Mykolo Kaveckio brolio Stefano provaikaičius. Sėdi Marija Kavecka (1950-2010), stovi Stefanas Kaveckis ir Daiva Rūta Vadauskaitė. Sieviežas (Lenkija), 2010 m.

Iš kairės: Halina Kavecka, Irena Kaveckaitė, Stefanas Kaveckis, Daiva Rūta Vadauskaitė. Nuotrauka daryta Vilniuje, VU Geologijos-minerologijos katedroje, prof. M. Kaveckio surinktame ir sukurtame, o per karą išsaugotame mineralų muziejuje. Ant sienos - jo portretas (dail. G. Uogintaitė).

ginį medį, kurį mano mama atrado tik jam mirus. Medis buvo su nuplėštais herbu ir pavarde.

Stefanas Kaveckis, grįžęs iš Orenburgo, apsigyveno Naujojoje Vilnioje, sukūrė šeimą. Valdžiai sudarius sąlygas norintiems išvykti iš Lietuvos į Lenkiją, tuo pasinaudojo.

1929-07-11 Mykolo Stanislovo Kaveckio ir Leokadijos Pranciškos Krakauskaitės (g.1895-04-02) santuoka buvo įregistruota Kauno Vytauto Didžiojo bažnyčioje (dab. Kauno katedra). Santuokos sakramentą suteikė kanauninkas Juozas Tumas-Vaižgantas. Leokadija Pranciška Krakauskaitė gimė Suvalkijoje, Bartininkų kaime. Pradėjo mokslus Marijampolės gimnazijoje, baigė Vilniuje. Studijavo Kauno Vytauto Didžiojo universitete teisę, tačiau ištekėjusi mokslų nebaigė. Dirbo advokato Žilinsko notarinėje kontoroje. 1931-07-04 pagimdė dukrą Ireną Aldoną, t. y. mano mamą. Gimimo metrikuose neteisingai įrašyta jos pavardė – *Kaveckaitė*. Tuo metu tėvas M. Kaveckis gyveno Prahoje. 1932 m. apgynęs mokslų daktaro disertaciją, grįžo į Kauną.

Irena Aldona Kaveckaitė baigė 5-ąją vid. mokyklą ir įstojo į KPI Chemijos technologijos fakultetą, įgijo silikatų technologijos inžinierės technologės specialybę. 1954-09-18 susituokė su Jonu Benediktu Vadausku (g.1923-03-28; h.*Ostoja*) Civilinės metrikacijos biure Maironio g. Kaune. Kadangi tuo metu neleido tuoktis bažnyčioje, šią apeigą padarė slaptai: sėdo į jaunikio *moskvičiuką* ir nulėkė į Garliavos bažnyčią. Liudininkais pakvietė zakristijoną ir šalia buvusią moteriškę.

Jonas Benediktas Vadauskas su broliu Tadu taip pat užaugo be tėvo. Tėvas dingo be žinios 1944 m. Vilkyškiuose, kai išbėgo iš savo vaistinės suteikti pagalbos nukritusiam belaisviui. Irenai ir Jonui Vadauskams gimė sūnus Andrius Vadauskas (g.1958-01-19) ir dukra Daiva Rūta (g.1963-09-26), tai esu aš.

Kita informacija – VADAUSKŲ-PETRŽKEVIČIŲ giminės aprašyme.

Daiva Rūta Vadauskaitė

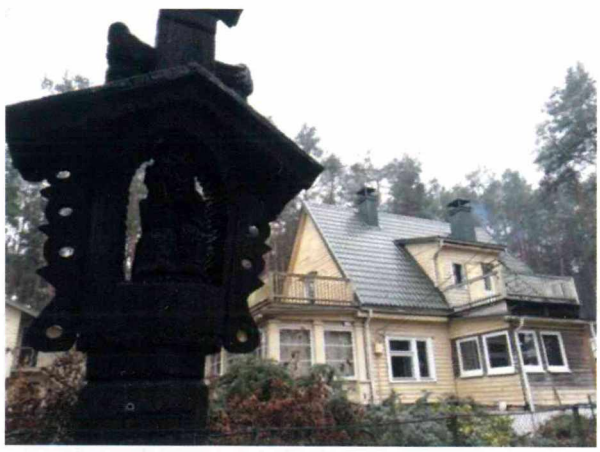

Koplytstulpis prof. M. Kaveckio 100-čiui pažymėti. Dešinėje – jo statytas namas. Kačerginė.

Knygos apie Mykolą Kaveckį pristatymas VU Geologijos minerologijos katedroje. Iš kairės: knygos sudarytojas prof. habil. dr. Algimantas Grigelis, Simona, Andrius ir Daiva Rūta Vadauskai, Janina Laucevičiūtė. Vilnius, 2013 m.

KLEVŠČINSKAI

Herbas Grifas

Klevščinskų giminę aprašė lenkų istorikas Adamas Boneckis, 1907 m. Varšuvoje išleistame lenkų herbariume (X t., p.128-129). Autorius konstatuoja, kad giminė žinoma nuo XIV a. Teigiama, kad Klevščinskai turėjo antrą pavardę – Puttkamer, tačiau Lietuvos rašytiniuose šaltiniuose ši pavardė nerasta. Šiame herbariume aprašoma Klevščinskų giminės atšaka, gyvenanti Lietuvoje. Tai – kariškis Andrius Klevščinskas, turėjęs nuosavybę Ašmenos apylinkėse. Jo šeimoje buvo sūnūs Antanas ir Aloyzas. Lietuvos archyvuose minimas Oadijus Klevščinskas, sūnus Andrius ir dukra (ištekėjusi už Vilniaus burmistro Antano Stacevičiaus, jos sūnus Kazimieras). Andriaus sūnūs Antanas, Aloyzas ir dukra Sofija (ištekėjusi už Koplevskio). Oadijaus sūnus Andrius Vilniaus apskrityje, Gervėčiuose turėjo žemės valdą su 32 valstiečiais. Jam mirus, ją valdė našlė ir sūnus Aloyzas. Yra žinių, kad Aloyzas išvyko į Maskvą ir dirbo Turto ministerijoje, o Antanas – Peterburgo turto ministerijoje. Klevščinskų giminei bajorų titulas patvirtintas 1819 m. Vilniaus gubernijoje. Apie tai liudija dokumentai, esantys archyve (LVIA, f.391, ap.6 , v.1111).

Archyve (LVIA, f.391, b.6, v.93) yra 1836 m. bajorų, kuriems priklausė valstiečiai, sąrašas. Ten įrašytas Antanas Klevščinskas, s. Andriaus, kuriam priklausė 92 valstiečiai.

Marijos ir Mečislovo Klevščinskų šeima. Pirmoje eilėje sėdi Mečislovas Klevščinskas, Valentina Klevščinskaitė, Marija Klevščinskienė, antroje eilėje stovi Antonina Klevščinskaitė ir Vladas Klevščinskas. 1903 m.

1909 m. lenkų bajorų herbariumo „Giminė“, parengtame Severino Uruskio ir papildytame Aleksandro Vladarskio, 6 tome yra įrašas, kad Antanas Klevščinskas s. Andriaus, ir jo sūnūs Vaclovas, Antanas, Mečislovas ir brolis Aloyzas 1857 m. buvo legitimuoti ir įrašyti Vilniaus bajorų knygoje. Ten pat yra įrašas, kad Žeimių dvaro paveldėtojas yra Mečislovas Klevščinskas.

1861 m. bajoras Antanas Klevščinskas s. Andriaus Kauno gubernijoje įsigijo dalį Žeimių dvaro {400 dešimtinių), kuris buvo pavadintas Antruoju Žeimių dvaru (LVIA, f.1248, ap.2, b.364). Antanas Klevščinskas turėjo civilinį titulą – dvaro patarėjas ir karinį – pulkininkas, buvo vedęs Juliją Ivaškevičiūtę ir turėjo sūnus Antaną, Vaclovą, Mečislovą ir dukrą Liuciją.

1863 m. už dalyvavimą sukilime Antano Klevščinsko sūnūs Antanas ir Vaclovas buvo suimti ir ištremti. Jie dingo be žinios. Konfiskavo Antrojo Žeimių dvaro valdos dalį – Barsukinę. Dukra Liucija pabėgo į Serbiją, kur ištekėjo ir sėkmingai gyveno. Sūnus Mečislovas tuo metu mokėsi gimnazijoje, vėliau baigė mokslus Peterburgo universitete ir Chemijos institute. Mečislovo motina Julija mirė 1869, tėvas Antanas -1875 m. Abu palaidoti Žeimių bažnyčios šventoriuje (Jonavos r.). Po tėvų mirties Antrąjį Žeimių dvarą paveldėjo sūnus Mečislovas. Jis vedė Mariją Jenakijevą, kurios motina buvo Mikalina Kosovska, o tėvas – rusų bajoras Jego-

Iš kairės: Irena Volynskaitė, Sofija Vaišvilaitė, Regina Vaišvilaitė Antrajame Žeimių dvare 1939 m.

Antanina Klevščinskaitė 1904 m..

KLEVŠČINSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

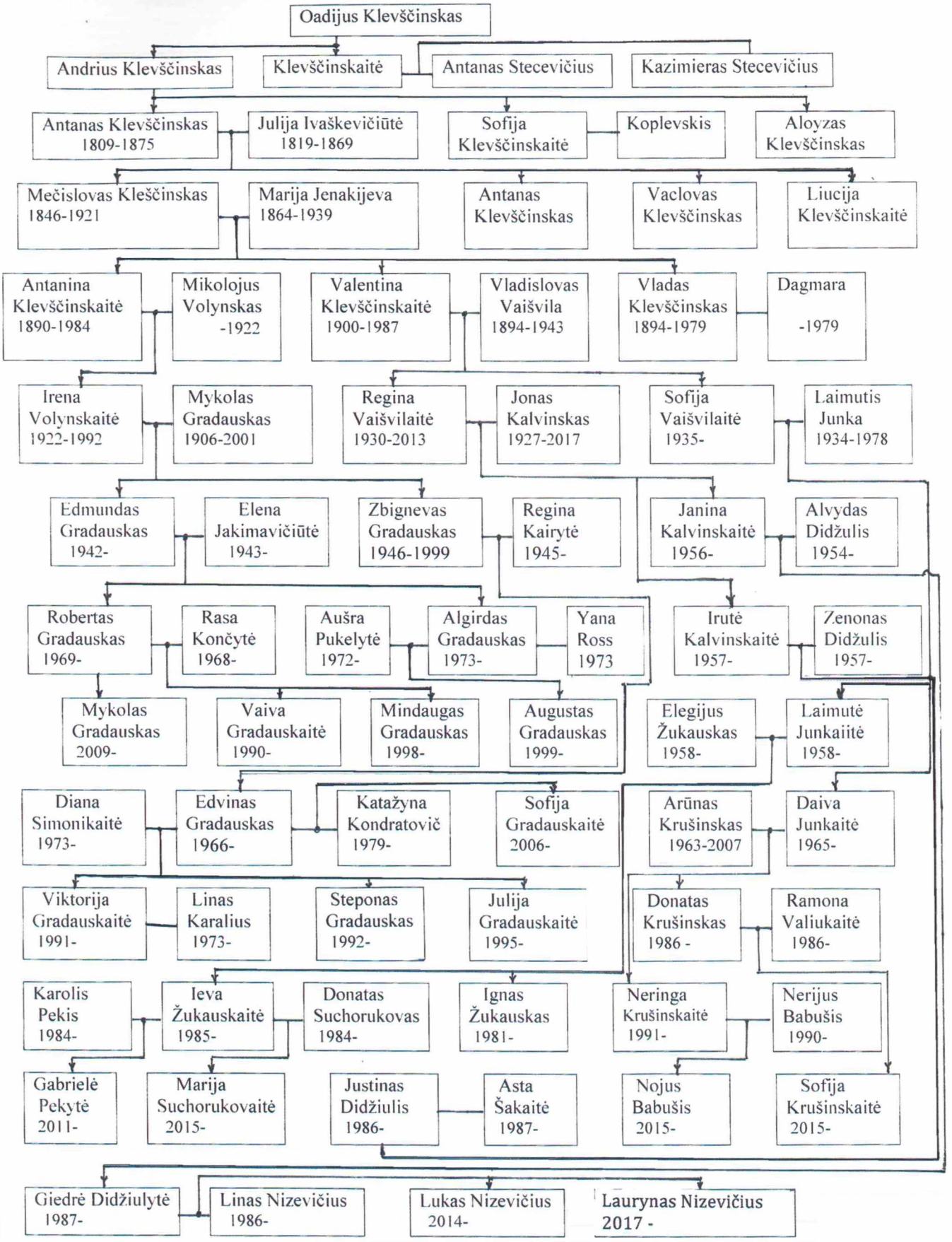

Irenos ir Mykolo Gradauskų šeima Sibire, Krasnojarsko krašte, Užuro rajone, Tarchankos kaime 1956 m. Pirmoje eilėje: Irena Gradauskienė, Antonina Volynskienė ir Sofija Vaišvilaitė (svečiuose). Antroje eilėje: Zbignevas Gradauskas, Mykolas Gradauskas, Edmundas Gradauskas.

ras. Marijos Jenakijevos-Klevščinskienės brolio Fiodoro vardu Ukrainoje pavadintas miestas Jenakijevas. Apie tai liudija Jenakijevo giminės aprašymas, gautas iš Jenakijevo istorijos muziejaus, ir laikraštyje „Jenakijevo darbininkas" 2007 m. kovo 22 d. išspausdintas straipsnis „Miesto įkūrėjas". Šiame mieste jis išplėtojo metalurgijos pramonę. Mečislovo ir Marijos šeima turėjo dukras Antaniną, Valentiną ir sūnų Vladą. Mečislovas dirbo įvairiuose Rusijos miestuose, ten ir gimė jų vaikai. Po perversmo apsigyveno Lietuvoje, Antrajame Žeimių dvare. Dukra Antanina baigė mokslus Revelyje {Taline}. Yra išlikęs diplomas, išduotas Antaninai. Ji gyveno Petrograde, kur 1918 m. ištekėjo už Mikalojaus Volynsko, s. Jono, kuris 1922 m. buvo suimtas ir sušaudytas. Antanina Klevščinskaitė-Volynskienė pabėgo į Lietuvą ir apsigyveno Antrajame Žeimių dvare, kur 1922 m. pagimdė dukrą Ireną.

1921 m. mirė Mečislovas Klevščinskas. Jis palaidotas Žeimių bažnyčios šventoriuje, šalia tėvų. Marija Klevščinskienė mirė 1939 m. ir palaidota Kėdainių stačiatikių kapinėse.

Žeimių parapijos bažnytinėse knygose yra įrašas, kad Mečislovas Klevščinskas yra parapijos bajorų sąraše. Ten pat yra įrašas, kad jis paliko žmoną Mariją, sūnų Vladą, dukras Antaniną ir Valentiną.

Antaninos dukra Irena baigė Jonavos gimnaziją, 1941 m. ištekėjo už stambaus žemės ūkio savininko sūnaus Mykolo Gradausko. Jų ūkis buvo Paberžėje, Jonavos r. Gradauskų bajorystės tyrimas dar nebaigtas, bet Žeimių bažnytinėje knygoje 1882-08-01 rastas įrašas (LVIA, f.669, b.13 v.95), kad Mykolo Gradausko motina Pranciška gimusi bajorų Jakimavičių šeimoje.

Irena ir Mykolas Gradauskai susilaukė sūnų Edmundo (g.1942) ir Zbignevo (1946-1999).

1940 m. Antrasis Žeimių dvaras buvo konfiskuotas, o po karo Irenos ir Mykolo šeima su sūnumis ir Antanina Volynskiene apsigyveno Aukupėnų kaime (Jonavos r.), iš kur 1949 m. buvo ištremti į Sibirą, Krasnojarsko kraštą. Iš tremties grįžo 1958 m. ir apsigyveno Kulautuvoje (Kauno r.).

1960 m. Edmundas Gradauskas įstojo į Vilniaus pedagoginį institutą, baigė fizikos-matematikos fakultetą. 1968 m. vedė mokytoją Eleną Jakimavičiūtę. Jų šeimoje užaugo sūnus Robertas – inžinierius magistras.1968 m. jis vedė Rasą Končytę, KTU įgijusią magistrės laipsnį.1991m. sausio 13-ąją Robertas buvo sunkiai sužeistas, apdovanotas Sausio 13-osios medaliu ir Vyčio kryžiaus ordinu. Jie užaugino dukrą Vaivą, Berno universiteto doktorantę, sūnų Mindaugą, Anglijos Coventry universiteto studentą ir moksleivį Mykolą. Edmundo sūnus Algirdas (g.1973) baigė Lietuvos konservatorijos aktorinį fakultetą ir įgijo aktoriaus specialybę. Po studijų vedė aktorę Aušrą Pukelytę, susilaukė sūnaus Augusto, kuris dabar studijuoja Vilniaus universitete matematiką. Iširus šeimai, Algirdas vedė režisierę Yaną Ross. Algirdas dirba Lietuvos nacionaliniame dramos teatre, o sutuoktinė – laisvai samdoma režisiere Europoje.

Zbignevas Gradauskas vedė inžinierę Reginą Kairytę, užaugino sūnų Edviną, kuris mokslus įgijo Lietuvos žemės ūkio akademijoje ir dirba suomių firmos „Lindstrom" generaliniu direktoriumi, augina 4 vaikus: Viktoriją, Steponą, Juliją, Sofiją. Zbignevas palaidotas Kulautuvoje. 1984 m. mirė Antanina Volynskienė ir palaidota Žeimiuose, prie tėvo ir senelių, o 1992 m. mirė Irena Gradauskienė, kuri palaidota Kulautuvos kapinėse šalia sūnaus Zbignevo ir vyro Mykolo, mirusio 2001 m. Dauguma Gradauskų šeimos narių legitimuoti ir įstoję į LBKS.

Valentina Klevščinskaitė gimė 1900 m. Ištekėjo už Vladislovo Vaišvilos, kuris 1943 m. tragiškai žuvo. 1930 m. gimė dukra Regina, kuri ištekėjo už inžinieriaus Jono Kalvinsko. Jie užaugino dukras Janiną (gydytoją) ir Irutę (muzikologę). Kalvinskaitės ištekėjo už brolių Alvydo ir Zenono Didžiulių. Janina ir Alvydas užaugino dukrą Giedrę, kuri baigė ekonomiką ir teisę Vilniaus universitete o Irutė ir Zenonas – sūnų Justiną, kuris baigė Lietuvos karo akademiją.

1935 m. gimė Sofija Vaišvilaitė. Po karo Valentina su dukromis išsikėlė iš Žeimių ir taip išvengė tremties. Sofija baigė Maskvos Lomonosovo vardo universitetą, įgijo ekonomistės diplomą ir apgynė daktaro disertaciją. Ištekėjo už Laimučio Junkos. Jų šeimoje užaugo dukros Laimutė ir Daiva. Abi įgijo aukštuosius išsilavinimus. Laimutė ištekėjo už inžinieriaus Elegijaus Žukausko, jų šeima susilaukė sūnaus Igno ir dukters Ievos, kuri įgijo finansistės išsilavinimą. Daiva ištekėjo už Arūno Krušinsko, užaugino sūnų Donatą ir dukrą Neringą. Jų šeima gyvena Anglijoje. Arūnas Krušinskas mirė 2007 m.

1987 m. mirė Valentina Vaišvilienė, ji palaidota Kėdainiuose stačiatikių kapinėse, prie motinos Marijos. 2013 m. mirė Regina Kalvinskienė, o 2017 m. – Jonas Kalvinskas, palaidoti Žeimių kapinėse.

Mečislovo ir Marijos sūnus Vladas Peterburgo universitete baigė matematiką, o po II pasaulinio karo Anglijoje – ekonomiką. Prieš karą tarnavo Lenkijos armijoje ir turėjo artilerijos papulkininkio laipsnį. Karą baigė Anglijoje, kur pragyveno likusį gyvenimą. Buvo vedęs vokietaitę Dagmarą Fišer. Bendrų vaikų neturėjo. 1979 m. mirė. Vladas buvo paskutinis šios giminės Klevščinskas.

Edmundas Vladas Gradauskas

KLIUČINSKAI

Herbas Jasienčikas

Giminė prasideda nuo pirmo apsikrikštijusio, nuo Visigino, kurio vaikaitis Jurgis Valius „didžiai kilmingas vyras bei garsus stipruolis“, kaip rašo A.Vijukas-Kojelavičius „Lietuvos istorijoje“, 1454 m. rugsėjo 18 d. mūšyje su kryžiuočiais ties Chojnicais išgelbėjęs Lenkijos karalių ir Didjjį Lietuvos kunigaikštį Kazimierą Jogailaitį nuo nelaisvės (Lietuvos metraštis, Bychovco kronika. Vilnius: Vaga, 1971, p.142-143). Už tai jam buvo suteiktas *Jasienčiko* herbas. Jo palikuonys nuo herbo, kurio skyde yra raktas (lenk. *klucz*), pradėjo vadintis Kliučinskais ir naudojo obalsį „Fides omnia altius“ („Ištikimybė aukščiau visko“, lot.).

Laikui bėgant susidarė dvi Kliučinskų šakos – viena Rytų Lietuvoje, o antra atsikėlė į Trakų vaivadijos Kauno povietą, kur jau XVII a. valdė Kėdainių šv. Jurgio parapijos Medekšų dvarą.

Rusų imperijos laikais bajoriška Kliučinskų kilmė buvo patvirtinta bajorų deputatų suvažiavimuose 1812-12-12, 1844-12-01 Vilniaus gubernijoje ir 1860-02-24 Kauno gubernijoje. Valstybės senato Heroldijos departamentas tai patvirtino 1860-08-11 nutarimu Nr.7246 ir įrašė į pirmąją bajorų kilmės knygos dalį. Naujai gimusiems pripažintos bajorystės teisės 1879-10-09.

Giminės genealogijos schema prasideda XVII a. gyvenusiu Antanu Kliučinsku (1), kuris buvo vedęs Medekšaitę. Jo sūnus Juozas (2) savo testamente (Kauno žemiečių teismas, 1710-05-03) perrašo Medekšų dvarą su kaimiečiais savo sūnui Jokūbui (3), kuris 1762 m. jį parduoda (Kauno žemiečių teismas, 1762-04-10). Jokūbas vedė Kotryną Kojelauskaitę ir turėjo sūnų Juozą Kazimierą (4), kuris vedė Rozaliją Minkauskaitę ir susilaukė 3 sūnų (5, 6, 7). Vyriausiasis sūnus Simonas Tadas (5) (g.1784) vedė Eleną Tiškevičiutę ir turėjo 2 sūnus – Felicijoną (8), gimusį 1815 m. ir Izidorių (9), kuris gyveno 109 metus, buvo vedęs Aleksandrą Jagielavičiutę (h. *Łabędź* (Gulbė). Izidorius (9) dalyvavo 1863 m. sukilime, buvo nuteistas pakarti, tačiau naktį, prieš įvykdant mirties bausmę, sukilėliai jį iš kalėjimo išlaisvino. Mėgo muziką ir grojo smuiku.

Izidoriaus (9) vyresnysis sūnus Adomas (12) buvo dailininkas ir žymus fotografas. 1921 m. išleido fotografijų rinkinį „Lietuvos albumas“. Buvo vedęs Juzefą Goštautaitę. Mirė 1920 m.

Jaunesnysis Izidoriaus sūnus Kazimieras (13) gimė 1872-10-27 Kunigiškių km., studijavo Krokuvoje miškininkystę ir vedė krokuvietę Janiną Sofiją Lipčinskaitę (h. *Korvin*). Būdamas miškų urėdu, XX a. pr. vadovavo atgaivinimui ir atsodinimui miškų, kurie dabar sudaro Žemaitijos nacionalinį parką. Jo žmona Janina mirė 1912 m. Liko 4 maži vaikai. I pasaulinio karo metu administravo Rokiškio dvarų miškus ir 1919 m. kartu su grafu Pšeždžieckiu pateko į bolševikų nelaisvę, kalėjo Smolenske, kur 1920 m., apsikeitus belaisviais, išlaisvintas grįžo į Lietuvą.

Kazimiero vyriausiasis sūnus Kazimieras (14) gimė 1907 m. Plateliuose, vėliau susirgo tuberkulioze, gydėsi sanatorijose Zakopanėje. Mirė 1928 m., būdamas 21 metų. Palaidotas Lenkijoje.

Antrasis sūnus Tadas [15] gimė 1908 m. Salose, Rokiškio dvare. Buvo dailininkas (tapytojas), restauratorius. Yra restauravęs bažnyčių interjerus. Vėliau tapo žinomu fotomenininku. Buvo suruošęs meninių fotografijų parodas Lenkijoje, Vengrijoje, Čekijoje, JAV. Už pasiekimus fotomene apdovanotas diplomais ir medaliais. Mirė 1977 m.

Tadas (15) turėjo 2 sūnus. Vyresnysis sūnus Ričardas Algimantas (18) gimė 1935 m., buvo pasipriešinimo sovietiniam okupaciniam režimui dalyvis, vėliau politinis kalinys. Dirbo inžinieriumi Statybos projekta-

Kazimieras Kliučinskas (13).

Janina Sofija Kliučinskienė (Lipčinskaitė, h. Korvin). 1909m.

KLIUČINSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

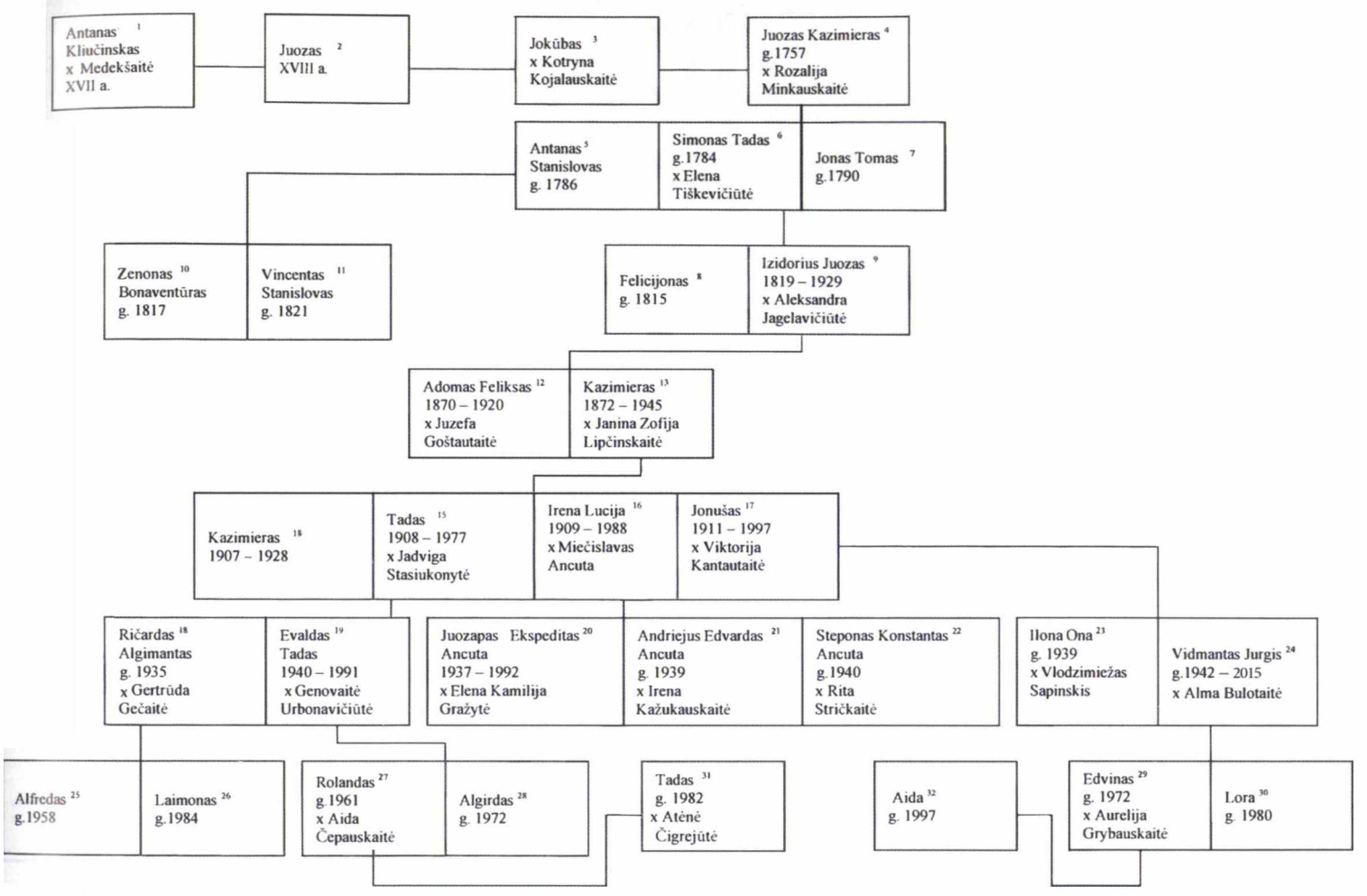

vimo institutuose ir mašinų pramonės gamykloje. Yra šv. Adalberto Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės Riterių Ordino maršalas.

Žmona Gertrūda (Gečaitė) – dailininkė tekstilininkė, „Gertrūdos tautiniai rūbai“ direktorė. Šv. Kazimiero ordino dama. Už visuomeninę veiklą ir labdarą apdovanota Kauno miesto nominacija „Gerumo plyta“. Jai suteiktas Kauno nusipelniusios filantropės vardas. Kartu su vyru Ričardu yra apdovanoti Santakos Garbės ženklais. Jų sūnus Laimonas (26) baigė Raudondvario gimnaziją ir Kauno ryšininkų mokyklą.

Tado [15] jaunesnysis sūnus Evaldas Tadas [19]

Jonušo Kliučinsko (17) ir Viktorijos Kantautaitės vestuvės. 1936 m.

Tado (15), Irenos (16) ir Jonušo (17) Kliučinskų vaikai. Sėdi (iš kairės) Ričardas Kliučinskas, Ilona Kliučinskaitė- Sapinska, Vidmantas Kliučinskas, Evaldas Kliučinskas; stovi Irenos Kliučinskaitės-Ancutienės vaikai (iš kairės) Juozapas Ekspeditas, Steponas Konstantas, Andriejus Edvardas. 1957m.

Marijos Neniškienės vardinių šventė Tūrdvaryje. Pirmasis iš kairės stovi Kazimieras Kliučinskas, ketvirtoji – Juzefa Goštautaitė-Kliučinskienė. Antrasis iš kairės sėdi Kazimieras Paltarokas (būsimasis vyskupas), trečiasis – poetas Maironis, ketvirtas – Panemunėlio parap. klebonas Juozapas Budrikas, šeštoji – dvaro savininkė Marija Vaigauskaitė-Neniškienė. Ant žolės sėdi vaikai (iš kairės) – Pranas Neniškis (ketvirtas), Jadvyga Neniškytė (penkta; būsimoji Smetonienė). 1914-07-22.

gimė 1940 m. Buvo inžinierius ekonomistas, Lietuvos profesinių sąjungų vadovaujantis darbuotojas. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, tapo pirmuoju Lietuvos Respublikos Socialinio draudimo valdybos direktoriumi ir juo dirbo iki mirties 1991 m. Palaidotas Rokantiškių kapinėse. Žmona – Genovaitė (Urbonavičiūtė). Sūnus Rolandas [27] – architektas, vedęs Aidą Čepkauskaitę. Jie turi sūnų Tadą [32], verslininką. Antrasis Evaldo [19] sūnus Algirdas [28] yra statybos technikas.

Kazimiero [13] duktė Irena [16] ištekėjo už Miečislovo Ancutos. Šeimoje – 3 sūnūs. Vyriausiasis sūnus Juozapas Ekspeditas [20] buvo lakūnas, vedė Eleną Gražytę. Mirė 1992 m. Antrasis – Andriejus Edvardas [21] – profesorius, habilituotas chemijos mokslų daktaras. Jo žmona – Irena Kažukauskaitė. Jauniausias sūnus Steponas Konstantas [22] – radijo inžinierius, vedęs Ritą Stričkaitę.

Kazimiero jauniausias sūnus Jonušas (17) gimė Salose 1911 m. Mokėsi Salose, Skapiškyje, Rokiškyje ir Kauno karo mokykloje. Baigęs karo mokslus, kurį laiką tarnavo Lietuvos kariuomenėje. Išėjęs į atsargą, pradėjo dirbti Kėdainių apskrities savivaldybėje. Aktyviai dalyvavo Šaulių sąjungos veikloje. 1939 m. buvo paskirtas Ukmergės pasienio apskrities revizoriumi. Sovietines okupacijos laikotarpiu – 1941-06-23 kartu su kitais sukilėliais užėmė Ukmergės savivaldybę, nuginklavo miliciją ir padėjo atkurti Lietuvos valdžią. Po karo dirbo įvairiose statybinių medžiagų gamyklose inžinieriumi, vadovavo statyboms. 1936 m. vedė Viktoriją Kantautaitę (h. *Koscieša*).

Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, aktyviai įsijungė į Bajorų sąjungos veiklą. LBKS atkuriamajame suvažiavime buvo išrinktas į Senatą, o 1996-04-28 LBKS suvažiavimo išrinkto Senato pirmajame posėdyje buvo išrinktas Senato maršalka ir šias pareigas ėjo iki mirties 1997-09-03. Palaidotas Petrašiūnų kapinėse Kaune.

Jonušo [17] duktė Ilona Ona Kliučinskaitė-Sapinska [23] gimė 1939 m. Daškonių k., Kėdainių apskr. Mokėsi Daškonyse, Kėdainiuose, Kaune, baigė Kauno 2-ąją vid. mokyklą, Kauno medicinos instituto Gydomąjį fakultetą ir Higienos katedros aspirantūrą. Nuo 1969 m. – medicinos mokslų daktarė. Šiuo metu gyvena Lenkijoje. Yra profesinių ligų ir tradicinės kinų medicinos specialistė, Lenkijos-Kinijos draugijos narė. Pagal savo susidomėjimą istorija priklauso Lenkijos heraldikos draugijai ir Varšuvos genealogijos draugijai. Yra LBKS ir Lenkijos bajorų sąjungos narė. 2005 m. kaip viena iš LBKS atstovų dalyvavo Europos šalių kilmingųjų (CILANE) XVII kongrese Hagoje. Dviejų ordinų – šv. Kazimiero Lietuvoje ir šv. Kazimiero Romoje – dama. Užsiima labdaringa veikla (medicininė pagalba Nepalo gyventojams, reguliari materialinė parama Kamerūno vaikams, kuriuos globoja vienuolės iš Angelų Seserų kongregacijos, įkurtos Arkivyskupo metropolito Vincento Kliučinsko). Vyras – Vlodzimiežas Sapinskis buvo profesorius, habilituotas medicinos daktaras. Mirė 1998 m. Palaidotas Lenkijoje.

Jonušo [17] sūnus Vidmantas [24] baigė Kauno medicinos institutą, dirbo chirurgu. Vedęs Almą Bulotaitę, susilaukė sūnaus Edvino [29] ir dukters Loros [30].

Ilona Sapinska

KOWZANAI

Herbas Trimitai (Trąby)

Anot 1678 m. dokumento (LVIA, f.391, ap.1, b.731, 733), į LDK Ašmenos pavietą *Trimitų* herbo bajorai Kowzanai atvyko XIV a.

Istoriniuose šaltiniuose minimi šie mūsų genealoginės šakos atstovai: Mikolaj*(1)*, Marcin sūnus – lietuviškosios šakos pradininkas, jo sūnus Jan (2) anūkas Michal (3), Adam (4), Antoni Ignacy (9). Iš kitų Kowzanų genealoginių atšakų kilę: Antoni Kowzan,, kuris 1763 m. pasirašė Lietuvos bajorų manifestą, Ignacy – 1764 m. dalyvavęs Seime, rinkusiame karaliumi Stanislovą Augustą. Michal Klemens – 1791 m. LDK instigato-

KOWZANŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

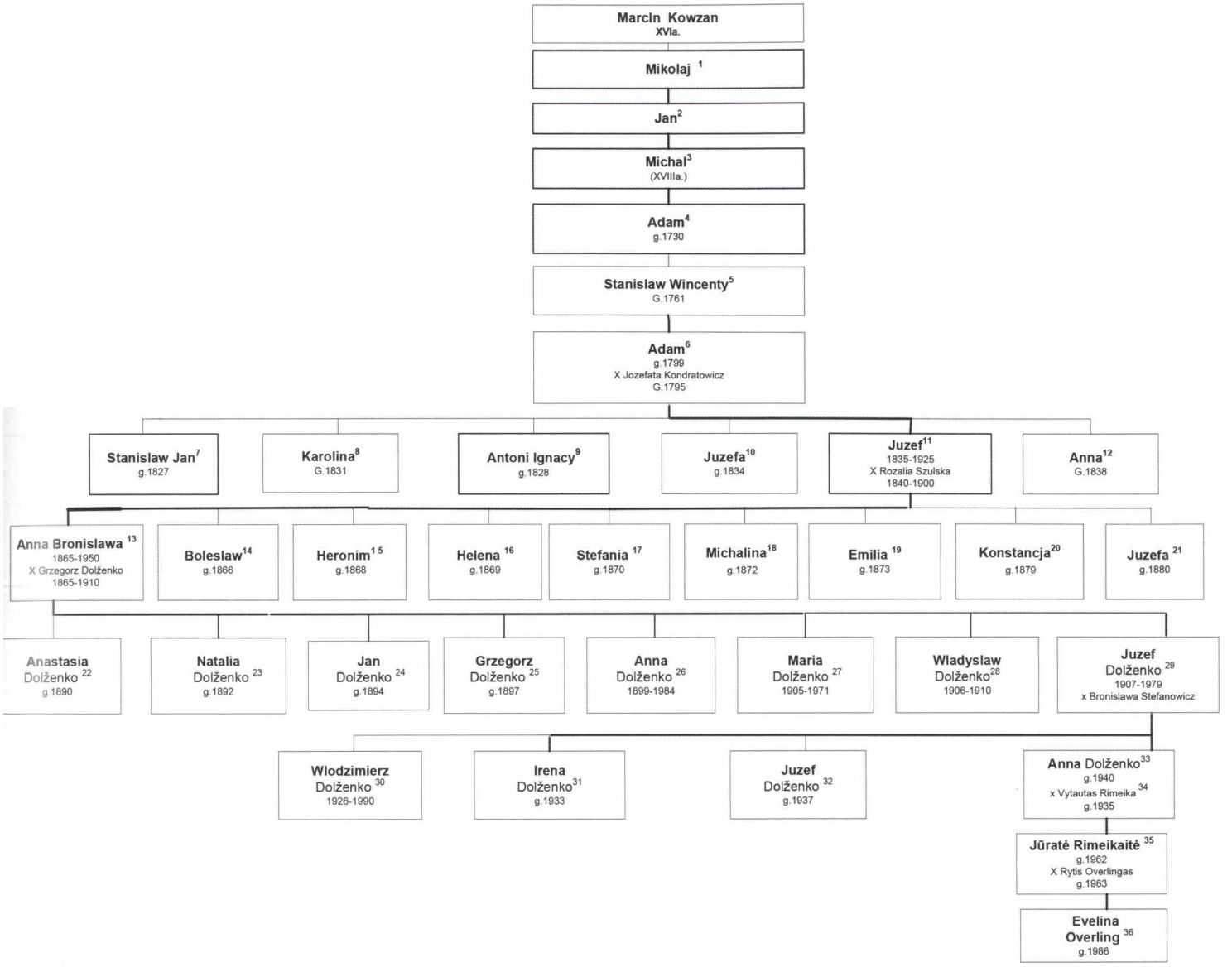

rius. Ignacy – 1823 m. Trakų pavieto teismo vykdytojas. Profesorius Ludwik Kowzan 1773 m. dėstė retoriką ir poezijos teoriją Vilniaus universiteto Collegium Nobilium (A. Boniecki. Herbarz polski,t.12, p.40).

XVI-XIX a. Ašmenos paviete Kowzanai valdė Gudogojaus, Katanų, Vileikovičių, Lošos, Stažynkų, Dokurniškių, Sokolkos, Jacūnų, Astravos, Akmeniškių, Pobelinos bei kitus dvarus. Pastarajame 1835 m. gimė prosenelis Juzef Kowzan (11). 1883 m. Varšuvoje išleistame geografiniame žodyne yra minimos net kelios gyvenvietės, pavadintos Kowzanais – Dysnos, Švenčionių, Vilniaus ir Vileikos apskrityse (Slownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajow slowianskich, Warszawa, 1883).

Kowzanų bajorystė patvirtinta 1804-04-09 ir 1819-12-24 Vilniaus bajorų deputatų susirinkimų dekretais . Įrašyti į pirmąją bajorų knygos dalį.

Giminė ypač aktyviai dalyvavo 1863 m. sukilime. Jų tarpe buvo prosenelis Juzef (11), jo vyresnysis brolis Stanislaw Jan (7) su žmona Apolonia, Apolonij

Bronislawa ir Józef Dolženko pokyluje. Vilniaus rotušė, 1930 m.

Bajorai aplankė sukilėlio Józef Kowzan ir jo Šeimos kapą. Doc. dr. Laisvūnė Petkevičienė, istorikas, pedagogas Žilvinas Radavičius, Anna ir Vytautas Rimeikos. Vilnius, 2014 m.

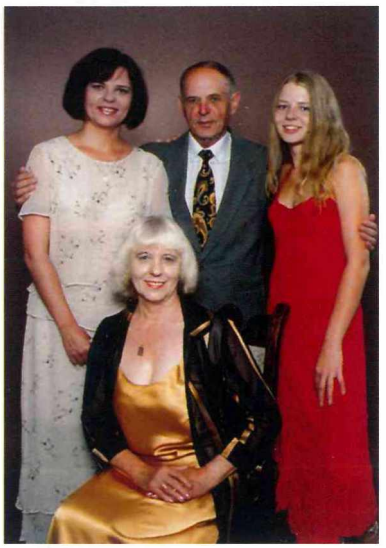

Šeimos šventė. Sėdi Anna Rimeikienė, stovi Jūratė Rimeikaitė-Overlingienė, Vytautas Rimeika, Evelina Overling. 2004 m.

Franciszek, Karol su žmona Wiktoria, jų duktė Maria, Kazimierz Tadeusz, Gabriel, Donat, Ludwik, Cezary August, Tomasz, Tadesusz Szymon ir jo duktė Maria. Sukilime žuvo Tomasz, Tadeusz Szymon ir jo duktė Maria Kowzanai. Kiti neteko dvarų, tarnybų, buvo ištremti į Permės, Novgorodo, Tobolsko, Vologdos gubernijas. Prosenelis Juzef Kowzan (11) ir jo pusbrolis Apolinary priskirti policijos priežiūrai, o už dalyvavimą sukilime 1866 m. Kowzanų šeima buvo priversta pereiti į stačiatikių tikybą. Tokiu būdu stengtasi juos rusifikuoti.

Juzefo Kowzano vyriausioji duktė Anna Bronislawa (13) 1865 m. gimė Baltarusijoje. 1888 m. atvažiavo į Vilnių ir tais pat metais Skaisčiausios Dievo Motinos stačiatikių cerkvėje ištekėjo už ūkininko Grzegorza Dolženkos. Turėjo 8 vaikus. Vyresnysis sūnus Jan (24) buvo paimtas į caro kariuomenę ir žuvo 1914 (1915 ?) m. Anksti mirus vyrui, Anna Bronislawa viena išaugino vaikus. Iki gyvenimo pabaigos gyveno pas jaunesnįjį sūnų Juzefą (29) Vilniuje. Jos anūkė Anna Rimeikienė (33) 1940 m. gimė Vilniuje. Dirbo valstybinėse įstaigose ir UAB "Techprojektas" vyresniąja buhaltere. Vyras – Vytautas Rimeika (34) gimė 1935 m. Gargždu ose, baigė Kauno politechnikos institutą, inžinierius mechanikas.

Anna Rimeikienė kartu su Prancūzijoje gyvenančiu teatrologu, rašytoju, Caen'o universiteto profesoriumi Tadeusz Kowzan parašė ir išleido knygą apie Kowzanų giminės dalyvavimą 1863 m. sukilime: "*Z dziejow jednego rodu (Kowzanowie herbu Trąby) w Powstaniu Styczniowym na ziemi Wilenskiej", Wilno - Caen, Francja, 1996*. Savo testamentu prof. Tadeusz Kowzan visą sukauptą istorinę medžiagą, susijusią su Kowzanų gimine, užrašė A. Mickevičiaus vardo bibliotekai Paryžiuje.

Anna Rimeikienė 20 metų susirašinėjo su įžymiu politologu, JAV prezidento J. Karterio patarėju saugumo klausimais prof. Zbigniewu Brzezinskiu, tarpininkavusiu priimant Lietuvą į NATO. Jam padovanojo knygą su autografu apie savo giminės dalyvavimą 1863 m. sukilime. Z.Brzezinskio protėviai taip pat dalyvavo šiame sukilime. Prof. Z.Brzezinskis labai vertino ir žavėjosi bajorės Annos Rimeikienės (BPA rejestro nr.012) veikla. A.Rimeikienės gyvenimas ir veikla aprašyti rašytojo Jerzy Surwillo knygoje apie Vilniaus krašto lenkų bajorus ir inteligentiją po 1944 m., ją Z.Brzezinskis įteikė JAV Kongreso bibliotekai (J. Surwillo. To wszystko bylo, jest w Wilnie, Wilno, 2000, p.302).

Vytauto ir Annos Rimeikų duktė Jūratė Rimeikaitė-Overlingienė (35) gimė 1962 m. Panevėžyje. Vilniaus universitete baigė žurnalistiką. Dirbo Lietuvos radijuje, Žinių radijuje, Vilniaus televizijoje, prezidento R.Pakso atstove spaudai ir radijo stoties "Laisvoji banga" generaline direktore. Jos BPA rejestro nr.129.

Jūratės Overlingienės duktė Evelina (36) Škotijoje, Edinburgo universitete baigė Elektronikos ir informatikos fakultetą, gaudama medalį už aukščiausius pasiekimus studijose. Tame pačiame universitete įgijo ir magistro laipsnį neuroinformatikoje. Stažavosi JAV, Santa Barbaros universitete bei Londone (University College London). Dirba Prancūzijoje, Marselyje EDF ELECTRICITE de FRANCE, modernizuojančioje atomines elektrines. Jos BPA rejestro nr.3088. Evelinos vyras Ewan Cowie baigė Edinburgo universitetą, dirba inžinierium Marselyje (Prancūzija).

Eevelina ir Ewan. Marselis, 2017 m.

Annos Rimeikienės sesuo Irena Dolženko (31) gimė Vilniuje 1933 m. Dirbo Radijo matavimo prietaisų institute inžiniere-konstruktore.

Anna Rimeikienė

KUBECKAI

Herbas Grabie

Kubeckai – sena Žemaitijos bajorų giminė, kurios herbas *Grabie* yra čekiškos kilmės, žinomas nuo 1227 m.

Bajoriška Kubeckų giminės kilmė dekretais patvirtinta 1798, 1799, 1809, 1836 metais.

Giminės pradininkas – Aleksandras. Jo sūnus Adomas susigiminiavo su tuo metu garsia Gorskių gimine, susituokdamas su Madlena Gorska (h. *Nałęcz*). Turėjo dukterį Zofiją, kuri 1677 m. ištekėjo už Jono Sanitos, ir sūnų Jurgį, kurio sūnus Stanislovas 1731 m. tapo LDK valstybės teisių ir iždo prižiūrėtoju. Stanislovas 1723 m. nusipirko Karviškių, o 1741 m. – Bakšio dvarus. Turėjo 5 sūnus: Pranciškų, Ferdinandą, Marinusą, Atanasą, Gvidoną.

Pranciškus turėjo sūnų Steponą. Ferdinandas turėjo sūnus Benediktą, Tadeušą, Josifą, Marinusą. Marinusas turėjo sūnų Wawzyniką, kuris buvo Telšių tiltų mokesčių tvarkytojas ir 1794 m. už nuopelnus valstybei gavo iš karaliaus Stanislovo Augusto Rekečių ir Borže dvarus Žemaitijoje. Kitas jo sūnus Jonas buvo Telšių rotmistras ir Telšių žemės teisėjas, poetas. Sūnus Liudvikas buvo 1830-1831 m. sukilimo dalyvis ir emigravo į Prancūziją. Artimai bendravo su Adomu Mickevičiumi, buvo jo vaikų auklėtoju. Atanazas turėjo sūnus Antaną ir Joną. Gvidonas turėjo sūnus Ignacijų, Mateušą, Pranciškų. (LVIA, f.391, ap.6, b.746; f.391, ap.8, b.2443, l.32; f.391, ap.7, b.4096, l.61-62; f.669, ap.1, b.319, l.370v; f.369, ap.1, b.1239, l.1002 §5; f.669, ap.16, b.146, l.38 §5).

Kazimieras ir Steponas Kubeckai. Telšiai, 1929 m.

Pranciškus turėjo sūnus Felicijoną ir Antaną. Felicijono sūnus Rokas susituokė su Judita Navickaite (h. *Lubicz*). Jie turėjo sūnų Joną, kuris vedė Petronėlę Domeikaitę (h. *Jastrzębiec*). Jonas turėjo sūnų Steponą, kuris susituokė su Prakseda Ladavičiūte (h. *Rudnica*). Stepono ir Praksedos sūnus Steponas susituokė su Kazimiera Einoriute, susilaukė 6 sūnų. Jų sūnūs Kazimieras ir Romualdas Vladislovas sovietmečiu išvyko dirbti į Rusiją ir Kazachstaną, ten sukūrė šeimas ir susilaukė palikuonių.

Kazimieras, Steponas Algimantas, Romualdas, Antanas, Vaclovas ir Kazimieras Kubeckai. 1989 m.

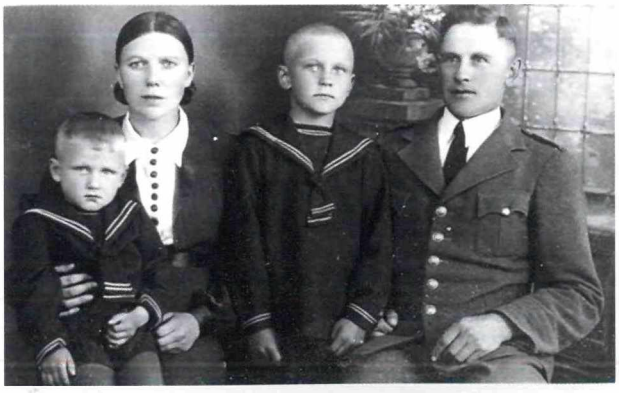

Steponas Algimantas, Kazimiera, Kazimieras irSteponas Kubeckai. 1939 m.

KUBECKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

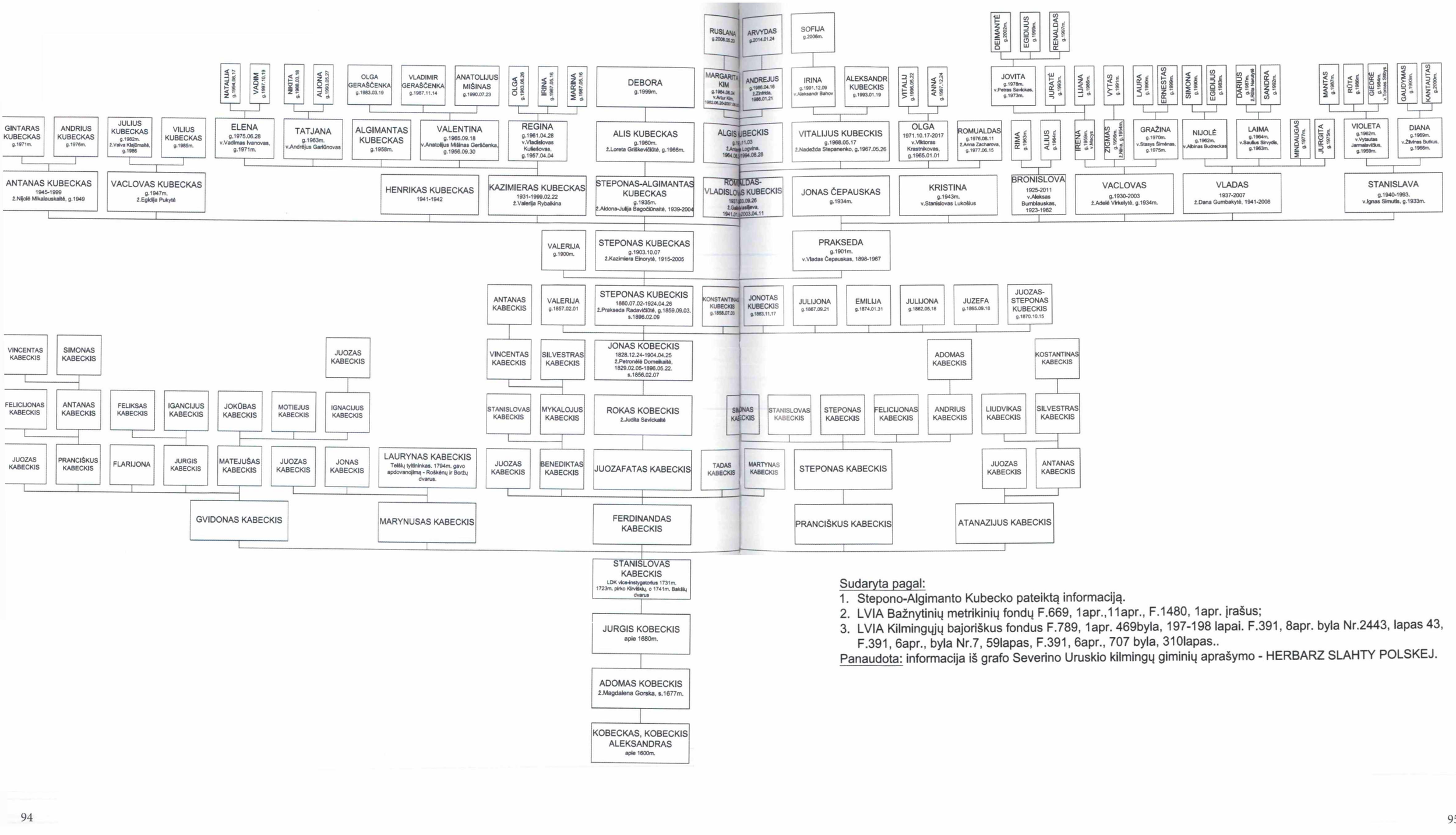

Sudaryta pagal:

1. Stepono-Algimanto Kubecko pateiktą informaciją.
2. LVIA Bažnytinių metrikinių fondų F.669, 1apr.,11apr., F.1480, 1apr. įrašus;
3. LVIA Kilmingųjų bajoriškus fondus F.789, 1apr. 469byla, 197-198 lapai. F.391, 8apr. byla Nr.2443, lapas 43, F.391, 6apr., byla Nr.7, 59lapas, F.391, 6apr., 707 byla, 310lapas..

Panaudota: informacija iš grafo Severino Uruskio kilmingų giminių aprašymo - HERBARZ SLAHTY POLSKEJ.

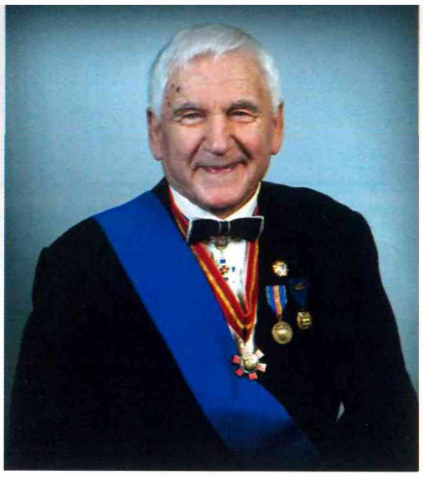

Steponas Algimantas Kubeckas. 2017 m.

Steponas Algimantas – LBKS Panevėžio krašto vado pavaduotojas, Garbės bajoras, senatorius. BPA rejestro nr.1101. Su žmona Aldona Julija Bagočiūnaite susilaukė sūnaus Alio, kurio žmona Loreta. Jiems gimė duktė Debora.

Antanas susituokė su Nijole Mikalauskaite ir susilaukė sūnų Gintaro ir Andriaus, Vaclovas susituokė su Egidija Pukyte ir susilaukė sūnų Juliaus ir Viliaus. Juliaus žmona – Vaiva Klajumaitė.

Vaclovas, Andrius, Gintaras, Alius – legitimuoti, jų BPA rejestro nr. – 1102, 1103, 1104, 1614. Kazimieros Kubeckienės (Stepono Algimanto motinos, g.1912) BPA rejestro nr.1131.

Stepono sesuo Prakseda, susituokusi su Vladu Čepausku, susilaukė gausaus būrio palikuonių, kurie gyvena Šiauliuose, Telšiuose, Klaipėdoje, Švedijoje, JAV.

Steponas Algimantas Kubeckas

KULVIEČIAI

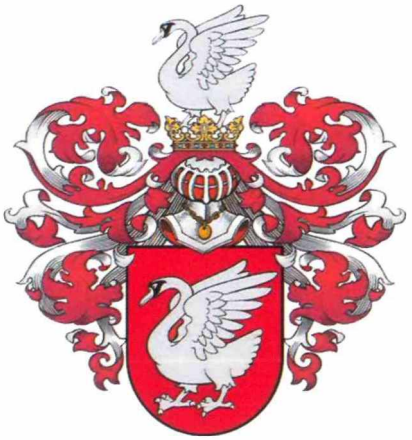

Herbas Gulbė (Łabędź)

Kulviečių bajorystė archyvuose užfiksuota nuo XIX a. pr. (LVIA, f.391, ap.7, b.1853, l.90).

Kazimieras Kulvietis (1779 -1857) 1822-11-14 vedė Kotryną Krivickaitę (1800-1879) ir susilaukė 8 vaikų (LVIA, f.391, ap.7, b.1853, l.87). Jų sūnus Pranciškus Kulvietis ir Monika Mackevičiūtė susituokė 1895-01-15 (LVIA, f.669, ap.13, b.144, l.143v §3). Iš Kulvos atvyko į Kauno miestą, čia įsikūrė, užaugino 4 sūnus, 3 dukras (LVIA, f.669, ap.13, b.171, l.118).

1904-05-06 gimė dukra Malvina, kuri 1920-11-21 ištekėjo už Julijono Renkvico. Malvina ir jos šeima gyveno Kaune, Kaišiadorių gatvėje ant vadinamo "Kulviečių kalno". Šalia gyveno ir sesuo Veronika, pusbroliai, pusseserės su šeimomis. Šis kalnas (netoli "Ąžuolyno") ir dabar vadinamas Kulviečių kalnu. Malvina susilaukė 3 dukterų: Jadvygos, Vandos, Alinos (1929 -2013 ; BPA rejestro nr.2543).

Alina baigė medicinos mokslus Kaune ir dirbo Vilniuje dantų technike. Ištekėjo už Algirdo Antano Mintaučkio. 1954 m. jiems gimė dukra Vilija (BPA rejestro nr.2535), kuri baigė Valstybinį dailės institutą ir tapo dailininke-tekstilininke. 1959 m. susilaukė dukters Jūratės (BPA rejestro nr.2544), būsimos gydytojos.

Malvina Kulvietytė ir 5 jos anūkai. Viršuje: iš kairės į dešinę – Rimas Sidabras, Malvina Kulvietytė (Chrščionavičienė, Renkvicienė), Ričardas Ažukaitis. Apačioje: Aušra Damašienė (Ažulaitytė), Jūratė Margerienė (Mintaučkytė), Vilija Girdvainienė (Mintaučkytė).

KULVIEČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

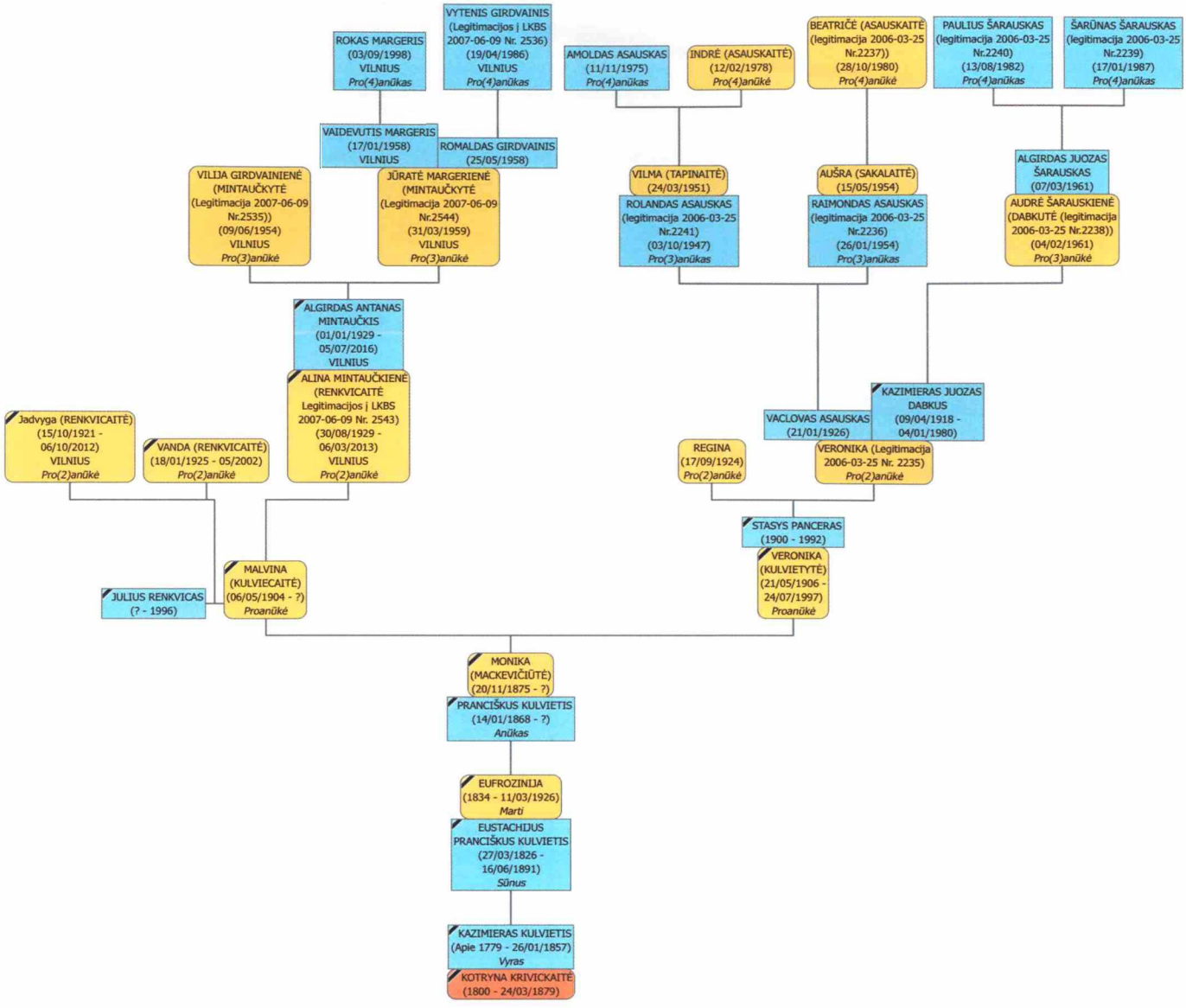

Jūratė susilaukė 2 sūnų: Vytenio (BPA rejestro nr.2536), įgijusio architekto specialybę, ir Roko, studijuojančio odontologiją.

1906-05-21 gimė Veronika Kulvietytė, kuri baigė Kauno A. Mickevičiaus vardo gimnaziją. Svajojo tapti gydytoja. Veronika iš savo tėvų girdėjo nemažai pasakojimų apie Abraomą Kulvietį, kunigą ir mokslininką, Vilniaus miesto gubernatorių, taip pat apie giminės kilmę, dvaro ribas iki Kauno miesto (Jonava, Kėdainiai, Kulva). 1923-09-07 ištekėjo už Stasio Pancero. Susilaukė dukterų Reginos ir Veronikos.

Duktė Veronika (g.1927 ; BPA rejestro nr.2235)

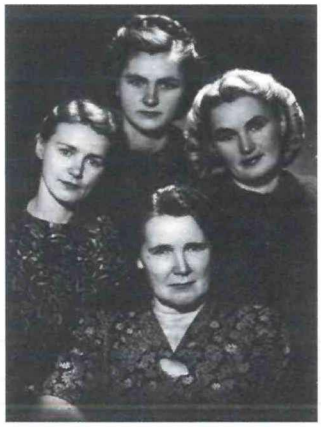

Malvina Kulvietytė ir 3 jos dukros. Apačioje: Malvina Kulvietytė (Chrščionavičienė, Renkvicienė).

Alina Renkvicaitė-Mintaučkienė ir jos dukros Jūratė (kairėje) ir Vilija.

Apačioje: Severinas Česnavičius, Salvijus Česnavičius, Audrė Šarauskienė, Giedrė Šarauskaitė, Pijus Šarauskas. Viduryje: Raimondas Asauskas, Veronika Dabkienė, Rolandas Asauskas. Viršuje: Elisa Aguda, Indrė Asauskaitė - Aguda, Vilma Asauskienė, Arūnas Česnavičius, Beatričė Česnavičienė, Aušra Asauskienė, Paulius Šarauskas, Raimonda Šarauskienė. 2017 liepos 21d.

1952 m. baigė Valstybinį dailės institutą, įgijo dailininkės-tekstilininkės specialybę. Dirbo Kauno vilnonių audinių fabrike „Drobė“, „Limoje“ – vyr. dizainere, nuo 1964 m. – Valstybinio dailės instituto vyr. dėstytoja. Dalyvavo grupinėse parodose Tokijuje (1957), Briuselyje (1959), Leipcige (1958, 1970), Maroke (1959), Niujorke (1959), Afganistane (1961), Londone (1968). Pelnė aukso medalį už audinius pasaulinėje parodoje Belgijoje (1959). Lietuvos dailininkų sąjungos narė nuo 1966 m. 1947 m. ištekėjo už Vaclovo Asausko ir susilaukė sūnų Rolando (g.1947; BPA rejestro nr.2241) ir Raimondo (g.1954; (BPA rejestro nr.2236). Rolandas Asauskas – fizikas, mokslų daktaras. 1975 m. susituokė su Vilma Tapinaite, susilaukė sūnaus Arnoldo ir dukros Indrės. Raimondas Asauskas – inžinierius-chemikas. 1979 m. susituokė su Aušra Sakalaite ir susilaukė dukros Beatričės (g.1980 ; BPA rejestro nr.2237). Beatričė – teisininkė. Ištekėjo už Arūno Česnavičiaus, augina sūnus Salvijų ir Severiną.

1964 m. Veronika susituokė su Kazimieru Juozu Dabkumi ir susilaukė dukros Audrės (g. 1961; BPA rejestro nr.2238), kuri 1986 m. baigė Valstybinį dailės institutą ir įgijo dailininkės-technologės specialybę. 1986 -1989 m. dirbo Kauno S. Žuko technikume dėstytoja, nuo 1989 m. – Kauno A. Martinaičio dailės mokyklos mokytoja-metodininkė. 1981 m. ištekėjo už Algirdo Juozo Šarausko ir susilaukė sūnaus Pauliaus (g.1982 ; BPA rejestro nr.2240), kuris 2004 m. baigė KTU, yra IT specialistas. Su žmona Raimonda augina sūnų Pijų (g.2009) ir dukrą Giedrę (g.2011). Sūnus Šarūnas (g.1987; BPA rejestro nr.2239) – IT specialistas.

Veronikos Panceraitės-Dabkienės prisiminimuose išlikęs šeimos herbas – baltas paukštis iškeltais sparnais. Iš senelių paveldėti dokumentai ir kitos šeimos vertybės neišsaugotos, bijant sovietinių represijų.

Jūratė Margerienė

KULVIEČIAI

Herbas Gulbė (Łabędź)

Kulviečiai – sena lietuviška giminė, valdžiusi Kulvos žemes Kauno paviete. Vieno iš protėvių vardas – Ginvila, taip ir vadinosi, kol Lietuvoje ėmė formuotis pavardės.

A.Vijukas Kojelavičius yra aprašęs (Herbarz szlachty Wielkiego Ksienstwa Litiewskiego. Nomenclator. Krakow, 1905, p.182-184) Ginvilą, kurį kildino iš Dausprungo palikuonių ir kuris naudojo herbus *Hipokentauras* ir *Ginvila*. Ginvila, per moterišką liniją paveldėjęs Goliguntų dvarus, ėmė žymėtis *Gulbės* herbu.

Ilgą laiką Ginvilai Kulviečiai žymėjosi herbu, kurio skyde jungėsi visų trijų herbų motyvai – Hipokentauras, Ginvilas ir Gulbė (Bobrowicz. Herbarz Polski K. Niesieckiego, t.IV, p.118-123).

Vėlesnieji heraldikai, ieškodami Kulviečių giminės kilmės, visą giminę kildino net iš legendinių Lietuvos didžiųjų kunigaikščių (Jablonskis K. Apie A. Kulviečio kilmę. Archivum Philologicum. Kaunas, 1935, p.107-114).

Kulvoje gimė ir kildinosi iš tos pačios giminės vienas lietuvių raštijos pradininkų, reformacijos bei humanizmo idėjų skelbėjas, Karaliaučiaus profesorius Abraoma s Kulvietis (1510-1545) (LVIA, f.708, ap.2, b.1, l.586-591).

XIX a. pr. carinėse luominėse instancijose tvirtinant bajorystę Kulviečiams buvo priskirtas vienas pagal K.Niesieckio herbyną modifikuotas Gulbės herbas. Kulviečių bajoriška kilmė ir priklausomybė Gulbės herbui buvo tvirtinta Vilniaus ir gubernijos bajorų susirinkime 1799-01-10, 1804-02-17, 1832-11-30, 1835-04-01. Heroldijos departamente S.Peterburge bajorystė patvirtinta 1847-06-21, 1866-05-04 įsakais.

Pagal archyvinius duomenis giminės pradininku nurodytas Jonas Ginvilas Kulvietis , gyvenęs XVII a. (LVIA, f.708, ap.2, b.403, l.191-192). Per daugelį kartų Kulvos dvaras pereidavo iš vieno paveldėtojo kitam, bet tai būta gausios giminės.

Jonas Ginvilas Kulvietis, Kulvos dvaro tėvūnas, turėjo 2 sūnus – Adomą ir Stanislovą, Stanislovas – Joną ir Stanislovą, kuriems pagal 1662 m. tėvo Stanis-

Alina Kulvietytė.

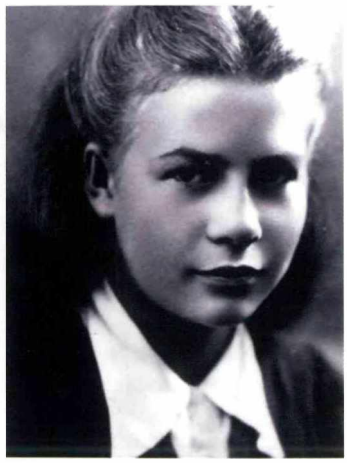

Irena Kulvietytė.

lovo testamentą atiteko Kulvos dvaras. Stanislovo sūnus Jonas turėjo 5 sūnus: Kazimierą, Juozą, Joną, Elijošių, Vaitiekų. 1723 m. pagal Jono testamentą Kulvos dvaras atiteko jauniausiajam sūnui Vaitiekui, o kitiems paliktos piniginės sumos. Kazimieras valdė Kampų dvarą. Jonas (Jono sūnus) turėjo 4 sūnus – Vladislovą, Mykolą, Juozą, Martyną. Vladislovas (g.1677) valdė Jočionių (Juciūnų) dvarą (LVIA, f.708, ap.2, b.1, l.586-591).

Vladislovas turėjo sūnų Antaną. Antanas santuokoje su Ieva Toločkaite susilaukė 4 sūnų: Anupro, Mozės, Jeronimo, Elijaus. Antano palikuonis Anupras XVIII a. valdė Šilų dvarą Ukmergės paviete (LVIA, f.708, ap.2, b.403, l.191-192). Anupras Kulvietis buvo vedęs Jadvygą Lachnickaitę ir susilaukė 4 sūnų ir dukros: Felikso Zakarijaus Tomo, Simono, Romualdo, Dionizo, Sofijos. Romualdas mirė nevedęs, Dionizas vedė Emą Rudaminaitę ir mirė jaunas nuo džiovos nepalikęs palikuonių, Sofija ištekėjo už Mykolo Jurgio Antano Švoinickio iš Rodų dvaro. Sūnus Simonas paveldėjo tėvų Šilų dvarą.

Vienas iš sūnų Feliksas Zakarijus Tomas vedė Augustą von Reinhard. Jie susilaukė sūnaus Felikso Benedikto ir dukters Stefanijos. Feliksas Zacharijus Tomas mirė 1859 m. nuo džiovos ir palaidotas Ukmergės pavieto Šilų kapinėse. Feliksas Benediktas 1881-08-16 vedė Valeriją Ramanauskaitę iš Viškonių palivarko. Jiems gimė 3 sūnūs ir duktė: Eugenijus (1883), Marijonas (1887), Antanas (1891), Jadvyga (1889). Eugenijus baigė Sankt Peterburgo karališkąją meno mokyklą, ilgą laiką gyveno S. Peterburge. Antanas per I pasaulinį karą buvo mobilizuotas. S. Peterburge gyveno ir jų sesuo Jadvyga, kuri 1911 m. susituokė su Juozapu Smokalskiu, o po 1917 m. perversmo su vyru apsigyveno Varšuvoje, kur 1962 m. mirė. Abu broliai S. Peterburge vedė: Eugenijus – Eveliną Kurnevičiūtę, Antanas – Janiną Mariją Bžezinską. Marijonas buvo vedęs Petronėlę Poreščiūtę, karo metu gyveno Šilų dvare, kur 1914 m. susilaukė sūnaus Stepono Henriko.

1918-1922 m. Eugenijus ir Antanas su šeimomis grįžo į Lietuvą. Eugenijus tais pačiais metais įstojo į Panevėžio lietuvių savanorių batalioną, vėliau dirbo Ukmergės gimnazijoje tapybos mokytoju, o baigiantis II pasauliniam karui pasitraukė į Vokietiją, emigravo į Kolumbiją. Kolumbijoje mirus žmonai, dar kartą vedė Marią Juzefą Tolero Guzman. 1952 m. jiems gimė sūnus Henrikas Eugenijus. Eugenijus Kulvietis 1959 m. mirė Medeinoje, Kolumbijoje paliko daug tapybos darbų. Antanas – antrasis Felikso Benedikto sūnus – užsiiminėjo fotografija, bet 1932 m mirė Šilų dvare nuo džiovos.

Janina Marija Bžezinska-Kulvietienė.

Antanas Kulvietis.

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

KULVIEČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

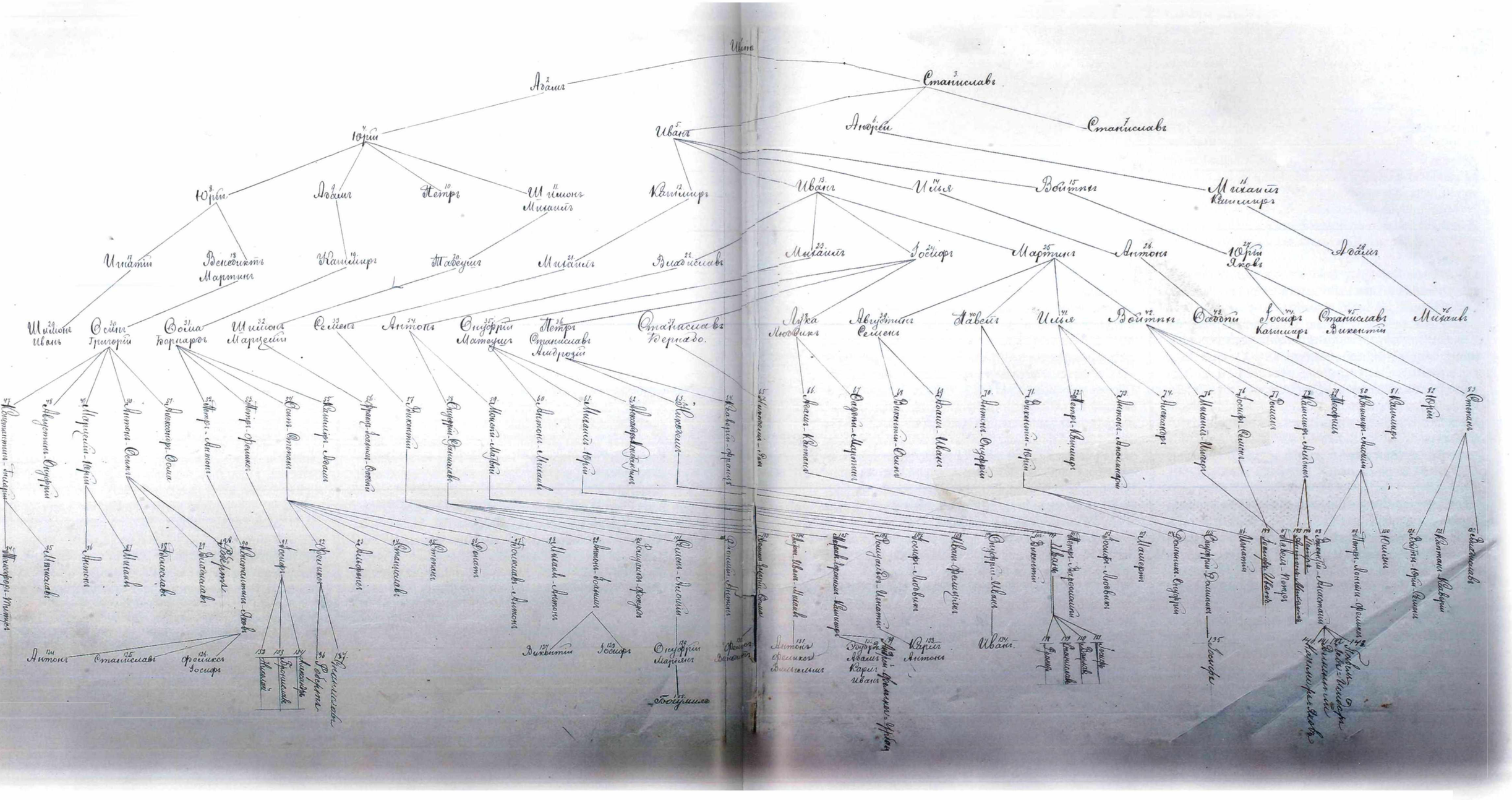

Eugenijus Kulvietis su Evelina Kurnevičiūte turėjo dukras Galiną, Oną ir sūnų Jurgį. Santuokoje su Maria Josef Tolero Guzman gimė sūnus Henrikas Eugenijus.

Antanas Kulvietis su Janina Marija Bžezinska turėjo sūnus Antaną, Henriką ir dukrą Ireną. Antanas (vyriausiasis Antano sūnus) II pasaulinio karo metais mirė Panevėžyje, Henrikas su motina Janina Marija Bžezinska repatrijavo į Lenkiją.

Po karo Lietuvoje liko gyventi Eugenijaus dukra Galina, o Antano – Irena. Sunkūs pokario metai išblaškė šeimą. Vienus nubloškė į Vokietiją, Lenkiją, JAV, kitus – į Kolumbiją. Vokietijoje liko gyventi Eugenijaus Kulviečio sūnus Jurgis su žmona Sofija Dirmantaite. 1945 m. Reutlingene jiems gimė sūnus Arvydas von Kullwitz. Arvydui su žmona Marie Pierre Angele Amellie Fronteau gimė Patric Gegorg Pierre von Kullwitz ir Christoph von Kulwitz.

Galina, Eugenijaus Kulviečio dukra, ištekėjo už Igno Bulotos ir gyveno Rusnėje, kur, sulaukusi 92 metų, mirė. Irena, Antano Kulviečio duktė, ištekėjo už Kazimiero Petrausko, gyveno Vilniuje, kur ir palaidota.

Galina Kulvietytė Bulotienė susilaukė 4 dukrų ir sūnaus Sauliaus, kuris vaikystėje mirė. Duktė Nijolė Bulotaitė-Ingaunienė baigė Veterinarijos akademiją, Rūta Bulotaitė-Gudelienė – Kauno politechnikos institutą, Eugenija Bulotaitė-Žemaitienė – Šiaulių pedagoginį institutą, Audronė Bulotaitė-Pikžirnienė – Kauno medicinos institutą.

Irena Kulvietytė, Antano duktė, susilaukė 2 vaikų – sūnaus Petro Petrausko ir dukters Laimos Petrauskaitės. Sūnus įgijo inžinieriaus išsilavinimą, o duktė baigė Vilniaus universiteto ekonomikos fakultetą.

Nijolės Bulotaitės-Ingaunienės vaikai – Jolanta Ingaunytė-Liaugaudienė (farmacininkė, mirė 2017 m.), Aivaras Ingaunis (baigė Ukmergės žemės ūkio technikumą). Rūtos Bulotaitės-Gudelienės vaikai – Vaiva Gudelytė (vadybininkė) ir Saulius Gudelis. Eugenijos Bulotaitės-Žemaitienės sūnus – Žilvinas Žemaitis (vadybininkas). Audronės Bulotaitės-Pikžirnienės dukros – Rūta ir Ieva Pikžirnytės (baigė aukštuosius mokslus).

Petro Petrausko sūnus Karolis – mokslų daktaras, dėsto Vilniaus universitete ir dirba programuotoju. Aurelija Petrauskaitė-Baronienė baigė ekonomikos mokslus. Laimos Petrauskaitės-Bartkienės sūnus Dominykas Bartkus studijavo Arhuso universitete (Danija) multimedijos ir komunikacijos mokslus, dirba Lietuvoje (LBKS archyvas, Laimos Bartkienės legitimacijos byla Nr.2031).

Laima Bartkienė

KURMINAI-LIACKIAI

Herbas Slepowron (Naktikovas)

Pirmasis rašytis šaltinis, kuriame aptinkama informacija apie Kurminų (Kurminowie) šeimą, jų priklausymą bajorų luomui, finansinę padėtį, - Lietuvos metrikos knyga. Joje randamas įrašas senąja rusų kalba: KURMIN, b. WASILISZKAGA, Trockaga w-d.99 (Lietuvos metrikos knyga nr. 523, 1528 m., Viešųjų reikalų knyga nr. 1, išleista Lietuvos istorijos institute, Vilniuje, 2006). Čia taip pat rašoma, kad 1567-10-03 našlė motina Kurminowa išsiuntė bajorą Makarą Kurmin iš Lack apskr. ant žirgo su šaunamuoju ginklu ir kardu (p.778), o 1567-10-15 Tomko Martinowicz Kurmin iš Lydos apskr. atjojo ant žirgo su ginklu ir kardu pas Stacewskius (p.753). Abu įrašai leidžia teigti, kad 1528 m. Kurminų šeima gyveno Vosyliškių (Wasiliszki) apskr., Trakų r. Po 39-erių metų Martin Kurmin, turėjęs sūnus Tomko ir Maciej, perka Stacewskių valdas prie Dzitwa upės ir persikelia gyventi į Lydos apskr., tampa Lydos tvarkdariu (Mirosław Kurmin, Ślady na ziem ród Kurminów, 2017, p.35-41).

1534 m. vaivada Iwan Fiodorowicz Lacki, pagrindinis Lietuvos kariuomenės vadas, vadovavęs 40.000 karių, sustabdė Maskvos antpuolį. Už tai iš Lenkijos karaliaus gavo Zaludek ir Wysoki Dwor valdas bei dvarininko titulą (Mirosław Kurmin, Ślady na ziem ród Kurminów, 2017, p.45).

Kurminų šeima turėjo 4 herbus, kurių pagrindinis – *Lacki*, kiti – Leliwa, Pogonia, Slepowron (Mirosław Kurmin, Ślady na ziem ród Kurminów, 2017, p.35). Liackių šeima turėjo *Lacki* herbą, prie kurio prijungiama ir Kurminų šeima. Kurminų valdos tapo Liackių valdomis (Mirosław Kurmin, Ślady na ziem ród Kurminów, 2017, p.45). Lietuvoje gyvenantys Kurminai-Liackiai, gyvenę Ukmergės r., priklauso herbui *Slepowron*, toliau bus rašoma apie juos.

1615-11-01 tarnų su vaikais pirkimo-pardavimo akte minimas dvarininkas Aleksandr Kurmin, kuris iš Stanislawo ir Annos Doganowscy, gyvenusių Dogi kaime (vietovė į pietvakarius nuo Lack), pirko

Skudutiškio dvarininkas Steponas Kurminas. Apie 1938 m.

Petras, Marijona, Lialia, Janina prie Kurminų dvaro. Apie 1939 m.

tarnus su jų vaikais (Mirosław Kurmin, Ślady na ziem ród Kurminów, 2017, p.52). Aleksandr Kurmin turėjo didelę karinę patirtį – buvo kapitonas, kalvinistas, aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje. Jo mentorius – Krzysztof Radziwill. 1625 m. tampa bendruomenės pirmininku, atsakingu už moralinius klausimus, publikuojamus religinius tekstus, pinigines investicijas, privačius bei bendruomenės teisinius reikalus. Remiantis 1625 m. dokumentu, Žemaitijos vyskupas Stanistaw Kiszka paskiria Aleksandrą Kurmin savo atstovu byloje (Mirosław Kurmin, Ślady na ziem ród Kurminów, 2017, p.80). Prof. Henryk Wisner knygoje „Rzeczpospolita Wazow" rašo apie Kurminų giminės ryšius su Radvilų gimine. Aleksandro Kurmin sūnus Fabian buvo vienmetis su Krzystofo Radziwill sūnumi Januszu. Jaunuoliai kartu išsiųsti studijuoti į Lipską su 147 asmenų palyda. Aleksandr Kurmin savo turtą 1627 m. dovanoja žmonai ir sūnui Fabian, tačiau sūnus ūkiu nelabai rūpinosi, po studijų liko darbuotis dvare pas Krzystofą Radziwill iki jo mirties 1640 m. Kurminų valdas Lydos apskr. 1642 m. teko parduoti (Mirosław Kurmin, Ślady na ziem ród Kurminów, 2017, p.131).

Tarp Lydos teismo dokumentų – Krzystof Jurewicz Kurmin 1638 m. testamentas, kuriame turto įpėdiniu minimas jo sūnus Jaroszas su žmona Lucje Rymont, kurie įpareigoti tėvą palaidoti prie bažnyčios Lacke, kukliai, pagal katalikiškus papročius. Dukroms palieka turtą pinigais ir gyvuliais, sūnui Janui - "Powoloki Gieysteukuje", kuriuos įgijo iš savo sūnėno Aleksandro Kurmin po jo mirties 1638 m. Valdas Lacke po žmonos Lucje Rymont mirties palieka sūnums Piotrui, Stanislawui ir Jaroszui (Mirosław Kurmin, Ślady na ziem ród Kurminów, 2017, p.103).

Teodor Lacki anūkas Jan Alfons Lacki – Minsko ir Žemaitijos kaštelionas bei generalinis Žemaitijos seniūnas. 1630 m. jis tapo Dyneburgo seniūnu ir kartu su Kurminų šeima įsikūrė Ukmergės r. (Mirosław Kurmin, Ślady na ziem ród Kurminów, 2017, p.118).1658 m. įrašas byloja apie tai, kad Krzystof Kurmin Lacki sūnus Piotr Kurmin nesulaukė palikuonių, jo valdos atiteko Piotrui Czaplicai (Mirosław Kurmin, Ślady na ziem ród Kurminów, 2017, p.113).

Kurminų-Liackių protėvis Kristupas (Krysztof) Kurminas, kurio tėvas Kazimieras (Kazimierz), senelis Fabijonas (Fabian), o prosenelis Aleksandras (Aleksandr), - tai Kurminų Liackių šeimos atstovas, 1627 m. gyvenęs Aukštutiniame dvare ir jo apylinkėse, Lydos apskr. Jų bajoriška kilmė pripažinta 1820 m. Vilniaus gubernijos bajorų susirinkime (Boniecki Adam, Herbarz polski, cz.1: Wiadomości historyczno-genealogiczne o rodach szlacheckich, t. 13, Warszawa, 1899-1913).

Jonas (Jan), Motiejus (Maciej) ir Stanislovas (Stanislaw) Kurminai – Motiejaus (Maciej) sūnūs, Jonas (Jan) ir Juozas (Jozef) – Jono (Jan) sūnūs įregistruoti Vilniaus gubernijos bajorų knygose 1820 m. Juozas Nikodemas (Jozef-Nikodym) ir Tadas (Tadeusz) Kurminai – Stanislovo (Stanislaw) sūnūs legitimuoti ir įregistruoti Kauno gubernijos bajorų knygose 1834 m. Aloyzo, Tado (Tadeusz) sūnaus 7 sūnūs ir 5 anūkai buvo pripažinti bajorais 1844 ir 1847 m., įrašyti į Pirmąją giminės kilmės knygą, registro nr.16485, jų bajoriška kilmė patvirtinta 1867 ir 1878 m. susirinkimų potvarkiais.

Jonas Kazimieras (Jan-Kazimierz) iš Vilniaus krašto ir Aleksandras (Aleksander) iš Upytės 1698 m. pasirašė Masės krašto gynėjų judėjimą (lenk. Pospolite ruszenie). Kazimieras (Kazimierz) – Upytės sargybinis, Vilniaus seimo pasiuntinys, Lenkijos karaliaus ir Lietuvos didžiojo kunigaikščio Stanislavo Leščinskio (Stanisław Leszczyński), valdžiusio 1704–1709 ir 1733–1736 m., Lotaringijos hercogo patikėtinis, 1733 m. Vil-

Prie Skudutiškio Kurminų dvaro iš kairės: dvarininkas Petras Kurminas su žmona, jo sesuo Janina Kurminaitė, nežinomas asmuo, motina Marijona Kurminienė, nežinomas asmuo, dvarininkas Steponas.

KURMINŲ-LIACKIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

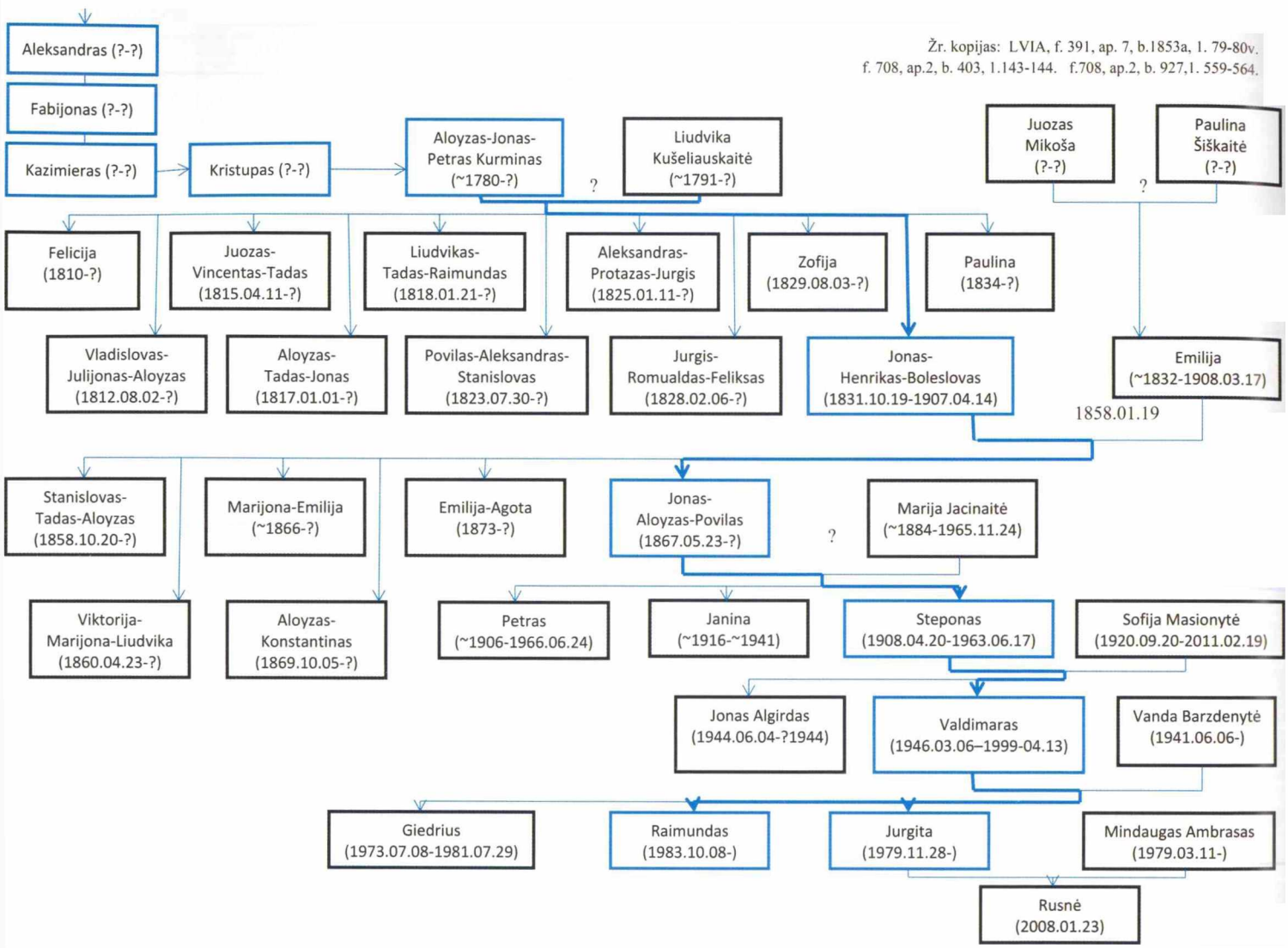

niaus deputatas.

Stanislovas ir jo sūnūs Juozas Nikodemas, Jokūbas ir Tadas 1724-02-08 įsigijo ir valdė Šileikos dvarą su valstiečiais, kurį tėvas po mirties 1756 m. paliko sūnums. 1783-07-19 Jokūbas įsigijo ir valdė Skudutiškio dvarą su 520 dešimtinių žemės.

Stanislovo sūnus Juozas Nikodemas pagal 1772-02-04 Lenkijos karaliaus Stanislovo Augusto privilegiją buvo paskirtas Ukmergės apskr. valdytoju, vykdančiu kelių ir tiltų priežiūrą. Nuo 1774 m. skiriamas į įvairias Abiejų Tautų Respublikos Seimo komisijas. Stanislovo sūnus Tadas (Tadeusz) 1763 m. pasirašė Lietuvos bajorijos manifestą; 1775-1781 m. – Ukmergės apskr. valdytojas, vėliau – Anykščių žemių raikytojas; buvo skiriamas į įvairias seimo komisijas; pagal Lenkijos karaliaus Stanislovo Augusto privilegijas 1782-02-02, 1784-05-02 ir 1794-03-07 paskirtas Gardino ordinarinio seimo nariu (Rodzina herbov szlachty Polskiej, Warszawa, 1911, t. VIII, p.221; LVIA, f.391 ap.7, b. 1853a,l.80v).Tado sūnus Aloyzas Jonas Petras 1789-07-07 paveldėjo ir valdė Skudutiškio, Litviniškio, Ropiškio dvarus. 1807 m. buvo Ukmergės apskr. žemės teismo pirmininkas. Kartu su Kazimieru Pliateriu ir kitais tekstą parengti išrinktais delegatais pasirašė Ukmergės seimelio postulatus, surašytus instrukcijoje delegatams, kuri buvo išspausdinta Vilniuje 1817-12-23 (H.Mościcki, Sprawa włościańska na Litwie w pierwszej ćwierci XIX stulecia, Warszawa, 1908, p.22; A.Janulaitis, Baudžiavos panaikinimo sumanymai Lietuvoje (1817-1819 m.). Lapas iš socialinės Lietuvos istorijos, Kaunas, 1929, p.19, 20, 23; Instrukcja dla delegatów powiatu wiłkomierskogo, BN AR IV-8671, 1. 9; R.Bairašauskaitė, Lietuvos bajorų savivalda XIX a. pirmojoje pusėje, Vilnius, 2003,p.143). Skudutiškio dvarininkas Aloyzas Jonas Petras Kurminas dalyvavo 1831 m. sukilime, telkė valstiečius Skudutiškio, Pakalnių, Skiemonių apylinkėse (http://moletu-

Skudutiskio Kurminų dvaras, apie 1945 m.

muziejus.lt/istorijos_faktai). 1847-10-18, 1867-03-22 ir 1878-03-13 Aloyzas Jonas Petras kartu su sūnumis buvo legitimuoti ir pripažinti bajorais, įrašyti į Pirmąją giminės kilmės knygą, registracijos nr.16485 (LVIA, f.391, ap.7,b.1853a, l.80v).

Aloyzo Jono Petro sūnus Aloyzas Tadas Jonas Kurminas Liackis buvo garbės teisėjas (LVIA, f.708, ap.2, m.1882, b. 827, l.559), Liudvikas Tadas Raimundas Liackis – Kauno gubernijos sekretorius (LVIA, f.708, ap.2, m.1882, b. 927, l.559), o Povilas Aleksandras Stanislovas Kurminas Liackis – Panevėžio baudžiamojo teismo kolegijos teisėjas, kolegijos asesorius, valdė Doblinos-Budviškio ir Romeikos dvarus, 580 dešimtinių žemės Ukmergės apskr. (LVIA, f.708, ap.2, m.1882, b.927, l.561).

Aloyzo Jono Petro sūnus Jonas Henrikas Boleslovas buvo Ukmergės krašto tarnautojas, iždininkas.

Skudutiškio dvarą paveldėjo ir valdė Jonas Aloyzas Povilas Kurminas, kuris su žmona Marijona Jacinaite iš Suvalkų susilaukė sūnų Petro ir Stepono, dukters Janinos. Jonas Aloyzas Povilas mirė 1939 m., dvarą palikdamas žmonai ir vaikams. Marijona Jacinaitė Kurminienė kartu su dukra Janina ir sūnumi Petru 1941-06-14 buvo ištremti į Sibirą, Altajaus kraštą. Janina Sibire mirė badu. Petras kartu su motina Marijona Sibire išgyveno iki 1953 m. Marijona po tremties išvyko į Lenkiją, kur ir mirė. Petras emigravo į Argentiną, ten vedė italę ir susilaukė 2 vaikų – Staseko ir Janekos. Petras mirė ir palaidotas Argentinoje.

Po tėvo mirties ir artimųjų ištrėmimo į Sibirą dvaro valdymu ir ūkiniais reikalas rūpinosi sūnus Steponas. Remiantis 1941-06-16 Stepono Kurmino turto, esančio Skudutiškio dvare, nusavinimo surašymo aktu (Lietuvos centrinis valstybės archyvas, f.R-764 ap.1a, b.282, l.18), dvarui priklausė 13 pastatų. Respublikinės žemės komisijos prie Lietuvos TSR ministrų tarybos archyvinio fondo 1945-48 m. byloje Utenos apskr. Kuktiškių valsčiaus ūkių, viršijančių nustatytą normą, sąraše įrašyta, kad Skudutiškio dvaro ūkio valdytojas Steponas Kurminas valdė 158 ha žemės (LCVA, f.R-61, ap.2, b.43, l.12).

1943-08-25 Steponas vedė Skudutiškio miestelio pradžios mokyklos mokytoją Sofiją Masionytę. Jų pirmagimis sūnus Jonas Algirdas, išgyvenęs vos kelis mėnesius, mirė nuo šiltinės. 1946-03-06 Sofijai ir Stepo-nui gimė antrasis sūnus – Valdimaras, vienintelis Jono Aloyzo Povilo Kurmino šakos teisėtas Skudutiškio dvaro paveldėtojas. Deja, Steponas tuo metu jau buvo suimtas ir tardomas, vėliau kalinamas Sibire ir gimusio sūnaus pamatyti nespėjo. Po kalinimo Steponui, kaip ir jo motinai Marijonai bei broliui Petrui, 10 metų buvo neleista grįžti į tėvynę, todėl išvyko gyventi į Lenkiją. Ten susirgęs sunkia liga 1963-06-17 mirė. Pagal „Lietuvos Respublikos asmenų, represuotų už pasipriešinimą okupaciniam režimui“ įstatymo I str. 1990 m. Steponas Kurminas po mirties buvo pripažintas nekaltu.

Sofija Kurminienė po vyro suėmimo paliko dvarą, 1949-04-21 buvo ištremta į Sibirą, Irkutsko sritį, Bodaibo r. Į Lietuvą grįžo 1970 m., gyveno Panevėžyje. Mirė 2011-02-19. Jos prašymu palaidota Skudutiškio Švč. Trejybės bažnyčios šventoriuje esančiame Kurminų šeimos kape-rūsyje.

Sūnus Valdimaras į Sibirą ištremtas nebuvo, Lietuvoje jį užaugino motinos tėvai Emilija ir Kostas Masioniai. 1972-07-01 Valdimaras vedė Vandą Barzdenytę, su kuria susilaukė 3 vaikų – Giedriaus, Jurgitos, Raimundo. Giedrius 8 metukų žuvo, patyręs elektros traumą.

Valdimaras užaugo be tėvo, su juo bendravo tik laiškais. Iš tėvo paveldėjo patriotizmo jausmą ir kilnumą, vertybių pajautimą. Lietuvai atgavus nepriklausomybę, Valdimaras įvykdė tėvo svajonę ir atliko savo pareigą – iš Lenkijos į tėvynę pargabeno tėvo Stepono Kurmino ir močiutės Marijonos Jacinaitės Kurminienės palaikus. 1998-07-11 įvyko iškilminga palaikų perlaidojimo ceremonija Skudutiškio Švč. Trejybės bažnyčios šventoriuje esančiame Kurminų šeimos kape-rūsyje. Iškilmėse dalyvavo Kaišiadorių vyskupas emeritas Juozapas Matulaitis, gausus giminių ir Skudutiškio parapijiečių būrys. Valdimaras mirė 1999-04-13, jo prašymu palaidotas šalia artimųjų.

Valdimaras nespėjo įstoti į LBKS, tačiau Kurminų-Liackių šeimos kilmės archyvinės medžiagos studijas bei Skudutiškio Kurminų dvarvietės parko, Balčio ežero tvarkymo darbus perėmė ir uoliai tęsia Valdimaro vaikai – Jurgita ir Raimundas. 2017-07-01 Jurgita ir Raimundas įstojo į LBKS, kol kas jie vienintelis legitimuoti bajorų Kurminų šeimos palikuonys.

Jurgita Ambrasienė

KUŠLEIKOS

Herbas Niesobia

Kušleikos bajorų luomui priklausė dar iki XVII a. Valdė Puokės, Baršių, Užalkų, Kušleikiškių dvarus Žemaitijos kunigaikštystėje, Telšių valsčiuje (LVIA, f.391, ap.7, b.1853, l.85, 85v, 86, 86v). XIX a. atlikto giminės surašymo duomenimis Motiejus Aleksandras Kušleika (1) 1680 m. testamentu žemes palieka sūnui Jonui (2). 1748 m. surašytas kitas aktas, kuriame nurodoma, kad tuos dvarus paveldėjo Motiejaus Aleksandro vaikaitis Teodoras (3).

Susiklosčius atitinkamai LDK politinei situacijai, 1793 m. Teodoro sūnus Kazimieras (4) žemes pardavė, o pinigus padalijo sūnums Vincentui (5), Teodorui (6) ir Feliksui (7).

1810 m. Vilniaus bajorų deputatų susirinkimas patvirtino Kušleikų giminės herbą *Niesobia* (LVIA, f.391, ap.6, b.707, l.53v).

Vilniaus ir Kauno bajorų susirinkimuose Kušleikų kilmė patvirtinta 1832 m. gruodžio 19 d. ir 1854 m. liepos 13 d., o Valdančiojo senato Heraldikos departamente – 1855 m. sausio 28 d., Nr. 1385 (LVIA, f.391, ap.7, b.1106, l.15).

Vincentas (5) Kušleika su žmona Klara Pukinskaite susilaukė 4 vaikų. Bajorystės dokumentais rūpinosi jauniausias sūnus Merkelis (11) (g.1816). Jis 1842 m. vedė dvarininkę Moniką Danilevičiūtę, d. Tado ir susilaukė 3 sūnų, iš kurių giminę pratęsė Antanas Kušleika (14) (g.1844 Pocaičių dvare, Pikelių parapijoje).

Teodoro sūnus Jurgis (12) (g.1818), gyvenęs Meškuičių dvare, Viekšnių parapijoje, vėliau Pakliaupio dvare, Laižuvos parapijoje, Šiaulių apskr., 1864 m. gruodžio 11 d. raštu, papuoštu giminės herbu, kreipėsi į Šiaulių apskrities bajorų viršininką su prašymu išduoti bajorystės pažymėjimą (LVIA, f.391, ap.7, b.1106, l.1). 1865 m. kovą pagal paraišką iš Vidaus reikalų ministerijos gavo įsako kopiją apie Kušleikų bajorystę. Mirė bevaikis 1866 m. birželio 21 d. (LVIA, f.669, ap.8, b.6, l.110v).

1878 m. Antanas Kušleika (14) vedė Šiaulių apskrities bajoraitę Teklę Pacevičiūtę, d. Andriaus. Susilaukė 6 vaikų: Stanislovo (17), Bronislavos (18), Zofijos (19), Zofijos (20), Aleksandro (21), Izidoriaus (22), iš kurių išgyveno ir šeimas sukūrė tik 2 dukros. 1881 m. gruodį Antanas Kušleika sudarė šeimos sąrašą, kuriame nurodė bajorystės patvirtinimo datas ir numerius (LVIA, f.391, ap.7, b.1106, l.14-15). Gyveno Paeglesių dvare, Papilės parapijoje. Domėjosi politine situacija, aktyviai dalyvaudavo kultūriniuose renginiuose, bajorų sueigose, vaikus auklėjo uolių katalikų ir lietuvybės dvasia. Aplinkiniai žavėdavosi nepaprastu inteligentiškumu. Po žmonos mirties persikėlė į Viekšnius. Per savo gyvenimą patyrė 1863 m. Lietuvos-Lenkijos sukilimą, Naujųjų amžių atradimų pasirodymą Lietuvoje. Mirė sulaukęs gilios senatvės 1942 m. Lietuvoje šeimininkaujant III Reicho kariuomenei.

Valerijonas Karolis (15), s. Merkelio (g. 1845 Petraičių dvare, Pikelių parapijoje), kurį laiką gyvenęs pas dėdę Pakliaupyje, persikėlė į Laižuvą, kur mirė 1880 m. rugsėjo 2 d. Šeimos nesukūrė (LVIA, f.669, ap.8, b.49, l.38).

Bronislava Kušleikaitė (18) 1898 m. ištekėjo už Leono Baškio, s. Petro iš Mosilės dvaro. Susilaukė 10 vaikų: Bronislavos (23) (g. 1899), Viktorijos (24) (g. 1901), Stanislovo (25) (g. 1902), Jadvygos (26) (g. 1904), Juliaus (27) (g. 1906), Mykolo (28) (g. 1909), Antano Petro (29) (g. 1912), Vladislovo (30) (g. 1914),

Antanas Kušleika, s. Merkelio (1844-1942).

Teklė Pacevičiūtė-Kušleikienė (1851-1928).

Linijus Baškys

Vladas Baškys Kauno aerodrome. 1938 m. gegužės 17 d.

Jono (31) (g. 1914), Onos (32) (g. 1918). Gyveno Akmenės parapijoje, Montartiškių dvare, vėliau persikėlė į Šiaulius. Likusi našle Bronislava Kušleikaitė-Baškienė persikėlė pas dukterį Bronę, po karo iki mirties 1952 m. rugsėjo 29 d. gyveno pas sūnų Vladislovą Vilniuje. Pildydamas paskutinę motinos valią, sūnus ją palaidojo senosiose Šiaulių kapinėse, greta vyro.

Viktorija Baškytė-Borusienė, d. Leono (24) (g. 1901) ištekėjo už Kazimiero Boruso. Jiems gimė dukros Zofija (33) ir Augustina (34).

Zofija Borusaitė-Monienė, d. Kazimiero (33) (g. 1930 Dabikinėje, Akmenės parapijoje, Mažeikių apskr.) ištekėjo už Juozo Moniaus.

Augustina Moniutė-Juškevičienė, d. Juozo (42) (g. 1951 Judreliuose, Akmenės r.) ištekėjo už Prano Vlado Juškevičiaus.

Dainius Juškevičius, s. Prano Vlado (52) (g. 1977 Šiauliuose) – inžinierius. Susilaukė dukters Julijos (61) (g. 2005).

Augustinos Bronislavos Borusaitės-Tiknienės, d. Kazimiero (1935-2017) sūnus Edvardas Tiknius, Antano (g. 1955) su žmona Danute turi dukterį Editą (g. 1980).

Aldona Eugenija Baškytė-Buožienė, d. Juliaus (35) (g. 1933) dešimt metų buvo Gėlininkų draugijos Šiaulių skyriaus pirmininke, LBKS Šiaulių apskrities Garbės teismo nare. Mirė 2006 m. Šiauliuose.

Reda Buožytė-Pipinienė, d. Kazimiero (43) (g. 1958 Šiauliuose) – medikė. Duktė Rūta Pipinytė (53) (g. 1986), sūnus Petras Pipinis (54) (g. 1992).

Valdas Buožys (44) (g. 1964 Šiauliuose) – istorikas. Gyvena Niujorke, JAV Lietuvių bendruomenės tarybos narys. Duktė Saulė Buožytė (55) (g. 1990), sūnus Kazys (56) (g. 1992).

Jurgita Baškytė (45) (g. 1974 Vilniuje), d. Vytauto 1994 m. ištekėjo už Eimučio Stankūno. 1996 m. Vilniaus m. savivaldybės kultūros ir meno skyriaus apdovanota Padėkos raštu už karaliaus Mindaugo karūnavimo – Valstybės dienos minėjimo renginių puoselėjimą. Sūnus Mindaugas (57) (g. 1994), duktė Aistė (58) (g. 2000).

Vladislovas Baškys, s. Leono (30) (g. 1914 Montartiškių dvare, Akmenės parapijoje, Mažeikių apskr.) 1927 m. baigė Dabikinės dvaro pradžios mokyklą, 1932 m. Šiaulių berniukų gimnaziją ir 1936 m. mokytojų seminariją. Pagal tėvų norą įstojo į Telšių kunigų seminariją, tačiau, nepatikus aplinkai, iš jos išėjo. Nuo 1937 m. dirbo mokytoju Žeimių pradžios mokykloje. Po kelių mėnesių pradėjo tarnybą Nepriklausomos Lietuvos kariuomenėje. Baigęs karo mokyklą leitenanto laipsniu, buvo paskirtas karo aviacijos 3 eskadrilės lakūnu. 1940 m. Sovietų sąjungai okupuojant Lietuvą, Šiauliuose mirė Leonas Baškys, dingo dvaro ir kiti giminės dokumentai. Likviduojant Lietuvos kariuomenę Vl. Baškys buvo paskirtas į RA 29 ŠTK aviacijos eskadrilę. 1941 m. su grupe karininkų iš RA pabėgo, pateikė prašymą dalyvauti aktyvistų fronte ir norą dalyvauti kare prieš SSRS. Vokiečių buvo sulaikytas Kėdainiuose ir nuvežtas į stovyklą Ariogaloje, iš ten – į belaisvių stovyklą Stabake. 1942 m. grįžo į Lietuvą. 1943 m. Baisogalos Rkb vedė odontologę Mariją Šarauskaitę, d. Antano. Šiauliuose susilaukė sūnaus Linijaus (38), Klaipėdoje – Egidijaus, Vilniuje – dukters Ramunės (39). Dirbo mokyklos vedėju Šiauliuose, lietuvių k. mokytoju Joniškio ir Klaipėdos gimnazijose. 1949 m. baigė dantų technikų kursus Vilniuje. Dirbo dantų techniku Vilniuje, Kaune. Mirė 1985 m. Kaune.

Linijus Baškys (38) (g. 1944 Šiauliuose) baigė Vilniaus universitetą, ekonomistas. Dirbo Vilniaus miesto vykdomajame komitete, ilgą laiką buvo Vilniaus m. savivaldybės Miesto plėtros skyriaus vedėjas, Tautinių mažumų ir išeivijos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės plėtros tarnybos vyriausiasis specialistas. LBKS legitimacijos tarybos narys. Žmona Palmira Varanavičiūtė, d. Stanislovo – buhalterė, dailininkė.

Giedrė Baškytė (47) (g. 1971 Vilniuje) 1991 m. laimėjo Lietuvos žirginio sporto jaunių čempionatą. 1992 ir 1993 m. tapo Lietuvos dailiojo jojimo čempione. Gydytoja-dietologė. 1997 m. susilaukė sūnaus Karolio Luko Osingos (59), 2013 m. – sūnaus Kai Timmers (60).

Aidas Baškys (48) (g. 1984 Vilniuje) – gydytojas odontologas-burnos chirurgas. 2007 m. susikūrusios Genealogų draugijos vienas iš steigėjų. Nuo 2010 m. LBKS senatorius, Vilniaus krašto tarybos narys. Lietuvos Respublikos Odontologų rūmų revizijos komisijos

KUŠLEIKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

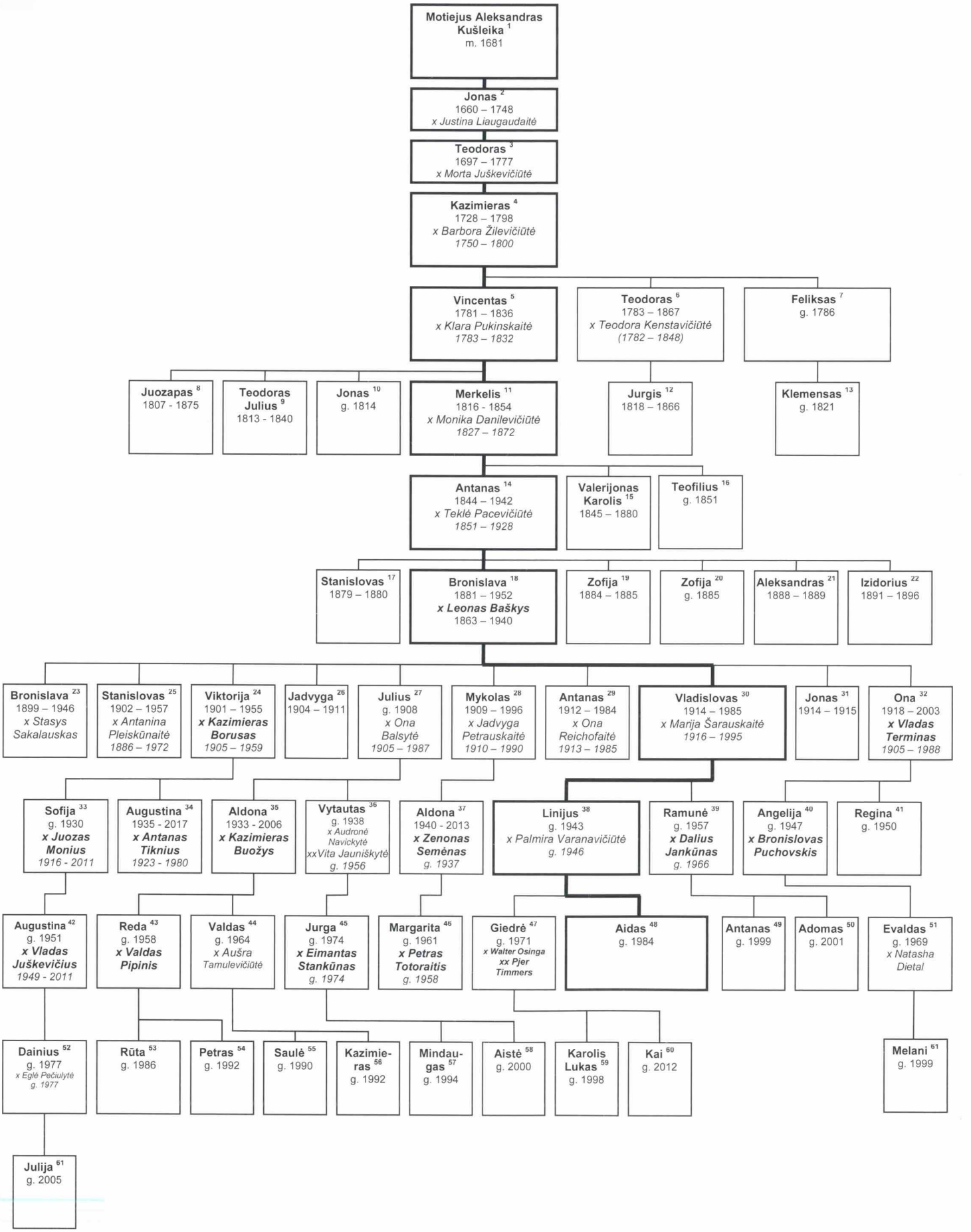

pirmininkas (nuo 2016). Turi sukaupęs nemažą šeimos ir protėvių archyvinę medžiagą. Knygai parengė Kušleikų palikuonių Baškių genealogiją.

Ramunė Baškytė-Jankūnienė (39) (g. 1957 Vilniuje) – buhalterė. Vyras Dalius Jankūnas, vadybininkas. Turi du sūnus – Antaną (49) (g. 1999) ir Adomą (50) (g. 2001).

Ona Baškytė-Terminienė (32) (g. 1918 Montartiškių dvare) 1935 m. ištekėjo už Vlado Termino. Mirė 2003 m. birželio 10 d. Kaune.

Angelija Janina Terminaitė-Puchovskienė (40) (g. 1947 Šiaulių apskr.) – pedagogė. Sūnus Evaldas Puchovskis (51) (g. 1969 Šiauliuose) – chemikas.

Regina Terminaitė-Stankevičienė (41) (g. 1950 Šiaulių apskr.) – prekybininkė. Sūnus Vaidas, duktė Eirmantė.

Aidas Baškys

LAURINAVIČIAI

Herbas Lodzia

1819 m. gruodžio 19 d. Vilniaus bajorų deputatų susirinkimo dekretu Laurinavičių giminei patvirtinta bajorystė.

Giminės pradininku laikomas Jonas Laurinavičius, kuris buvo Žemaitijos didiku Tverų valsčiuje. Šiame valsčiuje 1591-01-09 pagal Lenkijos karaliaus Žygimanto Augusto privilegiją gavo žemės. Pagal 1638-11-02 Lenkijos karaliaus Žygimanto III privilegiją 6 valakus žemės gavo Raseinių mieste. Jonas Laurinavičius po savęs paliko sūnų Adomą. Adomas turėjo 3 sūnus: Kristupą, Merkelį, Stanislovą.

Jurgis, Stanislovo sūnus ir Adomo anūkas, turėjo 3 sūnus: Joną, Jokūbą, Stanislovą. 1755-01-03 valdą Medingėnų apskrityje, Tverų parapijoje Laurinavičiai su visais valstiečiais paveldėjo iš tėvo Jurgio, kuris buvo

Laurinavičių šeima Žolinių šventėje. Centre sėdi Kazimiera Tamašauskaitė-Laurinavičienė (h. Boncza) ir Vincentas Laurinavičius (h. Lodzia). Dešinėje guli Marijona Laurinavičiūtė (h. Lodzia ir Boncza), stovi Pranciškus Laurinavičius (h. Lodzia ir Boncza). 1934 m. rugpjūčio 15 d.

Žemaitijos medžiokliu.

1837-11-06 giminei patvirtintas herbas *Lodzia* arba *Korab*.

(LVIA, f.669, ap.1, b.1021, 1072; f.669, ap.11, b.19, 20, 25, 43, 49, 58, 124, 129, 130, 133, 139, 142, 145, 151, 156, 227; f.669, ap.7, b.118; f.669, ap.18, b.220).

Laurinavičių giminė nuo pradininko Jono gyveno Tverų valsčiuje, iš kur giminė pasklido plačiai po visą Žemaitiją: Kaltinėnus, Raseinius, Kuršėnus, Platkiškes, Vildoniškes, Pašilę, Varnius, Medingėnus, Gelžyčius, Kelmę, Kražius, Užventį, Žarėnus, Laukuvą ir kt. Tverų valsčiuje dar gyveno proprosenelis Mataušas (g.1801-04-06) ir prosenelis Jurgis Benediktas (g.1847-05-02). Po santuokos su bajore Viktorija Stungevičiūte 1871 m. jis įsigijo žemės Laukuvos apskr., Jankaičių kaime. Ten gimė sūnus Vincentas (1871-12-21), kuris paveldėjo dvarą ir iki mirties jame ūkininkavo. Šeimoje buvo 9 vaikai, karo metu buvo išvežti į Sibirą. Gyvi liko 3 (kiti mirė nuo užkrečiamų ligų): grįžęs iš Tomsko srities sūnus Pranciškus (g.1911), dukros Marijona (g.1915) ir Kazimiera (g.1913) – būsimoji Stasio Knystauto mama.

Kazimiera Laurinavičiūtė 1934 m. ištekėjo už bajoro Juozapo Knystauto (h. *Zagloba*) ir įkūrė dvarą

Laurinavičių šeimos nuotrauka. 1938 m. rugpjūčio 19 d.

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

LAURINAVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

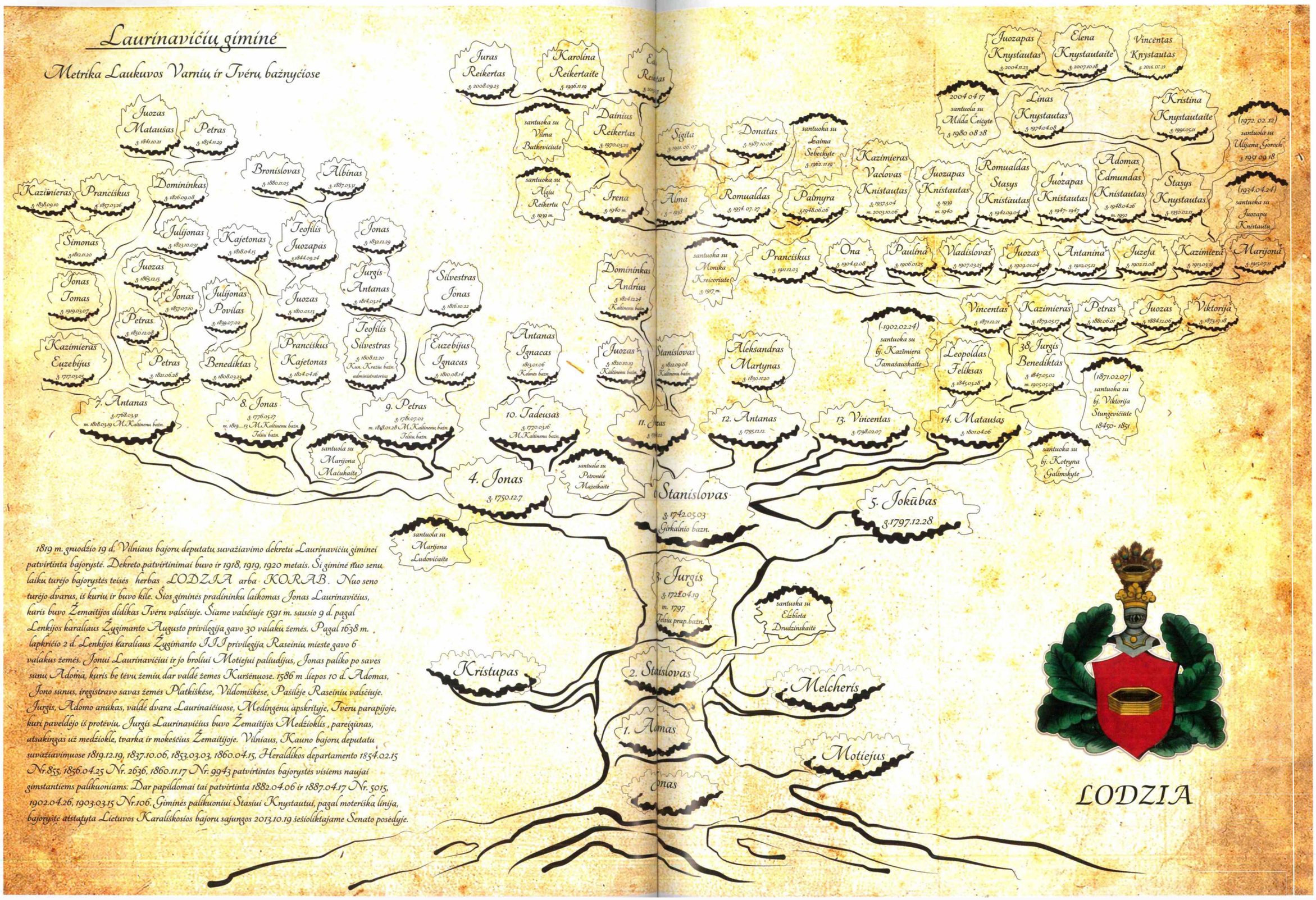

Kazimieros Laurinavičiūtės (g. 1913) ir Juozapo Knystauto (g. 1909) vestuvinė nuotrauka. 1934 m. balandžio 24 d.

Laukuvos apskr., Treigių kaime. Šeimoje buvo 6 sūnūs, išgyveno tik Kazimieras Vaclovas ir Stasys (Stanislovas). J. Knystautas buvo Jonušo Radvilos husarų pulko puskarininkis, išėjęs į atsargą, dirbo Laukuvos apskrities viršaičiu. Karo metu šeima bėgo nuo rusų valdžios persekiojimo, apsigyveno Rietavo rajone, Purvelių kaime, vėliau – Medingėnuose. Likimas lėmė apsigyventi šalia protėvių turėtų dvarų. J. Knystautas dirbo kelių meistru, tiesė ir remontavo aplinkinius kelius, statė tiltus. Kazimiera Laurinavičiūtė-Knystautienė prižiūrėjo ūkį, kūrė šeimos gerovę, auklėjo vaikus sąžiningumo ir padorumo, kas jai buvo įgimta.

Sūnus Kazimieras Vaclovas dirbo Klaipėdoje elektromechaniku (ryšių sistemoje), buvo muzikalus, vargonininkavo Medingėnų bažnyčioje. Šeimos nesukūrė.

Sūnus Stasys (Stanislovas) Knystautas 1972 m. baigė KPI Radioelektronikos fakultetą. 11 metų dirbo Sitkūnų radijo stoties viršininku, 8 metus – AB „Atrama“ cecho viršininku ir direktoriaus pavaduotoju, AB „Kauno grūdai“ gamybos ir technikos direktoriumi. 2000-2004 m. buvo Kauno rajono savivaldybės nariu. Šiuo metu dirba Kėdainių rajone, Paaluonio kaime patiesi įkurtoje įmonėje – UAB „Aluonos grūdai“. Tai – modernus, šiuolaikiškas, vidutinio pajėgumo grūdų malūnas, atitinkantis aukštus ES reikalavimus. Įmonėje – 20 darbuotojų. Šeimoje – 2 vaikai: sūnus Linas (g.1974), kuris KTU baigė vadybą ir ūkininkauja nuosavame 300 ha ūkyje, ir dukra Kristina (g.1991) – UAB „Aluonos grūdai“ vadybininkė. Auga 3 anūkai: Juozapas Knystautas (g.2004), Elena Knystautaitė (g.2007), Vincentas Knystautas (g.2016).

Stasys Knystautas

LECHAVIČIAI

Herbas Lodzia (Valtis)

Vilniaus centrinė komisija, įkurta caro įsaku Vilniaus, Balstogės, Minsko ir Kauno gubernijų bajorų deputatų susirinkimų veiklai patikrinti, svarstė Kauno gubernijos bajorų deputatų susirinkimo pateiktą 1845 m. rugpjūčio 31 d. bylą Nr.4361 „Dėl LECHAVIČIŲ giminės bajoriškos kilmės įrodymų“. Paaiškėjo, kad Stanislovas su sūnumis Adomu, Motiejumi, Jokūbu, Kazimieru ir Simonu, Kazimiero sūnūs Antanas su sūnumi Adomu ir Jokūbas, o taip pat Adomo sūnus Ignotas Lechavičiai Vilniaus gubernijos bajorų depu-

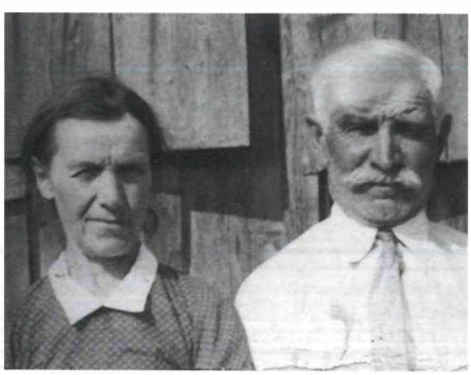

Vincento Laurinavičiaus (g. 1871) ir Kazimieros Tamašauskaitės (g. 1878) šeimos nuotrauka.

Vladislovas ir Konstancija Gudonavičiai.

Lietuvos piligrimai Čekijoje. Vladislava Gudonavičiūtė-Bartosevičienė pirmoji iš kairės.

Jaunoji Gudonavičių bajorų karta su savo marškinėliais, atspindinčiais giminės herbą Valtis.

tatų susirinkimo 1800-05-31 nutarimu buvo pripažinti bajorais, įrašant į I-ąją genealoginės knygos dalį, bet nutarimas nebuvo pasirašytas, tik 1829-04-03 bajorų deputatų susirinkimo rezoliucija patvirtinta gubernijos bajorų vadovo ir trijų deputatų parašais. 1835-05-01 nutarimu patvirtinti bajorais Jokūbo sūnūs Liudvikas, Kazimieras, Petras, o 1845-05-26 nutarimu – Simono sūnūs Kalikstas, Cezaris, Bernardas bei Adomo sūnus Mykolas Lechavičiai. Tačiau bajorystės raštas jiems nebuvo išduotas.

Ukmergės apskrities bajorų vadovo 1837-02-08 liudijimas Nr.278 patvirtino, kad visi dokumentai tikrai priklauso šiai giminei ir pagal Įstatymų sąvado 9 tomo 51-ąjį straipsnį neabejotinai patvirtina bajorišką kilmę. Nutarta Lechavičius įrašyti į pirmos kategorijos sąrašą ir jų dokumentus kartu su šiuo išrašu pateikti Heroldijos laikinajai Komisijai.

Genealoginiame medyje pavaizduota Lechavičių kartų hierarhija. Iš archyvo duomenų paaiškėjo, kad Adomas Lechavičius buvo šimtametis. Tarp giminę garsinusių protėvių – medicinos mokslų daktaras Liudvikas Liachavičius (g.1811), kuris 1847 m. operuodamas pirmą kartą Lietuvoje pritaikė inhaliacinę eterio narkozę (anesteziją). Eteriui įkvėpti naudojo savo sukonstruotą aparatą. Aktyviai dalyvavo Vilniaus medicinos draugijos veikloje.

Gudonavičių giminė paveldėjo šį herbą iš senelio Pranciškaus Lechavičiaus. Dėl didelės apimties spausdinamame medyje nesimato Mingailų ir Verikų giminės (kitų Pranciškaus Lechavičiaus dukterų).

Giminės palikuonys atstato bajorystę. Bajorišką kilmę iš Lechavičių giminės, turinčios h. *Lodzia*, įrodė dr. doc.Vladislava Gudonavičiūtė-Bartosevičienė (BPA rejestro nr.3502), bakalauras Rokas Žostautas (BPA rejestro nr.3598), choro dirigentė, muzikos mokytoja Dalia Verikaitė-Gibson, šiuo metu gyvenanti Floridoje, inžinieriai Irmantas Giedrius Gudonavičius (BPA rejestro nr.3625), Vidas Gudonavičius (BPA rejestro nr.3626), Vilmantas Gudonavičius (BPA rejestro nr.3627), magistrai Ramūnas Gudonavičius (BPA rejestro nr.3628), Neringa Gudonavičienė (BPA rejestro nr. 3621), Rasma Gudonavičienė (BPA rejestro nr.3623), Rasa Gudonavičienė (BPA rejestro nr.3622), Linas Gudonavičius (BPA rejestro nr.3624, Solanža Gudonavičienė (BPA rejestro nr.3629, Dalia Gudonavičienė (BPA rejestro nr.3704), Raimondas Gudonavičius (BPA rejestro nr.3701), Jolita Gudonavičienė (BPA rejestro nr.3702, Gintautas Gudonavičius (BPA rejestro nr. 3703), šiuo metu gyvenantis Airijoje ir rašantis dainas apie Lietuvą.

Konstancija Lechavičiūtė (viena iš Pranciškaus Lechavičiaus dukterų) ištekėjo už Vlado Gudonavičiaus, talentingo baldininko, kuris žuvo per karą (pataikė skeveldra). Jie susilaukė 4 vaikų: Vladislavos, Romualdo, tapusio profesorium, habilituotu technikos mokslų daktaru, Jono, Huberto ir sūnėno Česlovo Mingailos. Lietuvos partizano Prano Mingailos ir Apolonijos Lekavičiūtės šeima buvo ištremta į Igarką.

Vladislova Bartosevičienė

Vladislova Gudonavičiūtė, Romualdas Gudonavičius, Jonas Gudonavičius, Konstancija Lechavičiūtė-Gudonavičienė, Hubertas Gudonavičius, Česlovas Mingaila. Prie tėvo kapo. 1949 (1950?) m.

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

LECHAVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

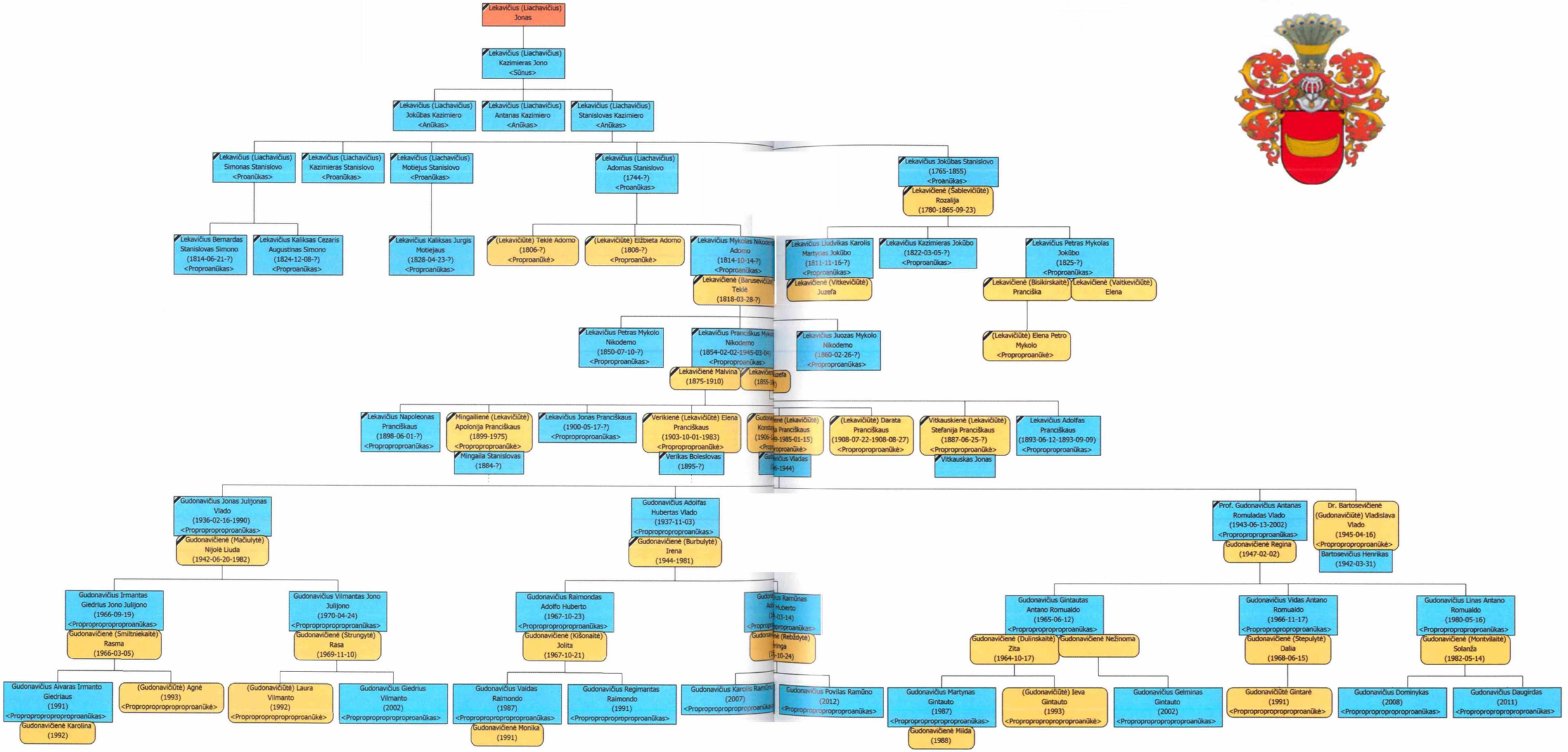
Lekavičius (Liachavičius) Jonas
Lekavičius (Liachavičius) Kazimieras Jono <Sūnus>
Lekavičius (Liachavičius) Jokūbas Kazimiero <Anūkas>
Lekavičius (Liachavičius) Antanas Kazimiero <Anūkas>
Lekavičius (Liachavičius) Stanislovas Kazimiero <Anūkas>
Lekavičius (Liachavičius) Simonas Stanislovo <Proanūkas>
Lekavičius (Liachavičius) Kazimieras Stanislovo <Proanūkas>
Lekavičius (Liachavičius) Motiejus Stanislovo <Proanūkas>
Lekavičius (Liachavičius) Adomas Stanislovo (1744-?) <Proanūkas>
Lekavičius Jokūbas Stanislovo (1765-1855) <Proanūkas>
Lekavičienė (Šablevičiūtė) Rozalija (1780-1865-09-23)
Lekavičius Bernardas Stanislovas Simono (1814-06-21-?) <Proproanūkas>
Lekavičius Kaliksas Cezaris Augustinas Simono (1824-12-08-?) <Proproanūkas>
Lekavičius Kaliksas Jurgis Motiejaus (1828-04-23-?) <Proproanūkas>
(Lekavičiūtė) Teklė Adomo (1806-?) <Proproanūkė>
(Lekavičiūtė) Elžbieta Adomo (1808-?) <Proproanūkė>
Lekavičius Mykolas Nikodemo Adomo (1814-10-14-?) <Proproanūkas>
Lekavičienė (Barusevičiūtė) Teklė (1818-03-28-?)
Lekavičius Ludvikas Karolis Martynas Jokūbo (1811-11-16-?) <Proproanūkas>
Lekavičienė (Vitkevičiūtė) Juzefa
Lekavičius Kazimieras Jokūbo (1822-03-05-?) <Proproanūkas>
Lekavičius Petras Mykolas Jokūbo (1825-?) <Proproanūkas>
Lekavičienė (Bisikirskaitė) Pranciška
Lekavičienė (Vaitkevičiūtė) Elena
Lekavičius Petras Mykolo Nikodemo (1850-07-10-?) <Proproproanūkas>
Lekavičius Pranciškus Mykolo Nikodemo (1854-02-02-1945-03-04) <Proproproanūkas>
Lekavičius Juozas Mykolo Nikodemo (1860-02-26-?) <Proproproanūkas>
(Lekavičiūtė) Elena Petro Mykolo <Proproproanūkė>
Lekavičienė Malvina (1875-1910)
Lekavičienė (1855-19)
Lekavičius Napoleonas Pranciškaus (1898-06-01-?) <Proproproproanūkas>
Mingailienė (Lekavičiūtė) Apolonija Pranciškaus (1899-1975) <Proproproproanūkė>
Mingaila Stanislovas (1884-?)
Lekavičius Jonas Pranciškaus (1900-05-17-?) <Proproproproanūkas>
Verikienė (Lekavičiūtė) Elena Pranciškaus (1903-10-01-1983) <Proproproproanūkė>
Verikas Boleslovas (1895-?)
Gudonavičienė (Lekavičiūtė) Konstancija Pranciškaus (1905-10-15-1985-01-15) <Proproproanūkė>
Gudonavičius Vladas (1906-1944)
(Lekavičiūtė) Darata Pranciškaus (1908-07-22-1908-08-27) <Proproproproanūkė>
Vitkauskienė (Lekavičiūtė) Stefanija Pranciškaus (1887-06-25-?) <Proproproproanūkė>
Vitkauskas Jonas
Lekavičius Adolfas Pranciškaus (1893-06-12-1893-09-09) <Proproproproanūkas>
Gudonavičius Jonas Julijonas Vlado (1936-02-16-1990)

LEŠČINSKAI (LESZCZYNSKI)

Herbas Vanagas (Jastrzębiec)

Pavardė, kuri daugiau nei 500 metų turi savo atstovus buvusioje Abiejų Tautų Respublikos teritorijoje, o jau nuo XVIII a. antros pusės paplitusi ir kitose pasaulio šalyse.

Lietuvoje Leščinskai buvo smulkių ir vidutinių bajorų giminė, gyvenusi dabartinių Raseinių, Kėdainių, Radviliškio ir Šiaulių rajonų teritorijose. Tikėtina, kad Lietuvoje Leščinskų giminės šaknys siekia XV a. Kada *Vanago* (Jastrzębiec) herbas buvo suteiktas bajorams Leščinskams, duomenų nėra.

Seniausias įrašas apie Leščinskų giminės protėvius aptinkamas XVI a. pabaigoje. Tai 1595-06-29 sudarytas ir tų pačių metų lapkričio 9 d. Žemaičių žemės teisme registruotas mainų aktas, kuriuo Daugaitis su Stanislovu Leščinsku, s. Petro išmainė žemės sklypus Leščių kaime (manoma, kad Leščinskų pavardės kilmė Lietuvoje yra nuo šios vietovės pavadinimo). 1601-09-01 sudarytas ir tų pačių metų spalio 6 d. Žemaičių žemės teismo knygose įregistruotas pirkimo-pardavimo aktas, kuriuo Jotautavičius Stanislovui Leščinskui,

Juozas ir Kazimiera (Jomantaitė) Leščinskai.

s. Petro pardavė žemės sklypą Leščių kaime. Išlikę šie dokumentai: 1637-07-16 Raseinių žemės teismo nuosprendžio nuorašas, patvirtinantis Bartkevičių ir Jono Leščinsko, s. Stanislovo dalyvavimą byloje dėl Duogių-Leščių dvaro ir jo valstiečių pasidalijimo; 1702-05-26 sudaryto ir tų pačių metų rugsėjo 5 d. Raseinių žemės teismo knygose įregistruoto testamento nuorašas, patvirtinantis, kad Kazimieras Leščinskas, s. Kazimiero savo sūnums Mataušui, Merkeliui ir Tadui paliko Duogių-Leščių dvarą. Iš tolimesnių įrašų matyti, kad tiesioginė šaka iki pat XVIII pab. valdė jiems atitekusią tėvoninio Duogių-Leščių dvaro dalį. Pagal 1789-02-18 sudarytą ir tais pačiais metais Raseinių žemės teisme įregistruotą pirkimo-pardavimo akto nuorašą matyti, kad Mataušas Leščinskas, s. Kazimiero pardavė tėvoninio Duogių-Leščių dvaro dalį su visais valstiečiais Jonui Daugėlai. Pardavus dvarą, Mataušo sūnūs Antanas (g.1777), kuris buvo vedęs *Lubicz* herbo bajoraitę Magdaleną Savickytę, ir vaikaitis Juozas (g.1807-03-07) gyveno Pališkių bajorkiemyje. 1837-02-03 Juozas, s. Antano vedė iš to paties Pališkių bajorkiemio bajoraitę Liudgardą Beinoravičiūtę (h. *Przyjaciel*, 1818 –1894-05-23) ir susilaukė sūnaus Petro (g.1846-06-29) bei dukrų – Barboros, Teodoros ir Benediktos Elžbietos.

Iš tolimesnių įrašų matyti, kad Petras Leščinskas, s. Juozo jau gyveno Krakių miestelyje, kur 1872-10-23

Aleksandras ir Genovaitė (Leščinskaitė) Zvicevičiai.

Antanina (Leščinskaitė) ir Vladas Paškevičiai.

Vladas ir Ona (Butkevičiūtė).

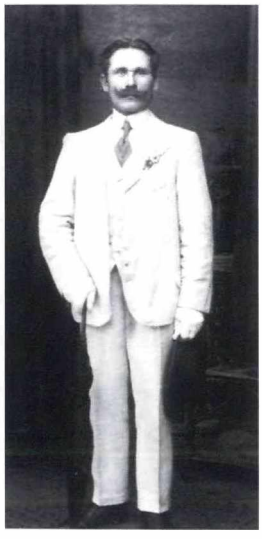

Juozas Leščinskas.

vedė bajoraitę Anelę Bankauskaitę (h. *Sas*, g.1852). Šeima susilaukė sūnų Juozo (1875-08-03 – 1938) ir Jono (g.1887-07-10) bei dukrų Zofijos (g.1874-02-21), Jadvygos (g.1882-04-14), Genovaitės Elenos (g.1884-09-04). Šeima migravo ir gyveno Pališkėse, Varkutėnuose, Angirių bajorkaimyje.

1919-02-19 Juozas Leščinskas, s. Petro, jau būdamas 44 metų, vedė miestietę Kazimierą Jomantaitę (h. *Pobog*). Šeima, gyvendama Ustronės kaime, susilaukė dukrų Genovaitės (1920-01-26 – 1987-04-01), Antaninos (1922-03-24 – 1965-12-21) ir sūnaus Vlado Juozo (1927-10-26 – 1998-07-20).

Genovaitė Leščinskaitė 1940-06-09 Krakių RKB ištekėjo už Aleksandro Zvicevičiaus (h. *Lubicz* , 1906-03-04 – 1985-11-11). Jaunai merginai teko rūpintis ne tik namais, bet ir keturiomis Aleksandro dukromis iš pirmos santuokos. Šeima gyveno dideliame nuosavame name Baisogaloje. Kartu susilaukė dukros Aleksandros (g.1942-06-06) ir sūnaus Kristijono Rimanto (g.1948-03-13). Aleksandra 1968 m. pradėjo dirbti Kauno medicinos instituto dekanate, o nuo 1975 m. iki šiol dirba Kauno miesto teismo medicinos tarnyboje. Kristijonas Rimantas 1971 m. baigė KPI, Mašinų gamybos fakultete įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Dirbdamas Kauno radijo matavimų technikos mokslinių tyrimų institute 1977-1980 m. Mokslo Tarybos konkurso tvarka buvo išrinktas jaunesniuoju moksliniu bendradarbiu. Veliau dirbo Kauno automatizacijos priemoniu g-loje Robotizacijos biuro viršininku. Šiuo metu pensininkas.

Antanina Leščinskaitė būdama jauna ištekėjo už Vlado Paškevičiaus. Šeima gyveno Ustrones kaime, susilaukė dukrų – Vandos (g.1940-02-16), Zofijos (g.1944-02-19), Alfredos (g.1952-03-12) ir sūnų – Alekso (1942–1982), Romo (1945–1982), Felikso (1951–1999), Ričardo (1953–2008).

Vladas Juozas Leščinskas, būdamas 25 metų, susituokė su Ona

Butkevičiūte, kurios šeima, bėganti nuo tremties į Sibirą, palikusi gražius namus ir 84 ha žemės Žemaitijoje, Tauragės valsčiuje, apsistojo Aleksandro ir Genovaitės Zvicevičių namuose Baisogaloje. Vėliau Butkevičių šeima apsigyveno Baisogalos mokykloje, kol pasistatė savo namus. Antitarybinės veiklos šleifas lydėjo ilgai ir skaudžiai, be pagrindo buvo baudžiami artimieji. Onos sesei Juzefai, baigusiai Kauno medicinos universiteto studijas, diplomo neišdavė dėl "buožiškumo", o broliui Stasiui Butkevičiui – Vilniaus universiteto Teisės fakulteto diplomo. Atšilus politiniam klimatui, jie baigė dar po vieną aukštąją mokyklą.

Vladas ir Ona Leščinskai susilaukė dvynukių Sofijos ir Sabinos (g.1953-03-09). Sofija, baigusi Kauno medicinos universitetą, dirba bendrosios praktikos gydytoja. Sabina baigė Lietuvos veterinarijos akademiją ir šiuo metu dirba Lietuvos žemės ūkio universitete, yra mokslų daktarė, docentė.

Genealoginėse lentelėse matome tolimesnius Leščinskų giminės palikuonis, kurių tarpe įvairių profesijų atstovai: ūkininkai, mokytojai, istorikai, žurnalistai, inžinieriai, gydytojai, verslininkai. Jie ir toliau puoselėja garbingą giminės palikimą, tęsia tradicijas ir savo darbais prisideda kurdami Nepriklausomos Lietuvos Valstybės ateitį.

Leščinskams bajorystė buvo patvirtinta Vilniaus bajorų deputatų susirinkime 1799-03-08, 1834-04-14, 1835-10-05, Kauno gubernijos bajorų deputatų susirinkime 1845-06-09, 1852-10-07 ir po to sekusiais Rusijos Senato Heroldijos departamento įsakais (paskutinis – 1912-12-17). Leščinskai įrašyti į Kauno gubernijos bajorų knygos VI dalį. (LVIA, f.789, ap.1, b.467, l.223-227; f.391, ap.7, b.1866, l.41-42; f.1122, ap.1, b.17, l.99; f.669, ap.14, b.171, irašas 33, b.173, irašas 14); Josvainių, Krakių, Pernaravos RKB metrikų knygų irašai; Rusijos Sankt Peterburgo valstybinis archyvas, f.1343, ap.24, b.1862; Herbarz szlachty zmudzkiej, tom III, – DIG, Grzegorz Blaszczyk, 2015, p.350-353; Rolandas Zvicevičius. Mano Šeima. Zvicevičių giminės genealogija. – Kaunas: Smaltija, 2015, p.201-274).

Rolandas Zvicevičius

LEŠČINSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

Vanago herbas

Petras Leščinskis

Stanislovas Leščinskis
1595 m. su Daugaičiu išmainė žemes Leščiuose, 1601 m. iš Jotauto pirko žemės sklypą Leščiuose

Stanislovas *X Kristina N.* ?-~1673

Elžbieta Leščinskaitė-Racevičienė *1621 m.*

Jonas *1637 m. bylinėjosi dėl Daugainių (gal Duogių-S.G.) dvaro su Bortkevičiais*

Tobijus *X Kristina N.*

Konstancija

Kristoforas *1681 m. įvesdintas į tėvoninio dvarą valdymą* *X Ona N.*

Stanislovas *1711 m. testamentu Leščių-Duogių dvarą paliko sūnui*

Jurgis *X Barbora N.*

Konstantinas *X Ona N.* *1743 m.pardavė jam atitekusią tėvoninio Duogių-Leščių dvaro dalį, kitą dalį 1745 m. užrašė sūnui*

Kazimieras *1743 m. iš Konstantino Leščinskio pirko tėvoninio Duogių-Leščių dvaro dalį*

Antanas Jonas *1802 m. tėvoninį Duogių-Leščių dvarą paliko savo sūnums*

Kazimieras

Adomas *X Ona Nekrošaitė*

Vincentas *X Barbora Paskočimaitė* *XX Elžbieta Daugėlaitė*

Tadas *X Rozalija Savickaitė*

Merkelis *X Uršulė Beršnaitė*

Mataušas *X Elžbieta Černickaitė* *1789 m. jam atitekusią Duogių-Leščių dvaro dalį pardavė Jonui Daugėlai*

Valerijonas *1824 05 06-?*
Aloyzas Gonzaga *1825 06 21-?*
Norbertas Antanas *1829 06 06-?*
Antanas Jonas *1825 06 21-?*

Pranas *1807 10 11-?*
Karolis Baltazaras *1809 01 06-?*
Benediktas Ignotas *1817 02 05-?* *X 1843 11 18 Krakių RKB* ***Marijona Liutkevičiūtė-Daunoravičienė***

Aleksandras *1788 12 13-?* *X Petronėlė Šimanskaitė*
Kazimieras Jurgis *1796 04 16-?* *X Ona Baranauskaitė*
Ignotas
Felicijonas

Stanislovas
Eliješius *1793 07 17-?* *X Marijona Gorskytė*

Ignotas *1773 02 02-?* *X Juzefota Butrimaitė*

Antanas *1777 01 17-?* *X Magdalena Savickytė* *(Liubičiaus herbo bajoraitė)*

Petras *1784 06 19-?* *X Darata Jankauskaitė*

Jonas

Juozas *1857 03 22-?*

Sigismundas Jurgis *181 04 12-?*
Karolis Martynas *1821 11 13-?*
Stanislovas Kajetonas *1824 04 10-?*

Nikodemas Tadas *1822 09 15-?*
Leonas *1826 02 14-?*
Teodoras Pranas *1824 03 31-?*
Motiejus Viktoras *1830 10 02-?*

Leonas *1824 11 07-?*

Jonas *1815 05 17-?*

Juozas *1807 03 07-?* *X 1837 02 03 Krakių RKB* ***Liudgarda Belnoravičiūtė*** *~1818-1894 05 23* *(bajor., Przyjaciel h.)*

Andrius Simonas *1817 06 05-?*
Kazimieras Krizostomas *1819 02 02-?*
Pranas Stanislovas *1823 03 10-?*

Ignotas *1813 04 01-?* *X 1836 11 24 Krakių RKB* ***Salomėja Čerbokaitė***
Konstantinas Augustinas *1819 08 31-?*

Bajoro titulas tvirtinamas Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkime 1799 03 08, 1834 04 14, 1835 10 05, Kauno gubernijos bajorų deputatų susirinkime 1845 06 09, 1852 10 07 ir po to sekusiais Rusijos Senato Heroldijos departamento įsakais (paskutinis – 1912 12 17). Įrašyti į Kauno gubernijos bajorų knygos VI dalį.

Sudaryta pagal LVIA, F.391, Ap.1, B.467, l.223-227, F.391, Ap.7, b.1866, l.41-42, Josvainių, Krakių, Pernaravos Romos katalikų bažnyčių metrikų knygų įrašus bei Rolando Zvicevičiaus duomenis.

S. Gasparavičienė
2009 12 08, Vilnius

Mykolas *1845 01 04-?*
Aleksandras *1856 07 11-?*
Juozas *1861 08 11-?*

Jurgis *1861 05 07-?*

Kazimieras *1859 06 12-?*

Juozas *1866 12 10-?*
Eduardas *1878 03 17-?*
Jonas *1861 05 03-?*

Barbora
Teodora

Petras *1846 06 29-?* *(Pajieslys)* *X 1872 10 23 Krakių RKB* ***(Sas herbo bajoraitė) Anelė Bankauskaitė*** *1852-? (Pajieslys)*

Benedikta Elžbieta *G 1851 11 11 (Palėkiai) - M-?*

Juozas *1838 06 20-?* *X Agota Sipavičiūtė*
Petras *1854 05 28-?*

Jonas *1882 12 26-?*
Jurgis *1885 04 18-?*
Tomas *1896 01 01-?*

Marcelijus *1899 10 30-?*

Zofija *1874 02 21-?* *(Pajieslys)*

Juozas *1875 08 03-1938? (Pajieslys)* *X 1919 02 19 Krakių RKB* ***Kazimiera Jomantaitė*** ***(Pobogo herbas)*** *1901-1949 11 16 (Baisogala)*

Jadvyga *1882 04 14-?*
Elena? (Genovaitė) *1884 09 04-?*
Jonas *1887 07 10-?* *(Pajieslys)*

Pranas *1881 11 22-?* *X 1912 09 01 Dotnuvos RKB* ***Stefanija Leskauskaitė***

Genovaitė Leščinskaitė *1920 01 26-1987 04 01 (Baisogala)* ***x Aleksandras Zvicevičius*** ***(Liubičiaus herbas)*** *1906 03 04-1985 11 11 (Baisogala)*

Antanina Leščinskaitė *1921 03 24-1965 12 21 (Krakės)* ***x Vladas Paškevičius*** *1911 06 27-1978 09 21*

Vladas Juozas Leščinskas *1927 10 26-1998 07 20 (Baisogala)* ***x Ona Butkevičiūtė*** *1919 07 10-1994 10 26 (Baisogala)*

Aleksandra Zvicevičiūtė *G.1942 06 06* ***x Zenonas Vytautas Stasiulis*** *1940 09 29-1994*

Kristijonas Rimantas Zvicevičius *G.1948 03 13 (Baisogala)* ***x Birutė Veronika Rusteikaitė*** ***(Rustejko herbas)*** *G.1946 10 11 (Kašeikių k., Suginčių sen.)*

Sofija Leščinskaitė *G.1953 03 09* ***x Stasys Rimkevičius*** *G.19-?*

Sabina Leščinskaitė *G.1953 03 09* ***x Vidmantas Mikulionis*** *G.1947 05 15*

Snieguolė Margarita Stasiulytė *G.1965 11 08* ***x Audrius Matonis*** *G.1965 04 24*

Ugnė Kristina Stasiulytė *G.1971 04 05* ***x Mindaugas Morkevičius*** ***xx Modestas Tvaravičius*** *G.1974 06 06*

Rolandas Zvicevičius *G.1969 06 24* ***x Lijana Bubalaitė*** *G.1968 03 22*

Dainius Zvicevičius *G.1974 05 17* ***x Jūratė Zagorskytė*** *G.1977 08 03* ***xx Vaida Želnytė*** *G. 1974 07 17*

Vilija Rimkevičiūtė *G.1980 08 19* ***x Kenneth Tate*** *G.1981 04 24*

Ernesta Rimkevičiūtė *G. 1981 07 17*

Aušra Mikulionytė *G.1977 10 27* ***x Sergejus Vasiljevas*** *G.1973 08 20*

Rasa Mikulionytė *G.1976 04 16* ***x Algis Brazionis*** *G.1972 04 11*

Gabija Matonytė *G.1987 05 02* ***X Antanas Bimbiras***

Kristijonas Matonis *G.1994 05 29*

Matas Morkevičius *G.1995 07 27*

Džiugas Tvaravičius *G.2002 12 10*

Justas Zvicevičius *G.1993 03 12*

Mantas Zvicevičius *G.2000 01 13*

Matas Zvicevičius *G.2000 09 14*

Dovydas Zvicevičius *G.2010 07 07*

Sofy Tate *G. 2002 10 08*

Deividas Tate *G. 2009 03 18*

Anastasija Kudriašova *G.2004 09 20*

Viktorija Kudriašova *G.2005 11 27*

Jonas Ilja Kudriašovas *G.2006 12 26*

Gabrielė Vasiljevaitė *G.2007 11 22*

Matas Vasiljevas *G.2002 06 23*

Adomas Brazionis *G. 1998 04 25*

Tomas Brazionis *G. 2004 06 22*

Andrius Brazionis *G. 2011 10 23*

Emilija Bimbiraitė *2012 06 28*

MACKEVIČIAI-MACKŪNAI

Herbas Koscieša

Mackevičiai – sena bajorų giminė. Remiantis Vilniaus gubernijos bajorų deputatų suvažiavimo 1804-08-26 nutarimu, Rusijos valstybės Senato Vyriausiosios heraldinės komisijos 1841-12-29 įsakymu Nr.15730 Rafailas Mateušas Mackevičius (1) įrašytas į Bajorų knygą ir jam suteiktos visos bajorystės privilegijos. Mackevičių giminės bajorystė buvo patvirtinta dar kelis kartus. Rafailas Mateušas gyveno Zarasų apylinkėje ir turėjo 12 vaikų, iš jų 7 sūnus ir 5 dukteris, tačiau dauguma jų išsiblaškė po pasaulį ir apie juos tikrų žinių nėra.

Jo sūnus Jonas (2) gimė 1867-10-31, mirė 1920-02-20. Jis buvo geležinkelio inžinierius ir, kadangi carinės Rusijos laikais aukštos kvalifikacijos specialistams Lietuvoje buvo sunku surasti darbą, dirbo geležinkelio stočių viršininku įvairiose Rusijos vietovėse. 1897-07-24 susituokė su iš Vilniaus krašto kilusia Viktorija Volk-Karačevska (g.1870-03-28, mirė 1932 m. Pabaiske). Jie turėjo dukterį ir 4 sūnus.

Zigmas (3) gimė 1898 m. Baigė Maskvos Timiriazevo žemės ūkio akademiją. Iki 1944 m. dirbo Dotnuvos žemės ūkio akademijos Selekcijos stoties vedėju. 1944 m. pasitraukė į Lenkiją. Pradžioje dirbo Bydgoščiuje, vėliau – Ščecine, Žemės ūkio akademijos katedros vedėju. 1961 m. suteiktas profesoriaus laipsnis. Mirė 1978-10-11 Poznanėje. Žmona – Helena Mastauskaitė (1895-1977).

Stasio Algirdo Mackūno-Mackevičiaus ir Natalijos Penčiauskaitės vestuvės. 1927 m. liepos 22 d.

Marija (4) (1901-01-22 – 1971-08-05) šeimos nesukūrė, buvo pedagogė. Nemažai metų mokytojavo Pabaiske, vėliau – Vilniuje.

Stasys Algirdas Mackevičius-Mackūnas (5) gimė 1902-10-17. Pradėjęs karo tarnybą eiliniu, vėliau buvo pasiųstas į Karo mokyklą, kurią baigė 1925 m. (VII laida). 1928 m. susituokė su Natalija Penčiauskaite (1907-1965), kilusia iš Žilevičių giminės (h. „Lubicz"). Ji buvo baigusi mokytojų kursus ir ūkininkavo savo ūkyje. 1908 m. Krokuvoje Viktoro Vitygo lenkų kalba išleistoje knygoje „Nežinomi lenkų bajorai ir jų herbai" (Wiktor Wittyg „Nieznana szlachta polska i jej herby") 381 psl. pažymėta, kad žemaičių bajorai nuo 1645 m. Jokūbas ir Maciejus Žilevičiai turi herbą „Lubicz". Apie Žilevičių bajorystę ne kartą rašoma ir vėlesniais metais.

1932 m. A. Mackūnas baigė Vytauto Didžiojo karininkų kursų Artilerijos skyrių, 1934 m. – Vytauto Didžiojo universiteto Teisių fakultetą. 1934 m. paskirtas į Kariuomenės teismą, 1938 m. pakeltas į majorus. 1941-1944 m. dirbo teisininku Papilėje, po karo – Kėdainių gimnazijos mokytoju. 1948-05-22 su žmona ištremtas į

Viktorija Volk Karačevska-Mackevičienė 1895 m.

Irena Žilevičiūtė-Penčiauskienė 1912 m.

Stasys Algirdas Mackevičius-Mackūnas su broliais Leonardu ir Tadu 1927 m.

Sibirą (Kizaro miškų ūkis, Daursko r., Pokrovsko sritis). 1956 m. iš trėmimo vietos paleido, tačiau be teisės grįžti į Lietuvą, todėl išvyko į Lenkiją. Į Lietuvą grįžo 1984 kovą, o 1985-10-04 mirė.

Stasys Algirdas Mackūnas apdovanotas DLK Gedimino 4 laipsnio ordinu (1937), Lietuvos nepriklausomybės medaliu (1928).

Tadas (6) gimė 1908-02-22. 1928 m. baigė Kauno aukštesniosios technikos mokyklos Elektrotechnikos skyrių. 1930 m. pašauktas į Lietuvos kariuomenę. 1931 m., baigus Karo mokyklą, suteiktas ryšių atsargos jaunesniojo leitenanto laipsnis ir paleistas į atsargą. 1931-1936 m. dirbo Dotnuvos amatų mokyklos mokytoju, 1936-1945 m. – Biržuose: elektros stoties vedėju, miesto savivaldybės inžinieriumi, amatų mokyklos direktoriumi. Buvo Biržų šaulių būrio ir kuopos vadas. 1945-08-21 Biržuose suimtas ir Karo tribunolo nuteistas 15 metų lagerio ir 5 metams tremties, išvežtas į Rečlagą (Komija). 1956 m. grįžo į Vilnių, dirbo „Puntuko“ gamykloje. Mirė 1992 m. Žmona – Marija Strebeikaitė (1908-2004), „Lubicz“ herbo bajorė.

Leonardas (7) gimė 1909-02-18. Studijavo statybą Kauno Vytauto Didžiojo universitete, kurį baigė 1940 m. Dirbo Kaune, Biržuose. Nuo 1945 m. dėstė Vilniaus dailės institute, buvo Statybos katedros vedėjas. 1956 m. susituokė su mokytoja Serafima Butaite, kuri 42 metus mokytojavo Žemaitijos kaimuose, Kaune, Vilniuje. Leonardas staiga mirė 1958-01-02. Serafima mirė 2011-12-27.

Trečioji karta – Rafailo Mateušo (1) provaikaičiai. Jie – aštuoni.

Zigmo (3) sūnus Henrikas (8) gimė 1926 m. Panevėžyje. Mokėsi Kėdainių gimnazijoje, o tėvams 1944 m. pasitraukus į Lenkiją, - Bydgoščiuje. 1952 m. Poznanėje baigė Žemės ūkio akademiją. Jam buvo suteiktas mokslų daktaro, vėliau – docento laipsnis. 1978-1983 m. dėstė Afrikoje, Zaire (Kongas). Grįžęs iš Afrikos iki 2005 m. dirbo Varšuvoje, Aukštojoje žemės ūkio mokykloje. Vedė Teresą Kazubovską. Legitimuotas, BPA rejesto nr.827. Henrikas mirė 2010 m.

Antrasis sūnus – Zigmas (9) gimė 1931 m. Joniškėlyje. Iki 1944 m. mokėsi Dotnuvoje, Kėdainiuose, vėliau – Bydgoščiuje. Baigė Poznanės medicinos akademiją. Chirurgas. 1964 m. gavo mokslų daktaro laipsnį, 1978 m. – docento vardą. 1978 m. apgynė habilitacinį mokslinį darbą, 1987 m. tapo profesoriumi (M. Koperniko universitete Torunėje ir Collegium medicum Bydgoščiuje). Buvo vedęs iš Lietuvos kilusią Jadvygą Višnevską, turi 2 dukras medikes. Jadvygos senelė iš motinos pusės – Goštautaitė (h. „Prus prima“). Zigmas mirė 2015 m.

Stasys Algirdas Mackūnas (5) turėjo 2 vaikus.

Sūnus Stasys (10) gimė 1930-07-06 Kaune. Mokėsi Kėdainių gimnazijoje. Dieną prieš išvežant tėvus į Sibirą su seserim pabėgo į Vilnių pas gimines. Vilniuje baigė vidurinę mokyklą. Lietuvoje, kaip tremtinių sūnus, studijuoti negalėjo, todėl įstojo į Leningrado kinematografijos institutą, kurį baigė 1954 m. 1953 m. vedė Eleną Chabur, kuri baigė tą patį institutą Leningrade, o Vilniuje ilgus metus dirbo „Plastos“ gamykloje. Stasys pagal specialybę dirbo Ukrainoje, o nuo 1961 m. gyveno Vilniuje, dirbo „Plastos“ gamykloje, vėliau – gamybos viršininku Lietuvos buitinės chemijos gamykloje. 1991-11-25 staiga mirė.

Natalija (11) gimė 1935-09-10 Ramėnų dvare, netoli Dotnuvos. Mokėsi Kėdainiuose ir Vilniaus 7-oje vid. mokykloje, kurią baigė 1954 m. Baltarusijos politechnikos institute 1959 m. gavo silikatų technologijos inžinieriaus diplomą ir visą savo gyvenimą susiejo su stiklo pramone. Dirbo stiklo fabrikuose, o nuo 1968 m. daugiau kaip porą dešimtmečių – Lietuvos statybinių medžiagų pramonės ministerijoje. 1959 m. ištekėjo už Stanislavo Nemkovičiaus, stiklo technologijos inžinieriaus. BPA rejestro nr.462.

Tadas (6) turėjo sūnų ir 2 dukras.

Romanas (12) (1935-08-22 – 1996-04-27) – dviračių sporto meistras. Tarnaudamas kariuomenėje atstovavo Rygos ASK dviračių sporto klubui. „Žalgirio“ irklavimo sporto klube tapo čempionu. Vėl grįžęs į dviračių sportą buvo daugkartiniu lenktynių „Aplink Tarybų Lietuvą“ etapų nugalėtoju. Dirbo Lietuvos sporto komitete vyr. treneriu. 1971 m. susituokė su Svetlana Kalugina, kuri studijavo Maskvos medicinos institute, o 1973 m. baigė Kauno kūno kultūros instituto Kineziterapijos fakultetą. Dirbo IV valdybos respublikinėje ligoninėje kineziterapeute. Nuo 1995 m. dirba Grožio terapijos ir chirurgijos klinikoje.

Irena Ieva (13) gimė 1939-06-10. Baigė Vilniaus universitetą. Ištekėjo už Kazio Liso, augina 2 dukras.

Aldona Elena (14) gimė 1943-05-14. 1967 m. baigė Kauno politechnikos institutą. 1966 m. ištekėjo už Jurijaus Čiursino, statybos inžinieriaus, daugkartinio Lietuvos sambo imtynių čempiono, turi 2 sūnus.

Leonardo (7) sūnus Rimantas (15) gimė Kaune 1957-06-11. Baigė Vilniaus inžinerinį statybos institutą (VISI), įgijo statybos inžinieriaus specialybę. Buvo pakviestas dirbti VISI Pagrindų ir pamatų katedroje. Mokėsi aspirantūroje Maskvoje Pagrindų ir požeminių statinių institute (NIIOSP), parašė ir 1986 m. apgynė

MACKEVIČIŲ-MACKŪNŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

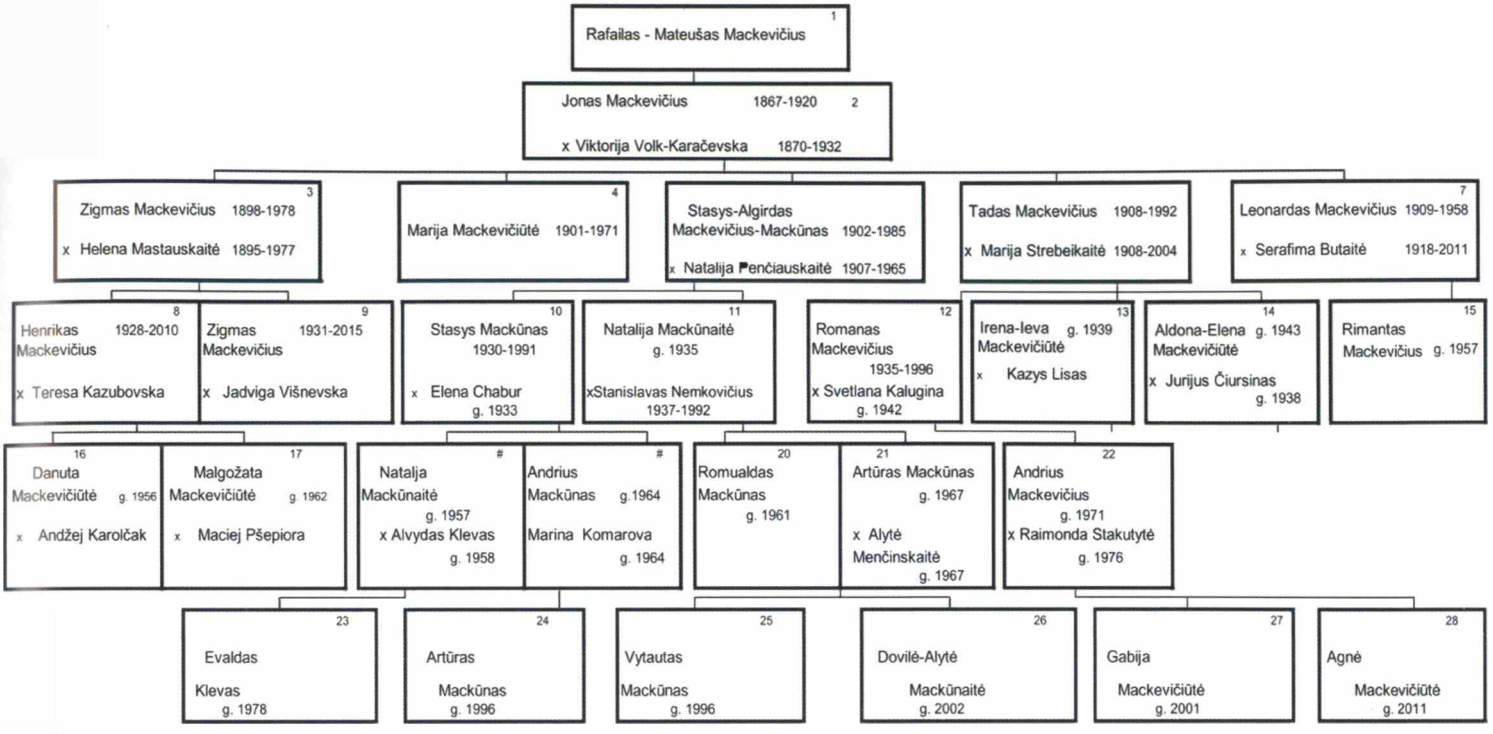

technikos mokslų daktaro disertaciją. Dirba Vilniaus Gedimino technikos universiteto Geotechnikos katedros docentu.

Ketvirtoje ir penktoje kartoje po Rafailo Mateušo (1) – 32 proprovaikaičiai.

Henrikas (8) turi dukrą Danutą (16), ištekėjusią už Andžejo Karolčak. Ji gimė 1956 m., baigė Poznanės žemės ūkio akademiją, turi mokslų daktaro laipsnį, augina dukras Kingą ir Martą. Antroji dukra Malgožata (17) gimė 1962 m., baigė Poznanės žemės ūkio akademiją, dirba augalų genetikos srityje, ištekėjusi už Maciej Pšepiora, turi dukrą Marijaną.

Stasio Mackūno (10) dukra Natalija (18) gimė 1957-09-24. 1978 m. ištekėjo už Alvydo Klevo. 1980 m. baigė Kauno politechnikos instituto Elektroninių skaičiavimo mašinų fakultetą. Šiuo metu dirba vyr. finansininke. Turi sūnų Evaldą Klevą.

Stasio sūnus Andrius (19) gimė 1964-06-26. 1986 m. baigė Vilniaus inžinerinio statybos instituto Suvirinimo įrengimų ir technologijos fakultetą. Dirbo vyr. konstruktoriumi Vietinės pramonės ministerijoje bei gamyklose. Šiuo metu turi individualią įmonę. 1987 m. susituokė su Marina Komarova, augina sūnų Artūrą.

Natalijos Mackūnaitės (11) sūnus Romualdas Mackūnas (20) gimė 1961-01-01. Baigė Vilniaus 31 vid. mokyklą. Domisi menu, tapo paveikslus. Dirba Vilniuje.

Artūras Mackūnas (21) gimė 1967-09-13 Vilniuje. Mokėsi 31-oje vid. mokykloje. 1992 m. Vilniaus universitete baigė Ekonomikos fakultetą. Specializacija – užsienio prekyba. Dirbo „Baltijos biržoje“, vėliau – UAB direktoriumi komercijai. 1993 m. susituokė su Alyte Menčinskaite, augina sūnų Vytautą (25) ir dukrą Dovilę Alytę (26).

Romano (12) sūnus Andrius (22) gimė 1971-10-24. Mokėsi Vilniaus 40-oje vid. mokykloje. Baigė 21-ąją profesinę technikos mokyklą. Ilgą laiką dirbo statybos, šiuo metu – architektūrinio dekoravimo versle. 1996 m. susituokė su Raimonda Stakutyte. Turi dukras Gabiją (27) ir Agnę (28). Andrius ir Raimonda – legitimuoti LBKS nariai, bajorystės pripažinimo aktų rejestro nr. 2004 ir 2005.

Vyresnieji Mackevičiai-Mackūnai buvo labai sąžiningi, darbštūs, mylėjo savo tėvynę, siekė mokslo. To jie mokė ir savo vaikus. Per įvairias gyvenimo sumaištis išsaugojo bajorystės dokumentus, todėl legitimuojant neprireikė archyvų pagalbos.

Natalija Nemkovičienė

MACKEVIČIAI

Herbas Vanagas

2007 m. Lietuvos valstybės istorijos archyvas atliko Mackevičių šeimos genealoginę paiešką – buvo peržiūrėtos visos Krakių, Veliuonos, Betygalos, Surviliškio dekanatų Rkb krikšto, santuokos, mirties metrikų knygos. Rasti 26 aktų įrašai apie Mackevičių šeimos narių gimimą, santuoką, mirtį.

Kadangi visuose įrašuose nurodyta, kad Mackevičiai buvo bajorai, archyve buvo peržiūrėti fondai „Vilniaus gubernijos deputatų susirinkimas“, „Kauno gubernijos bajorų deputatų susirinkimas“, „Vilniaus centrinė revizinė komisija“ ir surasti Mackevičių (Mackiewicz) giminės bajorystės patvirtinimo dokumentai su šeimos herbu *Vanagas* (Jastrzebiec). Dokumentai rašyti rusų, lenkų ir lietuvių kalbomis. Šeimos kilmės šalis – Lietuva. Šeimos kilmė legimituota karalystės įrašuose, Vilniaus gubernijos aukštuomenės knygose, Gardino aukštuomenės knygose, Kauno gubernijos aukštuomenės knygose.

Iš archyvo buvo pateikta genealoginė lentelė, kurioje 1680 m. įrašytas Rafaelis Mykolas (f.391, b.65), 1720 m. – Motiejus ir taip iki 1864 m. Anupro. Atlikto tyrimo metu šios giminės duomenų rasta nuo XV a., giliau ieškota nebuvo.

Per I pasaulinį karą Kėdainių krašte kariškiai sudegino dvarą, priklausiusį Anupro Mackevičiaus šeimai. Anupro sūnus Antanas (g.1899) 1924 m. Surviliškio bažnyčioje vedė Marijoną Babenskaitę (g.1903) ir po metų persikraustė gyventi į Kauną. 1926 m. Kaune jiems gimė dukra Sofija, kuri 1944 m. pasitraukė į Austriją ir ištekėjo už kariškio William Perryman. Šeimai persikėlus į Floridą (JAV), susilaukė dukrų Lindos ir Sally Perryman. 1977 m. Floridoje Sofija mirė. Kaune Antanas Mackevičius dirbo įvairius darbus (vairuotojas, statybininkas, mechanikas), o žmona Marijona nuo 1939 m. dirbo slaugytoja P. Mažylio gimdymo namuose.

1936 m. Antano ir Marijonos šeimoje gimė sūnus Steponas Laimutis, kuris studijavo KPI ir įgijo radijo inžinieriaus specialybę, 1959-2000 m. dirbo Radijo ir televizijos komiteto Kauno redakcijos vyr. inžinieriumi. Aktyviai vadovavo techninei grupei transliuojant radijo laidas nuo 1991 sausio 14 d. iš Kauno, kai Vilniaus radijas buvo užimtas okupantų; tuomet dirbo vienintelė, galingiausia šalyje, laisva Sitkūnų radijo stotis, iš Kauno buvo transliuojama visa svarbi valstybės informacija.

Iš kairės: Antanas, Steponas Laimutis ir Marijona Mackevičiai, E. ir A. Babenskai, 1943 m.

1958 m. Steponas Laimutis vedė Janiną Magdeleną Juraitytę (g.1939), kuri KPI įgijo tekstilės technologijų inžinierės specialybę o 1975 m. apgynė mokslų daktaro disertaciją. 1979 m. už nuopelnus tekstilės tyrimų srityje ji apdovanota Lietuvos respublikine premija, yra dviejų knygų bendraautorė, publikavo apie 40 mokslinių straipsnių.

1960 m. Stepono Laimučio ir Janinos Magdelenos Mackevičių šeimoje gimė sūnus Gytautas Laimutis, o 1969 m. – dukra Indrė. Gytautas Laimutis 1981 m. vedė Ritą Kimutytę (g.1959), abu baigė KPI – Pramoninės elektronikos ir Automatizuotų valdymo sistemų specialybes. 1981 m. jų šeimoje gimė Gintarė, 1986 m. –

Antanas ir Steponas Laimutis Mackevičiai.Kaunas, 1940 m.

MACKEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

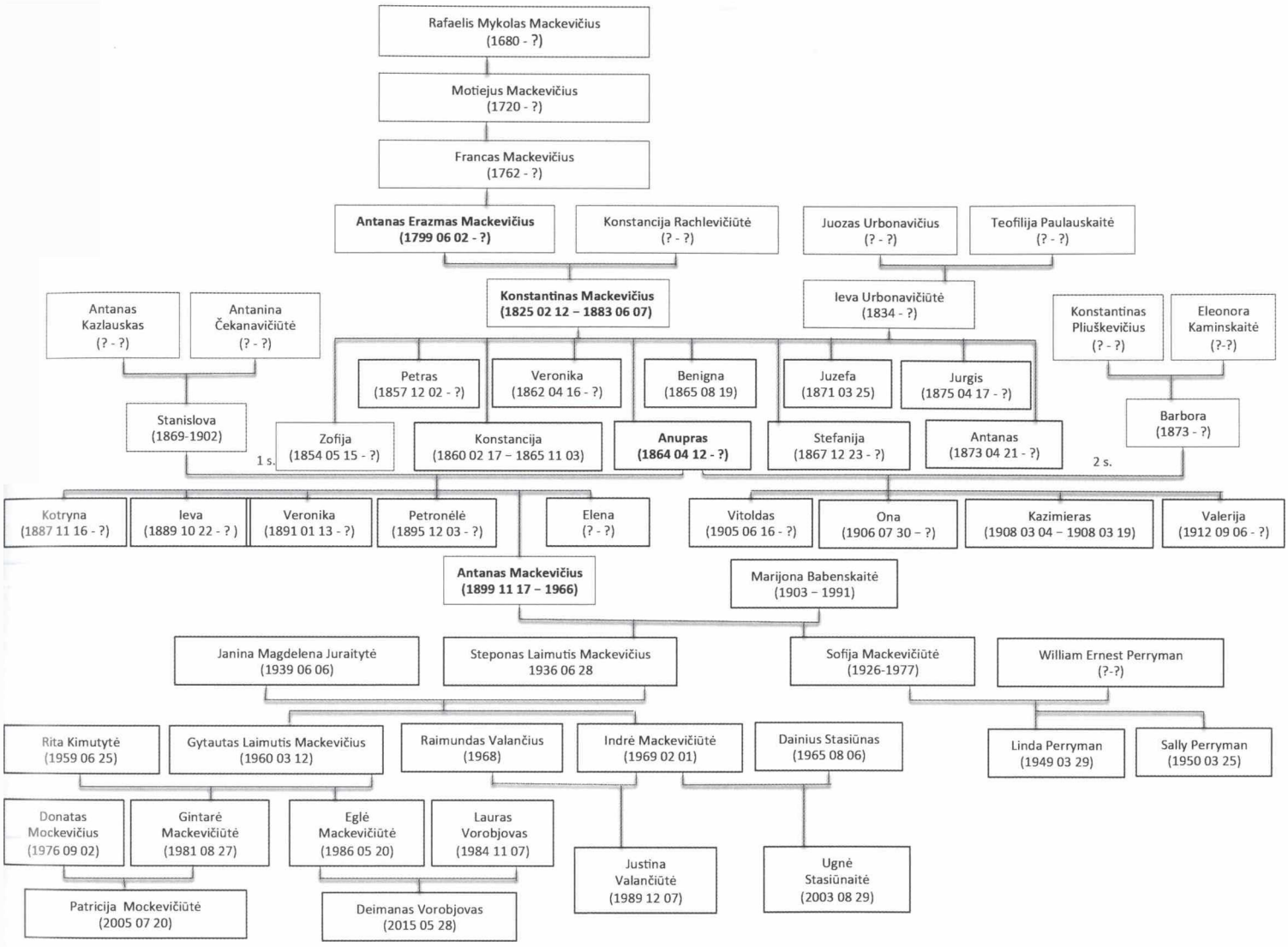

Eglė. 1995 m. Gytautas Laimutis ir Rita įkūrė šiuo metu vieną lyderiaujančių Lietuvoje didmeninės prekybos automobilių detalėmis įmonių grupę, kurioje 80 darbuotojų. Šeimos verslo valdyme aktyviai dalyvauja ir vadovaujančias pareigas užima jų dukros. Gintarė Mackevičiūtė-Mockevičienė Kauno technologijos universitete (KTU) yra baigusi Tarptautinės ekonomikos ir prekybos specialybę (magistrė), o vėliau ir Rinkodaros magistrantūrą ISM vadybos ir ekonomikos universitete. 2005 m. susilaukė dukters Patricijos.

Steponas Laimutis ir Janina Mackevičiai per savo auksines vestuves. 2008 m.

Eglė Mackevičiūtė-Vorobjova KTU baigė Tarptautinės prekybos specialybę, o M. Romerio universitete Teisės ir valdymo magistrantūrą. Ji ištekėjo už bajoro Lauro Vorobjovo (legitimuotas 2009 m.), 2015 m. susilaukė sūnaus Deimano.

Stepono Laimučio ir Janinos Magdelenos dukra Indrė Mackevičiūtė-Valančienė 1993 m. baigė Kauno medicinos universitetą (KMU), dirbo KMU Vidaus ligų propedeutikos katedroje, vedė paskaitas ir darbus studentams. VU Medicinos fakultete įgijo šeimos gydytojos

Iš kairės: Justina Valančiūtė, Patricija Mackevičiūtė, Indrė Valančienė, Ugnė Stasiūnaitė, Gytautas Laimutis Mackevičius, Rita Mackevčienė, Eglė Vorobjova, Gintarė Mackevičienė, Kauno ceremonmeisteris K. Ignatavičius, Steponas Laimutis Mackevičius, Janina Mackevičienė. Bajorystės pripažinimo aktų įteikimo šventėje, 2010 m.

specialybę, o vėliau gydytojos neurologės specialybę, aktyviai dalyvavo mokslinėje veikloje, yra pristačiusi savo darbus neurologijos tema Lietuvos ir užsienio konferencijose. Šiuo metu gyvena ir dirba gydytoja neurologe Švedijoje. 1989 m. susilaukė dukters Justinos Valančiūtės, 2003 m. – Ugnės Stasiūnaitės.

Justina Valančiūtė 2014 m. baigė VU Medicinos fakultetą, įgijo gydytojos psichiatrės specialybę, šiuo metu dirba gydytoja vienoje didžiausių psichiatrijos ligoninių Lietuvoje, aktyviai dalyvauja mokslinėje praktinėje veikloje, yra publikavusi mokslinių straipsnių psichiatrijos tematika, juos pristačiusi užsienio konferencijose.

Indrės Mackevičiūtės-Valančienės dukra Ugnė Stasiūnaitė taip pat gyvena Švedijoje ir mokosi "Internationella Engelska Skolan". Didžiausia jos aistra ir pomėgis – žirgai bei jojimo sportas, stengiasi tobulėti, siekia kuo geresnių sportinių rezultatų.

2010 m. kovo 21 d. Laimutis Steponas Mackevičius (rejestro nr.3407), Janina Magdelena Mackevičienė (rejestro nr.3408), Indrė Valančienė (Mackevičiūtė) (rejestro nr.3409), Justina Valančiūtė (rejestro nr.3410), Gytautas Laimutis Mackevičius (rejestro nr.3411), Rita Mackevičienė (rejestro nr.3412), Gintarė Mockevičienė (Mackevičiūtė) (rejestro nr.3413), Eglė Vorobjova (Mackevičiūtė) (rejestro nr.3414) legitimuoti ir įrašyti į Lietuvos bajorų knygą.

Janina Mackevičienė

MACKEVIČIAI

Herbas Geralt

Mackevičiai - bajorų giminė, valdžiusi nekilnojamąjį turtą Žemaitijos kungaikštystėje. Pagal LVIA (f.391-4-17- 79, l.121-122) dokumentus Mackevičių giminės bajoriška kilmė pakartotinai patvirtinta 1878-07-28 Kauno bajorų deputatų susirinkimo raštu Nr.7283. Herbas – *Geralt*, tačiau istoriniuose šaltiniuose taip pat nurodomas herbas *Machwicz* arba *Mackiewicz*. Mackevičių giminė kilusi iš Lenkijos, vėliau apsigyvenusi Žemaitijos kunigaikštystėje, Veliuonos paviete, Liaudos trakte.

Giminės pradininkai – Grigalius (1) Mackevičius, Martynas (3) ir jo sūnus Jonas (4) Mackevičiai, 1670 m. valdę nekilnojamąjį turtą (dvarus) su valstiečiais Koteliancuose, Chšenovičiuose (Krikščioniškės), Posknetvolkuose (Paskistvalkiai) ir Bartamūnūnuose. Šie dvarai buvo tarp Baisogalos ir Krekenavos, netoli Pociūnėlių. Juos įkaitiniam valdymui Jonas ir Martynas Mackevičiai atidavė Jono (4) žmonai Justinai Juškevičiūtei-Mackevičienei (4). Šiuos dvarus Martyno (3) sūnus Jonas (4) Mackevičius 1684 m. testamentu paliko savo sūnui Jurgiui (6), o Jurgio (6) sūnus Jonas (7) pagal 1762 m. tėvo testamentą paliktus dvarus kartu su valstiečiais užrašė savo sūnums Tadui (8), Ignotui (9), Benediktui Danieliui (10) ir Vincentui (11) Mackevičiams.

Tado Mackevičiaus šeima.

MACKEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

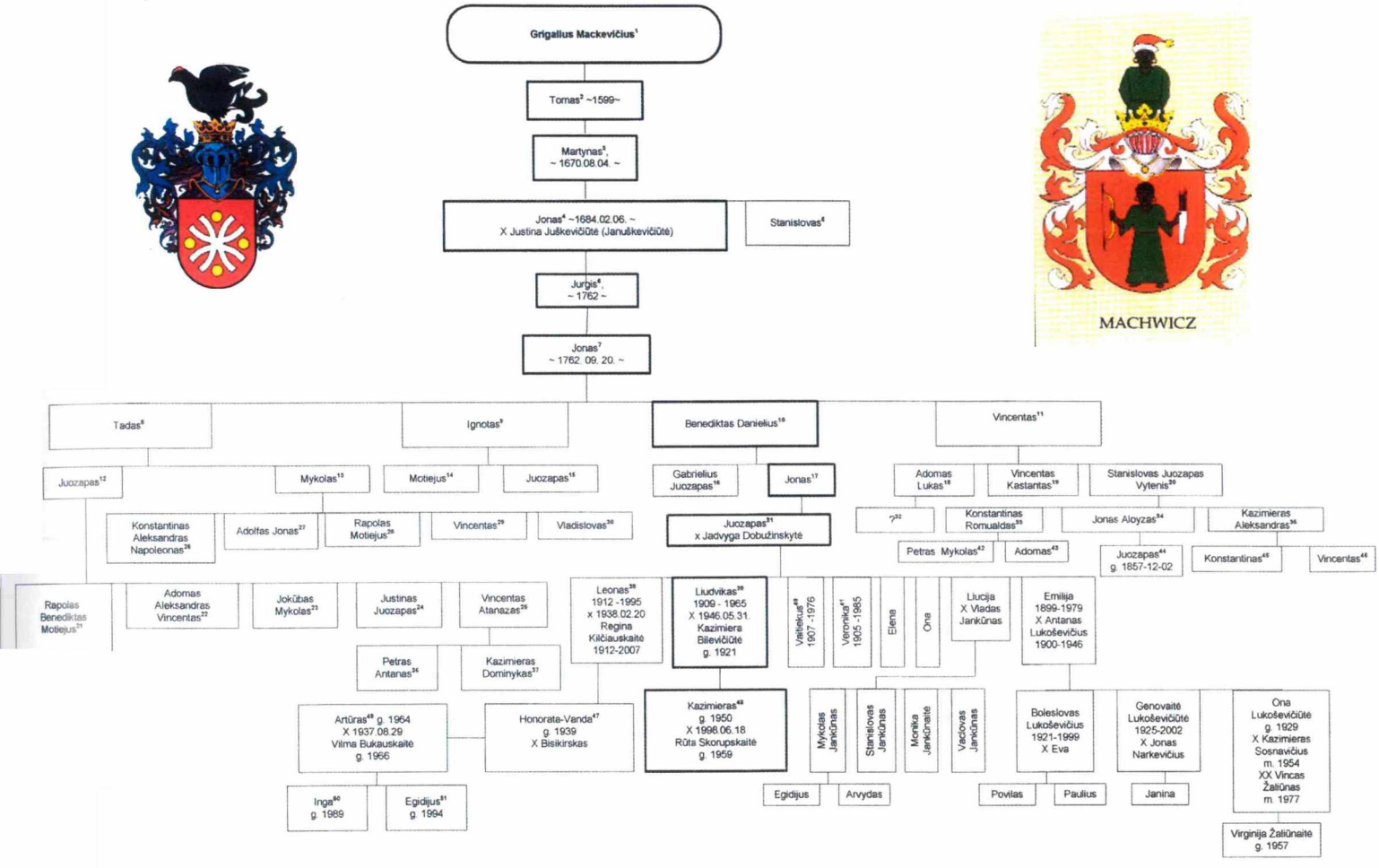

Jonas (4) Mackevičius taip pat paveldėjo Pamažupio dvarą Upytės paviete. Šis testamentas buvo aktuotas 1763-12-07 Upytės pavieto pilies teismo knygoje. 1768 m. dvarai buvo parduoti Upytės matininkui Končevskiui. Tadas (8) Mackevičius 1793 m. iš bajorų Geldovskių nupirko Toliušių dvarą, esantį Ukmergės paviete, kurio dalį jo sūnus Juozapas (12) 1808 m. pardavė savo broliui Mykolui (13) Mackevičiui. (LVIA, f.391-1-1045, l.138-142; f.391-4-1779, l.121-122; f.SA 3319: Žemaitijos kunigaikštystės padūmės mokesčių tarifai; VUB RS,

Sėdi Liudvikas Mackevičius (1909-1965) su broliais Leonu (1912-1995) ir Vaitiekumi (1907-1976).

Bajorų iškyla Vygių kaime (Žeimių valsčius). Dalyvauja: Marijonas Michnevičius, Leonas Eimontas, Jonas Narbutas, Pranas Morozas, Vladas Bukauskas, Vaitiekus Mackevičius (septintas iš kairės) – Kazimiero Mackevičiaus tėvo brolis.

Feliksas Mackevičius Amerikoje.

f.7-39/14613 ir f.38/14582: Žemaitijos kunigaikštystės teismo knyga).

Vienas žymiausių giminėje – 1863 m. vienas sukilimo vadų Antanas Mackevičius.

Jono (17) ir Viktorijos sūnus Juozapas (31), vedęs žmoną, kilusią iš Krekenavos, susilaukė 4 dukterų: Elenos, Onos, Emilijos, Liucijos. Mirus pirmajai žmonai, antrą kartą vedė Jadvygą Dobužinskytę (h.*Lubicz*) – bajoraitę, kilusią iš Karmėlavos. Tuoktis su našliu jaunosios tėvų pritarimo nebuvo. Iš anksto susitarus su jauną-ja bei nutaikius patogų momentą, kada jaunosios tėvas išvyko į Kauną, Jadvyga susikrovė kraitį ir iškėlė baltą vėliavą. Tai reiškė, kad ji pasiruošusi slapta išvykti pas jaunąjį. Po kuklių ir įslaptintų jungtuvių Jadvyga tapo 4 mergaičių pamote. Juozapas (31) ir Jadvyga susilaukė sūnų Leono (38), Liudviko (39) ir dukters Veronikos (40). Visi palaidoti Jonavos r. Žeimių kapinėse.

Leono (38) ir Reginos Kilčiauskaitės duktė Horata Vanda Bisikirskienė (47) – ekonomistė, gyvena Žeimiuose, turi sūnų Artūrą, vaikaičius Ingą (50) ir Egidijų (51).

Kazimieras (48) yra vedęs Rūtą Skorupskaitę. Rūta – bibliotekininkė, dirba Adomo Mickevičiaus bibliotekoje renginių vadybininke. Kazimieras 28 metus vadovavo Lietuvos technikos bibliotekai. BPA rejestro nr.158. Yra Vilniaus krašto bajorų sąjungos vadas, senųjų fotografijų parodos "Tarpukario bajorai" sumanytojas ir sudarytojas. Šv. Vaitiekaus ordino riteris, šv. Kazimiero ordino narys. Buvo Lietuvos bibliotekininkų draugijos tarybos narys, Lietuvos mokslinių bibliotekų asociacijos, Šiaurės kraštų asociacijos valdybos narys. Apdovanotas LR Seimo pirmininko, Vilniaus miesto mero, LBKS bei kitų organizacijų padėkos raštais. Motociklu, pėsčiomis bei dviračiu keliavo po Lietuvą, Užkaukazę, Vidurinę Aziją, Sibirą, Kamčiatką, Lenkiją, Švediją bei kt. vietoves.

Kazimieras Mackevičius

MAJAUSKAI

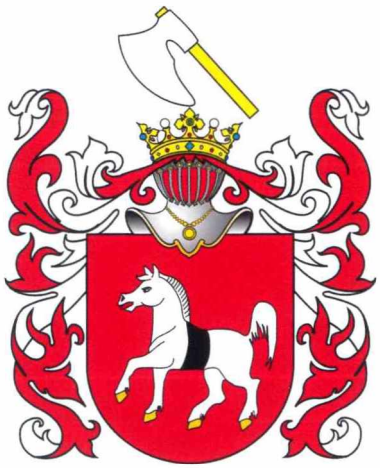

Herbas Starykon

Giminės pradininku buvo Mykolas, kuris 1449 m. pagal kunigaikščio privilegiją nusipirko 20 valakų žemės iš Pavlo Pučkos Cechanovos Maje kaime. Nuo to kaimo ir kilo pavardė Maj, o palikuonys vadinosi Majauskais (Majewski) (Rodzyna herbavz szlachty Polskiej 1913, Warszawa, t.X, 116-117 Majewski).

Sudėtingą giminės istoriją įrodo Lietuvos valstybės istorijos archyvo ir kiti dokumentai (LVIA, f.391, ap.4, b.1782, 1843-1844, 71-74 p/s, 1826, 75-75v p/s, 1808, 76v-79 p/s, 1843, 80-83 p/s, 1834, 84-88v p/s, 1865, 106 p/s; S. Gorzynski Herby szlachty Polskiej 1990, Warszawa, 141-142. STARYKON (Zaprzaniec); Z. Leszczycz Herby szlachty Polskiej 1995, Wroclaw-Warszawa-Krakow, 303. STARYKON Tabl.LXXIV). Rastuose Kupiškio, Anykščių, Raseinių, Pamituvio-Stakių, Ariogalos, Jurbarko, Seredžiaus bažnyčių, Veliuonos, Šiluvos, Batakių dekanatų metrikų įrašuose nurodyta, kad Majauskai buvo bajorai. Tai ne kartą patvirtinta: 1797 m. Varšuvos aktuose, 1808 m. Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkime, Kauno apskrities bajorų atstovo 1843 m. byloje, Vilniaus, Minsko, Gardino ir Kauno centrinės revizijos komisijos dokumentuose. Visa eilė Majauskų giminės atstovų iš tėvonijos (Maje kaimo), Cechanovos, Kališo, Plocko, Bžesko, Sieradzos vaivadijų atstovavo rinkimuose ir pasirašė elekcijas –1667, 1668, 1669,1678, 1697, 1720, 1764 metais. Tarp jų – Pranciškaus ir Zofijos Sedlickos sūnus Petras.

Remiantis LVIA dokumentais Majauskų giminės kai kurių vėlesnių kartų pėdsakai veda į Naugarduko ir Lydos pavietus.

Mykolas XVIII a. valdė Goldovičių (Holdowicze) palivarką Naugarduko gubernijoje. Jo sūnus Petras 1795 m. gyveno Gegužinės parapijoje, dvarininko Ratinskio Zubiškių dvaro Antanaičių palivarke (dabar – Kaišiadorių r.). Petro sūnus Kazimieras su pirmąja žmona Agota Žukauskaite, kuri mirė po dešimto vaiko gimimo, gyveno Anykščiuose, Kupiškyje. Marijoną Šulskytę jis vedė 1847 m., su ja susilaukė dar 4 vaikų – Pranciškaus, Klemenso, Anelės, Onos Justinos.

Pranciškus Majauskas gyveno Pamituvio kaime

MAJAUSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

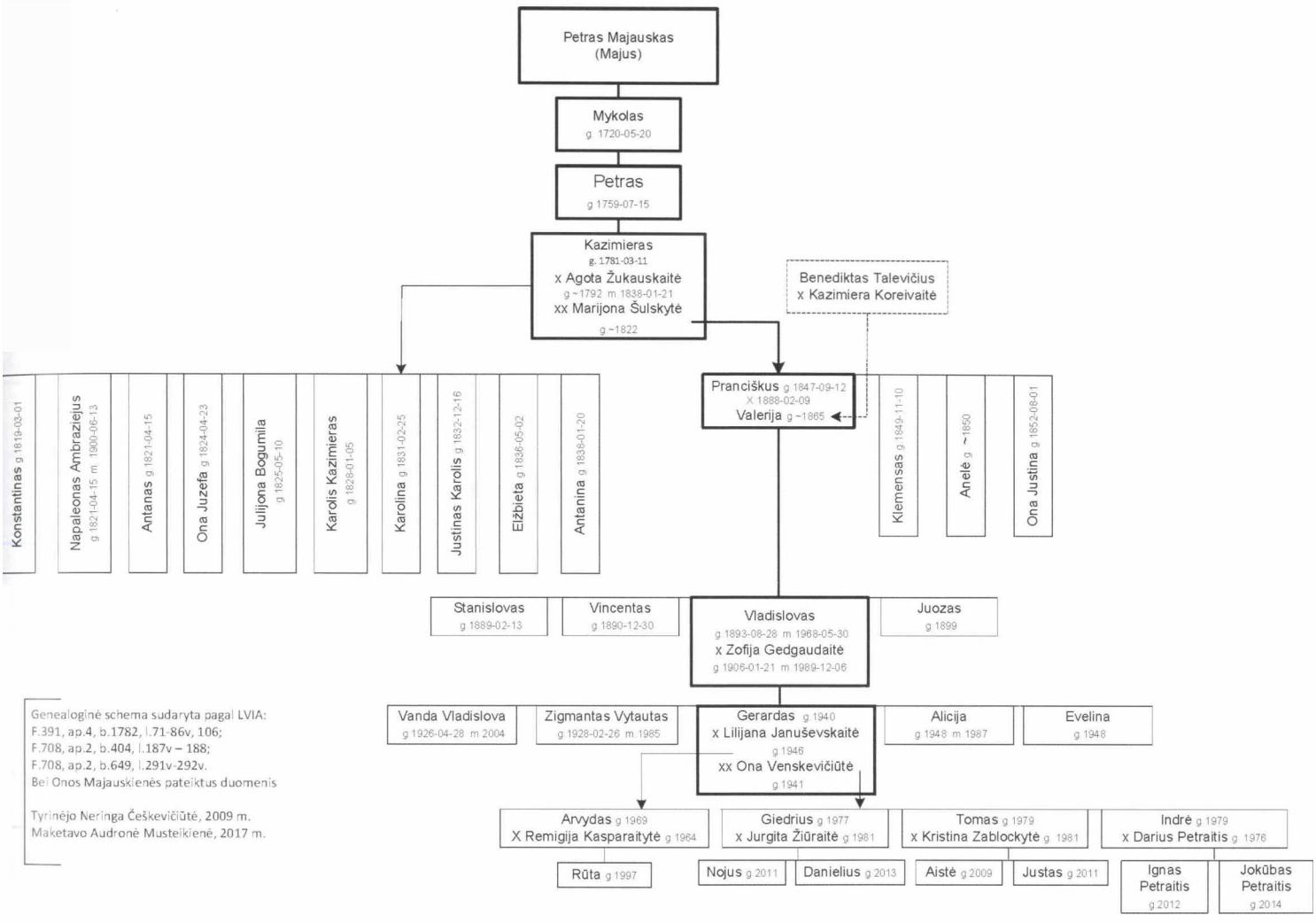

Genealoginė schema sudaryta pagal LVIA:
F.391, ap.4, b.1782, l.71-86v, 106;
F.708, ap.2, b.404, l.187v – 188;
F.708, ap.2, b.649, l.291v-292v.
Bei Onos Majauskienės pateiktus duomenis

Tyrinėjo Neringa Češkevičiūtė, 2009 m.
Maketavo Audronė Musteikienė, 2017 m.

(dabar – Jurbarko r.), tarnavo Lapgirių dvare, Šimkaičių valsčiuje. Yra išlikęs 1865 m. paliudijimas, kad Pranciškus yra bajorų kilmės. Tai patvirtina ir sutuoktuvių su Valerija Talevičiūte 1888 m. liudijimas. Jie susilaukė sūnų Stanislovo, Vincento, Vladislovo, Juozo ir dukros Onos.

Pranciškaus sūnus Stanislovas gyveno Akmenių kaime (dabar – Kelmės r.). Pirma žmona – Genė, duktė – Elytė. Antroji žmona – Marijona Grubliauskaitė, vaikai – Mečislovas, Juzefa, Vytautas, Jadvyga, Barbora, Zofija, Antanas.

Pranciškaus sūnus Vladislovas vedė Zofiją Gedgaudaitę (h. *Hypocentaurus*). Susilaukė 5 vaikų – Vandos, Zigmo, Gerardo, Alicijos, Evelinos. Tarpukariu Vladislovas dirbo veterinarijos inspektoriumi Raseinių apskrityje, buvo Šaulių sąjungos narys, gyveno Raseiniuose, Nemakščiuose. Po karo dirbo veterinarijos gydytoju ir, vengdamas tremties, su šeima dažnai keitė gyvenamąją vietą.

Vyriausioji duktė Vanda buvo biologė, dirbo Lietuvos vidaus vandenų žuvininkystės valdyboje, Arnionių žuvininkystės ūkyje direktoriaus pavaduotoja. Yra parašiusi su bendraautoriais knygą, paskelbusi 20 mokslinių straipsnių. Vyras – Stasys Vilys, vaikai – Arūnas, Silvija, Gediminas.

Sūnus Zigmas dirbo elektriku įvairiuose Lietuvos rajonuose. Žmona – Zofija Vaišvilaitė, vaikai – Virginija, Tautvydas, Jūratė, Asta, Daiva, Dainius.

Sūnus Gerardas (LBKS archyvas, Gerardo Majausko legitimacijos byla nr.3321) dirbo Kauno radijo matavimų technikos mokslinių tyrimų institute vedančiuoju inžinieriumi, skyriaus viršininku. Yra trijų išradimų, eilės mokslinių straipsnių bendraautoris. 1978 m. jam suteiktas Lietuvos respublikinės premijos laureato var-

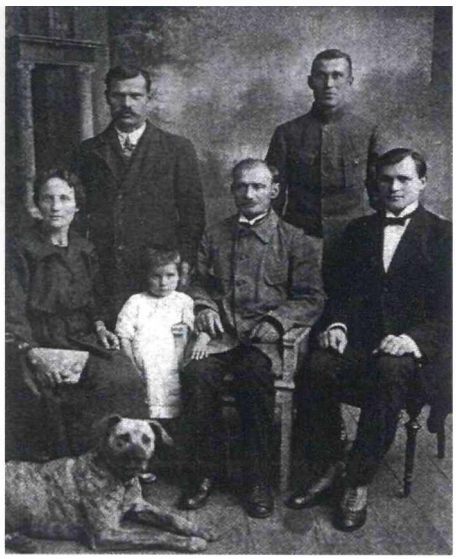

Sėdi: Marijona, Elytė, Pranciškus, Vladislovas. Stovi: Stanislovas, Juozas Majauskai.

das. Iš pirmos santuokos turi sūnų Arvydą, anūkę Rūtą. Antroji žmona Ona Venskevičiūtė (h. *Pomian*) – gydytoja oftalmologė, medicinos mokslų daktarė. Užaugino 3 vaikus. Giedrius – informatikos magistras, Tomas – automatikos magistras, Indrė – gydytoja endokrinologė, doktorantė. Anūkai – Aistė, Justas, Nojus, Ignas, Danielius, Jokūbas.

Po 1990 m. Gerardas dirbo UAB „Kaligrafas“, spaustuvėje „Morkūnas ir Ko“ technikos inžinieriumi. Dalyvavo 1991 m. sausio įvykiuose (www.laisve15.lt Majauskas Gerardas). Už nuopelnus 1991 m. sausio 13-ąją organizuojant savivaldos institucijų gynimą – atstatant TV ryšį tarp Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos ir Kauno TV Ryšių centro – 2011 m. apdovanotas Kauno miesto burmistro Jono Vileišio medaliu. Onos ir Gerardo Majauskų pastangomis buvo surinkti Majauskų, Gedgaudų giminių genealoginiai duomenys, išlikę prisiminimai, giminių nuotraukos, išleista knyga. Pas Vandą ir Stasį Vilius Arnionyse (Molėtų r.) 2001 m. buvo sukviesta Majauskų giminė – Stanislovo, Vladislovo ir Juozo vaikai, anūkai.

Vladislovo duktė Alicija – prekių žinovė, dirbo Vilniaus prekybos bazėje. Vyras – Nikalojus Sapiega, vaikai – Vytautas, Gražina.

Duktė Evelina dirbo Vilniaus kurčiųjų kombinate. Vyras – Klemensas Uksas, duktė Milda.

Pranciškaus sūnus Juozas gyveno Kaune, dirbo Kauno aerodrome aukščiausios kategorijos mechaniku. Žmona – Elena Vitosytė, dukros – Nijolė, Virginija.

Nijolė – prekių žinovė ekonomistė, dirbo vadovaujamą darbą Kauno prekybos centruose „Girstupis“, „Merkurijus“. Vyras – Romualdas Mykolaitis, dukros – Audronė, Dalia.

Virginija – inžinierė statybininkė, dirbo Kauno žemės ūkio projektavimo institute, VDU. Vyras – Jonas Grenda, vaikai – Tomas, Greta.

Gerardas Majauskas

MARCINKEVIČIAI

Herbas Gulbė (Labędź)

Pagal 1819 m. gruodžio 17 d. Vilniaus gubernijos bajorų knygos išrašą *Gulbės* herbo (LVIA, f.708, ap.2, b.4, l.99) bajorystės privilegijas Marcinkevičiams buvo suteikę Lenkijos karaliai. Kunigaikštis Vytautas už nuopelnus LDK buvo padovanojęs Domašavos žemes Braslavo apskrityje. Lenkijos karalius Aleksandras patvirtino jų teisę į nuolatinį suteiktų žemių valdymą. Tamošiui Mikalojui Marcinkevičiui ir visai jo giminei 1589 m. balandžio 14 d. karalius Zigmantas III patvirtino protėviams karaliaus Aleksandro suteiktas privilegijas (1795 m. gegužės 11 d. išrašas iš Lenkijos žemių inventoriaus knygų). 1846 m. gegužės 29 d. Vilniaus centrinės revizijos komisijos akte (LVIA, f.789, ap.1, b.487, l.361-365) minimas 1725 m. rugsėjo 9 d. įrašas Ašmenos bajorų teismo knygoje, pagal kurį Marcinkevičių prosenelis Valentas Tarkovskis Marcinkevičius padovanojo savo sūnui Mikšėnų dvarą ir Vainoriškius su valstiečiais, esantį Ašmenos apskrityje.

Juozas Marcinkevičius pirmoje santuokoje su Zofija Šaižyte, sudarytoje apie 1772 m., susilaukė 2 sūnų ir 2 dukterų. Antroje santuokoje su Elžbieta Vengelyte (Vengraite), sudarytoje 1816 m. sausio 11 d., susilaukė

Stefanijos Juknienės (Giedrikaitės) brolis Steponas Giedrikas-Girietis, LLKS Vyčio apygardos Pilėnų tėvonijos vadas. Biržų giria, 1951 m.

Stefanija Giedrikaitė – Biržų A. Smetonos valstybinės gimnazijos mokinė (kairėje). 1937 m.

Ona Giedrikienė (Anna Petrowska-Marcinkevičiūtė). 1969 m.

2 sūnų. Pagal Vilniaus gubernijos apskričių deputatų prezidiumo išrašo duomenis (LVIA, f.789, ap.1, b.487, l.361-365) visiems Juozo Marcinkevičiaus sūnums – Karoliui (g. 1801-08-03, Juozui (g.1807-04-05), Petrui Jonui (g. 1818-12-18), Ignotui (g.1821-02-21) – buvo patvirtinta bajorystė.

Petrauskai – sena bajorų giminė, XVIII a. pab.-XIX a. pr. gyvenusi Upytės paviete, vėliau dalis jų persikėlė į Biržus. Pagal 1804 m. bajorų šeimų rejestro duomenis jų herbas – *Junoša* (LVIA, f.708, ap.2, b.1192, l.183). Remiantis rašytiniais istoriniais šaltiniais galima daryti prielaidą, kad ši kilminga giminė kilusi iš Galicijos.

Petro Petrausko ir Marcijonos Turčinskaitės (Petrauskienės) sūnus Mykolas Petrauskas 1831 m. vasario 24 d. susituokė su Kazimiero Markevičiaus ir Barboros Grincevičiūtės (Markevičienės) dukra Julijona Markevičiūte (LVIA, f.669, ap.1, b.685, l.96). Jiems gimė 5 vaikai: Jonas Edvardas (1841-1897), Joana Barbora (1834-1840), Konstantinas Juozas (1837-1839), Marija Marcelija (1839-?), Felicija Julijona (1846-?).

Juozas Lapinskas (1775-1846) 1800 m. vasario 13 d. susituokė su Ona Kėželyte, susilaukė sūnaus ir 4 dukterų. Petras Jonas Marcinkevičius pirmą santuoką sudarė 1854 m. lapkričio 9 d. su Tekle Semaškaite (1831-1855) . Antroji santuoka įregistruota 1855 m. lapkričio 20 d. su Juozo Lapinsko dukra Lapinskaite (Milaševičiene) Ona (LVIA, f.1336, ap.1, b.1, l.4).

1806 m. sausio 25 d. Braslavo apskrities ir Vidų miestelio teisme buvo nagrinėti Lapinskų giminės (h. *Jelita*) genealogijos duomenys (LVIA, f.708, ap.2, b.5, l.226-229). Išraše pažymėta, kad Lapinskų giminės protėvis Motiejus Lapinskas už nuopelnus ir riteriškus darbus buvo apdovanotas Lenkijos karalių privilegijomis, atiduodant jam visiems laikams valdyti žemes Fredamuižėje ir Viganiškėse, esančias Kuršo kunigaikštystėje. Kai Švedijos karalius XVII a. pr. užkariavo Kuršą, Motiejaus Lapinsko sūnus Samuelis persikėlė į Braslavo apskrityje esančius Vainikiškius prie Didžiųjų Vidų dvaro, kuriuos už nuopelnus karaliui ir tėvynei buvo jam padovanojęs Lenkijos karalius Zigmantas III. XVII a. pr. dalis Lapinskų giminės persikėlė į Vilkmergės apskritį.

Jonas Edvardas Petrauskas (1841-1897) 1874 m. gegužės 5 d. susituokė su Zofija Judita Marcinkevičiūte (1856-1918), kilusia iš dvarininkų-bajorų šeimos. Zofija Judita gimė 1856 m. lapkričio 29 d. Biržuose (LVIA, f.669, ap.1, b.2142, l.14). Jonui Edvardui ir Zofijai Petrauskams gimė 9 vaikai: Ona (1887-1975), Kazimiera Zofija (1880-?), Melanija (1875-1965), Valerijonas Donatas (1877-1967), Juozas Mykolas (1882-1970), Elena Felicijona (1884-1893), Jonas (1890-1894), Mykolas (1890-1894), Liudvikas (1894-1895). Visi gimė, gyveno ir mirė Biržuose, išskyrus Kazimierą Zofiją, kuri prieš Pirmąjį pasaulinį karą išvyko į Rusiją ir dingo bei Juozą Mykolą, kuris apie 1905 m. išvyko į JAV, vedė, susilaukė sūnų Mykolo ir Jono ir apie 1970 m. mirė Amerikoje.

Ona Petrauskaitė 1919-07-20 susituokė su Jonu Gedriku ir susilaukė 3 vaikų: Alfredo Jono (1923-1957), Stepono (1925-1954), Stefanijos (1921-2014). Stefanija 1938 m. ištekėjo už Jono Juknos, susilaukė 3 vaikų – Elenos (g.1939), Algimanto (g.1944), Emilijaus (1958-2017). Elena Gailiūnienė (Juknaitė) – dailininkė, legitimuota bajorė, gyvena Panevėžyje. Algimantas Jukna – architektas, legitimuotas bajoras, gyvena Šiauliuose.

Algimantas Jukna 1967-12-31 sudarė santuoką su Regina-Ona Avulyte, 1969-01-25 susilaukė dukros Eglės. Ši santuoka buvo nutraukta 1980-05-28. 1983-08-27 susituokė su Egle Augaite. I984-02-25 susilaukė sūnaus Adomo, 1986-11-20 gimė dukra Ieva (24), kuri mirė 2005-04-05. Eglė Juknaitė ištekėjo už Dariaus Kiekšos, 1991-01-20 jiems gimė sūnus Karolis (26), o 2001-08-

Algimantas Jukna (dešinėje), atstovaujantis Jotvingių ordiną 2012 m. spalio 5 d. susitikime Šiauliuose su Lietuvoje viešėjusiu Italijos karališkosios šeimos nariu, Didžiuoju Šv. Kazimiero ordino magistru princu Filipu Marija Pelegrini.

MARCINKEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

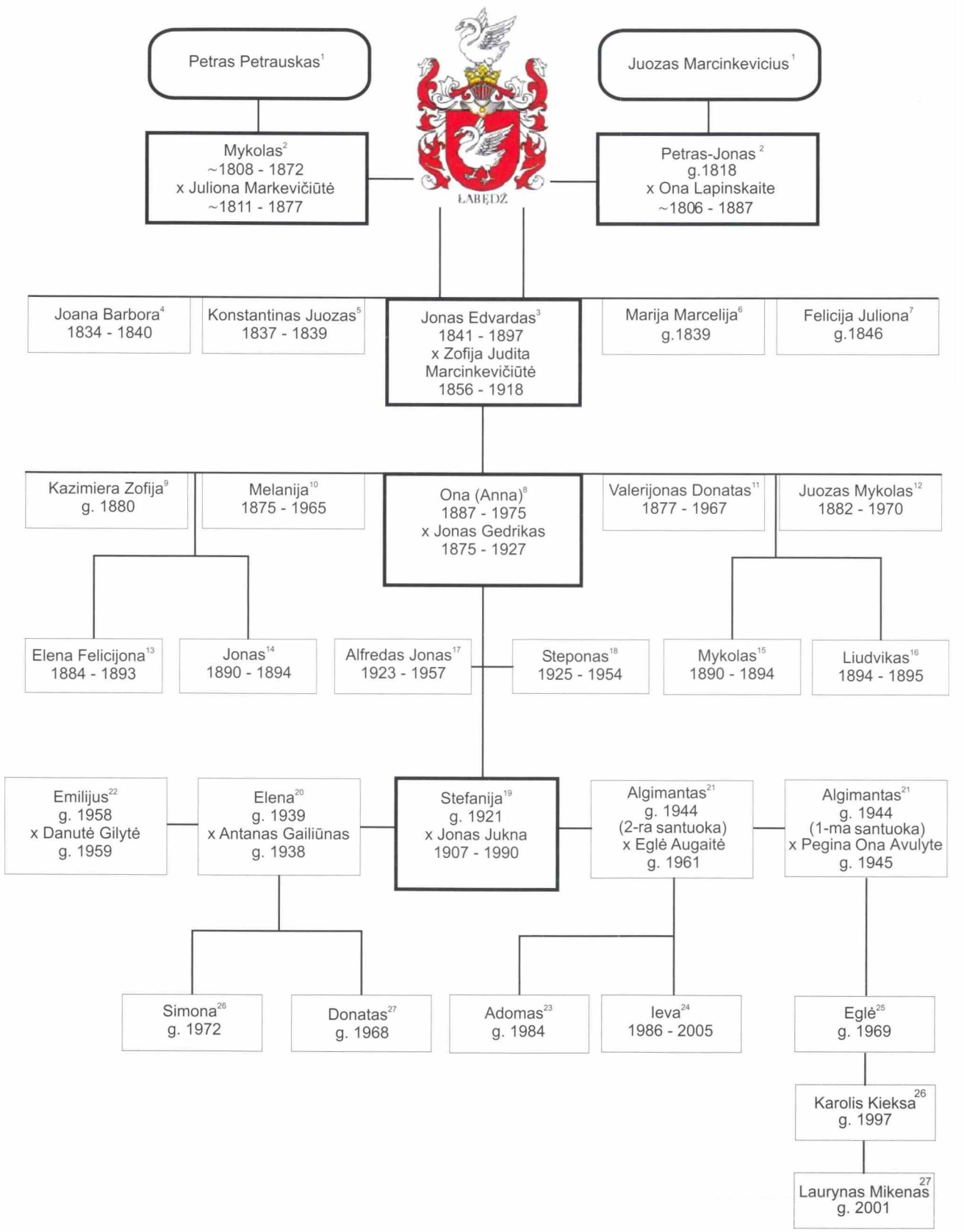

10 m. – sūnus Laurynas.

A. Jukna 1961 m. baigė Biržų vid. mokyklą, 1962-1968 m. studijavo Kauno politechnikos institute. 1969-1981 m. dirbo Vilniaus miestų ir kaimų statybos projektavimo institutuose, kūrė gyvenamųjų ir visuomeninių pastatų projektus. Nuo 1982-04-01 iki 2006-04-15 dirbo Šiaulių r. vyriausiuoju architektu. 2006-04-30 – 2008-03-15 – Šiaulių m. vyriausiasis architektas. 2010 m. apdovanotas Šiaulių apskrities garbės ženklu. Dalyvauja politinėje veikloje. 1995, 2007, 2011 m. – Šiaulių r. savivaldybės tarybos narys. Lietuvos Nepriklausomybės gynimo Sausio 13-osios brolijos narys. Yra paruošęs publikacijų partizaninio pasipriešinimo ir tremties temomis, 2014 m. išleido knygą „Lemties broliai“. LBKS senatorius nuo 2006 m. 2006-2014 m. – Šiaulių krašto bajorų vadas, 2014 m. jam suteiktas LBKS Garbės bajoro vardas. Jotvingių ordino riteris. Žmona Eglė – pedagogė, dukra Eglė – architektė, sūnus Adomas – inžinierius, dukra Rasa – mokinė.

Algimantas Jukna

MARGEVIČIAI

Herbas Sheliga

Apie Žemaitijos bajorus Margevičius pirmieji dabar žinomi istoriniai rašytiniai duomenys datuojami 1691 m. gruodžio 2 d. (LVIA, f.391, ap.1, b.1026, l.84-86), kai bajoro Simono Margevičiaus (1) sūnūs Danielius (2) ir Kazimieras (3) pardavė dalį Geišės dvaro (Raseinių paviete) bajoro Stanislovo Dobkevičiaus sūnums Juozapui, Andriui, Kazimierui. 1692-01-18 Danielius (2) ir jo žmona Skaudvilaitė perdavė likusią dvaro dalį savo sūnui Jonui (4) bei jo žmonai Konstancijai Voitkevičiūtei. 1696-03-02 sudarytas, o 1700-01-16 patvirtintas to paties dvaro atgal tėvams pardavimas. Tolesnės žinios liečia tą patį Joną (4) Margevičių, kuris su antrąja teisėta žmona Žakaite susilaukė sūnaus Bartolomėjaus (5), pakrikštyto 1716-04-08 Šilalės parapijoje. Bartolomėjaus (5) sūnus Jurgis (6) su žmona Konstancija Antonavičiūte (ji išgyveno iki 1839-10-17 (LVIA, f.669, ap.1, b.901, l.1385, §82) turėjo 4 sūnus: Motiejų (7), Petrą (8), Feliksą (9), Aleksandrą (10), kuriems pagal archyve išlikusius dokumentus (LVIA, f.391, ap.1, b.1026, l.84-86) bei jų vaikams 1830-08-18 patvirtinta bajorystė ir jie įrašyti į I klasės Bajorų knygą.

Valerija (Šimkutė) Margevičienė.

Motiejus (7) turėjo 2 sūnus: Juozapą (11) ir Aleksandrą (12), o Petras (8) 1807-11-12 Varniuose vedė bajoraitę Petronėlę Čiuldaitę, su kuria susilaukė 4 sūnų: Adomo Felicijono (13), Tomo (14), Fortūnato (15), Jono (16) ir 3 dukrų: Bogumilos, Agnieškos ir Ievos, apie kurių buvimą liudija Petronėlės mirimo įrašas 1835-10-22 Varnių bažnyčioje (LVIA, f.669, ap.1, b.1028, l.859v, §86). Petras (8) po 2 metų vedė antrą kartą – Reginą Januškevičiūtę, su kuria išgyveno iki savo mirties 1859-07-27 Pavandenėje (LVIA, f.669, ap.1, b.1297, l.134, §61).

Adomas Felicijonas (13) 1834-11-06 (LVIA, f.669, ap.1, b.748, l.774v, §23) Varniuose vedė bajoraitę Marijoną Rimkevičiūtę, su kuria 1840-08-22 susilaukė sūnaus Stanislovo Felicijono (17) (LVIA, f.669, ap.1, b.909, l.1057, §94). Vos po poros metų jis liko be motinos, apie mirtį liudija Varnių bažnytinės knygos (LVIA, f.669, ap.1, b.962, §79). Be Stanislovo Felicijono šeimoje dar buvo dukra Teofilė (tai rodo tas pats mirties įrašas ir

Kazimieras Margevičius.

MARGEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

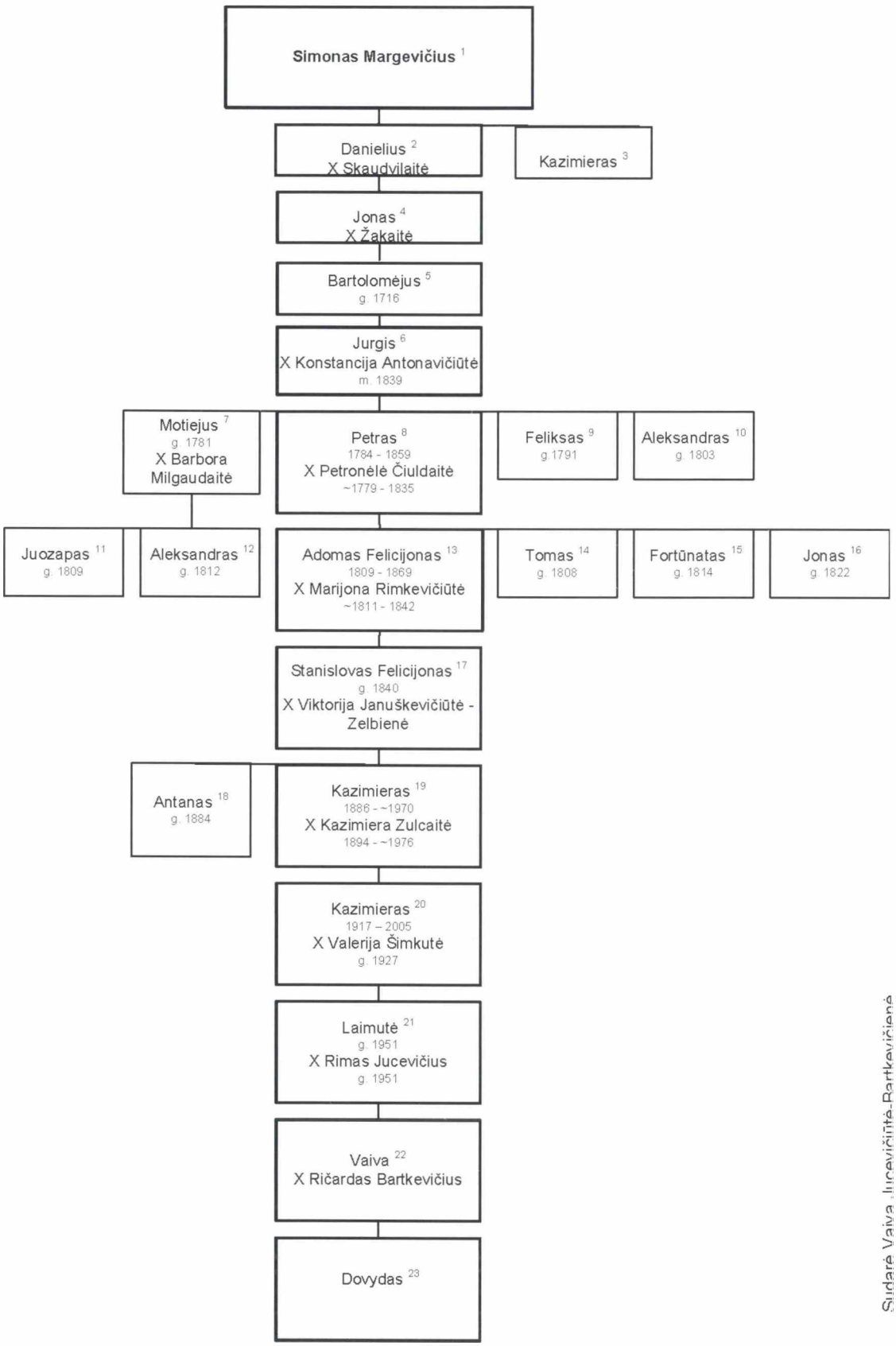

Sudarė Vaiva Jucevičiūtė-Bartkevičienė

1845 m. Varnių parapijiečių sąrašas (LVIA, f.605, ap.8, b.26, l.§255), kuris nurodo, kad šeima gyveno Palūkštėje). Adomas Felicijonas (13) vedė dar kartą – bajoraitę Agnę Orlauskaitę, su kuria nugyveno likusį gyvenimą.

Margevičių giminei ypatingi buvo 1891 m., kai, carui pabandžius uždaryti Kražių bažnyčią, Jonas Margevičius ir dar 3 jo bendražygiai organizavo pasipriešinimą, aktyviai gynė šventovę, taip pasmerkdami save teismams, kalėjimui, bet neišduodami principų. Kol kas tai tik žodinė giminės istorija, dokumentų, įrodančių tiesioginę Jono Margevičiaus sąsają su aprašomąja gimine dar nesurasta.

Pavandenėje 1883-11-10 (LVIA, f.669, ap.11, b.58, l.194, §70) Stanislovas Felicijonas (17), jau būdamas našlys, vedė taip pat našlę Viktoriją Januškevičiūtę-Zelbienę. 1884-09-01 Dvarvyčių km. (Pavandenės bažn.) buvo pakrikštytas jų sūnus Antanas (18), o po 1886-05-07 Kolainiuose (Užvenčio bažn.) – sūnus Kazimieras (19) (LBKS archyvas, Laimutės Margevičiūtės legitimacijos byla nr.917).

Antanas (18), sulaukęs pilnametystės, išvyko į JAV, ten įsikūrė, vedė ir praleido visą savo gyvenimą, tačiau niekada nepamiršo Lietuvos, rašė laiškus, nežiūrint į sudėtingas sovietmečio sąlygas, siuntė siuntinius. Vaikų nesusilaukė.

Brolis Kazimieras (19) 1914-01-28 Varniuose vedė Kazimierą Zulcaitę, su ja (tarsi ir už brolį) susilaukė 4 mergaičių ir 5 berniukų, iš kurių vienas buvo pakrikštytas taip pat Kazimieru (1917-08-03, Vydmantai (Varnių bažn.). Kazimieras (20) 1950-07-09 Tveruose vedė Valeriją Šimkutę, kilusią iš bajorų Tautkevičių-Šaltmirių giminės ((LVIA, f.391, ap.8, b.2568, l.57; f.391, ap.7, b.1997, l.13) (herbai *Znin* ir *Pasaga*).

Jiems 1951 m. Barstieguose (Varnių parap.) gimė vienturtė dukra Laimutė (21). Kazimiero (20) gyvenimas buvo nelengvas – karo metu buvo patekęs į vokiečių nelaisvę, vėliau išvežtas dirbti į sovietines anglių kasyklas. Grįžus į Lietuvą, ramybės taip pat buvo nedaug. Bet Kazimieras (20) sugebėjo išgyventi šį laikotarpį, pasistatė savo gimtose vietose namą, išmokslino dukrą. Laimutė (21) tapo gydytoja, 1973-07-14 Pažėruose (Kauno r.) ištekėjo už inžinieriaus konstruktoriaus Rimo Jucevičiaus (h. *Leliva*) (LBKS archyvas, Rimo Jucevičiaus legitimacijos byla nr.918), susilaukė dukros Vaivos (22), dabar gyvena Gargžduose (Klaipėdos r.). Vaiva (22) (antrasis h. – *Leliva*) (LBKS archyvas, Vaivos Jucevičiūtės legitimacijos byla nr.3102) – dainininkė, socialinių mokslų daktarė, docentė, vyresnioji mokslo darbuotoja, gyvena Vilniuje, ištekėjusi už Ričardo Bartkevičiaus, profesoriaus, dailininko. Aktyviai reiškėsi LBKS veikloje nuo 2002 m. (senatorė, Vilniaus krašto tarybos narė, Vilniaus krašto vado pavaduotoja kultūrai).

Jauniausias ir kol kas paskutinis šios giminės atstovas Dovydas (23) į Vaivos (22) šeimą atkeliavo 2007 m.

Vaiva Jucevičiūtė-Bartkevičienė

MIKULSKIAI

Herbas Strzemie

Antspaudas su šiuo herbu šaltiniuose datuojamas 1303-1304 m. Jo turėtojai valdė žemes ir dvarus įvairiose vietovėse. Siejamas su karaliaus Boleslovo Narsiojo valdymo periodu. Pasakojama, kad, kovodamas rusų žemėse, kažkuris Mikulskių protėvis, kritus jo arkliui, praradęs ginklą, išplėšė balnakilpę ir ja nukovė priešą. Karalius už didvyriškumą apdovanojo drąsuolį herbu, kuriame pavaizduota balnakilpė raudoname fone.

Mikulskių giminė Lietuvoje minima nuo 1570 m. Giminės pirmtakas buvo Stanislovas (a), gimęs XVI a. pabaigoje. Jo sūnus Juzefas Sebastijanas (b) gimė 1625 m., o anūkas Motiejus (c) – 1665 m. Motiejus buvo Kazimiero (1) tėvas. Kazimieras (1) Raseinių apskrityje valdė Mikuliavos ir Padubysio dvarus, o Vilniaus apskrityje – Užuginės dvarą. Jo sūnus Francas (2) turėjo sūnus Motiejų (3) ir Antaną (4), kurie gyveno Kaune. Juozo (5), Jono (6), Liudviko (7), Jono Petro (8), Kazimiero (9), Stanislovo (10) metrikai išrašyti Kaune. Jų vaikai ir vaikaičiai taip pat gyveno Kaune. Čia turėjo žemes, namus. Lietuvoje gyvenusių Mikulskių palikuonių kilmingumas buvo patvirtintas ir įrašytas į Heraldikos knygą Vilniaus gubernijos Dvarininkų Deputatų Susirinkimuose 1805, 1832, 1834, taip pat ir Kauno gubernijos Dvarininkų Deputatų Susirinkimuose 1845, 1851, 1856, 1878 metais. Stanislovo (29) legitimacija registruota Kauno DDS 1908 m. (įsak. Nr. 7057). (LVIA, f.789, ap.1, b.478,13, l.47, 115, 116; f.391, ap.8, b.2571, l.1, 2).

2006 m. Lietuvos bajorų karališkoji sąjunga legitimavo šiuos Mikulskių giminės palikuonis: Vaclovą (41), Eleną (45), Raimondą (50), Edvardą (51), Astą (52), Kazį (54), Kazimierą (57), Liną (75), Egidiją (76), Vilmantę (61) , o 2007 m. – Danutę (56), Rasą (73), Rytį (74).

Šiandien Lietuvoje gyvenančių Mikulskių giminės pradininkas – Stanislovas (29), gimęs 1894 m. Berlyne mokėsi metalo apdirbimo, vėliau įsidarbino Ukrainoje, Dniepropetrovsko metalurgijos fabrike. Tremtyje vedė Jadvygą Gižinskaitę, kurios tėvai buvo ištremti už lietuviškų knygų platinimą. Prasidėjus perversmui Rusijoje, 1918 m. grįžo į Kauną, ten 35 metus dirbo geležinkelyje.

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

MIKULSKIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

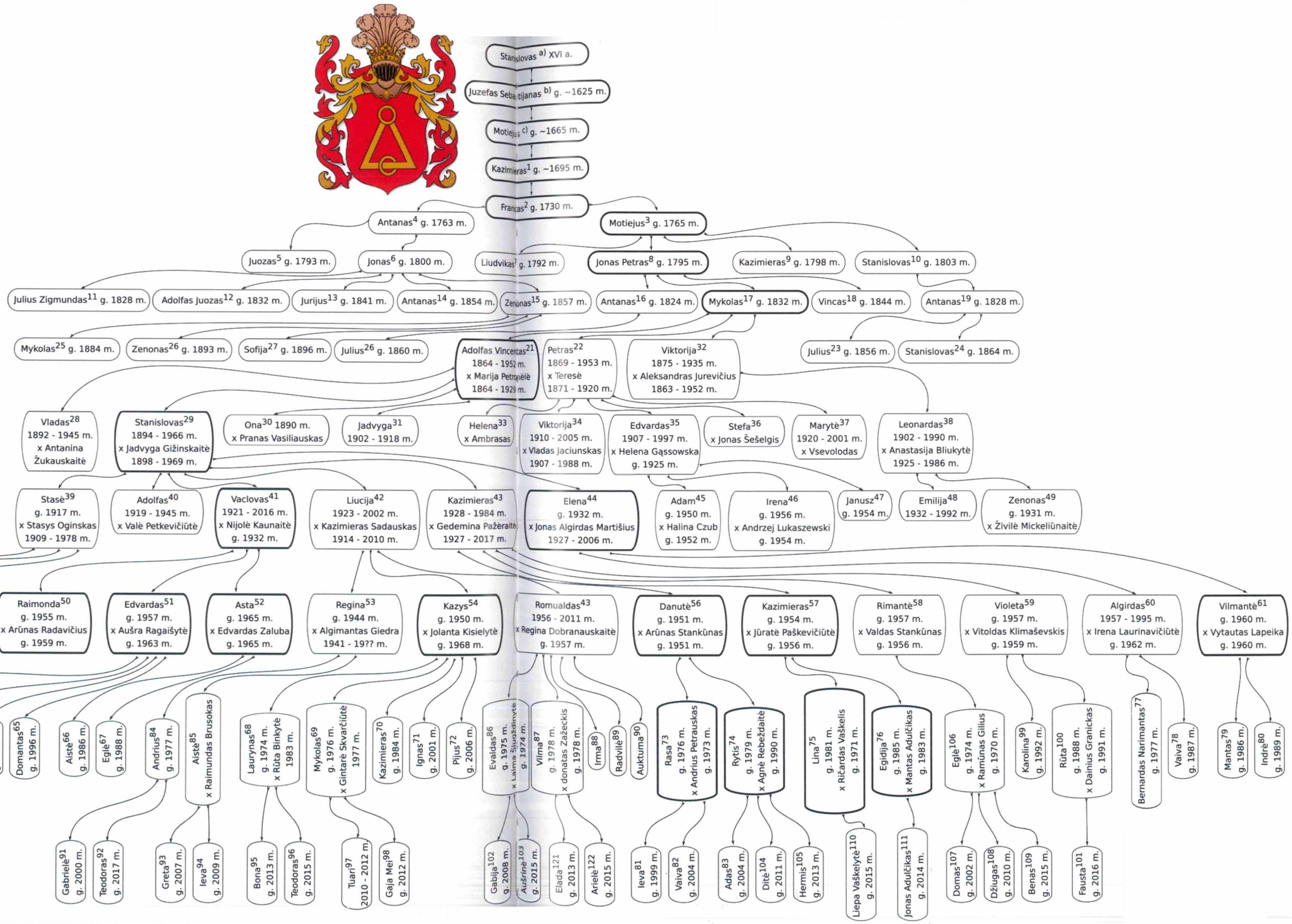

Turėjo 6 vaikus: Stasę (39), Adolfą (40), Vaclovą (41), Liuciją (42), Kazimierą (43), Eleną (44).

Stanislovo Mikulskio (29) duktė Stasė Oginskienė (39), našlė gyvena Kaišiadoryse. Jos vyriausioji duktė Elena mirusi, Sofija gyvena Kaune.

Stanislovo sūnus Adolfas (40), studijavęs mediciną, mirė 25-erių (1945).

Stanislovo sūnus Vaclovas (41) vedė Nijolę Kaunaitę. Abu – gydytojai. Vaclovas 2000 m. apdovanotas Lietuvos Nepriklausomybės Atkūrimo medaliu. Jo vaikai – Raimonda (50), Edvardas (51), Asta (52) – gydytojai. Vaclovo (41) duktė Raimonda (50) – aukščiausios kategorijos gydytoja, skyriaus vedėja. Vyras – ekonomistas Arūnas Radavičius (miręs). Vaclovo sūnus Edvardas (51) – gydytojas chirurgas, jo žmona – medikė Aušra Ragaišytė. Dukros Jolanta (62) ir Gabija (63) baigė studijas Londone ir ten dirba, Goda (64) – studentė medikė, Domantas (65) studijuoja geografiją. Duktė Asta (52) – gydytoja psichiatrė, ištekėjusi už teisininko Edvardo Palubos, turi 2 dukteris – Aistę (66), kuri baigė studijas Glazge ir dirba psichologe ir Eglę (67) – sociologę.

Stanislovo duktė Liucija (42) – felčerė, jos vyras – Lietuvos nusipelnęs mokytojas Kazimieras Sadauskas. Liucijos (42) duktė Regina (53) – specialioji pedagogė ir psichologė, socialinių mokslų daktarė, docentė, įsteigusi pedagoginį-psichologinį centrą su filialais apskrityse ir jam vadovavusi 1991-2003 m., taipogi gamtos ir aplinkos pažinimo vadovėlių specialiųjų poreikių vaikams, monografjos „Raidos sutrikimai ir vaiko socializacija“ autorė. Jos vyras inžinierius Algimantas Giedra miręs. Jų vaikai: Andrius – verslininkas, Aistė – nekilnojamo turto vertintoja, ištekėjusi už Raimundo Brusoko, logistikos specialisto. Andriaus vaikai: Gabrielė (g.2000) ir Teodoras (g.2017). Aistės vaikai: Greta (g.2007) ir Ieva (g.2009).

Liucijos sūnus Kazys (54) – gamtos mokslu daktaras, docentas, buvęs VPU fizikos ir technologijos fakulteto dekanas, vadovėlio „Aktualioji ekologija“ bendrautoriis, Lietuvos mokslininkų sąjungos atkūrimo iniciatyvinės grupės ir tarybos narys. Kazio žmona Jolanta – chorvedė. Kazio pirmosios santuokos vaikai – Laurynas (68), Mykolas (69), Kazimieras (70) (reklamos, skaitmeninio dizaino ir informacinės saugos specialistai), o antrosios – Ignas (71) ir Pijus (72) (moksleiviai). Liucijos sūnaus Romualdo (55) žmona Regina, šeimoje – 5 vaikai: Evaldas (gydytojas), Vilma (juristė), Irma, Radvilė, Auktuma.

Stanislovo sūnus Kazimieras (43) – Lietuvos nusipelnęs finansininkas, vedė finansininkę Gediminą Pažėraitę. Kazimieras (43) su žmona palaidoti Rokantiškių kapinėse. Kazimiero vaikai: Danutė (56), Kazimieras (57), Rimantė (58), Violeta (59). Danutė (56) ištekėjusi už aukščiausios kategorijos gydytojo ortopedo-traumatologo Arūno Stankūno, turi dukterį Rasą (73) ir sūnų Rytį (74). Danutė (56) – aukščiausios kategorijos gydytoja, nusipelniusi Lietuvos sveikatos apsaugos darbuotoja, apdovanota SAM garbės ženklu. Danutės duktė Rasa (73) – rekreacinio verslo organizatorė, politikė, TS-LKD Klaipėdos rajono skyriaus pirmininkė. Jos vyras Andrius – verslininkas. Rasa ir Andrius turi 2 dukteris, Ieva (81) – gimnazistė, Vaiva (82) – Klaipėdos licėjaus mokinė. Sūnus Rytis (74) – aplinkosaugos magistras. Pirmoje santuokoje su vadybininke Jurgita Šidiškyte turi sūnų Adą (83) ir dukterį Ditę. Antroje santuokoje su ekonomiste Agne Rebždaite turi sūnų Hermį. Rytis ir Agnė išvyko į Tailandą ir Bangkoke vadovauja viešbučiui bei SPA tinklui. Kazimieras (57) – chemijos mokslų daktaras, agrocheminių įmonių asociacijos prezidentas, verslininkas, UAB „Inovacinės firmos MKDS“ savininkas, akademinio irklavimo sporto meistras, tarptautinių irklavimo varžybų „Sprintas“ idėjos autorius bei lenktynių remėjas, buvęs Lietuvos rinktinės narys. Jo žmona Jūratė – biochemikė. Dukterys Lina (75) ir Egidija (76) – ekonomikos verslo administratorės. Lina su Ričardu Vaškeliu turi dukterį Liepą Vaškelytę. Egidija su vyru Mantu Adulčiku turi sūnų Joną Adulčiką. Rimantė (58) ištekėjo už Valdo Stankūno, turi dukterį Eglę, kuri ištekėjo 2 kartus. Pirmoji santuoka – su Evaldu Matuliausku, jiems gimė sūnus Domas. Antroji santuoka – su Ramūnu Giliu, jiems gimė sūnūs Džiugas ir Benas. Violeta (59) ištekėjo už Vitoldo Klimaševskio, jų dukterys – Karolina ir Rūta, kuri su Dainiumi Granicku turi dukterį Faustą.

Stanislovo duktė Elena (44) – matematikos mokytoja metodininkė, apdovanota švietimo pirmūno ženklu, darbo veterano medaliu. Jos vyras – gamtos mokslų daktaras, docentas Jonas Algirdas Martišus dirbo VPU fizikos fakultete dekanu, Lietuvos nusipelnęs dėstytojas, fizikos mokyklos „Olimpas“ pradininkas. Elena su vyru palaidoti Rokantiškių kapinėse. Elenos sūnus Algirdas (60) – fizikas, žmona Irena, vaikai – Bernardas Narimantas (bioinžinierius), duktė Vaiva (medikė). Elenos duktė Vilmantė (61) – matematikos mokytoja, jos vyras – fizikos mokslų daktaras, LEU docentas Vytautas Lapeika. Jų sūnus Mantas (79) – informacinių sistemų inžinerius, duktė Indrė – gimnazistė.

Mykolas (17), gimęs 1832 m., atstovauja kitą genealoginio medžio šaką. Jo sūnus Petras (22) vedė Teresę, turėjo 5 vaikus: Heleną (33), Viktoriją (34), Edvardą (35), Stefą (36), Marytę (37). Helena ištekejo už Ambrozo ir turėjo 2 sūnus. Jie su šeimomis gyvena Kaune. Viktorija (34) ištekėjo už teisininko Vlado Jaciunsko. Petro (22) sūnus Edvardas (35) – ekonomistas. Jis vedė Haliną Gassowską ir persikėlė į Gdanską. Jų vaikai Adomas (45), lrena (45) ir Janušas (47) su šeimomis taip pat gyvena Gdanske. Petro (22) duktė Stefa (36) ištekėjo už Jono Šešelgio. Marytė (37) buvo ištekėjusi už Vsevolodo, turėjo sūnų Liudviką. Visi mirę. Liudviko duktė Kristina – reklamos specialistė, dirba ir gyvena Italijoje, kita duktė su motina gyvena Vilniuje. Mykolo (17) duktė Viktorija (32) su vyru Aleksandru Jurevičiumi turėjo sūnų Leonardą (38), kartu su žmona Anastasija Bliukyte emigravo į JAV. Jų duktė Emilija (48) – chemikė, sūnus Zenonas (49) –architektas (dabartinė pavardė Juras). Zenonas vedė Živilę Mickeliūnaitę. Jų sūnus Mindaugas mirė. o dukterys Daiva ir Vilija gyvena JAV. Zenonas aktyviai reiškiasi JAV Iietuvių veikloje.

Kazimieras Mikulskis

MISEVIČIAI

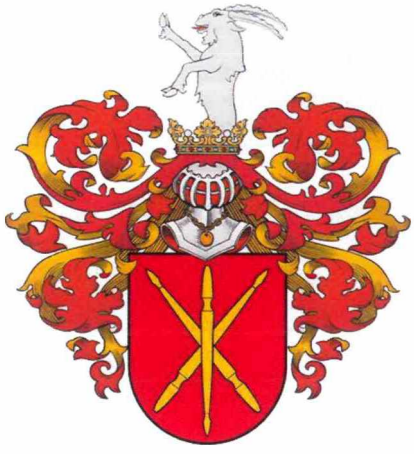

Herbas Jelita

Tėvelis mums, vaikams, pasakodavo, kad jo seneliai buvę bajorai. Tačiau tik atgavus Nepriklausomybę, nuvežė į Tauragės rajoną, netoli Sartininkų. Didžiulė medžių alėja liudijo buvus nemažą sodybą. Pastatus subombardavo karo metu. Netoliese gyvenantys kaimynai patvirtino iš savo tėvų pasakojimų žinoję, jog čia kažkada buvo Misevičių dvaras.

2006-08-07 iš LVIA gavome bajorystę patvirtinančius dokumentus. Archyvinių dokumentų dėka giminės protėvių takais nusekame iki 1754 m., kur minimas Motiejus Misevičius. Fonduose „Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimas“, „Kauno gubernijos bajorų deputatų susirinkimas“, „Vilniaus centrinė revizinė komisija“, „Vilniaus gubernijos iždo rūmai“ (LVIA, f.391, ap.6, b.7, l.65; f.789, ap.1, b.475, l.277; f.515, ap.15, b.475, l.360) užfiksuota protėvių bajorystė.

O šie įrašai (LVIA, f.391, ap.6, 1809 m., b.7, l.65) – tai Misevičių dvaro aprašas ir pažyma apie dalies turto dovanojimą (LVIA, f.789, ap.1, 1845 m., b.475, l.277). Giminės herbas *Jelita* patvirtintas Motiejui Misevičiui.

. 2006-10-01 mūsų tėvą Albiną Misevičių

Ona Misevičienė ir Albinas Misevičius su seserimi Stanislava. 1950 m.

legitimavo, BPA rejestro nr.2327.

Albinas Misevičius (g.1924 Kivylių k., netoli Vainuto) ilgą laiką dirbo Šilutės r., Žemaičių Naumiesčio melioracijos valdyboje mechaniku. Mama Onutė Misevičienė – namų šeimininkė, santuokoje – 68 metai. Užaugino ir dorais žmonėmis išauklėjo 4 vaikus – Albiną, Laimutę, Stasių, Saulę.

Albina baigė Šiaulių pedagoginį institutą ir ilgą laiką mokytojavo Klaipėdoje. Laimutė baigė Klaipėdos universitetą, dirba Raseinių ligoninėje direktoriaus pavaduotoja slaugai. Stasys baigė žemės ūkio technikumą, Saulė – kulinarijos mokyklą.

Šeimoje – 9 anūkai, iš jų 6 baigė aukštuosius mokslus. Dirba pedagogikos, režisūros, elektronikos, veterinarijos srityse. Visi savo darbinę veiklą vysto Lietuvoje. Giminės pasididžiavimas ir džiaugsmas - 8 proanūkiai.

Tėvo gimimo diena tapo tradicine giminės susitikimų data, o tėvų namai – mėgiamiausia vieta net ir jauniausiajai kartai. 93-ejų metų senelis ir tėvas – mėgstantis bendrauti, diskutuoti įvairiomis temomis, o jo nuoširdūs patarimai priimami ir vykdomi. Mes, vaikai, visada bu-

Onos Vaičiulytės ir Albino Misevičiaus vestuvinė nuotrauka. 1949 m.

Nuotraukoje, darytoje per A. Misevičiaus 80-metį, seneliai su anūkais.

MISEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

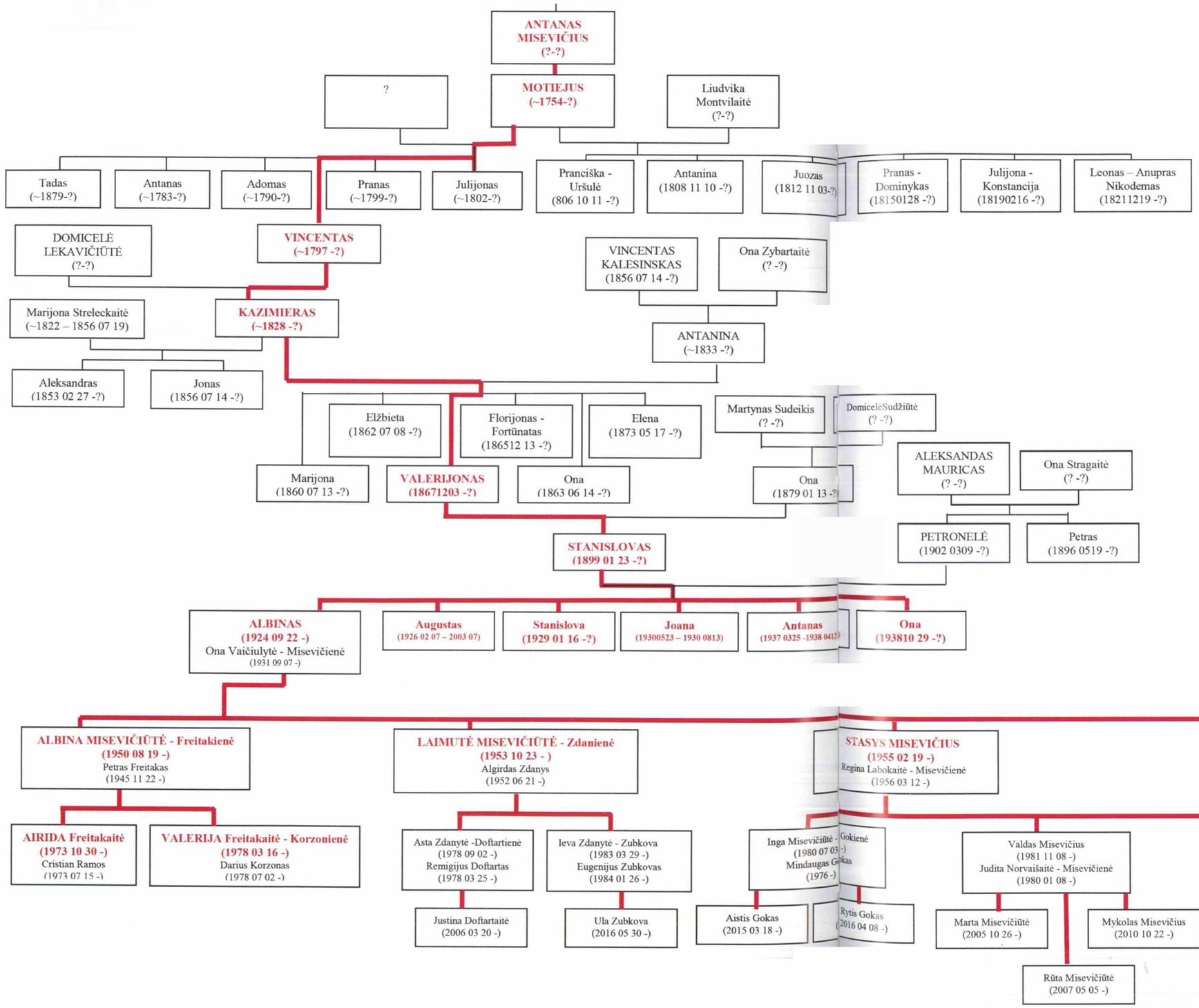

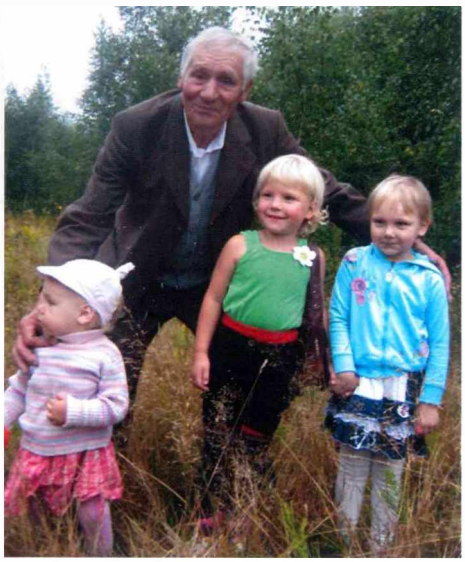

Rūta Misevičiūtė (proanūkė), Albinas Misevičius, Justina Doftartaitė (proanūkė) ir Marta Misevičiūtė (proanūkė). Žaismingos akimirkos protėvių žemėje. 2009 m.

vome raginami gerai mokytis, augti dorais, sąžiningais, darbščiais Lietuvos piliečiais.

Be tėvo dar legitimuoti šie mūsų šeimos nariai: dukterys Albina Misevičiūtė-Freitakienė (BPA rejestro nr.2329) ir Laimutė Misevičiūtė-Zdanienė (BPA rejestro nr.2330), sūnus Stasys Misevičius (BPA rejestro nr.2328), anūkės Airida Freitakaitė (BPA rejestro nr.2346) ir Valerija Freitakaitė-Korzonienė (BPA rejestro nr.2347).

Albina Misevičiūtė-Freitakienė

NORVIDAI

Herbas Kirvis (Topor)

Norvidai – sena žemaičių krašto bajorų giminė. Lietuvos valstybės istorijos archyvo fonduose (LVIA, f.669, ap.8, 11, b.12, l.1, 4, 7, 10-13, 19, 24, 25, 37, 45, 46, 52, 55, 60, 130, 131, 133, 138, 139, 142, 153, 170, 171) nurodyta, kad Žemaitijoje, Telšių paviete Norvidų giminė minima jau XVI a., herbas *Kirvis* (Topor).

Kada gimė Antanas Norvidas ir tuokėsi su Marijona Rakauskaite, dokumentų nerasta. 1821 m. jie susilaukė sūnaus Klemenso. Klemensas vedė Kunigundą Žilevičiūtę, gyveno Skruzdynės dvare (Užvenčio apskr.), susilaukė sūnaus Juozo ir 4 dukterų: Domicelės, Kunigundos, Barboros ir Marijonos. Mirus Kunigundai, 1868 m. vedė Emiliją Varpučianskaitę (h. Raktas (Jasieńczyk). Šioje santuokoje gimė Antanina, Adolfas, Pranciškus Ksaveras, Elžbieta, Juozas, Pranas, Vladislovas. Pagal archyvo duomenis žinoma, kad jie gyveno Skruzdynės, vėliau - Čibirikų dvare (Šiaulių apskr.).

Adolfas 1905 m. vedė Kazimierą Rimkevičiūtę, apsigyveno Telšių apskr. Pubžibių kaime, kur jiems gimė Adolfas, Stanislovas, Kazimiera, Antanas. Adolfas mirė būdamas 39 metų, palaidotas Čibirikų kapinėse, šeimos koplyčioje.

Adolfo sūnus Antanas 1937 m. vedė Stanislavą Mėčiutę, gyveno Telšių apskr. Pubžibių kaime, 1960 m. persikėlė į Telšius. Jiems gimė 5 vaikai: Stanislava, Adelė, Antanas, Vladas, Regina.

Stanislava 1959 m. ištekėjo už Povilo Vyšniausko, gyveno ir dirbo Telšiuose. Jiems gimė 8 vaikai: Rimantas, Algimantas, Vida, Antanas, Silvija, Loreta, Inga, Jūratė. Stanislavos Vyšniauskienės BPA nr.2733.

Adelė 1959 m. ištekėjo už Petro Skripkaus, susilaukė dukters Editos. Antrą kartą ištekėjo už Petro Užkalnio, iki mirties dirbo ir gyveno Vilniuje. Adelės Užkalnienės BPA nr.2549.

Antanas 1972 m. vedė Genovaitę Drulytę (ekonomistę), gyvena ir dirba Kaune. Jiems gimė sūnus Valdas. Antano Norvido BPA nr.2539.

Vladas gyvena ir dirba Marijampolėje. Jis 1973 m. vedė Zenę Špakauskaitę (ekonomistė), susilaukė sūnaus Dariaus. Vlado Norvido BPA nr.2546.

Regina 1973 m. ištekėjo už inžinieriaus Klemenso Vincento Slavinsko, susilaukė sūnaus Pauliaus. Vilniaus universitete įgijo ekonomistės specialybę, gyvena Vilniuje, dirba valstybės tarnyboje. Reginos Slavinskienės BPA nr.274.

Stanislavos Vyšniauskienės sūnus Rimantas 1984 m. vedė Violetą Kocaitę, gyvena ir dirba Telšiuose. Jiems gimė dukra Laura ir sūnus Tomas.

Algimantas gyvena ir dirba Telšiuose. 1982 m. vedė Vidą Dagytę (ekonomistė), turi sūnus Donatą ir Mindaugą. Algimanto Vyšniausko BPA nr.2735.

Vida Vilniaus universitete įgijo ekonomistės specialybę, gyvena ir dirba valstybės tarnyboje Vilniuje. Vidos Vyšniauskaitės BPAnr.2541.

Antanas – verslininkas, gyvena Telšiuose. 1988 m. vedė Reginą Kukulskaitę, kuri Kauno technologijos universitete įgijo ekonomistės specialybę, turi dukras Rūtą ir Gintarę . Antano Vyšniausko BPA nr. 2734.

Silvija 1986 m. ištekėjo už Kazio Raukčio, gyvena ir dirba Telšiuose. Sūnūs – Mantas ir Edvardas. Silvijos Rauktienės BPA nr.2738.

Loreta 1991 m. ištekėjo už Mindaugo Sudinto, turi sūnų Vilių. Gyvena ir dirba Telšiuose.

NORVIDŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

Inga gyvena ir dirba Telšiuose. 1999 m. ištekėjo už verslininko Narūno Kolesinsko. Jiems gimė sūnus Julius, duktė Rugilė. Ingos Kolesinskienės BPA nr.2737.

Jūratė 2004 m. ištekėjo už Prageeth Kumar, jiems gimė duktė Leah, sūnus Andrius.

Adelės duktė Edita gyvena Vilniuje, dirba Vilniaus universitete, turi sūnų Eriką ir dukterį Ievą. Editos Jarmalauskienės BPA nr.2540. Eriko Jarmalausko BPA nr.2548.

Antano sūnus Valdas 1996 m. vedė inžinierę Margaritą Bogodelščikovą, baigusią Kauno technologijos universitetą, turi sūnus Adomą ir Benediktą. Valdas – KTU mokslų daktaras (docentas). Valdo Norvido BPA nr.2545.

Vlado sūnus Darius gyvena ir dirba Marijampolėje. 2012 m. vedė Ingą Juškauskaitę, jiems gimė sūnus Nojus. Dariaus Norvido BPA nr.2538.

Reginos sūnus Paulius baigė Vilniaus universitetą, įgijo biochemijos magistro laipsnį, gyvena ir dirba Vilniuje. 2001 m. vedė Kristiną Tirilytę, kuri Vilniaus pedagoginame universitete įgijo edukologijos mokslų magistro laipsnį. Jiems gimė duktė Austėja, sūnus Kristijonas. Pauliaus Slavinsko BPA nr.2537.

Regina Slavinskienė

NOVODVORSKIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

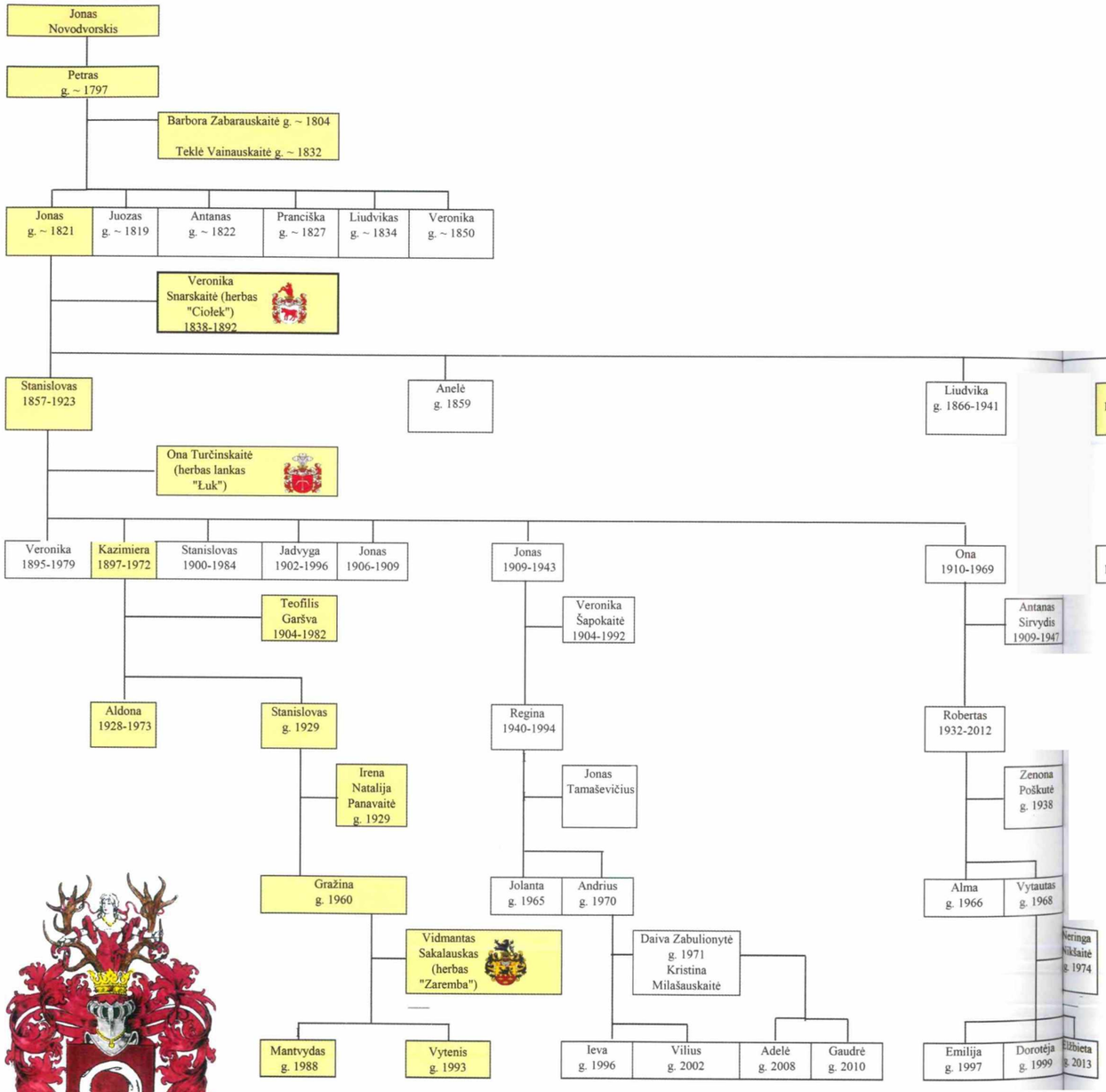

Schema sudaryta pagal LVIA,F.708,AP2,B244, Utenos, Sudeikių klb. metrikų įrašus ir metrikų įrašus

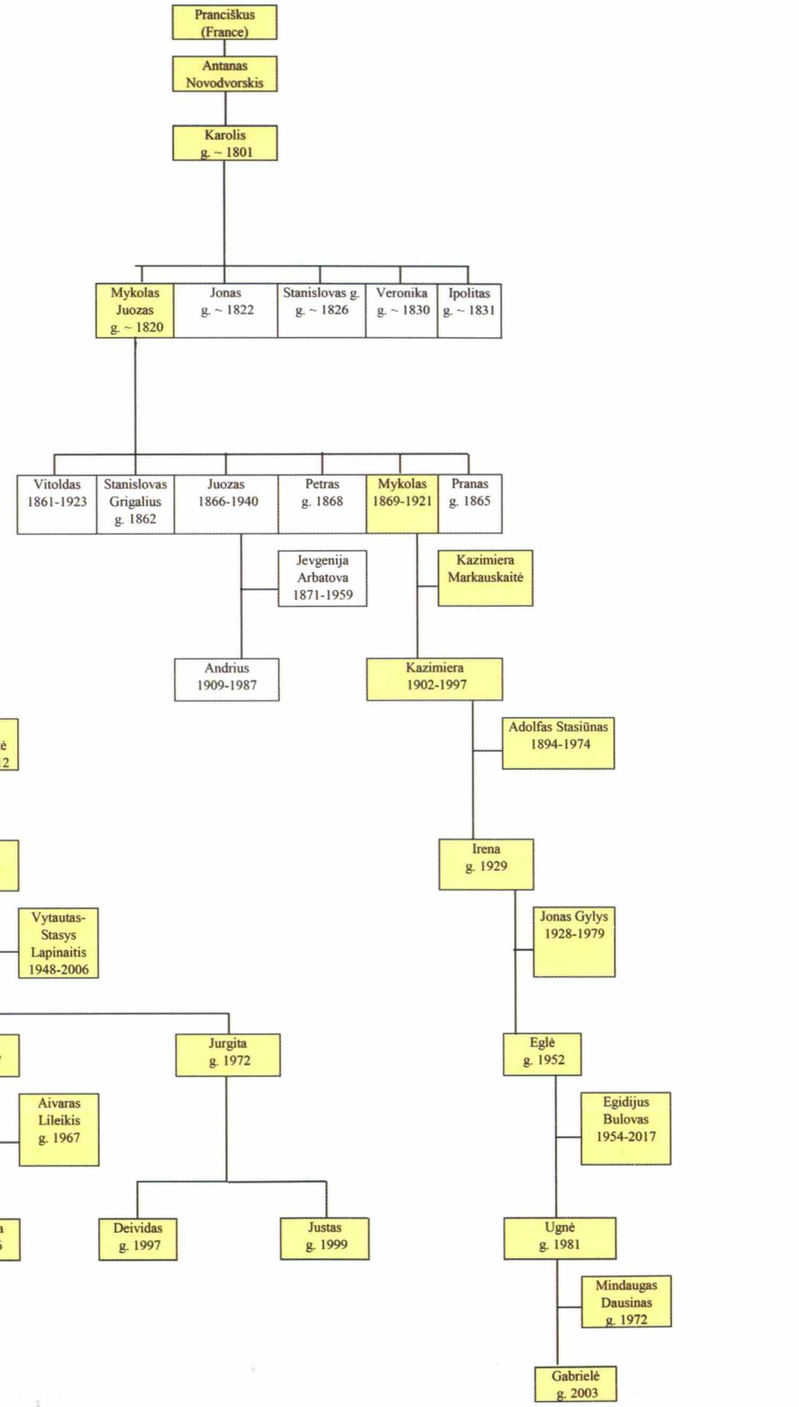

Schema sudaryta remantis šiais dokumentais: LVIA., F.391, Ap.4, B.2063, l.10-24, F., 708

NOVODVORSKIAI

Herbas Nalenčas (Nalęcz)

Novodvorskiai – sena giminė, kilusi iš Mazovijos kunigaikštystės Naujojo dvaro pilies (*Novy-dvor*), kuri XIII a. buvo pastatyta Narevo ir Vyslos upių santakoje. Iš čia kilę daug Novodvorskio pavardę turėjusių žymių karvedžių, dvasininkų, mokslo veikėjų – arkivyskupas Dobrogostas Novodvorskis (1355-1401), vyskupas Adomas Novodvorskis (1572-1634), karvedys Bartolomiejus Novodvorskis (1552-1652), kuris kaip karaliaus gvardijos vadas kariavo ir 1609-1619 m. Abiejų Tautų Respublikos kare su Maskva, ir kt. Dalis Novodvorskių atsikėlė į Lietuvą.

Krokuvietis teisės daktaras Vydrezyokas (Wydrzyoko) Novodvorskis popiežiaus Bonifaco buvo įšventintas vyskupu ir gavo bažnyčią Vilniuje ir Medininkuose, kur gyveno 8 metus (K. Niesielski. Herbars Polski. Lipski, 1841, t.VI, p.583-584).

Šios giminės atstovas Vitoldas Novodvorskis (1861-1923) – iš Minsko srities. 1873 m. baigė Polocko gimnaziją, 1885 m. – Peterburgo universitetą. Istoriko mokslinį laipsnį gavo už studiją „Kova už Livoniją tarp Maskvos ir Lenkijos-Lietuvos karalystės 1567-1582 metais“. Gyveno ir 1923-11-25 mirė Vilniuje. Palaidotas Rasų kapinėse (Witold Nowodworski. Garbingieji Lenkijos sūnūs, t.VII. S. Peterburg: tipografija I.N.Skorochodova, 1904).

Advokatas Mykolas Novodvorskis (1869-1921).

Jonas Novodvorskis (Petro sūnus), gimęs 1821 m. Skapiškio parap. (dab. Kupiškio r.), dirbo prie kelio Sankt Peterburgas-Varšuva tiesimo. 1856 m. susigiminiavo su bajorais Snarskiais (h. *Celionok*) – sausio 24 d. vedė vienturtę Veroniką Snarskaitę (Stanislovo dukterį), kuri gyveno Utenos valsčiuje, Nuodėgulių k., susilaukė 2 sūnų (Stanislovo ir Antano) ir 2 dukterų (Liudvikos ir Anelės) (LVIA, f.708, ap.2, b.928; f.669, ap.19, b.118, l.240; f.669, ap.1, b.1241, l.114 §3).

Stanislovas Novodvorskis, s. Jono gimė 1857-01-01. 1875-05-14 Kauno bajorų deputatų susirinkimas raštu Nr.1972 jam ir jo broliui Antanui patvirtino bajorystę. 1893 m. Stanislovas vedė bajoraitę Oną Turčinskaitę (h. *Lankas*), susilaukė 4 dukterų (Veronikos, Kazimieros, Jadvygos, Onos) ir 3 sūnų (Jono Stanislovo, Jono).

Kazimiera Novodvorskaitė, d. Stanislovo gimė 1897-07-11. 1927 m. ištekėjo už Teofilio Garšvos ir susilaukė dukros Aldonos ir sūnaus Stanislovo.

Stanislovas Garšva gimė 1929-08-09 Nuodėgulių k., Utenos r. 1959 m. vedė Ireną Nataliją Panavaitę. 1960-05-08 jiems gimė dukra Gražina, kuri mokėsi VU, įgijo inžinierės-ekonomistės kvalifikaciją ir šiuo metu dirba finansų srityje. 1984 m. ištekėjo už Vidmanto Sakalausko (h. *Zaremba*, BPA rejestro nr.2308), susilaukė

Povilas Sirvydis, Ona Novodvorskytė-Sirvydienė, Antanas Sirvydis, Veronika Novodvorskytė , Stanislovas Garšva (Kazimieros sūnus), Ona Turčinskaitė-Novodvorskienė, Aldona Garšvaitė (Kazimieros dukra), Kazimiera Novodvorskytė-Garšvienė, Robertas Sirvydis (Onos Novodvorskytės sūnus).

Antanas Novodvorskis (1862-1936).

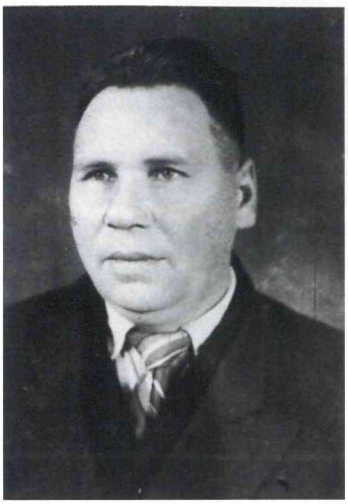

Juozapas Novodvorskis (Antano sūnus).

sūnų Mantvydo (g.1988) ir Vytenio (g.1993). 1996 m. Stanislovas Garšva (h. *Nalęcz*) buvo legitimuotas (BPA rejestro nr.261), įstojo į LBKS. 1997 m. legitimuota ir įstojo į LBKS Gražina Garšvaitė-Sakalauskienė (h. *Nalęcz*, BPA rejestro nr.472).

Antanas Novodvorskis, s. Jono gimė 1862-02-13. 1910-02-28 vedė Nataliją Merkytę ir susilaukė 3 vaikų – Juozapo, Ksaveros, Teofilio.

Juozapas Novodvorskis, s. Antano gimė 1911-01-01. 1940 m. vedė Oną Raslanaitę (g.1914), susilaukė dukterų Danutės, Paulinos, Elvyros ir sūnaus Antano.

Elvyra Novodvorskaitė, d. Juozapo gimė 1946-08-30 Nuodėgulių k., Utenos r. 1966-07-02 ištekėjo už Vytauto Stasio Lapinaičio (1948-01-24–2006-05-02). Jie susilaukė dukrų Dianos (g.1967) ir Jurgitos (g.1972). Diana 1992 m. baigė Šiaulių pedagoginį institutą, įgijo pradinio ugdymo specialybę, šiuo metu dirba Šilutės Pamario pagrindinėje mokykloje pradinių klasių mokytoja. 1986 m. ištekėjo už Aivaro Lileikio ir susilaukė dukters Karolinos. Jurgita 1992 m. baigė Vilniaus kolegiją. Augina sūnus Deividą (g.1997) ir Justą (g.1999).

2013 m. Elvyra Novodvorskaitė, Diana Lileikienė ir Jurgita Vasiljevienė (h. *Nalęcz*) legitimuotos (BPA rejestro nr.3855, 3856, 3857), įstojo į LBKS.

Teisininkui Mykolui Novodvorskiui, kilusiam iš Bajorkiemio (Skapiškio parap.), bajoro vardas patvirtintas Kauno bajorų deputatų susirinkime 1905-04-05 (nutarimo nr.705). Panevėžyje ir Utenoje dirbo advokatu. Gyvendamas Utenoje susituokė su Kazimiera Markauskaite, 1902-02-13 susilaukė dukters Kazimieros. Kazimiera Novodvorskaitė ištekėjo už Adolfo Stasiūno, 1929-04-30 susilaukė dukters Irenos. 1951-08-25 Irena Stasiūnaitė ištekėjo už teisininko Jono Gylio, 1952-05-02 jiems gimė duktė Eglė. Eglė Gylytė 1980 m. baigė VU, įgijo teisininkės specialybę ir iki šiol dirba šioje srityje. 1977-03-25 ištekėjo už teisininko, advokato Egidijaus Bulovo, 1981-11-20 susilaukė dukters Ugnės. Ugnė Bulovaitė M. Romerio universitete įgijo teisininkės kvalifikaciją, 2002-08-24 susituokė su Mindaugu Dausinu, 2003-03-03 jiems gimė duktė Gabrielė.

2007 m. Irena Gylienė, Eglė Bulovienė ir Ugnė Bulovaitė-Dausinienė (h. *Nalęcz*) buvo legitimuotos (BPA rejestro nr. 2609, 2610 ir 2613), įstojo į LBKS.

Iš Novodvorskių giminės kilęs žymus poliglotas, mokslininkas, inžinierius-technologas Andrius Novodvorskis (1909-1976). Nuo 1941 m. dėstė Kauno universitete, o nuo 1944 m. – KPI. Nuo 1965 m. – profesorius. Vienas iš rusų-lietuvių kalbų politechninio žodyno, išleisto 1959 m., autorius (LVIA, f.708, ap.2, b.244, l.27).

Gražina Sakalauskienė

NUTAUTAI

Herbas Leliva

K. Puidos istoriniame romane „MAGNUS DUX“ aprašomi LDK XIV a. istoriniai įvykiai. Po Kęstučio nužudymo aprašomos sūnaus Vytauto pastangos atgauti teisę valdyti kraštą. Vidaus konflikto draskomai Lietuvai pats didžiausias priešas – kryžiuočiai. Vienas artimiausių ir patikimiausių Vytauto karių buvo Žemaičių bajoras Nutautas. Jam patikimos pačios sudėtingiausios užduotys, su kuriomis puikiausiai susitvarko. Per visą aprašomą laikotarpį jo, kaip lyderio, pozicijos nepasi-

Nutautai. Sėdi (iš kairės) sūnus Antanas, tėvas Stanislovas, anūkas Vaclovas, mama Morta. Stovi sūnūs Dominykas, Stanislovas, Feliksas, duktė Marijona. Šiauliai, 1912 m.

Lietuvos Respublikos Prezidentas Valdas Adamkus su p. Alma Marija tarp Nutautų giminės palikuonių. Kaunas, 1998 m. liepa.

keičia (13, 16, 32, 66, 72, 82, 239 psl.).

Motiejus Dargvilaitis – Nutautų dvaro (Beržėnų pavietas, dab. Kelmės r., šalia kelio Užventis-Šaukėnai-Kuršėnai, kairiajame Ventos krante) paveldėtojas XVI a. viduryje. Likę dvaro rūmai, parkas, tvenkinys. Beržėnų dvaras minimas nuo XV a. Iš Motiejaus Dargvilaičio 1631 m. dvarą paveldi Baltramiejus Dargvilaitis Nutautas, iš jo – Petras Nutautas. Dovydas Nutautas – Amalių Bružiškių dvaro savininkas. 1857-05-09 Kuršėnų parapijoje, Minkštakiuose gimė Stanislovas Nutautas, tėvai – bajorai Vincentas ir Teklė Nutautai. 1887-10-20 Gauragiuose gimė Antanas Nutautas, tėvai – bajorai Stanislovas ir Morta Nutautai. Su kilminga Nutautų pavarde siejasi ir Nutaučių kaimas Šiaulių r., Kužių seniūnijoje. (LVIA, f. 669, ap.1, b. 1261, l. 1023).

Mortos ir Stanislovo šeimoje gimė 10 vaikų, išgyveno 8, iš kurių palikuonių susilaukė 5. Jų sūnui Stanislovui Nutautui (1899-1977) santuokoje su Ona Soblyte (1904-2006) gimė dukros Alma Marija ir Danutė. Karo metu šeima emigravo į Vokietiją, po didelių vargų atsidūrė JAV. Įsikurti padėjo lietuvių bendruomenės nariai. Visus juos vienijo Lietuvos likimas. Šeimos nariai dirbo, mokėsi. Dukra Alma Marija ištekėjo už Valdo Adamkavičiaus, tuo metu jau žinomo Lietuvos patrioto. Jo veikla nuo mokyklos dienų buvo susijusi su Lietuvos nepriklausomybės siekiu. 1950 m. V. Adamkavičius įsijungė į „Santaros“ sąjungą, buvo išrinktas jos pirmininku (vėliau pavadinimas pakeistas į „Santaros-Šviesos“ sąjungą). Dėl sunkiai užsieniečiams ištariamos pavardės ją sutrumpino. Atkūrus Lietuvoje nepriklausomybę, 1998-02-26 išrinktas Lietuvos Respublikos Prezidentu, šias pareigas ėjo dvi kadencijas – iki 2009-07-12. Į Lietuvą sugrįžo ir pirmosios ponios Almos Marijos mama Ona Nutautienė.

Alma Marija Nutautaitė-Adamkienė (g.1927-02-10 Šiauliuose) – filantropė, visuomenės veikėja, savo

Lietuvos Respublikos Prezidentas Valdas Adamkus su p. Alma Marija.

Alma Marija Adamkienė.

1998 m. Metų moterimi išrinkta Alma Marija Adamkienė su LBKS vade Undine Nasvytyte ir Nutautų giminės atstove Aleksandra Gudžinskiene.

Auksinių vestuvių proga Prezidentą Valdą Adamkų ir p.Almą Marija sveikina A. ir J. Gudžinskai, o A. ir S. Kučinskai jau pasveikino. Vilnius, 2001 m. rugsėjis.

vardo labdaros ir paramos fondo steigėja, pirmininkė. Mokėsi Telšių vyskupo M. Valančiaus gimnazijoje, 1946 m. baigė Eikšteto (Vokietija) gimnaziją, studijavo Erlangeno universiteto Filologijos fakultete (Vokietija). JAV dirbo plieno gamyklos laboratorijoje, vėliau – draudimo kompanijoje. 1960-1983 m. vadovavo šeimai priklausančiai Tabor Farmos vasarvietei. Ši vasarvietė tapo svarbiu lietuvybės centru: joje daug metų vykdavo liberaliosios pakraipos lietuvių išeivių organizacijos „Santara-Šviesa“ suvažiavimai. V. Adamkui tapus LR Prezidentu, aktyviai įsitraukė į visuomeninę veiklą. 1999-03-17 įkūrė iki 2014 m. birželio veikusį labdaros ir paramos fondą, kurio tikslas – padėti vaikams. Didelį dėmesį skyrė Lietuvos kaimo vaikų rėmimui, vaikų namų auklėtinių globai, vaikų ligoninėms, mokyklose steigė popamokinio ugdymo klases. Šis labdaros ir paramos fondas 15 metų teikė paramą 45 provincijos mokykloms, vaikų ligoninėms, globos namams, vykdė įvairius projektus. Kiekvienais metais mokyklų bibliotekos būdavo papildomos knygomis, vaikų ligoninės Vilniuje, Kaune, Šiauliuose aprūpinamos įranga, rekonstruojama ir atnaujinama mokyklų sporto infrastruktūra. Fondas vykdė įvairius projektus, skirtus skatinti gabius kaimo mokyklų mokinius: „Dainuokime kartu“, „Verslo mokykla“, „Lyderių mokykla“, „Pažinkime savo kraštą“, „Dailininkų mokykla“ ir kt. Fondas taip pat rengė labdaros aukcionus, kurių metu surinktos lėšos buvo skiriamos kaimo mokykloms, vaikų globos namams, vaikų ligoninėms. Kasmet organizavo tradicinį Kalėdų karavaną, kurio tikslas – gerinti mokyklų ir vaikų namų sportinę bazę, padėti atnaujinti mokyklų sporto sales ir sporto aikštynus. Per 15 fondo veiklos metų buvo gauta ir paskirstyta per 14 mln. litų vertės parama.

A. M. Adamkienė 1998 m. apdovanota Norvegijos Karalystės Nuopelnų ordino Didžiuoju kryžiumi, išrinkta Lietuvos metų moterimi. 1999 m. tapo Sidabravo miestelio (Radviliškio r.) garbės piliete. 2001 m. apdovanota Prancūzijos Respublikos Nuopelnų ordino Didžiuoju Komandoro kryžiumi. 2003 m. įteiktas labdaros ir paramos fondo „Bėdų turgus“ „Žaliojo obuolio kavalieriaus“ apdovanojimas „Už labdaros idėjos populiarinimą“. 2004 m. jos vardas suteiktas Šepetos pagr. mokyklai (Kupiškio r.). 2008 m. apdovanota Nyderlandų Karalystės Karūnos ordinu, jos vardu pavadinta nauja olandiškų tulpių veislė. 2009 m. apdovanota ordino „Už nuopelnus Lenkijos Respublikai“ Komando-

Gudžinskų šeima: Antaninos Nutautaitės dukra Aleksandra, jos vyras Jonas, marti Solveiga, sūnus Žilvinas, anūkė Ieva.

Mažieji Nutautų palikuonys: Dominykas, Dovydas ir Dorotėja su mama Dainora Akulioniene, Valerijos Nutautaitės anūke.

NUTAUTŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

MOTIEJUS DARGVILAITIS
XVIa.vid.-Nutaučių dv. paveldėtojas
(Beržėnų pavietas)

BALTRAMIEJUS
Dargvilaitis
Nutautis
(1631)

STANISLOVAS
Dargvilaitis

PETRAS
Nutautis

STANISLOVAS
Nutautis

Vismantienė

DOVYDAS
Amalių-Bružiškių,
dv. savininkas
(gavo su žmonos kraičiu)

KRISTUPAS

JUOZAPAS

SIMONAS
Nutautis

s. Justina
Ivanavičiūtė

IGNOTAS

JONAS

s. Rozalija
Borcevičiūtė

s. Joana
Saltuškaitė

JONAS
g.1765 10 20
Tytuvėnų par.

MYKOLAS
s.
Barbora
Zdanavičiūtė

AGNIEŠKA

VLADISLOVAS
PETRAS
g.1738 06 19
Kuršėnų par.

KAZIMIERAS
g.? -m.1803

IZIDORIUS

PETRAS

JUOZAPAS
s.
Konstancija
Pošlinskytė

PRANAS
g.1810 09 29
Skaudvilė

SIMONAS
Tadas
g.1815010 29

TADAS
g.1821 05 03

VINCENTAS
Kajetonas
g.1787 08 09

VIKTORAS

TADAS

PRANAS
Ksaveras
g.1799 11 30

JURGIS

TADAS
g.1780 10 27
Nutaučių dv.
savininkas

IGNAS
Aldonas
g.1791 07 31

s. ona
Mažeikaitė

s.Albina
Trastauskaitė

Adomas
g.1795 12 24
Kurtuvėnų par.

Juozas
Antanas
g.1806 04 12

Antanas
Vincentas
g.1808 01 21

Aleksandras
Juozapas
g.1824 04 24

Henrikas
g.1823 05 26
Kuršėnai

Ignotas
Antanas
g.1825 11 25
s.Petronėlė
Adamkavičiūtė

Gustavas
Kajetonas-Adalbertas
g.1812 02 12
Mintauja

Karolina

Aleksandras
g.1834 07 18
Kurtuvėnų p.

Marijona

Otonas
Jurgis-Ernest.
g.1826 05 02

Karolis
Jurgis-Aleks.
g.1827 09 25

Jurgis
Liudvikas
g.1829 02 02

Edvardas
Mikalojus
g.1830 08 17

Vilhelmas
Robertas
g.1832 04 11

TOMAS
g.1790 12 11
Saukėnų par.

KAZIMIERAS
g.1792 11 11

JONAS
g.1795 05 21

s.Pranė
Jurevičiūtė

1s. Ona
Sinkevičiūtė

1s.Margarita
Užšanavičiūtė
m.1827

2s. 1828
Ljudvika
Beliskytė

Kazimieras
Tomas
g.1820 03 07
Saukėnų par.

Pranas
g.1823 12 09
Saukėnų par.

Jeronimas
(1823-1825)

Vincentas
Jurgis
g.1825 04 21

Feliksas
g.1827 09 03

Agnieška
g.1830 03 03

Eleonora
g.1831 11 21

IGNOTAS
g.1823 02 26
Saukėnų par.

PRANAS
g.1825 09 11

IEVA
g.1828 10 25

VINCENTAS
KLEMĖSAS
g.1829 11 23

JUOZAS
Stanislovas
g.1833 01 02
Valguva

s.Viktorija
Dzendoletaitė

s.Elena
Vambutaitė

s.Teklė
Gedminaitė
(1828 - ?)

s.1853 11 03
Kuršėnuose

STANISLOVAS
g.1854 09 01
m.1856 05 25

STANISLOVAS
g.1857 05 09
Minkštakuose

ELEONORA
g.1859 09 15
m.1871 06 21
Minkštakiai

PRANAS
Feliksas
g.1863 01 03
Rubeliose

s.Morta
Survilaitė

s.1881 11 17
Saukėnuose

ANTANAS
g.1882 11 20
m.1883 01 18

ALEKSANDRAS
g.1887 01 05
m.1887 05 11

JUOZAS
g.1887 10 20
m.1888 01 10

ANTANAS
g1887 10 20
m.1950

ANTANINA
Dubinienė
(1892 06 13-1942)

MARIJONA
Stapušaitienė
(g.? -m.1941)

DOMINYKAS
g.1895 04 24
m.1983

STANISLOVAS
g.1899 03 08
m.1977 06 15

BRONISLAVA
g.1903 03 11
m.1903 03 14

FELIKSAS
g.1906 06 10
m.1980 10 15

ANTANAS
(1916 -1970)

VALERIJA
Kučinskienė

ANTANINA
Simavičienė
g.1920

STASĖ
(1926 -1943)

VACLOVAS
Nutautas
(1929 -1973)

JANINA
(1931 -1947)

Vaclovas
Stapušaitis
(1910 -1992)

s.Ona
Soblytė
g.1904

Algimantas
Nutautas
g.1937 05 12
m.1995 05 25

Nijolė
Nutautaitė
g.1939 02 18

Aldona
Nutautaitė

Algirdas
Kučinskas
(1942 -1985)

Aldona
Kučinskienė
g.1945

Aleksandra
Gudžinskienė
g.1946

Rokas
Dubinas
(1926 -1988)

Stasė
Caronkienė
(1915 -1987)

Antanas
Dubinas
(1917 -1989)

Regina
Stulpinienė
g.1937 05 26

ALMA
g.1927 02 10
Siauliuose

DANUTĖ
Daugirdienė
1929 04 10 -1994
(Pakruojyje)-(JAV)

Dainora
Vencienė
g.1973

Žilvinas
Gudžinskas
g.1970

Ieva
g.1995

Loreta

Stasė
Stulginė
g.1939 02 18

Algimantas
Caronka
g.1927

VALDAS
Adamkus
(Adamkavičius)
g.1926 11 03
Lietuvos Respublikos
Prezidentas

Laura

Jurgis
Daugirdas

Marius
Daugirdas

Raimundas

Audrius
g.1967

Ignė
g.1976

Monika
g.1977

Giedrė
g.1992

Rugilė
g.1992

Algimantas
g.1994

Gerda
g.1993

Stanislovas
Nutautas
g.1928

Zofija
g.1932

Almanta
g.1955

Kučinskų šeima: Valerijos Nutautaitės dukra Aldona, jos vyras Stasys ir dukra Dainora.

ro kryžiumi su žvaigžde. 2010 m. įteiktas Amerikos ir Baltijos forumo Vašingtone (JAV) apdovanojimas už labdaringą veiklą rūpinantis Lietuvos vaikais. 2014 m. Europos černobyliečių paramos fondas įteikė III laipsnio ordiną „Visuomenės labui". 2014 m. įteiktas apdovanojimo „Už nuopelnus Vilniui ir Tautai" I laipsnio medalis, tituluota Alytaus r. garbės piliete. 2017 m. apdovanota ordino „Už nuopelnus Lietuvai" Didžiuoju kryžiumi.

Jaunesnioji Nutautų dukra Danutė Daugirdienė susilaukė 3 vaikų: Jurgio, Mariaus Daugirdų ir Lauros Juškos. Lauros sūnus – Raimundas Juškus.

Kitas Stanislovo ir Mortos sūnus Feliksas turėjo sūnų Algimantą ir dukterį Nijolę. Dukra baigė Kauno medicinos institutą, odontologijos studijas, dirbo ir gyvena Telšiuose.

Felikso brolis Dominykas Nutautas turi Šiauliuose gyvenantį sūnų Stanislovą ir dukrą Zofiją, kuri iš profesijos mokytoja, gyvena Prienuose.

Dukra Marijona Stapušaitienė pagimdė sūnų Vaclovą, kuris susilaukė dukros Reginos Stulpinienės, tapusios bibliotekininke. Dirbo ir gyvena Šiauliuose.

Sūnus Antanas susilaukė 6 vaikų. Vieno jų – Antano – duktė Aldona gyvena Kaune. Dukra Valerija Kučinskienė pagimdė sūnų Algirdą ir dukrą Aldoną, tapusia gydytoja terapeute, gyvena Kaune. Aldona susilaukė dukros Dainoros Akulionienės, kuri gyvena Kaune ir dirba gydytoja odontologe. Abi dalyvauja Kauno krašto bajorų veikloje.

Kita Antano dukra Antanina Šimavičienė susilaukė dukros Aleksandros Gudžinskienės, kuri baigė Vilniaus universitetą ir 30 metų dirbo Techninės bibliotekos vedėja Kauno staklių gamybiniame susivienijime „Koordinatė". Nuo 1999 m. dalyvauja LBKS veikloje, buvo renkama į senatą bei tarybą, šiuo metu Lietuvos bajorų Kauno krašto legitimacijos tarybos pirmininkė. Sutvarkė Kauno krašto archyvą, tęsia šį darbą iki šiol. BPA rejestro nr.963. Daug dėmesio skiria labdaros veiklai, susijusiai su Kauno Panemunės senelių namais. Jos sūnus Žilvinas baigė Kauno medicinos universitetą, dirba chirurgu-urologu. Anūkė Ieva studijuoja Lietuvos sveikatos mokslų universitete ir nuo 2013 m. dalyvauja bajorų sąjungos veikloje. BPA rejestro nr. 1232. Visa šeima gyvena Kaune.

Aleksandra Gudžinskienė

PACEVIČIAI

Herbas Pul Orla (Pusė erelio)

Pacevičiai – sena ir šakota Žemaitijos bajorų giminė. Dokumentiškai atsekama jos pradžia siekia XVI a., o luominę priklausomybę žymintis herbas yra *Pul Orla (Pusė erelio)*. Genealoginė schema, pridėta prie XIX a. surašytos Pacevičių bajorystę pagrindžiančios bylos, rodo tris to paties kamieno šakas, turinčias iš viso 39 vyrų vardus. Šios Pacevičių šakos pradininkas Valentinas valdė Padegimės dvarą Žemaitijos kunigaikštystėje, Telšių valsčiuje. Tolesnę giminės istoriją, ateinančią iki Pacevičių palikuonių Baškių, šiandien gyvenančių Lietuvos sostinėje Vilniuje, žymi tokie tėvų-vaikų vardai: Sebastijonas – Mykolas – Kazimieras – Jonas Klemensas – Laurynas – Andrius Jonas – Teklė – Bronislava – Vladislovas – Linijus Vincas – Aidas Vladislovas Leonas. Visų jų buvimui bei tikrumui paliudyti esama laiką bei vietą konkretizuojančių duomenų: Sebastijonas Pacevičius, s. Valentino 1684 m. kovo 5 d. surašytu ir tų pačių metų balandžio 25 d. Žemaitijos Žemės teisme patvirtintu testamentu dvarą paliko sūnui Mykolui; 1750 m. balandžio 21 d. surašytas ir tų pačių metų balandžio 28 d. Raseinių Žemės teisme patvirtintas testamentas, kuriuo dvaras atitenka Kazimierui, Mykolo

Vladas ir Marija Baškiai su sūnumis. Klaipėda, 1948 m.

Vladislovas Baškys, s. Leono (1914-1985).

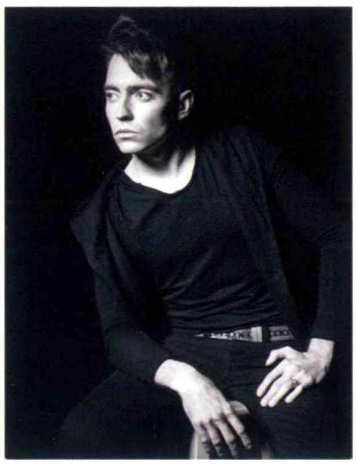

Aidas Baškys.

su sūnumi Jonu Klemensu.

Jonas Klemensas Pacevičius, s. Kazimiero su sūnumis Pranu, Mykolu ir Laurynu 1792 m. balandžio 23 d. dvarą pardavė kitiems valdytojams.

Bajoriška Pacevičių giminės kilmė buvo dekretais patvirtinta keletą kartų – 1820 m. gegužės 20 d., 1845 m. gegužės 26 d. ir 1859 m. rugpjūčio 12 d. Vilniaus ir Kauno bajorų deputatų suvažiavimuose, taip pat Valdančiojo senato Heraldikos departamente 1855 m. liepos 16 d. (Nr. 5615) ir 1860 m. gruodžio 30 d. (Nr. 539) ir įrašyta į Bajorų knygos šeštąją dalį (LVIA, f.391, ap.8, b.2574a, l.55, 55v, 56, 56v).

Laurynas Pacevičius su žmona Marija Kontrimavičiūte susilaukė dviejų sūnų: 1809 m. birželio 21 d. gimusio Juozapo Nikodemo Jono ir 1814 m. lapkričio 11 d. gimusio Andriaus Jono.

Andrius Jonas Pacevičius 1841 m. lapkričio 27 d. Kuršėnų Romos katalikų bažnyčioje vedė bajoraitę Feliciją Reginą Špakauskaitę, d. Liudviko (LVIA, f.669, ap.1, b.936, l.288). 1851 m. rugpjūčio 6 d. rytą Naujikų dvare susilaukė ir tą pačią dieną Upynos filijinėje Romos katalikų bažnyčioje pakrikštijo dukrą vardu Teklė (LVIA, f.669, ap.1, b.2203, l.251). Vėliau gyveno Meškių dvare, Tryškiuose. Buvo šviesūs žmonės, domėjosi to laikmečio naujovėmis, vaikams ir vaikaičiams skiepijo nepriklausomos Lietuvos viziją. Bajorišką to laikmečio kultūrą atspindi išlikusios kelios šeimos fotografijos (Aido Baškio asmeninis giminės ir šeimos archyvas).

1882 m. gruodžio 16 d. svečiuodamasi pas dukterį, eidama 60-uosius metus, Vienrankiuose (Papilės parapijoje) mirė Felicija Regina Pacevičienė, palaidota Papilėje Pilies kalno kapinėse (LVIA, f.669, ap.8, b.55, l.158).

Andrius Jonas Pacevičius mirė sulaukęs 83 metų amžiaus 1897 m. kovo 7 d. Papilės parapijoje, Trikšiuose (LVIA, f.669, ap.8, b.111, l.145).

Teklė Pacevičiūtė 1878 m. spalio 17 d. Tryškių Romos katalikų bažnyčioje ištekėjo už Šiaulių apskrities bajoro Antano Kušleikos (LVIA, f.669, ap.8, b.42, l.109v). 1881 m. liepos 8 d. Paeglesių dvare jiems gimė duktė Bronislava, kuri 1898 m. spalio 18 d. ištekėjo už Leono Baškio, s. Petro iš Mosilės dvaro. Leonas ir Bronislava Baškiai Mantartiškių dvare 1914 m. lapkričio 27 d. susilaukė sūnaus Vladislovo. Pastarasis 1943 m. kovo 10 d. Baisogalos Romos katalikų bažnyčioje vedė Mariją Šarauskaitę, d. Antano, o 1944 m. sausio 1 d. Šiauliuose susilaukė sūnaus Linijaus Vinco.

Teklė Pacevičiūtė-Kušleikienė mirė 1929 m. lapkričio 29 d., buvo palaidota Papilės Pašalpos piliakalnio kapinėse, jos vyras mirė 1942 m. balandžio 3 d. Viekšniuose.

Linijus Vincas 1970 m. lapkričio 6 d. Kaune vedė Palmirą Varanavičiūtę, d. Stanislovo. 1984 m. spalio 31 d. Vilniuje jiems gimė sūnus, 1985 m. lapkričio 8 d. pakrikštytas Aido Vladislovo Leono vardais.

Aidas Baškys

Pacevičiai: Andrius Jonas (1814-1897), Teklė (1851-1928), Felicija Regina, iki santuokos Špakauskaitė (h. Zadora) (1825-1882).

Vlado ir Marijos Šarauskaitės Baškių vestuvės Komariškiuose. 1943 m.

PACEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

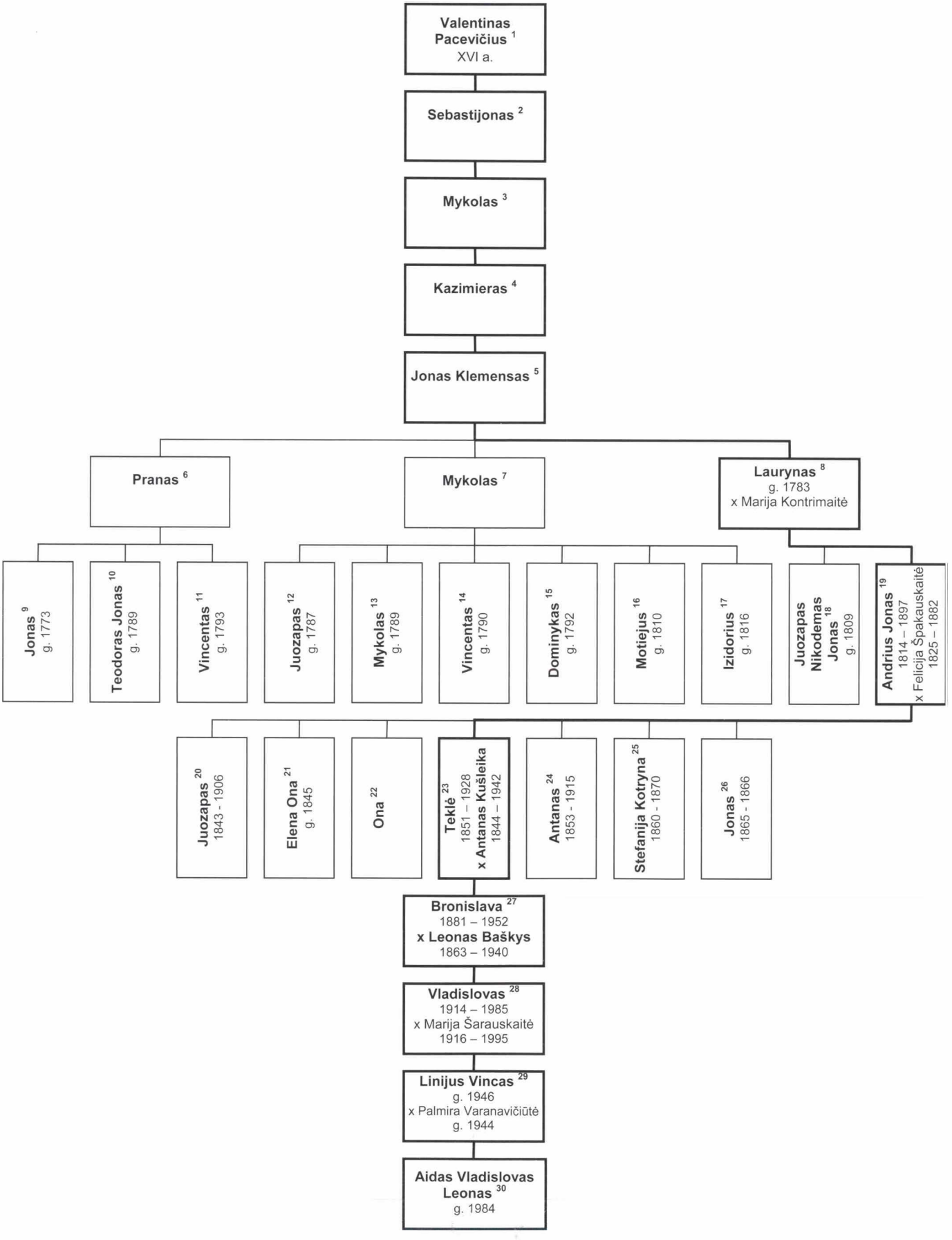

PANCEŽINSKIAI

Herbas Trzaska

Pancežinskių giminės šaknys – Niegoševe (Lenkija). Niegoševas Poznanės kunigaikštystėje buvo lopšys, iš kur kilo Pancežinskiai, kurie rašėsi *grafai iš Niegoszew'o* ("Hrabiami na Niegoszewie pisali się"). Visi žemiau pateikti duomenys apie Pancežinskiams įvairiais laikotarpiais karalių suteiktas bajorų privilegijas paimti iš LVIA (f.391, ap.8, b.2574). Giminės pavardė archyviniuose dokumentuose žymima lenkiška pavardės transkripcija Pancerzyński.

Kazimieras Pancežinskis (1), valdant karaliui Steponui Batorui, 1577 m. dalyvavo kare su rusais prie Polocko. Jo sūnus Samuelis (2) pagal suteiktą karaliaus Žygimanto III Vazos 1611-12-10 privilegiją gavo žemių Livonijoje. Samuelis (2) turėjo sūnų Kazimierą (3), kuris perėmė iš tėvo minėtas žemes, tačiau karų metu jas prarado. Kazimiero (3) sūnus Jonas (4) buvo LDK tribunolo narys ir seimo deputatas. Jo sūnus Jurgis (5) – Karališkosios kariuomenės pulkininkas. 1672 m. Lenkijos karalius Mykolas Višnioveckis savo privilegija suteikė Jurgiui Pancežinskiui (5) valdas Žemaitijoje, Šiaulių paviete. Jurgis (5) turėjo sūnus Joną (6) ir Karolį Petrą (7) (W. Ir T. Sadowskių iš JAV pasakojimas (laiškas) apie Pancežinskių kilmę ir ryšį su Sadowskių (Sadauskų) gimine). Pagal karaliaus Jono III Sobieskio 1681-06-01 privilegiją Jonas (6) valdė Gurbų dvarą Šiaulių paviete.

Karolis Petras Pancežinskis (7) (m.1730) mokėsi Vilniaus Akademijoje ir įgijo filosofijos daktaro laipsnį. Buvo Minsko, Bžostovicos ir Kražių klebonu, Smolensko ir Vilniaus kapitulos kanauninku, prelatu. Bendravo su karaliumi Jonu Sobieskiu, kunigaikščiais Radvilomis, buvo artimas Minsko vaivados Kristupo Zavišos dvarui. 1721-1724 m. buvo Smolensko vyskupu. 1724 m. popiežius Benediktas XIII jį patvirtino Vilniaus vyskupu. Valstybinėje veikloje vyskupas Karolis Petras Pancežinskis (7) ėjo LDK didžiojo raštininko pareigas. 1709 m. pirmininkavo Lietuvos Tribunole, dalyvavo seimų komisijose. Dalyvavo pasirašant Kėdainių sutartį su švedais, buvo Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės pasiuntiniu pas Rusijos carą Petrą I.

Karolio Petro Pancerzynskio sesuo Malgorzata Pancerzynska ištekėjo už Rocho Mikalojaus Pilsudskio (Roch Mikolaj Pilsudski (*h. Kościesza*) (g. 1680 m.)) – maršalo Juzefo Pilsudskio 3 eilės prosenelio.

Jonas Pancežinskis (6) tapo lietuviškosios bajorų Pancežinskių genealoginio medžio šakos pradininku. Jonas (6) turėjo sūnus Kristupą (8) ir Stanislovą (9). Pagal 1702 m. Lenkijos karaliaus Augusto II-jo privilegiją Kristupas (8) valdė Dirvėnų pavieto Saunorių seniūniją. Po Kristupo (8) mirties seniūniją perėmė jo brolis Stanislovas (9), Mozyriaus pastalininkas. Tai patvirtina karaliaus Augusto II-jo privilegija, išduota 1720-02-29.

Po Stanislovo (9) mirties Saunorių seniūniją pagal Lenkijos karaliaus Augusto III-jo 1744 m. privilegiją valdė jo sūnus Dominykas (10). Dominyko (10) sūnūs Adomas (11), Valerijonas (12), Aleksandras (13) ir Liudvikas (14) paveldėjo Meižių dvaro žemes.

1799-01-08 Vilniaus bajorų susirinkime, kuriam pirmininkavo grafas Liudvikas Tiškevičius, remiantis Rusijos imperatorės Jekaterinos II 1785 m. bajorams suteiktų privilegijų reikalavimais, Pancežinskiai (Dominyko (10) sūnūs) įrašyti į Bajorų kilmės knygos I-ąją dalį. Vėliau bajorystė pakartotinai patvirtinta 1832, 1837, 1842, 1865, 1897, 1900 ir 1905 metais. Dominyko (10) sūnus Liudvikas (14) buvo Šiaulių pavieto pilies teisėjas.

Adomo (11) sūnui Antanui (15) (g.1815) atiteko Meižių dvaras. Po 1863 m. sukilimo Antanas (15) neteko dvaro, buvo ištremtas į Sibirą. M. Biržiška rašė: "Nukentėjo dar Ant. Pancežinskis, kuris palaikęs santykius su sukilėliais, ir už tai iš jo atimti Meižiai, kurie teko maskoliams." („Anuo metu Viekšniuose ir Šiauliuose". Kaunas, 1938). Meižių dvaras ėjo iš rankų į rankas, kol jį nusipirko bajorai Gomolickiai – pasaulinio garso pianistės Mūzos Rubackytės proseneliai.

Dominyko (10) sūnui Valerijonui (12) atiteko Ašvėnų dvaras. Jis vedė bajorę Marianą Jazdovską. Valerijonas (12) turėjo sūnus Valerijoną Jurgį (16) ir Juozą (17).

Valerijonas Jurgis (16) (1825-1889) paveldėjo Ašvėnų dvarą, vedė bajorę Antaniną Rupejko (1827-1906). Valerijonas Jurgis (16) ir Antanina susilaukė 3 dukterų ir 5 sūnų. Dukterys mokėsi Peterburgo Kilmingųjų panelių institute (pensione). Visi jų sūnūs turėjo aukštąjį išsilavinimą. Artimiausi kaimynai buvo Gomolickiai ir Daugirdai. Vanda Daugirdaitė-Sruogienė rašė: "Ilgus metus buvo prenumeruojamas "Kurjer Peterburgski", 1881 m. "Severnaja Pčela", o 1852 m. per pusę su kaimynu Pancežinskiu buvo prenumeruojama "Gazeta Warszawska." („Žemaičių bajoro ūkis XIX a. pirmoje pusėje". Vilnius, 1995). Žemaičių bajorai jau XIX a. 2-je pusėje domėjosi kultūra, literatūra ir įvykiais pasaulyje.

Mečislovas Jeronimas (18) (1851-1873) baigė farmacijos mokslus, dirbo Rusijoje. Palaidotas Voronežo srityje.

Česlovas (19) (1854-1908) baigė Liepojos gimnaziją, studijavo fiziką-matematiką Tartu universitete, vėliau baigė Peterburgo Kalnakasybos Institutą. Dir-

Sofija Bondzkevičiūtė apie 1900 m.

bo Urale kalnų inžinieriumi, vėliau – ketaus gamyklų valdytoju. Studijuodamas Peterburge, su S. Lukša ir P. Vileišiu įsteigė studentų būrelį, kuris 1875-76 m. leido hektografuotą rankraštinį laikraštėlį "Kalvis melagis". Apie Česlovą V. Girininkienė ir A. Paulauskas rašė: "... lietuvių raštijos puoselėtojas. Kilęs iš senos bajorų giminės. (...) Lietuviškai rašė metalurgijos klausimais, vertė Bibliją. 1877 spalio mėn. Vyriausiajai spaudos valdybai įteikė prašymą perspausdinti lietuvišką maldaknygę „Naujas Istatimas Jezaus Christaus Wieszpaties Musu", tačiau leidimo negavo" („Vilniaus Bernardinų kapinės". Vilnius, 1994). Mirė Vilniuje, palaidotas Bernardinų kapinėse. A. Nezabitauskis rašė: "Tais laikais (1863-1864) L. Ivinskio leidžiami kalendoriai ėjo beveik pirminių lietuvių laikraščių pareigas, kilo lietuviško laikraščio leidimo idėja. Naujai lietuvių šviesuomenės kartai priaugant ir besiburiant Rusijos universitetuose, ta mintis vėl atgyja. Petro Vileišio, Juozo Brazaičio, Česlovo Pancežinskio, Juozo Grigiškio ir kitų Petrapilyje 1875–1876 m. išleidžiamas "Kalvis Melagis" („Jonas Basanavičius". Vilnius, 1990). 1932 m. lapkričio mėn. žurnale "Vairas" dr. J.Tumas-Vaižgantas rašė: "Lietuvos bajorija pajuto istorinį savo uždavinį eiti su liaudimi, iš kurios ji nebuvo išrauta. Ji drąsiai ir lietuviškai atkakliai ėmė grįžti į liaudies lietuviškumą. Minėtini Putvinskiai, Bortkevičiai, Sleževičiai, Landsbergiai (...), Pancežinskiai, Daugirdai (...)" („Vilties fonai". Vairas, 1932, nr.11).

Kristupas (21) (1860-1900) baigė veterinarijos mokslus Tartu universitete, apsigynė magistro laipsnį. Jį kvietė dirbti universitete, bet jis priėmė grafo Orlovo kvietimą dirbti jo žirgyne.

Feliksas (22) (1862-1914) studijavo Tartu universitete mediciną. Dirbo gydytoju Viekšniuose ir Mažeikiuose.

Sobieslovas (20) (1871-1941) baigė Liepojos gimnaziją, studijavo žemės ūkio mokslus. Paveldėjo Ašvėnų dvarą. Vedė bajorę nuo Vilniaus krašto Sofiją Bondzkievič (1875-1911).

Ašvėnų dvaras klestėjo. M. Biržiška rašė: "Sobieslovas tebevaldo Ašvėnus. Jo žmona Sofija Bondzkevičiūtė iš Gudijos, davė Sobieslovui dvi dukteris ir jauna (1911 m.) pasimirė, palikusi kaimynams gerą atminimą: kartais apsilankydavo čia jos brolis Vilniaus advokatas (dabar ten teisėjas), prie kurio 1907 m. prisirašiau padėjėju." („Anuo metu Viekšniuose ir Šiauliuose". Kaunas, 1938). Sobieslovas (20) sėkmingai ūkininkavo Ašvėnų dvare iki sovietinės okupacijos. 1941 m. birželio 14 d. Sobieslovas Pancežinskis (20) buvo ištremtas į Sibirą, Altajaus kraštą, kur liepos mėnesį lageryje mirė.

Sobieslovas (20) ir Sofija Pancežinskiai turėjo dukteris Haliną (23) (1897-1985) ir Česlavą (24) (1898-1995).

Abi seserys mokėsi vienoje klasėje Rygos gimnazijoje. 1911 m. mirus jų mamai, seseris ėmė globoti mamos pusseserė baronienė fon Harting. Jos vyras buvo teisėjas Vilniuje. Baronienės šeimai keliantis į Maskvą, kartu išvyko ir Halina (23) su Česlava (24). Vėliau visi persikėlė į Peterburgą. Čia seserys baigė mergaičių humanitarinę gimnaziją. Česlava (24) ją baigė aukso medaliu. Halina (23) studijavo mediciną, ištekėjo už tolimo giminaičio Mariano Pancežinskio, kuris 1937 m. žuvo. 1941 m. emigravo į Kanadą, mirė 1985 m. Vaikų neturėjo. Česlava studijavo polonistiką Vilniaus S. Ba-

Sobieslovas Pancežinskis apie 1930-40 m.

Halina ir Česlava Pancežinkaitės apie 1908 m.

PANCEŽINSKIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

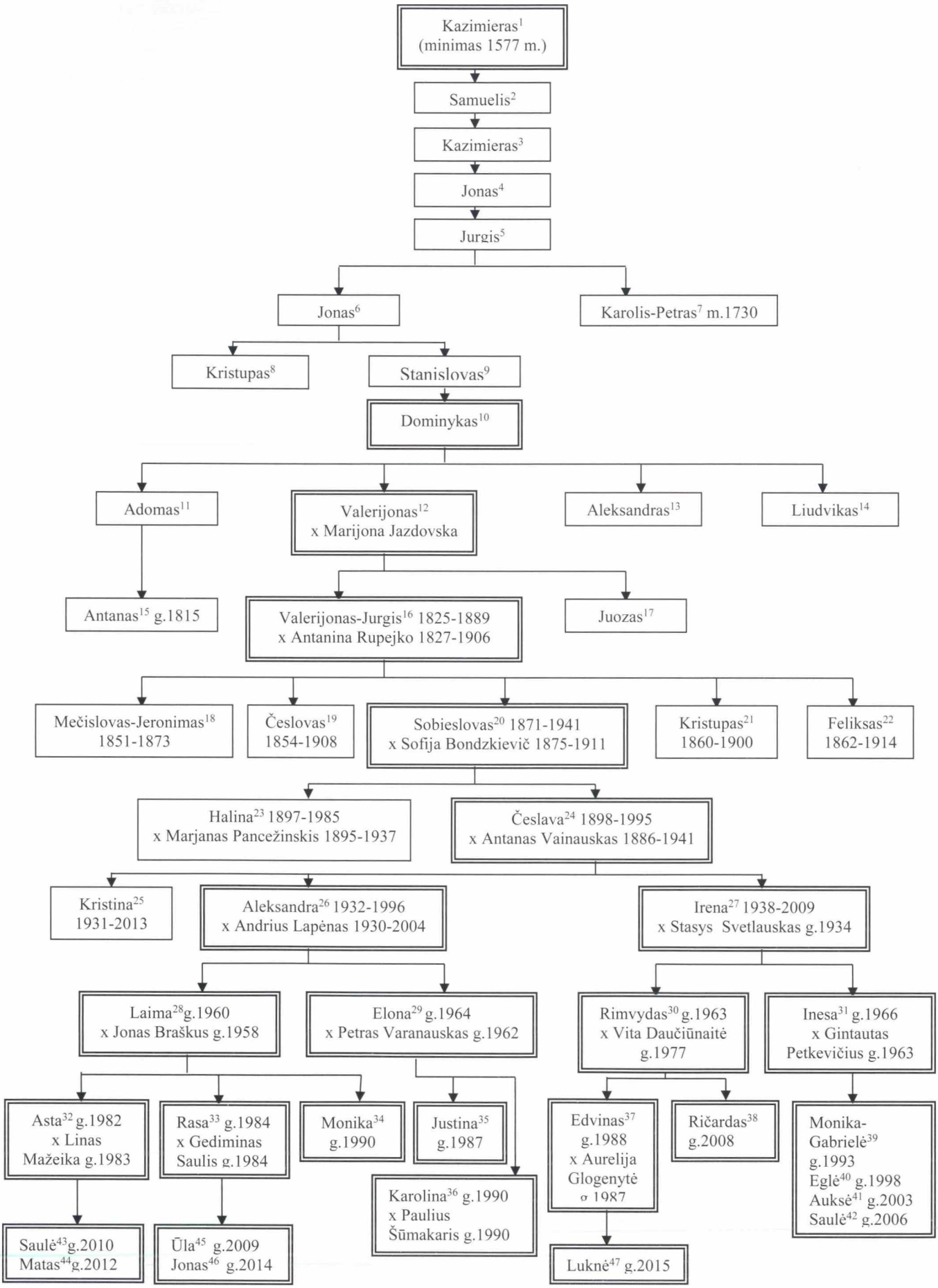

toro universitete. Ištekėjo už bajoro Antano Vainausko. Pora susituokė Šventybrasčio bažnyčioje. Apsigyveno Antano Vainausko Šaševičių dvare prie Kauno. Čia gimė dukros Kristina (25), Aleksandra (26), Irena (27).

Toliau apie Česlavos (24) ir Antano Vainauskų šeimą – VAINAUSKŲ giminės aprašyme.

Irena Vainauskaitė-Svetlauskienė (1938-2009). Medžiagą patikslino ir papildė Laima Lapėnaitė-Braškuvienė

PAPLAUSKAI

Herbas Trzaska

2009 m. birželio 13 d. esu legitimuota pagal vyrišką Paplauskų giminės liniją. Šiuo metu – LBKS senatorė, Kauno apskrities Bajorų draugijos narė.

Dar būdama paaugle, palėpėje tarp knygų radau senelės Bronislavos Zvicevičiūtės ir senelio Petro Povilo Paplausko tuoktuvių išrašą iš Veprių parapijos bažnytinės knygos. Tada įstrigo tik kaligrafiškas raštas. Praėjo nemažai laiko, kol parūpo, kas parašyta. O ten – rusiškai prieš senelio Petro Povilo Paplausko pavardę įrašytas žodis „dvorianin".

Lietuvai atgavus nepriklausomybę, kreipiausi į LVIA. Archyviniai dokumentai patvirtino Paplauskų giminės bajorystę. Vienas įdomesnių ir išsamesnių dokumentų – 1842 m. Paplauskų bajorystės bylos aprašymas (LVIA, f.391, ap.5, b.527, l.1-7v). Ten nurodytas ir giminės herbas - Tšaska (Trzaska). Bajorystė buvo tvirtinama du kartus: 1819-11-08 ir 1842-01-06. Antrąjį kartą Paplauskai į bylą įtraukė ir naujai gimusius giminės atstovus, tame tarpe Justiną Aleksandrą.

Iš minėto dokumento ir prie jo esančio genealoginio medžio matome visą liniją protėvių. Aleksandro Justino tėvas buvo Martynas, toliau protėvių eilėje – Antanas, Jonas, Matas, Simonas ir vėl Jonas.

Paplauskams bajorystės patvirtinimas užsitęsė. Nors Vilniaus Bajorų Deputatų Susirinkimas ir jo

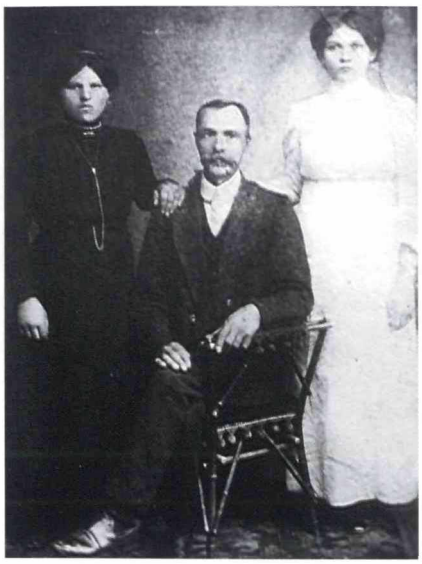

Seneliai. Petras Povilas Paplauskas (1861-1932) ir Bronislava Paplauskienė (Zvicevičiūtė) (1891-1969).

veiksmus tikrinusi speciali Komisija bajorystę pripažino, bet pagal kitus archyvinius dokumentus (LVIA, f.391, ap.7, b.608) matome, kad Rusijos Senato Heroldijos departamentas pareikalavo papildomų įrodymų. Apie tai giminei buvo pranešta 1848-12-23. Buvo reikalaujama papildomus dokumentus pateikti per 3 metus nuo šio pranešimo. To nepadarius giminė būtų įrašyta į vienkiemininkus (carinės valdžios bandytas sukurti tarpinis luomas). Iš vėlesnių dokumentų matome, kad giminei pavyko pateikti visus reikalingus dokumentus ir 1859-06-18 Heroldija Paplauskų bajorystę patvirtino.

Paplauskų bylos aprašyme trumpai aprašyti dokumentai, kurie buvo pateikti kaip bajorystės įrodymai. Pirmasis įrodymui skirtas dokumentas buvo valdos pirkimo sutartis. Pagal šią sutartį Jonas ir Joana Paplauskai iš bajorų Kochanskių 1755-05-03 įsigijo Trakų vaivadijoje esančią Antanaučyznos valdą (dvarą) su valstiečiais ir visais kitais priklausiniais. Antrasis dokumentas buvo testamentas, pasirašytas 1765 m. ir 1766 m. įregistruotas Breslaujos (Braslavo) miesto knygose, pagal kurį tas pats Jonas Paplauskas palieka palikimą žmonai iki gyvos galvos, o vėliau savo sūnums Antanui, Kazimierui ir Jokūbui. Testamente atsispindi, kad

Iš kairės: tėvas Mečislovas Paplauskas (1919-1991), brolis Lionginas Paplauskas (1951-2007), mama Albina Paplauskienė-Tarasevičiūtė (1931-1991), Vijoleta Kamandulienė-Paplauskaitė.

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

PAPLAUSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

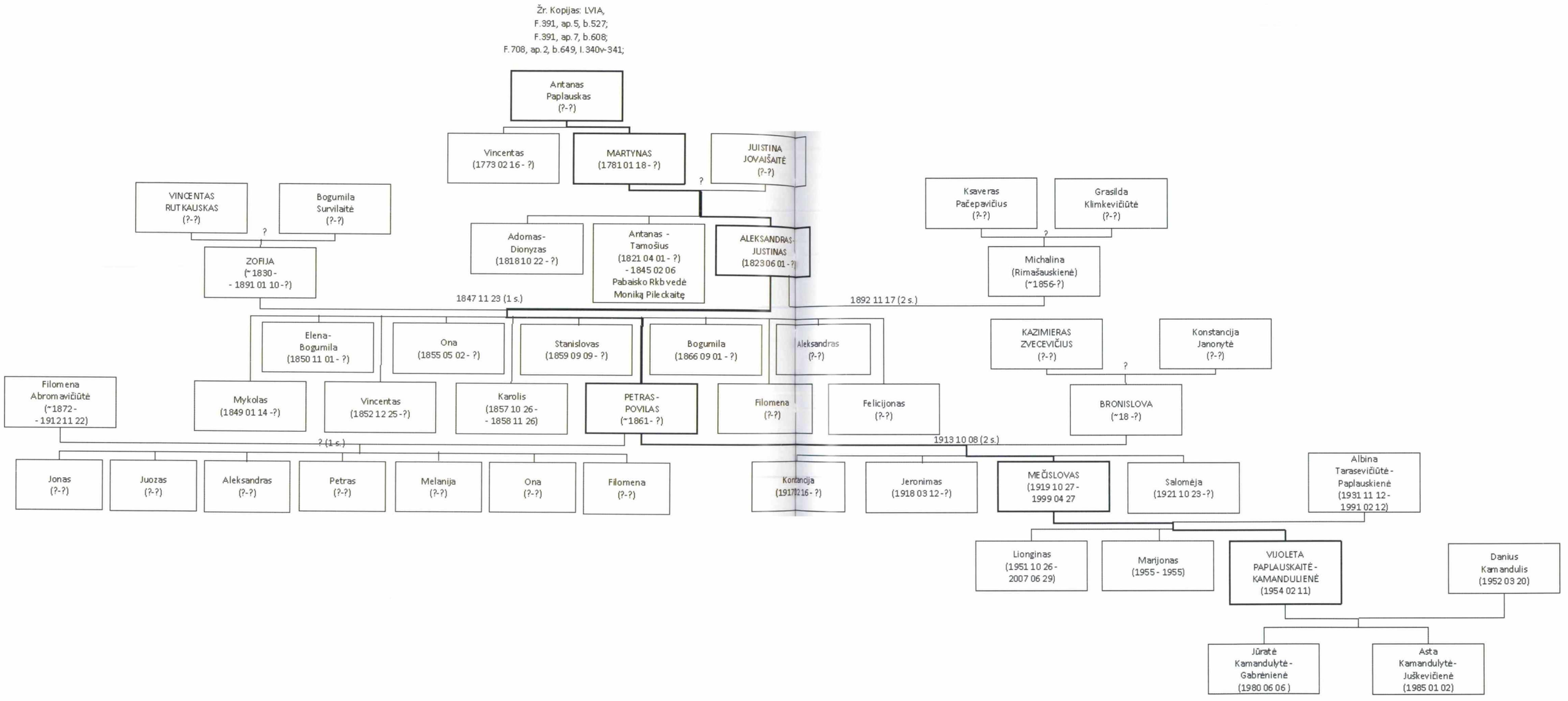

Iš kairės: Asta, Danius, Vijoleta ir Jūratė po legitimacijos ceremonijos 2009 m. prie Kauno Šv. Archangelo Mykolo (Įgulos) bažnyčios.

Jonas Paplauskas turėjo tėvoniją ir motiniją – valdą su valstiečiais Didžiuosiuose Poplavuose, Bransko apskrityje. Tai buvusi Jono (testatoriaus) protėvio Juozapo Paplausko valda. Kiti byloje minimi įrodymai yra iš XIX a. Nurodoma pirkimo sutartis, pagal kurią Vincentas Paplauskas (Justino Aleksandro dėdė) su žmona Marija (Pacevičiūte) iš Kazimiero Pacevičiaus įsigijo dalį jo valdos.

Apie kitų Paplauskų valdytą žemę duomenų nėra. Tik žinoma, kad Petrui Povilui Paplauskui žemę teko nuomotis pas dvarininkus.

Paplauskų pavardė nereta, bet giminystės ryšiais susieti tik turintys tą patį herbą. LDK laikais plati giminė pasklido ir su kitomis pavardėmis: Goluchovskiai Ukrainoje (Lvove), Grandskiai, Poplavskiai Baltarusijoje (Lydoje, Smolenske). Nemažai giminaičių yra dalyvavę 1863 m. sukilime, tremti į Sibirą. Yra emigravusių į JAV (Pensilvaniją). Gana išsamiai (su išrašais iš archyvinių dokumentų ir nuotraukomis) apie Paplauskus yra rašiusi profesorė Elena Eringienė („Moncevičių gyvenimas šimtmečių topolių paūksmėje". Vilnius: Mokslotyros institutas, 2010, p.149-157).

2016 m. rugpjūčio 14 d. Lenkijoje paminėtas 600 m. Poplavų jubiliejus. Poplavai – viena seniausių ir turtingiausių savo istorija vietovė, kurią aprašė savo knygoje istorikas Zbignevas Romaniukas. Jos viršelyje – mūsų giminės herbas.

2009 m. gavus iš LVIA Paplauskų bajorystės dokumentus, kilo didelis noras sudaryti genealoginį medį. Pavyko susisiekti su beveik visų šakų prosenelio Justino Aleksandro Paplausko palikuonimis. O 2012 m. vasarą Širvintų r. Bagaslaviškių šv. Kryžiaus Atradimo bažnyčioje buvo laikomos šv. Mišios už Paplauskų giminę. Tenykštėse Pyplių kapinėse ilsisi daugiausia protėvių, gyvenusių Vilniaus krašte. Jų atminimui buvo pastatytas ir pašventintas ąžuolinis kryžius. Suvažiavo per 150 kraujo giminaičių. Smagiai praėjo laikas. Visi kaip susitarę sakėme: ko gero, mūsų protėviai labai norėjo, kad susitiktume, todėl ir susitikome.

Vijoleta Paplauskaitė-Kamandulienė

Vijoleta Paplauskaitė-Kamandulienė.

PESLIAKAI

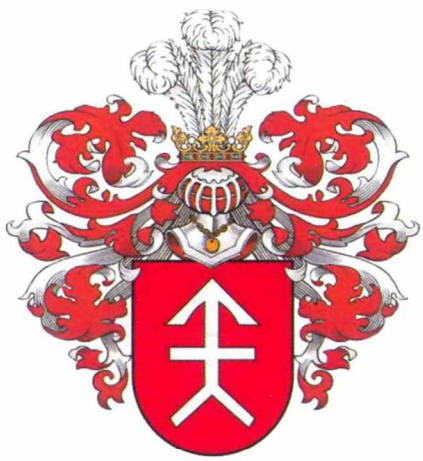

Herbas Koscieša

Giminės atstovai įvairiu metu ėjo aukštas pareigas valstybiniuose ir bažnytiniuose darbuose. Giminė buvo plačiai paplitusi Minsko, Vilniaus, Trakų vaivadijose.

Jubiliatai Ildefonsas (80) ir Jadvyga Pesliak (70) su Janina, Justina, Zygmondu ir Augusta. 1995 m.

Ildefonsas Pesliak (g. 1915). 1939 m.

Pesliakų šeima (iš kairės): Augusta, Janina, Zygmondas, Justina. 2017 m.

Jau 1598 m. istoriniuose šaltiniuose minimas Minsko vaivada senatorius Jasinas Pesliakas, taip pat Ilja, Timofiejus, Motiejus Pesliakai. 1791 m. tarp LDK aukštas pareigas ėjusių urėdų minimas Smolensko vaivadijos sargybos vadas Pesliakas (LVIA, f.391, ap.4, b.2167, l.31v. ; f.391, ap.4, b.2167, l.32v).

Trakų pavieto dvasininkas Kostantinas Pesliakas už aktyvų dalyvavimą 1863 m. sukilime buvo ištremtas į Sibirą (LVIA, f.391, ap. 4, b. 2167, l.31v).

1800-1809 m. grafo Mykolo Tiškevičiaus dvare Raudondvaryje tarnavo Agata Pesliakienė, kuri auklėjo, muzikos ir dainavimo mokė grafų Tiškevičių – Lietuvos šakos pradininkų – vaikus. Mirdama grafienė Joana Tiškevičienė-Karpytė savo vaikų globą jai patikėjo. A. Pesliakienės inciatyva dailininkas Mykolas Andriolis nutapė Raudondvario Tiškevičių portretus, kurie išliko iki mūsų laikų (LVIA, f.391, ap. 4, b.2167, l.31v).

Pesliakų giminės istorinis herbas Koscieša.

Po XVIII-XIX a. sukilimų dalis giminės buvo nurašyti į "krestjaninus" arba į "miesčianinus". 1915-10-10 Ildefonso gimimo ir krikšto Buivydžių bažnyčioje metrikoje jo tėvai įvardijami jau Vilniaus "miesčianinais", gyvenančiais Buivydžių parapijoje.

Ildefonso Pesliak šeimoje gimė sūnūs Leonidas (1949-02-21) ir Stanislavas (1951-11-10) bei dukra Valentina (1950-07-17). Leonidui susituokus su Galina Staporėvič, gimė sūnūs Vitalijus, Ruslanas, Igoris ir dukra Jolanta. Valentinai susituokus su Kazimieru Meškel, gimė sūnus Artūras. Stanislavui susituokus su Galina Bajorun, gimė sūnus Miroslav, dukros Renata, Edita.

Ildefonsas Pesliak mirė 2008-07-15, Stanislavas – 2008-06-01.

Ildefonso sūnus Zygmondas (g.1953-04-21) 1972-06-18 susituokė su Janina Mackevič. Šeimoje gimė dukros Lilija (1973-06-18) ir Anžela (1978-04-20). 1991-02-02 vedė antrą kartą – Janiną Sližauskienę. Šioje santuokoje gimė dukros Augusta (1993-07-15) ir Justina (1994-10-14).

Dukra Lilija susituokė su Irenusz Gross. Jų šeimoje gimė dukros Beata (2000) ir Nikolia (2005). Dukra Anžela susituokė su Olegu Nosovič. Jų šeimoje gimė dukra Bernadeta (1995) ir sūnus Danielius (2000).

2011 m. legitimuoti šie giminės nariai: Zygmondas Pesliakas (BPA rejestro nr.3475) ir Janina Kasperavičiūtė-Pesliakienė (BPA rejestro nr.3476).

Augusta Pesliakaitė su vyru Dariuš Polonskij ir dukra Milana.

Pesliakų giminė prie Vokės rūmų Bajorystės pripažinimo aktų įteikimo proga. 2011 m.

Lietuvos genealogijos ir heraldikos draugija Kilmės liudijimus tais pat metais išdavė Zygmondo dukroms Justinai (rejestro nr.097) ir Augustai (rejestro nr.098).

Zygmondas Pesliakas

PETRAUSKAI (PIOTROWSKIAI)

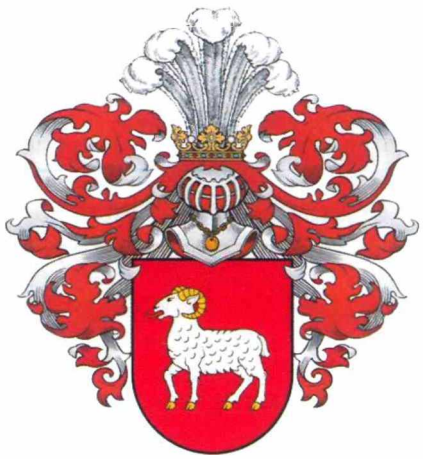

Herbas Junosza

Petrauskai (Piotrowskiai) – nuo seno LDK gyvenanti giminė. Senuose herbynuose minimi įvairių herbų turėtojai. Kasparas Nesieckis mini Petrauskus (h. *Junosza*), atvykusius į Lietuvą iš Drohičino, kaip atskilusius nuo Trojanų Piotrowskių šakos (Kasparas Nesieckis. Herbynas, t.7, p.312).

XIX a. pradžioje carinėse luominėse instancijose tvirtinant bajorystę, Piotrowskiams buvo priskirtas *Junosza* (Jaunuolio) herbas. Šios giminės bajoriška kilmė ir priklausomybė šiam herbui buvo tvirtinta Vilniaus ir Kauno gubernijų bajorų susirinkimuose 1804-03-22, 1845, 1854, 1894, 1912 metais.

Piotrowskių giminės pirmą paminėjimą pavyko rasti LVIA, tai – 1615 m. Albrechto Rajecko, Trakų pavieto raštininko, patvirtinimas, duotas Trakų pavieto žemės teismui, kad jo tėvas „woyski Trocki" Balceris Jono, s. Rajeckio, 1572 m. už gerą tarnybą ir savo giminaičiui („krewnemu swojemu") Jonui Piotrowskiui pardavė Užulietės dvarą (dvaro buvimo vietos ir tikslaus pavadinimo nustatyti nepavyko) ir pripažįsta teisę valdyti tą dvarą jo vaikams – Zigmantui ir Mykolui bei jų palikuonims (LVIA, f.391, ap.4, b.2208, l.103-108).

1804-03-22 Vilniaus gubernijos bajorų deputatų taryboje patvirtintoje bajorystės byloje nurodoma, kad Jonas Piotrowskis, s. Sigizmundo, Upytės paviete dar valdė ir Mičiškių dvarą (LVIA, f.708, ap.2, b.1752, l.823, 824).

Jono sūnus Dominykas pardavė šiuos dvarus ir XVII a. persikėlė į Infliantus. Ten susilaukė sūnaus Lauryno.

Laurynas Piotrowskis, grįžęs iš Infliantų, Ukmergės paviete iš bajoro Martyno Palanovskio nusipirko Saukiškių dvarą, kurį pagal 1760 m. testamentą paliko savo sūnums Mykolui, Juozapui ir Jonui.

Broliai 1794 m. Saukiškių dvarą pardavė bajorui Tomui Čaikovskiui. Nuo to laiko visi Lauryno Piotrowskio vaikai jau nebeturėjo nuosavų dvarų, o nuomos sutartimis nuomojosi žemes ir toliau naudojosi visomis bajorų luomo teisėmis ir privilegijomis.

Lauryno Piotrowskio sūnus Mykolas susilaukė sūnų Teodoro ir Jono. Teodoras su žmona Konstancija Bartoševičiūte turėjo dukrą Uršulę, gimusią 1804 m. ir sūnų Karolį Kazimierą, gimusį 1812 m, o antrasis Mykolo sūnus Jonas su pirmąja žmona Kotryna Gaidymovičiūte, - 1804 m. gimusią dukrą Oną Praksedą, 1806 m. – sūnų Anuprą Felicijoną, 1809 m. – Nikodemą Jokūbą, 1811 m. – Dominyką Ignotą. Tapęs našliu vedė Eleną Žukauskaitę ir su ja 1816 m. susilaukė Juozapo Adomo, pakrikštyto Anykščių RKB, 1819 m. – Domitelos Karolinos, 1821 m. – Julijonos Magdalenos, 1823 m. – Konstantino Juozapo, 1825 m. – Felicianos, 1827 m. – Vincento Modesto, kuris mirė kūdikystėje, 1828 m. – Aleksandro Karolio ir 1832 m. – Kazimiero.

Antrasis Lauryno Piotrowskio sūnus Juozas, anot Karinės civilinės komisijos 1794 m. liudijimo, 1794 m. sukilimo metu, kaip bajoras, davė ištikimybės priesaiką Žečpospolitai (LVIA, f.391, ap.4, b.2208, l.50). Juozas Petrauskas turėjo 5 sūnus – Baltazarą, Benediktą, Joną, Steponą, Jokūbą.

Trečiasis Lauryno Piotrowskio sūnus Jonas susilaukė 4 sūnų – Juozo Martyno, Dominyko, Tomo Ignoto ir Sigismundo (RVIA, f.1343, ap.27, b.2994).

Jono ir Elenos Žukauskaitės sūnus Juozapas Adomas Panemunėlio RKB 1846 m, susituokė su Rachele Gužinska.1856 m. susilaukė dukters Onos, 1861 m. – sūnaus Juozapo, kuris 1919 m. Obeliuose mirė nuo šiltinės, 1867 m. – Motiejaus ir 1872 m. – Antano.

Motiejus, Jono sūnus, sulaukęs pilnametystės ir atitarnavęs carinėje armijoje, XIX a. pabaigoje gyveno Rygoje, 1902 m. vedė Uršulę Ašmego ir susilaukė dukters Onos (g.1903) bei sūnaus Juozo (g.1909). Tapęs našliu grįžo su vaikais į Lietuvą ir apsigyveno Rokiškyje, kur dirbo geležinkelio stotyje. 1913 m. Rokiškyje vedė Agotą Vyšniauskaitę. Šioje santuokoje 1914 m. Aukštakalniuose jiems gimė sūnus Kazimieras, kuris buvo pakrikštytas Kamajų bažnyčioje.

Motiejaus dukra Ona Petrauskaitė 1928 m. Onuškio bažnyčioje susituokė su Pranu Kirstuku.

Apie 1930 m. Motiejaus ir Agotos šeima persikėlė gyventi į Panevėžį, kur Motiejus apie 1941 m. mirė.

Kazimieras Petrauskas, Motiejaus ir Agotos sūnus, Panevėžyje 1946 m. vedė Ireną Kulvietytę (h. *Gulbė*) ir 1955 m. susilaukė sūnaus Petro, o 1959 m. – dukters Laimos.

Petras Petrauskas, Kazimiero sūnus susituokė su

PETRAUSKŲ (PIOTROWSKIŲ) GIMINĖS ISTORINĖ GENEALOGIJOS SCHEMA

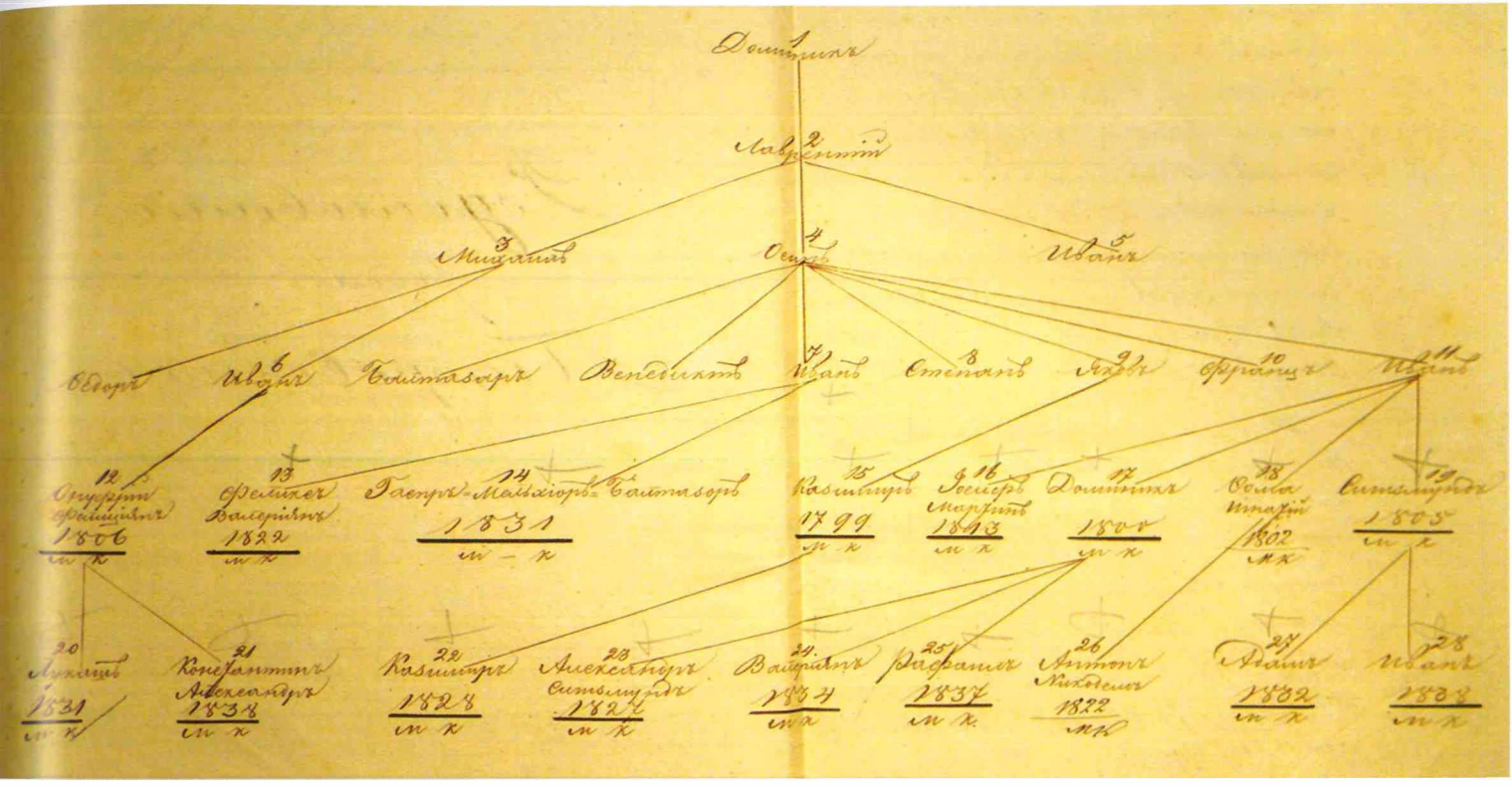

Ona Skrebutėnaite, o duktė Laima Petrauskaitė – su Žilvinu Bartkumi.

Petrui ir Onai Petrauskams 1981 m. gimė sūnus Karolis, 1982 m. – Aurelija.

Laima Petrauskaitė ir Žilvinas Bartkus 1990 m. susilaukė sūnaus Dominyko Bartkaus (Laimos Petrauskaitės-Bartkienės legitimacijos byla nr.2031).

Karolis Petrauskas, s. Petro baigė VU, apsigynė daktaro disertaciją, dėsto universitete ir dirba programuotoju. Vedęs Iriną Belianko, turi sūnų Matą, gimusį 2008 m. ir dukrą Auksę, gimusią 2011 m.

Aurelija Petrauskaitė taip pat baigė VU ekonomikos fakultetą, yra ištekėjusi už Vaidoto Barono, augina sūnų Vytautą, gimusį 2009 m., ir dukrą Augustę, gimusią 2012 m.

Dominykas Bartkus, Laimos Petrauskaitės-Bartkienės sūnus, 2015 m. baigė Aarhuso universiteto (Danija) Multimedijos ir komunikacijos fakultetą, dirba Lietuvoje.

Laima Petrauskaitė-Bartkienė

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

PIKELIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

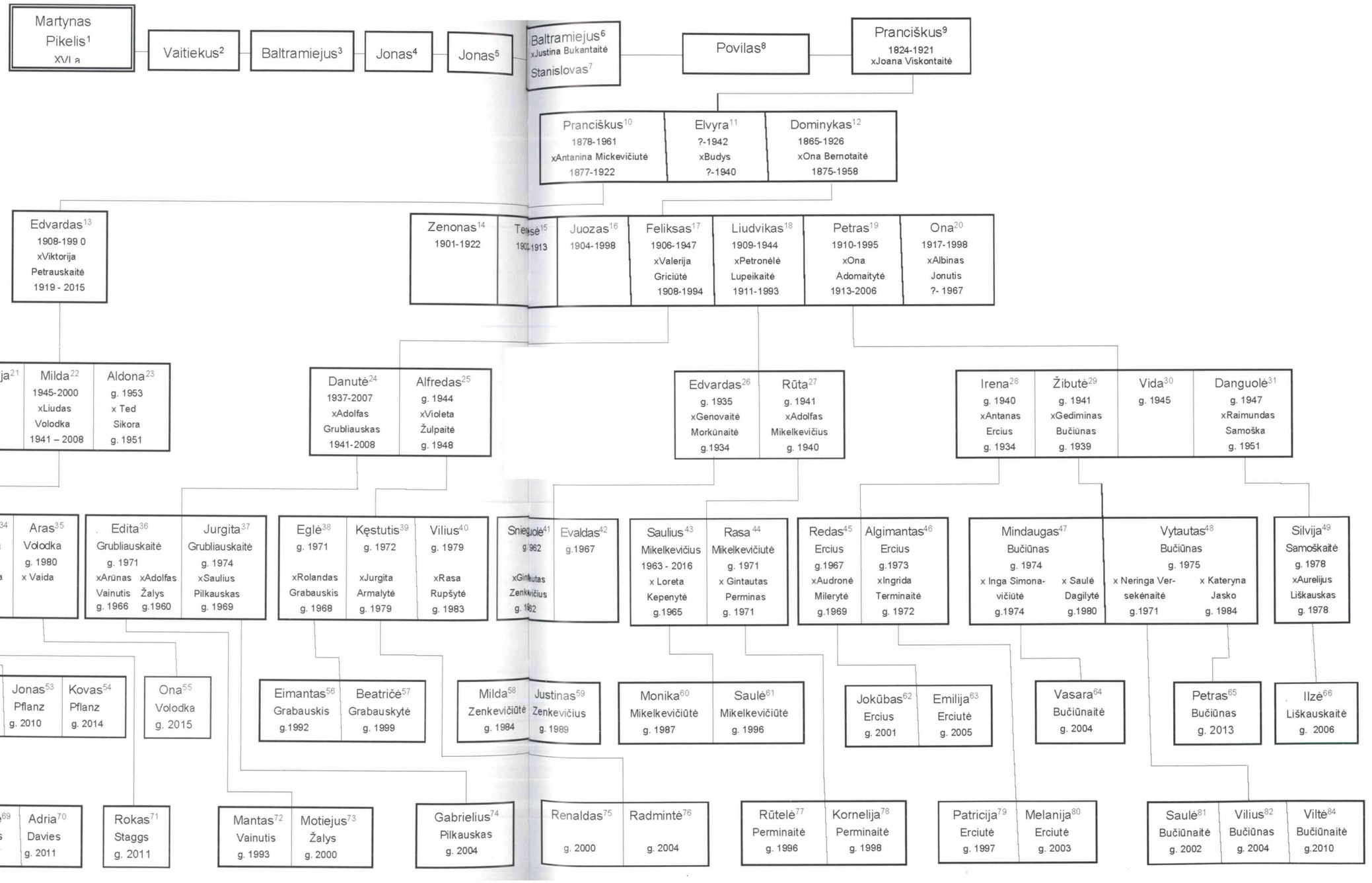

PIKELIAI

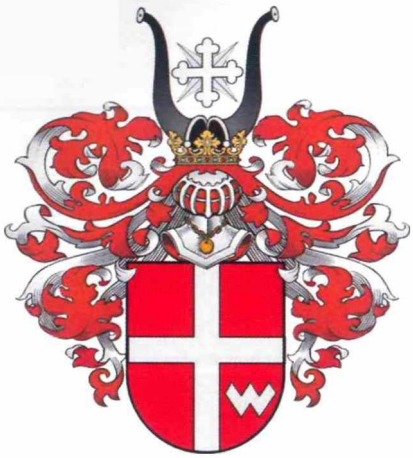

Herbas Dembnas (Dębnas)

Pikeliai – sena Žemaitijos bajorų giminė. Pagal archyvinių dokumentų duomenis jos pradininkas Martynas Pikelis jau XVI a. naudojosi visomis bajorų privilegijomis ir savo paveldėtus Dirvėnų ir Knitlaukio dvarus Žemaitijoje paliko sūnui Vaitiekui. Šis pagal 1639 m. vasario 6 d. testamentą, patvirtintą Raseinių Žemės teisme 1640 m. lapkričio 10 d., suteikė teisę valdyti šiuos dvarus palikuonims. Vėliau Pikelių giminė dar valdė Žemaitijoje Petrikių, Povilaičių dvarus, kitas žemes.

Bajoriška Pikelių giminės kilmė dekretais patvirtinta 1799-01-11, 1820-08-21. O 1837-05-28 Vilniaus gubernijos bajorų deputatų suvažiavime, vadovaujantis pirmaisiais dviem dekretais, patvirtinta Pikelių giminės genealogijos schema, susidedanti iš 40 asmenų, bei Pikelių giminės kilmės išvados su detaliu jos narių krikšto vietų, turėtų žemių, privilegijų ir kitų žinių apie giminės atstovus aprašymu (LVIA, f.391, ap.1, b.1059, l.65-68).

Giminės genealogijos schema prasideda Martynu Pikeliu (1). Pagal anksčiau minėtas giminės kilmės patvirtintas išvadas labiausiai pasižymėjęs jos atstovas Jono (5) sūnus Stanislovas (7), gyvenęs XVIII a. Jis pagal karaliaus Stanislovo Augusto privilegiją, išduotą 1768-02-11, buvo įšventintas į kavalierius ir gavo poručiko laipsnį. Plačios Pikelių giminės atstovai gyveno apie Luokę, Betygalą, Telšius, Kuršėnus, Upytę, Šaukėnus, Užventį, Tryškius, Viekšnius, Sedą bei Renavą.

Giminės pradininko Martyno (1) palikuonis Povilas (8) turėjo sūnų Pranciškų (9). Būtent nuo jo knygoje pateikiama tikslesnė Pikelių giminės genealogijos schema.

Pranciškus Pikelis (9) gimė 1824-04-03 Luokėje (LVIA, f.666, ap.1, b.295, l.271), vedė Joaną Viskontaitę. Pagal giminės senolių atsiminimus jie turėjo 6 vaikus: Pranciškų (10), Juozą, Antaną, Barborą, Elvyrą (11), Dominyką (12) (genealogijos schemoje Juozas, Antanas ir Barbora nenurodyti, nes apie juos nepavyko rasti tikslesnių archyvinių duomenų). Pranciškus (9) tarnavo Renavo dvare pas grafą Menžinskį, mirė 1921 m., palaidotas Renavo kapinėse.

I pasaulinis karas, perversmas Rusijoje išblaškė Pranciškaus (9) vaikus po pasaulį: sūnūs Pranciškus (10) ir Juozas atsidūrė Azerbaidžane, Antanas išvyko į Ameriką. Iš giminės prisiminimų žinoma, kad Pranciškus (10) po Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 1918 m., Baku palaidojęs žmoną, grįžo į Telšius, kur mirė 1961 m. Juozas iš Azerbaidžano negrįžo. Sovietmečiu giminės siuntė paklausimą į Baku, tačiau atsakymo negavo. Žinoma, kad jis turėjo du sūnus: Angelbertą ir Juozą, kurių likimas taip pat nežinomas. Dar sovietmečiu spaudoje skelbtame Stalino laikais sušaudytų, o paskui reabilituotų asmenų sąraše yra mokslininko Josifo Pikelio pavardė, bet ar tai tas pats Juozas Pikelis, nepavyko išsiaiškinti.

Antanas į Ameriką išvyko su žmona ir dviem dukromis - Angelina ir Monika - prieš Pirmąjį pasaulinį karą išvyko į Ameriką. Yra žinoma, kad Monika ištekėjo už Puišio, gyveno Niagaroje. Nedaug žinoma ir apie Pranciškaus dukterį Barborą – tik tiek, kad šeimos nesukūrė, gyveno Luokėje. Duktė Elvyra (11), ištekėjusi už Budžio, gyveno netoli Mažeikių, Rytinės kaime.

Edvardas, Juozas ir Petras Pikeliai Kaune 1936 m.

Petras Pikelis. Lietuvos kariuomenės šarvuočių rinktinės puskarininkis. Radviliškis, 1939 m.

Juozo, Petro ir Edvardo Pikelių susitikimas Čikagoje, dalyvaujant Edvardo žmonai Viktorijai. 1983 m.

Vaikų nesusilaukė, mirė 1940 m., palaidota Pikelių kapinėse. Dominykas (12) gimė 1865 m. Jis vedė Oną Bernotaitę (LVIA, f.669, ap.16, b.158, l.87(v) §23), įsikūrė ūkyje netoli Renavo – Tvaskučiuose, susilaukė 7 vaikų. Mirė 61-rių, palaidotas Renavo kapinėse.

Trečioji karta – Pranciškaus (9) vaikaičiai. Jų buvo 12. Edvardas (13), su tėvu Pranciškumi (10) grįžęs iš Azerbaidžano, gyveno Telšiuose, studijavo teisę Vytauto Didžiojo universitete. Dirbo teisininku, po karo pasitraukė į Vakarus, įsikūrė JAV, Čikagoje. Užaugino 3 dukras, mirė 1990 m. Ten gyvena jo gausūs palikuonys. Edvardas Pikelis (13) su žmona Viktorija šeimoje puoselėjo lietuvių kalbą ir dvasines vertybes, visi jo vaikai, vaikaičiai ir provaikaičiai moka lietuviškai, yra pakrikštyti lietuviškais vardais, dažnai lankosi Lietuvoje, dalyvauja Dainų šventėse.

Daugiausiai vaikaičių Pranciškus (9) susilaukė iš sūnaus Dominyko (12).

Zenonas Pikelis (14) gimė 1901 m. Būdamas Lietuvos kariuomenės savanoris, susirgo ir, sulaukęs vos 21 metų, mirė, palaidotas Kauno karių kapinėse Vytauto prospekte, kurios vėliau perkeltos į Šančius. Teresė Pikelytė (15) gimė 1902 m., mirė būdama 11 metų, palaidota Renavo kapinėse. Juozas Pikelis (16) gimė 1904 m., baigęs Telšių mokytojų seminariją, mokytojavo, vėliau baigė teisę Vytauto Didžiojo universitete, po karo pasitraukė į Vakarus, apsigyveno Kanadoje. Šeimos nesukūrė, daug padėjo giminėms Lietuvoje. Mirė 1998 m., palaidotas Toronto lietuvių bendruomenės kapinėse. Feliksas Pikelis (17) gimė 1906 m., su žmona Valerija Griciūte įsikūrė Tvaskučiuose, ūkininkavo. Po karo buvo paskirtas Ylakių apylinkės tarybos pirmininku, nušautas 1947 m., palaidotas Renavo kapinėse. Liudvikas Pikelis (18) gimė 1909 m., vedė Petronėlę Lupeikaitę ir apsigyveno Rytinėje, ūkininkavo tetos Elvyros (11) ūkyje. 1944 m. pabaigoje jis buvo paimtas į sovietų armiją, neužilgo apsuptyje mirė badu. Palaidotas bendrame kape Polocke. Petras Pikelis (19) gimė 1910 m. Butikių kaime (LVIA, f.669, ap.16, b.180, l.182 §135). Atitarnavęs Lietuvos kariuomenėje, pasiliko jos šarvuočių rinktinėje puskarininkiu. 1939 m. vedė Oną Adomaitytę. Tais pačiais metais su rinktine įžygiavo į Lietuvai grąžintą Vilnių, jo vairuojama tanketė rikiuotėje buvo trečia. Vilniuje gimė 2 Petro dukros. 1945 m. persikėlė į Klaipėdą, ten gimė dar 2 dukros. Mirė Petras 1995 m. Klaipėdoje, palaidotas Lėbartų kapinėse. Paskutinė Pranciškaus (9) vaikaitė Ona Pikelytė (20) gimė 1917 m., gyveno su motina Tvaskučiuose pas brolį Feliksą. Motinai mirus, neužilgo ištekėjo už Albino Jonučio ir persikėlė gyventi į Latviją. Mirė 1998 m., palaidota Renavo kapinėse.

Ketvirtoji karta po Pranciškaus (9) – 11 jo provaikaičių. Dvi Edvardo (13) dukros – Silvija (21) ir Aldona (23) gyvena Čikagoje, Milda (22) mirė 2000 m. Felikso (17) duktė Danutė (24) – gydytoja, gyveno Vilniuje, mirė 2007 m., sūnus Alfredas (25) – laivų mechanikas, gyvena Klaipėdoje. Liudviko (18) sūnus Edvardas (26) – inžinierius, gyvena Vilniuje, duktė Rūta (27) – ekonomistė, gyvena Klaipėdoje. Petro (19) dukra Irena (28) dirbo slaugytoja, Vida (30) ir Danguolė (31) – ekonomistės, gyvena Klaipėdoje, Žibutė (29) – taip pat ekonomistė, gyvena Vilniuje (LBKS archyvas, Žibutės Bučiūnienės legitimacijos byla nr.170).

Vyresnioji Pikelių giminės karta pasižymėjo sąžiningumu, rimtu ir atsakingu požiūriu į darbą, šeimą, atliekamas pareigas, mokslo siekimu. Tą patį jie skiepijo ir savo vaikams bei vaikaičiams.

Pikelių giminės archyvinių dokumentų suradimo ir tolimesnės genealoginės schemos sudarymo iniciatorius buvo Pranciškaus (9) vaikaitis Petras Pikelis (19). 1995 m. jis parengė prisiminimų knygelę, kuri daug padėjo atkuriant duomenis apie vėlesnių kartų giminės palikuonis. Šiuo metu Pikelių giminės archyvą tvarko jo dukros ir vaikaičiai.

Žibutė Bučiūnienė

PIOTROVSKIAI

Herbas Naktikovas (Slepovron)

Apie Piotrovskių giminės šaknis liudija dokumentų kopijos, gautos iš LVIA (f.391, b.292, ap.10, l.25-27, 27v, 28); (f.604, b.13, ap.49, l.51); (f.604, b.21,

ap.37,l.91); (f.604, b.93, ap.37, l.390v-391); (f.604, b.90, l.664v-665); (f.1236, b.54, ap.26, l.153), o taip pat originalūs dokumentai ir jų kopijos, išsaugoti Piotrovskių giminės palikuonių šeimoje. Giminės herbas – Naktikovas (Slepovron). Seniausiai paminėtas – Andrius Piotrovskis, savininkas Juliopolio dvaro, kurį po mirties su visais dvarui priklausančiais kaimais ir valstiečiais paliko savo sūnui Jonui pagal 1739 m. lapkričio 13 d. surašytą ir patvirtintą testamentą .

1776 m. liepos 17 d. Juliopolio dvarą Jonas padovanojo savo sūnums Mykolui ir Dominykui, kurie 1790 m. balandžio 3 d. pagal pirkimo-pardavimo sutartį pardavė bajorui Miklaševičiui. Dominykas įsigijo naują dvarą, kuriam priklausė visa eilė kaimų su juose gyvenančiais valstiečiais, tai – Veverčiai, Žilučiškiai, Atkočiškiai, Piliakalniai, Smulčiškiai. 1808 m. gegužės 26 d. mirus Dominykui Piotrovskiui, pagal kunigaikščio Radvilos nurodymą patikėtinis Zaleskis 1809 m. balandžio 20 d. paruošė dvaro perdavimo aktą ir gegužės 7 d. buvo įvykdytas dvaro perdavimas mažamečiams Mykolo sūnums Vincui ir Jonui.

Vincentas Piotrovskis gimė Vilniuje ir buvo pakrikštytas 1791 m. balandžio 10 d. Šv. Apaštalų Petro ir Povilo bažnyčioje. 1834 m. Vincentą bajorai išrinko vykdyti taikos teisėjo pareigas Ukmergėje. Tuo metu jis gyveno Švenčionių valsčiaus Izabelinos dvare. Buvo susituokęs su Julija Skaržinska. Serenčėnų dvare jiems gimė sūnus Julijonas, kuris 1827 m. rugpjūčio 7 d. Kamajų Rkb buvo pakrikštytas.

1858 m. Vincentas jau buvo našlys. Mirė 1875 m. vasario 5 d. Linkiškės palivarke, turėdamas 87 metus, palaidotas Kaltanėnų miestelio kapinėse. Yra du bajorystės patvirtinimai-liudijimai: 1835-07-04 Ukmergės ir 1836-02-09 Švenčionių bajorų lyderių sudarytuose sąrašuose.

Vincento sūnus Julijanas Piotrovskis, būdamas 33 metų, 1861 m. vasario 26 d. Stara Žosna dvaro koplyčioje susituokė su 21 metų amžiaus Staro Žosnos parapijos parapijiete bajoraite Marija Mackevičiūte. Jos tėvai buvo bajorai Ignotas ir Pelagėja (Petkevičiūtė) Mackevičiai, kurie tuo metu gyveno Volkolatos Stara Žosnos dvare. Ši vietovė, šiuo metu esanti Baltarusijoje, lenkmečiu buvo prijungta prie Vilniaus krašto, Vilnijos pavieto. Šiuo metu dvaro statiniai sugriuvę. Julijonas Piotrovskis ėjo Vilniaus gubernijos sekretoriaus pareigas, buvo tituliarinis patarėjas ir tuo pat metu bajorų deputatų susi-

Estelė Julija Piotrauskaitė 1893 m.

rinkimo kanceliarijos vadovas.

Pagal išlikusius Kaltanėnų Rkb gimimo ir krikšto dokumentus, kurie saugomi LVIA, galima daryti išvadą, kad Julijono ir Marijos Piotrovskių šeima nuo 1868 m. gyveno Kaltanėnų dvare. Kam priklausė tuo metu dvaras, rašytinių duomenų nerasta. Kaltanėnų dvarą pagal enciklopedinį žinyną „Lietuvos dvarai" (sudarytoja Ingrida Semaškaitė), XIX a. pradžioje valdė grafai Lopacinskiai, kurie aktyviai dalyvavo 1831 m. sukilime ir, caro valdžiai numalšinus sukilimą, dvaras iš jų buvo atimtas.

O pagal Kaltanėnų Rkb įrašą tame dvare 1868 m. gegužės 13 d. gimė ir birželio 16 d. buvo pakrikštyta Julijono ir Marijos (mergautinė – Mackevič) Piotrovskių duktė Marija Joana. Krikštynose dalyvavo grafas Vladislovas Lopacinskis . Tame pačiame dvare 1871 m. liepos 13 d. gimė ir rugsėjo 19 d. buvo pakrikštyta Estelė Julija. Ji yra vienintelė žinoma tiesioginė Piotrovskių giminės pratęsėja. Anksti mirus tėvams, liko našlaitė ir išvyko gyventi į Vilnių pas tetą, kur 1898 m. ištekėjo už savo pirmojo vyro Jurgio Šidlausko. Jie susilaukė 2 vaikų – Marijos ir Česlovo. Mirus vyrui, 1906 m. birželio 22 d. ištekėjo antrą kartą – už 60-mečio našlio bajoro Rudolfo Aleksandro von Vendto.

Rudolfas von Vendt buvo kilęs iš Biržų apskrityje XVIII a. pabaigoje apsigyvenusių kilmingų vokiečių šeimos (tėvas – Michaelis Eduardas von Vendt, motina – Henriete von Reuss). Abu tėvai buvo Vokietijos kilmingų bajorų sąrašuose. Senelio motina – vienos

Rudolfas Aleksandras Vendtas. 1908 m.

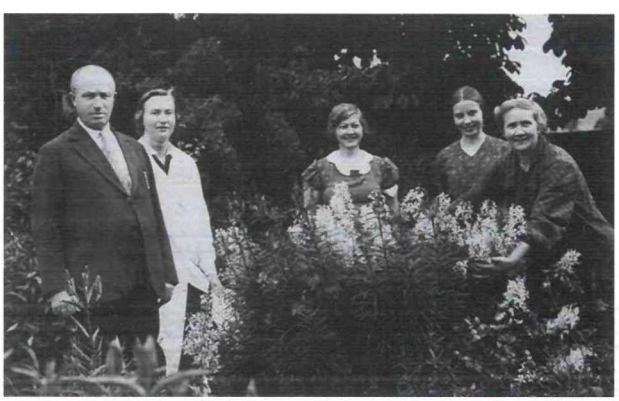

Provizorius J. Girdenis, Aurelija Vendtaitė, A. Pšemeneckienė, Sofija Vendtaitė, Estelė Vendtienė. Vendtų sodas, 1939 m.

Aurelija Vendtaitė, Marija Šidlauskaitė, Sofija Vendtaitė Birštone, Vytauto kalne. 1936 m.

iš šešių šakų grafų von Reuss, gyvenusių Tiuringijoje nuo XIII a., palikuonė. Surasti dokumentai liudija apie jo gimimą ir krikštą, įgytą universitetinį išsilavinimą, farmacininko provizoriaus specialybę, vedybas, Prienų miesto vaistinės įsigijimą ir jo mirtį. Prienų vaistinės savininkai Vendtai turėjo 2 dukras – Aureliją ir Sofiją, kurios 1914 m. spalio 29 d. mirus tėvui, liko našlaitės. R. A. Vendtas palaidotas dabar jau neegzistuojančiose evangelikų liuteronų kapinėse Prienuose. Po jo mirties, antrą kartą likusi našle, Estelė Vendtienė samdė provizorių, kuris turėjo rūpintis vaistinės reikalais. Likusioms be tėvo Aurelijai ir Sofijai buvo paskirta globa.

Aurelija 1929 m. baigė Prienų „Žiburio“ gimnaziją, o 1933 m. Vytauto Didžiojo universiteto medicinos skyrių. Netrukus pradėjo dirbti pagal palikimą gautoje Prienų vaistinėje. 1939 m. ištekėjo už farmacininko Prano Dakinevičiaus, kuris po vedybų dirbo kartu su žmona. Prasidėjus sovietinei okupacijai, į nacionalizuotinų Prienų gyvenamųjų namų sąrašą pateko ir namas su vaistine Vytauto g. 10 „Vendtienė E. ir įpėdiniai“. Karo metu, traukiantis vokiečiams, rusai subombardavo Prienų tiltą per Nemuną. Tada nukentėjo ir jų gyvenamasis namas su vaistine. Po karo Dakinevičių šeima persikėlė į Birštoną, dirbo kurorto vaistinėje iki išėjimo į pensiją.

Dakinevičiai užaugino 3 dukras – Aliciją, Mariją ir Kristiną. Vyriausioji Alicija baigė Prienų vid. mokyklą, Kauno politechnikos institutą, ilgus metus iki išėjimo į pensiją dirbo Kauno “Miestprojekte”. Su vyru Algimantu (bajorų Burbų giminės palikuonis) užaugino dukrą Margaritą, kuri baigė Kauno 12-ąją vid. mokyklą, Kauno medicinos institutą, apgynė daktaro disertaciją ir darbuojasi LSMU. Ištekėjo už inžinieriaus Audriaus Sriubo, užaugino dukrą Giedrę, kuri, baigusi KTU gimnaziją, mokėsi ISM, o po studijų ištekėjo už Beno Zubavičiaus. Abu su vyru tęsia studijas VU ir VDU.

Antroji Aurelijos duktė Marija baigė Birštono vid. mokyklą ir Kauno medicinos mokyklą (akušerija), ilgą laiką dirbo Kauno Klinikinėje ir Kauno Infekcinėje ligoninėse. Su vyru Vytautu Diminsku užaugino sūnų Vytį, kuris baigė Kauno politechnikos institutą (inžinierius elektrikas), yra vedęs ir turi dukrą Gretą, LSMU studentę.

Trečioji Aurelijos dukra Kristina baigė Kauno 12-ąją vid. mokyklą ir Kauno dailės technikumą, studijavo Kauno veterinarijos akademijoje. Ištekėjo už klasės draugo Algio Vaišnoros, užaugino sūnų Ugnių, kuris mokėsi Lietuvos ir Švedijos karo akademijose, o jas baigęs pradėjo karininko karjerą. Ugnius vedęs, turi 2 mažamečius vaikus – Konradą ir Klaudiją, gyvena Klaipėdoje. Kristina, išvažiavusi į Vokietiją, ištekėjo antrą kartą už Vokietijos piliečio Vilhelmo Friedl ir šiuo metu gyvena Vokietijoje, Heseno žemėje.

Rudolfo ir Estelės duktė Sofija 1930 m. baigė Prienų “Žiburio” gimnaziją, studijavo ir baigė Dotnuvos žemės ūkio akademiją. 1936 m. liepos 16 d. ištekėjo už Juozo Brazaičio, kuris Austrijoje, Vienos universitete studijavo veterinariją, tarnavo Lietuvos kariuomenėje savanoriu. Už drąsą buvo apdovanotas Vyčio kryžiumi. Baigęs mokslus, Lietuvoje dirbo veterinarijos gydytoju, vėliau – Lietuvos veterinarijos akademijoje prorektoriumi, dekanu, katedros vedėju. Užaugino 2 dukras – Skalvę Liuciją ir Sniegę.

Skalvė Liucija baigė Kauno 12-ąją vid. mokyklą ir Kauno politechnikos institutą (inžinierė). Su vyru Juozu Grigučiu užaugino sūnus Skirmantą ir Visvaldą. Skirmantas baigė Vilniaus S. Nėries vid. mokyklą ir Vilniaus universitetą (fizikas). Su pirmąja žmona Virginija užaugino sūnų Marių ir dukrą Miglę. Su antrąja žmona Janina augina Medą ir Mėją. Visvaldas mokėsi Kauno politechnikos institute, dirba įvairiose verslo srityse. Su žmona Vilija užaugino sūnų Vytenį.

Antroji dukra Sniegė baigė Kauno 12-ąją vid. mokyklą ir Kauno medicinos institutą, yra gydytoja pediatrė. Iki išėjimo į pensiją dirbo Kauno infekcinės ligoninės vaikų reanimacijos skyriaus vedėja. Su vyru Stepu susilaukė sūnaus Romualdo ir dukros Dianos. Romualdas studijavo Kauno politechnikos institute, kurį baigęs įgijo inžinieriaus automatiko specialybę. Vedė studijų draugę Dainą Miliukštytę, su kuria susilaukė ir užaugino dukras Dovilę, Deimantę ir sūnų Deividą. Deividas nuėjo močiutės ir tetos Dianos pėdomis – tapo gydytoju, Dovilė baigė KTU ekonomikos studijas ir sėkmingai darbuojasi pasirinktoje srityje, Deimantė mokosi gimnazijoje.

Sniegės ir Stepo dukra Diana baigė Kauno J. Jablonskio vid. mokyklą ir Kauno medicinos akademiją, yra gydytoja pediatrė ir sėkmingai darbuojasi Kauno klinikinėje ligoninėje, padėdama sveikti mažiesiems pacientams.

2013 m. bajorystės pripažinimo aktai įteikti šiems Piotrovskių giminės palikuoniams: Alicijai Dakinevičiūtei-Burbienei, Margaritai Burbaitei-Sriubienei, Giedrei Sriubaitei-Zubavičienei, Marijai Dakinevičiūtei-Diminskienei, Vyčiui Diminskui, Skalvei Liucijai Brazaitytei-Grigutienei, Skirmantui Grigučiui, Visvaldui Grigučiui, Sniegei Brazaitytei-Dragatienei, Dianai Dragataitei, Romualdui Dragatai, Deividui Dragatai, Dovilei Dragataitei.

Alicija Burbienė

PIOTROVSKIŲ GIMINĖS GENEALOGINIS MEDIS

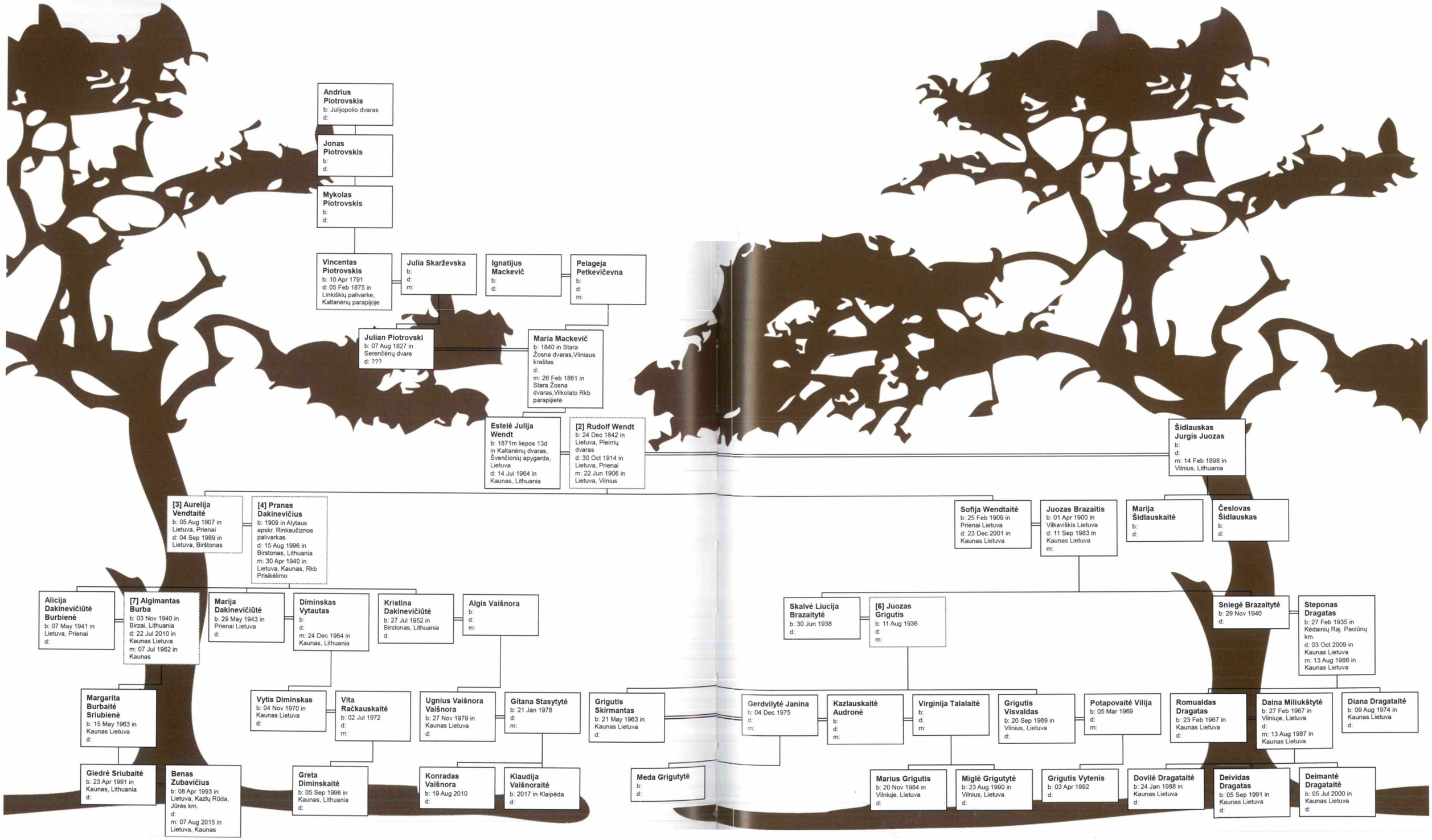

PLESKAČIAUSKAI (PLESKAČEVSKIAI)

Herbas Naktikovas (Slepowron)

Giminės genealogijoje yra Pleskačiauskų (Pleskačevskių) ir Prušynskių (h.*Lubič*) giminių ištakos. Bajorystė atkurta pagal vyriškos linijos genealogiją – Pleskačiauskus. Bajorų Pleskačiauskų (Pleskačevskių) giminė labai seniai žinoma Lenkijoje ir Lietuvoje. *Slepowron* herbas minimas teismo įraše. (S.Gorzynski. Herby szlachty Polskiej.Warszawa, 1990. P.147-148).

1800-09-13 bajorystės pripažinimo komisija, vadovaujama Liudviko Tiškevičiaus, savo išvadoje rašo: „Pleskačevskių bajoriška giminė žinoma nuo seniai. Jonas Stakevičius Pleskačiauskas-Pleskačevskis (1) iš Mscislavo vaivadijos persikėlė į Ašmenos apskritį ir 1717 m. vasario 10 d. įsigijo Romaškoviščiuose dvarą, kuris 1776 m. spalio 14 d. aktuotas". Jonas Pleskačiauskas turėjo 2 sūnus: Aleksandrą (2) ir Florijoną (3). Aleksandras turėjo 3 sūnus: Antaną (4), Pranciškų (5), Kazimierą (6). Florijonas turėjo 2 sūnus: Simoną (7) ir Antaną (8).Simonas turėjo 3 sūnus: Antaną (9), Karolį (10), Juozą (11). Karolis turėjo 3 sūnus: Antaną (12), Kazimierą (13), Pranciškų (14). Kazimiero sūnus Andrius (15) turėjo 3 sūnus: Ignacijų (16) (g.1748), Danielių (17) (g.1745), Konradą (18) (g.1748). Danielius turėjo 2 sūnus: Joną Antaną (19) ir Jurgį (20). Konradas turėjo sūnus: Gabrielių (21) ir Gžėgožą {22) Bajorystės pripažinimo komisija pripažino Pleskačiauskų (Pleskačevskių) bajorišką kilmę Vilniaus gubernijoje. (LVIA, f. 391, ap.7, 1804, 1829, 1836 m., b. 4095, l. 100, 100v, 101, 101v).

Pakartotinai bajorystė patvirtinta 1804-01-03, paskelbiant kaip seną Lenkijos bajorų šeimą ir įrašomą į Lietuviškos gubernijos bajorų knygos pirmąją klasę. (LVIA, f.391, ap.7, 1800, 1829, 1835 m., b. 4095, l. 53, 53v, 54).

Jurgio Pleskačiausko sūnus Vincentas Andrius (23) 1808 m. vedė Dominiką Majevską (1780–1885-01-02) ir susilaukė dukros Uršulės (24) (1811-10-22 - ?) ir sūnų Liudviko (25) (1813-10-04 - ?), Kazimiero Vincento (26) (1818-03-20 - ?) ir Pranciškaus Dominyko

Ričardas Pleskačiauskas-Pleskaitis. Vilnius, 1931 m. spalio 11 d.

(27) (1825-11-20–1881-05-20). Pranciškus Dominykas 1849-02-01 Vilniuje, Lukiškių bažnyčioje susituokė su Michalina Juškevič. Susilaukė 7 dukterų: Viktorijos Klaros (29) (g.1851-06-21), Anelės (30) (g.1854-07-28), Elenos Marijos (31) (g.1855-09-25), Dominykos (33) (g.1862-08-03), Aleksandros Stefanijos (34) (g.1862-10-01), Anelės (36) (g.1869-11-02), Juzefos (37) (g.1872-02-28) ir 3 sūnų: Vincento (28) (g.1850-01-02), kuris 1875-09-10 vedė Stefaniją Jancevič, Antono (32) (1857-1896-06-29), kuris 1888-01-31, būdamas atsargos karininku, vedė Marijoną Dzingalevską, Kazimiero (38) (1865-10-26 – 1915), kuris 1893-05-02 Vilniuje, šv. Jokūbo bažnyčioje susituokė su Viktorija Prušynska (58). Jie susilaukė 3 dukrų: Julijos (39) (1894-02-02 – 1896-06-19), Veronikos (42) (1902-04-06-1902-04-20), Stanislavos (45) (1909-04-03 – 1951-08-10) ir sūnų: Vladislovo (40) (palikusio žmoną Anną ir dukrą Zofiją), Ričardo (44) (1905-10-31–1982-12-09), 1932-09-02 Vilniuje, Jėzaus Širdies bažnyčioje susituokusio su Viktorija Jovaraite (1906-12-21–1999-06-03). Jiems 1935-07-08 gimė sūnus Jurgis Pleskačiauskas (45).

Jurgis Pleskačiauskas 1966-04-23 vedė Gražiną Krikščionaitytę (46) (g.1940-07-23). Susilaukė dukrų Ritos (g.1967-03-15) ir Rasos (g.1973-01-04). Dukra Rita ištekėjo už Giedriaus Stramkausko ir turi sūnus Saulių (g.1986-12-04) ir Liną (g.2004-07-14). Dukra Rasa ištekėjo už Rimanto Draučiūno, susilaukė dukros

Stanislavos Pleskačiauskaitės (nuotaka) vestuvės. Antroje eilėje kairėje – Viktorija Jovaraitė-Pleskačiauskienė ir Ričardas Pleskačiauskas. Vilnius, 1931 m.

Gražina ir Jurgis Pleskačiauskai 2015 m.

Monikos (g.1992-08-28), išsiskyrė ir ištekėjo už Andriaus Pivoriūno. Jiems gimė sūnus Ignas. Saulius Stramkauskas vedė Sigitą Abelite ir 2017-06-24 susilaukė sūnaus Dovydo.

Ričardas Pleskačiauskas-Pleskaitis (44){1905-1982) mokėsi Vilniaus Vytauto Didžiojo gimnazijoje. Po to įstojo į Vilniaus Lietuvių Švietimo draugijos „Rytas" mokytojų seminariją, tačiau, kai buvo 5 kurse, 1927-10-05 lenkų valdžia seminariją uždarė. Po to įstojo į Bukiškių žemės ūkio mokyklos sodininkystės-daržininkystės skyrių ir 1931 m. ją baigė. 1931-1939 m.dirbo Lietuvos ūkio draugijos instruktoriumi, 1939-1943 m. – Socialinio draudimo įstaigoje Vilniuje, o nuo 1944 m. iki išėjimo į pensiją – Sveikatos apsaugos ministerijoje vyriausiuoju buhalteriu. Palaidotas Vilniaus Karveliškių kapinėse.

Viktorija Pleskačiauskienė-Pleskaitienė (44) (1906-1999).buvo profesionali aukščiausios klasės moteriškų drabužių siuvėja, turėjo privačią siuvyklą.

Jurgis Pleskačiauskas (45) 1954 m. baigė Vilniaus 7 vid. mokyklą. Atitarnavęs sovietinėje armijoje, 1957 m. įstojo į VU medicinos fakultetą ir jį 1964 m. baigė.

Gražinos ir Jurgio Pleskačiauskų šeimyna. Pirmoje eilėje iš kairės: Gražina Pleskačiauskienė, Linas Stramkauskas (dukros Ritos Pleskačiauskaitės - Stramkauskienės sūnus), Ignas Pivoriūnas (dukros Rasos Pleskačiauskaitės – Draučiūnienės – Pivoriūnienės sūnus), Jurgis Pleskačiauskas. Antroje eileje: Giedrius Stramkauskas (Ritos vyras), Rita Pleskačiauskaitė – Stramkauskienė, Saulius Stramkauskas (Ritos sūnus), Rasa Pleskačiauskaitė – Draučiūnienė -Pivoriūnienė, Monika Draučiūnaitė (Rasos dukra), Andrius Pivoriūnas (Rasos vyras).

Baigęs universitetą buvo paliktas asistentu, vėliau – vyr. dėstytoju Teismo medicinos katedroje, o 1988-2000 m. vadovavo teismo medicinos kursui.1968-1971 m. mokėsi teismo medicinos aspirantūroje, 1976 m. apgynė medicinos mokslų daktaro disertaciją vyrų nevaisingumo tema. 1991 m. suteiktas docento vardas. VU dirbo iki išėjimo į pensiją. Be to, antraeilėse pareigose dirbo aukščiausios kategorijos teismo medicinos ekspertu, nuo 1968 m. konsultavo bevaikių šeimų vyrus I-oje Moterų konsultacijoje iki jos uždarymo, dirbo andrologu Šeimos planavimo centre prie Vilniaus Raudonojo kryžiaus ligoninės ir privačiame vyrų nevaisingumo tyrimo ir gydymo kabinete.

Žmona Gražina Pleskačiauskienė (44) 1968 m. baigė VU medicinos fakultetą, dirbo gydytoja neurologe Vilniaus m. gydymo įstaigose. Dukra. Rita Pleskačiauskaitė-Stramkauskienė baigė Vilniaus prekybos mokyklą, įgydama prekių žinovės specialybę, ir Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Sociologijos fakultetą. Dirba Krašto apsaugos tarnyboje. Dukra Rasa Pleskačiauskaitė-Draučiūnienė-Pivoriūnienė baigė Vilniaus medicinos mokyklą, įgydama dantų techniko specialybę, studijavo M. Romerio universiteto teisės fakultete, įgijo teisės bakalauro laipsnį. Dirba Lietuvos Krašto apsaugos tarnyboje, kapitonė.

Saulius Stramkauskas mokėsi Vilniaus Žvėryno gimnazijoje, studijavo Danijos universitete. Grįžo į Lietuvą, dirba Draudimo koncerne.

Monika Draučiūnaitė mokėsi Vilniaus Žvėryno gimnazijoje ir Dvariono muzikos mokykloje, studijavo VU Medicinos fakultete, įgydama gydytojo magistro laipsnį. Studijas tęsia rezidentūroje.

Ignas Pivoriūnas (g.2003-05-12) ir Linas Stramkauskas (g.2004-07-14) – Vilniaus Žvėryno gimnazijos mokiniai.

Jurgis Pleskačiauskas

PLESKAČIAUSKIŲ (PLESKAČEVSKIŲ) GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

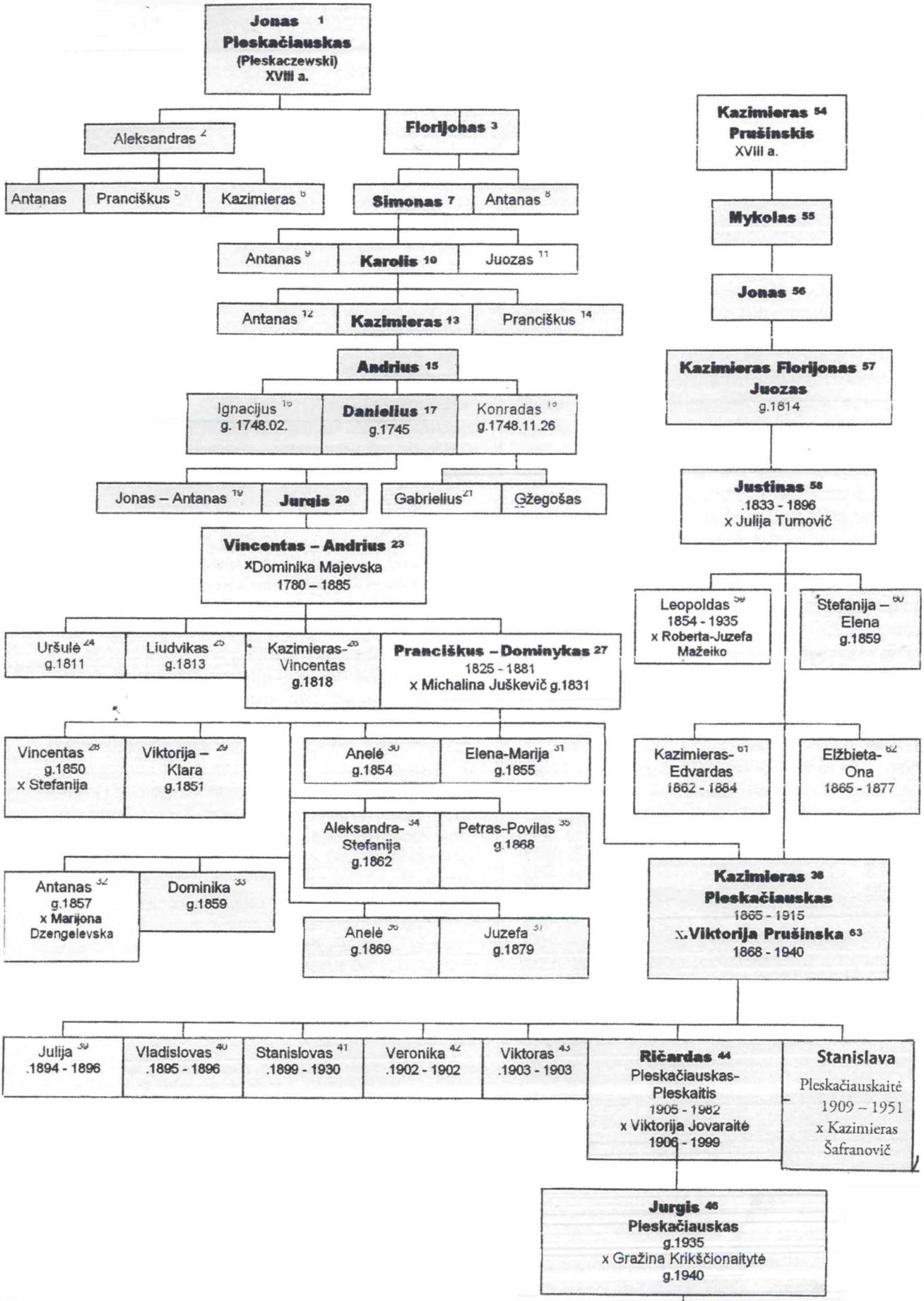

POGIRSKIAI

Herbas Pobog

2009-09-19 Viktoras Bandaravičius ir jo dukra Aistė Bandaravičiūtė-Grybauskienė Kauno Šv. Mykolo Archangelo bažnyčioje iškilmingai davė Bajorišką priesaiką.

Apie bajorų Pogirskių šeimos narių gimimą, santuoką, mirtį LVIA nuo XIX a. pr. iki XX a. pr. surasta kelios dešimtys įrašų. Jie užfiksuoti visų Kauno dekanato Rkb (Kaunas, Rumšiškės, Karmėlava, Lapės, Jonava, Skaruliai, Kulva, Žeimiai, Apytalaukis, Šventybrastis, Kėdainiai, Vandžiogala, Labūnava, Babtai, Maniškiai) ir Krakių dekanato Rkb (Baisogala, Vadaktai, Vosiliškis, Grinkiškis, Dotnuva, Panevėžiukas, Pociūnėliai, Palonai, Pašušvys, Paberžė, Surviliškis, Krakės, Krekenava, Šaukotas, Josvainiai). Visuose metrikų įrašuose nurodyta, kad Pogirskiai buvo bajorai. Peržiūrėjus fondus „Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimas“, „Kauno gubernijos bajorų deputatų susirinkimas“, „Vilniaus centrinė revizinė komisija“, surasti Pogirskių giminės bajorystės patvirtinimo dokumentai, rašyti lenkų, rusų, lietuvių kalbomis, pažymėta, jog giminei suteiktas herbas *Pobog* (LVIA, f.391, ap.8, b.1565; „Rodzina herbarz Polski“, t.XIV, p.160-161).

Viktoras Bandaravičius (g.1946-08-20 Jonavos r.) 1966 m. baigė Kauno technologijos technikumą, įgydamas medžio apdirbimo pramonės įmonių įrenginių techniko-mechaniko kvalifikaciją. Iki studijų ir vėliau (1962-1973 m.) šoko pramoginius šokius respublikiniuose ir tarptautiniuose konkursuose. 1966-1968 m. dirbo Kauno baldų kombinate meistru. 1968-1973 m. studijavo Kauno politechnikos institute, įgijo inžinieriaus-statybininko kvalifikaciją. 1972-07-15 vedė Valeriją Čikotaitę, santuokoje gimė dukra Aistė. Nuo 1974 m. porą dešimtmečių dirbo Alaus darykloje „Ragutis“ vedančiuoju inžinieriumi. 1990 m. išsituokė. 1994 m. pradėjo privatų verslą. Dabar ūkininkauja susigrąžintoje tėvų žemėje. BPA rejestro nr.3212.

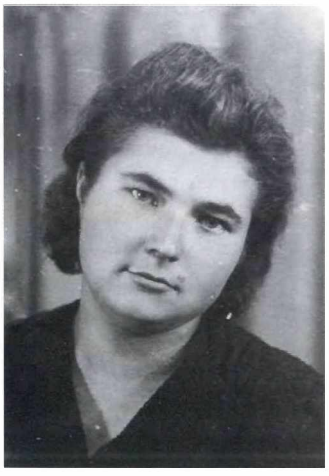

Regina Pogirskaitė-Bandaravičienė 1942 m.

Aistė Bandaravičiūtė-Grybauskienė (g.1974-01-01 Kaune) 1992 m. baigė Kauno 40-ąją vid. mokyklą (dab. „Versmės“) o 1996 m. – Vadybos ir teisės institutą. 1994-06-25 ištekėjo už Andriaus Grybausko, 1997-09-24 gimė sūnus Domas. Nuo 1997 m. dirbo V. Bandaravičiaus firmoje „Banvika“ vyr. finansininke. 2003 m. baigė studijas Aukštesniojoje tarptautinėje vadybos kolegijoje. 2004 m. įstojo į Vytauto Didžiojo universitetą, kuriame 2007 m. įgijo Psichologijos bakalauro specialybę. 2004-07-10 išsituokė. 2007-2009 m. tęsė studijas Vytauto Didžiojo universitete, įgydama Organizacinės psichologijos magistro laipsnį. Baigiamojo darbo tema – "Darbuotojų vertybinių orientacijų, darbo komandoje ir įsipareigojimo organizacijai sąsajos“. Nuo 2009 m. vykdė labdaringą veiklą su paramos organizacijomis. 2012-2017 m. vadovavo asociacijai "Kauno senamiesčio draugija" ir vystė Kauno senamiesčio kultūrinio gyvenimo gaivinimo projektus. Už nuopelnus Kaunui buvo išrinkta „Metų kauniete 2015". Nuo 2014 m. – LBKS vado pavaduotoja. 2014 m. įkūrė VšĮ „Republica Kaunensis", kurioje su profesionalų komanda dirba Kauno kultūrinio vystymo labui. BPA rejestro nr.3213.

Bajorystė įrodyta per Reginą Pogirskaitę-Bandaravičienę (1923-06-19–1992-01-13). Bajorų palikuonė gimė Andriuškonių k., Lapių valsčiuje, Kauno apskr. 1944 m. ištekėjo už Jono Bandaravičiaus (1908-10-19–1970-02-27). Šeimoje gimė 3 sūnūs: Stanislovas (1945-04-02), Viktoras (1946-08-20), Jonas (1954-04-12). Regina palaidota Andriuškonių kapinėse, kur ilsisi ir kiti Pogirskių giminės bajorai: Jeronimas Pogirskas (1894-03-28–1975-11-30, Adomas Pogirskas (1835-10-10– ?), Juozas Pogirskas (apie1804–1936-01-07).

Aistė Grybauskienė, Domas Grybauskas, Viktoras Bandaravičius su tik ką įteiktais Bajorystės pripažinimo aktais. Kaunas, 2009 m. rugsėjo 19 d.

POGIRSKIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

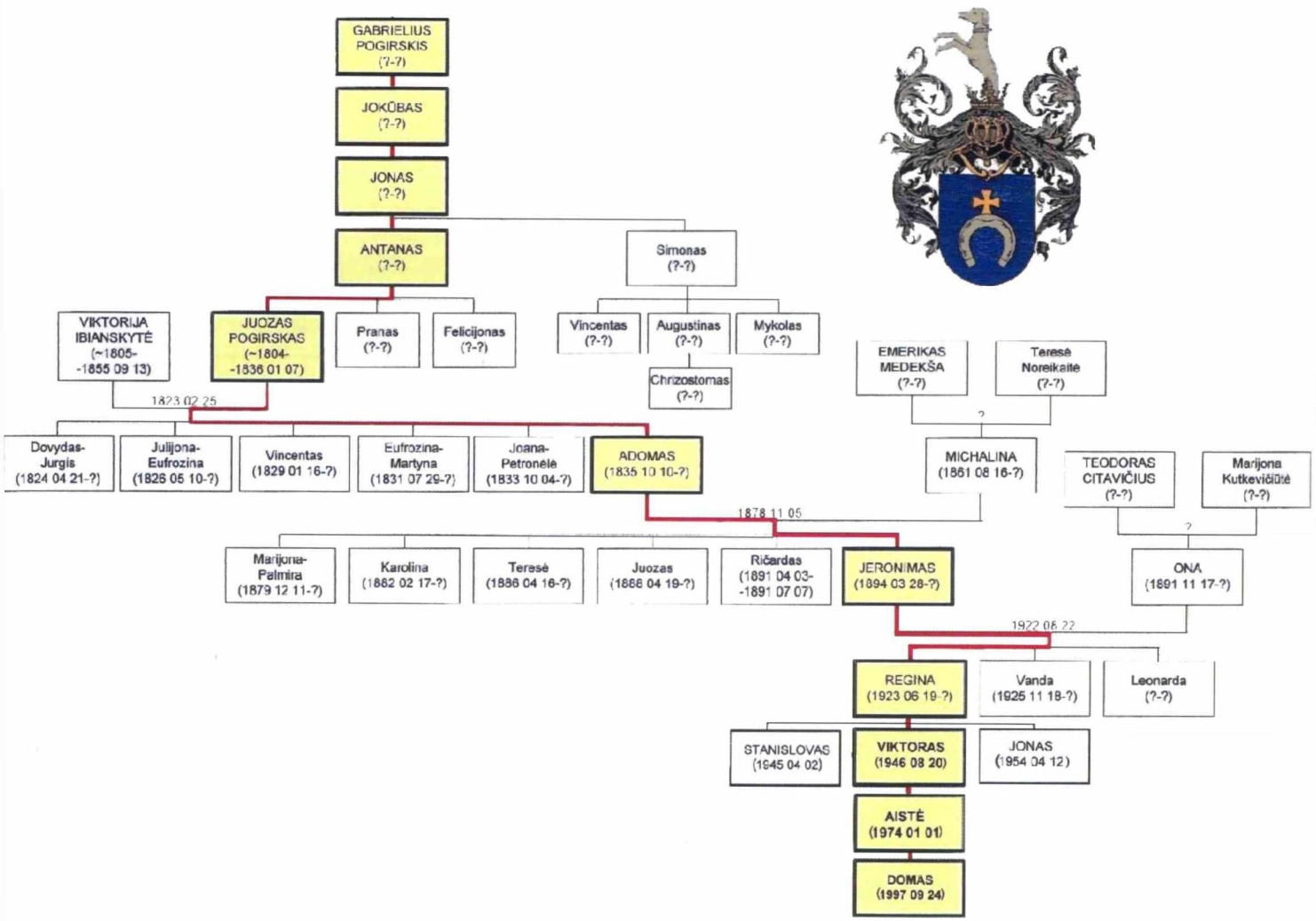

Antano, Jono, Jokūbo ir pirmojo giminės bajoro Gabrieliaus gimimo ir mirties datos nežinomos, tačiau žinoma, kad jie buvo legitimuoti ir 1861 m. įrašyti į Kauno gubernijos bajorų knygą.

Viktoras Bandaravičius, Aistė Grybauskienė

PRIBUŠAUSKAI

Herbas Gžymala (Grzymala III)

Pagal išrašą iš Vilniaus gubernijos bajorų knygos (vertimas iš lenkų k., originalas LVIA, f.708, ap.2, b.3, l.268-269) Pribušauskų (Przybyszewskich) giminė yra kilusi iš Pšibyševo (Przybyszewa) krašto, Vakovsko (WSCHOWSKIEJ) žemės, kuri netoli Poznanės. Nuo šios vietovės kilusi ir šeimos pavardė. Kaip nurodoma 1819-12-18 Pribušauskų istorijos ir genealogijos aprašyme, jie ten gyveno jau kelis amžius ir skaičiuoja kelias kartas. Jų herbas „Gžymala“ (Grzymala) su atmaina – be vartų ir riterio (Gžymala III).

Lietuviškos šaknys prasideda XVII a. Vaclovas (Waclaw) Pribušauskas, (Przybyszewskich), kilęs iš tos pačios giminės ir tos pačios vietovės, „apie 1674 metus paliko savo senų protėvių Didžiojoje Lenkijoje Pšibyševo tėvoniją ir išvyko iš Lenkijos Karūnos, patyrė įvairias bajoriško gyvenimo situacijas, dvaro bei karo tarnybą ir apsigyveno Palenkės (Podlaskiem) vaivadijoje, kur vedęs mažosios Jaruvkos (Jarowki) dvaro šeimininkę Domicėlę Ziemnicką (Domicellay Ziemnicka). Tarp kitų palikuonių jie turėjo sūnų Juozapą Vaitiekų (Jozefa Wojciecha), kaip liudija 1687 m. kovo 16 d. krikšto Barglovo (Barglowskiey) parapijos metrika. Tam Juozapui tėvas padaręs ypatingą dovaną, palikdamas teisę atgauti pusę savo tėvonijos Pšibyševe, o kitiems sūnums Mykolui (Michalowi) ir Jonui (Janowi), palikdamas juos motinos globoje, paliko Mažosios Jaruvkos dvarą, leisdamas padalinti po lygiai. Tai sužinome iš paskutinės valios testamento, sudaryto 1698 m. kovo 14 d., kuris buvo įrašytas į Bielsko (Bielskiey zemi) žemės aktus“ (vertimas iš lenkų k., originalas LVIA, f.708, ap. 2, b.3, l.268-269).

Adelė Pribušauskaitė.

Vaclovo sūnus Juozapas Vaitiekus (Jozef Voicieh) Pribušauskas, gimęs 1687 m., vedęs Kotryną Sienską (Katarzyną Sienską), turėjo sūnų Kazimierą, tai patvirtina Jamensko (Jaminskiego) parapijos bažnyčios 1736-02-26 krikšto metrika.

Antanas Pribušauskas.

Sėdi: Leonas ir Kotryna Pribušauskai. Stovi: Irena Pribušauskaitė-Jasinskienė, Vladas ir Antanas Pribušauskai, Sofija Pribušauskaitė.

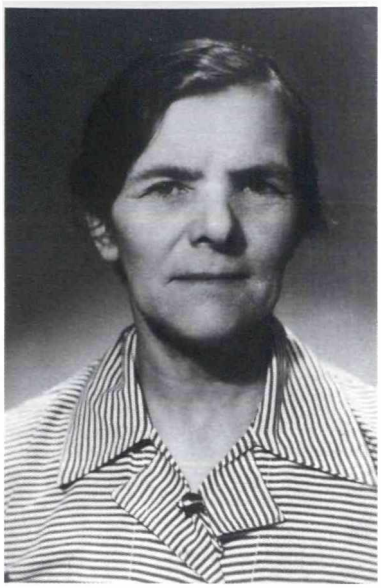

Kazimiera Pribušauskaitė - Kairienė.

Jonas Pšibišauskas - Pribušauskas.

„Trečias išrašas iš testamento, sudaryto 1778 m. gegužės 3 d., nurodyto 1798 m. kovo 5 d., tvirtina, kad Matas Pereščekas, tvarkydamas savo turtą, priminė, kad jo tėvas Mykolas Pereščiakas kartu su Juozapu Vaitiekumi Pribušausku valdė du dvarus: Kaziukovščyznos Ukmergės apskrityje ir Klimontmedzės Josvainių apskrityje, Žemaitijos kunigaikštystėje. Bet paskui pagal sudarytą sutartį Klimontmedzės dvaras liko vienam Pribušauskui, o šio testamento sudarytojui (Matui Pereščiakui) priklausė Kaziukovščyznos dvaras." (vertimas iš rusų k., originalas LVIA, f.391, ap.5, b.536, l.1-1v-11).

„Kazimieras (Kazimier Jozefowicz), Juozo sūnus, atvyko į Lietuvos Didžiąją Kunigaikštystę. Ten valdė įvairių žemių valdas (buvo įvairių žemių laikytoju). Pagaliau, į savo amžiaus pabaigą, kartu su Ona Jackevičiūte (Anna Gieczewska) 1795 m. kovo 5 d. iš Paškevičių (Paszkiewizyw) įsigijo amžina teise Upytės (Panevėžio) paviete Uoginių (Ogince) valdas. Apie tą pirkimo faktą liudija 1795 m. kovo 14 d. informacija, pripažinta Upytės žemės teisme. Ir tą Uoginių (Ogince) dvarą paskyrė paveldėti dviems jaunesniems sūnums – Vincentui ir Matui, o trys vyresnieji sūnūs – Justinas, Antanas, Tomas turėjo gauti išmokėjimą. Apie tai sąžiningiausiai liudija paskutinės valios testamentas, sudarytas 1799 m. sausio 14 d. ir 1799 m. sausio 26 d. įrašytas į Upytės žemės teismo aktus" (vertimas iš lenkų k., originalas LVIA, f.708, ap.2, b.3, l.268-269).

Sėdi: Ona Damaševičiūtė-Pribušauskienė ir Aleksandras Pribušauskas. Stovi: Jonas Pribušauskas, Janina Pribušauskaitė-Dockienė, Genovaitė Pribušauskaitė-Railienė, Eduardas Pribušauskas.

Iš kairės: Stanislova Pribušauskaitė-Palubinskienė, Marijona Linkevičiūtė Pribušauskienė, Genovaitė Pribušauskaitė-Palmilerienė, Liudvikas Pribušauskas.

Iš kairės: Zofija Pribušauskaitė-Serapinienė, Vitalija Serapinaitė, Juozas Serapinas.

Anelė Pribušauskienė, Adolfas Pribušauskas.

1795 m. prijungus Lietuvą prie Rusijos, Lietuvos bajorai ne kartą turėjo įrodinėti, kad jie tikrai yra bajorai. Pribušauskams I klasės bajorų teisės buvo patvirtintos 1819-2-19, 1842-02-10, 1852-08-28, 1866-01-07 ir 1880-06-27. Heraldikos departamentas patvirtino bajorystę 1853-04-03, nr. 3055 (LVIA).

Pagal dokumentus „Justinas Pribušauskas, Kazimiero sūnus, turi 4 sūnus, tai yra (1) Kazimierą, gimusį 1787-10-01, ir turintį 3 sūnus: dvivardį Juozapą Martyną, g. 1819-11-17, Adomą Ipolitą, g. 1830-03-19, Justiną Juozapą, g. 1833-04-01; (2) Joną Aloyzą, g. 1796-06-22 , kuris turėjo 2 sūnus: Juozapą Ipolitą, g. 1832-08-14, Igną, g. 1837-06-13; (3) Juozapą Benediktą, g. 1782-03-26, su sūnumi Vladislovu, g. 1834-07-01; (4) Antaną Igną Kajetoną, g. 1809-08-07, kuris turėjo 3 sūnus: trivardį Benediktą Adomą Stanislovą, g. 1833-11-19, dvivardį Andrių Aleksandrą, g. 1835-12-02, ir Aleksandrą Nikolajų, g. 1837-12-05." (vertimas iš rusų k., originalas LVIA, f.391, ap.5, b.536, l.1-1v/ - 11).

Genealoginė giminės šaka toliau stiebiasi nuo Aleksandro Nikolajaus, kuris turėjo sūnų Antaną. Nuo jo medis labai plačiai išsišakojo, nes turėjo 9 vaikus: Adelę Pribušauskaitę, Kazimierą Pribušauskaitę-Kairienę, Leoną Pribušauską, Aleksandrą Pribušauską, Zofiją Pribušauskaitę, Liudviką Pribušauską, Joną Pribušauską, Adolfą Pribušauską ir Genovaitę Pribušauskaitę. Jų visų pavardė buvo dar atėjusi iš protėvių – Pržibišauskai, Pšibišauskai. Tik vėliau, apie 1950 m. pavardė pasikeitė į Pribušauską. Kartais net vienoje šeimoje jų vaikai turėjo skirtingas pavardes:

Pribušauskų giminės susitikimas. 2017 m.

PRIBUŠAUSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

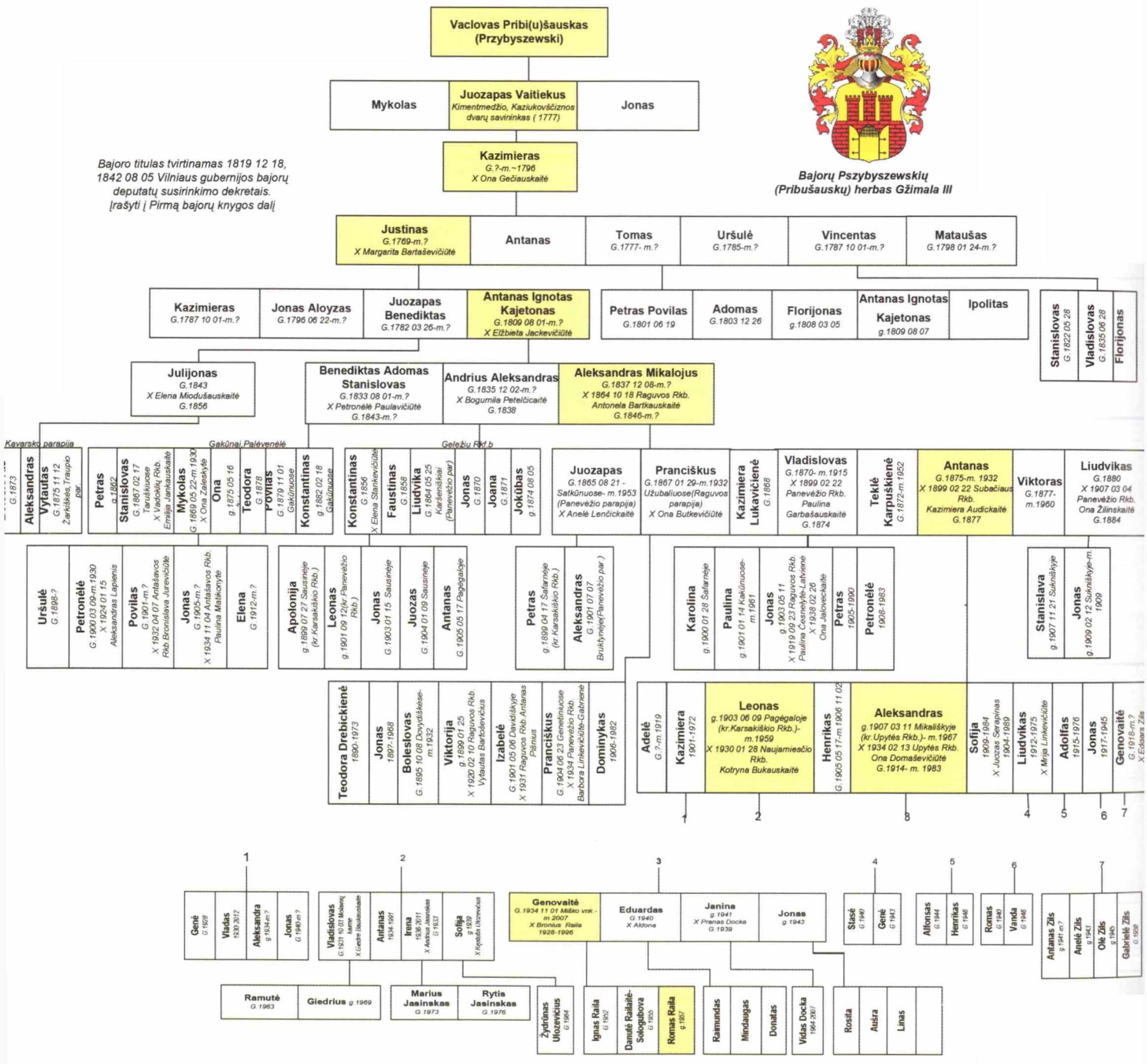

Suderyta pagal LVIA,F.391,Ap.5,B.536, F.708,Ap.2,B.1762, 1984, 1192, Geležių, Karsakiškio,Kavarsko Panevėžio, Pumpėnų, Miežiškių, Traupio,Subačiaus, Palėvenėlės, Raguvos Rkb. metrikų knygų įrašu bei Romo Railos duomenis

S.Gasparavičienė
2013 03 16,Vilnius

Iš kairės: Genovaitė Pribušauskaitė-Railienė, Genovaitė Pribušauskaitė, Edvardas Pribušauskas, Janina Pribušauskaitė-Dockienė.

Pribušauskas, Pšibišauskas.

Mūsų svetainė internete „Pribušauskai iš Przybyszewo“ vienija per 1400 giminaičių. Nuo 1976-ųjų kas dveji metai vyksta plačios giminės (Antano Pribušausko vaikų kartų) susitikimai. Kartais sulaukiama svečių ir iš genealoginio medžio kitų atšakų. Visi turime lašelį to pačio kraujo.

Iki 2018 metų šeši giminės nariai įstojo į LBKS. Tai – Vladas Pribušauskas ir Sofija Pribušauskaitė-Ulozevičienė (Antano sūnaus Leono vaikai), Eduardas Pribušauskas (Antano sūnaus Aleksandro vaikas), Ignas Raila (Antano sūnaus Aleksandro dukters Genovaitės Pribušauskaitės-Railienės vaikas), Aušra Pribušauskaitė (Antano sūnaus Leono Pribušausko duktė) ir jos sūnus Mikas Pribušauskas.

Romas Raila

2017 metų giminės susitikime. Iš kairės: Vladas Pribušauskas, Sofija Pribušauskaitė - Ulozevičienė, Aušra Pribušauskaitė, Eduardas Pribušauskas, Ignas Raila.

RADAVIČIAI

Herbas Rudnica

Radavičiai (lenk. Rodowiczowie) – labai sena, plačiai Lietuvoje ir užsienyje paplitusi, daugiau nei 500 metų gyvuojanti smulkių ir vidutinių Žemaitijos (XVI a. II p. vadintų karališkaisiais arba kitaip Lietuvos didžiajam kunigaikščiui pavaldžiais bajorais) kilmingųjų bajorų giminė, kuri iki pat 1918-11-02 Lietuvos Valstybės Laikinosios Konstitucijos pamatinių dėsnių paskelbimo naudojosi savo luominėmis privilegijomis. Giminės devizas – „Gyvename ir dirbame su meile !“ (lot. „Cum amore vivimus et laboramus !“) . Pagrindinėmis Radavičių paplitimo kryptimis yra dabartinių Raseinių, Šiaulių ir Telšių apskričių teritorijos, iš kurių dalis XVIII-XXI a. pasklido po kitus Lietuvos regionus, Europą, ypač Lenkiją bei Ukrainą, Šiaurės ir Pietų Ameriką, Australiją.

Radavičių pavardė kaip slavizacijos rezultatas susiformavo iš XV a. II p.-XVI a. II p. baltiškos kilmės asmenvardžių Rodis, Radas, Rudaitis, Rodevičius. Seniausias rastas tijūno Rodžio pasirašytas dokumentas buvo surašytas 1491 m. XVI a. viduryje šios giminės protėviai vadinosi Rudaičiais ir Rodevičiais, o Rodovič (Rodowicz) asmenvardžiu esamais duomenimis Jasas (Jonas) Rodevičius vadinosi nuo 1581 m., jo sūnus Jurgis nuo 1579 m. Pasak istorijos mokslų profesoriaus

Kražių bažnyčios gynėjas Boleslovas Radavičius (1863-1929).

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

RADAVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

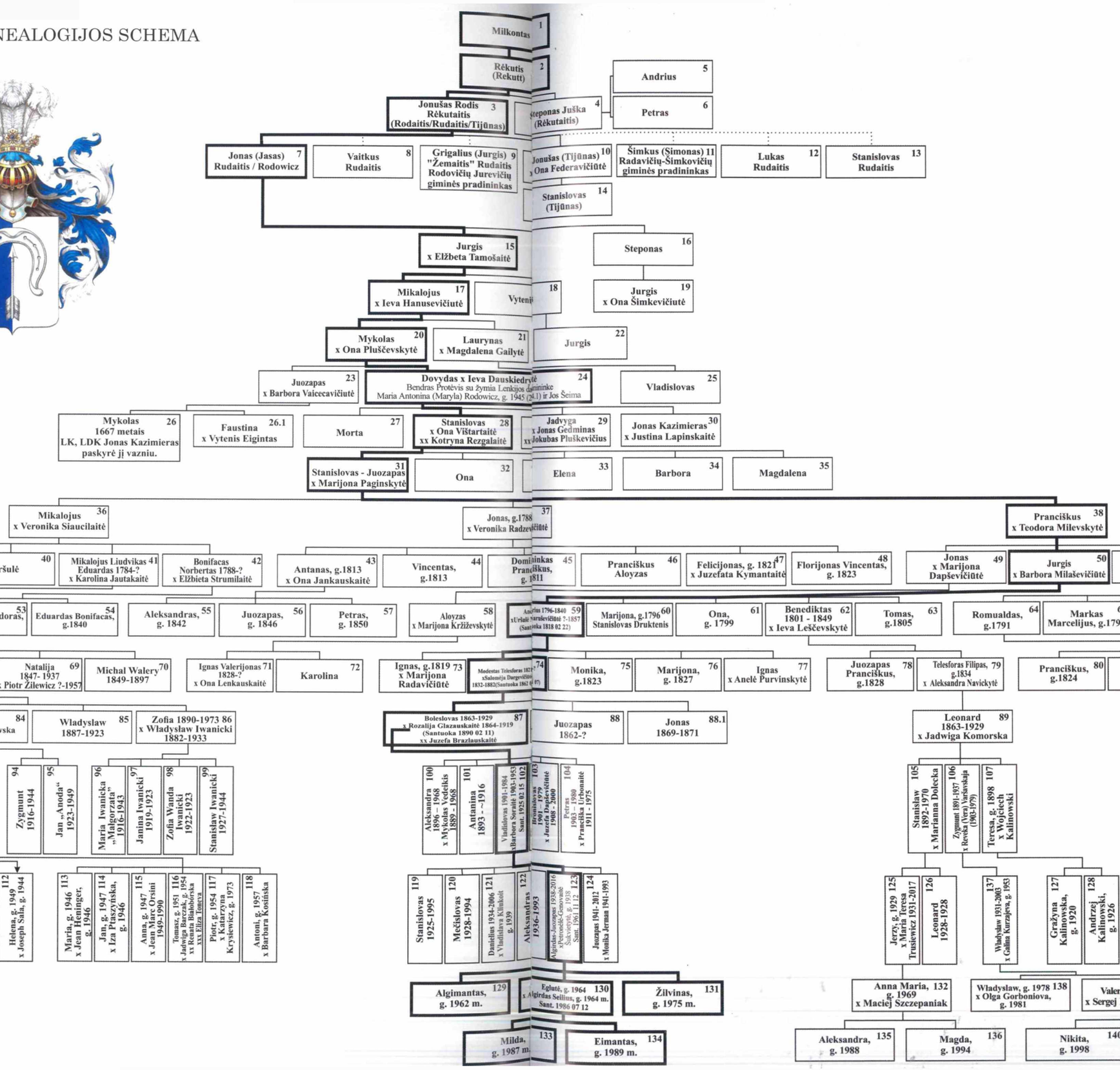

Legendinės roko grupės "Katedra" bosistas Algimantas Radavičius (129).

Petronėlė Genovaitė ir Algirdas Juozapas Radavičiai.

Grzegorz Błaszcyk, ši giminė labai sena. Pradininku nurodomas bajoras Milkontas (1), kuris už tarnybą iš Vytauto Didžiojo gavo Vaiguvos ir Kurtuvėnų dvarus, jo sūnus tijūnas Rėkutis (2) turėjo 2 sūnus – tijūną Jonušą Rodį (Rudaitį) (3) ir Steponą Jušką Rėkutaičius (4). Jonušas Rodis turėjo sūnų Jonušą (10) ir anūką Stanislovą (14). Abu taip pat buvo tijūnais. (LVIA, f.SA, b.14806, l.393-394v; b.14792, l.245-247v; LMABRS, f.32-282; Grzegorz Błaszczyk. Herbarz szlachty żmudzkiej. T.5, l. 57-69). Vyksta šios giminės istorijos dalies tyrimas. Įrodytas giminystės ryšys su garbinga Vilniaus universiteto profesoriaus, poeto Motiejaus Kazimiero Sarbievijaus apdainuota bajorų Rėkučių gimine, kurią kai kurie istorikai kildina iš Manvydų giminės (Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino artimieji?) (Seweryn Uruski. Rodzina. Herbarz szlachty polskiej. Warszawa, 1931. T. XV, p. 189).

Lietuvos Metrikos kariuomenės sąraše 1528 m. minimi Jurgis Radaitis (9), Jasas (Jonas) Rodevičiai (7) su neįvardijamu broliu ir Šimkus Rodevičius (11). Jasas ir Šimkus Rodevičiai XVI a. viduryje gyveno Kražių valsčiuje. Jasas (Jonas) ir Šimkus (Simonas) turėjo žemėvaldos Vaidatonyse.

Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, pavardė buvo sulietuvinta. Taip Rodovičiai pavirto į Radavičius. Kitaip atsitiko su iki 1918 m. iš Lietuvos išvykusiais šios giminės nariais: jie išsaugojo Rodovičių pavardę iki šiol. Kadangi žmonės prie savo pavardžių jau priprato, buvo nutarta oficialiai vadintis Radavičių ir Rodovičių gimine.

Radavičių bajorystė buvo patvirtinta 1799-01-11 Lietuvos gubernijos bajorų deputatų susirinkime, 1819-12-19, 1835-01-23, 1837-12-16 – Vilniaus, 1833-03-28 ir 1847-12-16 – Kauno gubernijų bajorų deputatų susirinkimuose, Heroldijos departamento nutarimu – 1852-02-12. 1799-01-11 Lietuvos gubernijos bajorų deputatų susirinkimas Radavičių giminei patvirtino herbą *Rudnica*, 1835-01-23 Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimas – h. *Liubicz*, o 1837-12-16 tas pats susirinkimas grąžino h. *Rudnica*. Pastarasis herbas figūruoja viename iš Žilvino Radavičiaus (131) iniciatyva LBKS dovanotų Vilniaus šv. Pranciškaus Asyžiečio ir šv. Bernardino Sieniečio bažnyčios vitražų. Ten pat ši giminė atstatė medinį barokinį XVIII a. II p. šv. Didako altorių su stebuklinguoju šio šventojo paveikslu.

1533-07-21 Trakų didikas, Žemaičių seniūnas Petras Stanislovaitis Kiška (1532-1534) patvirtino buvusio Žemaičių seniūno Stanislovo Stanislovaičio Kęsgailos raštą, pagal kurį Jonui (7) ir kai kuriems kitiems bajorams buvo skirta Mingailės ir Birataučynės dvarų žemėvaldos (LVIA, f.391, ap.1, b.1059, l.107-107v). 1797-11-30 Raseinių pilies teismo aktų knygoje yra perrašytas senas dokumentas, rašytas 1533-07-21 Kražiuose, pagal kurį nuo 1837-12-16 Radavičių giminės pradininku laikytas Jasas Rudaitis (7) pateikė neseniai mirusio Žemaičių seniūno išduotą raštą, kad jam ir kitiems dokumente minimiems bajorams buvo atiduotos

Radavičių ir Rodovičių giminė prie pradėto atstatyti Šv. Didako altoriaus. Vilnius, 2009.

Vilniaus Senamiesčio vidurinės mokyklos mokytoja Nijolė Noreikienė, bajoras Žilvinas Radavičius, LBKS vadė Undinė Nasvytytė ir bajorė Anna Rimeikienė veda moksleiviams netradicinę istorijos pamoką.

dvi nenaudojamos žemės, kurios vadinosi Mingaile ir Birataučyne (LVIA, f.SA, b.14572, l.720-720v).

1565-10-18 remiantis Lenkijos karaliaus ir Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Žygimanto Augusto įsakymu, Jaso (7) ir kai kurių kitų karališkųjų bajorų žemės buvo pakeistos į karališkųjų valstiečių žemes. Žemaičių seniūnas Jonas Chodkevičius nurodė matininkui Jonui Ilgauskui atlikti žemės sklypų Kražių valsčiuje, Rimšaičių kaime matavimus ir mainus (Акты, издаваемые Виленскою комиссіею для разбора древнихъ актовъ. Томъ XXIV. Акты о боярахъ. Вильна, 1897, c.286-287).

Pagal 1667 m. Kražių valsčiaus bajorų sąrašus Vaidatonių dvarelyje gyveno Laurynas Radavičius (21), kuris paveldėjo ūkį iš savo tėvo Mikalojaus (17), o Dovydas Radavičius (24) – iš brolio Juozapo Radavičiaus (jo sūnų Mykolą (26) 1667 m. Lenkijos karalius, LDK Jonas Kazimieras paskyrė vazniu) (23) (LVIA, f.SA, b.3234, l.93; f. SA, b.14693, l.731-732 v; b.14699, l.524-525v). XVI-XIX a. šios genealogijos medžio šakos Radavičiai valdė Vaidatonių, Džiaugėnų, Rezgalės (Režgalės ?), Kančialgiškių, Možymiškių, Žirnaičių, Tutkūniškių, Mančialgiškių, Labunavos, Pagudkalnio, Vauguvos, Pavyšnės, Pašilės, Užgirio dvarus su valstiečiais. 1765 metais Žemaitijos Pilies teisme buvo sudarytas bajorų seimelio registras. Iš jo matosi, kad ne tik Mykolas (36) su broliu Pranciškumi (38), bet ir šios giminės palikuonys, kaip kilmingi dvarininkai, galėjo dalyvauti bajorų rinkimuose. (LVIA. f. 391. f. 1. b. 1059. l. 107-109).

Vilniaus miesto savivaldybės meras Remigijus Šimašius apdovanoja Žilviną Radavičių.

Mikalojaus Liudviko (41) sūnus Juozapas Valerijonas (52) vedė Nimfą Sipowicz ir turėjo 2 sūnus: Julijų Eustachijų (67), vedusį Emiliją Detelier, ir Teodorą Jerzį (68), vedusį Stanislawą Rymkiewicz. Teodoras Jerzis (68) turėjo 4 vaikus: inžinierių, sovietų Katynėje nužudytą karišką Stanisławą (83), Varšuvos politechnikos profesorių Kazimierzą (84), sovietų nužudytą kalnakasybos inžinierių Władysławą (85) ir filologę-bibliotekininkę, nacių koncentracijos stovyklos „Ravensbruk“ kalinę Zofiją (86). Zofija turėjo 4 vaikus: Lenkijos antihitlerinio pogrindžio dalyvę Mariją, kurios vardu pavadinta mokykla (96), Janiną (97), Zofiją (98) ir Varšuvos sukilimo dalyvį Stanisławą (99). Stanisławas (83) vedė Mariją Świdzińską ir turėjo 3 sūnus: režisierių, Varšuvos pogrindinės radijo stoties (1939-1944) “Łódź podwodna” (“Povandeninė valtis”) įkūrėją Stanisławą (90), 1944 m. sovietų nužudytą karišką Kazimierzą (91), Edmundą (92) ir eruditą, buvusį nacių koncentracijos stovyklų „Majdanek“ ir „Auszwitz-Birkenau“ kalinį, vėliau charizmatišką visuomenės veikėją Władyslawą (93). Kazimierzo (84) vienas iš sūnų – žymus kovotojas už Lenkijos nepriklausomybę Jan Rodowicz „Anoda“ (95), jo vardu pavadinta alėja Varšuvoje.

1835-01-23 Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimo dokumente teigiama, kad Andrius (59), Benediktas (62), Tomas (63), Romualdas (64), Juozapas Marcelijus (65) ir Ignas Valerijonas (71) Radavičiai gyveno prie Pavandenės buvusiame Užgirio dvare su 22 „revizinėmis sielomis“ (baudžiauninkais vyrais, neskaičiuojant moterų ir vaikų) (LVIA, f.391, ap.1, b.1046, l.100).

Andriaus (59) anūkas Boleslovas Radavičius (87) su savo šeima gyveno prie Kražių buvusiame Bragoviškio dvare. Iš ten skerdynių metu 1893-11-22 puolė ginti Kražių bažnyčios. Kazokų buvo išplaktas, per susirėmimus jam buvo išdurta akis. Jis buvo vienas tų žmonių, kuris galėjo mirti vardan pamatinių visuomenės idealų ir vertybių sistemos.

1961-11-12 Vilniuje Petronėlę Genovaitę Šukvietytę (Lietuvos kariuomenės puskarininkio, kovų už Lietuvos nepriklausomybę dalyvio, ūkininko Jurgio Šukviečio ir Lietuvių katalikų jaunimo federacijos “Pavasarininkai” narės Magdalenos Leonavičiūtės dukrą) vedęs Algirdas Juozapas (123) užaugino 3 vaikus: buvusį ilgametį legendinės roko grupės „Katedra“ gitaristą (bosinė gitara) Algimantą (129), ekonomistę Eglutę (130) ir istorijos mokslų magistrą, neformalaus ugdymo mokytoją metodininką, visuomenės veikėją Žilviną (131). Žilvino Radavičiaus vardas įrašytas Lietuvos Valdovų rūmų atkūrimo rėmėjų lentoje, jis apdovanotas 50 įvairių padėkos raštų, tarp jų 3 Vilniaus m. savivaldybės mero padėkomis, LDK Atminties rūmų medaliu už indėlį į LDK kultūros ir istorijos paveldą.

Petronėlė Genovaitė Radavičienė

Enciklopedinis leidinys LIETUVOS BAJORAI

RADVILAVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

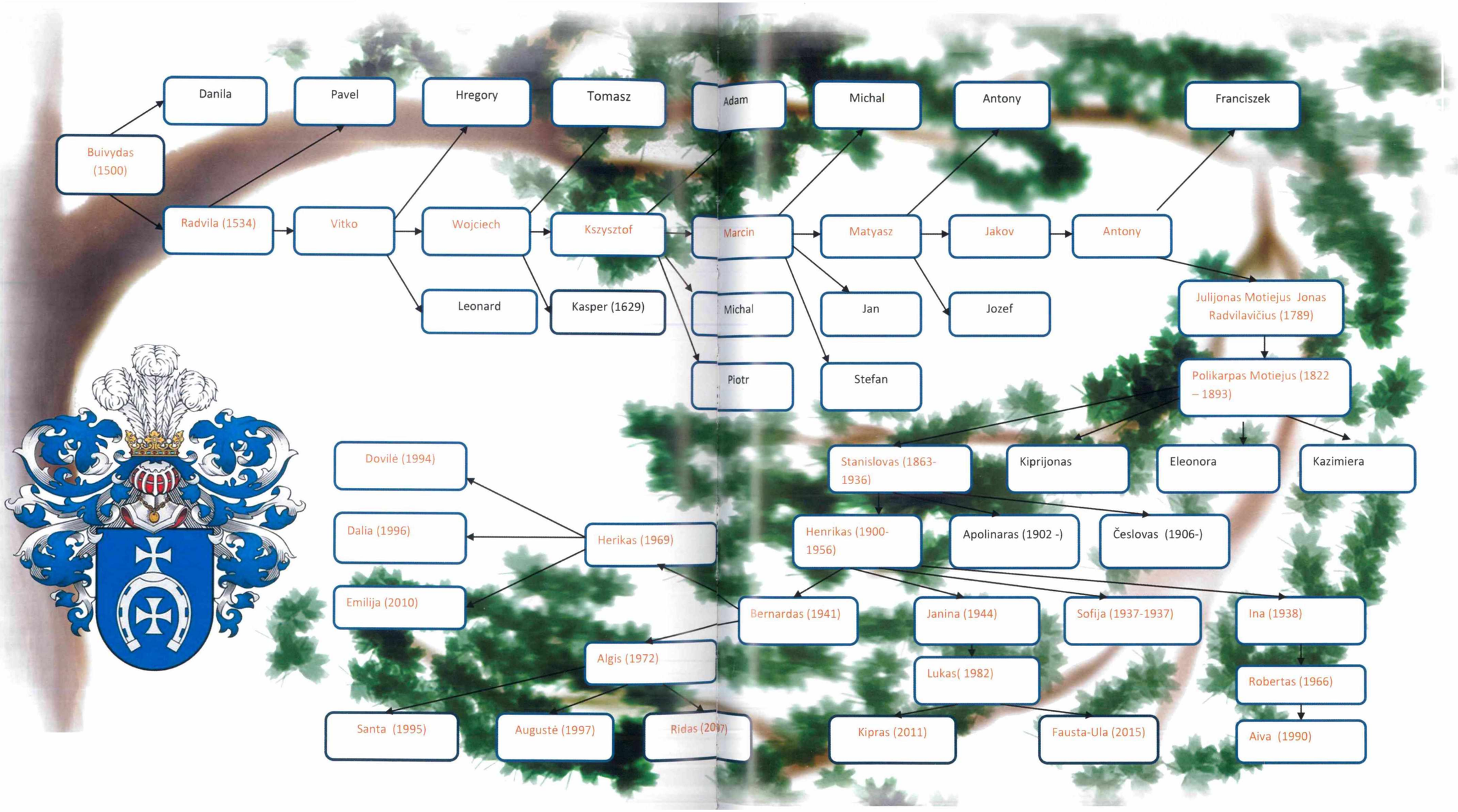

RADVILAVIČIAI

Herbas Lubicz

Radvilavičių giminė nuo senų amžių didžiuojasi bajoriška kilme. Archyviniuose dokumentuose nurodoma 1835 m. spalio 12 d. komisijos, susidedančios iš Vilniaus gubernijos maršalkos, Valstybės patarėjo, Komandoro kavalierių bei rajonų deputatų, išvada: Radvilowiczių šeimos herbas Lubicz, giminė kyla nuo protėvio Buivydo , kuris, gavęs Lenkijos karalių privilegijas daugiau nei prieš tris amžius, paveldėjo Buivydžių, Bukovicos, Radvilaičių ir Danylaičių dvarus. Šių išvadų prašė dvarininkas Dezyderiušas, Moteušo Radvilavičiaus sūnus, Telšių teismo viceregentas.

Protėvis Buivydas minėtus dvarus paliko įpėdiniams – sūnums Radvilai ir Danilai Buivydovičiams. Tai įrodo 1526 m. tų pačių Buivydo sūnų protestacija, registruota 1535 m. balandžio 24 d. Vilniaus teisme svarstant apie neteisėtus jų miško kirtimus .

Radvilavičių giminė kildinama iš Buivydo sūnaus Radvilos. Iš tų dviejų Buivydo sūnų Radvila išleido į pasaulį du sūnus – Pavlą ir Vitką (1539-1594), pastarasis 1594 m. testamentu savo turtus paliko savo sūnums – Gregorui, Vojciechui ir Leonardui, kurie vėliau Radvilaičiais, o dar vėliau Radvilavičiais pradėjo vadintis. Vėliau gimė kelios kartos: Vojciecho sūnus Kšyštofas (1629), jo sūnus Marcinas (1667), šio sūnus Mateušas (1692) ir jo sūnus Jokūbas (1754) bei Jokūbo sūnus Antonas (1775).

Henrikas Radvilavičius.

Toliau archyvuose buvo užfiksuotas proprosenelio Julijano Maciejaus Jono gimimas (1789), kurio sūnus Polikarpas (1822) yra šiuo metu Lietuvoje gyvenančios giminės senelio Stanislovo Radvilavičiaus (1863-1936) tėvas.

Giminės kilmės patvirtinimai atlikti ir 1818, 1819, 1820 m. (LVIA, f.391, ap.1, b.1046, l.147, 147v, 148, 148v, 149, 149v,150, 150v, 151).

Stanislovas Radvilavičius buvo Telšių r., Tryškių valsčiaus Maldenių dvaro savininkas. Turėjo 3 sūnus – Henriką (dabar Lietuvoje gyvenančios šeimos tėvas), Apolinarą ir Česlovą. Česlovas su pirma migracijos banga tarpukariu išvyko į Pietų Ameriką ir dingo be žinios. Apolinaras baigiantis karui su šeima – žmona Vanda ir vaikais – Zigmu, Juozu, Regina pasitraukė į JAV, gyveno Čikagoje, kur jo vaikai bei anūkai ir dabar gyvena.

Henrikas Radvilavičius (g.1900), baigęs Šiaulių berniukų gimnaziją, buvo išvykęs studijuoti į Paryžių, vėliau trumpai studijavo Belgijoje, o grįžęs į Lietuvą, baigė teisės studijas Kauno universitete. Dirbo teisėju Kėdainiuose, Radviliškyje, Telšiuose. Kėdainiuose su-

Irena Radvilavičienė – Henriko žmona.

Iš kairės: Lukas Radvilavičius, jo žmona Eglė Radvilė, mama Janina Radvilė, sūnus Kipras, dukra Fausta Ula.

sipažino su Kėdainių dvarininko Stanislovo Viliamovičiaus dukra Irena, tuo metu Kauno universiteto studente, ir 1931 m. vedė. Vėliau Henrikas dirbo Kauno savivaldybėje juristu, tvarkė nekilnojamo turto reikalus.

Karo metu šeima pasitraukė į Maldenių dvarą. Prasidėjus sovietų okupacijai, šeimos galva Henrikas Radvilavičius pateko į sovietinį lagerį. Grįžo 1948 m. visiškas ligonis. Šeima slapstėsi, nes buvo įtraukta į tremiamų į Sibirą šeimų sąrašus. Įvairiose Lietuvos vietose gyveno kartais po metus, kartais po kelis mėnesius – iki tol, kol pradėdavo domėtis saugumiečiai.

Tėvas slėpė ir savo kilmę, ir išsilavinimą, niekur neminėdamas praeities, visur atsakydamas, kad tarpukariu ūkininkavo. Henrikas Radvilavičius mirė 1956 m.

Iš šios giminės Lietuvoje liko 3 jo vaikai – dukra Ina Radvilavičiūtė-Šaltienė, mokytojavusi Kėdainiuose, sūnus Bernardas Radvilavičius, inžinierius-statybininkas (gyvena Kėdainiuose) ir duktė Janina Radvilavičiūtė-Radvilė – mokslų daktarė, docentė (gyvena Vilniuje). Ina užaugino sūnų Robertą, Bernardas – Henriką ir Algį, Janinos sūnus – dr. Lukas Radvilavičius.

Pati jauniausioji karta – Inos anūkė Aiva Šaltytė, Bernardo anūkai – Santa, Augustė, Ridas, Dovilė, Aušra, Emilija. Janinos anūkai – Kipras ir Fausta Ula.

Janina Radvilė

RATAUTAI

Herbas Boncha

Herbui *Boncha* priklausančios Ratautų giminės kilmingumas kyla iš gilios senovės ir yra patvirtintas įrodymais. Pagal archyvinių dokumentų duomenis 1551 m. kovo 13 d. Stanislovo Ratauto (1) sūnus Simonas Bartolomiejus (2) paveldėjo Ukmergės paviete Lokėnus. Ši dalis po savininkų išėjimo Anapilin atiteko jų palikuoniui Jonui (3) – Stanislovo (1) anūkui. Vėliau žemės priklausė Jurgiui (4), Stanislovui (5). Stanislovo (5) sūnus Kšištofas (6) be savo paveldėto dvaro nupirko dar dvi dalis, vieną iš Jasudovičių 1659 m., kitą – iš Skorulskių 1666 m. Kšištofas (6) turėjo sūnų Motiejų (7), kuris savo turtą paliko sūnui Adomui (8) 1729 m. gruodžio 17 d. surašytu testamentu, Ukmergėje patvirtintu 1730 m. vasario 27 d. aktu. Adomas 1787 m. sausio 20 d. surašytu testamentu ir tų pačių metų rugpjūčio 30 d. Ukmergėje patvirtintu testamentu savo valdas perdavė Antanui (9) ir Petrui (10), o 1794 m. sausio 17 d. Antanas (9) ir Petras (10) Kauno miesto teisme sudarė dvarų su valstiečiais pardavimo aktą (LVIA, f.708, ap.2, b.724, l.379).

Ratautų bajorystė patvirtinta Vilniaus ir Kauno gubernijų bajorų deputatų susirinkimuose (1804-03-05 ir 1852-08-26). Bajoriškas privilegijas Ratautams patvirtino Valstybės senato Heraldikos departamentas 1852-05-23 (Nr.4732) ir 1871-08-01 (Nr.3070) ir įrašė į bajorų kilmės knygos 1-ąją dalį (LVIA, f.391, ap.8, b.2574, l.114N).

Julijonas (26) vedė Prancišką Liaudanskaitę (h. Vanagas).Turėjo 5 vaikus: sūnus Marijoną (33) ir Jaroslavą (35) ir dukras Juzę (31), Antaniną (32), Teresę (34). Marijonas (33) krikštytas Žeimių bažnyčioje, krikštatėvis – vienuolis pranciškonas brolis Liudvikas. Duktė Nijolė Ratautaitė-Lopatienė (36) – gydytoja-neurologė, ištekėjusi už inžinieriaus Juliaus Lopatos, turi 2 sūnus, gyvena Kaune. Sūnus Giedrius (37) – gydytojas-endokrinologas, medicinos mokslų daktaras, vedęs Kristiną Babarskaitę (h. Radvan) – gydytoją-ortodontę, medicinos mokslų daktarę. Turi du sūnus – Artūrą (39) ir Lauryną (40), gyvena Kaune. Sūnus Audrius (38) – informatikos inžinerijos mokslo krypties daktaras, VU profesorius, vedęs Jūratę Geržotaitę, elektros energetikos magistrę. Turi dvi dukras – Neringą (41) ir Gabiją (42), gyvena Kaune.

Julius Lopata

RATAUTŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

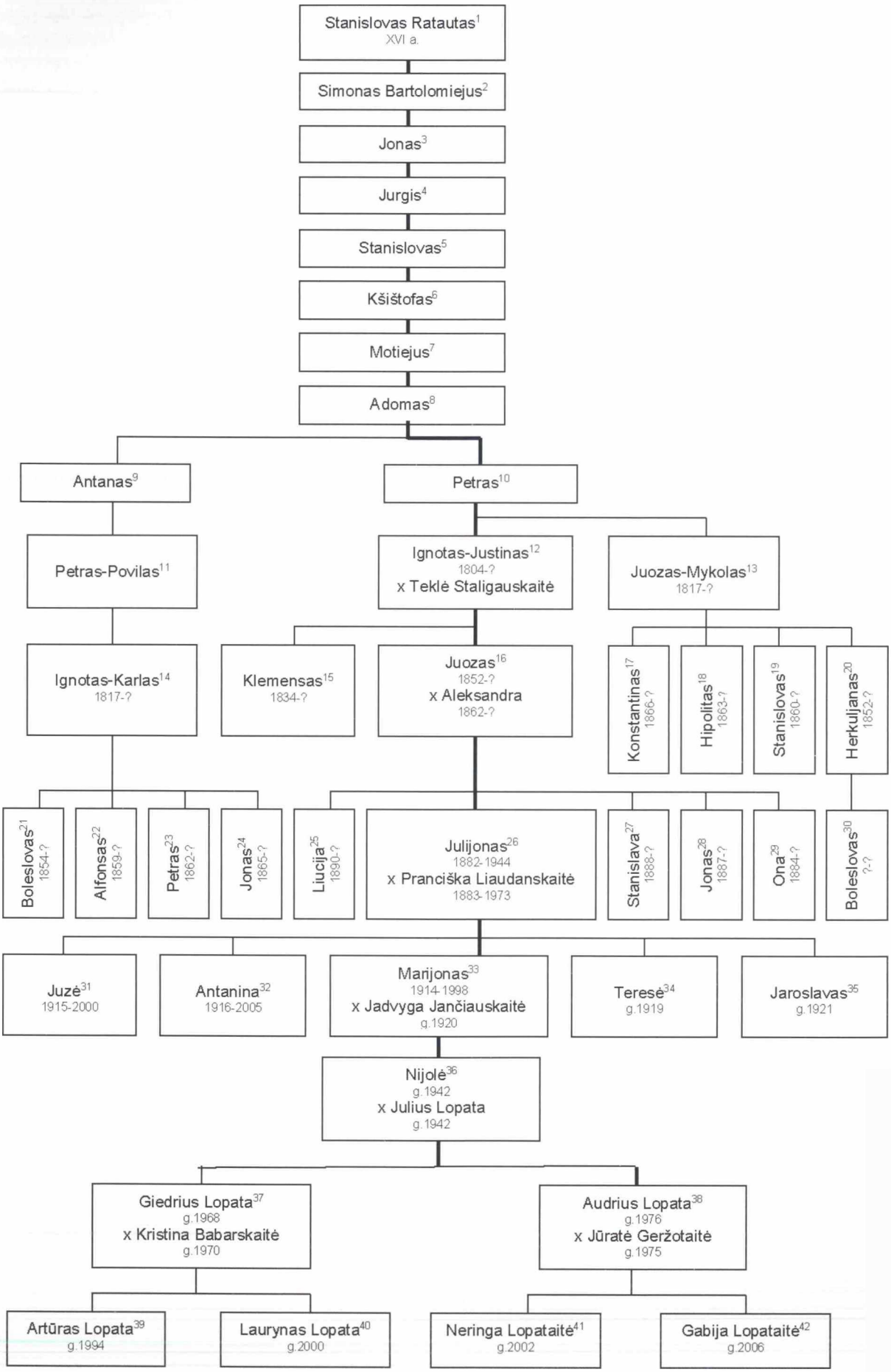

RIMKEVIČIAI

Herbas Pobog

Mano pro-pro-prosenelis Laurynas Rimkevičius (1792-09-28 - ?) vedė Juzefą Barauskaitę (? - ?), susituokė 1817-12-20. Susilaukė 6 vaikų: Pranciškaus Zigmanto (1818-10-04 - ?), Jurgio (1820-04-14 - ?), Karolio Stepono (1823-01-01 - ?), Teresės (1825-01-18 - ?), Povilo Aleksandro (1826-01-11 - ?), Stanislovo. (LVIA, f.669, ap.1, b.445, l.68 §2; f.669, ap.1, b.244, l.234v §7, 256 §4, 292 §3, 318v §2, 327v §3).

Pro-prosenelis Stanislovas Rimkevičius (1828-09-27 - ?) vedė Teklę Kniazevičiūtę (1826 - ?), susituokė 1851-09-30. Susilaukė 4 sūnų: Antano (1854-08-31 - ?), Pranciškaus (1858-09-25 - ?), Povilo (1862-01-08 - ?), Vincento. (LVIA, f.669, ap.1, b.611, l.186v §136; f.669, ap.1, b.1142, l.8v §23; f.1424, ap.1, b.14, l.77v-78 §69; f.1424, ap.1, b.15, l.8 §69; f.1424, ap.1, b.15, l.61v §11).

Prosenelis Vincentas Rimkevičius (1865-01-10 - ?) vedė Gertrūdą Šidlauskaitę (1869-12-10 - ?), susituokė 1895-02-12. Susilaukė 5 sūnų, tačiau oficialioje Rimkevičių šeimos genealoginėje lentelėje paminėti tik 4: Adomas (1896-12-10 - ?), Jonas (mano senelis), Vladislovas (1911-04-15 - ?) ir Vaclovas (191310-21 - ?). Penktasis gimė 1904 m. Proseneliai pasistatė didelį namą Kėdainiuose, o ūkį turėjo Kėdainių apskrityje. Prosenelis labai mėgo muziką. Važinėdavo groti su

Senelių šeima. Stovi Jonas Rimkevičius, sūnūs Stanislovas, Pranas, Elena Rimkevičienė. Pirmoje eilėje – dukra Veronika (stovi), Elenos mama (sėdi, laiko ant kelių anūką Henriką), dukra Janina (stovi). Prie namų šalia turgaus. 1939 m.

sūnumis į vestuves, įvairiose vakaruškose grodavo tokius kūrinius, kaip M. K. Oginskio „Polonezas“. Visi sūnūs, išskyrus Adomą ir Juozą, grojo pučiamaisiais instrumentais, aktyviai dalyvavo Kėdainių kultūros namų dūdų orkestre. Kad prosenelė neliktų viena prižiūrėti ūkio, burtų keliu vienas iš sūnų likdavo darbuotis ūkyje. Iš neoficialių šaltinių žinoma, kad sūnus Juozas išsiprašė, jog užrašytų jam namą, bet vėliau su broliais savo palikimu nesidalino. (LVIA, f.1424, ap.1, b.15, l.128 §6; f.669, ap.13, b.144, l.99 §22; f.391, ap.6, b.7, l.83v; f.391, ap.1, b.1046, l.142-146; f.515, ap.15, b.476, l.159-160; f.708, ap.2, b.3, l.295-296v; f.1424, ap.1, b.23, l.109 §151; f.1657, ap.1, b.6, l.8v §52; f.1657, ap.1, b.6, l.74 §131).

Senelis Jonas Rimkevičius (1899-07-27 – 1971) buvo žemdirbys. Gyveno Vaividuose (Kėdainių valsčius). Močiutė Elena Valevičūtė (1902 – 1961-11-23) buvo darbininkė, kėdainietė. Juos sutuokė kunigas A. Jaunius Kėdainių šv. Juozapo bažnyčioje 1931-12-26. Susilaukė 7 vaikų: Stanislovo (1932-10-20 – 1997-01-21), Prano (1934-01-08 – 1998-05-25), Janinos (mano mamos), Veronikos (1936-10-13 – 1998-07-13), Henriko Kęstučio (1938-07-25 – 1997-04-18), Felikso (1943-01-22 – ?), Bronislavo (1946-09-26 – 1990-12-16). Senelis Jonas buvo vienas geriausių Kėdainių miesto batsiuvių. Jo batus pirkdavo ir užsakinėjo Kėdainių žydai. Jau-

Elena Malevičiūtė ir Jonas Rimkevičius. Vestuvių akimirka. 1931 m. gruodžio 26 d.

Jonas Rimkevičius, Elena Valevičūtė. Butelyje pusrūsyje, 1960 m.

RIMKEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

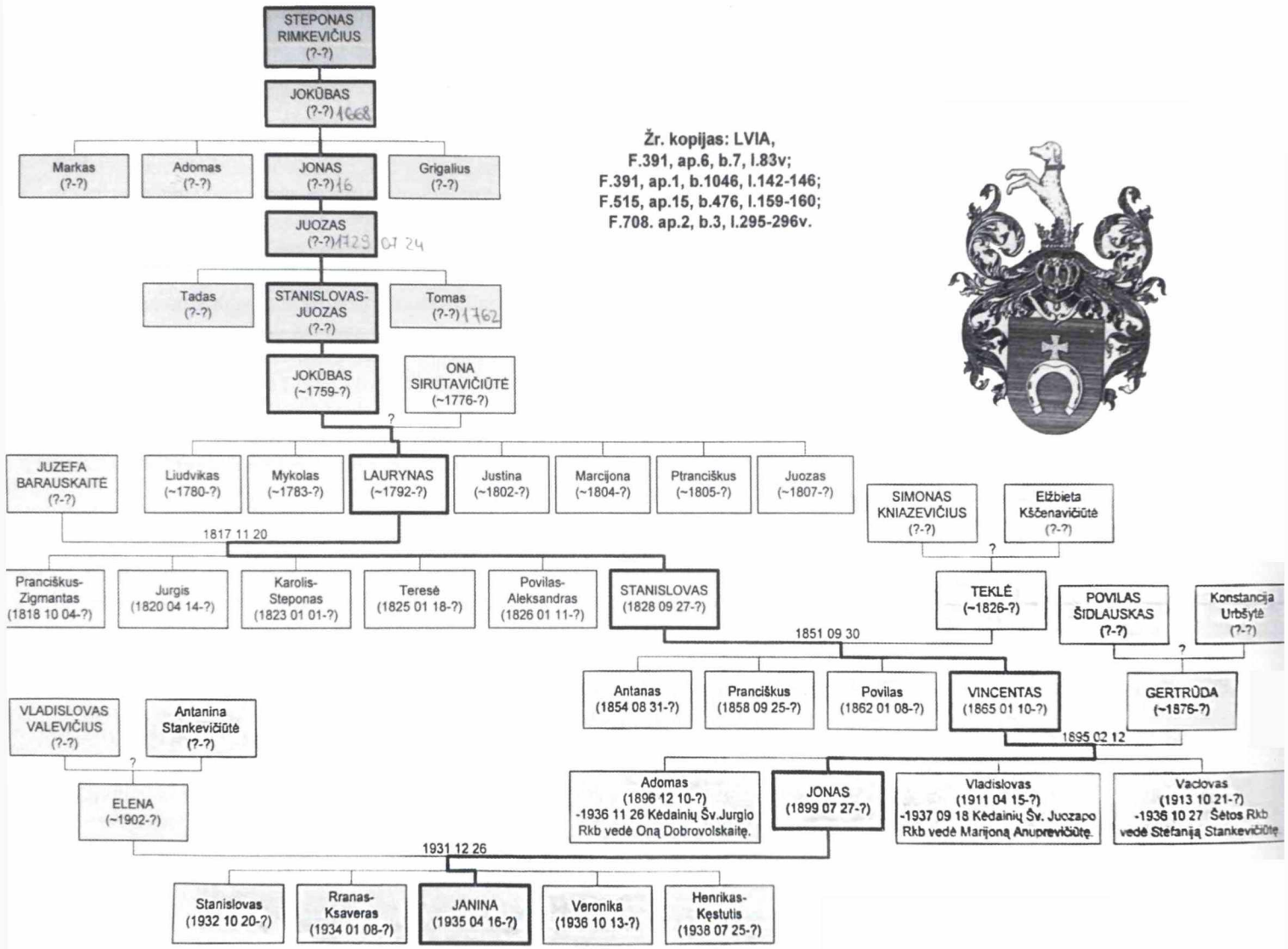

Žr. kopijas: LVIA,
F.391, ap.6, b.7, l.83v;
F.391, ap.1, b.1046, l.142-146;
F.515, ap.15, b.476, l.159-160;
F.708. ap.2, b.3, l.295-296v.

Veronika (sėdi) ir Janina Rimkevičiūtės. 1955 m.

nystėje grojo kornetu, vėliau pamėgo būgną. 1960 m. su sūnumis Pranu ir Henriku dalyvavo respublikinėje dainų šventėje. Sūnus Stanislovas grojo akordeonu, Pranas – kornetu, Henrikas – baritonu, Feliksas – saksofonu, Bronislovas mušė būgną. Seneliai buvo nusipirkę nedidelį namuką prie turgaus, bet, kai rusai jį nugriovė, davė poros kambarių butelį pusrūsyje. Močiutė dirbo tarnaite pas žydus. (LVIA, f.1424, ap.1, b.23, l.159 §100; f.1671, ap.12, b.23, l.57 §37).

Mano mama Janina Rimkevičiūtė-Vintartienė gimė 1935-04-16. Ištekėjo už Antano Vintarto (1934-05-27 – 1999-01-13) Kėdainiuose. Susilaukė 2 dukterų: manęs ir mano sesers Nijolės (1961-12-20). Mama mirė 1995-10-20. (LVIA, f.1671, ap.12, b.34, l.133v §113).

Gimiau 1957-09-18. 1975 m. baigiau I-ąją Kėdainių vid. mokyklą, 1979 m. – Vilniaus pedagoginį institutą, kur įgijau matematikos mokytojos specialybę. 1978-08-18 Vilniuje, šv. apaštalų Petro ir Povilo bažnyčioje ištekėjau už Vido Sakalausko (g.1956-04-16). Susilaukėme 2 vaikų: Gedimino (1981-07-11) ir Giedrės (1986-05-18). 2010 m. mane ir abu vaikus legitimavo, BPA rejestro nr. 3468, 3469, 3467.

Rimkevičių giminės pirmtakai bajorų privilegijas gavo 1668-02-23, apie jas rašoma Vilniaus gubernijos kilmingųjų knygoje. Jos pakartotinai patvirtintos Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimuose 1799-01-13 ir 1834-01-26. 1843-03-22 jos buvo įteisintos Valstybės senato Heraldijų departamento įsakymu Nr.4627, o 1876 m. įtrauktos į Bajorų genealoginės knygos 6-ąją dalį, p.284. 1880-03-11 Valstybės senato įsakymu Nr.1051 Vincentui Rimkevičiui buvo išduotas bajorystės pažymėjimas. Rimkevičių bajorystė pripažinta Kauno bajorų deputatų susirinkimuose 1880-04-01 ir 1880-05-19 (įsakymas nr.2010). (LVIA, f.708, ap.2, b.3, l.295; f.391, ap.1, b.1046, l.142).

Vitalija Vintartaitė-Sakalauskienė

SKOKAUSKAI

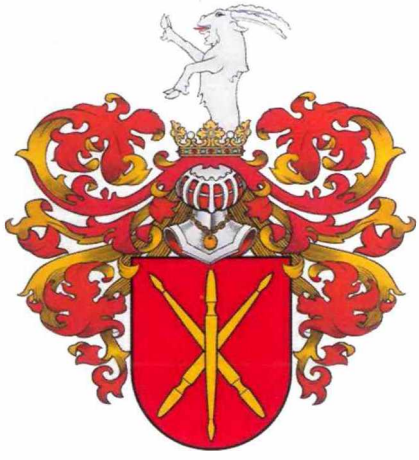

Herbas Jelita

Apie bajorus Skokauskus Lietuvos archyvuose ir rankraštynuose saugomi rašytiniai šaltiniai pateikia menkas, fragmentiškas žinias. Į Lietuvą atvyko iš Polocko vaivadijos XIX a. pradžioje. Genealoginiai giminės dokumentai turėtų būti Baltarusijos archyvuose. Tam tikrų žinių apie ankstyviausią šios giminės genealogijos atkarpą randama žymiausių lietuvių ir lenkų istorikų-genealogų darbuose.

„Lenkų bajorų enciklopedijoje“ (Polska encyklopedja szlachecka. Krakow, 1938. T.XI, p.73) pažymima, kad Skokauskai susiję su Romaševskių gimine. Romaševskiai istoriniuose šaltiniuose pirmą kartą paminėti 1342 m. Tai – Lenkijos karaliaus Kazimiero Didžiojo privilegija Dzivišui iš Romaševskių. V a. pabaigoje šios giminės atstovai vedybų keliu ar įsigiję žemės apsigyveno LDK Brastos vaivadijos Skokų kaimelyje ir prisiėmė Skokų (vėliau Skokauskų) pavardę, išlaikydami ankstesnį – *Jelitos* – herbą. Istoriniuose šaltiniuose Skokų giminė pirmą kartą paminėta 1500 m., nes tais metais buvo nobilituota. Baltarusijos istoriko A. T. Fedoruko knygoje „Starinyje usadby Beresteiščiny“ aprašomi pirmieji Skokų dvaro savininkai Skokauskai, valdę iki XVII a. 1567 m. Skokų dvaras priklausė Fiodorui Skokauskui. Vėliau dvarą valdė jo palikuonys.

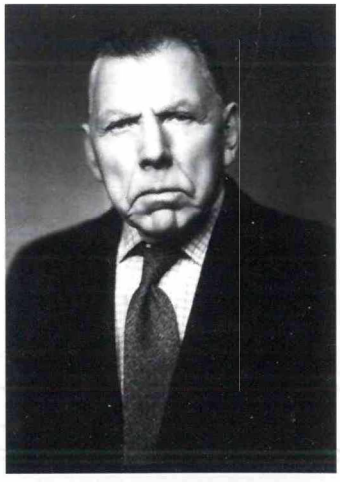

Petras Skokauskas.

Petras Skokauskas

Iš kairės: Undinė Nasvytytė, Antanas Juknevičius, Gražina Elena Skokauskaitė-Juknevičienė.

XVII a. pradžioje dvarą paveldėjo dukra Marina Skokovska, ištekėjusi už Semiono Ivano Semenovičiaus. Taip Skokų dvaras perėjo kitų bajoriškų giminių nuosavybėn. Nuo XVII a. vidurio iki II pasaulinio karo dvaras priklausė bajorų Nemcevičių giminei.

Valdant Skokams dvaro rūmai buvo mūriniai – nedideli, su sale, miegamuoju, vaikų kambariais, salonu ir svetaine. Šalia rūmų stovėjo oficinos pastatas. Dvaro sodybos pastatai ir parkas buvo renesanso stiliaus. 1770 m. Marcelijus Nemcevičius rekonstravo dvaro sodybos pastatus į vėlyvojo baroko stilių. Jie išliko nepakitę iki mūsų dienų.

Skokų kaimelis dabar yra nedidelė gyvenvietė Baltarusijos valstybėje, Bresto rajone, dešiniajame Lesnos upės krante. Baltarusiai restauravo dvaro sodybą ir įsteigė joje čia gyvenusio žymaus lenkų visuomenės veikėjo, rašytojo Julijono Uzsino Nemcevičiaus ir legendinio Tado Kosciuškos muziejų.

K. Niesieckio XIX a. herbyne yra minimas Martynas Skokauskas, 1632 m. dalyvavęs renkant karalių Vladislovą, bei Jonas Skokauskas iš Skokų, seime balsavęs už karaliaus Jono Kazimiero kandidatūrą (K. Niesiecki. Herbarz polski. Lipsk, 1846. T.X, p.381). Istorikas A. Vijukas Kojelavičius rašo apie narsų karį Skokauską (A.W. Kojalowicz. Herbarz rycerstwa W X Kupiškio apylinkėse. Visuose XIX a. gyventojų sąrašuose Panevėžio Skokauskai figūravo kaip bajorų luomo atstovai (LVIA, f.708, ap.2, b.5, l.448-449).

Mykolo (1) sūnus Jonas (LVIA, f.669-17-101, l.118, 239, 569) (3), gyvenęs Taruškių kaime, 1857 (1859?) m. vedė Juozapotą Petraškevičiūtę ir su ja susilaukė 4 vaikų (LVIA, f.669-17-331, l.116, &21). XIX a. pabaigoje vienas iš Jono (3) sūnų Valerijonas (10) apsigyveno Panevėžyje, kur vedė miestietę Oną Peipalaitę, su ja susilaukė 3 vaikų, iš kurių gyvas liko tik Jonas (11). Antroje santuokoje su Elžbieta Markevičiūte (LVIA, f.669-17-158, l.123v, &76) susilaukė sūnų Petro (g.1910-03-06) (15) ir Antano (18} bei dukterų Veronikos (g.1911-04-09) (16) ir Julijos (17) (LVIA, f.669-17-160, l.254, &83; f.669-163, l.2529, &110; f.669-17-166, l.22, &134; f.669-17-175, l.64, &106). Petras (15) 1936-02-24 vedė Eleną Čelutkaitę iš Šeduvos ir susilaukė 3 dukterų: Dovilės (19), Editos (20), Gražinos (21). Edita (LBKS archyvas, Editos Skokauskaitės-Urbonienės legitimacijos byla nr.9) (20) – inžinierė ekonomistė, ištekėjusi už Stasio Urbono, užaugino Virgį (23) ir Otiliją (LBKS archyvas, Otilijos Skokauskaitės-Marcinkevičienės legitimacijos byla nr.303) (24). Otilija – gydytoja, ištekėjusi už Vyganto Marcinkevičiaus, augina dukras Mariją (32) ir Salomėją (33).

Gražina Elena Skokauskaitė-Juknevičienė.

Gražina Elena (LBKS archyvas, Gražinos Skokauskaitės-Juknevičienės legitimacijos byla nr.45) (21) gimė 1943-03-02 Panevėžyje, yra architektė restauratorė. Žymesni jos restauruoti Vilniaus senamiesčio objektai: Gildijos pastatas Rotušės aikštėje (K.Varnelio muziejus), Šlapelių namai Pilies gatvėje (Šlapelių muziejus), Mažieji Radvilų rūmai (Kino, teatro ir muzikos muziejus), Umiastovskių rūmai Trakų g.2 Vilniuje ir kt. Regeneravo sovietmetyje išgriautą Nidos senamiesčio dalį Kuverto gatvėje – vietoje buvusių „Dobilo" poilsio namų atstatydama ir restauruodama Nidai būdingus vienaaukščius pastatus. Dalyvavo Paveldo globos tarybos darbe (buvo Vilniaus krašto tarybos pirmininkė), sustabdė daugelio kultūros paveldo objektų žalojimą. Šiuo metu didelį dėmesį skiria nykstantiems Lietuvos dvarams. Ruošia Lietuvos dvarų projektus. Įsigi-

SKOKAUSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

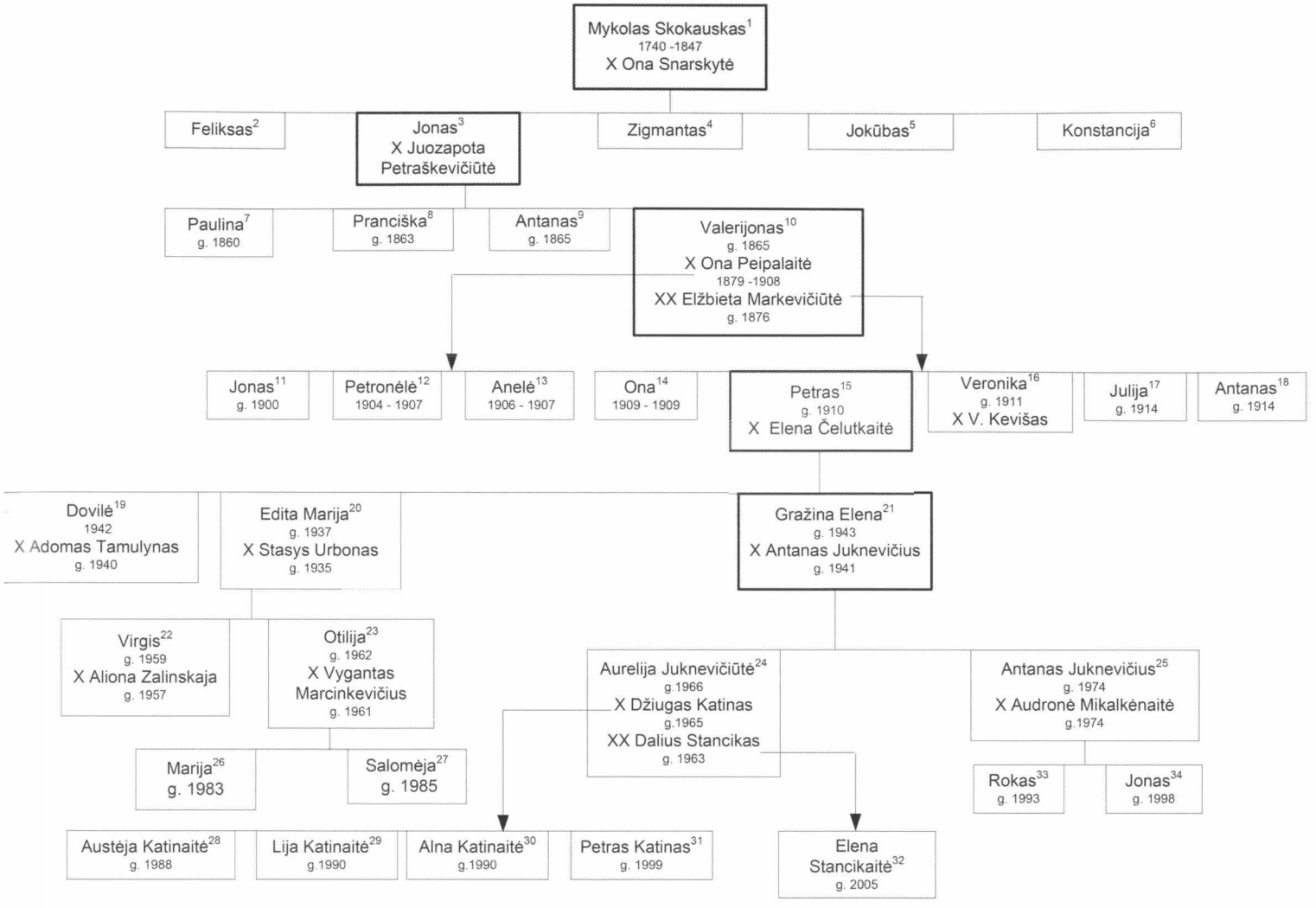

Litewskiego, 1897, p.80-81) iš Jono Paco pulko, žuvusį mūšyje prie Gomelio. Tai rodo tam tikrą šios giminės atstovų svorį politiniame šalies gyvenime.

Amžių bėgyje Skokauskų giminė paplito po visą LDK teritoriją. Polocko vaivadijoje apsigyvenę Skokauskai 1795 m. paskutinį kartą pasitvirtino bajorystės teises. Šios giminės istorinė medžiaga, esanti Baltarusijos ir Rusijos archyvuose, netyrinėta.

Iš 1795-07-22 Polocko bajorų rūmų protokolo: "Pieš mus stojo įrodinėjantys savo bajorišką kilmę ponai Skokauskai: Pranciškus Tomas, Jono sūnus, Jurgis, Pranciškaus sūnus, bei jo sūnus Mykolas ir t.t. Remdamiesi 1785-04-21 Imperatorės suteikta bajorų laisvąja privilegija bei pridėdami autentišką liudijimą, patvirtintą trimis antspaudais ir parašu, sužinome, kad ponas Antanas Skokauskas, Samuelio sūnus, praėjusiais 1791 m. pateikė deramus savo kilmės įrodymus ir šių senųjų šeimos dokumentų pagrindu buvo įrašytas į 6-ąją genealoginės knygos dalį. Apsvarsčius tuos įrodymus, priimta tokia rezoliucija: remiantis pateiktais dokumentais, J. K. Skokauskų šeimą įrašyti į 1-ąją genealoginės knygos dalį ir išduoti atitinkamą raštą su gubernijos maršalkos, pavietų deputatų parašais." (LVIA, f.708, ap.2, b.5, l.448-449). 1811 m. Vincentas Skokauskas Upytės pilies teisme įregistravo Polocko vietininko bajorų rūmų išduotą dokumentą apie giminės bajorišką kilmę.

Kauno gubernijos bajorų deputatų susirinkimų archyvuose minimas 1847 m. miręs Mykolas Skokauskas (1) yra Panevėžio šakos Skokauskų giminės pradininkas. Ši giminės šaka beveik visą XIX a. gyveno Panevėžio apskrities Miežiškių, Nainiškių, Taruškių,

Dukra Aurelija Stancikienė su vaikais Austėja, Alna, Lija, Petru, Elena.

jo iš Nasvyčių Dautarų dvarą Mažeikių apskr., Židikų seniūnijoje, jį restauravo, dvaras tapo regiono kultūros židiniu, kuriame rengiami kasmetiniai vasaros festivaliai, parodos, plenerai, Žemaičių maldos pusryčiai ir t. t. G. Juknevičienė taip pat paruošė Raudondvario pilies, Salų, Antašavos, Žeimių, Plinkšių, Kurėnų ir kt. dvarų pritaikymo, restauravimo projektus. Priklauso Lietuvos pilių bei dvarų asociacijai. Yra UAB „Paveldas" direktorė bei Lietuvos ICOMOS komiteto narė, kultūros paveldo objektų ekspertė, Restauratorių sąjungos narė.

Gražina dalyvavo LBKS steigiamajame suvažiavime, viena pirmųjų tapo LBKS nare. Buvo senato narė, Vilniaus apskrities kanclerė, LBKS vadės Undinės Nasvytytės pavaduotoja kultūros reikalams. Prisidėjo prie Trakų Vokės rūmų gavimo bajorų sąjungai. Gražina (21) ištekėjo už bajoro (h. *Leliva*), fizikos m. dr. Antano Juknevičiaus (g.1941-11-02). Duktė Aurelija (LBKS archyvas, Antano Juknevičiaus ir Aurelijos Juknevičiūtės (Katinienės)-Stancikienės legitimacijos byla nr.265 ir 266) (24), g.1966-08-24,- architektė. Augina 4 dukteris: Austėją (28), dvynukes Alną (29) ir Liją (30), Eleną (32) ir sūnų Petrą (31). Buvo Kuršių nerijos nacionalinio parko direktorė, Seimo narė, yra ICOMOS LNK komiteto narė, architektė restauratorė-ekspertė. Jos vyras D. Stancikas – bajoras (h.*Wadwicz*), žurnalistas. Gražinos (21) sūnus Antanas (22) – kompiuterinės grafikos dizaineris, nuolatinis „Dakaro" ralio dalyvis, 2017 m. užėmęs aukščiausią vietą iš visų Baltijos šalių; g.1972-06-13, turi sūnus Roką (33), Joną (34), Matą ir dukrą Mildą.

Gražina Juknevičienė

STACEVIČIAI

Herbas Lubicz

Vilniaus gubernijos bajorų knygose 1805-02-09, nr.769, 1805-07-05 ir 1835-09-07, nr.1302) randame, kad nuo seniausių laikų kilmingųjų Kirkilų Stacevičių giminė naudojosi tik bajorų luomui priklausančiomis privilegijomis, nurodomos jų turėtos įvairios žemės valdos su pavaldiniais (valstiečiais) Žemaitijoje – Lauksučiuose, Kiemersiuose, Gudominuose; Upytės paviete – Uoginiai; Breslaujos paviete – Auranžiškiai, be to, dvarai Slonimo apskrityje, taip pat Budovcų palivarkas Breslaujos paviete; Pažvarnių arba Ledakupio palivarkas Upytės paviete ir kitose LDK žemėse. 1765 m. Lydos apskrities bajorų-karių sąrašuose Zablotės parapijoje nurodytas Lydos kamerininkas Benediktas ir Juzefas, Eišiškių parapijoje – Stanislavas, Mateušas ir Francišekas Stacevičiai.

Nuslopinus 1863 m. sukilimą prieš carinę Rusiją, buvo ištremti į Sibirą sukilimo dalyviai Stacevičiai – Stanislavas, s. Jono, Mykolas, s. Juzefo, Justinas, Stefanas, s. Jano, Juzefas, s. Juzefo ir kt., konfiskuoti dvarai ir žemės valdos.

XX a. pradžioje Gakūnų dvarą (Panevėžio apskr.) valdė Stasys, Bronius, Aleksas, Antanas Stacevičiai. Iš čia kilęs vienas iš Lietuvos slaptųjų tarnybų vadų Jo-

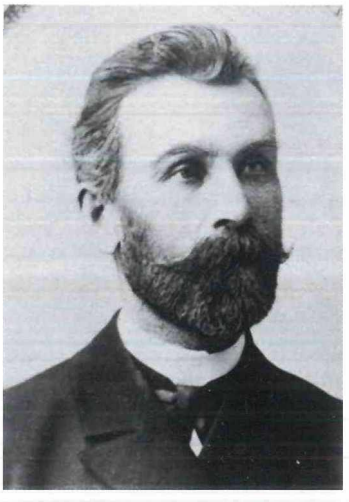

Stanislovas Stacevičius, s. Jono (1849 –1931).

Michalina Lukoševičiūtė-Stacevičienė, Stanislovo žmona (1880-02-17 – 1963-09-25).

I-oje eilėje : Leontina Elena Stacevičienė, Ričardas Stacevičius, Simonas Grabys. II –oje eilėje: Ričardas Čerbulėnas, Greta Grabytė-Trapikienė, Dovydas Aksomaitis.

nas Stacevičius-Statkus, s. Kazimiero, gimęs 1904 m. Į Lietuvą atėjus sovietams, 1940 m. Jonas buvo išvežtas į Maskvą ir dingo be žinios. Jo žmona su dukra Jūrate (g.1929) emigravo į Vakarus. Šiuo metu Jūratė Statkutė de Rosales yra iškili baltų proistorės tyrėja. Remdamasi senoviniais šaltiniais, parašė ir išleido knygą „Europos šaknys ir mes, lietuviai".

Kadangi ankstesni amžiai nėra studijuoti, galima sudaryti genealoginę lentelę tiesiąja linija nuo XVI amžiaus: Matas, Petras, Kazimieras, Petras, Mykolas, Juozapas, Jonas (g.1799), Stanislovas (1849-1931). Pastarasis vedė Michaliną Lukoševičiūtę, d. Kazimiero (1880-1963) ir turėjo 4 vaikus: Antaną (1902-1989), Stanislavą (1904-1987), Eleną (1905-1986), Steponą (1907-1969). Steponas vedė Stanislavą Ševelje, d. Jono (1924-2000), jie turėjo sūnus Ričardą ir Česlovą.

Česlovas (g.1953) baigė studijas Vilniaus universiteto Medicinos fakultete, dirba gastroenterologu, endoskopuotoju. Turi sūnų Mindaugą (g.1984), kuris baigė VU Odontologijos institutą, dirba burnos chirurgu, turi dukrą Radvilę.

Ričardas (g.1948) mokėsi Kauno politechnikos institute ir įgijo inžinieriaus-mechaniko specialybę. Dirbo įvairų vadovaujantį darbą Panevėžio stiklo fabrike. Atgavus Lietuvos nepriklausomybę, tarnavo Panevėžio apskrities teritorinės gynybos štabe. Mokėsi Vilniaus pedagoginiame universitete ir dirbo mokytoju iki 2011 m. Nuo 1994 m. buvo vienas iš LBKS iniciatyvinės grupės narių ir pirmasis Panevėžio apskrities bajorų vadas. BPA rejestro nr.102. Vedęs Leontiną Eleną Zapolskytę (g.1948) – senos Zdažinskų giminės palikuonę. BPA rejestro nr.041. Turi dukteris Editą ir Brigitą.

Edita (g.1968) baigė Panevėžio konservatoriją, Vilniaus pedagoginį universitetą ir Mykolo Romerio universitetą. BPA rejestro nr.042. Gyvena Vilniuje ir dirba mokytoja. Turi dukterį Gretą Trapikienę (g.1990), VGTU magistrę, architektę, vienintelio Lietuvos architektūros apžvalgos žurnalo „Archiforma" vyr.redaktorę ir direktorę, bei sūnų Simoną Grabį (g.1996), studijuojantį grafinio dizaino specialybę.

Brigita (g.1972) baigė Panevėžio konservatoriją. BPA rejestro nr.043. Turi du sūnus: Ričardą Čerbulėną (g.1991) – profesionalų fotografą, alpinistą (vienas pirmųjų lietuvių, kuris 2015-04-10 įkopė lietuvių anksčiau nekopta šiaurine Eigerio kalno viršūnės siena Šveicarijoje) ir Dovydą Aksomaitį (g. 2001) – moksleivį, užsiimantį žongliravimu. Kartu su vyru Leonu Aksomaičiu (g. 1968) vadovauja žurnalo „Archiforma" leidybai, reklamos įmonei bei kelioms maitinimo įstaigoms. Gyvena Vilniaus rajone.

Ričardas Stacevičius

Steponas Stacevičius, s. Stanislovo (1907-06-25 –1969-02-08).

STACEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

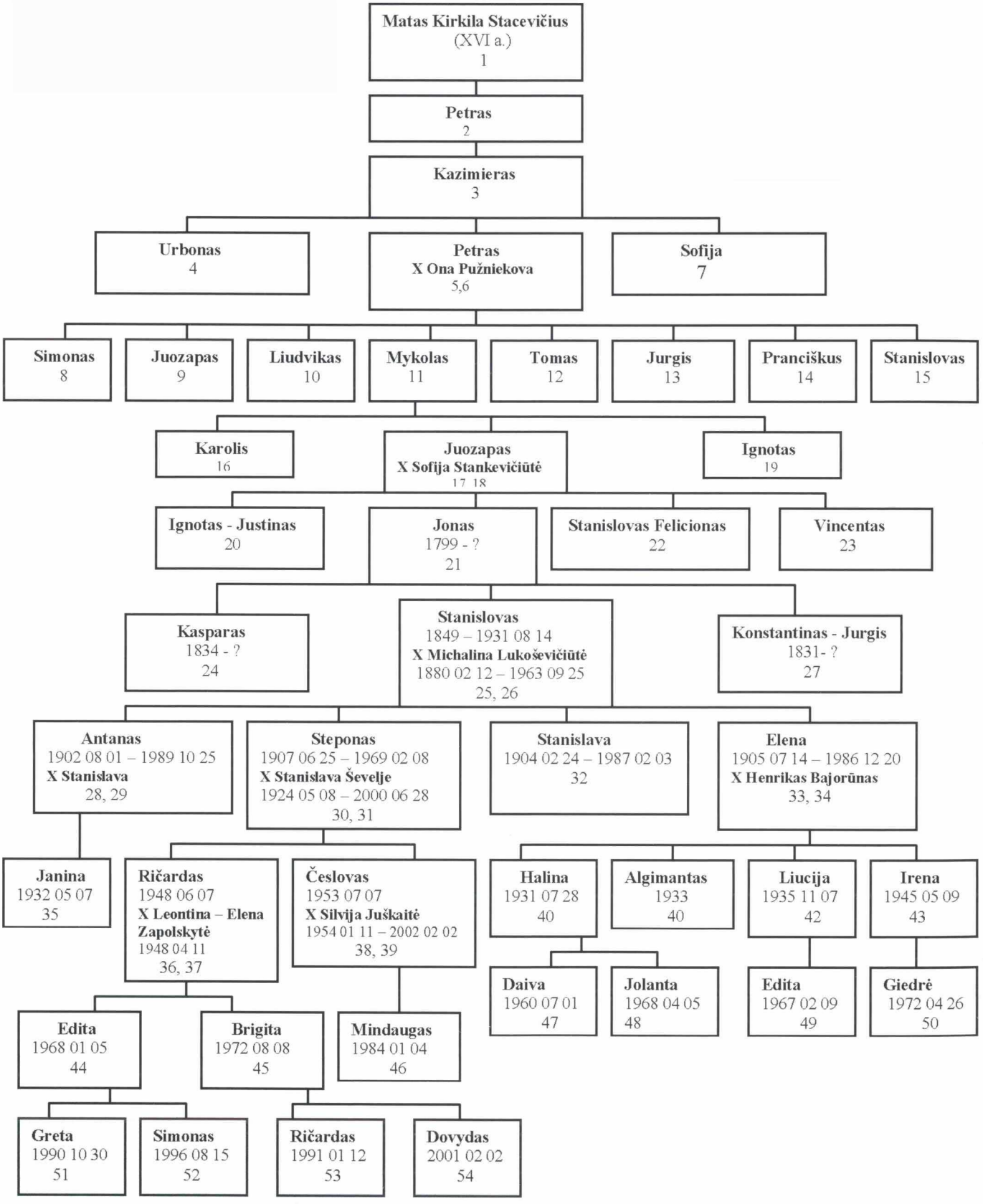

SURVILAI-BAGDONAVIČIAI

Herbas Gulbė (Labędź)

Remiantis istoriniais ir archyviniais šaltiniais, taip pat tėvų ir senelių atsiminimais, mūsų giminės kilmės medžio šaknys siekia XIV a. ir genealogija apima daugiau kaip 600 metų. Šeimos metraštininkas gydytojas Jonas Venckevičius kartu su Juozu Survila-Bagdonavičiumi medžiagą kaupė 48 metus.

1413 m. LDK bajorų titulas Survilų-Bagdonavičių ir Mingailų giminei buvo suteiktas Horodlės sutartimi. XV a. Vytautas Didysis suteikė mūsų protėviui Mingailai identitetą – *Gulbės* (Labędź) herbą.

Apie giminės bajorišką kilmę liudija Lietuvos valstybės istorijos archyvo dokumentai, kurie buvo pridėti prie prašymo pripažinti bajorystę.

Dar Algirdo, Kęstučio ir Vytauto laikais iš Vidurio Aukštaitijos ir istorinio Liaudės krašto kilę mūsų gentainiai gynė Lietuvą nuo kryžiuočių ir kalavijuočių ordinų antpuolių. Apie tai mena XIV a. H. Vartbergės „Livonijos kronika“, 1398 m. Salyno sutartis ir kt. šaltiniai.

Tarp mūsų giminės atstovų buvo: pirmasis Vilniaus seniūnas LDK bajoras Mykolas Mingaila- Gedgaudas (XIV-XV a.), 1863 m. sukilimo kovotojai Ferdinandas Survila-Bagdonavičius, Aleksandras Mackevičius, 1941 m. sukilimo prieš sovietų okupantus dalyviai Jonas ir Gustas Venckevičiai ir kt.

LBKS 2015 m. gruodžio 19 d. aktu trims mūsų giminės atstovams – Birutei Survilaitei-Juškuvienei-Kargerienei, Anatolijui Survilai-Bagdonavičiui ir Dianai Juškutei-Petravičienei pripažinta bajorystė. Apie tai liudija BPA nr.3965, 3966, 3964. Bajorystės statusą perėmėme iš savo tėvo bajoro Juozo Survilos-Bagdonavičiaus. Jis buvo gabus agronomas, tikras Lietuvos patriotas, ir sovietmečiu sugebėjęs išlikti sąžiningu žmogumi, domėjosi politika, istorija, gamta.

Juozas Survila-Bagdonavičius bei abi jo seserys – Marija Survilaitė-Bagdonavičiūtė-Parfionovienė-Ulvigienė ir Stefanija Survilaitė-Bagdonavičiūtė-Venckevičienė pasižymėjo vidine inteligencija, ypatinga

Pirmoje eilėje (iš kairės): Mikalojus Bagdonavičius-Survila, jo žmona Julija Magdalena Mackevičiūtė Bagdonavičienė-Survilienė. Antroje eilėje – jų vaikai: Juozas Survila-Bagdonavičius, Stefanija Survilaitė-Bagdonavičiūtė, Marija Survilaitė-Bagdonavičiūtė.

morale, kultūra, geromis manieromis, užsienio kalbų mokėjimu. Marija buvo baigusi Kilmingųjų mergaičių universitetą Peterburge.

Juozo Survilos-Bagdonavičiaus žmona Elžbieta Varnaitė-Survilienė buvo kilusi iš Žemaitijos pasiturinčių ūkininkų šeimos. Mokėjo daug lietuvių liaudies dainų, turėjo puikų balsą, dainavo bažnytiniuose choruose. Pasižymėjo darbštumu, meile gamtai, subtiliu humoro jausmu, meile vaikams.

Birutė Survilaitė-Juškuvienė-Kargerienė (g.1946) 1971 m. baigė VU ir vokiečių kalbos studijas Maskvoje. Daug metų dirbo Kauno miesto savivaldybės Kultūros ir Juridiniame skyriuose, per 30 metų – aukščiausios kategorijos gidė (veda ekskursijas ne tik Lietuvoje, bet ir kitose Europos šalyse). Moka lietuvių, rusų, vokiečių kalbas, susikalba lenkų, anglų, italų kalbomis. Turi unikalų gebėjimą sudominti mūsų krašto savitumu ir Lietuvos, ir užsienio turistus, profesionaliai, su meile, kaip tikra šalies „ambasadorė“ atskleidžia mūsų krašto gamtos, istorijos, kultūros ir kalbos ypatumus. Paruošė eilę naujų pažintinių maršrutų. Domisi literatūra, istorija, menu, kelionėmis, teatru, gamta. Sukauptą patirtį perduoda studentams privačiame K. Simonavičiaus universitete.

Diana Juškutė-Petravičienė (g.1970) 1997 m. KTU įgijo verslo administravimo bakalaurą, o 2007 m. LEU – psichologijos magistro laipsnį. Dirba pedagoginį

Juozas Survila-Bagdonavičius.

SURVILŲ-BAGDONAVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

LDK BAJORŲ
MINGAILŲ IR SURVILŲ-BAGDONAVIČIŲ
GIMINĖS HERBAS

ISTORINIAI ŠALTINIAI

LIETUVOS DIDŽIOSIOS KUNIGAIKŠTYSTĖS BAJORŲ MINGAILŲ, SURVILŲ- BAGDONAVIČIŲ IR VENCKEVIČIŲ ŠEŠIŲ ŠIMTMEČIŲ GENEALOGIJA, REMIANTIS TĖVŲ IR GIMINIŲ ATSIMINIMAIS LIETUVOJE IR UŽSIENYJE (LATVIJOJE, LENKIJOJE, UKRAINOJE, RUSIJOJE, JAV) BUVO KAUPTA 48 METUS.

ŠIUOS DUOMENIS PATVIRTINA LIETUVOS VALSTYBĖS ISTORIJOS ARCHYVO 1998 06 15D. PAŽYMA NR. 693, 2012 02 21 D. PAŽYMA NR. (P1- 695), P- 1481, LIUDIJANTI APIE JUOZO SURVILOS –BAGDONAVIČIAUS GIMIMĄ IR KRIKŠTĄ 1898 02 24 BAJORŲ NIKALOJAUS IR JULIJONOS MAGDALENOS SURVILŲ- BAGDONAVIČIŲ ŠEIMOJE, VENCKEVIČIŲ ATŠAKOS BAJORYSTĖS PRIPAŽINIMO 2000 09 09 D. AKTAS NR. 1825 IR 1413 M. HORODLĖS AKTAS. T. P. IŠLIKĘS PANEVĖŽIO APSKR. BAJORŲ VADOVO 1915 06 20 D. LIUDIJIMAS NR. 558, IŠDUOTAS MARIJAI SURVILAITEI-BAGDONAVIČIŪTEI, PAVELDĖJUSIAI BAJORYSTĖS TEISĘ IŠ TĖVO 1891 M. JRAŠU NR. 550, REMIANTIS VALDANČIOJO SENATO HERALDIKOS DEPARTAMENTO 1848 03 17 D. ĮSAKU NR. 7271. BE TO, NAUDOTASI IR KITAIS ISTORIOGRAFINIAIS LIETUVOS IR LENKIJOS XIX – XX A. ŠALTINIAIS IR VIETOVARDŽIŲ ŽINYNAIS.

DAR ALGIRDO, KĘSTUČIO IR VYTAUTO LAIKAIS IŠ VIDURIO AUKŠTAITIJOS IR ISTORINIO LIAUDĖS KRAŠTO KILĘ MŪSŲ GENTAINIAI GYNĖ SAVO TĖVONIJAS NUO TEUTONŲ ANTPUOLIŲ. TĖVŪNŲ DIDVYRIŠKAS KOVAS KAUNO – KĖDAINIŲ- PANEVĖŽIO TRIKAMPYJE MENA XIV A. HERMANO VARTBERGĖS „LIVONIJOS KRONIKOS" PUSLAPIAI IR 1398 M. ŠALYNO SUTARTIS. NE VIENAS MŪSŲ AINIS BUVO VĖLESNIŲ SUKILIMŲ PRIEŠ RUSŲ PRIESPAUDĄ DALYVIS - JŲ ŽYGIAI ATSISPINDI MŪSŲ GENTAINIŲ GENEALOGIJOJE, LENKIJOS KARALYSTĖS IR LIETUVOS GUBERNIJŲ METRAŠČIUOSE, NAUJŲJŲ LAIKŲ ISTORIJOS TOMUOSE.

METRAŠTININKAS JONAS VENCKEVIČIUS
KARTU SU JUOZU SURVILA- BAGDONAVIČIUMI
KAUNAS- VILNIUS, 1954-2002 M.
BIRUTĖ SURVILAITĖ- KARGERIENĖ
SURINKO NAUJAUSIUS DUOMENIS APIE
BAJORO JUOZO SURVILOS – BAGDONAVIČIAUS ATŠAKĄ 2012 M.

BAGDONAVIČIUS 1625-1685? Vaišvilčiai- Upytė

LDK bajoras **JURGIS BAGDONAVIČIUS** 1650-1699 Vaišvilčiai- Upytė

DANIELIUS BAGDONAVIČIUS 1680- 1738? Vaišvilčiai- Upytė

KAZIMIERAS? BAGDONAVIČIUS 1725- 1790 Vaišvilčiai- Upytė

JOKŪBAS- SAMUELIS BAGDONAVIČIUS 1750- 1809? Vaišvilčiai- Upytė

ADOMAS- PRANAS BAGDONAVIČIUS-SURVILA 1770- 1835? Vaišvilčiai- Upytė

ONA SIPAVIČIŪTĖ-BAGDONAVIČIENĖ-SURVILIENĖ 1775 - 1838 ?

FELICIJONAS- JOKŪBAS BAGDONAVIČIUS- SURVILA 1799 Vaišvilčiai – 1876 01 17 Upytė

BOGUMILA VITARTAITĖ-BAGDONAVIČIENĖ-SURVILIENĖ 1812 - 1889 10 29 Upytė

1863 m. sukilėlis- tremtinys **FERDINANDAS SURVILA – BAGDONAVIČIUS** 1846 Vaišvilčiai – Upytė 1915 Rusija?

1941 m. sukilėlis **GUSTAVAS VENCKEVIČIUS** 1922 01 15 Vaišvilčiai/ Upytė

Represuotas 1941 m. sukilėlis, metraštininkas **JONAS VENCKEVIČIUS** 1927 05 30 Kaunas- suklastotas dokum. 1924 11 11 Vilkaviškis

STEFANIJA SURVILAITĖ – BAGDONAVIČIŪTĖ-VENCKEVIČIENĖ 1895 07 15 Kibiškės/ Upytė 1964 11 17 Kaunas

MARIJA VENCKEVIČIŪTĖ- RILIENĖ 1936 06 23 Kaunas

MARIJA SURVILAITĖ-BAGDONAVIČIŪTĖ-PARFIONOVIENĖ- ULVIGIENĖ 1892 03 28 Kibiškės/Upytė 1978 04 07 Čikaga

2 pasaulinio karo dalyvis Vakarų Europos frontuose 1941-1945 **BALYS PARFIONOVAS/ RYMANTAS** 1921 08 20 Jelec. Rusija 2011 10 12 Sankt Pete Beach JAV

RAMUTĖ MATELYTĖ-SURVILIENĖ-BAGDONAVIČIENĖ 1954 11 01 Kaunas

KĘSTUTIS SURVILA-BAGDONAVIČIUS 1950 04 05 Marijampolė 2007 03 19 Kaunas

TADAS SURVILA-BAGDONAVIČIUS 1983 10 28 Kaunas

ALBINA PESLIAKAITĖ-SABALIAUSKIENĖ-SURVILIENĖ- BAGDONAVIČIENĖ 1941 05 20 Anykščiai

ANATOLIJUS SURVILA-BAGDONAVIČIUS 1942 10 15 Šiauliai

TOMAS SURVILA-BAGDONAVIČIUS 1976 02 02 Kaunas 1990 10 30 Kaunas

LORETA SABALIAUSKAITĖ-SALDIENĖ 1963 07 21 Anykščiai

NERINGA SURVILAITĖ BAGDONAVIČIŪTĖ-MILENČIENĖ 1974 04 22 Kaunas

GINTARAS MILENČIUS 1981 01 31 Joniškis

JOKŪBAS MILENČIUS 2005 10 29 Vilnius

ISABELĖ MILENČIŪTĖ 2007 04 11 Vilnius

GEDMINAS SURVILA- BAGDONAVIČIUS 1943-Kudirkos Naumiestis 1944- Kudirkos Naumiestis

BIRUTĖ SURVILAITĖ-JUŠKUVIENĖ- KARGERIENĖ 1946 09 22 Vilnius

ANTANAS-VYGAUDAS JUŠKUS 1947 07 26 Šiauliai

GALINA SURVILAITĖ-BAGDONAVIČIŪTĖ 1925 12 04 Kaunas 2006 11 11 Kaunas

DIANA JUŠKUTĖ-PETRAVIČIENĖ 1970 08 05 Kaunas

GYTIS PETRAVIČIUS 1969 06 29 Kėdainiai

DANGIRA – ONA PETRAVIČIŪTĖ 1990 07 26 Kaunas

LUKAS PETRAVIČIUS 1998 03 01 Kaunas

SKIRMANTAS VINGRYS 1984 01 10 Kaunas

EVITA VINGRYTĖ 2008 11 18 Kaunas

ROJUS VINGRYS 2012 04 05 Kaunas

Dailininkas **EUGENIJUS SURVILA-BAGDONAVIČIUS** 1925 12 04 Kaunas

DANUTĖ PAULAITYTĖ- SURVILIENĖ-BAGDONAVIČIENĖ 1933 09 19 Tauragė

RASA SURVILAITĖ-BAGDONAVIČIŪTĖ-KAVALIAUSKIENĖ 1962 02 08 Kaunas

GEDIMINAS KAVALIAUSKAS 1962 06 11 Kaunas

AGNĖ KAVALIAUSKAITĖ-VINGRIENĖ 1986 05 12 Kaunas

ROKAS KAVALIAUSKAS 1992 10 12 Kaunas

VIDA EŽERSKYTĖ SURVILIENĖ-BAGDONAVIČIENĖ 1968 05 01 Kaunas

JURGIS LINAS SURVILA-BAGDONAVIČIUS 1968 01 15 Kaunas

KARINA SURVILAITĖ-BAGDONAVIČIŪTĖ 1991 12 31 Kaunas

BENAS SURVILA-BAGDONAVIČIUS 1999 06 09 Kaunas

GEDGAUDAS - LDK stambus bajoras -/1348 - 1423/?

LDK bajoras **MYKOLAS MINGAILA – GEDGAUDAS** Pirmasis Vilniaus seniūnas, kaštelionas -/1368 - 1440/?

LDK bajorų **MINGAILŲ** Šešios kartos /1398 - 1608/?

LDK bajoras **MINGAILA** /1592 - 1660/?

MINGAILA -/1620 - 1705/?

MINGAILA -/1660 - 1730/?

ANDRIUS MINGAILA -/1705 - 1780/? Panevėžys

MARTYNAS MINGAILA 1750 Pagirių parapija /Truskava/ - 1812 Panevėžys

JUOZAS MINGAILA 1790 Pagirių parapija /Truskava/ - 1855 Panevėžys

IZABELĖ ALEKNAVIČIŪTĖ-MINGAILIENĖ

Broliai Mingailos : **1. ANDRIUS 2.KONSTANTINAS 3.DONATAS 4.EMERIKAS 5.BOLESLOVAS 6.IPOLITAS**

MARIJONA ČESNAVIČIŪTĖ-MACKEVIČIENĖ

JUOZAS MACKEVIČIUS 1787-1847 Truskava

1863m.sukilėlis **ALEKSANDRAS MACKEVIČIUS** 1818 Bajoriškės – 1888.02.02 Truskava

ROŽĖ ANELĖ MINGAILAITĖ-MACKEVIČIENĖ 1821.03.06 Pagiriai - Truskava - 1890.10.09 Panevėžys

JUZEFA MACKEVIČIŪTĖ – DIJAKEVIČIENĖ 1852 01 20 Bajoriškės/ Truskava 1940 Šventibrastis/ Kėdainiai

Bajoras **MIKALOJUS BAGDONAVIČIUS-SURVILA** 1851 12 09 Vaišvilčiai 1916 Upytė Iš 12 vaikų šeimos

Bajorė **JULIJA MAGDALENA MACKEVIČIŪTĖ** (iš 9 vaikų šeimos)- **BAGDONAVIČIENĖ- SURVILIENĖ** 1861 01 03 Bajoriškės/ Truskava 1927? Kaunas

Bajoras **JUOZAS SURVILA – BAGDONAVIČIUS** 1898 02 24 Vaišvilčiai/ Upytė 1980 01 13 Kaunas

EUGENIJA ABRAMIKAITĖ-SURVILIENĖ- BAGDONAVIČIENĖ 1905 09 13 Ryga 1968 04 27 Kaunas

ELŽBIETA VARNAITĖ-SURVILIENĖ-BAGDONAVIČIENĖ 1920 08 28 Šiluva, 2005 06 29 Kaunas

PAVARDŽIŲ KILMĖ

BAGDONAVIČIUS – KILĘS IŠ SLAVIŠKO ŽODŽIO "BAGDONAS", /GRAIKIŠKAI "DIEVO DOVANA"/.
GEDGAUDAS – IŠ LIETUVIŲ KALBOS "PILNAS SKAUSMO".
MACKEVIČIUS – IŠ HEBRAJŲ KALBOS "MOTIEJUS" /DIEVO DOVANA/.
MINGAILA – PRŪSIŠKAS ASMENVARDIS, "MENAMAS STIPRUOLIS".
SURVILA – IŠ VIETOVARDŽIO "SURVILIŠKIS". PO XVIII A. KAUTYNIŲ SU ŠVEDAIS IR 1863 M. SUKILĖLIŲ MŪŠIŲ LIETUVIAMS PRASMINGA VIETOVĖ NERETAI BŪDAVO PRIJUNGIAMA PRIE PAVARDĖS.

Juozo Survilos-Bagdonavičiaus žmona Elžbieta Varnaitė Survilienė-Bagdonavičienė.

darbą ir studijuoja Vilniaus kolegijoje vaikystės pedagogikos specialybę. Moka lietuvių, rusų, anglų, lenkų kalbas. Domisi sveika gyvensena, psichologija, Lietuvos istorija, Lietuvos švietimo politika, teatru, kelionėmis, daile. Laisvalaikiu tapo.

Dangira Ona Petravičiūtė (g.1990) 2015 m. baigė LEU, kur įgijo Etikos specialybės bakalaurą, domisi psichologija, menu, knygomis, gamta, muzika. Moka lietuvių ir anglų kalbas.

Lukas Petravičius (g.1998) VU studijuoja Informacinių technologijų sistemų ir kibernetinio saugumo specialybę. Domisi IT naujovėmis, psichologija, Lietuvos istorija, kelionėmis, technika. Moka lietuvių ir anglų kalbas.

Anatolijus Survila-Bagdonavičius (g.1942) baigė Vilniaus prekybos technikumą, įgijo prekių žinovo specialybę, ilgus metus dirbo prekybos srityje. Domisi Lietuvos istorija, politika, sodininkyste, rūpinasi šeimos gimtaisiais namais Kaune. Moka lietuvių, rusų, anglų, lenkų kalbas.

Neringa Survilaitė-Bagdonavičiūtė-Milenčienė (g.1974) 1997 m. KTU įgijo verslo administravimo bakalaurą, vėliau ten pat – ekonomikos mokslų magistro laipsnį. Dirba tarptautinėje kosmetikos kompanijoje „Avon“ Jungtinėje Karalystėje, vadovauja naujų produktų kūrimo skyriui. Domisi psichologija, medicina, literatūra, kelionėmis, menu, architektūra, teatru. Moka lietuvių, rusų, anglų, lenkų kalbas.

Neringos ir Gintaro Milenčių vaikai Isabelė ir Jokūbas mokosi mokykloje ir koledže Jungtinėje Karalystėje.

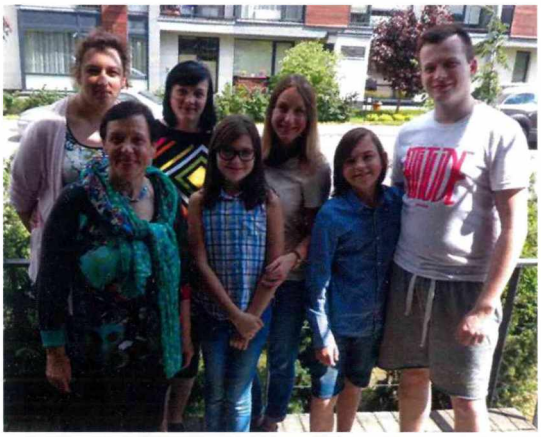

Iš kairės pirmoje eilėje- Bajorė Birutė Survilaitė- Juškuvienė- Kargerienė, Isabelė Milenčiūtė, Jokūbas Milenčius, Lukas Petravičius, iš kairės antroje eilėje- Dangira- Ona Petravičiūtė, Bajorė Diana Juškutė- Petravicienė ir Neringa Survilaitė- Bagdonavičiūtė- Milenčienė.

Anatolijus Survila- Bagdonavičius, Birutė Survilaitė- Juškuvienė-Kargerienė ir Diana Juškutė- Petravičienė.

Eugenijus Survila-Bagdonavičius (g.1925) – žymus Lietuvos dailininkas, surengęs daug savo kūrybos parodų. Jo darbų yra įsigiję Lietuvos muziejai. Domisi kultūra, istorija, kelionėmis, menu. Moka lietuvių, rusų, vokiečių, lenkų kalbas. Dailininko Eugenijaus sesuo Galina Survilaitė- Bagdonavičiūtė – gydytoja.

Visi mūsų giminės bajorai visada pasižymėjo ypatinga meile Lietuvai, jos žmonėms. Tai įskiepijo tėvai ir mums.

Birutė Survilaitė-Kargerienė

SVOLKENIAI

Herbas Pomian

Svolkenių giminė kildinama iš Lietuvoje apsigyvenusių normanų. Tai liudija Svolkenių pavardė, reiškianti skandinavų kalboje „Wilk-krol“ (Vilko-karaliaus kaimas). Svolkenių „okolica“ – taip vadinta šlėktų viensėdija, buvusi senovės Trakų vaivadijoje. Čia 5 Svolkeniai gyveno iki XVI a. pradžios. (Przewodnik heraldyczny. Ulozyl Adam Kosinski. Warszawa, 1880, p.569-571).

SVOLKENIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

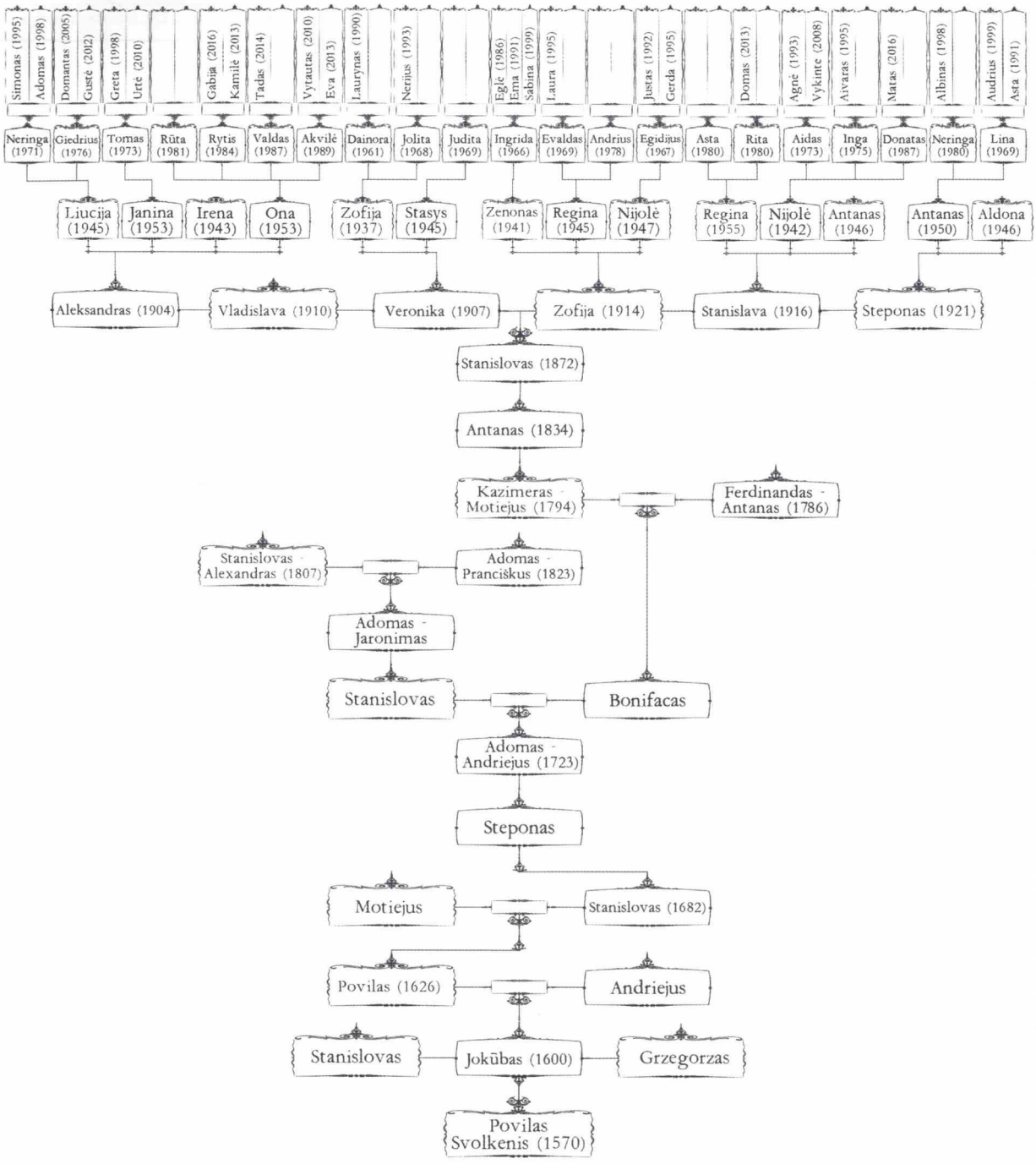

XIV a. rašytiniuose paminkluose protėvio Svolkenio vardas paminėtas Lietuvos bajorų skunde Vakarų Europos valdovams 1416 m. „Kryžiuočiai žymų kilmingąjį vyrą, vardu Svalkenis, pagavę suėmė, jo namus sudegino drauge su jo kaimais, o tų kaimų gyventojus be jokio pasigailėjimo iššudė, tačiau Svalkenis, kai buvo vedamas į Prūsus, jis pats ištrūko iš jų rankų ir su Dievo pagalba išsivadavo", - pažymima sovietmečiu išleistų „Lietuvos TSR istorijos šaltinių" I tome (p.65).

Svolkeniai niekada nebuvo turtinga giminė, bet visgi priklausė žinomiems savo apskrities gyventojams, keli iš jų užėmė nemenkas tarnybas savo krašte, pvz., Motiejus, s. Mataušo 1645 m. buvo Trakų miesto teisėju, Mikalojus 1651-1666 m. buvo Žemaičių katedros kanauninku. Pradedant pirmaisiais XVIII a. metais, Svolkeniai persikėlė į tolesnius Žečpospolitos kraštus, o didžioji dalis giminės apsigyveno Trakų vaivadijoje ir Kauno gubernijoje.

Istoriniai įrašai ir dokumentai įvardija, kad Povilas Svolkinas (g.1570) (1) ir 3 jo sūnūs – Jokūbas (g.1600) (2), Gregoras (3) ir Stanislovas (4) turėjo turtą Kauno apskrityje Svolkenių kaime.

Trumpa Svolkenių giminės kilmės istorija:

1. Pagal Motiejaus Strychowskio kroniką Svolkeniai kilę iš senovės Romos kunigaikščio Palemono, atvykusio į Lietuvą iš Venecijos apie 924 m., palikuonio Viršilos, turėjusio 5 sūnus – Bardį, Liesį, Kernavės kunigaikštį Sirputį, Lietuvos didįjį kunigaikštį Traidenį ir Svolkenį.

2. Pagal mokslininką S. C. Rowellą, tyrinėjusį Lietuvos istoriją ir sudariusį Lietuvos valdovų genealoginį medį, Svolkenių protėvis buvo Živibundas, paminėtas 1219 m., o pagal kitus autorius – Volkus ar Romanas, Lietuvos, Žemaičių ir Rusios kunigaikštis, turėjęs 5 sūnus – Traidenį, Kernavės kunigaikštį ir Lietuvos didįjį kunigaikštį (1270-1282), Radvilų pirmtaką Sirputį, Liesį, Bardį, o taip pat Svolkenį.

Remiantis tiek M. Strychowskiu, tiek S. C. Rowellu, galima teigti, kad Svolkenių giminė istoriškai priklauso Lietuvos didžiųjų kunigaikščių giminei (Lietuvos valdovai XIII-XVIII a. Enciklopedinis žinynas. Sudarė Vyt. Spiečiūnas. Vilnius, 2004).

3. LVIA rastas genealoginis medis sudarytas pagal 1835 m. gegužės 23, birželio 6 ir 15 d. Kauno ir Ukmergės maršalkų paliudijimus (LVIA, f.391, ap.1, b.1047, 1.32). J.Ciechanowiczius knygoje "Didžiosios Kunigaikštystės riterių giminės", remdamasis šiuo genealoginiu medžiu, randa vietos ir Svolkenių giminei: "Kilmingųjų Svolkenių giminė nuo seniausių laikų, didžiuodamasi bajoriškomis privilegijomis, naudojo *Pomian* herbą, rūpinosi viešomis įstaigomis, turėjo krašte dvarus su žemėmis ir pavaldiniais, (...) o Povilas Svolkenis ir trys jo sūnūs, t. y. Jokūbas, Grzegorzas ir Stanislovas taip pat naudojosi bajoriško luomo teisėmis ir laisvėmis, 1600 m. sumokėjo septynias kapas gražių (...) už žemės nuosavybę, esančią Svolkenių lauke Kauno apskrityje.

Aleksandras Svolkinas.

Iš paminėtų brolių vyriausiasis Jokūbas Svolkenis, s. Povilo (g.1600) padovanojo 1626 m. pasauliui sūnus Andriejų ir Povilą, jaunesnysis brolis Povilas davė gyvybę sūnums Motiejui ir Stanislovui. Motiejus, neturėdamas palikuonių, po tėvo mirties pardavė pagal paveldimumo teisę gyvenvietę su visais pastatais Kauno apskrityje, Svolkenių lauke savo tikram broliui Stanislovui ir jo žmonai Onai iš Rancevičių už 14 lietuviškų gražių kapų. Stanislovas Svolkenis, s. Povilo, dvaro su žeme paveldėtojas, susilaukė sūnaus Stepono, o šis 1723 m. – dvivardžio sūnaus Adomo Andriejaus (...)."

Adomas Andriejus Svolkenis, sudaręs bažnytinę santuoką su bajoraite Kotryna iš Pomarnackių, susilaukė su ja Stanislovo ir Bonifaco. Stanislovas, apvesdintas su Elžbieta Staževska, susilaukė sūnaus Adomo Jeronimo, o tas turėjo 2 įpėdinius – Stanislovą Aleksandrą (g.1807) ir Adomą Pranciškų (g.1823). Bonifacas paliko sūnus Ferdinandą Antaną (g.1786) ir Kazimierą Motie-

Stanislava Svolkenaitė-Zamackienė su vyru Stasiu. 1939 m.

Steponas Svolkinas 1961 m.

Svolkenių giminė 2016 m..

jų (g.1794), mūsų proprosenelį. Jis susilaukė vienintelio sūnaus Antano (g.1834), mūsų prosenelio.

Visi išvardinti Svolkeniai buvo žemės valdų savininkai Kauno ir Ukmergės apskrityse, taip pat 1835 m. visi buvo pripažinti „nuo seno esančiais dvarininkais" ir įrašyti į Vilniaus gubernijos bajorų knygos šeštąją klasę" (LVIA, f.391, ap.1, b.1047, l.128-132).

Stanislovas Svolkenis (1872-1921) 1903 m. vedė bajoraitę Sofiją Stankevič (1882-1961) ir susilaukė 7 vaikų (pirmagimis Antanas mirė): Aleksandro (1904-1972), Veronikos (1907-1973), Vladislavos (1910-1995), Sofijos (1914-1995), Stanislavos (1916-1983), Stepono (1921-1982).

Aleksandras vedė Juzefą Naujokaitytę (1914-2009), jų vaikai – Irena (g.1943), Liucija (g.1945), Ona (g.1953), Janina (g.1953). Liucija ištekėjo už Alvydo Paškevičiaus (g.1943), jų vaikai – Neringa (g.1971), Giedrius (g.1976). Neringa ištekėjo už Aido Vaidakavičiaus (g.1971), jų vaikai – Simonas (g.1995), Adomas (g.1998). Giedrius vedė Vilmą Pauliukonytę (g.1979), jų vaikai – Domantas (g.2005), Gustė (g.2012). Ona ištekėjo už Stanislovo Šulco (1955-1999), jų vaikai – Rūta (g.1981), Valdas (g.1987), Rytis (g.1984), Akvilė (g.1989). Rūta ištekėjo už Thierry Briere (g.1976). Valdas vedė Agnę Grigelevičiūtę (g.1982), turi sūnų Tadą (g.2015). Rytis vedė Eglę Verygaitę (g.1983), jų vaikai – Kamilė (g.2013), Gabija (g.2016). Akvilė ištekėjo už Evaldo Petkevičiaus (g.1983), jų vaikai – Vytautas (g.2010), Eva (g.2013). Janinos sūnus Tomas Glebavičius (g.1973) vedė Rasą Gritėnaitę (g.1978), jų vaikai – Greta (g.1998), Urtė (g.2010).

Veronika ištekėjo už Jono Užpolevičiaus (1895-1953), jų vaikai – Zofija (g.1937), Stasys (1945-2014). Zofija ištekėjo už Vytauto Vitkausko (g.1935), jų vaikai – Dainora (g.1961), Jolita (g.1968). Dainora ištekėjo už Rimanto Januškevičiaus (g.1958), turi sūnų Lauryną (g.1990). Jolitos sūnus – Nerijus (g.1993). Stasys vedė Vaclovą Koženiauskaitę (g.1950), turi dukterį Juditą (g.1969).

Vladislava ištekėjo už Andriaus Matučio (1908-1953), vaikų neturėjo.

Sofija ištekėjo už Petro Kuzmicko (1912-1973), jų vaikai – Zenonas (1941-1999), Regina (g.1945), Nijolė (g.1947). Zenonas vedė Valeriją Bagdonaitę (1940-2013), jų duktė Ingrida (g.1966), kurios pirmasis vyras Jonas Dzigas (1962-1995), o vaikai – Eglė (1986-1995) ir Ema (g.1991), Ingridos antrasis vyras Algirdas Pranckūnas (g.1960), duktė Sabina (g.1999), Emos vyras Vytautas Gleiznys (g.1987), sūnus Kristupas (g.2015). Regina susituokė su Ivanu Jarovojumi (g.1938), gimė sūnūs Evaldas (g.1969) ir Andrius (g.1978). Evaldas susituokė su Dalia Banišauskaite (g.1969), jų duktė Laura (g.1995). Nijolė ištekėjo už Leono Radionovo (1940-2011), susilaukė sūnaus Egidijaus (g.1967), kuris vedė Giedrę Černytę (g.1972), jų vaikai – Justas (g.1992), Gerda (g.1995). Gerda susilaukė sūnaus Dano (g.2015).

Stanislava ištekėjo už Stasio Zamacko (1909-1967), jų vaikai Nijolė Jonė (1942-1994), Vladė +1943, Antanas (g.1946), Regina (g.1955). Nijolė ištekėjo už Vytauto Pivoro (1947-2010), jų vaikai – Aidas (g.1973), Inga (g.1975), Donatas (g.1987). Aidas vedė Editą Krasniauskaitę (g.1974), jų vaikai – Agnė (g.1993), Vykintė (g.2008). Inga ištekėjo už Dariaus Sakalausko (g.1973), jų sūnus Aivaras (g.1995). Donatas vedė Žygimantę Riaubaitę (g.1991), jų sūnus Matas (g.2016). Regina ištekėjo už Viktoro Petrausko (g.1953), jų vaikai Rita (g.1980), Asta (g.1980). Rita susituokė su Laurynu Šalniumi (g.1985), jų sūnus Domas (g.2013). Asta susituokė su Gintautu Pazdrazdžiu (g.1977).

Steponas vedė Eleną Talalaitę (1909-1976), susilaukė Aldonos (g.1946) ir Antano (g.1950). Aldona susituokė su Beniumi Byla 1944-2009. Antanas susituokė su Frase Radionovaite (g.1951), jų vaikai Lina (g.1969), Neringa (g.1980). Lina susituokė su Antanu Žiliu (g.1967), jų vaikai Asta (g.1991), Audrius (g.1999). Neringa susituokė su Albinu Varnu (g.1977), jų sūnus Albinas (g.1998).

Po 1831 ir 1863 m. sukilimų caro valdžia vykdė bajorų luomo valymą, atimdama iš daugelio jo atstovų dvarus ir žemes ir reikalaudama įrodyti bajorystę. Toks pat likimas ištiko ir mūsų giminę, dalinai netekusią turtų dėl Boleslavo Svolkenio dalyvavimo 1863 m. sukilimo įvykiuose Šėtoje, bet sugebėjusią įrodyti savo bajorišką-ją kilmę. Todėl mūsų proseneliai Antanas ir Stanislovas buvo priversti tarnauti pareigūnais dvaruose ar nuomoti žemę, apsigyvendami Siesikų valsčiuje, kuriame gimė mūsų tėvai ir daugelis jų vaikų bei anūkų.

Kasmetiniuose mūsų giminės susitikimuose prisimename ir pagerbiame savo protėvius, dalinamės

džiaugsmais ir rūpesčiais, didžiuojamės artimųjų pasiekimais moksle ir darbuose, pergyvename dėl nesėkmių.

Antanas Svolkenis

ŠABLEVIČIAI-ČIOČIAI

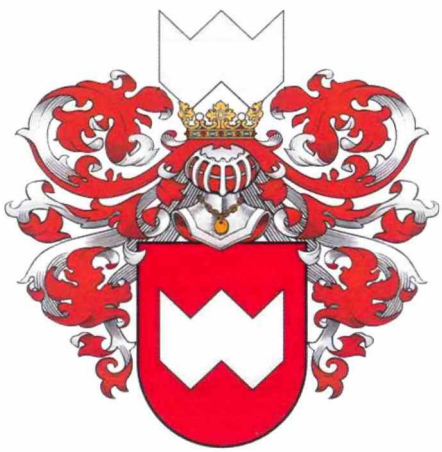

Herbas Abdankas (Szablewicz)

Šablevičiai – sena bajorų giminė, kurios herbas *Abdankas* LVIA dokumentuose vadinamas „herb *Szablewicz*“ (f.708, ap.2, b.2, l.62, 232, 227). Tai – *Abdanko* atmaina, turinti ąžuolo vainiko elementą. Lietuvos – Vilniaus Deputatų generalinės sesijos, vykusios 1804-02-09 Vilniuje ir skirtos bajoriškosios kilmės klausimams, protokolas patvirtina, kad Šablevičiai „pripažįstami ir skelbiami kilmingais, senas tradicijas turinčiais Lenkijos bajorais ir įrašomi į Lietuvos – Vilniaus gubernijos pirmosios klasės bajorystės knygą“ (LVIA, f.708, ap.2, b.2, l.230). Šis dokumentas pasakoja apie Šablevičių giminės istoriją: „Givainių-Šablevičių giminė [*Dom Giwoynów Szablewiczów*] nuo seno pasižymi ne tik aukšta bajoriškąja kilme, bet ir paveldimų žemių turėjimu ilgiau nei nuo 1600-ųjų metų. Lietuvoje, Vilkmergės [dab. Ukmergės] paviete, tarp gausių žemės valdų garbingiausioji buvo vardu Mimainiai“ (LVIA, f.708, ap.2, b.2, l.227–229). Cituojamas dokumentas paryškina genealoginę liniją nuo Jarošo Givainio-Šablevičiaus (1) iki jo anūko Lauryno (6) sūnaus Juozo (9), kurio palikuonis, – Juozo (9) anūko Stanislovo (21) anūkas yra Feliksas Šablevičius (66) – Kazimiero Antano (25) sūnus, Marijono Šablevičiaus tėvas, Alinos Čiočienės senelis.

Stefanija Ašakaitė-Šablevičienė su broliu Juozu Ašaka Vilniuje, Žvėryno rajone, apie 1925 m.

Feliksas Šablevičius (66) 1884 m. vedė bajorų Aleksandro Rimkevičiaus ir Michalinos Vaškevičiūtės-Rimkevičienės dukterį Emiliją (LVIA, f.669, ap.10, b.62, l.189). Felikso (66) ir Emilijos šeima gyveno Taujėnuose, Paežeriuose, Vidulaukiuose (priklausė Šėtos ir Truskavos parapijoms), o Pirmojo pasaulinio karo metais atsikėlė į Vilnių ir nuo tol gyveno Vilniuje (palaidoti Antakalnio – Šv. Apaštalų Petro ir Povilo – kapinėse) kartu su vyriausiąja dukterimi Monika, kuri pasirinko vienuolės kelią.

Jauniausias Felikso (66) sūnus Marijonas Šablevičius (1900-08-11 – 1970-12-18) buvo Lietuvos patriotas, palaikydamas bajoriškąsias giminės tradicijas kovojo generolo Povilo Plechavičiaus kariuomenėje,

Vilniečių piknikas Žvėryno rajone, apie 1934 m. Iš dešinės į kairę: Alina Šablevičiūtė, Marijonas Šablevičius, Stefanija Šablevičienė (centre) su draugėmis.

Alina Šablevičiūtė – Baltamiškio mokyklos vedėja (apie 1953 m.).

Vilniečių pramogos: Alina Šablevičiūtė su tėvu Marijonu Šablevičiumi (dešinėje) ir dėde Juozu Ašaka (kairėje) apie 1936 m.

Marijonas Šablevičius – „Seniausias knygnešys" fotoalbume „Lietuva šiandien" (Vilnius: Mintis, 1964, p. 130, M. Fligelio nuotrauka).

sovietinės okupacijos metais dalyvavo lietuvybės puoselėjimo draugijose. Gyveno Žvėryno rajone, Vytauto gatvėje, su žmona Stefanija Ašakaite (1901-05-24 – 1971-09-12), kuri tarp giminių, draugų ir pažįstamų garsėjo tvirtu charakteriu ir išmintimi, ir jos broliu Juozu Ašaka (1895-02-07 – 1968-03-05), kuris, ilgą laiką gyvenęs ir dirbęs Amerikoje, gerai mokėjęs anglų, vokiečių, lenkų ir kt. kalbas, turėjęs turtingą biblioteką, aplinkinių buvo laikomas tikru profesoriumi. Marijonas Šablevičius senatvėje tapo ryškiu Vilniaus centro personažu: pasipuošęs tautiniais drabužiais, užsiauginęs ilgą geltoną barzdą, užsidėjęs šiaudinę skrybėlę, prie centrinės universalinės parduotuvės (vėliau – „Vaikų pasaulis" Gedimino prospekte) pardavinėjo knygas, spaudą, loterijos bilietus, – o dėl linksmos lietuviškos išvaizdos ir labai draugiško būdo jį pažinojo ir mėgo visas Vilnius. Apie jį rašė laikraščiai, vadindami „Laimės pardavėju". Su kiekvienu mokėdavo pasikalbėti pralinksmindamas, prajuokindamas pašnekovą. Ypač mylėjo vaikus, ir vaikai jį labai mėgo; dažnai per naujametines šventes įvairių kolektyvų būdavo kviečiamas vaidinti Senį Šaltį. Režisieriaus Arūno Žebriūno pakviestas, Marijonas Šablevičius vaidina kino filmo „Gražuolė" (1969) epizode.

Marijono ir Stefanijos Šablevičių vienturtė dukra Alina Šablevičiūtė-Čiočienė (g. 1930-06-25) – trečios kartos vilnietė. Nuo vaikystės, kuri slinko lenkų okupuotame Vilniuje, žinojo, kad yra bajoraitė ir ne lenkė, o lietuvė. Jaunystėje dirbdama Baltamiškio pradinės mokyklos vedėja, tą mokyklą sulietuvino: mokykla buvo mišriakalbė (pagal okupacinės valdžios principą „skaldyk ir valdyk"), o vedėja sugebėjo diplomatiškai įtikinti mokinių tėvus, kad Lietuvoje gyvendami jie norėtų vaikus mokyti lietuviškai, ir tėvų prašymu ji tapo lietuvių mokykla. Vilniaus universitete baigusi pramonės ekonomikos specialybę (1957), Alina ilgus metus dirbo vyriausiąja ekonomiste. Vis dėlto esminiu savo pašaukimu ji laiko pedagoginį darbą, prie kurio grįžo vėl nepriklausomoje Lietuvoje: 1993 m. baigusi bendrovės „Pačiolis" buhalterijos kursus, skirtus pertvarkyti buhalterinę apskaitą pagal tarptautinius apskaitos standartus, tapo aukštai vertinama šiuolaikinės buhalterijos dėstytoja. Šiuo metu Alina, būdama didelė teatro mėgėja, yra Nepriklausomų teatrų asociacijos vyriausioji finansininkė, dar – VšĮ „Bokštelis Žvėryne" direktorė. VšĮ „Bokštelis Žvėryne" siekia atstatyti Alinos

Alinos Šablevičiūtės Pirmoji Komunija. Vilniaus Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčia (Žvėrynas), apie 1937 m.

Marijonas Šablevičius apie 1930 m.

ŠABLEVIČIŲ-ČIOČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

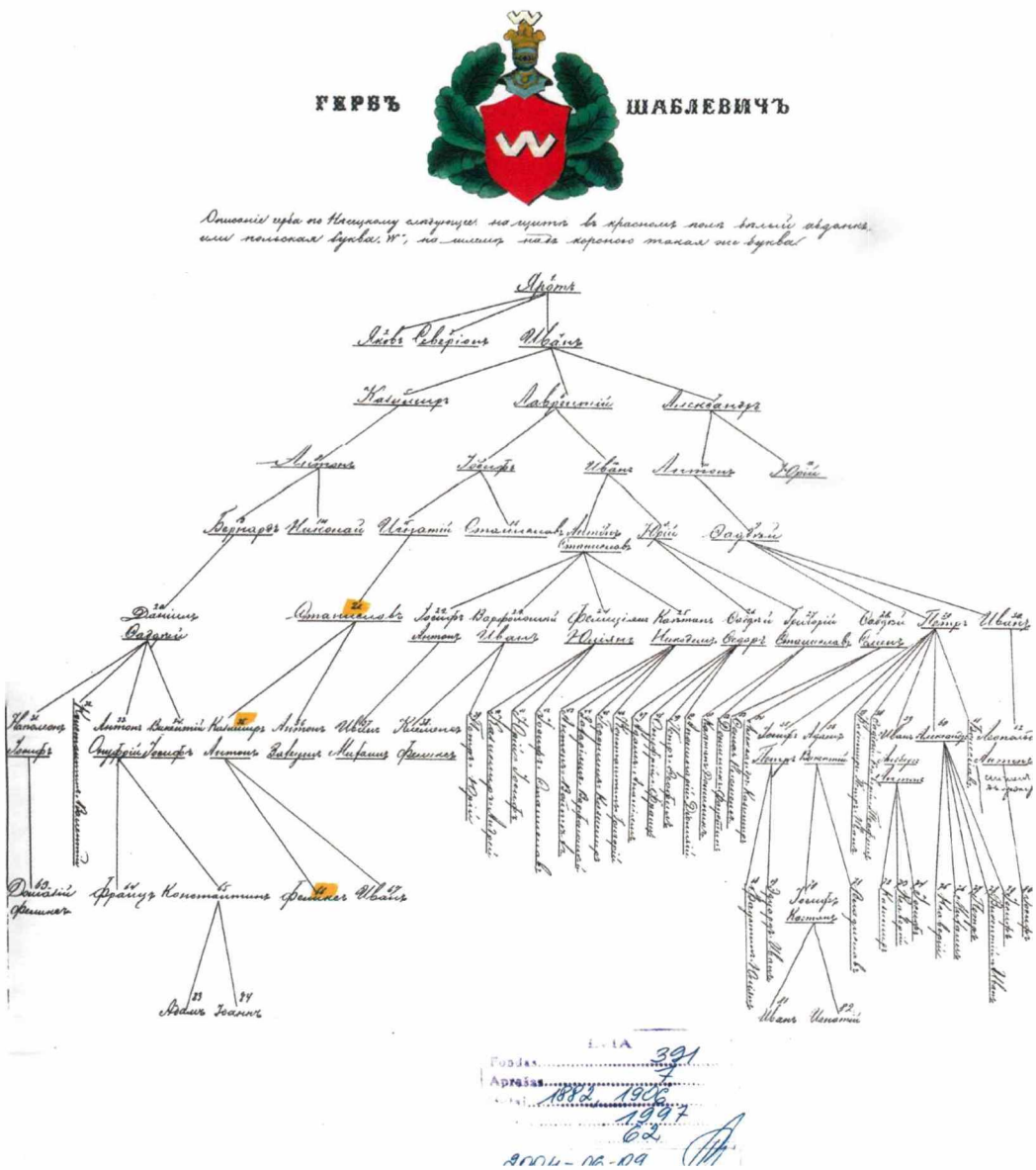

Fondas 391
Aprašas 7
1882, 1906
1997
62
2004-06-09

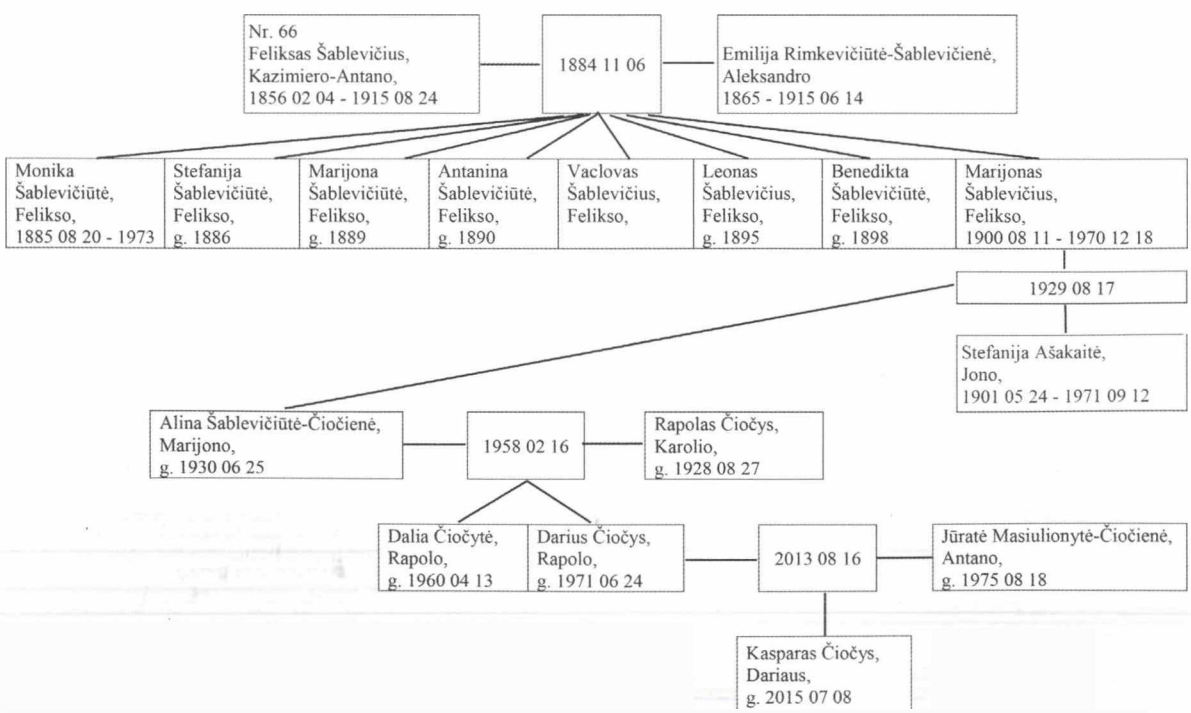

Alina Čiočienė su dukra Dalia Varšuvoje, prie Jono III Sobieskio rūmų Vilanove, 2017 m. gegužės mėn.

Darius, Jūratė ir Kasparas Čiočiai. Vilnius, 2016 m. rugpjūčio 28 d.

tėviškę – pilaitę primenantį seną medinį namą Vilniaus Žvėryno rajone, kultūros vertybę, kuri buvo nusavinta sovietinės okupacijos metais ir grąžinta labai nuniokota; viename atstatyto namo kambarių ketinama įsteigti ekspoziciją apie senąjį Žvėryno rajoną, panaudojant šeimos archyvo ir Marijono Šablevičiaus bajoriškos giminės istorijos medžiagą. Kur beatsidurtų Alina, visur atranda daug draugų: kaip ir tėvui Marijonui Šablevičiui, Alinai būdingas gebėjimas sutiktą žmogų pamėgti, jame matyti tai, kas gera.

Alinos vyras Rapolas Čiočys (g. 1928-08-25) – tikras dzūkas, gilus patriotas, puikus inžinierius konstruktorius. 1956 m. baigęs KPI, dirbo atsakingą vadovo darbą Miestų statybos projektavimo institute ir kitur, projektavo daugelį svarbių pastatų sostinėje – Santuokų rūmus, Antakalnio polikliniką, ligoninę Santariškėse ir kt. Tai – projektuotojas iš pašaukimo, ir dabar savo malonumui braižantis projektus.

Alinos ir Rapolo Čiočių vaikai – Dalia ir Darius. Dalia Čiočytė (LBKS archyvas, legitimacijos byla nr.1859) – literatūrologė, humanitarinių mokslų daktarė, VU dėstytoja, parašiusi monografijas *Biblija lietuvių literatūroje* (Vilnius: Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1999), *Literatūros teologija: teologiniai lietuvių literatūros aspektai* (Vilnius: Vilniaus universiteto leidykla, 2013).

Darius Čiočys (LBKS archyvas, legitimacijos byla nr.1858) – muzikas (muzikos magistras ir menų bakalauras). Jis – klarnetininkas, garso režisierius, orkestro dirigentas. Tęsdamas bajoriškąsias giminės tradicijas, nuo 1992 m. tarnauja Lietuvos kariuomenės Krašto apsaugos savanorių pajėgų bigbende, groja ir diriguoja. Dariaus žmona Jūratė Masiulionytė-Čiočienė – Vilniaus universiteto absolventė (anglų filologijos magistrė), valstybės tarnautoja, efektyviai dirbanti vadovės darbą tarptautinių santykių srityje, kolegų labai vertinama ir nuoširdžiai mėgstama. Jūratė ir Darius Čiočiai augina sūnų Kasparą Paulių, Marijono Šablevičiaus proanūkį.

Dalia Čiočytė

Alina ir Rapolas Čiočiai. Vilnius, „Neringos" restoranas, 2010 m. birželio 25 d. (Alinos Čiočienės 80-mečio jubiliejus).

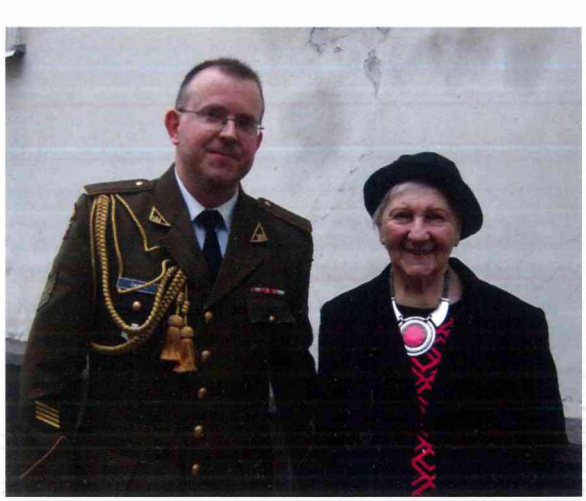

Alina Čiočienė su sūnumi Dariumi prie Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerijos po Krašto apsaugos savanorių pajėgų bigbendo koncerto. 2015 m. birželio 19 d. („Kultūros naktis").

TAUGINAI

Herbas Kirvis

Tauginų giminė – viena seniausių lietuvių bajorų giminių, kurios proseneliai, kaip ir kitų, vadinamųjų Liaudos bajorų protėviai, privilegijas gavo iš LDK Vytauto ir buvo įkurdinti palei vidinę sieną tarp Trakų vaivadijos ir Žemaitijos, taip vadinamame Liaudos trakte. Žymėjosi herbu *Kirvis* (Topor). 1528 m. LDK kariuomenės surašyme minimi Martynas, Aleksna Tauginavičius (Olechno Towginowicz) iš Pienionių, Petras Tauginavičius iš Ukmergės pavieto (Perepis voiska Velikogo kniažestva Litovskogo 1528 goda. Metrika VKL 523. Prieiga per internetą: http://kdkv.narod.ru/1528-VKL/book-vkl1528.htm). 1667 m. tarp bajorų, turėjusių dalyvauti LDK šauktinių kariuomenėje ar pristatyti raitelius, minimi bajorai Tauginai (Towgin) iš Veliuonos pavieto Tauginaičių bajorkaimio. Bajorai Tauginai (Towgin) arba Tauginavičiai (Towginowicz) dažnai minimi Upytės ir Ukmergės XVI-XVIII a. žemės ir pilies teismų aktų knygose (LVIA, Senųjų LDK teismų aktų fondas, b.14831, l.388-390, 4494, 498 ir kt.).

Carinei Rusijai okupavus Lietuvą, iš senųjų bajorų buvo pareikalauta dokumentais įrodyti priklausomybę bajorų luomui. Kitaip jie prarasdavo savo privilegijas ir būdavo įrašomi į laisvuosius valstiečius, apdedami mokesčiais bei rinkliavomis, imami rekrūtais į caro kariuomenę. Pagrindiniais liudijimais apie priklausomybę bajorų luomui būdavo žemės ir pilies teismų dokumentai, karalių privilegijos, įrodančios pačių bajorų, jų tėvų, senelių, prosenelių turėtas žemes, dalyvavimą LDK administracinių organų veikloje, seimeliuose, seimuose ir pan. Tačiau tokių dokumentų paieškos reikalavo nemažai lėšų ir laiko. Be to, buvusių LDK teismų ir kitų įstaigų archyvai buvo išblaškyti, dalis prarasta. Matyt, dėl šios priežasties, svarstant mūsų protėvių bajorystės patvirtinimo klausimą 1819-12-20 m. Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkime seniausias pateiktas dokumentas siekė tik XVIII a. pradžią ir liudijo, kad prosenelis Simonas Tauginas, s. Jurgio (2) Tauginaičių dvarą pirko 1717-08-24, o 1726-07-20 dvaro žemes išplėtė, iš bajorų Rimkevičių nusipirkdamas Užpurvių palivarką. Tačiau istorinė medžiaga liudija, kad bajorai

Tomas Tauginas.

Tauginai šiose vietose gyveno ir didesnius ar mažesnius dvarelius turėjo dar XVII a. Bajorystės tvirtinimo dokumentai liudija, kad Tauginaičių dvarą toliau valdė Simono Taugino sūnūs Kazimieras (3) su žmona Elena Daugvilaite, Juozapas (4) su žmona Pranciška Jamontaite bei anūkas Juozapas (5). 1787-10-20 Kazimieras Tauginas (3) ir jo sūnus Juozapas (5) pirko Bartkūnų palivarką, o XVIII a. pabaigoje – Ritikius. Tauginų žemių valdos sumažėjo, kai Mykolas Tauginas (6) ir jo žmona Ona Sirevičiūtė pardavė Užpurvius bei dalį Tauginaičių dvaro žemių. 1819-03-13 kitas Simono Taugino anūkas Juozapas Tauginas nusipirko Memenčių dvarą. Jo palikuonys šeimininkavo ten ir XIX a. viduryje. Vienas jų – Simonas Tauginas 1861 m. fundavo Memenčių koplyčią. XIX a. bajorams Tauginams (nenustatyta, kuriai šakai) priklausė ir Pociūnėlių dvaras.

Tauginų bajorystė buvo tvirtinama 1819-12-19, 1832-12-20, 1837-09-09, 1860-03-01, 1875-12-12 ir kt. Vilniaus ir Kauno gubernijų bajorų deputatų susirinkimų nutarimais bei vėliau sekusiais Rusijos imperijos Valdančiojo senato Heroldijos departamento įsakais. Paskutinis įsakas pasirašytas 1888-03-24. Tauginai buvo įtraukti į I-ąją bajorų knygos dalį (LVIA, f.391, ap.11, b.210, l.1-2v).

Kotryna Tauginienė.

TAUGINŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

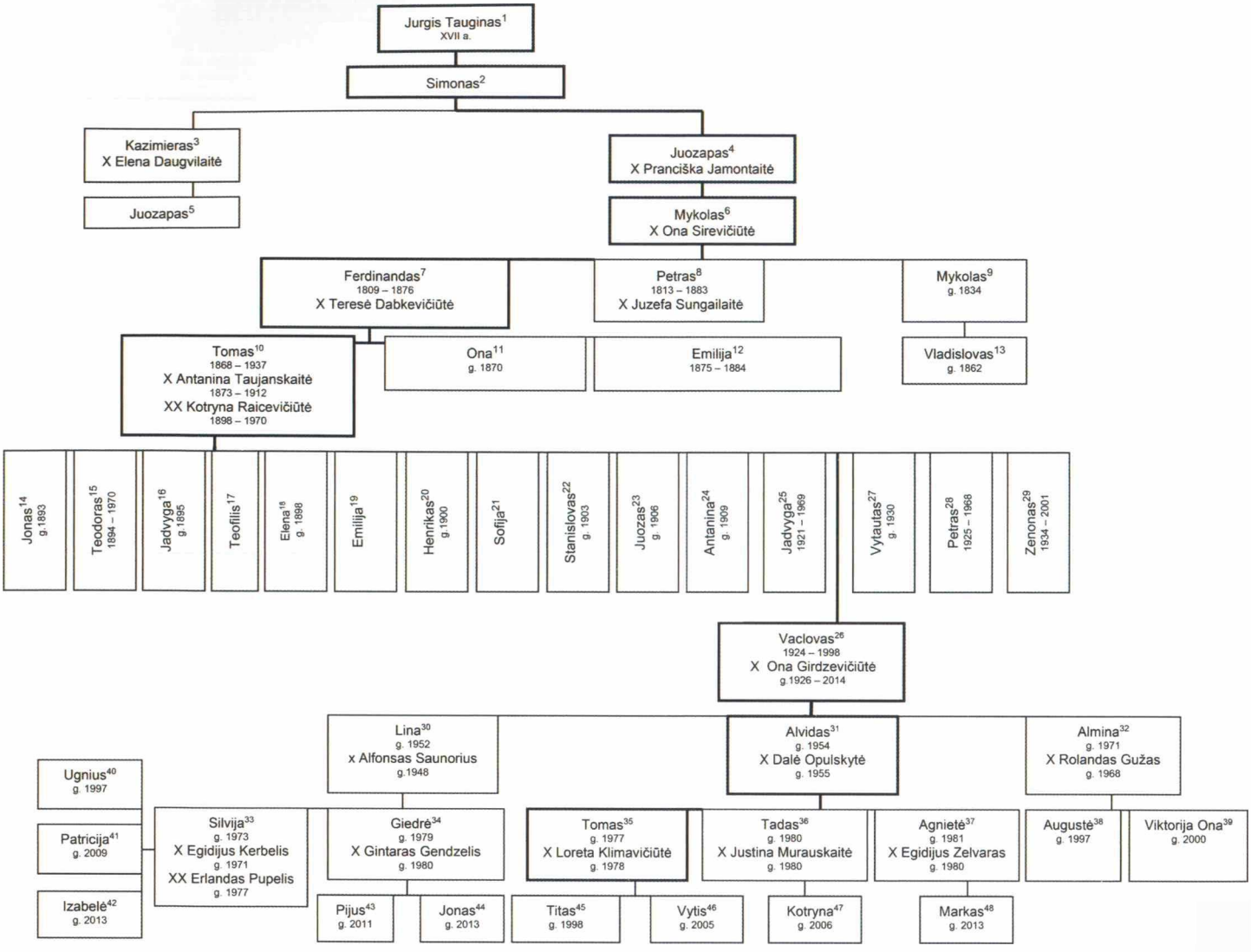

Tomo Taugino (10) sūnus Vaclovas (26) 1951-04-29 Baisogalos Švč. Trejybės bažnyčioje (dab. Radviliškio r.) susituokė su Ona Girdzevičiūte. Kelerius metus gyveno Užvalkiuose ir Vidulaukiuose (dab. Vidulaukio kaimas Kėdainių r.). Gyvendami Užvalkiuose susilaukė dukros Linos (30), o Vidulaukiuose – sūnaus Alvido (31). Ten turėjo ūkį. XX a. 7-ojo dešimtmečio pradžioje šeima persikėlė gyventi į Kauną. Vaclovas dirbo spaustuvėje, žmona Ona – duonos kepykloje. Gyvenant Kaune susilaukė dar vienos dukros – Alminos (32). 1994-10-01 Kauno Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų (Vytauto Didžiojo) bažnyčioje ji susituokė su Rolandu Gužu. Šiuo metu gyvena Kaune. Almina dirba privačioje įmonėje auditore. Augina dukras Augustę (38) ir Viktoriją Oną (39).

Vyriausioji dukra Lina gyvena Raseiniuose. Į šį miestą 1975 m. persikėlė jau sukūrusi šeimą. 1973-02-03 Kauno Šv. Juozapo (Vilijampolės) bažnyčioje susituokė su Alfonsu Saunoriumi. Turi dukteris Silviją (33) ir Giedrę (34). 1974 m. Lina baigė Kauno medicinos mokyklą ir įgijo akušerės specialybę, o 1982 m. – specialiojo pedagogo specialybę Šiaulių pedagoginiame institute ir dirbo specialiąja pedagoge-metodininke Raseinių specialiojoje mokykloje. 1997 m. jai įteiktas Raseinių kultūros, švietimo ir sporto skyriaus Padėkos raštas už nuoširdų darbą Lietuvos mokyklos 600 metų jubiliejaus proga, o 2002 m. – Kauno apskrities viršininko administracijos Padėkos raštas už nuoširdų pedagoginį darbą. Jos vyras Alfonsas baigė pramoninės civilinės statybos studijas Kauno politechnikume ir dirbo darbų vadovu UAB „Raseinių statyba“. 1997 m. vyriausioji duktė Silvija baigė biologijos (biofizikos) bakalauro studijas, o 1999 m. – neurobiologijos magistrantūros studijas VU, stažavosi Oksfordo universitete (D. Britanija). 2003 m. jauniausioji duktė Giedrė baigė Kauno J. Gruodžio konservatoriją, kurioje įgijo instrumentinės muzikos pedagogikos (liaudies instrumentai – kanklės) specialybę. 2006 m. baigė menotyros bakalauro studijas Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, o 2011 m. – magistrantūros studijų programą „Teisė ir valdymas“ M. Romerio universitete.

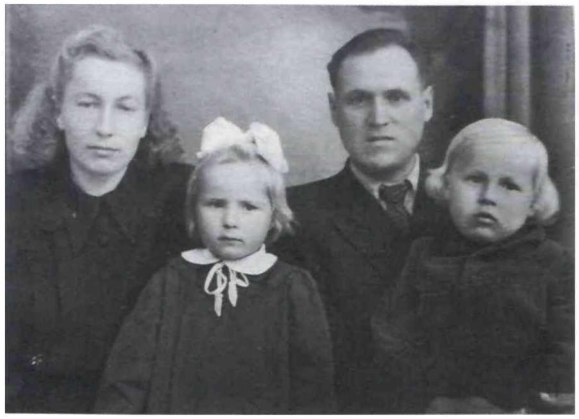

Vaclovo Taugino šeima (iš kairės į dešinę): Ona, Lina, Vaclovas, Alvidas.

1997-04-04 Silvija Taujėnų bažnyčioje (Ukmergės r.) susituokė su Egidijumi Kerbeliu ir susilaukė sūnaus Ugniaus (40), kuris 2016 m. baigė Vilniaus Šv. Kristoforo gimnaziją. 2003 m. santuoka iširo. 2009-01-31 Silvija Saunoriūtė ir Erlandas Pupelis sudarė civilinę santuoką Vilniaus metrikacijos skyriuje, o 2010-10-02 susituokė Paparčių Šv. vyskupo Stanislovo ir Šv. Pranciškaus Asyžiečio bažnyčioje, susilaukė dukrų Patricijos (41) ir Izabelės (42).

2010 m. Giedrė susituokė su Gintaru Gendzeliu Kauno Šv. Juozapo bažnyčioje. 2011 m. susilaukė sūnaus Pijaus (43), o 2013 m. gimė sūnus Jonas (44).

Sūnus Alvidas nuo 1979 m. gyvena Utenoje. 1976-07-02 susituokė Tabariškių Kristaus Karaliaus bažnyčioje (Kauno r.) su Dale Opulskyte. Susilaukė sūnų Tomo (35), Tado (36) ir dukros Agnietės (37). 1979 m. Alvidas baigė fermentacijos studijas Bulgarijoje, o jo žmona Dalė tais pačiais metais – visuomeninio maitinimo technologijų organizavimo studijas KPI. Dalė 2002 m. KTU baigė magistrantūros viešojo administravimo studijas. Vyriausiasis sūnus Tomas – Lietuvos kariuomenės karininkas – baigė bakalauro viešojo administravimo studijas Lietuvos karo akademijoje, magistrantūros viešojo administravimo studijas M. Romerio universitete bei studijavo užsienio valstybėse. Tarnaudamas ne kartą apdovanotas padėkomis bei medaliais už pasižymėjimą. 1998-04-25 Tomas vedė Loretą Klimavičiūtę. Jų santuoka palaiminta Alytaus Šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje. Loreta – socialinių mokslų daktarė. Šiuo metu augina sūnus Titą (45) ir Vytį (46).

Alvido Taugino šeima (iš kairės į dešinę): Tadas, Agnietė, Tomas, Dalė, Alvidas.

Sūnus Tadas baigė informatikos studijas KTU. Santuokoje su Justina Murauskaite susilaukė dukros Kotrynos (47). Dukra Agnietė įgijo anglų filologijos bakalauro laipsnį VDU bei viešojo administravimo magistro laipsnį M. Romerio universitete. 2007-08-11 Agnietė ištekėjo už Egidijaus Zelvaro. Jų santuoka palaiminta Utenos Kristaus žengimo į dangų bažnyčioje. Šiuo metu augina sūnų Marką (48).

Bajorystės pripažinimo aktų rejestrų numeriai: Tomo Taugino – 2095, Loretos Tauginienės – 2098, Alvydo Taugino – 2097, Dalės Tauginienės – 2096.

Informaciją rinko *Loreta Tauginienė*

TOLETAI

Herbas Gervė

Toletai – mažai žinoma Žemaitijos bajorų giminė, kurios herbas – *Gervė* (Żóraw, Taczala). Pagal archyvinių dokumentų duomenis šis herbas pirmą kartą paminėtas 1382 m. ir suteiktas 32 giminėms, tarpe kurių minima ir Talat giminė (https: pl.wikipedia.org/wiki/Taczala). Taczala herbas buvo suteikiamas kariškiams, kurie kaip gervės budriai ir ištikimai tarnavo valstybei. Turimuose (lenkiškuose, vėliau rusiškuose) dokumentuose, gimimo įrašuose ši pavardė rašoma įvairiai: Tallatow, Tallatt, Tallat, Talatt, Toletas, Toliatas.

Bajoriška Toletų giminės kilmė Vilniaus gubernijos bajorų deputatų suvažiavimų dekretuose buvo patvirtinta keletą kartų – 1799-01-05, 1828-03-16, 1842-08-07, 1851-04-26. Remiantis paskutiniuoju patvirtinimu Vyriausybės senatas 1851-08-03 įsakyme Nr.5498 patvirtina Talatų (Taliat) giminės bajorišką kilmę. Šie duomenys patvirtinti Talatų giminės

Stefanija Toletaitė-Laurutienė.

Gražina, Algimantas Ambraziejus, Vincas ir Pranas Lauručiai.

aprašyme, sudarytame 1891-08-21 (LVIA, f.708, ap.2, b.2161, l.93, 94). Šis dokumentas vėliau papildytas dar vienu svarbiu įrašu, kuriame nurodoma, kad 1892-02-11 Petrui Toletui (21) ir jo broliui Stanislovui (22), tapus pilnamečiais, bajorų deputatų suvažiavime patvirtinama bajoriška kilmė. Tų pačių metų birželio 26 d. įsakymu Nr. 4413 Vyriausybės senatas šį nutarimą patvirtino.

Archyvuose saugomas Toletų giminės aprašymas sudarytas labai kruopščiai. Jame pateikiama šeimos sudėtis bei gimimo metai, bažnyčios, kuriose buvo krikštijami vaikai, bažnytinių įrašų numeriai. Iš šių įrašų sužinome, kad šeima gyveno Šiaulių apskrityje, nes vaikai krikštyti Radviliškyje, Smilgiuose, o Petras Toletas (21) – Rėkyvoje. Leidinyje pateikiamas Toletų giminės genealoginis medis, sudarytas remiantis minėtu giminės aprašymu.

LVIA archyve saugoma dar viena nemažos apimties byla, pavadinta Toletų byla (Działo Tallatów) (LVIA, f.391, ap.4, b.3065, l.1-45). Joje pateikiamas išrašas iš Vilniaus gubernijos bajorijos 1817-06-02 priimto dekreto apie Toleto, turinčio herbą Gervė, giminę. Jame pateikiamas Toletų giminės genealoginis medis su giminystės ryšių aprašymais nuo 1619 m. gimusio Juozo Toleto (2) iki Toletų giminės aprašyme (LVIA, f.708, ap.2, b.2161, l.93, 94) minimo Petro tėvo Stanislovo (17), gimusio 1830 m., tėvo Tomo Silvestro Toleto (15), gimusio 1774 m. Per minimą laikotarpį taip keitėsi tėvų-sūnų grandinė: Stanislovas (1) – Juozas (2) – Adomas (3) – Petras (4) – Mykolas (5) – Vaclovas (7) – Juozas (9) – Kazimieras (13) – Tomas Silvestras (16). Byloje pateikiami kai kurių šeimos narių išrašai iš bažnytinių krikšto dokumentų, iš kurių matoma, kad dauguma buvo krikštyti Šiaulių ir Telšių apskrityse.

Skirtingai nuo daugelio Lietuvos bajorų Toletų giminė negali didžiuotis turėtais dvarais ir žemėmis. Šeimos aprašyme (LVIA, f.708, ap.2, b.2161, l.93, 94) parašyta trumpai: niekas iš giminės nekilnojamo turto ir pastovios gyvenamosios vietos neturėjo – buvo užimti tarnyba.

Petro Toleto šeima gyveno vargingai, nors jo žmona Marijona Vitkauskaitė buvo iš gausios ir kilmingos Vitkauskų giminės. Buvo kalbama, kad jis turtą prarado garantuodamas bankui už draugą, o šis emigravo iš Lietuvos ir su banku neatsiskaitė. Šeimoje užaugo 4 dukros: Zofija (28), Morta (29), Elena (30), Stefanija (31) ir sūnus Stasys (27), kurio likimas, kai išvyko gyventi į Latviją, nežinomas.

Zofija (28) užaugino 4 vaikus, bet visi mirė jauni.

Elena (30) turėjo dukrą Eleną Gudaitienę (32). Ji, baigusi medicinos studijas, ilgą laiką dirbo gydytoja-neurologe Vilniuje. Sūnus Martynas (37) baigė VU informacinių technologijų studijas ir dirba Strong Point kompanijoje pardavimų direktoriumi. Dukra Aušra (38) – Dailės akademijos absolventė, dirba interjero dizainere.

Morta (29) užaugino dukrą Danutę Skačkovienę.

Stefanija Toletaitė-Laurutienė (31) su vyru Pranu Lauručiu užaugino 4 vaikus: Stefaniją, Algimantą Ambraziejų (34), Vincą (35), Praną (36). Visi baigė Kauno politechnikos institutą. Stefanija – lengvosios pramonės inžinierė, radioinžinieriai Algimantas ir Vincas pasirinko mokslo darbuotojo kelią, sukūrė po kelias dešimtis išradimų, apgynė mokslų daktaro disertacijas, Vincas dar ir habilituoto daktaro. Pastaruoju metu Algimantas dirbo Šiaulių universiteto Matematikos katedros docentu, Vincas dvi kadencijas buvo to paties universiteto rektoriumi (Leonas Peleckis-Kaktavičius. PIRMASIS REKTORIUS. Vinco Lauručio gyvenimo linija. – Šiauliai: VšĮ Šiaulių universiteto leidykla, 2006). Pranas – inžinierius mechanikas, dirba pedagoginį darbą.

Algimantas ir Vincas Lauručiai

TOLETŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

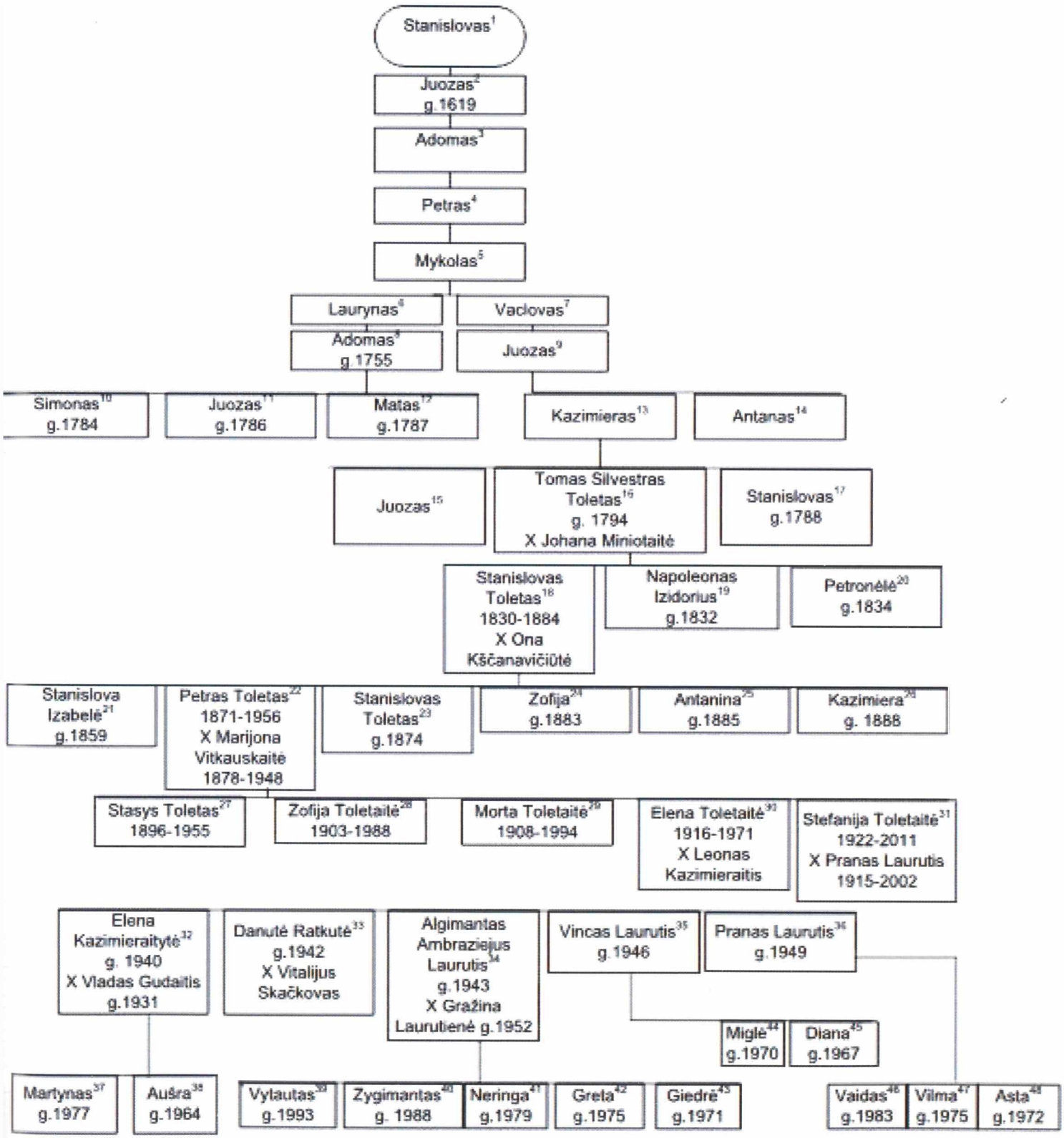

TOMKEVIČIAI

Herbas Sparnas (Topacz)

Bajorų Tomkevičių giminė, kaip teigiama Poznanėje išleistame T. Žychlinskio redaguotame herbyne „Auksinė lenkų bajorų knyga“, t. XIII, 1891 (Zlota księga szlachty polskiej), yra kilusi iš Vaineikių-Tomkevičių, tiksliau – iš Lietuvos kunigaikščio Vytenio sūnaus Vainaus ar Vaineikos. Autoriaus teigimu, po įvairių istorinių vingių Tomkevičiai-Vaineikos pradėjo naudoti *Topačiaus* herbą. Vilniaus bajorų deputacijos kanceliarijoje sudarytas 65 Tomkevičių giminės atstovų genealoginis medis. Beveik visi Tomkevičiai, nors ir būdami kunigaikščių palikuonys, po Horodlės unijos į aukštus postus nesiveržė, nesistengė atsikovoti prarastų turtų. Jie buvo geri teisėjai, dvasiškiai, pasiuntiniai, narsūs kariai. Minimas Pranciškus Tomkevičius, turėjęs dvarus Lvovo žemėse (Galicijoje) ir atsisakęs austrų valdžios siūlyto grafo titulo, Kazimieras Tomkevičius – Puatje mieste redagavęs laikraštį „Lenkų demokratas“. Knygos autorius mini Kazimierą, Juozą ir Jokūbą, kariavusius Napoleono Bonaparto armijoje, vėliau gyvenusius Prancūzijoje.

Senoji Tomkevičių tėvonija XVII-XVIII a. buvo Upytės apskrityje ir įėjo į Mažųjų Grūžių dvaro sudėtį (dab. Pasvalio r.). Vėliau jie valdė Dulebonis, Pakumečius, Kubelius, Draudelius ir kt., plito po visą Lietuvą. (LVIA, f.391, ap.8, b.2576, l.3-4; f.391, ap.7, b.647; f.708, ap.2, b.2590, l.103)

Seneliai ir proseneliai. Vaclovas Tomkevičius (1885-1961) ir Juzefa Gabševičiūtė-Tomkevičienė (1895-1979) nepriklausomos Lietuvos laikotarpiu ūkininkavo Draudelių k., Pakruojo r. Susilaukė 4 vaikų – Vytauto, Aleksandro, Birutės, Aldonos Mikalinos. Draudeliai buvo visos giminės susitikimų ir bendravimų vieta, paguodos ir šilumos oazė.

Aldona Mikalina Tomkevičiūtė (1917-1989) baigė Šiaulių mokytojų seminariją, tapo pedagoge. 1940 m. ištekėjo už nepriklausomos Lietuvos karininko bajoro (h. *Radvan*) Stanislovo Ugianskio (1912-1988). Jaunos šeimos laukė sunkūs išbandymai. Prasidėjus sovietų okupacijai, teko slapstytis, gyventi pakeitus asmens tapatybės duomenis. Aprimus represijų audroms, abu iki pensijos dirbo pedagogais, buvo mylimi ir gerbiami mokinių. Aldonos Mikalinos ir Stanislovo šeimoje užaugo 3 vaikai: Algimantas, Marija Rūta, Gintaras.

Algimantas Ugianskis (1942-2009) baigė KPI. Ilgus metus vadovavo Lietuvos respublikiniam autoservisui. Sukūrė respublikoje pažangų automobilių techninio aptarnavimo-autoservisų tinklą, visoje respublikoje budinčią keliuose autoserviso techninę pagalbą. Žmona bajorė (h. *Lapinas)* Jūratė Stanevičiūtė-Ugianskienė (g.1941) baigė Vilniaus dailės akademiją, tekstilininkė. Šeimoje užaugo sūnus Stasys (g.1972), kuris baigė Vilniaus Gedimino technikos universitetą, transporto inžinerijos magistras, seka tėvo pėdomis, vadovauja autotransporto įmonei „Geras meistras“. Jo žmona Aušra Rumbaitė-Ugianskienė baigusi Vilniaus pedagoginį universitetą, socialinių mokslų magistrė. Šeimoje – 3 vaikai: Ugnė (g.1996) – VU teisės fakulteto studentė, Saulė (g.2004) – moksleivė, Domantas (g.2017).

Marija Rūta Ugianskytė-Babarskienė (g.1946) – gydytoja, medicinos mokslų habilituota daktarė, ilgametė Lietuvos sveikatos mokslų universiteto kardiologijos klinikos profesorė, kardiologijos klinikos lėtinės išeminės ligos sektoriaus vadovė. Šiuo metu – Elite Medicale klinikos kardiologė. Vyras Algis Babarskas (g.1942) – gydytojas otorinolaringologas. Šeimoje užaugo dukra Kristina ir sūnus Justas. Kristina Babarskaitė-Lopatienė (g.1970) – gydytoja ortodontė, docentė, vadybos mokslų magistrė, dirba Lietuvos sveikatos mokslų universiteto Ortodontijos klinikoje bei vadovauja odontologijos klinikai „Practicus“. Vyras bajoras Giedrius Lopata (g.1968) (h. *Vienaragis*) – gydytojas, medicinos daktaras, vadybos mokslų magistras, dirba farmacijos kompanijoje. Vaikai: Artūras Lopata (g.1994) – KTU magistrantas, Laurynas Lopata (g.2000) – KTU gimnazijos moksleivis. Justas Babarskas (g.1976) baigė KTU (finansų vadybos magistras, 2000) ir VDU (komercinės teisės magistras, 2001). Dirba Lietuvos sveikatos mokslų universitete administracijos ir finansų direktoriumi.

Gintaras Ugianskis (g.1951) KPI įgijo inžinieriaus mechaniko specialybę (1975), o KTU – ekonomikos magistro laipsnį (2005). 1975 m. vedė Alvyrą Dagilaitytę-Ugianskienę (g.1953), KPI įgijusią maisto pramonės inžinieriaus specialybę. Šeimoje užaugo sūnūs Martynas ir Povilas. Martynas Ugianskis (g.1978) baigė KTU Mechanikos fakultetą bei Ekonomikos ir vadybos fakultete magistro studijas. Žmona Ingrida Ugianskienė (g.1978) baigė KTU vadybos magistro studijas. Šeimoje auga dukra Atėnė ir sūnus Bernardas, abu moksleiviai.

Povilas Ugianskis (g.1984) baigė KTU (ekonomikos-finansų magistras) ir Baltic management institutą (verslo administravimo magistras). 2011 m. vedė Aušrinę Ugianskienę (g.1991), baigusią VU teisės fakultetą. Šeimoje auga sūnus Oskaras (g.2017).

Marija Rūta Babarskienė

TOMKEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

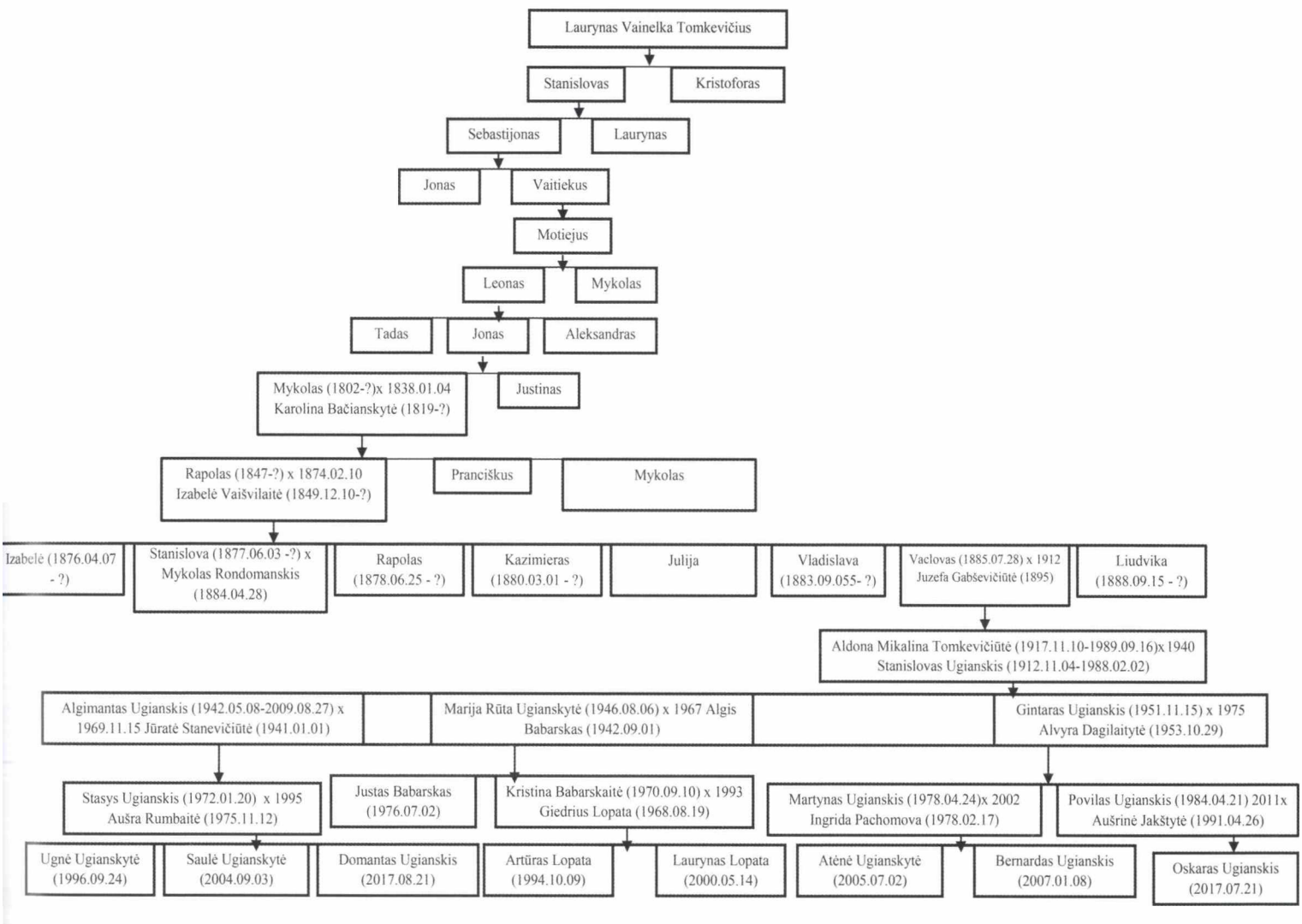

TRACEVSKIAI

Herbas Niezgoda

Žinios apie bajorus Tracevskius pasiekia mus iš gilios senovės. Muziejuje, Žalgirio mūšio vietoje esančioje ekspozicijoje tarp mūšio dalyvių pavaizduoti 3 raiteliai, nešantys herbo *Niezgoda* vėliavas. 1697 m. Biržų pilies teismo dokumentuose (V. Raudeliūnas ir R. Firkovičius. Biržų dvaro teismo knygos 1620-1745 m. – Vilnius, Mintis, 1982) randamos žinios apie Ukmergės pavieto kardininką Andrių Tracevskį, kuriam leidžiama už skolas "gaudyti, suimti ir kalinti žydą Isakavičių tol, kol jis grąžins skolą". 1761-10-02 karaliaus Augusto III privilegija (LVIA, f.391, ap.8, b.2568, l.106-107v) atsakingas už Upytės pavieto kelius ir transportą Mykolas Tracevskis apdovanojamas Krekenavos dvaru. 1792-09-01 karalius Stanislovas Augustas savo privilegija Mykolo anūkui Matui, tarnavusiam pirmojo husarų pulko kavalerijoje suteikė pulkininko laipsnį ir dovanojo Rukonių dvarą (LVIA, f.391, ap.8, b.2568, l.106-107v). Savo klestėjimo laikotarpiu Tracevskiai valdė 7 dvarus. 1813 m. iš Maskvos Napoleono kariai traukėsi per Lietuvą. Išvargę, išbadėję ir sužvėrėję jie plėšikavo pakelės miestuose, dvaruose ir kaimuose. Pagal padavimą Mato Tracevskio vadovaujami husarai vieną iš tų būrių (apie 250 karių), siautėjusių dvaruose, sunaikino.

Dokumentuose randama žinių, kad Tracevskių giminė pastatė (fundavo) 3 bažnyčias. Paskutinę iš jų 1829 m. prie Miškių kaimo ant Kiršino upelio kranto pastatė Matas Tracevskis, aplink ją vėliau ir susiformavo Sidabravo miestelis. Matas ir jo žmona palaidoti po bažnyčios altoriumi. 1863 m. sukilimas neaplenkė Sidabravo bei Tracevskių. Sidabrave, prie tilto per Kiršino upelį, mūšyje buvo nukauta caro kareivių. Pagal padavimą, kad apsaugotų nuo neišvengiamo rusų keršto ir susidorojimo miestelio ir dvarų žmones, Matas Tracevskis, pasimeldęs su visais bažnyčioje, viešai atsisveikino su parapijiečiais ir pavaldiniais, šventoriuje sėdo ant balto žirgo ir išjojo su bendražygiais, pažadėjęs grįžti su pergale ir laisve. Caro valdžia griežtai persekiojo sukilimo dalyvius. Po mūšio Sidabrave, nors ir neradę jo organizatorių, apiplėšė ir pusmečiui uždarė bažnyčią. Tracevskiai nuo to laiko į Sidabravą nebegrįžo. Už dalyvavimą sukilime dvaras buvo konfiskuotas (T. Bairašauskaitė. Lietuvos bajorų savivalda XIX a. – Vilnius, Lietuvos istorijos instituto leidykla, 2003; J. Rudokas. Str. „Džiaukitės, broliai, viltis atgyja". Žurnalas „Veidas", 2006, nr.14). Viskam aprimus jie ėjo įvairias pareigas didikų Karpių dvarų administracijoje. Vėliau įsigijo palivarką jų medžioklės plotuose.

Susipažįstant su archyviniais ir kitais žinių šaltiniais, pastebime, kad mūsų proseneliai buvo ryžtingi, teisingi, patriotiškai mylintys gimtąjį kraštą, žmonės ne vien žodžiais už tai kovoję. (LVIA, f.391, ap.1, b.1063, l.86-88; ap.7, b.990, l.122-124; ap.8, b.2568, l.106-107v). Nuoširdžiai dėkingi už suteiktą pagalbą buvusiam Sidabravo parapijos kunigui-klebonui Leonardui Skardinskui ir kitiems dabartiniams miestelio žmonėms, labai geranoriškai bendradarbiavusiems ir spindinčiais vidine šiluma ir ramybe.

Kazimiero, Marijonos, Juozo, Teodoros, Onos, Vinco, Mamerto ir Adelės tėvas Aleksandras ir motina Ona Tracevskiai Pasvalio rajono Kriaušiškių kaime turėjo 32 ha ūkį. Palaidoti Kriaušiškių kapinėse. Ten pat palaidoti ir Aleksandro tėvas Benediktas Ignotas bei motina Joana, administravę Nairių dvarą (prie Vaškų miestelio).

Aleksandras Tracevskis susituokė su Ona Ramanauskaite ir susilaukė 4 sūnų ir 4 dukterų. Vyriausiasis sūnus Kazimieras buvo mobilizuotas į caro kariuomenę, po Pirmojo pasaulinio karo apsigyveno Ukrainoje, vedė, gimė sūnus Vitalijus, kurio vaikai – Vasilijus ir Lida.

Giminė susitikimo metu. 1999 m.

Giminė susitikimo metu. 1999 m.

Vyriausioji dukra Marijona susituokė su Jonu Lašiniu ir susilaukė 5 vaikų: Kazimieros, Stasės, Vytauto, Elenos, Aleksandro. Antrasis sūnus Juozas vedė Elžbietą Vėgytę ir susilaukė sūnaus Igno ir dukterų Albinos, Julės. Dukra Teodora ištekėjo už Jono Papeliučkos ir susilaukė sūnaus Juozo ir dukters Janinos. Ona Tracevskytė ištekėjo ir turėjo sūnų Povilą ir dukras Austrą, Almą. Trečiasis sūnus Vincentas susituokė su Liudvika Brazdžiūnaite. Jiems gimė 6 sūnūs ir dukra: dvyniai Liudas ir Vincas, Valerija Laimutė, Jonas, Aleksandras, Petras, Kazys. Mamertas susituokė su Agota Katilevičiūte, jiems gimė dukra Zina, sūnus Henrikas, dukra Zelma. Kazimiera Tracevskytė gimė ir mirė tais pačiais metais. Adelija Krasauskaitė ištekėjo už Povilo Dulevičiaus, pagimdė dukras Liuciją ir Kazę.

Kazimiera Lašinytė buvo ištremta į Sibirą, susituokė su tremtiniu Edvardu Valiuliu, susilaukė Romualdo (Romualdas susituokė su Birute Garnyte ir turi dukrą Liną (ištekėjo už Tautvydo Švežiko, vaikai – Mantas ir Gustė). Stasė Lašinytė turėjo sūnų Vladą (vedė Rimą, antra santuoka su Gene, susilaukė dukrų Kristinos ir Marijos). Politinis kalinys Vytautas Lašinis vedė tremtinę Vierą Kasinskaitę ir susilaukė sūnaus Andriaus (Andrius susituokė su Gailute Jankauskaite ir susilaukė Eglės (ištekėjo už Javier Lopez Luis) ir Vytauto (vedė Ritą Paulauskaitę, turi sūnų Andrių)). Elena Lašinytė susituokė su Juliumi Ramonu ir susilaukė Dalios (Dalia ištekėjo už Sauliaus Tičkūno ir susilaukė Armino ir Tado). Aleksandras Lašinis vedė Albiną Didelytę ir susilaukė Linos (ištekėjo už Lino Venckaus, vaikai – Viltė ir Augustinas) ir Dariaus (vedė Astą Balčiūnaitę, sūnus Mantas).

Protėvių statytos Sidabravo Švč. Trejybės bažnyčios Mato koplyčioje.

Ignas Trasauskas susituokė su Elze Bluzmaite ir susilaukė Alvydo (Alvydas susituokė su Elena Bukiš) ir dukros Gitanos (Gitana susituokė su Virginijumi Kučinsku, užaugino Vėjūnę, Žygimantą, Martą). Albina Trasauskaitė ištekėjo už tremtinio Alfonso Brazdžiūno ir Sibire, trėmimo vietoje, jiems gimė Laimutis, vėliau – dvyniai Aleksas ir Vitalija. Laimutis vedė Aleksandrą Atoni ir augina dukrą Kristiną Brazdžiūnaitę, Vitalija ištekėjo už Kęsto Jovaišos ir turi dukrą Jovitą Jovaišaitę. Julė Trasauskaitė susituokė su Stasiu Slavinsku ir susilaukė Ramutės (Ramutė ištekėjo už Artūro Banelio ir jiems gimė Karolis, Justina ir Violeta (Violeta susituokė su Arnoldu Bačkovu ir susilaukė Elmantės ir Akvilės).

Juozas Papeliučka vedė Janiną Markevičiūtę ir susilaukė 2 vaikų: Vitalijos (Vitalija susituokė su Vytautu Brazdžiūnu ir susilaukė Mindaugo, Editos), ir Raimondo (Raimondas susituokė su Loreta Čepaite ir susilaukė Odetos). Janina Papeliučkaitė susituokė su Algimantu Paražinsku ir susilaukė 2 dukterų: Ritos (Rita susituokė su Jonu Petrikiu ir susilaukė Giedriaus ir Mindaugo) ir Laimos (Laima susituokė su Rimantu Radvilu ir susilaukė Linos ir Aušros).

Valerija Laimutė Trasauskaitė susituokė su Algimantu Zabuliu ir susilaukė Audronės (Audronė susituokė su Mindaugu Bareika ir jiems gimė dukra Kreta ir sūnus Gyrius). Jonas Tracevskis susituokė su Aina Lapinska ir susilaukė Gedimino. Iširus pirmajai santuokai, susituokė su Maryte Strokaite, dar vėliau vedė Onutę Petrauskaitę, susilaukė Žilvino ir Jūratės (Jūratė susituokė su Giedriumi Rotmanu ir susilaukė Beno, o su Deividu Jakučiu turi Andrėją ir Gabrielių). Petras Trasevskis, susituokęs su Eleonora Stragyte, susilaukė Jurgio. Vedęs Virginiją Survilaitę, augina Mantę (ištekėjo už Gedo Lavrijaneco, turi vaikus Godą ir Frėją) ir Donatą. Kazys Tracevskis, susituokęs su Giedre Valiukaite, turi sūnus Tomą ir Liną.

Zina Trasauskaitė-Jonaitienė susituokė su Jonaičiu. Henrikas Trasauskas, susituokęs su Janina Šmailyte, susilaukė Rolando (Rolandas, susituokęs su Diana Duvkauskaite, susilaukė Aistės ir Dovilės), Virginijaus (Virginijus susituokė su Irina Valiukevičiūte ir susilaukė Jurgitos ir Tomo). Zelma Trasauskaitė ištekėjo už Stanislavo Varno, jiems gimė sūnus Darius (Darius vedė

TRACEVSKIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

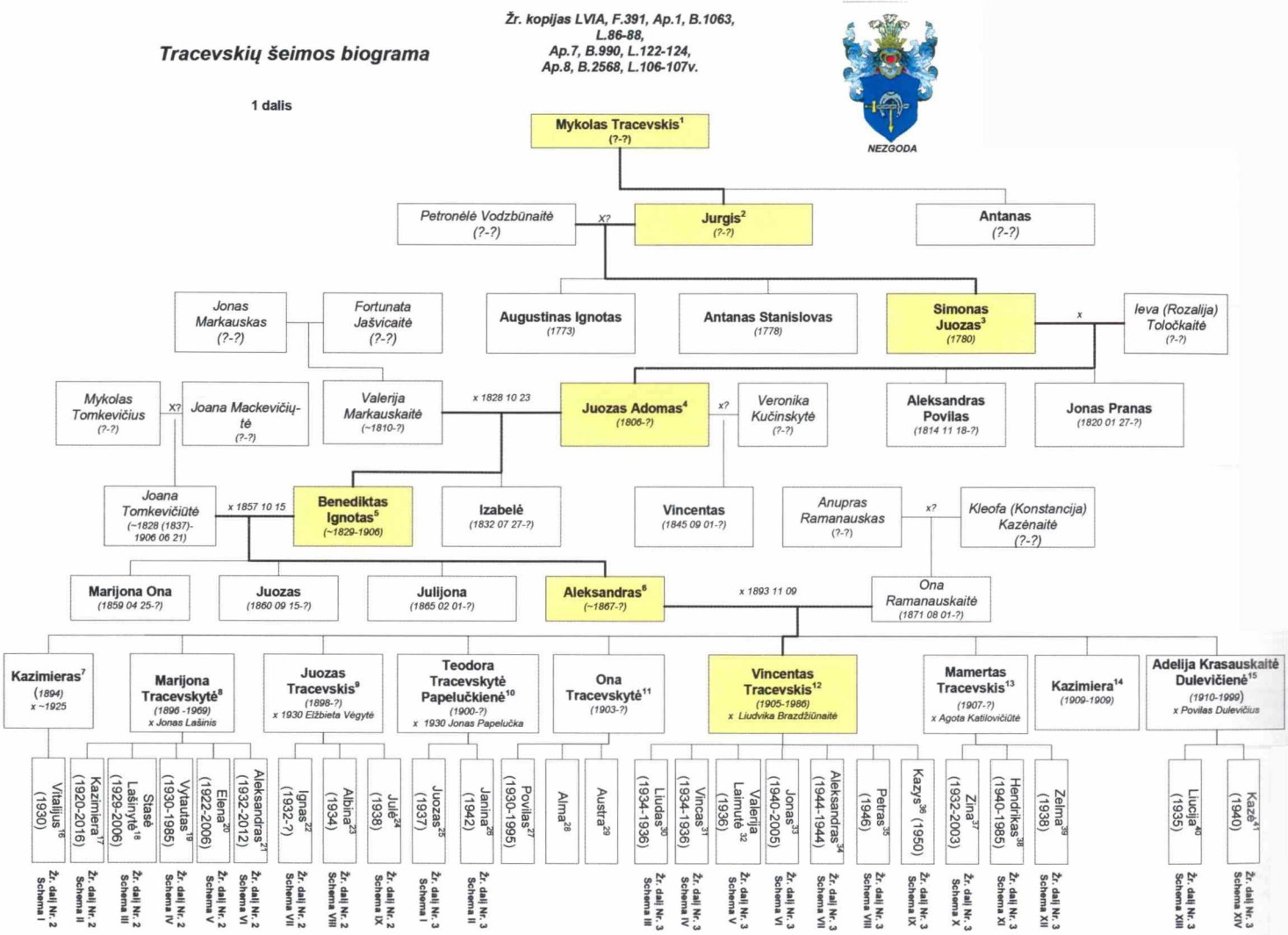

Loretą Mucevičiūtę ir susilaukė Pauliaus bei Ovidijaus). Liucija Dulevičiūtė ištekėjo už Edvardo Pliūros ir susilaukė Gitanos ir Daivos (Daiva susituokė su Alvydu Pikotu ir susilaukė Artūro). Kazė Dulevičiūtė, susituokusi su Antanu Janušoniu, susilaukė Algio, o ištekėjusi už Prano Norkaus, - Dianos.

Dauguma tekste minėtų asmenų baigė aukštuosius mokslus, sėkmingai dirba valstybiniame ir privačiame sektoriuose.

1997 m. pirmieji giminės atstovai legitimavosi ir tapo LBKS nariais. Iki 2007 m. legitimavosi 27 asmenys.

Petras Trasevskis buvo renkamas Šiaulių krašto bajorų sąjungos tarybos nariu. Kazys Tracevskis – ilgametis Vilniaus krašto bajorų sąjungos tarybos narys, LBKS senatorius.

Kazys Tracevskis,
Mantė Trasevskytė-Lavrijanecienė

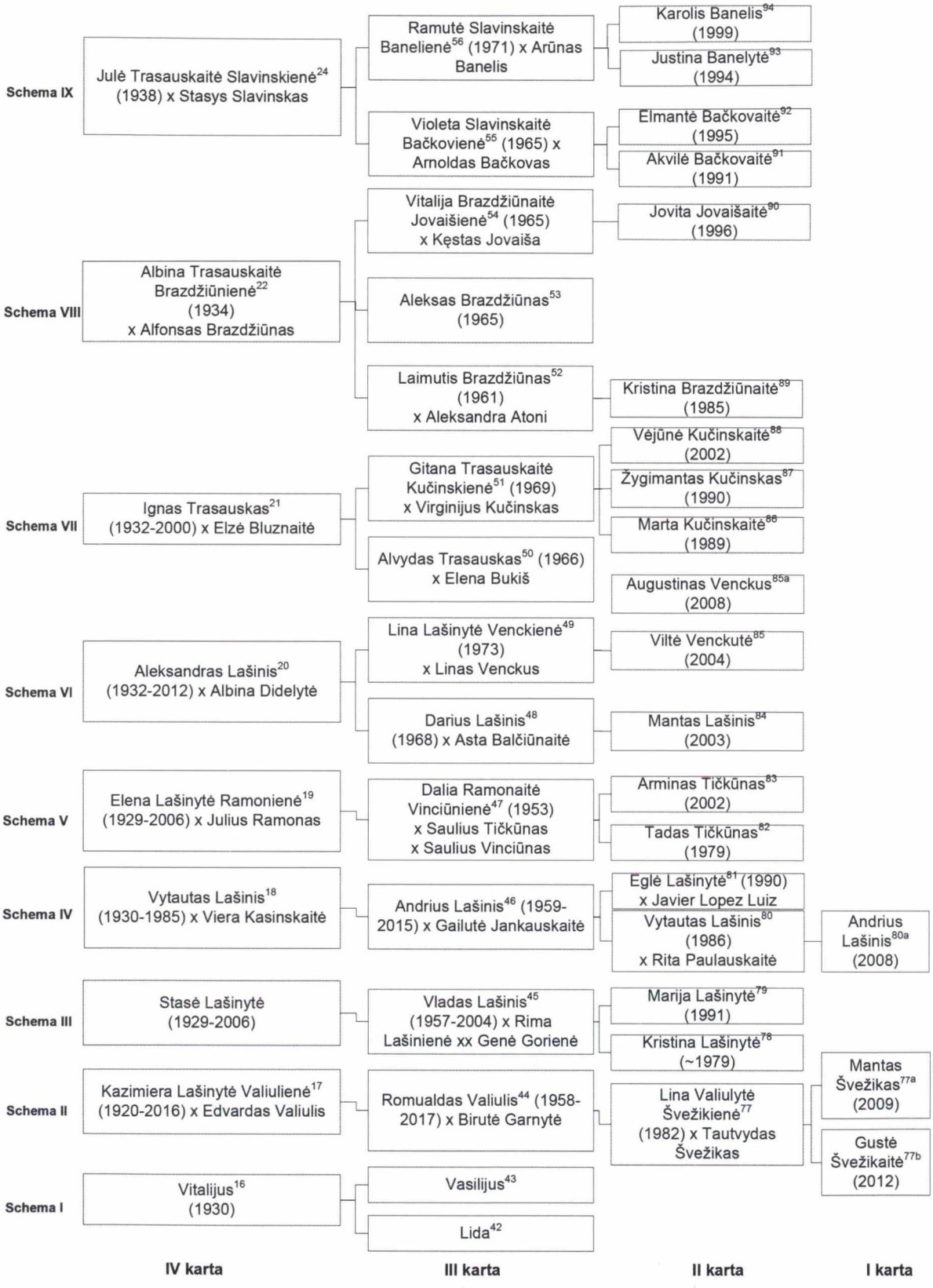
Schema IX
Julė Trasauskaitė Slavinskienė[24] (1938) x Stasys Slavinskas
Ramutė Slavinskaitė Banelienė[56] (1971) x Arūnas Banelis
Karolis Banelis[94] (1999)
Justina Banelytė[93] (1994)
Violeta Slavinskaitė Bačkovienė[55] (1965) x Arnoldas Bačkovas
Elmantė Bačkovaitė[92] (1995)
Akvilė Bačkovaitė[91] (1991)
Schema VIII
Albina Trasauskaitė Brazdžiūnienė[22] (1934) x Alfonsas Brazdžiūnas
Vitalija Brazdžiūnaitė Jovaišienė[54] (1965) x Kęstas Jovaiša
Jovita Jovaišaitė[90] (1996)
Aleksas Brazdžiūnas[53] (1965)
Laimutis Brazdžiūnas[52] (1961) x Aleksandra Atoni
Kristina Brazdžiūnaitė[89] (1985)
Schema VII
Ignas Trasauskas[21] (1932-2000) x Elzė Bluznaitė
Gitana Trasauskaitė Kučinskienė[51] (1969) x Virginijus Kučinskas
Vėjūnė Kučinskaitė[88] (2002)
Žygimantas Kučinskas[87] (1990)
Marta Kučinskaitė[86] (1989)
Alvydas Trasauskas[50] (1966) x Elena Bukiš
Augustinas Venckus[85a] (2008)
Schema VI
Aleksandras Lašinis[20] (1932-2012) x Albina Didelytė
Lina Lašinytė Venckienė[49] (1973) x Linas Venckus
Viltė Venckutė[85] (2004)
Darius Lašinis[48] (1968) x Asta Balčiūnaitė
Mantas Lašinis[84] (2003)
Schema V
Elena Lašinytė Ramonienė[19] (1929-2006) x Julius Ramonas
Dalia Ramonaitė Vinciūnienė[47] (1953) x Saulius Tičkūnas x Saulius Vinciūnas
Arminas Tičkūnas[83] (2002)
Tadas Tičkūnas[82] (1979)
Schema IV
Vytautas Lašinis[18] (1930-1985) x Viera Kasinskaitė
Andrius Lašinis[46] (1959-2015) x Gailutė Jankauskaitė
Eglė Lašinytė[81] (1990) x Javier Lopez Luiz
Vytautas Lašinis[80] (1986) x Rita Paulauskaitė
Andrius Lašinis[80a] (2008)
Schema III
Stasė Lašinytė (1929-2006)
Vladas Lašinis[45] (1957-2004) x Rima Lašinienė xx Genė Goriené
Marija Lašinytė[79] (1991)
Kristina Lašinytė[78] (~1979)
Schema II
Kazimiera Lašinytė Valiulienė[17] (1920-2016) x Edvardas Valiulis
Romualdas Valiulis[44] (1958-2017) x Birutė Garnytė
Lina Valiulytė Švežikienė[77] (1982) x Tautvydas Švežikas
Mantas Švežikas[77a] (2009)
Gustė Švežikaitė[77b] (2012)
Schema I
Vitalijus[16] (1930)
Vasilijus[43]
Lida[42]
IV karta
III karta
II karta
I karta

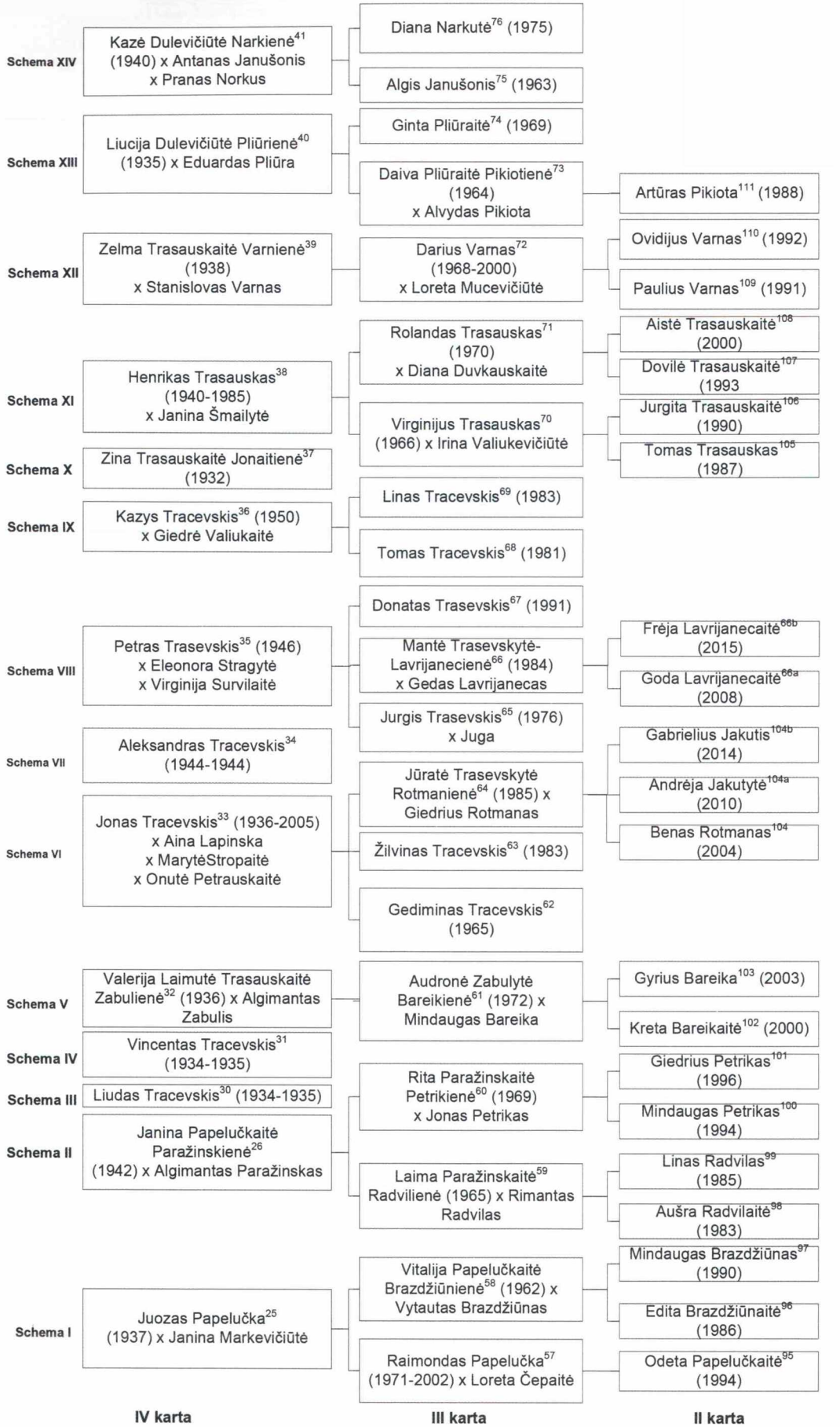
Schema XIV
Kazė Dulevičiūtė Narkienė[41] (1940) x Antanas Janušonis x Pranas Norkus
Diana Narkutė[76] (1975)
Algis Janušonis[75] (1963)
Schema XIII
Liucija Dulevičiūtė Pliūrienė[40] (1935) x Eduardas Pliūra
Ginta Pliūraitė[74] (1969)
Daiva Pliūraitė Pikiotienė[73] (1964) x Alvydas Pikiota
Artūras Pikiota[111] (1988)
Schema XII
Zelma Trasauskaitė Varnienė[39] (1938) x Stanislovas Varnas
Darius Varnas[72] (1968-2000) x Loreta Mucevičiūtė
Ovidijus Varnas[110] (1992)
Paulius Varnas[109] (1991)
Schema XI
Henrikas Trasauskas[38] (1940-1985) x Janina Šmailytė
Rolandas Trasauskas[71] (1970) x Diana Duvkauskaitė
Aistė Trasauskaitė[108] (2000)
Dovilė Trasauskaitė[107] (1993
Virginijus Trasauskas[70] (1966) x Irina Valiukevičiūtė
Jurgita Trasauskaitė[106] (1990)
Tomas Trasauskas[105] (1987)
Schema X
Zina Trasauskaitė Jonaitienė[37] (1932)
Schema IX
Kazys Tracevskis[36] (1950) x Giedrė Valiukaitė
Linas Tracevskis[69] (1983)
Tomas Tracevskis[68] (1981)
Schema VIII
Petras Trasevskis[35] (1946) x Eleonora Stragytė x Virginija Survilaitė
Donatas Trasevskis[67] (1991)
Mantė Trasevskytė-Lavrijanecienė[66] (1984) x Gedas Lavrijanecas
Frėja Lavrijanecaitė[66b] (2015)
Goda Lavrijanecaitė[66a] (2008)
Jurgis Trasevskis[65] (1976) x Juga
Schema VII
Aleksandras Tracevskis[34] (1944-1944)
Schema VI
Jonas Tracevskis[33] (1936-2005) x Aina Lapinska x MarytėStropaitė x Onutė Petrauskaitė
Jūratė Trasevskytė Rotmanienė[64] (1985) x Giedrius Rotmanas
Gabrielius Jakutis[104b] (2014)
Andrėja Jakutytė[104a] (2010)
Benas Rotmanas[104] (2004)
Žilvinas Tracevskis[63] (1983)
Gediminas Tracevskis[62] (1965)
Schema V
Valerija Laimutė Trasauskaitė Zabulienė[32] (1936) x Algimantas Zabulis
Audronė Zabulytė Bareikienė[61] (1972) x Mindaugas Bareika
Gyrius Bareika[103] (2003)
Kreta Bareikaitė[102] (2000)
Schema IV
Vincentas Tracevskis[31] (1934-1935)
Schema III
Liudas Tracevskis[30] (1934-1935)
Schema II
Janina Papelučkaitė Paražinskienė[26] (1942) x Algimantas Paražinskas
Rita Paražinskaitė Petrikienė[60] (1969) x Jonas Petrikas
Giedrius Petrikas[101] (1996)
Mindaugas Petrikas[100] (1994)
Laima Paražinskaitė[59] Radvilienė (1965) x Rimantas Radvilas
Linas Radvilas[99] (1985)
Aušra Radvilaitė[98] (1983)
Schema I
Juozas Papelučka[25] (1937) x Janina Markevičiūtė
Vitalija Papelučkaitė Brazdžiūnienė[58] (1962) x Vytautas Brazdžiūnas
Mindaugas Brazdžiūnas[97] (1990)
Edita Brazdžiūnaitė[96] (1986)
Raimondas Papelučka[57] (1971-2002) x Loreta Čepaitė
Odeta Papelučkaitė[95] (1994)
IV karta
III karta
II karta

TUMILOVIČIAI

Herbas Sulima

Lietuvoje gyvenusios Tumilovičių giminės, kurios herbas *Sulima,* bajorystė buvo patvirtinta Vilniaus m. gubernijos deputatų susirinkime 1804-02-01 ir 1836-10-07 (LVIA, f.391, ap.4, b.3131). 1801-02-01 Heroldijos departamentui pristatytame paaiškinime aprašytos 7 šeimos, o 1836-10-07 – 3 šeimų palikuonys (LVIA, f.391, ap.6, b.1804). Vilniaus apskrityje gyvenusiam Antonijui Michailui, s. Ignoto bajorystė tvirtinta 1855 m.

Pirmasis žinomas Tumilovičių giminės atstovas Jan Tumilovič gyveno XVIII a., turėjo sūnų Francą. Francas turėjo sūnus Antonijų ir Ignotą. Ignotas užaugino Antonijų Michailą ir Fransą Valerijoną, abu gimė XIX a. pradžioje. Antonijus Michailas, vedęs Aspenginą Noreiką, turėjo 3 vaikus: Kajetoną Jokūbą, Konstantiną Julijoną ir Margaritą. Vyriausiasis Kajetono Jokūbo sūnus Vincentas buvo vedęs 4 kartus. Iš pirmos santuokos su Antanina Opovič 1903-08-19 gimė dukra Jadvyga. Iš antrosios santuokos (1905-08-25) su Marijona Benkus Vincentas turėjo sūnus Alfonsą (g.1906-07-18) ir Eduardą (g.1097-12-09) bei dukrą Veroniką, neišgyvenusią nė metų (g.1909). Trečioje santuokoje su Anele Gorbačevska Vincentas turėjo sūnų Kazimierą (g.1911-07-25) ir dukrą Mariją (g.1913-02-16).

Kairėje antroje eilėje Liudvikos mama Helena ir tėvas Vincentas. Penktoji – Liudvika.

Iš ketvirtosios santuokos su Helena Marcinkevič gimė dukra Liudvika.

Liudvika (LBKS archyvas, Liudvikos Tumilovič ir Gelenos Viktorijos Tumilovič (Tumilovičiūtės)-Strumskienės legitimacijos bylos nr. 1237 ir 1238) gimė 1915-08-25, pakrikštyta 1915-08-30 Visų šventųjų bažnyčioje Vilniuje, turėjo sūnų Janą Valdemarą, g. 1946-04-16 ir dukras dvynes Heleną (vėliau vadinta Gelena) ir Janiną, g.1949-02-06.

Janas Valdemaras vedė Dalią Vilčinskaitę, užaugino 2 dukras: Rūtą ir Ievą. Janina viena užaugino dukrą Ladą (g.1970-08-06), kuri turi sūnų Artūrą (g.1999-09-27). Gelena 1970-07-25 ištekėjo už mokslininko biologo Viktoro Strumskio, herbas *Sulima* (Tadeusz Gajl. „Herby szlacheckie Polski porozbiorowiej". 1772-1918 Tysiąc Herbow, Gdansk, 2006, p.312). Po vyro mirties (1993-05-03) gavo vardą Viktorija pagal vyrą (LBKS archyvas, Liudvikos Tumilovič ir Gelenos Viktorijos Tumilovič (Tumilovičiūtės)-Strumskienės legitimacijos bylos Nr. 1237 ir 1238).

Balerina Gelena Viktorija Tumilovičiūtė-Strumskienė (nuo 1969-01-17 sutrumpintai vadinta Elena Tumilovičiūte) nuo mažens svajojo apie būsimą profesiją. Motina su meile mokė religijos, garbės, tiesos ir orumo pagrindų. Mokyklose internatuose, užklasinės veiklos metu mokėsi pas žymius baleto pedagogus, teatro baleto

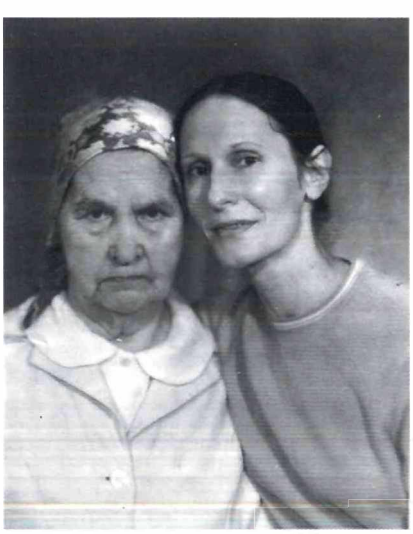

Liudvika su dukra Gelena Motinos dieną.

Mokslininkas biologas Viktoras Strumskis.

TUMILOVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

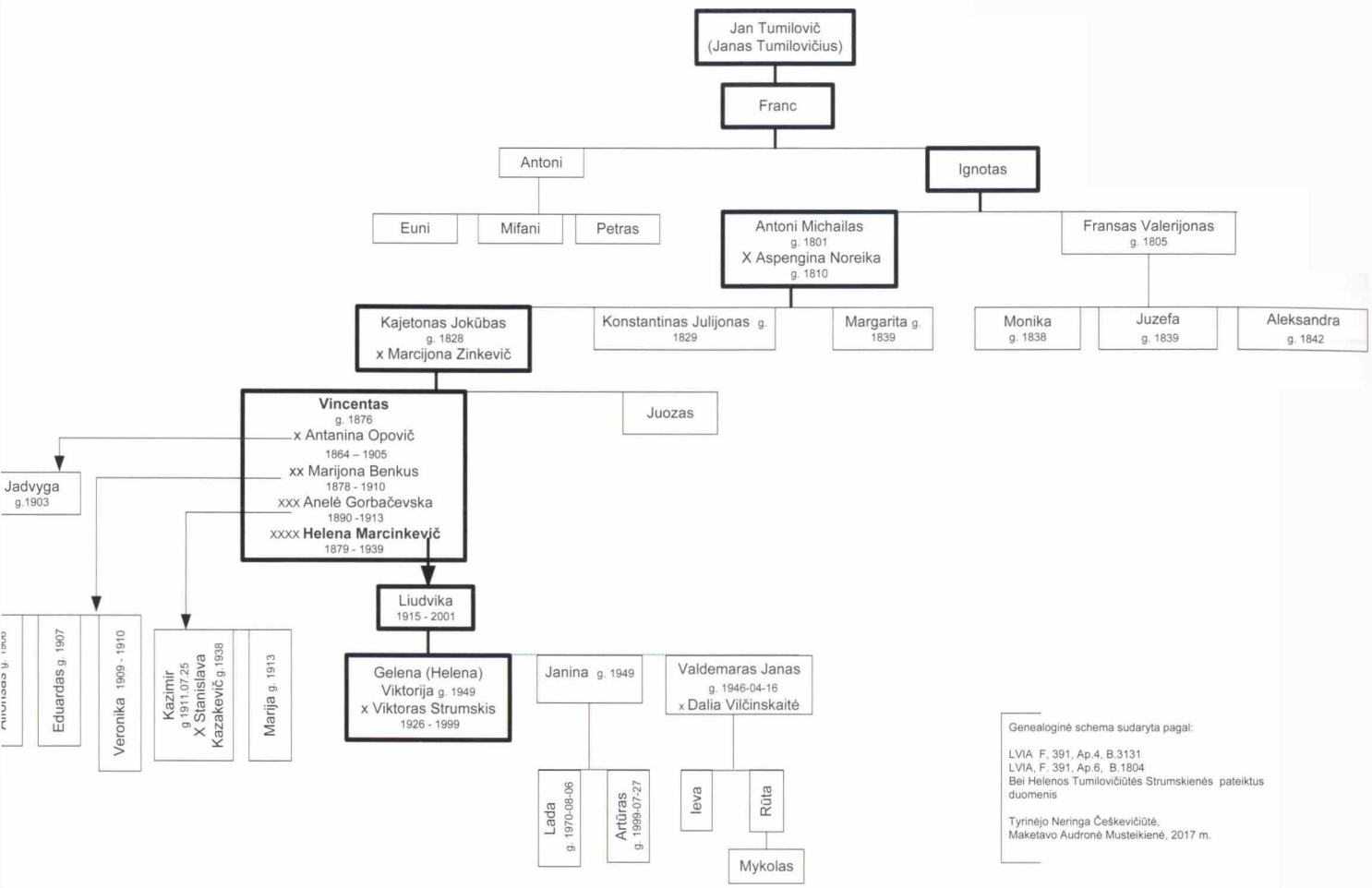

solistus ir meistrus, tobulinosi Vilniaus akademiniame operos ir baleto teatre. 1968-05-01 pradėjo išsvajotą profesinį gyvenimą Kauno valstybiniame muzikiniame teatre. 1969-01-17 buvo pakviesta dirbti į Vilniaus valstybinį akademinį operos ir baleto teatrą, kur pradėjo 20 metų trukusią profesinę praktiką ir teatrinius akademinius baleto mokslus.

1971 m. tapo Lietuvos akademinio operos ir baleto teatro jaunųjų atlikėjų-solistų konkurso dalyve. 1972-1973 m. individualiai tobulinosi bei oficialiai stažavosi Sankt Peterburgo Rimskio Korsakovo konservatorijoje ir Marijos valstybiniame akademiniame operos ir baleto teatre pas doc. vyr. pedagogę N. Kamkovą, liaudies artistus V. Semionovą ir N. Baltačejevą. Be to, pedagogės N. Kamkovos iniciatyva sukurta originali choreografija – Žizel vaidmuo balete „Žizel“, kurį Gelena atliko Vilniaus bei du kartus Marijos teatruose.

1974-02-06 Elena tapo Vilniaus valstybinio akademinio operos ir baleto teatro baleto soliste. Teatre sukūrė daugybę vaidmenų, solinių variacijų ir šokių baletuose bei operose: Žizel balete „Žizel“, Marių paukštę operoje-balete „Marių paukštė“, Driadžių valdovę balete „Don Kichotas“, Preliudą balete „Šopeniana“, Zaremą balete „Bachčisarajaus fontanas“, Didžiąją Gulbę balete „Gulbių ežeras“, Gėlę balete „Jūratė ir Kastytis“, Undinę balete „Eglė žalčių karalienė“, Kabardinės šokį balete „Žydrasis Dunojus“, Ispanės šokį operoje „Traviata“, Egiptietės šokį operoje „Aida“, Nimfą operoje „Faustas“ ir kt.

Be to, buvo parengti soliniai teatrinio repertuaro baleto koncertai-paskaitos bei su vyru sukurti koncertai

1973-07-18 Gelena Tumilovičiūtė-Strumskienė Sankt Peterburgo Marijos valstybiniame akademiniame operos ir baleto teatre atlieka Žizel vaidmenį balete „Žizel".

su Elenos autoriniais šokiais gamtos saugos temomis „Biologija – baletas". Šie koncertai vyko Lietuvos miestuose ir miesteliuose laisvu laiku. Atlikta daug labdaringų koncertų. Per 20 metų įgijusi mokslinės ir praktinės patirties Vilniaus akademiniame operos ir baleto teatre, Lietuvos nepriklausomybės laikotarpiu su vyru mokslininku biologu vykdė plačią ir turiningą kūrybinę veiklą, prisidedančią prie gėrio, visų bendražmogiškų tikslų vykdymo.

Nuo 1992 m. – kūrybos namų-baleto salės savininkė.

Po sėkmingų kojų operacijų, atliktų 2000 m., tęsia koncertinę veiklą.

2002 m. kartu su motina įstojo į Lietuvos bajorų karališkąją sąjungą. Nuo 2005-05-31 rengia pastovius labdaringus koncertus Visų šventųjų bažnyčios Aušros salėje pagyvenusiems žmonėms bei labdaros ir paramos fondo „Viso pasaulio viltis" nariams ir visiems kitiems.

2007-12-14 LR kultūros ministerija suteikė meno kūrėjos statusą.

Audronė Musteikienė

Gelena prieš išėjimą scenon su motina.

UGIANSKIAI

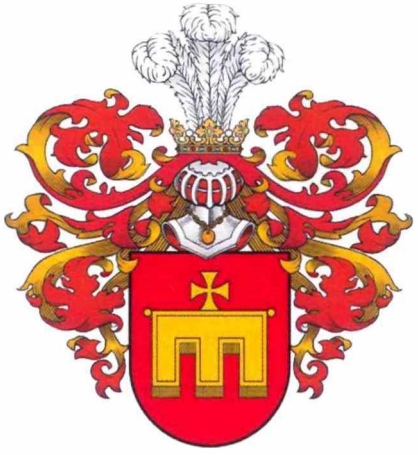

Herbas Radvan

Herbas „Auksinė bažnytinė vėliava" Lenkijoje žinomas nuo XI a., nuo Karaliaus Boleslovo Narsiojo laikų. Legenda byloja, kad tokio pavidalo herbas su vėliavos ženklu buvo suteiktas vienam narsiam kariui, kuris nelygiame mūšyje su rusais iš priešo puolamos bažnyčios išgelbėjo bažnytinę vėliavą ir ja nešinas nuvedė pulkus į kovą, kurią pastarieji laimėjo. Atsidėkodamas riteriui, karalius ir suteikė herbą su jo išgelbėtos bažnytinės vėliavos atvaizdu skyde.

Lenkijoje šis herbas pirmąkart paminėtas 1407 m. Istorikas J. Dlugošas savo XVI a. herbyne mini šio pavadinimo herbą. Giminės, besižyminčios šiuo herbu, gyveno įvairiose Lenkijos vietovėse – Brastos, Krokuvos, Liublino, Sandomiro vaivadystėse. Ugianskiams jis buvo suteiktas XVI-XVII a. (LVIAS, f.39, ap.8, b.1348, l.1-2; f.708, ap.2, b.2157, l.1433). Skirtingomis šio herbo atmainomis žymėjosi ir kitos Lietuvos ir Lenkijos jungtinės valstybės bajorų ir didikų giminės.

Proseneliai ir seneliai. Pranciškus Eustachijus Ugianskis (1871-1938) su žmona Stefanija Mickevičiūte-Ugianskiene (1877-1943) valdė dvarus Žemaitijoje. Pranciškus Eustachijus dalyvavo Lietuvos savanorių kovose ir grįžęs po kovų savo likusį gyvenimą praleido Žemaitijoje, Buožėnų kaime. Ugianskių šeimos kapas yra Gadunavo kapinaitėse. Pranciškaus Eustachijaus ir Stefanijos Ugianskių šeimoje užaugo 4 vaikai: Zofija, Bronislava, Pranas, Stanislovas. Artimųjų prisiminimais - visi buvo muzikalūs, balsingi.

Lietuvos karininkas Stanislovas Ugianskis (1912–

UGIANSKIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

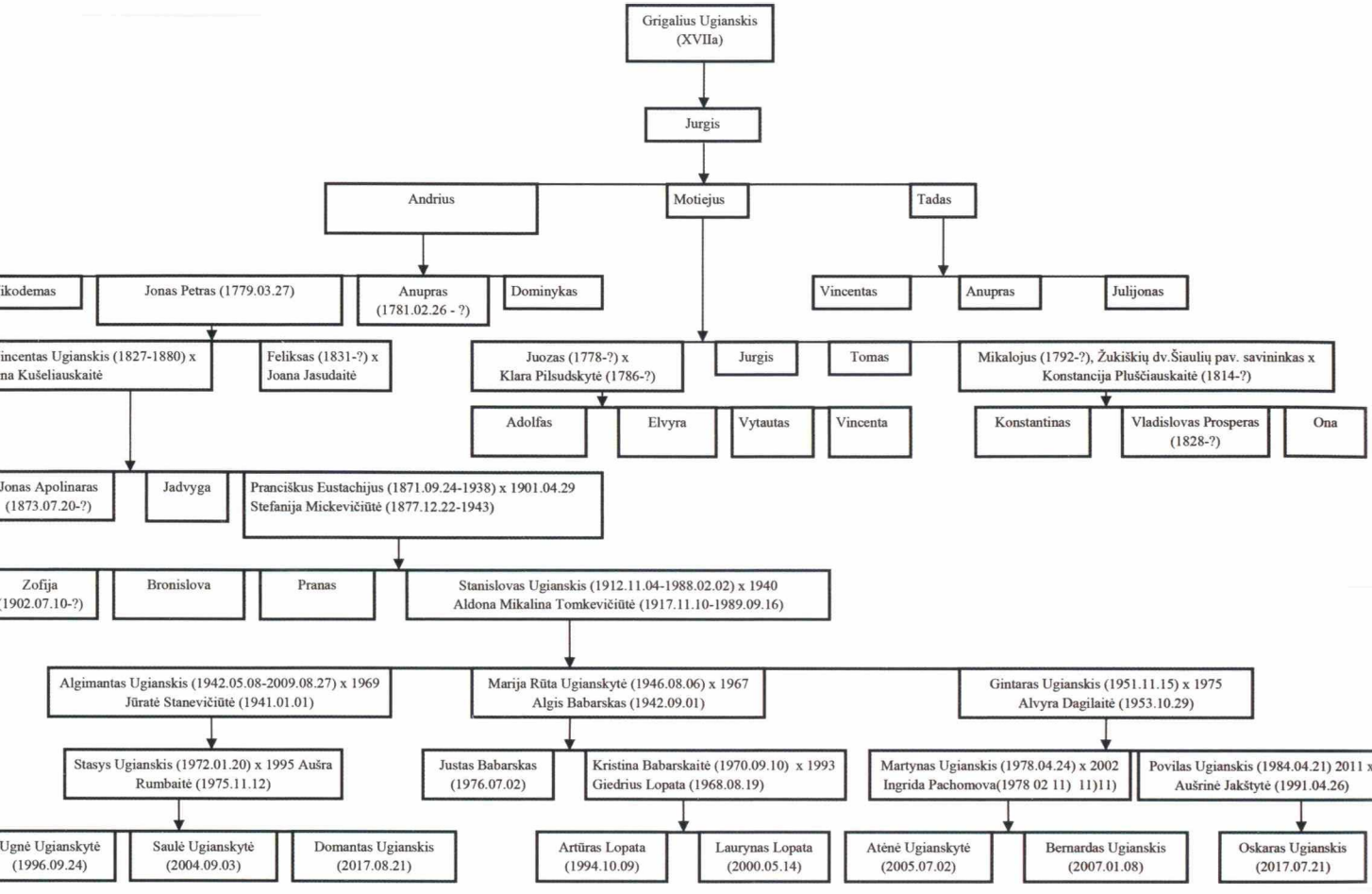

1988) 1940 m. vedė bajoraitę (h. *Sparnas*) Aldoną Mikaliną Tomkevičiūtę (1917–1989), baigusią Šiaulių mokytojų seminariją. Jaunos šeimos laukė sunkūs išbandymai. Prasidėjus sovietų okupacijai, teko slapstytis, gyventi pakeitus asmens tapatybės duomenis. Aprimus represijų audroms, abu iki pensijos dirbo pedagogais, buvo mylimi ir gerbiami savo mokinių. Aldonos Mikalinos ir Stanislovo šeimoje užaugo 3 vaikai: Algimantas, Marija Rūta, Gintaras.

Algimantas Ugianskis (1942-2009) baigė KPI. Ilgus metus vadovavo Lietuvos respublikiniam autoservisui. Sukūrė respublikoje pažangų automobilių techninio aptarnavimo-autoservisų tinklą, visoje respublikoje budinčią keliuose autoserviso techninę pagalbą. Žmona bajorė (h. *Lapinas*) Jūratė Stanevičiūtė-Ugianskienė (g.1941) baigė Vilniaus dailės akademiją, tekstilininkė. Šeimoje užaugo sūnus Stasys (g.1972), kuris baigė Vilniaus Gedimino technikos universitetą, transporto inžinerijos magistras, seka tėvo pėdomis, vadovauja autotransporto įmonei „Geras meistras“. Žmona Aušra Rumbaite-Ugianskienė baigė Vilniaus pedagoginį universitetą, socialinių mokslų magistrė. Šeimoje – 3 vaikai: Ugnė (g.1996) – VU teisės fakulteto studentė, Saulė (g.2004) – moksleivė, Domantas (g.2017).

Marija Rūta Ugianskytė-Babarskienė (g.1946) – gydytoja, habilituota medicinos mokslų daktarė, ilgametė Lietuvos sveikatos mokslų universiteto kardiologijos klinikos profesorė, kardiologijos klinikos lėtinės išeminės ligos sektoriaus vadovė. Šiuo metu – Elite Medicale klinikos kardiologė. Vyras Algis Babarskas (g.1942) – gydytojas otorinolaringologas. Šeimoje užaugo dukra Kristina ir sūnus Justas. Kristina Babarskaitė-Lopatienė (g.1970) – gydytoja ortodontė, docentė, vadybos mokslų magistrė, dirba Lietuvos sveikatos mokslų uni-

versiteto Ortodontijos klinikoje bei vadovauja odontologijos klinikai „Practicus“. Vyras bajoras Giedrius Lopata (g.1968) (h. *Vienaragis*) – gydytojas, medicinos daktaras, vadybos mokslų magistras, dirba farmacijos kompanijoje. Vaikai: Artūras Lopata (g.1994) – KTU magistrantas, Laurynas Lopata (g.2000) – KTU gimnazijos moksleivis. Justas Babarskas (g.1976) baigė KTU (finansų vadybos magistras, 2000) ir VDU (komercinės teisės magistras, 2001). Dirba Lietuvos sveikatos mokslų universitete administracijos ir finansų direktoriumi.

Gintaras Ugianskis (g.1951) KPI įgijo inžinieriaus mechaniko specialybę (1975), o KTU – ekonomikos magistro laipsnį (2005). 1975 m. vedė Alvyrą Dagilaitytę-Ugianskienę (g.1953), KPI baigusią maisto pramonės inžinieriaus specialybę. Šeimoje užaugo sūnūs Martynas ir Povilas. Martynas Ugianskis (g.1978) KTU baigė Mechanikos fakultetą bei Ekonomikos ir vadybos magistro studijas. Žmona Ingrida Ugianskienė (g.1978) baigė KTU vadybos magistro studijas. Šeimoje auga dukra Atėnė ir sūnus Bernardas, abu moksleiviai.

Povilas Ugianskis (g.1984) baigė KTU (ekonomikos-finansų magistras) ir Baltic management institutą (verslo administravimo magistras). 2011 m. vedė Aušrinę Ugianskienę (g.1991), baigusią VU teisės fakultetą, šeimoje auga sūnus Oskaras (g.2017).

Marija Rūta Babarskienė

VADAUSKAI-PETRŽKEVIČIAI

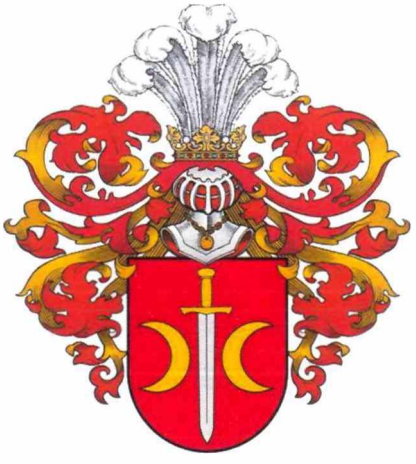

Herbas Ostoja

Vadauskų-Petržkevičių giminė jau XIV a. gyveno Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje. Pravardė „Vadauskas“ rodo, kad ji kilusi nuo Vaduvos piliakalnio vietovės, kuri nuo Žečpospolitos laikų priklausė Vilniaus apskričiai, Ukmergės rajonui, Skapiškio parapijai (dab. Panevėžio apskr., Kupiškio r., Skapiškio sen.;

Vaclovas ir Anelė Vadauskai - Petržkevičiai. Panemunės vaistinėje Kaune Vaidoto g. 1936 m. Foto iš asmeninio archyvo.

piliakalnis – kultūros paminklų sąraše). Viena legenda byloja, kad Vadauskų-Petržkevičių giminė kilusi iš LDK Gediminaičių palikuonio – kunigaikščio Kęstučio vyriausiojo sūnaus Patrikiejaus arba Patriko, arba Patžiko (mirė po 1365 m.). Pagal kitą versiją giminė kildinama iš Narimanto Glebo (1300–1348), antrojo Gedimino sūnaus. Kadangi nėra išlikusių jokių tikslių dokumentų, patvirtinančių šias legendas, galime tik džiaugtis informacija, užfiksuota giminės archyviniuose dokumentuose, ir toliau ją skleisti.

Vadauskų-Petržkevičių giminė gali būti kilusi iš Lietuvos bajorų, kurie priėmė katalikybę, o vėliau sulenkėjo. Metraštininkas Martinas Bielskis rašo, kad vienai lietuvių giminei buvo suteiktas *Ostojos* herbas 1413 m., pasirašant LDK ir Lenkijos Karalystės atstovų Horodlės susitarimą. Taip pat galbūt galime save kildinti iš Rusijos bajorų, kurie anuomet tarnavo Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio rūmuose Kunigaikščiui, priėmė katalikybę, o vėliau sulenkėjo. Kaip tą patvirtinanti nuoroda gali būti pavardės galūnė „-čius“, kuri būdinga rusų pavardėms. Taip pat yra tikimybė, kad esame lenkų riterių palikuonys. Daug variantų ir tikimybių teorijų galima sugalvoti, tačiau remiamės archyviniuose doku-

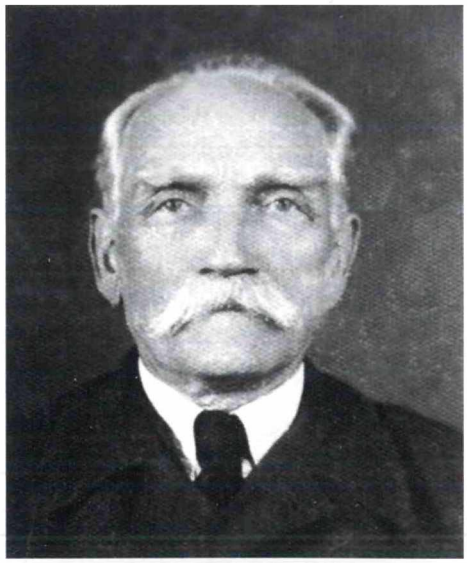

Venceslavas (Vaclovas), g. 1869.

Anelė Ginkaitė. 1920 m.

mentuose užfiksuota legenda.

Kai Lenkiją valdė Kazimieras IV Jogailaitis, 1457 m. Vaduvos tėvonija priklausė Urbonui Vadauskui-Petržkevičiui. Jis turėjo sūnų Petrą, vaikaitį Vaitiekų ir 2 provaikaičius – Samuelį ir Kristupą.

XVII a. Urbono provaikaičiai buvo Vadauskų-Petržkevičių giminės medžio dviejų šakų pradininkai. Samuelio šaka, kuri valdė dalį Vaduvos dvaro ir Pamūšio dvarą kaip tėvoniją, palaipsniui įgijo daug turtų ir užsitarnavo garbingų titulų.

Kristupo šaka liko Vaduvos dvare, kuris palaipsniui buvo skaldomas ir išparduodamas. Po trečiojo Lietuvos ir Lenkijos padalinimo Lietuva liko Rusijos priespaudoje. Pagal 1785 m. išleistą Rusijos carienės Jekaterinos II įsakymą LDK bajorai privalėjo pateikti savo bajorystės dokumentus Bajorų deputatų tarybai ir įrodyti savo bajorystę.1806-12-18 Vilniuje Bajorų deputatų tarybai peržiūrėjus pateiktus dokumentus, Vadauskų-Petržkevičių giminė pripažinta sena garbinga bajorų gimine. Šis pripažinimas buvo patvirtintas 1841-09-10 Vadovaujančio Heraldikos departamento įsakymu Nr.11823. (LVIA, f.708, ap.2, b.928, l.570, §1881m.).

Antazavės kapinėse (Utenos apsk.) šalia koplyčios yra Vadauskų - Petržkevičių giminės kryžius. Aplink kryžių stovi iš kairės: Marysia Porter (Australija), Daiva Rūta Vadauskaitė (Lietuva), Tadas Petržkevičius (Lenkija), Alicija Petržkevičiūtė (Lenkija), Andrius Petržkevičius (Lenkija), Zofija Dulevič (Lenkija), Tatjana Boldereva Petržkevič (Omskas). 2010 m. rugpjūčio 31 d. D. R. Vadauskaitės nuotr.

Kristupas turėjo sūnų Kazimierą, kuris paveldėjo Vaduvos dvarą. Šis turėjo sūnų Teofilį ir vaikaitį Kazimierą, Dzievoniškio ir Danieliškių dvarų tėvūną.

Kazimieras turėjo sūnų Antaną Trajaną (g.1729-06-15), vaikaitį Mykolą Dominyką (g.1771-10-03) ir provaikaitį Vladislovą Antaną (g.1836-04-25), Kirkučių dvaro savininką. Vladislovas Antanas turėjo žmoną Malviną Išoraitę (h. *Isiora*). Tai – mano proseneliai. Jie turėjo sūnų Venceslavą (Vaclovą) (g.1869-01-02), kuris vedė Anelę Ginkaitę (g.1896) (h. *Pobog*). Mano senelis Venceslavas (Vaclovas) domėjosi medicina. Turėjo dvi vaistines Lietuvoje – Kaune (Panemunėje) ir Vilkyškiuose bei didelius vaistų sandėlius Sankt Peterburge. Po 1917 m. perversmo Rusijoje viską paliko likimo valiai ir bėgo pasiėmęs tik tai, ką galėjo pasiimti su savimi. Nors vaistinės Lietuvoje buvo populiarios, suirutė, karas, okupacijos viską sunaikino. O senelis dingo be žinios Vilkyškiuose, kai, pamatęs per vaistinės langą nukritusį karo belaisvį, išbėgo jam padėti.

Ieškant informacijos apie prosenelį Venceslavą (Vaclovą), radome dokumentą, liudijantį, kad jis turėjo dar vieną žmoną – Anna Reut ir kad jiems gimė dukra Janina, 1900 m. krikštyta Vladivostoke. Daugiau informacijos kol kas neradome.

Senelė Anelė (1896 –1975-01-10) buvo farmacininkė, ji darbavosi su vyru vaistinėje. Buvo 27 metais jaunesnė, energinga, darbšti. Karo metu padėjo sužeistiesiems, išgelbėjo daug gyvybių. Okupavus Lietuvą, dingus vyrui, likusi su dviem sūnumis – Tadu (g.1919-04-20) ir Jonu (g.1923-03-28), kentė patyčias, nepriteklių, nes viskas buvo pavogta, išdraskyta.

Tadas (1919-04-20 –1991-05-07) po karo emigravo į užsienį, gyveno Kanadoje. Turėjo 2 žmonas. Pirmoji – Irena. Jiems 1962 m. gimė sūnus Vytautas (Viktoras), kuris su žmona Vida gyvena Toronte, yra mokytojas, turi 3 dukras. Antroji Tado žmona – filipinietė Vicky (g.1940), jiems gimė 2 vaikai – dukra Ramona (1976-08-28 – 2010-12-27) ir sūnus Edgaras (1978-01-14), kuris gyvena Euklande (Naujoji Zelandija), yra grafinio dizaino specialistas.

Mano tėvas Jonas Benediktas Vadauskas (1923-03-28 – 2007-03-09) Vilniaus konservatorijoje baigė dirigavimo ir smuiko specialybes. Buvo Lietuvos radijo lengvosios muzikos orkestro įkūrėjas ir dirigentas, dėstė Lietuvos valstybinėje konservatorijoje, Liaudies instrumentų katedroje. Buvo vedęs 2 kartus. Pirmoji žmona – Elvyra Kornejeva (g.1943), Lietuvos operos solistė, primadona, sopranas. Su ja susilaukė dukros Irenos ir vaikaitės Irmos. Antroji žmona – Irena Kaveckaitė (g.1931-07-04) (h.*Grifas*), su ja užaugino sūnų Andrių (1958-01-19 – 2016-09-21) ir dukrą Daivą Rūtą (g.1963-09-26), t. y. mane.

Mama 1954 m. baigė Kauno politechnikos institutą. Andrius taipogi baigė KPI (mechanikos fakultetą), buvo žinomas autolenktynininkas-šturmanas, laimėjo daug prizų. Vedė Dalią Liutkevičiūtę (g.1958-09-01), turi sūnų Mykolą (g.1984-07-26) ir dukrą Simoną (g.1988-05-11).

VADAUSKŲ-PETRŽKEVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

19 **MYKOLAS ANDRIULIS gimė 1987.11.08. Palangoje.**

DAIVA RŪTA VADAUSKAITĖ (2) gimė 1963.09.26. Vilniuje
Lietuvos Alzheimerio ligos asociacijos (LALA) įkūrėja ir prezidentė.
vyras TOMAS ANDRIULIS gimė 1962.11.23. ✞ 2017.03.04. Išsiskirta 1990.09.19.
18 **(Tomo tėvo Vytauto Andriulio (1937.04.24. ✞ 2017.02.09..) pavardė tik nuo 1944. Iki tol Judickas (-is) nuo Raseinių iš 4 brolių.**
Žmona (Tomo Andriulio mama) Raminta Slyvauskaitė (tėvas Mykolas Slyvauskas karininkas,
vienas iš 7 kareivių 1919.01.01. iškėlusių vėliavą Gedimino kalne).
Senelio (Vytauto Andriulio tėvo) Judicko žmona Baltrušaitytė nuo Raseinių.

18 **ANDRIUS VADAUSKAS (2) gimė 1958.01.19. Vilniuje ✞ 2016.09.21. Kaune Petrašiūnų kap.**

JONAS BENEDIKTAS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUS (2) gimė 1923.03.28. ✞ 2007.03.09. Vilniuje Rokantškių kapinėse
Pirmasis Lietuvos radijo lengvosios muzikos orkestro įkūrėjas ir dirigentas. Lietuvos valstybinės konservatorijos dėstytojas.
žmona (1) ELVYRA KORNEJEVA
17 **žmona (2) IRENA KAVECKAITĖ gimė 1931.07.04. Kaune.** **herbas GRIFAS**
(Tėvas herbo *GRIFAS* bajoras, Lietuvos mokslininkas Mykolas Kaveckis gimė 1889.05.20. Orenburge ✞1969.02.28. Kaune Petrašiūnų kap.
Vytauto Didžiojo universiteto Geologijos ir minerologijos profesorius, Prahos universiteto mokslų daktaras,
tyrė Andrioniškio ir Žemaitkiemio meteoritus, atrado ir tyrė Birštone ir Druskininkuose minerilinius vandenis).

TADAS VADAUSKAS (2) gimė 1919.04.20. emigravo ✞ 1991.05.07. Kanadoje
17 žmona (1) IRENA (lietuvė) gyvena kanadoje
žmona (2) VICKY (filipinietė) gimė 1938. Nanaimo. British Columbia. Kanada in Vancouver Island.

VENCESLAVAS (VACLOVAS) gimė 1869.01.02.
1944. vasarą dingo iš Vilkyškių suteikiant pirmąją pagalbą belaisviui (✞1944.09.23. L enkijoje, Štuhm ?)
Ukmergės dekanatas , Kirkučių km., Pagirių RK bažnyčia, kunigas klebonas Babravičius.
Krikš. tėvai - bajorai Juozapas Taraškevičius ir Antanina Išoraitė.
16 **Farmacininkas, turėjo vaistines Kaune Panemunėje, Vilkyškiuose, vaistų sandėlius Sankt Peterburge (1910 -1917)**
žmona (1) ANNA REUT
žmona (2) ANELĖ GINKAITĖ gimė 1896. **✞ 1975.01.10. Vilniuje. Palaidota Rokantiškių kapinėse** **herbas POBOG**

VLADISLAVAS ANTANAS gimė 1836.04.25. (Kirkučių dvaro savininkas)
(Ukmergės par. Kirkučių km. Pagirių RK bažnyčia, kunigas vikaras Antanas Daujotas.
15 **Krikš.tėvai kilm. Vilniaus gubernijos apel. teismo teisėjas Jonas Kušelevskis su leva Pietžkevičiene, Roberto žmona.**
Asistavo kilm. buvęs Ukmergės teismo teisėjas Robertas Pietžkevičius ir teisėjo Petro Eimanto žmona Izabelė.
žmona MALVINA IŠORAITĖ **herbas ISIORA**

14 **MYKOLAS DOMINYKAS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUS gimė 1771.10.03.**
žmona JUOZAPOTA CHODUSEVIČIŪTĖ

13 **ANTANAS TRAJANAS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUS (2) gimė 1729.06.15.**
Gavo dovanų brolio Juozapo Vaduvos dv. dalį.
Pirko iš brolio Mykolo Bakanų (nuo 1764.02.28.) ir Paobelių polivarkus.
žmona LIUDVIKA KULIEŠIŪTĖ **herba NAKTIKOVAS**

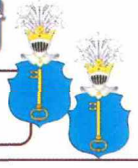

12 **KAZIMIERAS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUS Dzievoniškių ir Danieliškių dvarų tėvūnas**
1738. iš Onos ir iš Juozapo gavo jų dalis dvarų ir Paobelių palivarkus.
žmona (1) MARIJONA BOGUŠAITĖ **herbas RAKTAS**
žmona (2) MARIJONA BURSKAITĖ **herbas JASIENČIK**

11 **TEOFILIS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUS**
1/4 Vaduvos dv. ir Dzievoniškio polivarko tėvūnas.
Nuo 1700.04.21. atiteko dar viena Vaduvos dv. dalis iš dėdės Danieliaus.
žmona KOTRYNA PAŠKEVIČIŪTĖ **herbas RADVANAS**

10 **KAZIMIERAS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUS**
Vaduvos paveldėtojai
žmona ONA DOROTĖ STINAITYTĖ **herbas BUIVOLAS**

9 **KRISTUPAS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUS**
atiteko dalis Vaduvos ir Dzievoniškių dvarų 1632.02.09.
žmona KOTRYNA STINAITYTĖ **herbas BUIVOLAS**

8 **VAITIEKUS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUs**
tėvoninių dvarų paveldėtojas ir Radkoščiznos žemių ir dv. paveldėtojas. 1584.01.09.

7 **PETRAS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUS**
Vaduvos, Radkovščiznos žemių ir dv., bei Kapcovičių dvarų savininkai 1532.12.26.
žmona KOTRYNA BUTKEVIČIŪTĖ **herbas TŠASKA**

6 **PETRAS URBONAS VADAUSKAS - PETRŽKEVIČIUS**
iš Kapcovičių dvaro, Vaduvos dvaro tėvūnas, 1457.

5 **JURGIS PETRŽKEVIČIUS**
Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės rūmų maršalka,
pasirašė taikos sutartį tarp Lenkijos karaliaus Žygimanto ir Prūsų

MIKALOJUS PETRŽKEVIČIUS

3 **PIETRYKAS**
Smolensko maršalka 1440.

2 **DYMITRAS**

SURINKTA 2001.10.23. PAPILDYTA 2018.04.14.
DAIVOS RŪTOS VADAUSKAITĖS (ANDRIULIENĖS)

LVIA F.708, AP.2, B.5, L.364.
LVIA F.708, AP.2, B.5, L.41.
LVIA F.391, AP.8, B.2574g, L.96v.
LVIA F.391, AP.8, B.2574g, L.95.
LVIA F.391, AP.8, B.2574g, L.97v.
LVIA F.669, AP.1, B.803, L.252 §46.

Daiva Rūta Vadauskaitė su tėčiu Jonu Vadausku renginyje, skirtame Lietuvos radijo 70-mečiui. 2002 m.

Andriaus sūnus Mykolas (g.1984-07-26) vedė Ingridą ir turi sūnų Taurą.

Andriaus dukra Simona (g.1988-05-11) ištekėjo už Karolio ir turi dukrą Teodorą.

Aš baigiau Vilniaus prekybos technikumą. Ištekėjau už Tomo Andriulio (1962-11-23 – 2017-03-04), susilaukiau sūnaus Mykolo (g.1987-11-08). Išsiskyriau 1990-09-19. Subūriau Vilniaus Alzheimerio klubą, o 2003-02-16 įkūriau Lietuvos Alzheimerio ligos asociaciją (LALA), esu jos prezidentė. Sūnus Mykolas – socialinių tinklų marketingo specialistas.

Dabar Vadauskų-Petržkevičių giminę sudaro tik 30 giminės palikuonių. Jie gyvena Lietuvoje, Lenkijoje, Kanadoje, JAV, Rusijoje (Omskas), Ispanijoje, Naujojoje Zelandijoje. Palikuonys pagal moteriškąją liniją gyvena Australijoje, JAV ir Lietuvoje.

Daugelis asmenų, turinčių Petržkevičiaus pavardę ir gyvenančių Lenkijoje ar kitose šalyse, yra kilę iš Rytinės Mažosios Lenkijos miestelio Dlugie (Sanoko apskr., Pakarpatės vaivadija). Jų ryšys su Vadauskų-Petržkevičių gimine *nėra įrodytas.*

Daiva Rūta Vadauskaitė

VAINAUSKAI

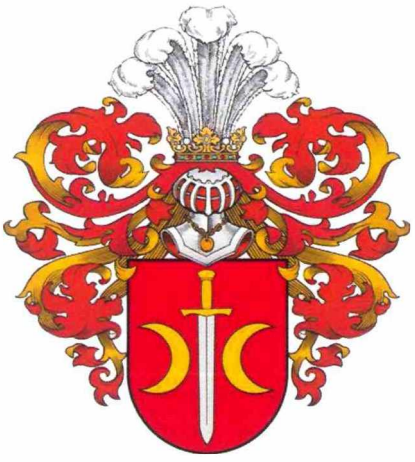

Herbas Ostoja

Vainauskų giminė archyviniuose dokumentuose minima jau XVI a. pirmoje pusėje ir žymima lenkiška pavardės transkripcija Wojnowski. Todėl, siekiant išvengti painiavos, toliau bus naudojama lenkiškoji pavardės forma lietuviškomis raidėmis Vojnovski. Visi žemiau pateikti duomenys apie Vojnovskiams įvairiais laikotarpiais karalių suteiktas bajorų privilegijas paimti iš Rusijos valstybinio istorijos archyvo (f.1343, ap.18, b.3333) ir Sankt Peterburgo archyvo („Dielo o dvorianstvie Vojnovskich, 1889 m., Sankt Peterburg").

1530 m. Lietuvos-Lenkijos karalius Žygimantas Senasis savo privilegija suteikia Petrui Vojnovskiui (1) bajoro titulą ir paskiria jam Padubingių dvarą, o 1598 m. patvirtinama, kad Petro Vojnovskio sūnūs iš Padubingių dvaro Martynas (2), Mykolas (3) ir Stanislovas (4) priklauso bajorų luomui.

Mykolas (3) turėjo sūnų Martyną (5), šis – sūnų Mykolą (6). Mykolas (6) turėjo 4 sūnus: Jeronimą (7), Kristupą (8), Steponą (9), Juozapą (10). Kristupas (8) turėjo 4 sūnus: Boguslavą (11), Jurgį (12), Felicijoną (13), Juozapą (14). Jurgis (12) turėjo sūnų Jokūbą (15). Jokūbas (15) turėjo 3 sūnus: Povilą (16), Motiejų (17), Praną (18). Motiejus (17) turėjo sūnų Kasparą Robertą (19) ir Felicijoną Dominyką Jokūbą (20) – mūsų šakos pradininką.

1645-03-13 Lietuvos-Lenkijos karalius Vladislovas Vaza savo privilegija rotmistrui Vaclovui Vojnovskiui suteikia majoro laipsnį ir jo palikuonims patvirtina bajorų titulą. 1664-02-18 Lietuvos-Lenkijos karalius Jonas Kazimieras vėl patvirtina Vojnovskių giminei bajoriškas privilegijas. 1727-11-24 Minsko vaivadijos teismo knygose rašoma apie Vojnovskių bajorystę. Bajorystė Vojnovskiams pakartotinai patvirtinta 1800-09-13, 1831 m., 1835-07-21, 1840-09-04. Vilniaus Bajorų Senatui 1850-12-20 dar kartą pateikti dokumentai, įrodantys Vojnovskių bajorystę. Senatas, išnagrinėjęs pateiktus dokumentus, vėl patvirtino Vojnovskių giminės bajorišką kilmę. Vėliau bajorystė buvo patvirtinta 1852 m. Paskutinį kartą (1894 m.) tvirtinant priklausymą bajorų luomui nurodoma, kad Vojnovskių giminė įrašyta į Ba-

VAINAUSKŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

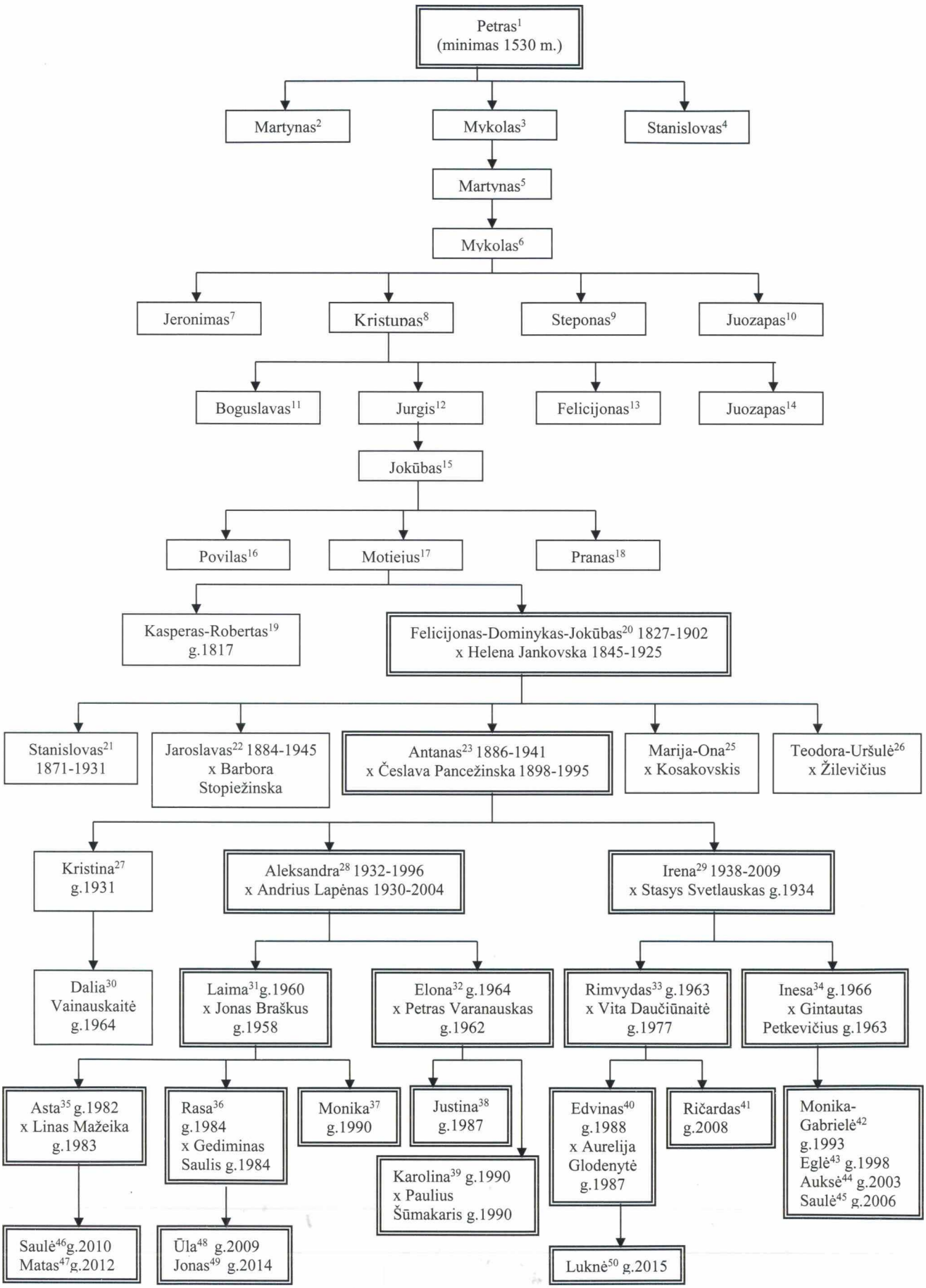

Česlava ir Antanas Vainauskai apie 1930 m.

Iš kairės į dešinę: Česlava Vainauskienė, Aleksandra Vainauskaitė-Lapėnienė, Kristina Vainauskaitė, Irena Vainauskaitė-Svetlauskienė (priekyje centre). Kaunas, 1949 m.

jorų kilmės knygos 1-ją dalį (Vojnovskių bajorystės patvirtinimo dokumentas, S. Peterburgas, 1894 m.).

Felicijonas Dominykas Jokūbas Vojnovskis (20) (1827-1902) medicinos mokslus studijavo užsienyje, apgynė mokslų daktaro laipsnį, buvo Maskvos universiteto profesorius. Vedė bajorę iš Lietuvos Heleną Jankovską (h. *Ogonczyk*), Zavišynės dvaro Šventybrastyje (Kėdainių r.) paveldėtoją. B. Kviklys rašė: "Pora km į šiaurę nuo Šventybrasčio yra Zavišynės dvaras, 18 a. priklausęs Zavišoms. Ignas Zaviša pastatė medinę Jėzaus Atsimainymo vardo bažnyčią. Vėliau dvaras priklausė Jankovskiams. 1880 m. bažnyčia buvo Jankovskio atnaujinta, padidinta: primūryti mūriniai sparnai." (Kviklys B. Mūsų Lietuva, t.2. Vilnius, 1991).

Norėdamas būti arčiau Lietuvos, Felicijonas (20) persikėlė gyventi ir dirbti iš Rusijos į Liepoją. Čia gimė 5 vaikai: Stanislovas (21), Jaroslavas (22), Antanas (23), Marija Ona (25), Teodora Uršulė (26). Beveik visi jie baigė Liepojos gimnaziją. Kai vaikai baigė gimnaziją, Vojnovskiai grįžo į Zavišynės dvarą, kur gyveno iki mirties. Sūnus Stanislovas (21) (1871-1931) buvo silpnos sveikatos, liko nevedęs, gyveno pas brolius. Dukra Marija Ona (25) ištekėjo už grafo Kosakovskio, o Teodora Uršulė (26) – už teisėjo Žilevičiaus.

Felicijonas ir Helena palaidoti Šventybrasčio bažnyčios rūsyje Jankovskių-Vojnovskių kape.

Jaroslavas (22) (1884-1945) paveldėjo Zavišynės dvarą ir valdė jį iki mirties. Palaidotas šeimos kape Šventybrastyje. Žmona Barbora Stopiežinska ir duktė Terenia Halina 1946 m. emigravo į Lenkiją. Artimiausi Vojnovskių Zavišynės dvaro kaimynai buvo bajorai Milošai iš Šateinių dvaro. Būsimasis rašytojas ir Nobelio premijos laureatas Česlovas Milošas dažnai su savo broliu atostogų metu atjodavo į Zavišynės dvarą.

Antanas Vojnovskis (23) (1886-1941) baigė rusų realinę gimnaziją Sankt Peterburge, Galicijoje studijavo agronomiją (tuo metu Galicija priklausė Austrijai). Per I-ąjį Pasaulinį karą tarnavo armijoje kapitonu. Po karo nusipirko Šaševičių dvarą (Kauno r., vėliau vadinamas Šašių dvaru) ir sėkmingai ūkininkavo, užveisė didžiulį sodą (vien auksinių renetų veislės obelų augo 100), augino žirgus. Tarpukaryje Antanas savo pavardę „sulietuvino", todėl „Lietuvos telefonų abonentų sąraše 1935 metams", kuris saugomas Maironio literatūros muziejuje Kaune, radome įrašą: „Babtai (Kauno apskr.) (...) Vainauskas, Antanas, dvarininkas, Šašių dv. .....10". Tai reiškia, kad telefono numeris buvo 10. Antanas mirė Vilniuje, palaidotas šeimos kape Šventybrastyje.

Antanas Vainauskas (23) vedė bajorę iš Ašvėnų dvaro (Mažeikių r.) Česlavą Pancežinską (h. *Trzaska*) (1898-1995).

Česlava aukso medaliu baigė Peterburgo mer-

Aleksandros Vainauskaitės-Lapėnienės palikuonys. Iš kairės: Karolina Varanauskaitė-Šūmakarienė, Paulius Šūmakaris; priekyje – Elona Lapėnaitė-Varanauskienė, už jos – Justina Varanauskaitė-Gasiūnė, Aivaras Gasiūnas; Gediminas Saulis, Rasa Braškutė-Saulė su Jonuku ir Ūlyte (priekyje); Jonas Braškus, Laima Lapėnaitė-Braškuvienė; priekyje – Saulutė (su rožine suknele) ir Matukas su tėveliais (į dešinę) Asta Braškute-Mažeike ir Linu Mažeika; už jų – Martynas Kučinskas ir Monika Braškutė. 2016 m.

gaičių humanitarinę gimnaziją, laisvai kalbėjo rusų, lenkų, vokiečių, prancūzų kalbomis. Studijavo polonistiką Vilniaus S. Batoro universitete. Su Antanu Vainausku susilaukė 3 dukterų: Kristinos (27), Aleksandros (28), Irenos (29).

Norėdama išvengti vežimo į Sibirą, 1946 m. Česlava Vainauskienė, jau būdama našlė, su dukromis iš Šaševičių dvaro pabėgo į Kauną. Įsidarbino Žaslių vid. mokykloje, dėstė rusų ir vokiečių kalbas. Išėjusi į pensiją, apsigyveno Vilniuje. Mirė Vilniuje, sulaukusi 97-erių, palaidota Antakalnio kapinėse Pancežinskių šeimos kape.

Irena Vainauskaitė-Svetlauskienė (29) (1938–2009) gimė Šaševičių dvare, nuo 1946 m. gyveno Kaune. 1962 m. baigė Vilniaus pedagoginį institutą, dėstė rusų kalbą Šilutės ir Vilniaus vid. mokyklose. Nuo 1993 m. aktyviai dalyvavo Iniciatyvinės grupės veikloje Bajorų sąjungai atkurti, kartu su kolegomis organizavo 1-ąjį Sąjungos suvažiavimą. Kiekviename LBKS suvažiavime buvo renkama LBKS Senato nare. 1995-2000 m. Vilniaus krašto kanclerė, 1994–2007 m. Vilniaus krašto Tarybos narė. 2004 m. suteiktas LBKS Garbės bajoro vardas. Užaugino sūnų Rimvydą (33) ir dukrą Inesą (34). Mirė Vilniuje, palaidota Antakalnio kapinėse Pancežinskių šeimos kape. Vyras Stasys Svetlauskas (g.1934) baigė Kauno veterinarijos akademiją, specializuojasi žirgų auginime.

Rimvydas Svetlauskas (33) (g.1963) baigė Vilniaus inžinerinį statybos institutą, turi inžinieriaus-ekonomisto specialybę. Žmona Vita Daučiūnaitė (g.1977) baigė Vilniaus pedagoginio universiteto Lituanistikos fakultetą, turi filologijos magistro laipsnį. Rimvydo sūnus Edvinas (40) (iš pirmos santuokos) (g.1988) baigė Gedimino technikos universitetą, sūnus Ričardas (41) (iš antros santuokos) (g.2008) – moksleivis. Edvinas augina dukrą Luknę (50). Žmona Aurelija Glodenytė-Svetlauskienė.

Inesa Svetlauskaitė-Petkevičienė (34) (buv. Žostautienė) (g.1966) baigė Vilniaus universiteto Istorijos fakultetą, įgijo istorikės-ekskursijų vadovės specialybę. Augina 4 dukras: Moniką Gabrielę (42) (g.1993), Eglę (43) (g.1998), Auksę (44) (g.2003), Saulę (45) (g.2006). Vyras Gintautas Petkevičius (g.1963) – LBKS narys.

Aleksandra Vainauskaitė-Lapėnienė (28) (1932-1996) gimė Šaševičių dvare. 1955 m. baigė Vilniaus medicinos mokyklą. Dirbo Vilniaus Antakalnio poliklinikos chirurginiame skyriuje operacinės medicinos seserimi. Nuo 1996 m. LBKS narė. Užaugino dukras Laimą (31) ir Eloną (32). Mirė Vilniuje, palaidota Vilniaus Jeruzalės kapinėse.

Laima Lapėnaitė-Braškuvienė (31) (g.1960) baigė Vilniaus universiteto Matematikos fakultetą. Nuo 1997 m. LBKS narė. Užaugino 3 dukras: Astą (35), Rasą (36), Moniką (37). Vyras Jonas Braškus (g.1958) baigė Vilniaus universiteto Fizikos fakultetą, dirba kompiuterių srityje.

Asta Braškutė-Mažeikė (35) (g.1982) baigė VU Ekonomikos fakultetą, įgijo magistro laipsnį. Nuo 2003 m. LBKS narė. Augina dukrą Saulę (46) (g.2010) ir sūnų Matą (47) (g.2012). Vyras Linas Mažeika (g.1983) baigė Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultetą, įgijo magistro laipsnį.

Rasa Braškutė-Saulė (36) (g.1984) baigė VU Ekonomikos fakultetą, įgijo magistro laipsnį. Nuo 2003 m. LBKS narė. Augina dukrą Ūlą (48) (g.2009) ir sūnų Joną (49) (g.2014). Vyras Gediminas Saulis (g.1984) baigė Vilniaus Dailės akademiją, kompiuterinio dizaino specialybę.

Monika Braškutė (37) (g.1990) baigė Vilniaus Gedimino technikos universitetą, įgijo Kūrybinių industrijų specialybės bakalauro laipsnį. Nuo 2009 m. LBKS narė.

Elona Lapėnaitė-Varanauskienė (32) (g.1964) baigė VU Ekonomikos fakultetą. Nuo 1997 m. LBKS narė. Nuo 2004 m. LBKS Vilniaus krašto tarybos narė, nuo 2007 m. LBKS Vilniaus krašto vado pavaduotoja, nuo 2010 m. LBKS senatorė, nuo 2017 m. LBKS vado pavaduotoja. Užaugino dvi dukras: Justiną (38) ir Karoliną (39). Vyras Petras Varanauskas (g.1962) baigė Vilniaus pedagoginio instituto (dab. Universiteto) Fizikos fakultetą.

Justina Varanauskaitė (38) (g.1987) baigė VU Ekonomikos fakultetą, įgijo magistro laipsnį. Nuo 2008 m. LBKS narė.

Karolina Varanauskaitė (39) (g.1990) baigė VU Ekonomikos fakultetą. Įgijo magistro laipsnį. Nuo 2009 m. LBKS narė. Vyras Paulius Šūmakaris (g.1990) – verslo vadybos ir marketingo bakalauras, VGTU siekia magistro laipsnio.

Irena Vainauskaitė-Svetlauskienė,
Laima Lapėnaitė-Braškuvienė

VAMBUTAI

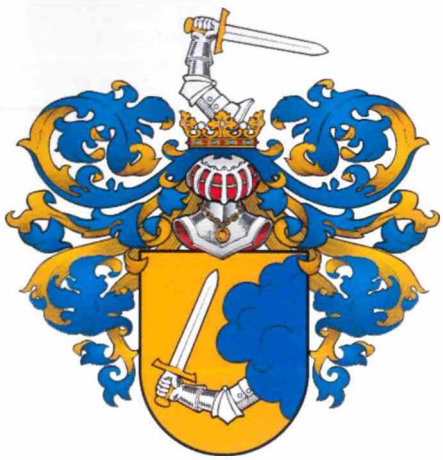

Herbas Pogonia IV

Istoriniai šaltiniai (Gudavičius E. Mindaugas. - Vilnius: Istorijos institutas, 1998, p.118; Baranauskas T. Lietuvos valstybės ištakos. - Vilnius: Vaga, 2000, p.185; Butkevičienė B., Gricius V. Mindaugas – Lietuvos karalius. – Mokslas ir gyvenimas, 2003, nr.7, p.4) Vambuto vardą mini XIII šimtmetyje. Giminės protėviu-pradininku laikytinas aukštaičių (Upytės pavieto) kunigaikštis Vembutas Ruškaitis, minimas 1219 m. Mindaugo sutartyje su Volynės kunigaikščiu. Šiai giminei praradus politinę galią, jos nariai atsidūrė paprastų karių, o vėliau bajorų statuse (LBKS archyvas, Audronės Musteikienės legitimacijos byla Nr.845; apie Vyčio (Pogonia) herbą – istorikė genealogė Sigita Gasparavičienė).

„Kunigaikščių Vambutų reikšmė vėlyvesniame Lietuvos gyvenime sumažėjo. Jie ilgainiui tapo eiliniais bajorais-dvarininkais. Istoriko ir rašytojo Simono Daukanto brolis Aleksandras, studijavęs mediciną Vilniaus universitete, 1830 m. sausio 26 d. padavė prašymą Vilniaus bajorų deputacijai, nes norėjo gauti bajorystės dokumentus. Jo sudarytoje Daukantų giminės genealogijoje sakoma, kad 1660 m., sudegus Jokūbo Daukanto namams ir turtui, jo nepilnamečiai vaikai Jonas ir Simonas Kazimieras už skolas užstatė Dabikinės dvarą Jonui Vambutui.“ (Normantas J. Viešvėnai: istorija ir dailės paminklai. – Vilnius: Vilniaus dailės akademija, 2001, p.112). Tai galėtų būti pirmasis pavaizduotas genealoginiame medyje Vambutų giminės atstovas **Jonas**.

Telšių apylinkėse netoli Viešvėnų yra Vembūtų kaimas (per 500 gyventojų, turinčių balsavimo teisę), o vos keli kilometrai nuo Varnių, - Vembūtų piliakalnis, kuris dabar yra dalis Varnių regioninio parko. Žemaičių ALKA muziejaus direktorius Stasys Kasparavičius detaliai aprašo šį piliakalnį (Kasparavičius S. Kunigaikščio Vykinto pilies beieškant. – Žemaičių žemė, 2001/1, p.11). Istorikai Adomas Butrimas ir Kazys Misius rašė, kad XIII a. paminėtas Vambutas gali būti siejamas su XV a. Vambutų žeme ir dvarais netoli Viešvėnų (Butrimas A., Misius K. Viešvė, Viešvėnų žemė, valsčius, tijūnija ir seniūnija // Viešvėnai: istorija ir dailės paminklai. – Vilnius, Vilniaus dailės akademija, 2001, p.22-43).

2003 m. Viešvėnai atšventė 750 metų jubiliejų. Ta proga tautodailininkas Adolfas Gedvilas pastatė drožtą medinį stogastulpį. Spaudoje buvo rašoma, kad šis stogastulpis skirtas kunigaikščiui Vambutui (Jackutė D. Prisiminta praeitis, dabartis ir pasidžiaugta darbais, Katutytė L. Ant Viešvės upelio kranto. – Telšių žinios, 2003-09-19). Deja, nepavyko surasti ryšio tarp mums žinomų Vambutų giminės palikuonių ir kunigaikščio Vembuto.

Pagal A.Boniecki (Boniecki A. Herbarz Polski: wydanie nowe, elektroniczne, 1529 m. karalius Žygimantas padovanojo žemės broliams Kontrimams Telšių paviete. Vietovė pagal jų pavardę buvo pavadinta Kontrimaičiais (arba Kontrimiškėmis). Petro Kontrimo sūnus Povilas 1598 m. dovanojo sūnui Razmusui pusę Kontrimų žemės. Razmuso sūnus Jonas 1649 m. Bortuliškes pardavė Vambutui. Bet yra žinoma, kad **Jokūbas Vambutovičius Vambutas** su žmona Kristina Janavičiūte 1617 m. gegužės 29 d. nusipirko Krištopaičių ir Žukiškių dvarus iš Andriaus ir Sofijos Krištopaičių Viešvėnų valsčiuje (Rusijos valstybės istorijos archyvas, f.1343, ap.239). Ateinančios kartos paveldėjo, pirko, pardavinėjo savo žemes. Jokūbo sūnus Merkelis su žmona Marija 1642.01.10 pirko (Rusijos valstybės istorijos archyvas, f.1343, ap.239) iš Augusto ir Jadvygos Mitkevičių dvarus Kontrimaičiuose, Užupiuose, Dievaitiškėse.

Istorijos bėgyje Vambutų pavardę bandyta keisti, kad ji skambėtų rusiškai ar lenkiškai, priklausomai nuo to, kieno įtakoje tuo ar kitu laikotarpiu buvo Lietuva, o ir dabar palikuonys, gyvenantys Vokietijoje, vadina save Wambutt. Merkelis pirmasis pasivadino Vambutu (prieš tai kiti save vadino Vambutovič Vambut), buvo vedęs du kartus, turėjo 3 sūnus – Jurgį, Danielių ir Mykolą. 1686 m. Merkelis nusigyveno, iš tėvo palikimo Jurgiui liko Vambutiškės (Vambutai), Goriškės (Tariškės), Krištopaičiai (Krištofaitiškės) Viešvėnų valsčiuje, Danieliui ir Mykolui – Kontrimiškės, Neižūnai ir Birkėnai Telšių valsčiuje.

Jurgis turėjo 4 sūnus, iš pirmosios santuokos su Marijona Vaitkevičiūte – Vincentą ir Jokūbą, iš antrosios (su Konstancija Volochavičiūte) – Pranciškų ir Teodorą. Vedęs antrą kartą labai sirgo, norėjo būti palaidotas Telšių bažnyčios kapinėse giminės rūsyje priešais šv. Pranciškaus paveikslą. 1692.05.28 Žemaitijos teisme patvirtino testamentą: pirmajai žmonai ir jų vaikams užrašė Vambutus, Viešvėnus, Krištopaičius, Kontrimiškes (Rusijos valstybės istorijos archyvas, f.1343, ap.8, b.239, l.47), visa kita, ką įgijo kartu gyvendami (Kontrimaičių, Užupio, Devailiškių ir Birikių dvarus), paliko antrajai žmonai ir jų vaikams, kurie savo dalį gavo pinigais. Pastatai, daržai, laukai, ganyklos, miškai, auksas, varis, sidabras po jos mirties turėjo atitekti jos vaikams. Vincentui paliko baudžiauninką Varfalamiejų Kliaumą, o Jokūbui – Zigmundą Kliaumą. Pagal testamentą po Jurgio antros žmonos mirties 4 vaikai turėjo viską pasidalinti, pinigai turėjo būti laikomi pas du žydus, kol jie subręs. Žmonos Konstancijos, Pranciškaus

Stanislavos Vambutaitės ir Rapolo Andrulio vestuvės. 1908.04.27, Tytuvėnų RKB. Nuotrauka iš Audronės Musteikienės archyvo.

bei Teodoro globėjais buvo paskirti Danila Bialodoras (seniūnas), Dirvian Fiodoras Steponas Bielevičius ir Vladislovas Velchovičius.

Iš **Vincento ir Jokūbo** ilgainiui susiformavo dvi genealoginės šakos, jie kaip palikimą gavo Vambutus, Viešvėnus, Krištopaičius, Kontrimiškes.

Pirmoji šaka – vyriška linija: Vincentas / Mykolas / Ignotas / Felicijonas / Petras Povilas / Tomas Felicijonas/ Martynas Silvestras / Edmundas Silvestras, pavaizduoti raudonomis linijomis schemos kairėje. **Vincentas** turėjo sūnų Mykolą, o pastarasis 3 sūnus – Mykolą, Ignotą, Juozą. Jie valdė paveldėtus Viešvėnų, Vambutų, Krištopaičių ir Kontrimų dvarus su valstiečiais ir kitu judamu bei nejudamu inventoriumi. Varnių magdeburgijoje įregistruota, kad 1757 m. balandžio 24 d. aktu šiuos dvarus broliai pardavė Juozui Vambutui. Mykolo brolis Ignotas, anot 1766 m. kovo 7 d. sudaryto ir Šiaulių žemės teisme registruoto testamento, turėjo sūnų Felicijoną, kuriam ir paliko tėvoninį Plungės dvarą (LVIA, f.1343, ap.8, b.238, l.97-99).

Felicijonas, kurio palikuonys pirmoje šakoje, turėjo 2 sūnus – Ignotą ir Petrą Povilą. Gyventojų surašymo duomenimis 1795 m. Felicijonas su savo sūnumis buvo įrašyti bajorų luomo sąrašuose, tą įrodo Tirkšlių ir Viešvėnų bažnyčių išduotos ir Žemaičių konsistorijos patvirtintos jų krikšto metrikos (LBKS archyvas, Edmundo Vambuto legitimacijos byla nr.1457).

Vambutų giminės bajorystės byla buvo svarstoma Heraldikos departamente ir kai kuriems jos atstovams bajoro titulas patvirtintas 1835 m. rugpjūčio 31d. įsaku Nr.9768. Tačiau Felicijono Vambuto ir jo sūnų Ignoto ir Petro Povilo (jie turėjo pristatyti papildomus dokumentus ir tai buvo padaryta 1838 m. sausio 29 d.) byla pagal 1840 m. gruodžio 31 d. įsaką Nr.13179 buvo grąžinta Susirinkimui, kad šis patvirtintų jų autentiškumą. Patvirtinta Sankt Peterburgo kopija išduota 1841 m. rugsėjo 22d. (Rusijos valstybės istorijos archyvas, f.1343, ap.239).

Petras Povilas Vambutas gimė 1800.07.01 Viešvėnuose, Šiaulių valsčiuje. Turėjo 2 vaikus iš pirmos ir 4 iš antros santuokos, o iš trečių vedybų su Liucija Jančiauskaite – dukrą Benigną ir sūnų Tomą Felicijoną. Kiek Petras Povilas buvo įsivėlęs į 1863 m. sukilimą, nėra žinoma, išskyrus tai, kad buvo ištremtas ir mirė Sibire. Tomas buvo išsiųstas į Rygą mokytis amato, pasirinko metalo tekinimą ir tapo įrankininku.

Tomas Felicijonas iš pirmos santuokos turėjo 3 vaikus – Eduardą Ivaną, Karlą Albertą ir Aleksandrą Rudolfą. Pirmasis sūnus dingo, buvo galvojama, kad jis žuvo per 1905 m. Rygos sukilimą. Nieko nebuvo žinoma iki 2005 m., kol jo sūnus Horst Wambutt, dabar gyvenantis Berlyne, ieškodamas savo protėvių internete, atrado Vambutų giminės genealoginę svetainę (http://www.vambutai.eu). Dalis giminės dabar gyvena Vokietijoje.

Po pirmosios žmonos Annos mirties Tomas Felicijonas vedė Liuciją Liba Bruver. Šeima gyveno Rygoje. 1899 m. jiems gimė sūnus Martynas Silvestras, o 1902 m. – duktė Marija. Pirmojo pasaulinio karo metu šeima persikėlė į Sankt Peterburgą, kur abu vaikai ėjo į mokslus, o po karo šeima grįžo į Lietuvą.

Martynas, teisininkas, grįžęs į Lietuvą, Biržuose vedė Emiliją Kvėdaravičiūtę, gyveno Ukmergėje, vėliau Kretingoje, kur 1928 m. liepos 23 d. sulaukė sūnaus Edmundo.

Tomas mirė 1929 m., palaidotas Kretingoje. Antrasis pasaulinis karas išskyrė ir išbarstė šeimą, vieni emigravo į JAV, kiti atsidūrė Vokietijoje. Edmundas baigė lietuvišką gimnaziją Augsburge (Vokietija), aukštąjį mokslą – JAV, dirbo kaip elektronikos inžinierius. 1961 m. vedė Vidą Klibaitę. Duktė Andrea – otorinolaringologė, medicinos mokslų daktarė, sūnus Paulas dirba banko direktoriumi. 2003 m. Edmundas su žmona Dorothy buvo atvažiavę į Lietuvą, legitimavosi ir įstojo į LBKS (LBKS archyvas, Edmundo ir Dorothy legitimacijos bylos nr.1457 ir 1458). Abu mirė 2016 m.

Antroji ištyrinėta šaka – moteriškoji linija: Jokūbas / Juozas / Antanas / Jokūbas / Antanas – schemoje pavaizduota mėlyna ir violetine linijomis. Tai – Antano Vambuto dukros Teofilė ir Stanislava.

Vincento brolis **Jokūbas** kilęs iš tos pačios Vambutų giminės, turėjo sūnų **Juozą**, kuris pagal dėdės Vincento testamentą, surašytą 1734.04.24, paveldėjo Viešvėnų dvarą, o 1757.04.24 pusbrolio Mykolo sūnūs Ignotas ir Juozas pardavė jam savo Viešvėnų dalį (Rusijos valstybės istorijos archyvas, f.1343, ap.239).

Juozas susilaukė 3 sūnų – Jurgio, **Antano** ir Ignoto bei 2 dukterų – Rozalijos ir Pranciškos. Tą rodo: 1. 1765 m. spalio 1d. Raseinių pilies teismo rejestras, kuriame be kitų valdininkų ir bajorų yra minimas Juozas Vambutas iš Vambutų bajorkaimio; 2. 1768 m. liepos 11 d. Telšių žemės teismo kvitas, išduotas Antano ir Ignoto Vambutų savo tėvui Juozui Vambutui dėl tėvoninio Vambutų dvaro.

Antrasis Juozo sūnus **Antanas** randamas 1765.09.30 sudarytame kariškių sąraše Medingėnuose, ten jis ir gyveno. Su dviem žmonomis susilaukė 4 sūnų: Dementijaus, Vincento, Jurgio, **Jokūbo**. 4 broliai gavo palikimą – Viešvėnų dvarą (po lygiai). Vincentas su Dementijum (atstovaudami mažamečius brolius Jurgį ir

VAMBUTŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

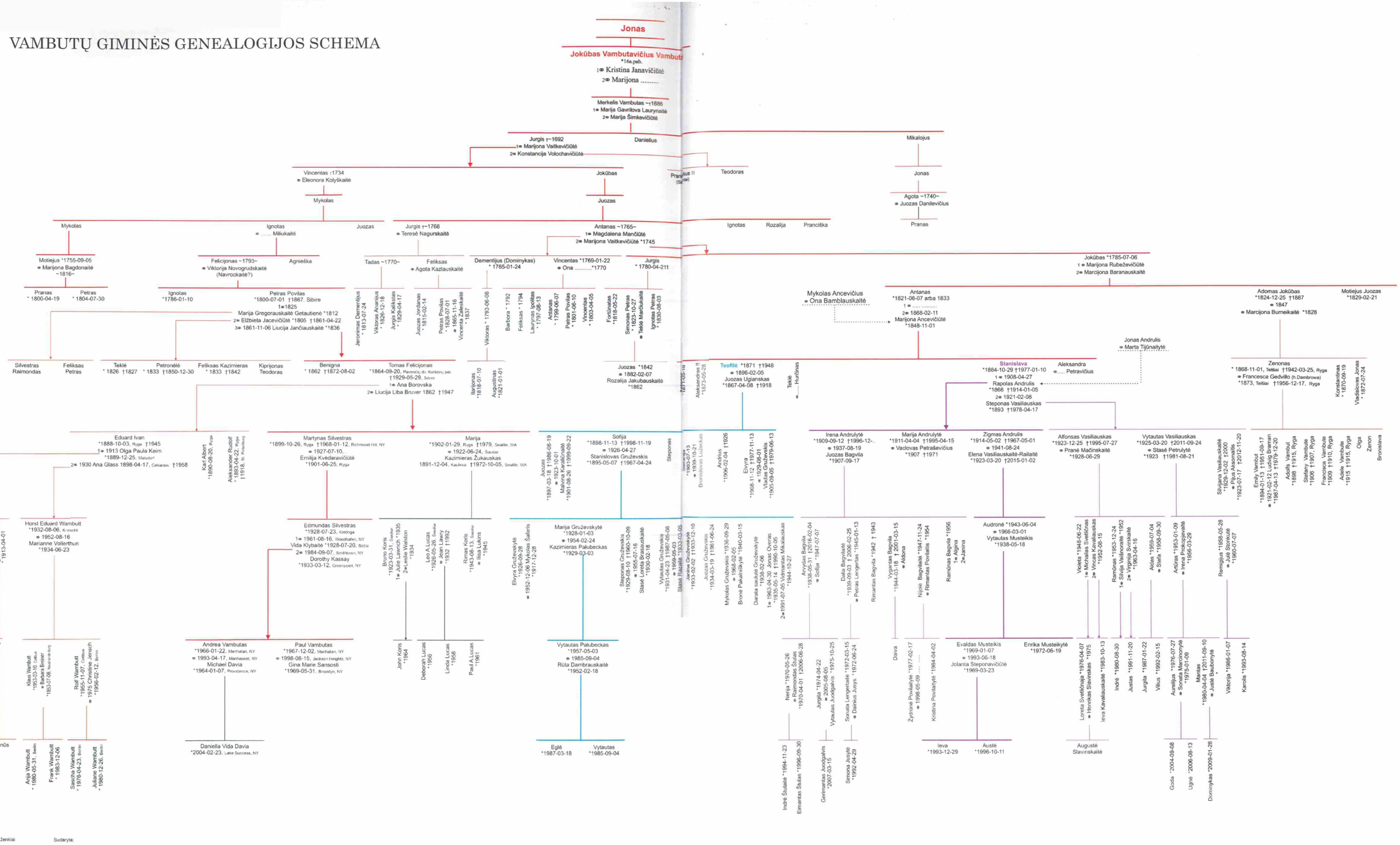

Sutartiniai ženklai

* Gimimo metai
~ Apytiksliai gim. metai
~1816~ ...kažkas vyko (pvz.)
† Mirties metai
∞ Santuoka
—— Sutuoktinių tėvai
|| Kunigas, pastorius

Vambutai
Teofilės Vambutaitės laka
Stanislavos Vambutaitės laka

Sudaryta:

pagal Rusijos valstybės archyvo F.1343, AP.8,B.239, L.7, 34-37, 97-99
Lietuvos valstybės istorijos archyvo F. 669-8-2, F. 708, Ap.2, B.2157, L.50
Kuršėnų, Kuršyvėnų, Mociečių RKB metikių knygų įrašus
A.Bonieckio „Herbarz Polski", wydanie nowe, elektroniczne bei
Edmundo Vambuto, Honit ir Sasha Wambutt, Marijos Palubeckienės ir Audronės Musteikienės pateiktus duomenis.

Tyrinėjo A.Musteikienė, S.Gasparavičienė
Maketavo ir grafiškai apipavidalino
Audronė Musteikienė - 2017-08-30

Tomo Vambuto šeima.Iš kairės: Martynas, Liucija, Marija, Tomas (Edmundo senelis) ir Kazimieras Žukauskas (Marijos vyras). Apie 1922 m. Nuotrauka iš Edmundo Vambuto archyvo.

Jokūbą) 1794.04.22 pardavė dvarą Viškauskiams, tuo metu antroji Antano žmona Marijona Vaitkevičiūtė su vaikais Jurgiu ir Jokūbu gyveno Medingėnuose.

Jokūbas (Rusijos valstybės istorijos archyvas, f.1343, ap.8, b.239, l.97-99) turėjo 3 sūnus: **Antaną**, Adomą Jokūbą (išnagrinėta latviška linija) ir Motiejų Juozą.

Antanui pripažinta bajorystė Vilniaus bajorų deputatų susirinkime 1819-12-22 patvirtinta Valdančiojo senato Heraldikos departamento 1842-11-13 įsakymu Nr.18781, jis įtrauktas į šeštąją bajorų genealogijos knygos dalį. 1860 m. buvo priimtas į Tytuvėnų vienuolyną rinkti išmaldos vienuolyno naudai, bet neįstojo į vienuolius dėl nepakankamo raštingumo. Su antrąja žmona Marijona Ancevičiūte turėjo 6 vaikus – sūnus Antaną ir Aleksandrą (kunigas), dukras Teofilę, Teklę, Stanislavą ir Aleksandrą. 1896-02-05 Teofilė ištekėjo už Juozo Ugiansko, h. *Auksinė bažnytinė vėliava*. (LBKS archyvas, Marijos Palubeckienės, Vytauto Palubecko, s. Kazimiero ir Vytauto Palubecko, s. Vytauto legitimacijos bylos nr.1406-2, 1613, 1614).

1888 m. spalio 10 d. Antanas kartu su brolio Adomo našle Marcijona prašė patvirtinti bajorystę savo sūnums Antanui, Aleksandrui ir trims Adomo Jokūbo sūnums – Zenonui, Konstantinui ir Vladislovui Jonui. 1890-02-01 Kauno gubernijos deputatų susirinkimo raportu Nr.175 buvo siųstas pranešimas Heraldikos departamento senatui apie minėtų asmenų bajorystės patvirtinimą 1889-09-27 (Rusijos valstybės istorijos archyvas, f.1343, ap.239, l.151).

Yra žinomi keli palikuonys iš Zenono šakos (Aksel Ribenis gyvena Rygoje) ir iš Konstantino šakos (Orinta Vambutaitė gyvena Palangoje). Jie dar tyrinėja savo genealogines šaknis, todėl platesnių duomenų kol kas nėra. Turimi duomenys atvaizduoti raudonomis linijomis dešinėje schemos pusėje.

Antrosios šakos šakelė – Teofilė, Antano duktė. Giminė schemoje pavaizduota mėlynomis linijomis.

Teofilė buvo vyriausioji Antano Vambuto dukra. Ji nuo vaikystės mylėjo gyvulius, ypač arklius, išmoko gerai jodinėti. Galėjo ir per kliūtis šokinėti. Tėvai turėjo nedidelį žirgyną. Teofilė baigė pradžios mokyklą, išmoko gerai skaityti ir rašyti, turėjo labai gražų balsą, mokėjo daug lenkiškų, rusiškų, žemaitiškų dainų ir giesmių, buvo labai darbšti. Būdama 25 metų ištekėjo už bajoro Juozo Ugiansko, užaugino 6 vaikus – Juozą, Sofiją, Steponą, Stefaniją, Andrių, Elvyrą. Prasidėjus neramumams Rusijoje, artėjant pirmajam pasauliniam karui, vyrui išvykus į JAV, Teofilė su vaikais pasiliko Tytuvėnuose. Sofija ir Elvyra netrukus ištekėjo už turtingų ūkininkų Stanislovo ir Vlado Gruževskių, kurie Masaičių kaime netoli Tytuvėnų turėjo apie 70 ha nuosavos žemės ir miško. Okupavus Lietuvą sovietams, bajorystės ir nuosavybės dokumentai buvo sudeginti, nors juos Teofilės anūkės atsimena.

Sofijos duktė **Marija** 1954-02-24 ištekėjo už Kazimiero Palubecko (LBKS archyvas, Marijos Palubeckienės, Vytauto Palubecko, s. Kazimiero ir Vytauto Palubecko, s. Vytauto legitimacijos bylos nr.1406-2, 1613, 1614), dabar gyvena Smalininkuose, yra geografijos mokytoja. Su sūnumi Vytautu (gyvena Vilniuje), seserimi Elvyra (LBKS archyvas, Elvyros Šaferienės ir Romualdo Šaferio legitimacijos bylos nr.1405-2, 1458) ir jos sūnumi Romualdu 2003 m. legitimavosi LBKS antrą kartą. Pirmą kartą legitimavosi pagal Ugianskų, šįkart – pagal Vambutų giminę. Sūnus Vytautas turi savo verslą, augina dukrą Eglę ir sūnų Vytautą.

Antrosios šakos šakelė – Stanislava, d. Antano, - Audronės Musteikienės močiutė iš tėvo pusės. Giminė schemoje pavaizduota violetinėmis linijomis.

1884 m. spalio 29 d. Padvarninkų kaime, Šaukėnų parapijoje Antanui ir Marijonai gimė duktė **Stanislava**, kuri tekėjo du kartus: 1908-04-27 už **Rapolo Andrulio** ir 1866-01-05 už Stepono Vasiliausko. Stanislavos giminė pavaizduota violetinėmis linijomis.

Stanislava buvo tvirta moteris, optimistė, gana racionali, be didelių sentimentų, pamaldi. Gražiai ausdavo, - juk reikėjo nemažą šeimyną aprengti. Leido vaikus į mokslus, o jų buvo šeši, 3 nuo pirmojo vyro (Irena, Marija, **Zigmas)** ir 3 nuo antrojo (Alfonsas, Vytautas ir Silvijana). Pirmieji trys baigė progimnazijas, specialiąsias mokyklas, kiti – aukštąsias.

Stanislavos teigiamas bruožas – tolerancija, garbė, rūpinimasis savo samdiniais. Jų buvo nemažai: bernas, pusbernis, piemenėlis, merga, pusmergė. Buvo 55 ha savininkė, ūkyje – 3 arkliai su kumeliukais, 5 karvės su telyčiomis.

1941 m. rugpjūčio 24 d. sūnus Zigmas vedė Eleną Vasiliauskaitę (LBKS archyvas, Elenos Andrulienės legitimacijos byla nr.853), akušerę, Lietuvos tautodai-

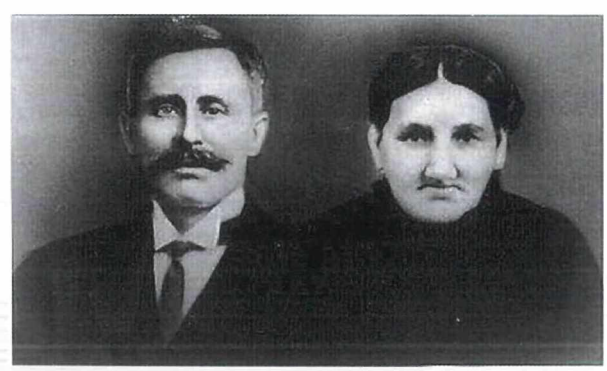

Teofilė Vambutaitė ir Juozas Ugianskas. Nuotrauka iš Marijos Palubeckienės archyvo.

lininkų sąjungos narę-tapytoją. Jie susilaukė dukters Audronės (LBKS archyvas, Audronės Musteikienės, Enrikos Musteikytės ir Evaldo Musteikio legitimacijos bylos nr.854, 1933, 1934), pagal specialybę ekonomistės, Lietuvos tautodailininkų sąjungos narės. Šiuo metu Audronė dirba interneto dizainere, piešia genealoginius medžius, kuria svetaines ir jas administruoja. Iš svarbesnių paminėtinos svetainės, skirtos Lietuvos bajorų karališkajai sąjungai, Vilniaus krašto bajorų sąjungai, Lietuvos tautodailininkų sąjungai bei LTS Vilniaus bendrijai, Lietuvos genealogijos ir heraldikos draugijai, asmeninė – Vambutų giminės genealogija. Nuo 2004 m. yra LBKS senatorė ir Vilniaus tarybos narė, sukūrė ir palaiko LBKS narių registrą.1966 m. Krasnojarsko srityje (Rusija) ištekėjo už tremtinių vaiko Vytauto Musteikio. Sūnus Evaldas dirba videooperatoriumi, vedęs, turi dvi dukras – Ievą ir Austę. Duktė Enrika – Verslo ir vadybos administravimo magistrė.

Vambutų giminės genealogija atvaizduota internetinėje svetainėje: http://www.vambutai.eu

Vambutų giminės bajorystės pripažinimo patvirtinimai: 1765.10.10; 1797; 1811; 1816; 1819.12.22; 1834.01.20; 1889.09.27; 1999.09.11; 2003.06.08; 2005.04.30. Kiti duomenys: **1801.05.05** Lietuvos gubernijos bajorų knygoje įrašyta: „Вамбуты древние столбовые благородные польские дворяне", „первого класса"; **1819.12.22** buvo tvirtinama Vambutų bajorystė, bet ne visi dokumentai buvo pristatyti ir ne visi žmonės įtraukti, todėl **1834 m**. bajorystė peržiūrima pakartotinai; **1832.11.24** dokumente (patvirtintas 1832.11.25 Šiaulių valsčiaus teisme) nurodoma, kad Vambutams priklausė Svirbutai, Groblaukis, Girlaukis (Šiaulių valsčiuje); **1833.12.23** liudijimas Nr.3825. Pažymima, kad Vambutų giminė naudoja herbą „**Pogonia 4**" pagal K.Nieseckio aprašymą; **1835.12.23** įrašas: Vambutų giminė valdė dvarus nuo seno ir niekada nemokėjo pagalvės mokesčio, tai patvirtinta 1811, 1816, 1834 metais; **1879.12.22** patvirtinta, kad Tadas, Feliksas (s. Jurgio) su savo vaikais, Dementijus, Vikentijus, Jurgis ir Jokūbas (s. Antano) su savo vaikais, Matas ir Felicijonas, Mykolo su savo vaikais ir kt. yra senos lenkų bajorų giminės, gyvenančios Žemaitijos kunigaikštystėje **daugiau kaip 300 metų**, dalyvavo valstybės valdyme, valdė daug žemių ir nemokėjo pagalvės mokesčio. Keičiantis santvarkai, neteko savo dokumentų.

Duomenys surinkti Rusijos valstybės istorijos archyve (A. Musteikienė) ir Lietuvos valstybės istorijos archyve bei pagal Kuršėnų, Kurtuvėnų, Micaičių RKB metrikų knygų įrašus (S. Gasparavičienė). Vambutų genealogijos duomenų bazėje šiuo metu 398 asmenys, 138 šeimos. Tyrimai atliekami toliau.

VONSAVIČIAI

Herbas Gulbė

Vonsavičių giminė labai sena. Dar 1820 m. rugpjūčio 19 d. Vilniaus gubernijos bajorų vado Mykolo Riomerio ir Lietuvos-Vilniaus gubernijos apskričių deputatų, išrinktų priimti ir nagrinėti bajorystės įrodymus, posėdžio protokole rašoma, kad „ši giminė yra sena, nuo neatmenamų laikų besinaudojanti bajoriškomis privilegijomis, buvo žinoma Lenkų krašte pagal nuopelnus, valdomis, nekilnojamais dvarais." Kad giminė labai sena, rašė ir M.Friedbergas knygoje „Rod Lebendzev v vekach srednich" (Krakov, 1925) bei T.Žichlinskis knygoje „Zlata ksienga šliachty polskei" (Poznan, 1884). Lietuvoje šios giminės šakos protėviai savo kilmės įrodinėjimą pradėjo 1800 m.

Vilniaus gubernijos bajorų vadui ir bajorystės įrodymo komisijai 1820 m. bajorystės įrodymui dokumentus pateikė viena giminės šaka nuo prosenelio Jono Vonsavičiaus (2), nors dokumentuose minimas ir jo tėvas Petras (1). Komisijos, nagrinėjusios bajorystės įrodymą, protokole rašoma: "Šiuo metu įrodinėjantys bajorystę negalėjo surasti pirminės savo kilmės dėl dingusių senųjų dokumentų". Dokumentų dingimo faktą patvirtina ir 1848 m. vasario 24 d. Kauno gubernijos bajorų deputatų susirinkimo knygoje esantis įrašas, kad, pripažįstant bajorystę kitiems šios giminės atstovams, buvo pateiktas Kauno gubernijos viršininko 1848 m.

Vytautas Vonsavicius (38).

Tėvas ir sūnus.

Keturios Vonsavičių kartos.

sausio 13 d. pažymėjimas ("predpisanije") Nr. 767, kuriuo tvirtinama, jog yra "dingusios aktų knygos, kuriose buvo įregistruoti dokumentai, liudijantys apie Vonsavičių bajorišką kilmę".

Visi šie dokumentai (1820-08-19 Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimo ir 1848-02-24 Kauno gubernijos bajorų deputatų susirinkimų nutartys; 1754-08-12 Upytės apskrities žemės teisme įregistruota Jokūbo Vonsavičiaus Aukštagolkos dvaro dovanojimo sutartis sūnums Viktorui ir Motiejui (Mataušui); 1781-11-08 tame pačiame Upytės apskrities teisme įregistruota Aukštagolkos dvaro pardavimo Simonui Rutkovskiui sutartis; Kauno iždo rūmų 1847-04-16 raštas Nr.3518, liudijantis, kad Vonsavičių giminė įrašyta į 1795 m. revizijos sąrašus kaip bajorai; Kauno gubernijos viršininko 1848-01-13 raštas Nr.767 ir 1848-02-14 raštas Nr.5048, kuriais tvirtinamas bajoriškos kilmės įrodymo dokumentų dingimo faktas ir tai, kad Aukštagolkos dvaras yra Upytės apskrityje) bei kiti dokumentai buvo išsiųsti į Peterburgą nagrinėjimui. Bajorų vadų nutartį dėl bajorystės pripažinimo Laikinoji heraldijos įstaiga ir Valdantysis senatas 1848-05-27 nutarimu Nr.2063 patvirtino. Kitas patvirtinimas, pripažistant giminei bajorišką kilmę, padarytas 1863-03-16 nutarimu Nr.2084. Vėliau buvo daromi pripažinimai kitiems, vėliau gimusiems šios giminės asmenims. Paskutinis įrašas nurodo 1909-05-27 pripažinimą Nr.1292.

Prosenelio Jono Vonsavičiaus (2) sūnus Jokūbas (3) buvo vedęs Magdeleną Konarskytę ir turėjo 2 sūnus – Viktorą (4) bei Motiejų (Mataušą) (5). Viktoras buvo nevedęs, o Motiejus turėjo 3 sūnus – Praną (6), Antaną Juozapą (7) ir Vincentą Martyną (8). Jų bajorystės patvirtinimas 1820-08-19 įrašytas knygoje, pavadintoje „Asmenų, kuriems pripažinta bajorystė nuo 1820 m. rugpjūčio 17 iki 31 d., konotacinis rejestras". Magdelenos Konarskytės giminystės ryšys su žinomu sukilimo vadovu Simonu Konarskiu nebuvo nenagrinėtas.

Šioje apžvalgoje plačiau nagrinėjama Vonsavičių giminės šaka, kuri ėjo nuo Antano Juozapo (1783), (7) s. Petro (1825), (13) ir jo sūnaus Dominyko (1869 – 1934) (24). Dominykas Vonsavičius (24) 1877 m. buvo įrašytas į Bajorų knygos I dalį. Jis 1902-06-03 vedė Domicelę Trinkūnaitę ir užaugino 4 sūnus bei 1 dukrą. Sūnus Bronislovas (35) mažas mirė. Vyriausiasis Dominyko (24) sūnus Petras (1903-1988) (32) turėjo 2 sūnus ir 2 dukras – Vytautą (1929-1991) (38), Bronių (1931) (39), Aldoną (1934-2002) (40) ir Renę Stasę (1940) (41). Dominyko (24) antrasis sūnus Klemensas (1905-1948) (33) turėjo sūnų Bronislovą (1935-2015) (42). Trečiasis sūnus Stanislovas (1908-1949) (34) turėjo 3 sūnus – Vincą (43), Bronislovą (44) ir Eligijų (45). Ketvirtasis Dominyko (24) sūnus Jonas (1915-1999) (36) užaugino sūnų Albiną (46) ir dukrą Virginiją (47), o Dominyko (24) duktė Ona Vintienė (1915-1969) (37) – Albertą (48), Eugenijų (49) ir Reginą (50).

Kai kurių Vonsavičių pavardės dokumentuose užrašytos iškraipytai, pvz., Klemenso (33) pavardė buvo rašoma Vincevičius. Stanislovas (34) bažnytinėse krikšto knygose buvo įrašytas Jansavičiaus pavarde, Jonas (36) savo pavardę „sulietuvino" ir iš Vonsavičiaus pakeitė į Vansys. Šiuo metu vien tik Dominyko Vonsavičiaus (24) šakos giminėje yra virš 20 skirtingų pavardžių.

Dominyko Vonsavičiaus (24) vaikams bei anūkams teko sunkūs karo ir pokario metai. Vos 43 metų sulaukęs mirė sūnus Klemensas (1905-1948) (33), garsėjęs apylinkėje kaip geras kalvis. Dar jaunesnis mirė Stanislovas (34). Petras (32) buvo areštuotas ir kalėjo Vorkutoje. Jonui (36) teko eiti fronto keliais.

Petro (32) sūnus Vytautas Vonsavičius (1929-1991) (38) – Lietuvos nusipelnęs geologijos darbuotojas, mineralogijos daktaras. Nuo 1957 m. dirbo Geologijos valdybos vyriausiuoju geologu. Organizavo Vievyje kerno saugyklą – vieną didžiausių tokio tipo saugyklų

Bronislovas Vonsavičius(kairėje) LBKS senatorių draugėje.

VONSAVIČIŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

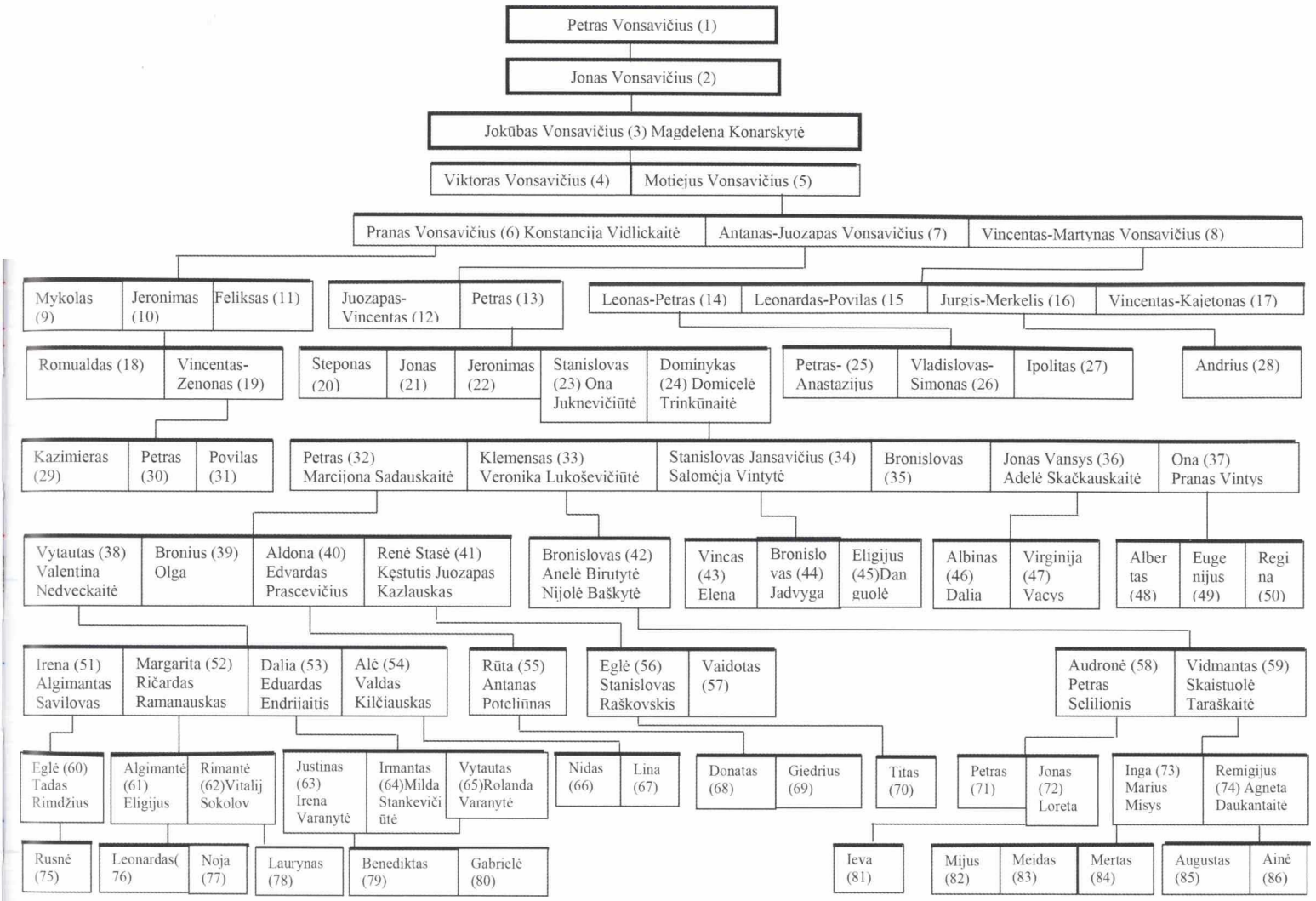

Europoje, kad būtų išsaugoti prieškario ir pokario gręžinių kernai. Tyrinėjo Rytų Lietuvos ir Žemaitijos naudingas iškasenas. Paskelbė mokslinių straipsnių apie Pabaltijo prekvartero ir pavienių kvartero nuogulų sąrangą, molio, žvyro, smėlio bei riedulių telkinių geologiją, morenų radioaktyvumą ir kt. 1984 m. jam paskirta valstybinė premija už komleksinį geologinį Pabaltijo teritorijos tyrimą ir geologinių žemėlapių sudarymą. Vytauto (38) žmona Valentina Vonsavičienė – biologijos mokslų daktarė, docentė.

Klemenso (33) sūnus Bronislovas Vonsavičius (1935-2015) (42) – nusipelnęs kultūros-švietimo darbuotojas, LBKS Garbės bajoras. Nuo 1973 m. dirbo Archyvų valdyboje, o 1990 m. pradėjo eiti Archyvų valdybos viršininko pareigas. 1990-08-17, Archyvų valdybą pertvarkius į Lietuvos archyvų generalinę direkciją, jam buvo pavesta eiti generalinio direktoriaus pareigas, kuriose dirbo iki 1992-06-12. Vėliau dirbo Mykolo Riomerio universitete docentu, apgynė humanitarinių (istorijos) mokslų daktaro disertaciją. Br. Vonsavičius (42) daug nuveikė organizuodamas ir tobulindamas Lietuvos raštvedybą. Vadovaudamas archyvų sistemai Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo laikotarpiu, Br. Vonsavičius (42) rūpinosi išsaugoti Lietuvos kompartijos archyvo ir KGB archyvų dokumentus. Jo iniciatyva Lietuva įstojo į Tarptautinę archyvų organizaciją, parengė ir priėmė Archyvų įstatymą. Rūpinosi dokumentų, esančių užsienio valstybėse, kaupimu, sudarė tarpvalstybines archyvų bendradarbiavimo sutartis su Rusija, Ukraina, Baltarusija. Jis redagavo tęstinį leidinį „Lietuvos archyvai“ (1-4 numerių vyr. redaktorius), padėjo atkurti Lietuvos Bajorų Karališkąją Sąjungą, buvo jos senatorius ir Legitimacijos tarybos pirmininkas, „Lietuvos bajoro“ žurnalo redkolegijos narys, 2006 m. išleido knygą „Dokumentalistikos pagrindai“.

Bajorų Vonsavičių atstovai visais Lietuvos egzistavimo laikotarpiais buvo lojalūs Lietuvos piliečiai, savo darbais ir visomis savo išgalėmis dirbdami ir tarnaudami

gimtajai Lietuvai, laikėsi bajorijos priesakų – tiesa, garbė, orumas, nusipelnė pagarbos ir buvo deramu pavyzdžiu gausiai palikuonių dinastijai. Šiuo metu bajorystė jokių privilegijų niekam neteikia, išskirus padidintus reikalavimus būti Tėvynės patriotu, padoriu žmogum, atsidavusiu Tėvynei, dirbančiam dėl jos sėkmės, laisvės, nepriklausomybės ir klestėjimo. Tiesa, garbė ir orumas ir toliau telydi kiekvieną mūsų žingsnį.

Vidmantas Vansavičius

ŽUTAUTAI

Herbas Gžymala (Grzymala)

Protėviai kilę iš Čekiškių (Raseinių apskr.). Visuose metrikų įrašuose nurodyta, kad Žutautai buvo bajorai, apie tai liudija Vilniaus gubernijos bajorų deputatų susirinkimas ir Kauno bajorų deputatų susirinkimas. Lietuvos Valstybės Istorijos archyvas pateikia eilę dokumentų, įrodančių ŽUTAUTŲ (ŽUTOWT) giminės bajorystės patvirtinimo dokumentus. Giminės herbas – „*GŽYMALA*“ (GRZYMALA).

Genealoginė schema pateikiama nuo 5-os kartos palikuonio, kaip ją sudarė LVIA. Iš gautų dokumentų (f.391, ap.8, b.2567, l.16) galima atsekti anksčiausiai minimus protėvius, tai – Adomas Ambrozijaitis Žutautas (1), Baltramiejus (2), Matas (3), Juozapas (4), Pranciškus (Pranas), Vincentas (Vikentijus), Tomaitis Žutautas (5). Tekstą sudaro 7 psl., kuriuose aprašomi gausūs Žutautų giminės palikuonys, čia pateikiamos tik tos ištraukos, kuriose minimi giminės palikuonės Eugenijos Gaurilčikaitės-Strazdienės (bajorystės pripažinimo akto rejestro nr.1526) protėviai.

1842 m. sausio 13 d. Rusijos imperatoriaus įsakymu sudaryta ir jo patvirtinta Komisija Vilniaus bajorų deputatų susirinkimo veiklos revizijai atlikti išklausė pranešimą byloje dėl iš Raseinių apskrities kilusios Žutautų giminės priklausymo bajorų luomui patvirtinimo, kurį Vilniaus bajorų deputatų susirinkimas priėmė 1799 m. sausio 24 d., remdamasis tokiomis aplinkybėmis: pirminis minimos giminės statuso (luominės priklausomybės) įvertinimas, duotas 1799 m. sausio 24 d., buvo paremtas 1785 m. Rusijos imperatorės privilegija Rusijos dvarininkijai ir kitais įstatyminiais aktais, kuriuos Vilniaus bajorų deputatų susirinkimui pateikė Vilniaus gubernijos Valdyba. Susirinkimas bajorų luomui priklausančiais pripažino: visi byloje surinkti dokumentai, įskaitant 1833 m. sausio 28 d. rezoliucijos ir ją lydinčių dokumentų kopiją Nr. 244, perduoti Komisijos revizijai, remiantis Vilniaus bajorų deputatų susirinkimo pranešimu šiai Komisijai dėl Žutautų giminės bajoriškos kilmės (1840-12-20, nr.2807). Pranešimo esmę sudaro: išrašai (4) iš Žemės ir Pilies teismų aktų knygų, įvairiu metu patvirtinti teismų antspaudais ir pareigūnų parašais, pateikiami kopijose: 1.1673 m. birželio 10 d. taikos sutartis, 1674 m. rugpjūčio 23 d. registruota teisme, 1684 m. spalio 14 d. aktuota Raseinių Žemės teisme, pažymint, kad bajorų kilmės Adomas Ambrozijaitis Žutautas (1) valdo Rusteikių dvarą, nuo kurio moka įvairius mokesčius.

Išraše iš Raseinių apskrities Žemės teismo knygų,

Pranciškus Žutautas.

Aleksandra Žutautaitė - Gaurilčikienė.

ŽUTAUTŲ GIMINĖS GENEALOGIJOS SCHEMA

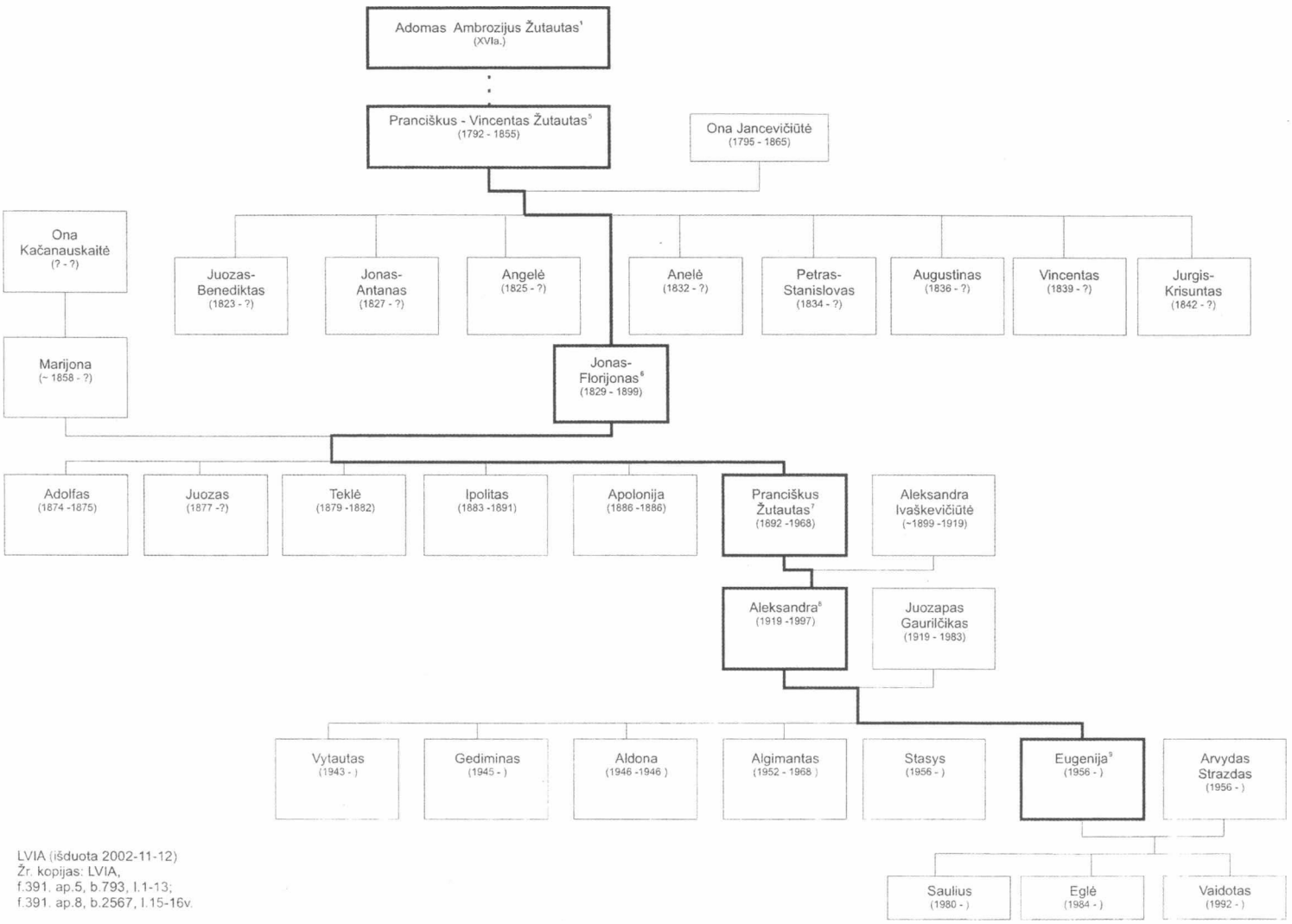

LVIA (išduota 2002-11-12)
Žr. kopijas: LVIA,
f.391. ap.5, b.793, l.1-13;
f.391. ap.8, b.2567, l.15-16v.

Eugenija Gaurilčikaitė-Strazdienė

Eugenija Strazdienė ir jos duktė Eglė Bajorystės pripažinimo aktą įteikus. 2003 m.

patvirtintam oficialiu antspaudu su Regento parašu ir turinčiam 1841 m. balandžio 24 d. Raseinių apskrities teismo kartu su vietiniu Prievaizdu įrašą, kad išrašas darytas iš minėtos Komisijos jau revizuotų aktų knygų ir abejonių dėl patikimumo nekeliantis, teigiama, kad 1817 m. kovo 5 d. užregistruota, o tų pat metų kovo 8 d. Raseinių Žemės teisme aktuota Pirkimo sutartis, pagal kurią kilmingasis Vikentijus Žutautas (5) iš dvarininko Urniažo įgijo dvarą Kampai arba Tucevičiai be valstiečių.

Išnagrinėjus Vilniaus bajorų deputatų susirinkimo 1799 m. sausio 24 d. ir papildomos rezoliucijos 1833 m. sausio 19 d. bei 1840 m. lapkričio 29 d. išvadas, tapo akivaizdu, jog giminės pirmtakai, nuo giminės pradininko Ambrozijaus (1), naudojosi dvarų valdymu su valstiečiais, o vieno asmens kilmė iš kito patvirtinta dokumentais, pateiktais išrašuose su atitinkamu jų autentiškumo paliudijimu. Dokumentų patikimumas, kad jie tikrai priklauso šiai giminei, yra patvirtintas Raseinių apskrities bajorų vado. Nors vieno išrašo iš Jono Steponaičio Žutauto pardavimo akto, duoto pusbroliui Matui Baltramiejaičiui, Raseinių apskrities aktų knygose ir nerasta, tačiau kito pardavimo akto, įrašyto 1789 m. balandžio 23 d. į Raseinių Žemės teismo aktus išrašas patvirtina, jog Kazimieras Mykolas, Tomas ir Juozapas Mataičiai Žutautai savo paveldėtą iš tėvo Mato Baltramiejaičio, Kazimiero Stanislovaičio anūko sūnaus, tikrų jo brolių ir savo pusbrolio Jono Steponaičio tėvo dvarą užvaldė ir pardavė svetimam naudojimui. Todėl, remiantis Įstatymų Sąvadu apie luomus, nutarta argumentų įrodymo pagrįstumą laikyti pakankamu ir tuo remiantis įsakoma, kad Vikentijus su sūnumis Jonu Ignacijum ir Jeronimu Ignacijum, Kazimieras Matas, Stanislovas Tadas bei Mykolas su sūnumis Jonu ir Kazimieru Žutautai yra kilę iš tėvo Antano, senelio Jono, prosenelio Stepono, proprosenelio Kazimiero, proproprosenelio Stanislovo, sūnaus Adomo Ambrozijaičio (1), taip pat Juozapas su sūnum Ignacijum, Pranas Vikentijus (5) su sūnumis Juozapu Benediktu ir Jonu Antanu, Jokūbas Vikentijus Tomaičiai Žutautai, taip pat Simonas Baltramiejus su sūnum Aleksandru Mykolu ir Kazimieras su sūnumis Mykolu Tomu bei Antanu yra iš tėvo Juozapo (4), senelio Mato (3), prosenelio Baltramiejaus (2) ir to paties proprosenelio Kazimiero Stanislovaičio, sūnaus Adomo Ambrozijaičio Žutautų (1), visi šie asmenys būtų įtraukti į Bajorų genealogijos knygą (LVIA, f.391, ap.5, b.793, l.1-11; iš originalaus teksto sutrumpintas Stanislovo Pamerneckio vertimas).

Aleksandra Žutautaitė-Gaurilčikienė gimė Pilsupių k., Josvainių valsčiuje. Ji buvo vienintelė Aleksandros Ivaškevičiūtės ir Pranciškaus Žutauto (g.1892) duktė. 1943-01-11 susituokė su Juozapu Gaurilčiku ir persikėlė gyventi į Dotnuvos valsčiaus Ramėnų k. Santuokoje gimė 5 vaikai: Vytautas (1943), Gediminas (1945), Algimantas (1952), Stasys ir Eugenija (1956).

Eugenija Gaurilčikaitė-Strazdienė – miškų ūkio inžinierė. Po Žemės ūkio akademijos baigimo nuo 1983 m. gyvena Valkininkuose (Varėnos r.) ir iki 2018-01-15 d. dirbo Valkininkų miškų urėdijoje inžiniere. Vyras Arvydas – taip pat miškininkas. Šeimoje – 3 vaikai (Saulius, Eglė, Vaidotas) ir ir 5 anūkai (Arminas, Arijus, Aronas, Eimilė, Aurelija). Eugenija – Kaimo rašytojų sąjungos narė, 7 knygų (poezija, miniatiūros, apsakymai, istorinė monografija) autorė, dar 5 sudarytoja ir redaktorė. Be to, domisi daile (kai kurios knygos iliustruotos jos pačios piešiniais), skulptūra, senoviniais amatais – šiaudinių sodų vėrimu bei juostų pynimu ir vijimu. Už kultūrinę-literatūrinę veiklą 2009 m. jai suteiktas Kaimo šviesuolės vardas. Įvairiuose literatūriniuose konkursuose ne kartą tapo laureate.

Eugenija Strazdienė

LIETUVOS BAJORAI: enciklopedinis leidinys, I tomas. Sudarytojas ir redaktorius Leonas Peleckis-Kaktavičius. – Vilnius: Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus viešoji biblioteka, 2018. – 243 p.: iliustr., nuotr., herbai, schemos.

ISBN 978-609-95710-3-4

Enciklopedinio pobūdžio leidinyje – Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės bajorų palikuonių giminių istoriniai ir biografiniai duomenys, herbai, genealoginiai medžiai, schemos.

LIETUVOS BAJORAI

enciklopedinis leidinys

Organizacinės-kūrybinės grupės vadovė *Aistė Grybauskienė*

Sudarytojas ir redaktorius *Leonas Peleckis-Kaktavičius*

Dizaineris *Liudas Nekrošius*

Leidėjas Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus viešoji biblioteka.
Spausdino UAB „Neoprintas“, Šarūno g.12, Šiauliai.